

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

DOS. Nr. 40046

VOL. Nr. 13

ARHIVA OPERATIVA

DOSAR

Anchetă

PROBLEMA
23 AUGUST.

Data _____

1955507

P 010933, Vol. 13

Urmează vol. nr. 14

DECLARAȚII

DUMITRESCU ANTON, VICTOR
RADULESCU-POGONCEANU și
BORCESCU TRAIAN.-

A M I N T I R I

=====

În dimineața zilei de 5 sept. 1940, se comunică la radio și prin presă, precum și în Monitorul Oficial, transmiterea tronului de către tată fiului său Regele Mihai I; în paralel Mesajul Conducătorului Statului către popor, urmat de Decizia Ministerială cu numirea Guvernului, culminând prin proclamarea Statului legionar. -

Urmează o serie de Decizii Ministeriale cu scoaterea din armată a unor generali, ofițeri superiori și chiar inferiori, acordându-li-se drepturile la pensie după anii ce au servit - în același mod și la Siguranța Generală a Statului, este scos dr. Eug. Bănuș și adus în locul acestuia Eugen Cristescu - idem la Justiție, etc.; unii dintre cei de mai sus au fost închiși la Jilava pentru a fi cercetați pentru fapte săvârșite în afară de lege. -

În Palat se face o radicală primenire, începând de la Mareșalul și Șeful Casei Militare, până la ultimul lacheu, exceptându-se acei care nu aveau nimic necurat la caziarul secret de la Siguranță; - nu a fost crușat nici personalul detașat de la Minist. de Interne la Palat - Inspector, Comisar, agenți, - au fost înlocuiți cu alții având în fruntea lor pe Româniuc (Romanescu) legionar notoriu. -

La Batalionul de Gardă, se suspendă portul uniformei albastre pentru ofițeri, subofițeri și trupă și se înlocuiește cu uniformă cachi în toate ocaziunile. Cazarma de la Ghencea, este luată de la Batal. de Gardă și dată Reg. de Artilerie Anti-Aeriană urmând ca recruții să fie instruiți cu toții la Sinaia - efectivul Batal. reducându-se. -

Regele Mihai primește programul de activitate zilnică de la Conducătorul Statului, care i-a organizat o serie de conferințe ținute de către Profesori Univ. și diferiți Ofițeri Superioari și Generali; nu primește pe nimeni în audiență fără de Conducătorul Statului - toate deplasările Regelui din Palat în

Capitală - Sinaia ori în țară, se fac cu știrea Conducătorului Statului.-

Pentru a face dovadă în fața opiniei românești, despre ceea ce dorește Conducătorul cu Instituția Monarhică, la finele lunii sept. 1940 s-a plimbat pe jos împreună cu Regele, pe Calea Victoriei, la ora când strada era arhipopulată - această chestiune a fost pentru prima și ultima oară, evenimentele ce au urmat nu a mai îngăduit asemenea manifestare.-

Fot acuma, Președ-Cons.de Miniștrii, organizează expoziția locuinței personale a Elenei Lupescu și a sediului Masonic din București, pentru documentarea marelui public - unde a organizat personalul necesar cu explicațiile convenite.-

Ca o dovadă de perfectă armonie între Rege și Conducător, la 1.X.1940 - Regele face vizita de etichetă Conducătorului Statului la locuința sa din Jianu - însoțit de Maiorul Adj.Tomescu Mircea, fapt care a fost exploatat cum se cuvine de presă.-

La 5.X.1940 - Statul legionar, organizează mari manifestații în capitală, precum și în toată țara, pentru a marca prima lună de guvernare legionară. Acuma au loc în închisoarea Jilava masacrările deținuților politici, puși la dispoziția Minist.Jusțiției pentru cercetări - de asemenea omorîrea Profesorului N. Iorga răpit de la locuința sa din Sinaia, a Profesorului Virgil Madgearu răpit de la locuința sa din București.-

La 10.X.1940 sosește în București, Misiunea Militară Germană, în frunte cu generalul Hansen și generalul de aviație Gerstenberg cu întreg Stat Majorul lor - care sînt primiți în cadrul oficial de Conducătorul Statului și Guvern - Compania de onoare cu drapel, au fost din Bat.de Gardă - și găzduiți într-un pavilion de la Școala Sup.de Război.-

La 14.X.1940 Bat.de Gardă - după directivele Marelui St. Major prezintă pe cîmpul de instrucție Ghencea, un exercițiu de luptă cu dublă acțiune, în fața Misiunii Germane, pentru a arăta practic doctrina de luptă a infanteriei române.-

Pe ziua de 15.X.1940 sosește în țară de la Florența, în urma apelului Conducătorului Statului, Regina Mamă Elena, primită la Curtici de fiul său Regele Mihai, iar în București de Conducătorul Statului cu Guvernul legionar.-

Ziua de naștere a Regelui Mihai 25.X.1940 - este sărbătorită cu mare pompă de Guvern în capitală și în țară.-

După scurgerea celor două luni de la venirea Guvernului legionar opinia publică din întreaga țară a urmărit toate eve-

nimentele ce au avut loc, fără a se produce nici cel mai mic neajuns libertăților individuale, ba ceva deosebit s-a petrecut, că s-au înființat la toate primăriile din sate, târguri și orașe, cutia cu reclamațiunile cetățenilor direct la Conducătorul Statului - pe care autoritățile locale erau obligate să le trimită la destinație.-

În mijlocul acestei opinii publice se găseau și vechii oameni politici, ca Maniu, C.Brătianu etc.etc., care cu tot tactul și experiența lor, au procedat cu mare răbdare așa ca să nu agite masele atîta de încercate din punct de vedere moral, cu știrbirea hotarelor, din punct de vedere material cu pierderea gospodăriilor acei ce erau refugiați alții loviți de urmările cutremurului care a fost din contra au îndemnat direct și indirect la ordine și supunere noiei formule politice, pînă ce se va trece criza începută din iunie 1940.-

Acești bătrîni politici, cu colaborarea altor oameni politici, au ținut trează conștiința celor ce se alăturau lor în mod tacit, urmărind continuu evoluția evenimentelor interne și externe - intervenind ușor și cu precauțiune cînd era cazul - se mai foloseau și de faptul că dr.Eugen Bîanu era liber și l-au încredințat cu supravegherea în capitală și în centrele mari din țară, a adversarilor, care ar fi putut să îngreuneze scopul lor final, în legătură cu soarta neamului.-

Intr-un cuvînt, Ion Antonescu, bucurîndu-se de încrederea lui Hitler, a reușit să oprească un război civil intern, care era pus la cale din vară anului 1940 - mai mult a reușit ca dintr-o colaborare militară (a fortuit) - să ajungă la alianță politico-militară (în primăvara 1941) avînd garanția germană, că pînă la sfîrșit, teritoriile luate, vor reveni la Patria Mamă, - în continuare și în mod tacit, au socotit că în cazul cînd politica lui Ion Antonescu nu va reuși, să fie ei în stare a lua în mînă soarta poporului românesc, alături de cei mai puternici.-

La 8.XI.1940, ziua numelui Regelui Mihai și în acelaș timp, patronul partidului legionar, care pe lîngă serbările organizate în țară, au organizat la Iași - locul de naștere al acestui partid - la Sfinții Arhangheli, Mihail și Gavril - serbarea cea mare în prezența Regelui și a Conducătorului, unde s-au desfășurat tot felul de manifestații de bucurie pentru a se marca din plin acest eveniment.-

Cu acest prilej al serbărilor de la 8.XI.1940 la Iași și în țară, observatorii germani, s-au convins despre legătura poporului cu tânărul Rege și despre încrederea în Conducătorul Statului, lucru important pentru ei, care aveau un scop clar, în Sud-Estul European.-

În 11.XI.1940 se declanșează cutremurul care a provocat pagube și necazuri mari în București - Moldova de Sud - cu deosebire în jurul Vrancei la Panciu - Odobesti - unde Regele a mers personal împreună cu Conducătorul Statului mângâind și ajutând cum s-a putut în timpul acela.-

Începând de la 15.XI.1940 Misiunea Militară Germană trimite echipele necesare de ofițeri și subofițeri în toate garnizoanele din țară - unde să pună la curent cadrele armatei române cu noua doctrină de luptă - aceste echipe s-au bucurat de primire caldă și binevoitoare, organizându-se la Cercuri Militare și Civile, reuniuni pentru legătura și frăția de armă româno-germană.-

De asemenea țara noastră, este traversată cu trenul și pe căile rutiere, de trupe germane ce se scurg spre sud în Balcani, încă un prilej de a putea să se vadă scopul ce-l avea Hitler în această parte a Europei.-

Mai sosesc și se instalează la București un element greu din Cercul politic al Fûhrerului, Manfred v.Killinger, Șeful Serv.acoperit german din Sud-Estul Europei.-

Prigoana contra evreilor din țară, de acum se organizează sistematic prin confiscarea averilor, prin muncile de folos obștești, iar alte categorii au fost duse în lagăre speciale.-

Sosesc în capitală fratele lui Herman Göring, care era în fruntea Marii Industrii Germane - acesta vizitează întreprinderile Malaxa, Reșița, Titan-Madrag - Arsenalul Armatei, Cugirul, Zohorul, etc. își dă seama de randamentul mediu și maxim al acestor mici industrii pentru nemți - pentru noi eram mari.-

Pentru a dovedi realizările prime ale misiunilor militare la Centrele de Instrucție pe armă, Regele împreună cu Conduc. I. Antonescu - sînt invitați de generalii Hansen și Gerstenberg la centrul Intr.Făgăraș la o demonstrație reală în cadrul unui detașament mixt - cu noul armament și noua doctrină militară germană - idem la Centrul de Instr.al Artileriei Dădilev.-

În spiritul de apropiere româno-germană Săveranul a invitat la vînătoare de fazani și iepuri - pe șefii civili și militari din misiunea germană Drăgănești - Gherghița. Ca răspuns la aceasta Ministrul Germaniei la București înmânează o serie de deco-

rațiuni politice "Vulturul German" la un număr de ofițeri români.-

Colaborarea militară cu germanii, pentru agricultorii noștri, a venit cu avantajul mare că au putut să-și vândă produsele de acasă, cu un preț bun și le-au venit în schimb unele agricole și tractoare destul de multe la preț convenabil.-

Conducătorul I. Antonescu găsește cu cale să ia o serie de măsuri pentru îmbunătățirea situației materiale a ofițerilor, subofițerilor și trupei - astfel asanează toate datoriile ofițerilor și subofițerilor de la Casa Oștirii, acordă stofă pentru un rînd de haine și materialul necesar unei per. încălziminte, mărește solda și alocația de hrană la trupă și animale, dă tutun gratuit la fumători (trupă).-

Dacă aceste evenimente petrecute, la expune în succesiunea pe care memoria mă ajută să le mai rețin, nu pot trece peste un fapt, destul de insidios la acea dată și anume, vorba românului că fericirea este mai scurtă mult decît inversul ei, în cercul conducător legionar se petrece un mister, în special de la venirea în țară a fratelui lui Herman Göring, care fără menajamente se interese în mod brutal și pasional de mica noastră industrie. Desbateri ample în sinul cluburilor legionare, izbucniri în Consiliile restrînse de la Președinție, repeseli din partea Conducătorului față de acei ce încercau să obțină explicații în legătură cu scarta industriei noastre - pînă la urmă divorțul de Conducător al legionarilor, începe să se contureze în forme diferite, pînă în ziua fatală.-

Intrăm în faza Sfîntelor Sărbători ale Crăciunului - prilej pentru români să arate camarazilor germani din datinile și obiceiurile noastre - acei care în mod oficial trebuiau să fie socotiți și apreciați la mese, cadouri ca niște musafiri deosebiți pentru a se simți cît mai bine - așa au și făcut.-

Zina anului nou, cînd Conducătorul cu Guvernul prezintă felicitări Regelui dă Mesajul către popor și ordinul de zi către armată, recepție la Palat și la Președinția Consiliului de Miniștri - la toate aceste acte festive Miniștrii Legionari au participat într-o poziție anemică fără a avea vigoare din toamnă.-

Zina Bobotezei la fel, participarea legionarilor și mai slabă, dovedind o carență de toleranță în cadrul partidului, după un timp atît de scurt de la proclamarea Statului legionar.-

Această deficiență în Guvernul I. Antonescu era cunoscută de oameni politici dar față de masa celor mulți care nu cunoșteau aceste , nu le arătau, deoarece s-ar fi compromis realizările

canalizate destul de serios pentru un moment spre binele neamului. Regele este pus la curent cu această situație de dr. E. Bianu ca exponent al celor 2 oameni politici și este făcut atent să lucreze cu precauțiune în relațiile sale cu nemții.-

La 15.I. 1941, sînt chemat telefonic la Comand. Militar al Capitalei cu Desarul de sector (ipotezele în caz de tulburări interne), eu fiind aj. comand. îmi venea de drept comanda Reduit Nr. 1 Comand. titular fiind cu Regele - aci am verificat cu Sef de Stat Major dispozitivul - planul de foc - legătura cu vecinii - am primit Cifrul nou și am predat Cifrul vechi - de unde am venit la unitate în Calea Victoriei.-

În 17.I. 1941 sînt chemat la Sinaia unde Comand. Batal. era cu Regele - îi raportează cele ce am lucrat la Comandamentul Capitalei cu Seful de Stat Major în legătură cu ipotezele Reduitului nr. 1, apoi sînt chemat separat de Col. Adj. Pastia Alexandru, care-mi spune răspicat, că ne așteaptă zile grele, dorința suveranului este ca să fii foarte sgîrcit cu focul, apoi plec la București cu prima ocazie fiind nevoie să ajung cît mai repede la unitate, aci găsesc dispoziția de la Președinție și Comandamentul Militar, ca Ofițerii, Subofițerii să fie consemnați în unitate, iar cu C-dul Reduitului să fie permanent în legătură telefonică cu ei.-

18.I. 1941 - atmosferă greoaie în toată capitala, ziarele destul de slab informate, cu articole care să umple coloanele tip de paginație, nimic care să trădeze măcar un pic din realitatea momentului.-

După amiază pe la orele 18 Comandamentul Capitalei, prin telefon, cifrat anunță intrarea în acțiune din acel moment la rîndul meu comunic personal Comand. de Companii care erau postul meu de comandă - recomandîndu-le calm și atenție la deschiderea focului - anunț prin Hugues la Sinaia, cu care rămîn în permanentă legătură.-

Focurile de armă în jurul reduitului se aud din ce în ce mai clar - în interiorul reduitului meu nimic deosebit, trimit curiera la Ghencea (Comp. Recruți și Muzică) să fie gata a veni la ordinul ce va urma - cu cele două comisioane în 4 eșaloane în Calea Victoriei pe cele 4 direcții prevăzute în planul de acțiune.-

Pe timpul nopții de 18/19.I. 1941 în reduit nimic deosebit ca focuri de armă din partea rebelilor, iar în zorii zilei de 19.I. 1941 Comand. Reg. 4 Inf. Căl. însoțit de Adjut. Lt. Iorgulescu Petre fost elev la Sibiu - vine trimis din rezerva Comand. Capitalei să mă întărească în fața d-sale raportează la Sinaia, de unde îmi

comunică, să meargă înapoi - dar totuși Comand. Capitalei îmi trimite 1 Plut care de luptă pe care l-am introdus în curtea din fața Palatului gata să intre în acțiune.-

În cursul nopții de 19/20.I.1941 - activitate mare de foc în interiorul reductului meu - la Prefectura Poliției Capitalei, Fraseați - Blocul Dragomir Niculescu - Minist. Inzestrării - la care am răspuns cu focul Boforsurilor în plin și rezultatul a fost definitiv hotărâtor. Hotelul Park din str. Grigorescu - Athene Palace, Pasagiul Crețulescu, înțesate cu ofițeri și subofițeri germani, în Piața Palatului la Statue în fața o companie de mitraliere germană în dispozitiv, fără a împiedica circulația locatarilor și nici a puținilor trecători, erau în reductul meu nu mi-au cerut nici o relație și nici eu nu le-am cerut vre-o socoteală pentru ce sînt acolo - am luat măsurile de rigoare în dispozitivul meu față de nemți, fără a avea vre-un neajuns cu ei.-

În ziua de 20.I.1941, focuri intense spre Cișmigiu și Schitu Măgureanu la vecinul meu, spre Piața Națiunii și Cartierul Dudești - de asemenea focuri intense pînă seara tîrziu - iar în interiorul reductului meu, focuri dense dar cu intermitență continuînd și în noaptea de 20/21.I.1941 - echipe legionare după acoperișuri intimidază populația - dar fără un rezultat pozitiv.-

În 21.I.1941, indivizi izolați căutau să se strecoare pe acoperișuri - pasarele de la clădiri în construcție - dar au fost prinși și conduși la Manejăl Gărzii Călare din C. Plevnei.-

La 22.I.1941 de la Sinaia îmi cere să raportez despre Seful Casei Militare și Mareșalul Palatului f.f.col.M. Rîmniceanu - unde am răspuns că de la 17.I.1941 - nu a mai trecut prin Palat și nici nu a schițat vre-un semn de comandă măcar telefonic de unde^{ve} peste cîteva ore primesc prin Hugues - comunicarea despre venirea Regelui la București cu mașina - să iau măsuri să fie aranjat în acest scop în Calea Victoriei și totodată col. adj. Andronescu Mihai care nu era de serviciu să fie anunțat acasă să fie la Palat imediat cî sosesc de la Sinaia Regele - în acest timp, de la Președ. Cons. de Miniștri mă anunță că Regele nu mai vine în București, lucru ce mi-a confirmat și Sinaia prin Hugues - deoarece trimisul lui Ion Antonescu a întîmpinat pe Suveran la Cîmpina unde i-a transmis dispozițiile conducătorului Statului.-

În cursul nopții de 22/23.I.1941 - activitatea de foc a tabellelor a slăbit și spre ziuă o mare parte din restricțiunile de circulație s-au ridicat - menținîndu-se la barierele Capitalei deci scalmia se aşază în tot Municipiul patrularele cu efective re-

duse circula permanent, elementele germane care erau grupate in diferite centre sînt ridicate - p  str  nd serviciul lor de patrulare in jurul Comandamentelor germane, nici un foc de armă.-

In 24.I.1941 verificarea cu de  m  n  ntul a tuturor sediilor legionare din Centru   i periferiile orașului, pentru a stabili dacă au mai rămas vre-un rebel, armament, muni  iuni, etc.-

Poliția   i cu j  nd. pedestrii, ad  n   pe rebelii identificați pe care ii str  nge la Garda Călare   i in alte centre, pentru a fi cerceta  i   i judecați.-

La 25.I.1951 sînt chemat la Președinția Cons. de Miniștrii pentru a da relații asupra activita  ii pe timpul rebeliunii a col. M. R  mniceanu, maior Tomescu Mircea   i Procuror Bănescu, la care nu am avut să raportez nimic, deoarece nici nu i-am văzut la fața   i nici măcar prin telefon să fi avut vre-o rela  iune de serviciu.-

Acum mi se comunică de la Pre  ed. Cons. de Miniștrii   i peste c  teva ore   i de la Sinaia - cum c   in locul col. M. R  mniceanu este numit col. Mardare Socrate care vine in aceea   zi la Palat - unde dă o serie de instrucțiuni după ce a luat legătură telefonică cu Sinaia - r  m  ne permanent la Birou p  n   la 30.I.1941 c  nd sosește Regele de la Sinaia - acumina vine   i Conducătorul I. Antonescu la Palat unde are convorbiri cu Regele circa două ore - acumina   i documentează asupra modului cum s-a des  f  şurat rebeliunea de la 18.I.1941 la plecare. Conducătorul I. Antonescu, a comunicat Regelui că intrucit infiin  teaz   la Pre  ed. un Batalion de Gardă de acum inainte Batalionul de la Palat se va numi Batal. de Gardă Regală, ale cărui efective nu se mai reduc, c  m hot  r  sise in toamna lui 1940, ci r  m  ne in organizarea veche;

La 1.II.1941 sosesec o serie de ordine de la Minist. de Război   i M. St. Major in legătură cu verificarea am  n  n  tit   asupra cadrelor   i osta  ilor care ar fi avut vre-o contingentă cu legionarii pe timpul rebeliunii   i chiar   i mai inainte.-

Tot acumina 1.III.1941 Conducătorul I. Antonescu deta  şeaz   de la Inspectoratul de J  nd. care făcea serviciul de pază la Predeal-locot. Vergoti Ion (Jaques) ca ofițer cu practica sporturilor pentru Rege   i este inregistrat provizoriu in Registrul Control al Ofi  erilor din Casa Militari.-

Din toată ţara, .sosiră un număr mare de telegrame semnate de preo  i - inv    tori - ţărani, prin care denun  au lupte fratricide   i se al  stureau de Rege   i Conducătorul Statului.-

Conducătorii misiunii germane din ţară se prezinta in audien   la Rege care impreună cu Conducătorul Statului ii prime  -

- 9 -

te, aceștia prezintă felicitări asupra modului cum s-a rezolvat încercarea de tulburare a ordinii în stat - a legionarilor - manifestându-se cu mare admirație pentru marea înțelepciune a naselor țărănești.-

Se fac pregătirile pentru plesbicit care a avut loc și cu o unanimitate de voturi, întreaga națiune dovedește încredere deplină pentru Conducătorul Statului.-

Ca urmare a acestor dovezi concludente - relațiile statului român cu conducerea Statului german, evoluează față de toamna din 1940 - în sensul că, de la colaborarea militară, s-a transformat în alianță politico-militară-schimbare ce a justificat că nemții au schimbat de metodă în planurile inițiale care au eșuat - legionarii fiind complet compromiși. Muncile agricole și pomicole de primăvară preocupă pe țărani - care fără a renunța de a se interesa de mersul evenimentelor interne și externe - răspundeau cum se cuvine chemărilor la concentrare pe zonă, unde nu s-a petrecut nici un fel de abatere de la disciplina militară a elementului din rezervă.-

La Președinția Cons. de Miniștri, conferințe comune între reprezentanții M.St.M.German și ai M.St.Major român - peste tot muncă neobosită din ambele tabere, prin aplicațiuni în teren ziua și noaptea cu caracter de instrucție serioasă, din punct de vedere economic cereale din gospodării circulau spre rampele de încărcare spre Germania, într-un cuvânt noul ritm de viață se resimte - cu toate că atmosfera internațională era foarte confuză.-

Cu ocazia sărbătorilor de Paști - ample manifestațiuni de simpatie pentru nemți aflați acum în toate ungherele țării - fiind oaspeții preferați pentru oficiali ca și pentru particulari. Parada tradițională de 10 mai 1941, în capitală ca și în toate garnizoanele din țară s-a desfășurat în mod excepțional, defilarea făcându-se în formațiuni mixte - româno-germane- încă o dovadă de apropiere reală.-

Oamenii politici din anonim, urmăreau toată manifestațiunea expusă mai sus, fiind permanent la curent cu toate dispozițiunile ce emanau de la Președ. Cons. de Miniștri, de la M.St. Major - care cu tot spiritul lor critic - au înțeles că altă atitudine mai bună pentru această fază politică nu era; totuși prin interpuși lor care erau în toate posturile cheie, recomandau mare precauțiune.-

M.

După defilarea de la 10 mai 1941, într-una din seri sînt chemat la locuința sa de către dl.col.Dăncăeanu D. unde întâlnesc pe dl.col.Mihail Gh. și lt.col.rez. Rusescu Radu - cu care nu mă văzusem din 1940 - stau împreună cu dînsii un timp scurt - primesc un plic sigilat pentru Rege cărui trebuie să-i ajungă în mîini urgent, făcîndu-mă atent că voi mai fi chemat mai des de acum înainte.-

Am plecat și în aceeaș seară Regele a avut plicul ce am primit - eu avînd locuința în incinta Palatului.-

Nu peste multe zile, sosește la locuința mea seara dl.dr.E.Bianu pe care urgent îl conduc în locuința Regelui unde era complet singur - de unde l-am scos după cîteva ore. În sufletul meu mereu se năștea întrebarea, ce conținut să fi avut plicul adus; ce obiect important a fost ca dr.E.B.să vină urgent la Rege; în plus întrevederile între Stîrcea Ion venit proaspăt la Mareșalat ca detașat - cu Niculescu Buzeghi din Min.Externe - mereu mă rodea suflătește aceste întrebări pe care nu le discutam cu nimeni, însă urmăream presa, radio - dar prea puțin simțeam din miezul adevărului.-

Iuna iunie 1941 plină de aspecte variate, care arătau net, intrarea nemților în război - bineînțeles și noi românii alături de ei, dar mă interesa în ce condițiuni - La 21 iunie 1941 am putut să mă conving în adevărata lumină a adevărului,adică noi românii am avut sector de operațiuni pe cont propriu cu un grup de legătură operativă german, pe lîngă Comandamentele Marilor Unități și la M.St.M.dovadă că ne-am bucurat de încredere din punct de vedere operativ în plus se mai desprindea clar că aveam garanția refacerii hotarelor sfărțicate în 1940.-

Declarația de război a fost semnată numai de Conduc. Ion Antonescu - Regele nu - acest fapt a fost viu comentat în diferite cercuri românești și străine - dar purul adevăr nu s-a putut stabili.-

Legatiile: engleză, americană și URSS sînt după uzanțele internaționale lăsate în seama Leg.Elvețiene, iar personalul diplomatic a mers în țările respective - la Constanța, unde s-au imbarcat pe vasul cu care plecam, s-au bucurat de manifestații discrete din partea unor cetățeni/englezi și americani, gesturi pe care nemții nu le-au trecut cu vederea. Posturile de radio străine - prin comentatorii lor, întrebau poporul român cum se va desoleța din acest concubinaj politic-militar, într-un viitor apropiat.-

Pe front, armata română își face pe deplin datoria, înscriind pagini de adevărat eroism, se cucerește Basarabia și Nordul Bucovinei. Ion Antonescu cu Regele merg împreună în zona de operații unde am putut să văd și să mă conving, cum cetățeanul care cu toată seninătatea a știut să înfrunte toate vicisitudinile politice cunoscute mai sus - acum pe câmpul de luptă cu aceeași seninătate și dârzenie dovedește că poartă în singele său virtuți recunoscute unanim și de dușmani - spre marea cinste a acestui neam - dovezi nenumărate sînt documentele scrise din arhiva M.St.M. prin rapoartele grupurilor de legătură operativă germane - asupra spiritului combativ al ostașului român.-

Acei care mai au vre-o îndoială asupra acestor lucruri pentru convingerea lor și mai la îndemînă - să ceară de la ostași (acum cetățeni) brevetele ce le au asupra lor, pentru decorațiile ce le-au primit de la germani cu care au luptat împreună - acolo vor citi clar, cum au recunoscut fără înconjur, aceste calități deosebite.-

Se forțază trecerea Nistrului și a Bugului - împreună cu nemții și înaintarea spre Est continuă, cu excepția flancului drept care este oprit în fața Odesei - cetate bine apărată și după mari jertfe în oameni și materiale de război - este cucerită la 16.X.1941 de unde se continuă înaintarea în Crimeea - aci la Sevastopol o rezistență destul de serioasă, care a durat pînă în vara 1942 cînd a fost cucerit cu mari sacrificii umane și materiale, după care a fost cucerită Crimeea.-

La înapoierea după front cu Regele, eram așteptat de mulți cunoscuți care doreau să afle de la mine lucruri prin care să verifice cele ce auzeau din alte părți în legătură cu modul de luptă alături cu germanii.-

După cîteva zile Regele se stabilește la Sinaia - măsură luată de Cond. I. Antonescu - aci prin personalul acoperit român și german să fie supravegheat pentru a nu lua legătură cu persoane adverse prieteniei romîno-germane.-

Trenurile sanitare aduceau răniți în zona interioară și opinia publică în afara asistenței oficiale - contribuia cu tot ce putea să mîngie pe răniți și familiile lor - Regele făcînd vizite în spitalele de răniți singur ori cu Regina Mamă - după programul dat de Cond. I. Antonescu.-

Intr-una din zilele lui octombrie 1941, cînd mă înapoiam de la o aplicațiune pe Zamora în jurul Sîneli - în drum spre unitate mă întîlnesc cu un vechi cunoscut care mă aștepta și îmi co-

- 12 -

munică să-mi fac drum la Făgăraș, la un prieten, care îmi va da multe chestiuni importante pentru Rege.-

Am raportat celui în cauză, care m-a încuviințat însă mi-a atras serioasă atențiunea, că este bine supravegheat și riscul este foarte mare - am avut motive serioase pentru a merge la Făgăraș - în legătură cu serviciul de ajutor al Comand.școl. m-am întâlnit cu vechiul meu prieten, care mi-a dat informații ample despre mișcările sașilor de la Sereca - Agnita - Sighișoara - culese în diferite ocazii de manifestare în cercurile lor de organizație (Hitler-Jungens etc.etc.) aceste date nu erau fără de valoare, deoarece în Făgăraș ca și la Sibiu - existența Centr.de Instr.al Inf. și Cavaleriei aveau un număr serios de elemente de propagandă pe lângă instructorii militari, - atunci am primit o hartă de propagandă olandeză cu Germania Dunăreană - formă în care elementul etnic german de aici avea un rol important.-

În cadrul asistenței sociale și în special pentru răniți: de pe front - funcționa prin tradiție soc. Crucea Roșie afiliată Crucii Roșii Internaționale. Dar odată cu venirea lui I. Antonescu la conducerea Statului, a mai luat ființă Patronajul - sub conducerea d-nei MARIA I. ANTONESCU, cu acelaș scop ca cealaltă societate - pentru a nu se face confuzii și chiar supralicității. I. Antonescu a luat toate măsurile de rigoare ca rolul lor să fie real și fără să constituie cunună de merit personal al cutărei Președintă sau colaboratoare etc. evitând o sumă de neajunsuri.-

Operațiunile pe câmpul de luptă erau fructuoase, răniții sosseau ziua și noaptea cu trenurile sanitare, care au funcționat regulat - asistența medicală și medicația asigurată în bune condițiuni, hrană, cazare, căldură etc. de asemenea.-

Iarna căreia îi venea rândul să-și arate asperitățile ei se apropie fără întârziere - populația nevoiasă și refugiații erau ajutați, iar cei apti de muncă aveau posibilitatea să câștige, într-un cuvânt cond. I. Antonescu se făcea simțit peste tot cu toate că în Guvern nu avea colaboratori politici încercați însă cu concursul funcționarilor de carieră din toate Ministerale, viața statală s-a desfășurat normal - afirm astfel folosindu-mă de expresia dușmanilor săi politici, care au declarat că acest om face minuni în viața statală, deoarece a fost deschis și curat în hotărârile sale - chiar când a greșit, s-a vădit că a fost bine intenționat - dar nu a prins calea și momentul potrivit lucru pe care-l corecta când era nu puțin.-

.//.

Deci această iarnă 1941/1942 care a fost destul de grea a fost trecută în condițiuni acceptabile de cei nevoiași, iar pe front în special trupele aflate spre Nord - unde clima era mai severă - greutățile au fost învinse prin măsurile luate la timp, fără a prejudicia mersul operațiunilor care au fost în permanent progres.-

În această perioadă, I. Antonescu, luase o serie de măsuri în legătură cu structura organică a Marilor Unități în sensul că acestea în mod treptat și fără a se face mult caz, erau în zona de luptă 75% din efectivele reale la mobilizare - diferența o avea la P.S.-urile unităților sub diferite forme, ori cum germanii erau în plină ascensiune de succese în zona de operațiuni, au cam simțit acest lucru și la apropierile lor, I. Antonescu le răspunde cu succesele ce se făceau de trupele române - fără a aduce vre-o justificare nemților sau chiar colaboratorilor săi militari ori civili - probabil că el avea un scop ascuns.

Oamenii politici bătrâni și adversari lui I. Antonescu, erau bine documentați asupra tuturor ramurilor de activitate, operative și administrative, căci știau în tot momentul care este adevărul, ba ceva mai mult erau la curent și funcționarea vieții în cuprinsul armatei germane după frontul de Est - lucru constatat cu prilejul întâlnirilor ce le aveau cu Regele și cărui îi vorbeau în cunoștință de cauză, depășindu-l cu amănunte pe care el nu le cunoștea - deși primea zilnic Buletinul de Operațiuni prin Președinția Consiliului de Miniștri.-

Lărgirea frontului spre est și sud - prin prezența trupelor sub comanda generalului Rönkel în Mediterana - jena foarte mult în special pe englezi - acum cei de la Cairo cereau insistenț ca românii să saboteze pe nemți - prin aceste îngreunând operațiunile pline de succes german - Hitler devenea din zi în zi tot mai autoritar - chemând destul de des pe Conduc. I. A. la ordine, de unde la înapoiere da o serie de dispozițiuni în special cu caracter economic și apoi cu caracter militar, deci se desprindea clar, că nevoile de alimente, petrol, lemn etc. erau foarte mari la nemți și românii trebuiau să le satisfacă - de altfel plăteau regulat în materiale tehnice trebuincioase, de multe ori plăteau avansuri - numai cu produsele lor, fără a se folosi din alte părți (Franța-Polonia, etc.).-

Primăvara și vara anului 1942 - când nemții devin foarte periculoși pentru apăsări - acum se dăceau tratative cu URSS în sensul stăvilirii tăvălugului german - cei de la Cairo, care vedea în România poziția cheie a politicii și operațiunilor

lui Hitler - deoarece aici apreciau, că este suportul de manevră economic și strategic, - un rezervor destul de serios din punct de vedere al satisfacerii nevoilor de hrană și carburanți precum și un spațiu de relevanță strategică pe lanțul Carpaților răzărteni și nordici până în Boemia, bucurându-se și de un obstacol natural ușor de apărat (Marea Neagră) pentru o eventuală debarcare dinspre Sud-Est.-

Apusenii atribuiau și cu drept cuvânt - acțiunii lui Römml în Mediterana - scopul de a stăpîni Nordul Africii - Canalul Suez să străbată prin centrul Asiei minore avînd pe turci sub influența lor - pînă ce vor ocupa regiunea Bacu-Batum - de unde să se rabată spre Nord - pentru a face legătura cu trupele de pe Volga unde să treacă la consolidarea dispozitivului în Est.-

Planul de campanie al aliaților era, ca să compromită acțiunea germană prin sabotajul romînilor, atît din punct de vedere economic cît și operativ - cît și anihilarea acțiunii lui Römml din Mediterană - apoi englezii în colaborare cu URSS-ul să întoarcă flancul drept german pînă la gurile Dunării - iar de aci să tace spre Nord în spatele frontului german izolîndu-l de metropolă - în a doua fază, cu un alt grup de manevră tot de la Sud să înainteze spre Nord - dealungul Rîsei spre Slovacia, izolînd pentru a doua oară dispozitivul de luptă de metropolă - aceste 2 mari manevre strategice, se executau concomitent cu alte mari acțiuni asupra Germaniei prin aviație și flota din Atlantic; lucru care nu peste mult timp s-a realizat în parte strategic cu scopul final, cu completa înfrîngere germană.-

Cu alte cuvinte lupte între cele două tabere, Hitler de o parte apusenii cu URSS de altă parte - era pe viață și pe moarte atît pe cîmpurile de operațiuni cît mai ales în culisele politice și diplomatice - în acest timp Regele Mihai a fost într-o măsură scutit de multe neplaceri, pe care în mare parte le ducea Conduc. Statului I.A. lui rămînîndu-i timpul de gîndit și de lucru în subversiv - înăuntru cum se întîmplă în viața de toate zilele - în jurul și sub aripa firmei Regelui - Vergoti se obosea cu satisfacerea tuturor plăcerilor care sfidau suferințele celor mulți arzînd o serie întregă de intrigi și fapte abjecte în Palat (Gînsia și împrejurimi) lucru despre care colonelul Mădăre Socrete, atunci Șeful Casei Militare și care f.f. și de Mareșal al Palatului s-a conștientizat a înscris o serie de măsuri pînă ce a ajuns să pedeghească cu arest sever pe acest tînăr ofițer - raportînd Conduc. Statului I.A. care cu alte date primite de Comand. Bat. Gardă Regală - Maior

Rădulescu Octavian, și de la organele acoperite - a hotărât în noaptea de 5/6 mai 1942 scoaterea completă din incinta Palatului a lt. Vergotti J., lt.col.Petre Lazăr, mr.Rădulescu Oct. și a col.Mardare Socrate - mutați în diferite locuri - primul să fie imediat trimis pe front, înlocuindu-i cu ofițeri aduși după front decorați cu Ordinul Mihai Viteazul și anume: generalul Ion Codrescu ca șef al Casei Militare și f.f.de Mareșal al Palatului - col.Brătănescu Mircea.-

Col.Olteanu Marcel ambii ca adjutanți regali, iar maiorul Georgescu Aurel, Comand.al Batal.de Gardă Regală de asemenea agenții detașați de la Min.de Interne, schimbată cu alții aduși după front.- Pe lângă preocupările multiple ale Conduc.I.Antonescu a încercat să aducă un Mareșal titular la Palat găsim pe dl.Roseti Solescu un om bine reputat în societate, necompromis în politică, cu frumoase legături în Germania unde și-a făcut studiile universitare.- Acesta s-a prezentat la Mareșalatul Palatului, s-a orientat asupra modului de lucru conform statutelor anexă la Constituție și după ce s-a convins în câteva zile - a cerut să i se îngăduiască să meargă la domiciliul său Osești - Vaslui - de unde după câteva zile trimite demisia sa din postul ce i s-a încredințat - motivând boală care îi impune tratament lung și liniște.In acest fel până la 23 August 1944 - Conducerea Mareșalatului Palatului s-a făcut de către generalii șefi ai Casei Militare ajutați de un specialist detașat în acest scop de la Ministerul de Externe în persoana d-lui SPÎRCEA ION (juniorul).-

Pentru a nu se face vîlvă în această chestiune, a doua zi 7.V.1942 Conduc.I.A. împreună cu Regele pregătesc Decretul de avansare la gradul de Mareșal al lui Ion Antonescu - iar la fel Regele care avea gradul de General de Divizie este și el avansat Mareșal - astfel în ziua de 10 mai 1942 cînd are loc în capitală cea mai grandioasă paradă militară germano-romină - ambii cu gradul și bastonul de Mareșal trec în revistă parada mixtă într-un mare entuziasm al trupelor și al populației capitalei, fără ca cineva să se mai gîndească la eforturile supra omenești care se făceau în culisele politice și diplomatice pentru viitorul apropiat.-

La finele lunii mai 1942, Regele este invitat de Hitler la reședința, sa unde cu un tren special, iese prin punctul de frontieră Ghica Vodă, însoțit numai de colonelul adj.Pastia Alex. acolo este primit de Hitler fără a fi cineva prezent din ambele părți - după o discuțiune de două ore - Regele se înapoiară cu aceeaș garniziună la Ghica Vodă și de aici la București, unde într-un cadru strict secret

- 16 -

discută cu Mareșalul I. Antonescu cele ce au făcut obiectul invitației la Hitler - fără a cunoaște cineva alt de puțin conținutul celor ce s-au discutat. La câteva zile Regele își spune că pleacă pe front - cu o echipă de companie, idem cu echipa pe Căpitanul său Oltaru Gh., tot în ținută de companie, cu gradul de soldat - grija pentru decorațiuni etc. etc. este în seama Șefului Casei Militare și a Adjutanților, care îl însoțesc pe front de la Cons. de Miniștri a mers Ioș Antonescu Vice-Președ. cu reporterii și traducătorii necesari - din Guvern, g-ralii Pantazi și Jienescu, de la Misiunea Militară Germană, g-ralii Hansen și Gestenberg - călătoria s-a organizat în avioane de transport flancate de av. de vânătoare pentru siguranță. - Plecarea a fost de pe aeroportul Tîrgșor - Ploști. Cu prima escală la Melitopol cu o oră repaus - reluarea zborului spre Crimeea, unde am aterizat pe marele aeroport de război Sarabus - de aici cu mașinile de la Corpul de M-te român și de la Grupul de Armată Germană de sud am fost conduși la Simferopol unde generalul Eneke Comand. Corp. Armată, împreună cu g-ralul Alvensleben șeful Serv. Secret German din Sud-Est și generalul Avramescu Gh. Comand. Corp. V-tori Munte, au organizat o mare recepție într-o clădire monumentală, construită în perioada pre-revoluționară - la toate alocuțiile a răspuns vice Președ. Ioș Antonescu prin traducătorii respectivi - Regele nu a vorbit nimic. -

După terminarea recepției, am fost conduși într-un apartament din clădirea amintită, pe care l-a ocupat Regele împreună cu toți însoțitorii săi - restul la fel au fost cartiruiți tot în aceeași clădire. - A doua zi în mașini de război cu escortă terestră și aeriană - am străbătut Munții Iaila prin pasul Tarkas până la Livadia pe litoralul Mării Negre unde era dispozițiunea de pază al litoralului - străbătând în lung spre est până la Feodosia - de unde am revenit seara târziu prin centrul Crimeii, cu intrarea prin Stării - Orin și Simferopol. -

În zilele următoare am vizitat Eupatoria - Alingtea-Bacciseraul - Artăbul, etc. după care cu avioanele am trecut în Sudul și Estul Ucrainei la Toganroc pe Malul de Nord al M. de Azov - o regiune industrială - mari topitorii de minereu de fier, cea de aici mai mare în suprafață ca Reșița - aici era Comand. Armatei a IV-a generalul Petre Dumitrescu, care s-a găzduit în vagonul salon al Armatei de aici prin radiare am mers la trupele ce erau în dispozitiv. Regele a mers până la pînderul de pluton

ca să se convingă personal de locul ce are fiecare ostaș în acest dispozitiv - cu această ocazie am fost permanent obiectivul de atac și bombardament al Aviației inamice, fără a face vre-o victimă printre însoțitori. Inspectia a continuat la Mariopol și bazinul Donetului - cu care prilej - s-au dat decorații la români și germani, după propunerile șefilor ierarhici - peste tot Regele a fost viu ovationat de trupele române și germane - cu populația din regiunile respective nici un fel de contact. De asemenea s-au mai vizitat spitalele de răniți și ambulanțele sanitare din sectoarele de luptă respective - unde răniții au fost mângiați decorați și personalul sanitar felicitat și stimulat.-

Către finele vizitei pe front, generalii Eneke și Alvensleben ambii cei mai mari în grad și vîrstă, au organizat într-o după masă de seară, un simpozion muzical clasic, în spiritul și tradițiile germană, unde s-au produs elemente de talent la instrumente diferite muzicale - cu voce - declamații etc. ca la un moment dat Regele să roage să fie acompaniat de cine dorește și a trecut la pianul care era acolo, unde a cântat cîteva bucăți clasice - Nibelungenlied apoi încheie cu bucăți clasice și folclor romînesc - cei prezenți au fost plăcut impresionați de gestul tinărului Rege.-

Înapoierea în țară s-a făcut tot cu avionul, aterizarea la Băneasa unde primirea s-a făcut de Mareșalul I. Antonescu, cu guvernul și Regina Mamă Elena.-

După o săptămîină de la întoarcerea de pe front și în urma unor convorbiri cu Mareșalul I.A., Regele împreună cu Regina Mamă, a fost trimis pentru 30 zile la Banloc - Banat - la Principesa Elisabeta ca Adjutant de serviciu a fost col. Brătăsescu Mircea, iar cu paza necesară eu, ajutat de un subofiter.-

În timpul cît Regele a stat la Banloc, a putut să aibă întrevăderi cu oameni politici în toată liniștea, dealungul Canalului Bega și împrejurul Banlocului - unde toate spirile sale cu nașina, erau motivate de cunoașterea regiunii respective, față de cei interesați cîci erau destui și aci.-

Cînd am venit de la Banloc la București - Regele a trebuit să și ia reședința la Sinaia, unde avea ca mușafir pentru 30 zile pe Generalul Manstein, - o figură deosebită în rîndul oamenilor mari germani și care pe front a dovedit un deosebit interes și simpatie pentru romîni. -

Invitația lui Manstein la Sinaia pentru 30 zile, avea un temel serios, deci venirea sa aci, antrenă un întreg aparat văzută și nevăzută în jurul său, plus că la această personalitate circulau ca albinele la stup, un dute-vino permanent, de figuri politice și militare, pentru a-l ține la curent cu tot ce se poate - pentru documentare și în acelaș timp, pentru a se simți cît mai bine. -

Contactul zilnic al Generalului Manstein, cu tînărul Rege, da de înțeles, cum înțelegeau cei din jurul lui Hitler să-și consolideze anume poziții politice prezente și viitoare cu țări, de la care pot avea foloase reale, cu atît mai mult, cu cît aveau încă proaspăt în sufletele lor - lovitura mortală ce li se dăduse prin tratatul de la Versailles - în acelaș timp nu treceau cu vederea că și poporul român - nu putea uita ușor lovitura primită prin dictatul de la Viena - lucru ce se pare că acum lucrau să repare acest abuz, față de noi. -

Aceste două enigme clocoteau în sufletele celor 2 prieteni de circumstanță și discuțiunile ce purtau erau variate și îmbrăcate în cele mai alese formule de curtoazie a timpului; că zilele se scurgeau ușor, marcînd aci și cîte cîte un ocolis, unde se făcea nodul cîin legendă încă un motiv de recunoașterea greșelilor așa de frecvente activității omenești - dar care prin corectarea lor în mod favorabil, aduc cele mai fructuoase prietenii. -

Intr-o zi Mareșalul I. Antonescu însoțit de Vice Președ. Ică Antonescu cu cîteva generali romîni împreună cu un grup de generali germani sînt invitați la Sinaia la Rege - unde într-un cadru festiv și ceremonialul specific - Regele așază la gîtul Generalului Manstein ordinul Mihai Viteazul cl. II-a încă un prilej de încredere și de colaborare sinceră, în lupta contra dușmanului comun. -

Acum Generalul Manstein - face mărturisiri de afecțiune dragoste și devotament față de poporul român și Rege - vine cu un lux de amănunte în legătură cu rolul ce a jucat în decursul istoriei la gurile Dunării - față de năvălirile din răsărit - concurînd în mod real prin sacrificiile sale la civilizația și calbura apusului - calmînd prin a scrie fără de înconjur faptele

de arme ale ostaşului român atât în războiul trecut cât şi în războiul actual, prevăzând neamului românesc un viitor clar şi bine meritat în rîndul statelor europene.-

Iată cum Regele în cadrul rolului său de tradiţii - cu sfatul şi concursul Mareşalului I. Antonescu - a manifestat în mod diplomatic, legătura sufletească cu un element reprezentativ din anturajul lui Hitler - asigurînd măcar formal - condiţiuni de viaţă statală pentru o perioadă relativă ca în paralel să poată lucra în subversiv cu oamenii politici, tot spre un scop naţional.-

Urmează sezonul nou de vînat - pe care după tradiţia şi protocol - Regele îl deschide la Pădurea Verde - Timişoara - Chişinu - Criş - Gherghiţa - Drăgăneşti - în fiecare loc, cu invitaţii localnici şi dintre germanii aflaţi în Bucureşti, în plus tot acum s-a putut vedea şi întreţine cu elementele care din punct de vedere politic naţional lucrau pentru cele ce se urziseră cu cei de la Cairo.-

Toamna 1942 - vine să confirme cele ce Cairo le-a anunţat clar cu un an mai înainte cînd s-a adresat poporului român: "Cum se va desclăşa de nemţi, într-un viitor apropiat?" Cine ar fi putut crede atunci şi acum la începutul toamnei - ca invincibila armată germană - să fie pusă la un examen aşa de greu - da! aşa a fost şi vom vedea cum s-au desfăşurat evenimentele. Intîlnirile între capii statelor apusene cu Stalin - aranjamentele politice şi militare pe care le-au făcut, intrînd în toate amănuntele impuse de situaţia lor politică şi militară - au avut ca rezultat, răsturnarea din temelii a tuturor victoriilor germane şi înfrîngerea pînă la completă capitulare a forţelor lui Hitler.-

Buletinele de operaţiuni ce primea Regele zilnic, erau bine înjghebate ca să nu se poată vedea cu uşurinţă goliciunea şi realitatea care era pe front, dar contactul cu Cairo pe care îl avea prin Niculescu Buzesci-Stîrcea, prin dr. E. Bîanu etc. îi aduceau contra argumente, care îl ţineau la curent cu realitatea şi în acelaş timp îi impunea rezerva de rigoare.-

Mareşalul I. Antonescu, în această perioadă devine nervos în mod permanent, colaboratorii săi nu ştiu ce să mai creadă, sînt prea timoraţi de Seful lor, Vice Preşed. Consiliului Ioă Antonescu, într-o salientă de lucru, la un moment mai liber în discuţiuni, strecoasă cu multă abilitate Regelui o situaţie foarte delicată pentru ambii - nu se mai poate lucra cu Mareşalul, care a devenit insuportabil cu nervii săi, că este gata oricînd să facă sid în jurul Săveranului.- .//.

- 20 -

Regele foarte precant nu a luat în serios aceste vorbe, după o reflecție mai amănunțită a apreciat că i s-a întins o cursă. Peste câteva zile Niculescu Buzeghi informează pe Rege, că este mare sarvă între Ion și Ioă Antonescu; în continuare dr. E. Bianu a venit într-o noapte și l-a introdus în casă - când l-a informat pe Rege despre măsurile luate de Hitler în cuprinsul St. Maj. Politic și militar, unde erau multe deficiențe, înălăturând un număr de militari și civili - din mari funcțiuni - ajunge că la conducerea marilor probleme politice și militare - ajutat de un număr restrâns de colaboratori - în plus opinia publică germană, trece printr-o metamorfoză puțin favorabilă continuării războiului.-

După plecarea dr. E. Bianu, Regele m-a trimis la col. Dămăcianu, care împreună cu cei doi colaboratori, să facă toate diligențele posibile, pentru a verifica cele spuse mai sus - de Niculescu Buzeghi și dr. E. Bianu.-

Nu peste mult timp, Niculescu Buzeghi vine din nou la Rege - căruia îi aduce o serie întreagă de știri și îndemnuri de la Cairo - pentru a face tot ce este posibil să iese din colaborare cu nemții.-

Acum, buletinele de operațiuni zilnice ce veneau la Rege, arătau într-o măsură superioritatea inamicului marcând cu grije că în materialele capstrate sînt multe de proveniență USA (ca o dovadă despre aceasta g-ralul Petre Dumitrescu trimite Regelui un wiliys capturat pe care Regele l-a folosit numai la Sinaia) deci ușor de înțeles, că toate știrile prin persoanele ce l-au văzut clandestin aveau un dedesubt serios, idem și soțparea lui Ioă Antonescu, nu a fost aruncată la întâmplare.-

La jumătatea lunii noiembrie 1942 - enigma care era devine realitate, acum începe degringolada în dispozitivul romîno-german - datorită intervenției pe mai multe coloane în special cu motorizate și tancuri, folosindu-se pe fiecare direcție de atac, manevre de străpungere și lărgirea lor - că la un moment dat dispozitivul romîno-german, se marca prin insule înconjurate de trupele sus amintite sovietice, în plus se mai adaugă în favoarea atacatorului și ceața specifică locului, care a durat câteva zile, situație care a făcut imposibilă acțiunea de sprijin a Aviației germano-romîne. În schimb aviația sovietică în această perioadă, a bombardat cu folos spatele dispozitivului germano-romîn în zona etapelor - deci acțiunea liniei de luptă a fost izolată în spate. Temperatura mereu în scădere, ocaze o îngreunat foarte mult resturile soțpate din încercările să se refacă, situație ca-

re a permis sovieticilor să se consolideze în pozițiile ocupate, asigurându-se în mod serios, printr-o nouă manevră tot în acest gen, mai spre Nord - Orel - Tula - așa că fiind bine asigurați în dispozitivul Stalingrad și spre Nord, sovieticii se angajează în lupta de poziție cu caracter activ și avind în mod permanent inițiativa operațiunilor față de adversari pînă la 3 februarie 1943, cînd adversarii capitulează - deci cele spuse de Cairo mai înainte - acum sînt o realitate.-

Acuma din nou Cairo, îndeamnă pe Rege și colaboratorii săi să se rupă de nemți, adăugînd că și situația armatei lui Rômel din Nordul Africii este pe cale de a fi compromisă.-

Regele era gata de acțiune ca orice tînr dar acei care îl secundau în special Maniu și Brătianu - erau prea sceptici în ceea ce privește garanțiile apusenilor - la care cei de la Cairo, au răspuns cu formule puțin măgulitoare pentru noi romîni.- În jurul Mareșalului I. Antonescu și în opinia publică mari frămîntări - M. St. M. trimite pe calea aerului ofițeri necesari pentru a regrupa din resturile unităților decimate - unități cu care să oprească tăvălugul sovietic - sosesc de la P.S.-urile din țară, unități proaspete - în sectorul german așa zisa retragere elastică - face salturi neobișnuit de mari în adîncime.-

Posturile de radio apusene anunțau cu lux de amănunte că poziția germană este compromisă - știri pe care opinia romînească le asculta și comenta. Mareșalul I. Antonescu chemat din nou la Hitler - care la înapoiere justifică starea disperatului - de aceea rezoluțiile sale pe diferite acte, în acest timp au rămas memorabile ca formă și conținut se vedea clar desnădejdea, acum v. Killinger accentuează supravegherea în jurul persoanei Regelui - București - Sinaia - ca primă lovitură și cu subînțele - că sugestia Mareșalului ca să trimită pe front pe fruntașul T. R. Stîrcea Ion (junior), care este un mare filo englez în Palat și în societate - lucru ce Ion Antonescu a dat pentru executare Generalului Codreanu Ion f.f. Mareșalul Palatului și Șef al Casei Militare - lucru care pe Rege l-a indignat văzînd subiectivismul acestui act și a-a opus.- Generalul a raportat Mareșalului această contrapunere și a dat ordin Generalului Codreanu I. să raporteze Regelui că dacă se opune plecării pe front a Fr. T. R. Stîrcea și să facă bagajele de plecare din țară - lucru ce a-a adus la îndeplinire.- Cînd generalul Codreanu I. venea de la Rege din cameră să vede și să chiasă la birou - unde mă pune la curent cu cele de mai sus și ca unul care sînt apropiat de Rege - este bine să-i re-

portez - că nu face bine să intre în conflict cu Mareșalul²³ cu
nenții pentru filifonul de Stîrcea, un gură spartă în Palat și
în societate, etc.-

Merg în casă, unde Regele mă cheamă în biroul său de lu-
cru - îmi spune totul și încheie prin a-mi mărturii că s-a să-
turat de atîtea cîte a înghițit de la Mareșal - pleacă bucurat,
numai să scape de această tutulă insuportabilă rugîndu-mă ca pînă
ce pleacă, să dorm noaptea în casă, unde împreună cu Bîlă Dumitru
prin schimb să-l păzim.-

Am ascultat, nu am răspuns nimic - deoarece între timp
a intrat în birou Regina Mamă - urmînd ca seara să viu în casă,
pentru a răspunde dorinței de a-l păzi.-

Cînd am eșit din casă, m-am dus direct la Mareșalat să văd
dacă Stîrcea I. este acolo - era într-adevăr dar am fost sfătuit de
cine era acolo, să nu intru - este sub supraveghere - am trecut
la biroul Generalului Codreanu I. i-am raportat că am fost unde
trebuie, nu am putut să vorbesc - deoarece era prea nervos - încă
diseară merg din nou și sper să-i pot vorbi, lucru care este accep-
tat - completîndu-mi cu părerea d-sale că de la lucruri fără de
valoare se pot ajunge la situațiuni foarte grele și așa situația
noastră este destul de gravă.-

Seara îmi iau de acasă servieta cu cele necesare pentru
nevoile de toaletă, lucru obișnuit pentru soția mea - spunîndu-i
că merg la Sinaia și intru în casa Regelui unde m-am prezentat
pentru serviciul ordonat - acum coridorul este mobilat cu gea-
mantane, al căror conținut probabil, lucruri de îmbrăcăminte etc.
nu m-au interesat pentru mine și Bîlă o dormește la ușa dormitoru-
lui, o mică noptieră cu ceva biscuiți și fructe.-

Am fost chemat în biroul de lîngă dormitor - unde Regele
indignat mi-a repetat mai în amănunt ceea ce-mi spusese ziua accen-
tuînd pe lipsa de consecvență a Mareșalului I. Antonescu - între
timp a fost chemat de Regina Mamă în altă cameră, iar eu m-am re-
tras la dormește cu Bîlă - stabilind orele de schimb pînă la ziua -
cum am și făcut - că dimineața la ora 6 am mers la serviciul meu
obișnuit, la prînz am mers acasă și după masă mi-am continuat ocu-
pațiile mele care nu erau chiar ușoare. Spre seară am trecut pe
la bir. gl. Codreanu cărui i-am raportat că nu am prins momentul
favorabil să fac ceea ce îmi încredințase - eu voi merge regulat
seara unde știe și cînd am ocazie voi vorbi.-

După mai multe seri am avut prilejul să-i vorbesc deschi-
t - m-a ascultat fără a-mi da vre-un răspuns - totuși eu l-am asigu-
rat pe general că voi încerca.-

Intr-una din zile sînt chemat de dr.E.Bianu la locuința sa din str.Alecu Russo unde mă duc și cînd îi răspund de cele ce se petrec în Casa Regelui a rămas mirat - nu transpirase nimic în nici o parte - acum eu cer d-rului E.Bianu sfatul d-sale care mi-a răspuns, că nu mi-l poate da decît cel mai devreme a doua zi la aceeași oră, însă în altă parte cunoscută de amîndoi - însă mă roagă ca seara cînd merg la Rege să-i raportez că măsura ce a luat nu este cea mai bună - d-sa o să-mi comunice a doua zi ce trebuie făcut - ceea ce am făcut. Regele m-a ascultat și era curios de ce răspuns îmi va da în ziua următoare. Am trecut și această noapte ca celelalte și în ziua următoare am fost acolo unde mi s-a spus - de unde am adus răspuns scris - într-un plic cu antetul Înalta Curte de Casație - sigilat pe care, fără să mai aștept noaptea l-am predat în cursul zilei Regelui - care l-a citit împreună cu Mama - într-un birou - singuri - eu am așteptat pe sală pînă ce va eși pentru a primi vre-o dispoziție - după cîteva minute Regele împreună cu Regina se îndreaptă spre mine spunîndu-mi să transmit mulțumirile lor atît dr.E.Bianu cît și d-lui Președ.al Înaltei Curți de Casație, speră că se va rezolva curînd și această situație, merg la dr.E.Bianu, transmit cele ce mi s-au dat și am plecat la serviciu.-

Seara cînd m-am dus ca de obicei în casă, mă întîmpină Bilă zîbind - păcat că nu ați fost aici acum vre-o două ore cînd Mareșalul a venit fără să fie anunțat la Rege care l-a primit în biroul din locuință nu cel din Palat unde-am discutat circa 45 min. după care la despărțire Regele împreună cu Regina Mamă au condus pe Mareșalul I.A. pînă la scară. Nu peste mult timp Regele mă cheamă în birou, îmi mulțumește pentru nopțile chinute lîngă dînsul, de acum situația s revenit la normal - mulțumit am plecat acasă și a doua zi dimineață generalul Codreanu I.este schimbat din funcțiunile avute cu generalul Sănătescu C-tin, Stîrcea I. continuînd a rămîne detașat la Mareșalat ca specialist.-

În luna mai 1943, Suveranul mă anunță că voi pleca pe front pentru stagiul la comandă și anume a hotărît să merg la Divizia I-a V-tori Munte unde sînt majoritatea ostașilor ce am făcut serviciul activ la Batalion - că la terminarea stagiului voi fi adus la vechiul post înainte de a pleca a trebuit să-i aduc pe rînd la Sinaia pe col.Dămăcianu, gl.Mihail Gh., Col.Rasescu Radu, apoi pe dr.E.Bianu.-

După ce am predat serviciul din Batalion, înlocuitorului m-am prezentat la plecare la cei în drept, inclusiv și la Rege, care împreună cu Mama mi-au făcut recomandățiunile și urările de rigoare - oficiul ce-l făceam nu l-am predat la nici un ofițer din Batalion - secretarul particular Ioanițiu M. a continuat singur până la înapoierea după front.-

Pe front m-am prezentat la Divizia Nr. 1 Munte comandată de generalul C. Vasilin Răscanu, având ca Șef Stat Major pe lt. col. Comișel Pantelimon, ambii mă cunoșteau bine - după prezentare m-au reținut la masă și la urmă m-au întrebat că ce am făcut în țară - deoarece în ordinul de repartitia mea pe front scrie accentuat, să fiu ținut permanent în linia I-a, răspunsul meu a fost ușor de înțeles de cei care m-au întrebat - care știau că voi merge la o unitate a Diviziei 1 M-to care temporar lucra sub ordinele Diviziei Germane (vecină). În această situație m-am comportat corect - la terminarea stagiului mi-a venit înlocuitorul și cu actele oficiale de plecare, am sosit la Băneasa-București cu un avion curier.-

Când am sosit la locuință, santinela din post avea consemn să anunțe sosirea mea acasă - așa că nu m-am așezat bine și telefonul a sunat - Olteanu Gh. mi-a urat bun sosit și că peste o oră să fiu la Rege în casă unde m-am prezentat, după care a trecut la reluarea firului de activitate pe care eu îl întrerupsesem câteva luni.-

Am fost pus la curent pe scurt cu cele petrecute în lipsa mea în țară, plecarea lui B. Stirbey la Cairo pentru a purta mai energic discuțiunile - în Italia lovitură de stat - intensificarea bombardamentelor în apus - primul bombardament serios la noi - Cîmpina.-

După aceasta am trecut la unitate tot ca adj. comandant, unde nevoile pentru aprovizionări erau multiple, cu bunăvoința și răbdare am purces la lucru metodic - realizînd după planul ce aveam toate la timp și complet.-

Intrevederile Regelui cu dr. S. Bîanu, col. Dămăcianu, etc. au fost reluate, însă cu mare grijă - deoarece siguranța noastră și serv. acoperit german erau foarte vigilenți - după ce s-au petrecut la noi în țară și în Italia.-

L-am însoțit pe Rege într-o vizită făcută lui I. Antonescu la Predeal - cînd m-a văzut m-a întrebat cum este viața în câmpul de luptă - am răspuns cum se cuvenea - iar la întîlnire spre Sinaia - Regele în mașina pe care o conducea, îmi arăta ipoteza studiată de el, în cazul că lovitura se va da la Sinaia, cerîndu-mi

a-o studiez și să-i fac propunerile de rigoare.-

Frontul era tot mai defavorabil, Cairo soma cu mari presiuni pe Rege - ca să nu se lase antrenat de planuri fără așezat a bătrânilor politici - să fie mai concludent - nemții slăbesc pe zi ce trece și cu cât ruperea de ei se va face mai devreme cu atât lovitura va fi mai mare pentru germani.-

Anul 1943, se termină sub auspicii proaste pentru germani și noi colaboratorii lor - deoarece sovieticii înaintau sistematic în sectoarele: german și român - în vest bombardamentele de zi și noapte paralizau în special industria grea și ușoară germană - în sud Römml fusese dat peste cap prezența apusenilor în Italia - era dovada cea mai clară a celor ce vor urma - cele cîteva unități motomecanizate pe care le aveau nemții în sectorul român au fost duse în sectorul de Nord - mai aveau la noi apărarea a.a.din regiunea petroliferă și dealungul Dunării pentru asigurarea transporturilor de petrol și cereale.-

Inceputul 1944 marchează presiunea totmai accentuată și în sectorul român, unde sistemul de apărare nu era ușor de pătruns - deoarece, compartimentele de foc naturale completate cu fortificațiile și focul pînă la maximum - produceau pierderi mari atacatorului - fapt pentru care a fost nevoit să execute manevre largi la Nord și Sud - ca să poată face apărarea mai slabă.-

În a doua jumătate a lunii ianuarie 1944, Regele este somat energic de la Cairo în sensul ca să facă ruptura de nemți - acuma fiind momentul cel mai prielnic - colaboratorii din subversiv în special Maniu și C.Brătianu îi comunică prin Bianu că garanțiile nu sînt clare în ceea ce privește ajutorul militar în cazul ruperii de germani - adică pretindeau că pe teritoriul țării să vină și trupe din apus nu numai sovietice (cazul din Italia) totuși Regele hotărăște să treacă la acțiune și în ziua cînd a fost anunțat că I.Antonescu vine în audiență de lucru la Sinaia - acesta ia toate măsurile pentru a-l aresta în Palatul din Sinaia în care scop ia legătura prin radio cu Cairo.-

Am primit ordinul de mai sus și cum această ipoteză era studiată din timp am intrat în dispozitivul stabilit cu unitatea ce era la Sinaia și în jur (Piatra Arși) - am luat locul indicat în Foișor - unde eram gata pentru executare, însă sînt anunțat că s-a amînat fără a mi se da vre-un detaliu. După plecarea Mareșalului din Palat, generalul Sănătescu mă ia în mașină cu el la București, unde în biroul său, se documentează în amănunt

cu ipotezele ce aveam pregătite din timp - la urmă îmi spune că pentru un început efectivele sînt suficiente, dar dacă nevoile cer o acțiune mai mare și în timp - toată acțiunea va fi pulverizată - eu i-am explicat că se conta pe concursul P.S-urilor din capitală, iar la Sinaia pe concursul P.S-urilor din Sinaia, Brașov (Predealul și Cîmpina mai puțin) plus restul armatei pe care contam într-o măsură serioasă, altfel numai cu ce aveam noi era prea puțin.-

După ce a avut întrevederi cu Niculescu Buzzești pe la finele lunii ianuarie 1944, Regele îmi comunică mărirea cercului subversiv - cu Iacrefiu Pătrășcanu, Inginer Ceanu și Titel Petrescu, sigur că cei de la Cairo prin acest amestec lăsa să se înțeleagă ușor că teama pe care o justifica unii dintre bătrîni față de sovietici să nu mai fie - în sufletele lor. În această perioadă Mareșalul I.A. are o serie de consilii cu comandantii de M.Unități în spatele frontului - aceasta pentru a avea siguranța că rezistența nu va ceda - încă o dovadă de demnitate, opinia publică murmură continuu cu aluzii răutăcioase la adresa Mareșalului, ura împotriva nemților crește continuu și era fățișă - deoarece se știa că își retrăseseră unitățile blindate din sectorul român - deci tensiunea creștea și momentul prielnic pentru desprindere era tot mai pregnant. În luna martie 1944, Regele face din nou încercarea de a-l aresta pe Mareșalul I. Antonescu de astă dată în București, în localul Președinției de Miniștrii, dar a fost oprit la timp - poate că acum aplicarea ipotezei de mai sus ar fi produs mari neajunsuri - dar bine că nu s-a mai făcut. Personal eram indignat deoarece vedeam pe cei care se socoteau colaboratorii Regelui, foarte acoperiți cînd era cazul de acțiune serioasă - toți erau pentru a se face, însă ei să vină numai cînd pericolul a trecut.-

În cursul lunii mai 1944, se fac toate pregătirile la Piatra Arsă unde aveam o companie cu tot materialul necesar și care era așezată în clădirile de școală - pentru a avea permanță - deci fără a se sesiza cei interesați - aici arestarea se făcea cînd Mareșalul venea de la București spre Predeal - prima fază era ușor de executat însă urmarea, era plină de riscuri, căci elementele de exploatare imediată a arestării erau departe la București - (radio - telefoane - unități de intervenție etc.) aici se conta pe concursul vîntătorilor de munte - P.S-ul și P.S-ul Corp.V. Armată condus de generalul C. Vasiliu Rășcanu - dar după mai multe discuțiuni cu cei în cauză s-a amînat.-

- 27 -

Tot acum col. Olteanu Marcel trece la comanda Reg. Gardă Călare în locul col. Elefterescu Mircea, care la conducerea Prefecturii Poliției Capitalei, iar în locul col. Olteanu M. este adus col. Ionescu Emilian ca adj. al Regelui. Plecarea lui Elefterescu M. de la comanda Gărzii Călare a fost o mare bucurie deoarece concursul de acum înainte îl aveam asigurat până aci, era foarte problematic - prezența lui Elefterescu la Prefectura Poliției nu prezenta mare lucru.-

Tot în acest răstimp, generalul Mihail Gh. propune ca vechiul comandant al Bat. de Gardă lt. col. Georgescu Aurel să fie schimbat cu col. Serban Negulescu, pe care dînsul îl cunoaște foarte bine - acesta a fost în cabinetul Mareșalului Prezan 1933-1942, etc.etc.-

Regele în fața acestei propuneri nu a luat poziție contrară deși față de lt. col. Georgescu Aurel, nu avea a se teme cu nimic, deoarece aceste timp de 2 ani nu a justificat cu nimic, că l-ar interesa întîlnirile Regelui cu cineva etc.etc. înfine l-a mutat la comanda unui Reg. de Cav. și îl aduce pe col. Serban Negulescu în cursul lunii iunie 1944.-

După ce a luat conducerea Bat. de Gardă Regală, col. Negulescu, fără a fi pus la curent cu cele ce se lucra în subversiv - ia o serie de măsuri cu prejudiciu oarecum desfășurarea activității pe această latură - schimbarea dispozitivului de subunități București - Sinaia - plecarea mea fără să-l anunț - diferite măsuri în interiorul pazei - noul Comandant a voit să se facă toate prin el. Cînd am fost chemat de Rege i-am raportat noua situație și nu a acceptat să-l pun la curent pe noul Comandant de Batalion cu stît mai mult că pe căi colaterale fusese informat că îi place să bea, femei etc.etc., eu nu l-am cunoscut pînă ce s-a prezentat la unitate. Regele chiamă pe Generalul Sănătescu, căruia îi dă toate instrucțiunile cu noul Comand. al Batal. făcîndu-l atent că ulterior s-au aflat toate păcatele pe care le are și alte chestiuni în legătură cu modul cum să se comporte la această unitate - suficient că de atunci am fost lăsat în pace în această direcție, cîci în serviciul normal el era în toate drepturile lui.-

Acum perioada bombardamentelor aeriene se manifestă intens și asupra țării noastre, în apus atinsese apogeul mai cu seamă că debarcarea era în toi - posturile de radio comunică încercarea de atentat contra lui Hitler (20 iulie 1944) în care timp Niculescu Buzeghi transmite Regelui din partea celor de la

Cairo - prudență mare - mai mult să lase mai ușor pregătirile în curs, circa 10 zile - pentru a se vedea ce măsuri se iau la noi - față de cele petrecute în Germania.-

Intr-adevăr ca și la noi în țară au fost arestări la Constanța cîțiva acuzați ca filo-englezi idem în București și Ardeal - filajul s-a intensificat care nu a menajat nici reședințele Regelui (București-Sinaia) în acest timp un ofițer superior din SSİ care mă cunoștea îmi face propuneri ca să-l țin la curent cu activitatea Regelui etc...bineînțelese promisiuni serioase cu nu am dat nici un răspuns, dar mi-am dat seama de poziția pe care o am.-

Tot în cadrul filajului, am prins cum se căuta a se capta ostași cu bani și alte promisiuni ca să dea informațiuni asupra Regelui (zina noaptea - cine venea și cine eșea din casă), s-au luat toate măsurile necesare la timp.-

Suntem în august 1944 - cînd presiunea sovietică asupra apărării Moldovei este la maximum - amenințînd izolarea rezistenței din munți și dezbucarea prin sud în șesul Munteniei - aceeaș mare presiune la Nord în dispozitivul german - concomitent cu exploatarea succesului debarcării în Apus - acțiunea din Italia, urmările luate după atentatul contra lui Hitler - toate prezentau poziția germană compromisă - deci nu mai era nici o îndoială în vre-o posibilitate de redresare germană.-

Misiunea Militară Germană se dispersase la Snagov din cauza bombardamentelor aeriene - unde Mareșalul I. Antonescu mergea în fiecare noapte - unde era documentat de nemți asupra armei secrete pe care o au și pe care o vor pune-o în aplicare la momentul oportun - lucru ce Ion Antonescu credea și convingea pe foarte mulți colaboratori ai săi. Buletinul de operațiuni de pe front vine tot mai rar și foarte anemic - comprimînd mai multe zile de operațiuni într-un buletin. Mareșalul absorbit de nevoile frontului și alte necazuri - vedea tot mai rar pe Rege - care venea cu toată precauțiunea, folosind la maximum experiența dr. E. Bianu - are asigurată legătura cu elementele din subversiv - astfel că în noaptea de 22 August de acord cu cei din jur și bineînțelese cu știrerilor celor de la Cairo - se stabilește ca arestarea deci ruperea de nemți să se facă în ziua de 26 August 1944 la Palatul din București. Primesc ordinele de urmare direct de la Rege - care mă reține în casă pentru a nu mai lua contact nici cu familia mea, care era în incinta Palatului. Adjutant de serviciu era col. Ionescu Băilău - Generalul Sănătescu în urma celor discutate în 2

- 29 -

cu Regele - hotărîse ca să aplice lovitura chiar în ziua de 23 August 1944, pînă la 26 August 1944, se pot întîmple multe - zis și făcut - Sănătescu merge la Președinție unde invită pe Mareșalul I.A. cu Vice-Președ. Cons. de Miniștrii și cîțiva Miniștrii mai importanți într-un consiliu restrîns la Palat la ora 17.-

Pînă ce generalul Sănătescu a venit de la Președinție eu am raportat Regelui rezultatul recunoașterii ce am făcut în ziua de 22 august 1944 cu mașina în regiunea Slobozia - Sudiți și de unde m-am înapoiat noaptea tîrziu - i-am repetat conținutul ipotezei în care lucram acum în București - care avea în plus un plut. care de luptă aduse încă din luna mai 1944 în cadrul planului de acțiune al redutului - îi reîmprospătez nominal ofițeri care încadrau Compania din Călea Victoriei plus ofițeri de la serviciile Batalionului, pe care îi puteam folosi după caz - îmi indică locul unde să fie închiși cei arestați - amenajînd împreună cu Ioanițiu Mircea - fișierul de haine unde au făcut niște orificii pentru a intra aer necesar celor arestați - eu îmi aduc subofițerii:

plot. Dinu Cojocaru, plut. Rusu Dumitru, plut. Bîlă era în casă cu mine-le pun în vedere că vor sta permanent lîngă mine fără a se mai duce la Batalion și vor face ce fac eu la timpul potrivit.-

Între timp sosește în casa Regelui dl. col. Dămăcianu Șef St. Maj. la Comand. Militar al Capitalei - este primit imediat de Rege și după cîteva minute pleacă - îi comunicase cele ce vor urma în cursul zilei, Adjutantul de serviciu dl. col. Ionescu Emilian a mai discutat cu Regele în birou singuri și cînd a venit Generalul Sănătescu în casă - pe la orele 14,30 a intrat la Rege împreună cu Stîrcea Ion și Ioanițiu, unde au discutat pînă pe la 15,30 cînd s-a anunțat din Palat că a venit Vice Preș. Cons. de Miniștrii care a fost întîmpinat de Adj. de Serviciu și condus în casă - unde a fost primit de Rege și gl. Sănătescu în sufragerie - ceilalți în plus g-ralul Aldea s-au grupat în Biroul din apropiere, iar eu cu cei 3 subof. stăteam la ușa sufrageriei, dinspre bucătărie.-

În acest timp compania era în dispozitivul de pază obișnuit - cu plutcanele din rezervă și plut. C.L. grupate fără să se facă caz - mai ales că col. Negulescu Șerban era pus într-o mare dilemă cu Adj. de serviciu nu a putut să stea de vîrtă cu mine nici nu apăruseră la serviciu de dimineață - a plecat în oraș pretextînd anumite treburi - de unde a venit pe la 18,30 cînd operațiunea era în toi - el calm a luat pe șoferul Ionescu Constantin cu mașina

.//.

și a plecat la Sinaia pe ruta Tîrgoviște, de unde a venit la Dobrița cu Regina în ziua următoare.-

În sufragerie Regele cu Sănătescu și Ioă Antonescu, s-au întreținut de la 15,30 - 16,30 când a sosit și Mareșalul I. Antonescu care a fost condus de Adjutantul de serviciu în sufragerie din casa de locuit aci Mareșalul s-a scuzat că a trebuit să vorbească la telefon cu Clodius, în plus ce am mai putut auzi cu întreruperi despre arma secretă pe care nemții o vor pune-o în acțiune - după care Regele se scoală în picioare la ora 16,58 și vorbește Mareșalului cu emoție astfel: D-le Mareșal, tăvălugul morții apasă greu asupra Moldovei - și este amenințată și restul țării, amîndoi vom da socoteală lui Dumnezeu și istoriei.- Acum Ioanițiu Mircea îmi face semnul convenit și eu intru în sufragerie urmat de cei 3 subofițeri - salut pe Rege și mă îndrept spre Mareșal spunîndu-i: "D-le Mareșal din Înalt Ordin sinteți arestat" fac semnalul de executare subofițerilor - Regele și Sănătescu ies pe ușa dinspre biroul unde erau cei amintiți mai sus (Col. Ionescu Emilia, Stîrcea I., Ioanițiu și gl. Aldea venit în ultimul moment).

Eu împreună cu subofițerii după ce i-am potolit din starea de șoc nervos încadrați i-am scos din sufragerie prin coridorul din fața biroului, cînd cei arestați au spus celor ce scosese ră capetele la ușe: "nemernicilor pînă diseară veți fi spînzurați, ați intrat într-o mare aventură". Sînt închiși separat în fișier și la fiecare cite un subofițer RUSU D. și DINU COJOCARI - mai tîrziu a fost adus cpt. Mișca Augustin care era cu Armătura Batalionului. Eu cu plut. Bîlă mergem cu dl. Col. Ionescu Emilian la Palat - aci sosesc generalul Pichi Vasiliu insp. general al jand. care a fost arestat în biroul g-rului Sănătescu și condus într-o cameră din căminul ofițerilor Batal. idem g-rul Popescu Dumitru și Ata Constantinescu - apoi a venit generalul Pantazi C. pe care l-am arestat eu și l-am condus în căminul ofițerilor mai tîrziu a venit Elefterescu Mircea pe care de asemenea l-am arestat eu și l-am condus tot la cămin.-

Căpitanul Teodorescu Gh. în prezența d-lui col. Ionescu Emilian mi-a dat ordin să se deschidă poarta mare, mașinile Mareșalului și Ioă Antonescu să intre împreună cu mașinile de escortă în curtea Palatului de unde se formează din nou convoiul de plecare după ce au intrat complet - s-au închis porțile și comandantul Companiei cu voce tare i-a somat să coboare cu toții din mașini luînd tot armamentul și muniția ce au și pe care să le depună lîngă peretele Palatului, iar personalul militar și

- 31 -

civil prin flanc, sub escortă au coborât în subsolul Palatului apoi au fost conduși la Batalion unde după citirea proclamației au fost lăsați liberi - mașinile cu armamentul și muniția, au fost duse în garajul de la Batalion cu șoferii Palatului.-

În tot acest timp, în fața Palatului populația se plimba fără să simtă ceva despre cele ce se petreceau înăuntru. Generalul Sănătescu care telefonic la M.St.M. pe col. Zamfirescu Gh. și col. Răuță Octavian, care au primit ordin să întrerupă toate legăturile telefonice, telegrafice cu străinătatea.-

Col. Ionescu Emilian cu mine au trimis pe locot. Păpușoi întărit cu o grupă de ostași la Postul de Radio Emisiune de unde să aducă pe Dir. Ionescu C-tin cu aparatele și personalul necesar de imprimat plăci - cu autobuzul Batal. în timp record a adus totul la îndeplinire.-

Regele, cu Sănătescu, Ionescu Emilian și Ioanițiu au redactat proclamația către țară - care a fost imprimată și trimisă cu aceeași formație la Soc. de Radio unde la ora 9 s-a difuzat.

Între timp sosește generalul Anton Constantin Șeful St. Major la Insp. Jend. cu cpt. Vergoti J. însoțit de un parașutist american (origină română) Turcann, care a fost arestat de generalul Anton Constantin - acesta a fost expedit în cursul nopții la Cairo.-

Acum se constituie Guvernul care depune jurământul în aceeași seară - forma și alte chestiuni de formarea guvernului nu m-a interesat și nu pot să dau vre-o relațiune. Eu în acest timp am avut cu șeful M. Bianu, de lucru în sensul că recunoscutul trebuia prevenit în sensul de a lua măsuri de pace cu Comand. Comp. uniei ca să nu se strecoare în Palat oameni de rea credință cu scopuri rele.-

După constituirea guvernului se dă citire Mesajului către țară, au urmat în fața Palatului mari manifestații de bucurie - ca peste cîtva timp Comand. Comp. de Gardă să anunțe că din spre Legatia Germană sosește un grup de mașini blindate spre Palat - i se recomandă calea - acest grup de mașini și oprește la intrarea Crețulescu în Palat - aici coboară Manfred v. Killinger, care cere să fie condus la Rege - este condus în Bir. Regelui care în fața g-ralui Sănătescu îi comunică: "Interesele țării m-au obligat să fac cesaș și lăst cunoștință - înțeleg și acum să fiu cavalier în sensul că trupele germane să se retragă în ordine, contrar vor suferi riscurile războiului. Killinger s-a retras la mașină, fără să scoată un cuvînt; peste o oră cir-

ca sonește cu un alt grup de mașini germane la Palat g-ralii Hansen și Gerstenberg care la fel cer să fie conduși la Rege - acesta nu-i primește și pune pe g-ralul Sănătescu să le comunice exact ceea ce s-a spus și lui Killinger - la fel i-au retras la mașină fără nici un comentariu.-

Cei de la Cairo după ce au luat cunoștință prin radio au făcut recomandățiunile de rigoare Guvernului și Regelui, opiniind ca Regele să părăsească chiar în cursul nopții Capitala, să se îndrepte spre Tr. Severin în apropiere de Tito - cu care va lua legătură prin radio acolo se afla maiorul Churchill detașat de la Cairo.-

Plecarea Regelui a fost organizată cu 2 mașini - una condusă de Rege, avea alături pe col. Ionescu Emilian, cpt. Vergoti și Ioanițiu, a doua mașină nr. 100 condusă de goferul Cismaru Nicolae, cu cpt. c-dor Gherghel Arad, cu, plut. Bîlă și un alt subofițer. Noi precedam pe Rege pe tot parcursul. Plecarea la ora 0,30 circa pe itinerariul Palat-Cîmpineanu-Brezoiu - str. Răhovei, pe bariera Alexandriei pînă la Mihăilești unde am întâlnit prima coloană în deplasare germană - ocolind-o cu maximum de viteză, de aci în acelaș tempo de mers - prin Alexandria - Stoenști - Caracal - pînă la Pielești - Cîrcea unde am fost întâmpinați de generalul Mansu Marin cdt. corp. 1 A. care fusese anunțat telefonic de gl. Sănătescu - acesta ne-a alimentat cu benzină, ne-a dat indicațiuni asupra modului cum germanii se retrag indicîndu-ne la fața locului dispozitivul care se vedea - eram în zori zilei - am traversat vîile Cărianopol spre bariera Craiova - R. Vîlcea - de unde prin Filieș am ajuns la Sadul - am oprit la Pulberăria care era condusă de un colonel - nu-i rețin numele - și de aci am mers la Dobrița - unde Suveranul cu col. Ionescu Emilian au intrat în casa g-ralului Culcer - acum fiind proprietar ginerele său col. rez. Petrescu - aci în casă era o bătrîna din familie - eu m-am ocupat de măsurile de pază pe care le puteam face cu cei doi subofițeri - plus că spre seară am sosit la Sinaia cu Regina Mamă col. Bosie, col. Negulescu și Nely Catergy - cu o companie de la Sinaia în camioanele Palatului - deci acum paza s-a organizat în condițiuni bune.- Regele prin radio a fost pus la curent cu cele ce s-au petrecut în capitală, iar a doua zi am fost trimis cu o mașină a Palatului să iau din lucrurile necesare Regelui și Reginei - în plus să aduc și datele necesare în legătură cu bombardamentul executat în capitală.- La însoțire am adus totul cum mi s-a ordonat și apoi am fost trimis

- 33 -

cu avionul de la Aeroportul Stănești - tot în același scop - legătura cu Guvernul - între timp soseau cu mașinile diferite persoane cu misiuni speciale - de la M.St.Major de la Președinție până la 12 sept. 1944 când s-a semnat armistițiul și Regele a trebuit să-și ia reședința la București.-

După ce Regele a plecat din capitală - g-ralul Sănătescu a dat ordin Comand.Comp.de Gardă cpt.Teodorescu Gh. să predea pe cei arestați inginerului Ceaușu - operațiune care s-a făcut între Comand.Companiei și ing.Ceaușu, punându-i la dispoziție Autobuzul Batal. pentru transportul celor arestați, detalii mai ample cpt.Teodorescu Gh. - nu au fost predați ing. Ceaușu, deoarece au fost lăsați liberi g-ralul Popescu Dumitru și Ata Constantinescu, care nu prezentau nici un pericol.-

În ziua de 12 sau 13 sept.am fost expediați la București toți cei care se strânseseră în jurul Regelui la Dobrița - și în ziua următoare, Regele cu Regina Mamă, însoțiți de mine cu plot.Bilă D. și 4 ostași cu un automotor - am sosit dimineața la București în Gara Obor unde au fost primiți de Guvern și conduși la Palatul de la șosea - în Calea Victoriei, locuința fusese complet bombardată. Aci am organizat paza necesară, ocupând câteva case din satul Luna București, eu acum încep să-mi reiau activitatea de Ajutor în plină perioadă de aprovizionări de iarnă - reparatul avariilor produse de bombardamentul german la cazarma din Calea Victoriei, aducerea materialelor de unde erau dispersate - socotind că mi-am făcut datoria în limita posibilităților în lovitura de stat.-

Dar necazurile acum încep să se arate unul după altul - în sensul că multora nu le mai convenea prezența mea - aci vroiau cu orice preț să fie nestingheriți și lucrurile au început după cum le arăt mai jos.-

Încă de la Dobrița Vergoti J. a luat un aer cu totul neobișnuit - voia cu orice preț să mă vadă lângă el cu tot felul de complimente cum se manifestau ceilalți, care știau că fiind bine cu el, sint asigurați și mai sus - eu nu am făcut așa ceva - ba din contră eram singurul care știam clar pentru ce a fost scos în noaptea de 5/6.II.1942 și trimis ca pedeapsă pe front - col.Bosie împreună cu col.Negulescu, știind clar că absența lor a fost clasică de la riscul loviturii de stat eu îi incomodam mult și atunci alături de Jaques Vergoti și Nelly Catargiu au început cu tot felul de intrigi pe lângă Regina Mamă în continuare era ușor de înțeles ce mai trebuia așa că

.//.

- 34 -

Într-o zi la Dobrița Regale, îmi spune că cei din jur îl îndeamnă să transforme Batalionul de Gardă Regală în Detașament mixt motorizat - la care eu foarte modest i-am răspuns, credeam că veți reduce Batalionul - nemai avînd a vă ține de nimeni sfînteți iubit de popor; dar acest Detașament mixt este o posibilitate de stagiu în grade mai mari, în jurul M. Voastre al celor interesați. Cînd am trecut la vechea mea ocupație de Ajutor al Comand. aveam zilnic neceaz cu col. Serban Negulescu în legătură cu diferite servicii ce voia la cunoscuți să facă cu mașinile Batal. transport de lemne, bagaje pentru a se face agreabil - eu m-am opus, dînd întîietate intereselor Batalionului.-

Într-una din zile generalul Sănătescu, mă chiamă la Președinție și mă sfătuește că oricine va veni pentru a cere detalii asupra pregătirii și execuției actului de la 23 Aug. 1944 în special reporteri de ziare chiar străini să-i trimit la Rege - în plus mă roagă să-i fac în 5 exemplare la plombergină - schematic pregătirea și execuția loviturii de stat pentru a le da la Președinție M. St. M. Serv. Istorie. Academie și încă în 2 locuri nu-mi aduc aminte - lucru ce am făcut la urmă mă întrebă ce este cu Detașamentul Mixt Motorizat de la Palat - eu i-am răspuns că nu am nici un amestec și dînsul mi-a recomandat rezervă - dealtfel mi-a spus că este obosit abia așteaptă să fie schimbat.-

Într-o zi, căpitanul Teodorescu Gh. îmi raportează că a trimis un Pluton din Compania de Gardă la locuința col. Bosie și este foarte greu cu transportul hranei oamenilor - îmi cerea mașină - eu l-am întrebat că are aprobarea Regelui pentru așa ceva - mi-a răspuns că nu - atunci pe răspunderea mea să aducă Plut. la Companie, ceea ce a și făcut - cei care au rămas fără de pază militară la domiciliu s-au formalizat contra mea, eu le-am cerut ordin scris - altfel nu lucrez - și au început cu fel de fel de intrigi - că sînt în strînsă legătură cu Emil Bodnăraș de la Preș. Cons. de Miniștrii, că sînt membru de partid de mult, că voi deține un post mare la comuniști, că lucrez ascuns la ziarul Scînteia înfine o sumă de invenctive - la care eu ^{nu} am răspuns nimic. În altă zi vine la biroul meu de lucru dr. E. Biana, care îmi spune că nu-și explică ce este cu mine că sînt complet schimbat - chiar față de d-^{sa} - i-am spus cît se putea spune, s'întelea deoarece știa mult mai multe de la persoane din afara Palatului - unde se vorbea intens

- 35 -

de readucerea lui Vergoti a lui Petre Lazăr, despre Negulescu și Bosie, m-a rugat insistent să-mi schimb atitudinea și să cant a combate pe aceste javre - i-am răspuns că abia aștept un prilej potrivit să cer Regelui să fiu mutat.-

Apar mutați în Batal.3 ofițeri superiori: maiorul Marinescu Aurel, mr.Bercea Nicolae și Pamfil Ion, plus o serie de ofițeri subalterni, dovadă că aduceau cadre pentru noua unitate ce va lua ființă. Dl.Gl.Dămăcianu cu col.Rusescu, mă vizitează la biroul de lucru și mă întreabă ce este cu toate câte se aud prin oraș despre noua echipă din casa Regelui - le-am răspuns că d-lor la revine sarcina să facă lumină, m-au întrebat ce este cu noua unitate care ia ființă de asemenea le-am spus că nu am nici un amestec, amândoi au rămas contrariați de atitudinea mea.-

Plot.Adjutant Gherasim Mihai de la Casa Militară (secretar) vine la mine și mă întreabă că eu știu ce lucrează la Casa Militară pentru noua unitate, i-am spus că nu mă interesează - când a mers la gl.Sănătescu să suneze niște acte de când era acolo i-a raportat cele de mai sus, la care i-a răspuns că așa ceva nu se va putea realiza - în plus mă chiamă la telefon și mă invită acasă în aceeași zi - unde mă duc - aci mă ia la roat în sensul că sînt abătut - i-am răspuns afirmativ - motivînd -după ce m-a ascultat mi-a spus să mă gîndesc serios la ce am de făcut el va discuta cu Regele - și am plecat.-

Peste cîteva zile a venit în audiență de lucru la Rege mi-a trimis ordin că la terminarea audienței vine la mine la birou și așa a și făcut, mi-a comunicat tot ce a discutat cu Regele care a rămas oarecum mirat - dar dacă vreau să plec nu are nimic contra - îmi lasă locuința la dispoziție pînă ce mă aranjez în oraș - g-reul Sănătescu mi-a spus să mă gîndesc bine și cînd cred să merg la dînsul cu răspunsul meu.-

A doua zi am mers la Președinție la ora cînd era singur i-am raportat hotărîrea mea categorică de a pleca, lucru pe care l-a înțeles ușor - stabilind tot dînsul să trec la Insp.Gl.de Armată la Biroul Scolii și Centre de Instrucție - lucru făcut pe 10.XI.1944, obținînd 30 zile concediu de odihnă, plus să rămîn în locuință pînă la primăvara 1945 - cînd o părăsesc.-

D-rul S.Bianu cînd a sosit a venit din nou la mine pentru a mă convinge să renunț la mîsură - mi-a propus să-mi ceară creșterea unui post apărte, i-am răspuns, îmi ajunge 5 ani de viață zbuciumată - vreau liniște pentru a mă ocupa de copii și de soție - cu abilitate mai mult că după bombardamentul german - am rămas

cu familia numai cu ce aveam pe noi - restul distrus.-

Am fost vizitat acasă când am avut concediu - de dl. gl. Vasiliu Răscanu - Bordan etc., care m-au cunoscut bine și voiau să știe precis motivul plecării mele.-

În timpul celor 30 zile, concediu de odihnă în casă - zile de noembrie - posomorâte - îmi fac procesul de conștiință, căci nu mai eram singur - ci cu familia - ajung la concluzia - eu să trec la noul serviciu unde să lucrez calm să nu mă întrec cu nimeni la fel de fel de manifestată, căci adevărul va ași la lumină - și așa am și făcut. M-am prezentat la Insp. Gl. de Armată m-a primit g-ral Tenescu C. care m-a repartizat ajutor al Bir. Școli și Centre de Instrucție unde am lucrat liniștit până la 15.III.1945, când dl. g-ral Vasiliu Răscanu atunci Ministru de Război, a venit și m-a luat la cabinetul dînsului, unde am lucrat până la 1.XII.1946, când dînsul a fost schimbat cu g-ral Lascăr Mihai, iar eu am trecut la Comand.Tr. de Gr. până la 15.VII.1947 când grănicerii au trecut la M.A.I. eu am fost mutat la C.R. Ilfov de unde la 1.I.1948 am fost scos din armată - fără drept de pensie - deci o situație cum nu se putea mai grea. Loviturile au urmat una după alta pentru mine și familia mea până la 5/6 iulie 1950 când m-a arestat - împreună cu soția - soorul - un cumnat și o cumnată - copii au rămas singuri (10-14 ani) în prezent sînt deținuți de 12 1/2 ani iar familia dacă va mai fi cine știe pe unde - într-un cuvînt - iată unde am ajuns, cu cinstea, munca și devotamentul - ce am dovedit.-

S C H E M A
de
ORGANIZARE SI FUNCTIONARE AL PALATULUI.-
5.IX.1940 - 23.VIII.1944.-

M a r e ș a l a t u l

I.

6.10.1940	- 17.1.1941	Col. Râmniceanu M.
25.1.1941	- 5.5.1942	Col. Socrate Mardare
6.5.1942	- 1.3.1943	Gl. Codreanu Ion
1.3.1943	- 23.8.1944	Gl. Sănătescu C-tin
25.1.1941	- 23.8.1944	Cors. în sf. ex. det. M. Est. . . Stircea Ion (junior).-
6.9.1940	- 23.8.1944	Protocol și Ceremonii . . Col. rez. Ullea Octav
6.9.1940	decedat la .. 1942	Maestru de Vîntoare . . Mocioni Anton
... 1942	- 23.8.1944	" . . Negel Dumitru
6.9.1940	- 23.8.1944	Dir. Ad-tiv Palat . . . Florian Marinescu
6.9.1940	- 23.8.1944	Secretar Particular . . Ioanițiu Mircea

Casa Militară.

II.

6.9.1940	- 17.1.1941	Gl. Râmniceanu M.
25.1.1941	- 5.5.1942	Col. Socrate Mardare
6.5.1942	- 1.3.1943	Gl. Codreanu Ion
1.3.1943	- 23.8.1944	Gl. Sănătescu C-tin
1.3.1941	- 5.5.1942	Gîlțer cu sporturile . . Lt. jend. Vergoti Jaques

Adj. regali Batal. de Gardă Regală (schema anexă).

III.

Doamne de onoare

15.10.1940	- 30.12.1942	Elena Catargiu
		Marie Ghice.

.//.

F U N C T I O N A R I I

=====

superiori din Palat între 6.IX.1940 - 30.XII.1947.-

6.IX.1940	- 1.3.1941	Ad-torul domeniilor	- Gl.rez.Manolescu Alex.
1.3.1940	-30.12.947	"	- Negel Dumitru
6.9.1940	- ... 1942	Ad.Palat și Dependinț.	- Cociu Ion
6.9.1940	-30.12.947	Arhitect Palat	- ing.Ernest Ioan
6.9.1940	-30.12.947	Medici umani Sinaia	- Med.dr.Cirstea V.
		Buc.	- Med.dr.Meagu
6.9.1940	-30.12.947	Medic veter.	- Med.veter.dr.Vlăduț Oct.
6.9.1940	-30.12.947	insp.de vânătoare	- Chefneaur Vasile
6.9.1940	-30.12.947	Bibliotecar Palat	- d-na Tudori
6.9.1940	-30.12.947	Dir.Garnit.Regale	- ing.C.F.R.Georgescu

Adjutanții Regelui

6.9.1940	- 18.1.1941	- Maior Tomescu Mircea
6.9.1940	- 5.5.1942	- Lt.col.Petre Iazăr
6.9.1940	- 1.7.1942	- Col.Pastia Alex.
6.9.1940	- 5.5.1942	- Col.Andronescu M.
5.5.1942	- 1.7.1943	- Col.Brătinescu M.
5.5.1942	- 1.3.1944	- Col.Olteanu M.
1.7.1943	- 23.8.1944	- Col.Bossie Robert
1.7.1943	- 23.8.1944	- Cpt.Gdor Gherghel Arpad
1.3.1944	- 23.8.1944	- Col.Ionescu Emilian

Comand.Bat.Gardă Regală

6.9.1940	- 5.5.1942	- Maior Rădulescu Oct.
5.5.1942	- 1.6.1944	- Maior Georgescu Aurel
1.6.1944	- 23.8.1944	- Col.Negulescu Serban.

P O R T R E T U L

Postului Rege M i h a i

- Născut 25.X.1921 din părinți (Carol și Elena).
- Ca fizic, armonios dezvoltat cu gust rafinat în îmbrăcăminte.
- Dotat în mod normal cu aptitudini intelectuale.
- De la vârsta cea mai fragedă, creșterea și educația sa, au sub conducerea directă a Reginei Maria până la 1938 când moare.-
- De la 8.VI.1930 - 15.8.1938 Voevodul Mihai era lăsat lângă tată, zilnic între 10-18 când era alături de bunică.-
- După moartea Reginei Maria a fost ales cămarer col. Emil Pălăngeanu până la 1.XII.1939, plus lc.col. Dămăcianu D. și maior Tomescu Mircea.-
- La vârsta de 18 ani când l-am cunoscut îndeaproape - era ponderat în toate manifestările sale - nu avea explozii cum de obicei au toți tinerii la această vârstă.-
- În manifestările sale permanente predominau mai mult preocupări cu caracter tehnic-aproape puțin preocupări militare.-
- Sociabil cu multă rezervă - puțin îndrăgneaț în relațiunile sale oficiale, contrar în conducerea automobilului - foarte solemn în gesturi, cu răspunsuri oportune și complete, uneori cu înțirsiere și cantitativ - credincios rațional, nu era stăpinit de ideea că este de natură divină ca Rege nu se ferea să afirme în discuții că instituția monarhică de proveniență medievală, treptat de civilizație și cultura sunt realități va fi înlăturată, arghirafil, nu era erotoman dar nu neglija naturalul, un mare iubitor și chiar realizator tehnic avea un atelier bine utilat unde lucra cu perseverență, un foarte bun automobilist, s-a familiarizat cu conducerea avionului, înțelegea și aprecia mult agricultura intensivă nu extensivă - citea și ruga să fie ținut la curent cu tot ce apărea nou, cunoștea bine literatura și arta românească, cânta frumos la pian, un foarte bun vânător.

D e f e c t e :

- Foarte bănuitor în relațiile sale cu oamenii politici.
- Sgîrcit în răsplata celor ce îl servea, lua act și nu uita.-
- Influențabil în hotărârile sale, de cei cărora le câștiga încrederea.-
- Mai mic decât vârsta sa, în înțelegerea vieții de amănunt.-
- Mai mare decât vârsta sa, în înțelegerea vieții, în sectorul diplomatic.-
- Puțin comunicativ îndeosebi în situații grele.-
- Greoi în exteriorizarea de gesturi calde față de mîniți.
- Nu înțelege desgustul opiniei publice, când îl vedea cu viteza pe care o folosea cu mașina.-

De cunos din viața sa intimă:

- După 6 mai 1942, când garnitura din jurul său era aproape nu-

- 2 -

mai din ofițeri alegeți și numiți de I. Antonescu, acum nu putea așa ușor să facă ceva ca să nu se afle - în special în viața sa intimă - după o întrevedere ce a avut cu dr. E. Bănuș - îmi spune respectivul, că voi fi rugat să fac ceva și eu să nu refuz - aceasta ca o pre-venire oăci în discuțiile ce au avut și au aranjat - așa cum se putea la data aceea, i-a spus lui dr. E. Bănuș să-mi comunice mie, să organizez totul în spiritul stabilit - i s-a răspuns că este mai bine ca dânsul să-mi ordone să aplic cele ce vor urma.-

De la acea dată nu a trecut mult și Regele m-a luat într-o mașină de război, ce avea la Sinaia și urcăm la Stîna, acolo se găseau o casă tip de munte pentru Familia Regală și o dependență unde să fie personalul de serviciu. Treceam prin ambele case și îmi spune apropiat: "D-te bei apă și mănânci, sigur că da - însă trebuie să le și elimini".-

Si eu sint om, am nevoi de la care nu mă pot eschiva - dar dacă m-ar vedea cineva în această situație - mi-ar scoate vorbe, care urechile să nu le audă etc.etc. Pînă acum am fost ajutat cu toată discrețiunea cu noua echipă din jurul meu nu mai poate - așa că acea persoană - m-am gândit și m-am sfătuit cu dr. E. Bănuș numai d-te o poți înlocui, în ceace privește modul de organizare și funcționare a pazei, aprovizionării și în special discrețiunea.-

Eu am acceptat, rugîndu-l să-mi spună dacă Regina Mamă și Conduc. I. A. au cunoștință despre acest lucru - prima da - secundul cred că nu ar avea nimic de zis cînd va fi informat cîntit de organele sale că nu fac orgii etc.etc. Pe loc, am aranjat împreună, cum se va organiza serviciul la Stîna.-

- Plot. Bilă D. care este silnic în Sinaia să fie cu contro-lul pazei - al preparatului hranei - păstrării alimentelor, etc. etc. Soferul Cismaru Nicolae ajutat numai la nevoie de soferul Cioernoc Nicolae - singurii care pot intra cu mașinile la Stîna pentru aprovizionări cu cele necesare - restul nimeni nu are acces aci la supravegherea generală am rămas eu.-

Persoana era deja aranjată prin colegii săi - era d-na Ste-riopol Doly văduvă prin divorț cam de vîrsta sa - la început a dus-o cu mașina la Stîna Regele și cu Ioaniția care au orientat-o asupra locuinței - om de serviciu - bucătar - pază - plot. Bilă pentru ne-voile ce s-ar ivi - soferul Cismaru Nicolae, Dr. Cîrstea pentru în-grijirea sănătății prin sof. Cismaru N. iar eu voi avea grije de funcționarea serviciului în bune condițiuni.- Așa că acest aranja-ment a intrat în funcțiune, fără ca să prejudicieze pe turiștii ce urcăm și coborâm de la Jepi etc.etc. Dr. E. Bănuș cu organele sale a verificat acest sistem de viață și a opinat că altfel nu se poate face această chestiune destul de gingaș. Am mergeam săptămînal sus - vedeam ce nevoi sînt la dam rezolvările necesare. Șeful Casei Militare, Adjutanții Regali, Comand. Bat. etc. nu m-au întrebau nici-odată despre această problemă mai ales că eu nu speculam acest atri-but - îl făceam în cadrul serviciului silnic - Regele merge seara rar în timpul zilei - stă cîteva ore - nu dormea niciodată acolo, marea de seară da, avînd uneori pe Ioaniția Mircea încolo cu nimeni.-

Dr. Cîrstea V. din Sinaia - era dus 1-2 pe săptămîină de soferul Cismaru N. cu mașina pentru controlul sănătății respectiv. Acest capitol l-am supravegheat pînă la 1 noiembrie 1944, cînd am fost mutat din Bat. - cînd am fost mutat la stagiă pe front, nu m-a înlocuit nimeni - Bilă a făcut cum s-a putut.-

În ceace privește problema obligațiilor față de această d-na, înbrăcămintă, bijuterii, etc.etc. nu am avut nici un amestec, probabil Ioaniția M. era cu aceste chestiuni.-

PORTRETUL

Fostei Regine Mamă Elena.

- Născută aproximativ 1897, din părinții (Constantin și Sofia).
 - Înaltă și uscățivă cu aspect mai mult, masculin decât feminin.
 - Cu mult gust în îmbrăcăminte, mascând cu discreție luxul specific sexului.-
 - Până în 1920 când a devenit Prințesă în România - a fost crescută și educată la Curtea Regală din Atena - deci avea cultură mediteraneană pe care nu o nega, însă nu pierdea nici o ocazie de a afirma că este nepoata Kaisezului Wilhelm.-
 - Identificarea cu cultura și tot ce ar fi în formarea sa, pentru a înțelege poporul român, le avea într-o măsură limitată - deoarece de la venirea prin căsătorie în țară, nu era simpatizată de Regina Maria, care în mod sistematic o ținea la distanță (Arhit. A. I.).-
 - De la 3.VI.1930 - 15.X.1940 a fost pensionară statului român la Florența de unde la chemarea lui I. Antonescu a venit în țară la Regina Mamă.-
 - Preocupări zilnice, lectură, muzică clasică, pictură ușoară, etc. Relațiuni cu doamne din marea societate foarte reduse.
 - Cu familia d-nei Dr. Rainer unde 2-3 ori pe an. mergea la cearșaful organizat de un grup restrâns, în casa de mai sus.-
 - Pe timpul războiului s-a ocupat în mod apropiat de spitalul de la Paris - la celelalte spitale sau aziluri de copii, bătrâni după programul dat de I. Antonescu.-
 - A mai deschis un atelier de croșetat, flanele, mănuși, fulare pentru front, cu materialul Palatului - în Calea Victoriei - cine dorea venea și lucra acolo, ori lua materialul și-l aducea lucrat gata.-
 - Cu Archiducesa Iléana și familia ei, nici un fel de relații, fără a opri pe Rege de a face vizite la Bran.-
 - Era egrișită, nu dădea vre-un ajutor bănesc din lista sa civilă.-
 - Nu era germană - din contră aproape continuu la regim - suferea de ochi - sub tratamentul dr. M. Blatt.-
 - Cele două doamne de onoare (Nely Ostergin și Maria Ghica) au fost singurele cu care s-a putut împăca - era foarte capricioasă, de aceea nu a mai adus alte doamne în jurul său - plus că avea complexul de inferioritate feminin - deci și geloasă.-
 - Îubea pe fiul său Mihai - voia să-l convingă să adopte și din gesturile unchiului ei Kaiserul Wilhelm - deoarece era în contradicție cu cele învățate în special de la Regina Maria.-
- Sub raportul erotic, nici nu mi-a trecut prin cap să mă gândesc, până în vara anului 1941 - când Majorul Rădulescu Oct. Comand. Bat. împreună cu Căpitanul Dușescu Ion Comand. Comp. de Gardă din Biraia, când au venit în calitate de ajutor să fac recenziile compozițiilor de la Biraia, într-o seară fiind împreună în casă la Rădulescu, îmi spune cu toată grija că în casa

- 2 -

Regelui se petrec lucruri, despre care personalul de serviciu vorbește deschis - anume că Regina Mamă are relații cu lt. Vergotti Jaques. Eu care nu stăteam permanent la Sinaia - cum stăteau cei 2 - i-am întrebat în mod serios, dacă au verificat ori sînt numai vorbe - mi-au răspuns că au verificat ba mai mult știe și col. Mardare Socrate - care caută pe orice cale să-l pună la pînet pe acest locot. Vergotti - bineînțeles fără scandal.-

Du m-am exprimat față de maiorul Rădulescu Oct. și cpt. Dușescu Ion-abia am scăpat de Urdăreanu și acuma apare altul.

După un timp în București, sînt întrebat de niște cunoscuți, asupra locuinței lt. Vergotti în Palat - întrebare cu tîlc - eu le-am răspuns ocolit - nevroid să angajeze discuția - acei cunoscuți mi-au ripostat cum de ocolesc adevărul - le-am răspuns să se adreseze d-lui col. Mardare singurul în măsură să răspundă - mi-am dat seama că o parte din public avea cîteva indicii, despre acest lucru. Iar col. Mardare S. neputînd să pună la punct pe lt. Vergotti J. prin argumente civilizate - l-a pedepsit cu lo zile arest sever - lucru neobișnuit în Casa Militară și nici în Batalion - pedeapsă pe care s-a trebuit s-o raporteze Conducătorului I. Antonescu dîndu-i toate amănuntele, prin care să-i arate, că pînă acum a încercat mai multe metode de a-l pune la punct dar fără de rezultat. Conducătorul nu a fost surprins despre cele raportate de col. Mardare mai era pus la curent și pe alte căi - așa că la 5.V.1942 sînt scoși din incinta Palatului Sinaia și mutați; lt. Vergotti J. trimis pe front ca pedeapsă - lt. col. Petre Lazăr confidentul lui Vergotti, col. Mardare S. și maiorul Rădulescu Oct. fiind înlocuiți cum se vede în cuprinsul lucrării.-

După mutarea lt. Vergotti a rămas în serviciul administrativ de la Sinaia un funcționar Ciucă Pavel - care fusese adus aici de la IAR Brașov de Vergotti ca un foarte priceput gospodar - dîndu-i să conducă latura aprovizionărilor și hrana celor din Sinaia - care după plecarea protectorului său - cînd mă vedea îmi spunea că a primit scrisori cu vești bune că l-a făcut căpitan și este la Serviciul Pretoral fiind jandarm - îmi arăta că se simte bine - iar el, Ciucă Pavel are noroc cu Regina Mamă care-l susține, altfel toți l-ar lovi - mi-a fost destul să-mi spună de cîteva ori - ca să mă lămuresc în mine de adevăr.-

Timpul a trecut, a venit 23 August 1944 - cînd figura lui Vergotti Jaques - reapare lîngă Rege - ușor de înțeles, restul celorlalte posibilități aduce și pe confidentul său col. Petre Lazăr - acum cercul se mărește cu col. Bossie Robert, col. Negulescu Serb. și activitatea acestuia devine chiar de la Dobrița supăratore mai ales personalul mărunt care știe totul - de acum oarece mai înainte era "un mister" este o realitate care se cunoștea în opinia publică. Vergotti Jaques este peste tot - nimeni nu poate obține vre-o aprobare mai serioasă de la Rege pînă ce nu știe mai întîin acesta - dr. E. Bianu care era acum la Siguranță - cunoștea problema în amănunt din 1941, dar căuta cît era posibil s-o camufleze - nici el numai putea - căci opinia publică nu scăpa nimic și vestea mergea.-

A avut discuțiuni cu gl. Sănătescu cînd era Președ. Cons. de Miniștri care i-a răspuns că abia așteaptă să fie schimbat și această problemă s-o rezolve cu alții - este prea plătisit și bolnav etc. etc. așa că dr. E. Bianu sub Rădescu și Guvernul următor nu a mai pus această chestiune - scoțînd-o ca ceva minor - față de alte lucruri mai importante.-

În concluzie, sfîrșitul în forma expusă succint mai sus și modul îndrăzneț de a se manifesta al acestui ofițer destul de tînăr față de toți din jurul său - dovedește că făcea toate sub aripa ocrotitoare a Reginei Mamă - pe care nimeni nu voia

///.

- 3 -

s-o supere - iar ea acceptată și pot spune chiar orbită de pozi-
- una pe care o avea - nu vedea - nu auzea nimic - i se părea că
așa trebuie să fie, când în realitate - imoralitatea era și mai
notorie, că fiul său, oricât de indiferent ar fi fost - putea să
priceapă anumite lucruri elementare, ce îl puneau împreună cu mama,
într-o lumină urâtă, față de opinia publică.-

P O R T R E T U L

- Căpitanului de Jand. Vergotti Ion (Jaques).

- Născut în țară, promoție de ofițer jand. 1935.-
- Fiul unui proprietar în Bărăgan care a decedat tânăr, mama recăsătorită cu col. rez. Serbănescu Vasile, conducea un sector edificativ în 1940 la IAR Brașov.-
- Foarte prezentabil, cu mult gust la îmbrăcăminte (militar și civil). Polisportiv.-
- Foarte abil în societate, folosindu-se de slăbiciunile sexului slab - exploatând fără rușine și fără nici o morală orice situație de unde el putea să aibă un profit.-

Un mare intrigant în societate - nu cunoaște obstacol până ce nu-și atinge scopul hotărât.-

Curtezan de profesie, în orice ocaziune.

Ca tânăr ofițer de jand. prin legăturile ce avea, își desfășura activitatea la Predeal, unde în tot timpul anului avea terenul de lucru nou și variat în viața de societate.-

- Arghirofil nu-i plac băuturile obișnuite ci numai cele alese.- Mare dansator.-

La 1.III.1941 a fost dat de Conducător. I. A. cu sporturile pe lângă Rege unde a stat până la 5.V.1942, când tot conduc. I. A. l-a mutat disciplinar pe front.-

Acest ofițer cu calitățile spuse pe scurt mai sus, ajuns în Palet pe lângă Rege - într-o perioadă de mare sbucium prin care trecea țara noastră - a profitat de încrederea ce i s-a acordat în plus a pus în aplicare aptitudinile sale libidinoase pe lângă Regină, care era între cele 2 vârste - criză etc. etc. fără a se jena de fiul ei, de personalul de serviciu, ulterior chiar de criticile opiniei publice, sfidând cele mai elementare reguli de bun simț s-a complăcut în situația de a compromite, o mamă cu slăbiciuni, un fiu care nu știa ce să cred că a tolerat așa ceva - în plus a sfidat o țară care l-a tolerat să fie în locul de tradiție și simbol - toate acestea dovedesc patima și ambiția care se desfășurau în această ființă cu chip de om. Personal nu i-am atras atenția asupra modului cum aprecia pe țărani și țărăncele din Dobrița și împrejurimi - în sensul că sînt înșepiați - spunîndu-i că așa cum sînt, au făcut atîtea dovezi de calitate superioară în țară și în afară - să te obosești puțin - să te interesezi, cîți dintre cei ce au plecat din această regiune în diferite ramuri de activitate, ce rezultate au obținut, etc.-

În relațiunile sale cu personalul de serviciu foarte distant și rezolutiv.- Își aroga drepturi la Palat, unde nu avea nici o chemare față de oamenii politici avea o comportare princiară - lucru care revolta pe omul cel mai puțin abil în a aprecia poziția sa.-

În relațiile sale cu Regele, oită ceace reprezenta simbolic pentru țară din contră - căuta să arate că el îl depășește într-adevăr că ființa aceasta avea ceva diabolic în toate manifestările.-

Mare însă și foarte les, pentru a ilustra aceasta, dau un caz,

- 2 -

cînd căuta să-și manifeste asupra-mi autoritatea sa m-am uitat în ochii săi și i-am spus: "bagăți mințile în cap - sînt singurul care știu cum te-a scos I.A. de aici și te-a trimis disciplinar pe front; eu însă te trimit undeva de unde nu te vei mai întoarce, împreună cu toți ce-ți fac temenele.- De atunci purtarea sa cu mine a fost foarte controlată - evita fătăș chiar, să-mi transmită vre-o dispoziție din casă - lucru care l-am văzut toți din jurul casei.-

De atunci, el împreună cu cei din jurul său, avînd ca patron pe Regină - nu au încetat pînă ce nu am plecat.-

PORTRETUL

- Consilierului în afacerile externe Stircea Ion (junior).-

- Născut aproximativ 1907-1908 la Viena.-
- Crescut și educat la Viena într-o societate aleasă, a continuat studiile în Anglia și Elveția.-
- Fizic plăcut, statură mijlocie, gust și refinament în îmbrăcăminte.-
- Studii cu caracter diplomatice la Oxford și Berna.-
- Sportiv multilateral după model apusean.-
- Când l-am cunoscut pe Stircea Ion (junior) în martie 1941, în calitate de consilier în afacerile externe pentru generali ca f.f. la Măreșaleț - am rămas cu impresia că acest om, habar nu avea de mentalitatea noastră românească - vorbea chiar slab românește - fără a-i pune la îndoială bunele sale intențiuni, mai târziu însă m-am convins că așa cum a fost a avut și el calități pe care nu i le poate contesta nimeni.-

Prin felul său de a se manifesta în relațiile oficiale cu cei din jurul Conducătorului și chiar cu nemții, pentru oricine altul în locul său, atunci - nu putea să facă mai mult ca el - mai puțin de - susțin, deoarece era de o îndrăzneală pe care nimeni nu i-o contestă, în plus adoptarea sa de către Anton Mocioni - i-a mărit încrederea celor din Banat și Ardeal în acțiunea de la 23 August 1944.-

În relațiile sale de serviciu în Palat, nu poate fi egalat cu tatăl său - foarte nervos și nestăpinit, înțelegea prea puțin viața celor mulți, uneori aveai impresia că este în vre-o colonie engleză.-

Subliniez că nu vreau să întunec valoarea lui de diplomat și om politic, dar nu se identifica cu noi, care aveam o mentalitate deosebită de a sa - mai târziu s-a adaptat și relațiile s-au îmbunătățit.-

În pregătirea lui 23 August 1944, a lucrat direct cu Regele împreună cu Biculescu Buzzești - ambii fiind în Ministerul de Externe, plus că aveau relațiuni în rândul C. Diplomatic, foarte strânse, lucru care a contribuit mult în aportul său pe lângă Rege.-

Mare arghirofil - era printre cei mai bogați din țară - fără a se enstrăduși criticilor, care îl acuzau că nu face un act de bine pentru cei săraci.-

Mare afemeiat însă fără să risipească bani sau să consume băuturi, etc.-

P O R T R E T U L

Secretarului particular al Regelui IOANITIU MIRCEA.-

- Născut în 1921 în București, părinții îi cunosc.-
- Fizic agreabil - statură mijlocie cu maniere în societate.-
- Liceul l-a făcut împreună cu Regele, de când am rămas apropiați a terminat dreptul în țară.-
- Datorită controlului părinților săi - nu s-a prevalat de situația ce a avut față de Rege - din contră a fost un element care într-o măsură a contribuit să nu antreneze pe Suveran la manifestări extravagante.-
- Trăind în intimitatea Regelui, vedea și auzea multe, fapt care uneori îl făcea să apară mai mult decât era, însă își revenea când era pus la punct - nu umbla cu vorbe, în rîndul colegilor de la Facultate era modest.-
- A lucrat mult și cu mult tact, în legăturile subversive, în pregătirea lui 23 August 1944, iar în ziua respectivă a dovedit mult devotament nu s-a mulțumit cu majoritatea să se sustragă și să apară ulterior.-
- Nu s-a amestecat în afaceri veroase care îi surîdeau la tot pasul.-
- Nu era erotoman fără a exclude normalul, un apropiat binevenit pentru Rege.-
- Se pare că nu avea apartenență politică.-
- Sub raportul material, a justificat a nu iubi și a nu fi sclavul banului evita afacerile de orice fel - sigur că părinții săi îl îndrumau permanent.-
- În societatea Bucureșteană nu-și făcea platformă de situația pe care o avea.-

P O R T R E T U L

Doamnei de Onoare

Elena (Nelly Catargi).-

- Virate aproximativ egală cu a Reginei Mamă.-
- Născută dintr-o familie de boieri, Miclești căsătorită cu Todită Catargiu.-
- S-a cunoscut cu Regina Mamă, de când a venit în țară și au rămas nedespărțiți având asemănări comune aproape în toate sestoarele.-
- Puțin prezentabilă ca fizic, mai mult justifica a bărbat decât femeie.-
- Geloasă față de femeile cu fizic mai ales ca al său.-
- Geloasă pe Doamnele, care aveau o căsnicie cu soți normali.
- Era încântată când i se făceau complimente ușoare.-
- Nu pierdea nici o ocazie ca să nu profite în sensul de a-și scuti de mobilizare personalul de la moșia Gălbinași - Ilfov în care scop urmărea permanent pe cei care îi puteau fi de folos în Minister - St. Major, etc.-
- Se socotea indispensabil lângă Regină - deci trebuia să nu se lase niciodată singură - lucru ce îl făcea permanent dar treburile gospodărești le conducea de la telefon - adevărul era că soțul său ducea interes viața de cafea și tripon - umbla cu intrigi în societate - întâlnirea lor în casă ori în societate era o catastrofă.-
- În ceea ce privește poziția ei cu Vergoti era dintre cele mai bune, foarte naturale.-
- Din punct de vedere material, nu cunosc ce beneficii ar fi putut să aibe, fiind în situația sa.-

Doamna Maria Ghica.

- Era mai mult de formă, deoarece era în vârstă - bolnăvicioasă, trăia într-un biotism bolnăvicios.-
- Dacă venea de 2-3 ori pe an în Palat.-

PORTRETELE

succinte ale ofiterilor sup. și generali care au fost la Casa Militară și f.f. Maresalat.-

1.- Colonel M. Rîmniceanu.

Adus la 6.IX.1940 de Conducătorul I.A. socotindu-l capabil să conducă cele 2 posturi în Palat - unde nu s-a simțit nimic din valcarea sa; pe timpul rebeliunii din 1941 a fost complet absent din Palat, după care I. Antonescu l-a îndepărtat din armată.-

2.- Colonel MARDARE SOCRATE;

A fost numit în ambele funcțiuni după rebeliune - unde a lucrat rodnic pînă la 5.V.1942, cînd a trecut la M.St.M. pentru stagiu pe front. Ofițer foarte capabil cu frumose însușiri profesionale și generale, cu relațiuni serioase în lumea civilă și militară - a fost foarte apreciat de ofițerii din misiunea germană.-

A justificat mult tact în conducerea celor 2 posturi din Palat și a fost un bun sfătuitor al Regelui.-

3.- General CODREANU ION.

Datorită calităților sale profesionale și a modului cum s-a comportat pe front. I. Antonescu l-a ales ca cel mai nimerit pentru cele două funcțiuni de la Palat, unde s-a comportat în bune condițiuni.-

În cazul Stîrcea I. cînd nu a plecat pe front - a avut o atitudine dîrză - nu a făcut duplicitate între Rege și Conducător fapt pentru care a cerut să fie schimbat de la Palat - revenind.-

4.- Generalul Sănătescu Constantin.

Prin modul său de a se manifesta în serviciu și în societate a putut fi de folos Regelui în pregătirea loviturii de stat - 23 August 1944 - a primit conducerea momentană a Guvernului în cele mai dificile situațiuni - achitîndu-se cum a fost posibil cu rezultate bune. Pînă ce a murit 8.XI.1947 - a trecut ca un anonim, nu s-a înspăimîntat cum au făcut alții cu merite și cu pretenții la beneficii, etc.etc.-

De cîte ori a avut ocazia a îndemnat pe cei din jurul său la înțelegerea transformărilor sociale - sfătîindu-i să nu se dea la fapte, care ar fi adus multe prejudicii țării.-

ADJUTANTII REGEIUI.6.IX.1940 - 23.8.1944.-1.- Maior Tomescu Mircea 6.IX.1940.-

Încă de tînră a justificat calități deosebite în domeniul profesional și de cultură generală - fapt pentru care a fost apreciat și stimulat pînă la rebeliunea din 1941 - cînd s-a manifestat într-o formă dubioasă, fără ca eu nici acum măcar nu sînt în stare să dau ceva pozitiv - motiv, care l-a scos complet din viața de ofițer, - curios, sancțiunea i-a fost aplicată tocmai de I. Antonescu - care l-a promovat în carieră.-

2.- Lt.col. Petre Lazăr (specializat în învățămîntul și Ed. Fizică Militară).-

În baza specialității sale, a fost adus pe lîngă Rege care aci a devenit admiratorul lt. Vergotti - deci departe de a răspunde atribuțiilor sale de pedagog - motiv care a dus îndepărtarea sa din serviciul de Adj. la 5.5.1942.-

Caracter răutăcios peste măsură - arivist - arghirofil - intrigant, afemeiat.-

Cultura de specialitate a făcut-o în Elveția.-

Revine în serviciul de Adj. după 23 Aug. 1944, cînd slături de Vergotti - se manifesta liberi și plini de avînt, în satisfacerea ambițiilor și forurilor lor. Odată cu plecarea Regelui, a mers și el - lăsîndu-și soția în țară.-

3.- Col. Pastia Alexandru.

Pentru reputația pe care o avea din toate punctele de vedere, a fost adus ca adj. pentru a ține cursuri de orientare militară a Regelui - lucru ce a făcut pînă cînd Regina Mamă a spus că obosește prea mult de Rege cu atîtea probleme.-

La cerere a fost mutat la comanda Sc. Sup. de Război, de aici a plecat la stagiul pe front - unde a murit ca comand. secund la Divizia Blindată.-

4.- Col. ANDRONESCU MIHAIL.

Profesor la Sc. Superioară de Război, specialist în materialul de Artilerie - adus ca să contribuie la formarea Regelui și în această ramură a armatei.-

A lucrat în mod precăut, pînă cînd a prins momentul ca să plece la stagiul pe front, de unde nu s-a mai înapoiat la serviciu, a trecut la Comand. de C.A.-

5.- Col. BRATANESCU MIRCEA:

- Ofițer încercat în serviciul din M. St. M. la Secția Operații - în calitate sa a cîntat și documentare oft mai clar pe Rege, cu modul cum trebuiesc concepute operațiunile în legătură cu calitatea și posibilitățile adversarului cum trebuiesc exploatate pozitiv și negativ - rolul primei mari bătălii în război, etc. etc.-

Cînd s-a ivit liber, postul de Atașat Militar la Madrid - a plecat acolo, de unde s-a înapoiat în 1945 și a trecut în rezervă.-

- 2 -

6.- Col. OLTEANU MARCEL.

- Ofițerul ales ca cel mai nimerit pentru Rege, deoarece prin temperamentul său bine dispus permanent, făcea ca cele mai mici lucruri să fie luate cu atenția cuvenită, nu scăpa nici ocazia de a lămuri pe Rege asupra problemelor speciale țărănești - aduce documente, legende, etc.etc...numai să înțeleagă pe acest element atîta de valoros - dealtfel acest ofițer era un mare continuator al tatălui său, bătrînul General Olteanu - cu frumoase aprecieri în timpul său.-

Cu frumoase relațiuni sociale, era contra cîncărilor, în caracter deosebit - și cu frumoase intențiuni.-

Cînd s-a făcut liberă comanda la Reg. Gardă Călare s-a mutat acolo - de unde la 23 August 1944 în luptele de la Băneasa - Mogoșoaia, a contribuit în mod real.-

7.- Col. Bossie Robert, venit ca adjutant prin concursul d-nei Elena (Nely) Catargiu, fiind rudă prin alianță. Cult un mare anglofil în familie, iar în societate un mare germano-fil, unde fratele său era Ministrul Romîniei la Berlin. Foarte pasionat în a cunoaște toate amănuntele și intrigile din Palat cu și fără de veloare - apoi cu aceeași pasiune să arate corectivul lor ca unul ce avea experiență din casă de la moșia sa, din străinătate, etc.etc.-

Foarte fricos și leș - de exemplu cînd se anunțau la radio plecări av. de Foggia spre noi - își pierde calmul chiar șirul vorbelor - influențînd pe cei slabi din jurul său dacă era la Sinaia pleca singur în munte să se ascundă, fără să se gîndească la cei care așteptau de la el o dispoziție de circumstanță dacă era la București - merge direct la adăpost - altceva nu-l mai preocupa.-

Cînd a revenit în Plot. Căpitanul Vergotti după 23 Aug. 1944, acest colonel Bossie Robert - fără nici o jenă a dat întîietate simpaticului Jaques că de!!....așa își asigura poziția și locul.-

Permanent tulburat și necăjit, că la moșia sa de lângă Floești este furat de țărani, casele sale din București nu-i produc venitul aferent etc.etc...Cu mare greutate Regele a putut scăpa de el prin 1946.-

8.- Cpt. Comandor Gherghel Arpad:

Ofițer de marină, adus în scopul orientării Regelui asupra tehnicii diferitelor tipuri de vase (mare și Ocean), navigației și în special asupra luptei navale - fiind foarte bine pregătit și practic prin stagiile făcute în alte armate.-

Rezervat atunci cînd era în serviciu, preocupat de interese particulare în orice moment, oricînd și aproape oricînd avea de dat un mic comision.-

9.- Col. IONESCU IMILIAN. A fost adus de la comanda unui Regiment Care de luptă, cu care a fost pe front.-

Ofițer distins, cu maniere alene, foarte atașat de poporul român - își făcea un punct de onoare în a antrena pe Rege în discuțiuni din care să se desprindă frumoasele calități.-

A participat la pregătirea și executarea actului de la 23 August 1944 (așa cum am arătat în cursul expunerii amintiri).-

- 3 -

Comandanții de Batalion.

1.- Maior Rădulescu Oct. A fost adus de Cond. I.A. ca fost Adjutant la comanda Batalionului unde să facă serviciu în spiritul celui ce l-a adus, unde așa s-a și comportat, dar când nu a fost destul de vigilent conducătorul l-a schimbat din comandă.-

2.- Maior Georgescu Aurel, adus de pe front, unde a dovedit calități alese și era bine cunoscut de Conduc. Comportarea sa în calitate de Comand. precum și sentimentele față de Rege și Cond. l-a atras mai mult spre Rege - pe care nu l-a stingherit cu nimic în legăturile ce le avea cu cei ce pregăteau actul de la 23 August 1944.-

3.- Col. Negulescu Serban, adus la propunerea Generalului Mihail în pragul evenimentelor lui 23 August 1944, ca om de încredere. Cunoscut de Rege ulterior nu a avut nici un fel de amestec, din contră a fost evitat.-

După 23 August 1944 - s-a atășat pe lângă Cpt. Vergotti ca să-și asigure comanda făcând jocul acestuia până ce a fost scos din armată în toamna lui 1944. Când a ieșit din armată - nu cunoșc datorită cărui fapt, a fost numit Directorul Hotelului cu toate dependințele Hotelului Aro din Brașov - ajutat de soție, iar unul dintre băieții săi a trecut la presă în cadrul comitetului restrîns, ceea ce i se spunea atunci.-

Funcționarii superiori între 6.IX.1940-30.XII.1947.

1.- Regel Dumitru. Conducătorul I. Antonescu l-a adus la întreprind. Așan la Minist. Agriculturii apoi la Domeniile Coroanei, de unde după moartea lui Mocioni Anton a fost Mare Maestru de Ceremonii - mai târziu după 23 August 1944 Mareșalul Palatului până la plecarea Regelui, pe care l-a însoțit.-

A fost sincer cu Conducătorul și abil față de Rege, ducînd opere de duplicitate cu multă abilitate.-

Nu a avut nici un amestec în pregătirea și execuția lui 23 August 1944 dar a știut să profite.-

În relațiile sale de serviciu și în afară, un foarte bun artist, își cunoștea bine victimile și nu uita scopul ce-l are în orice timp.-

Avea soție părintească în Moldova - nu cunosc date mai multe.-

2.- Cociu Ion, din funcționar de carieră a ajuns director ad-tiv la Palat de la 6.IX.1940 - 1942 când s-a retras pentru motive de boală fără s-l împiedice boala să se ocupe de tipografia rotativă și alte afaceri mănoase - era un om bogat dar nu făcea caz.-

3.- Gîrtea Vasile, medic particular Sinaia, a fost diurnist la Palatul din Sinaia. În calitate de medic s-a achitat în foarte bune condițiuni de obligațiile sale față de intrigile și toate cîte se petreceau în Palat, s-a strecurat cu multă abilitate - deoarece soțul său Strassman bucatarul Palatului 30 ani, l-a fost bună călăuză.-

- 4 -

4.- Dr. Neagu..... Medic particular în București, a fost ca diurnist la Palatul din București, achitându-se în mod onorabil de obligațiunile sale, mai mult nu cunosc.-

5.- Chefneaux Vasile, inspector de vânătoare, vechi în acest serviciu, a fost adus din timpul lui Balif la Palat, fiind detașat de la Min. Agriculturii Dir. Vânătoarei.-

În această calitate dublă (Palat și M. Agriculturii) mergea în toată țara, pentru protecția și sporirea vânătorului în special nobil - deschizându-i-se toate ușile autorităților precum și ale particularilor proprietari de păduri, etc. care erau onorați să poată avea relațiuni cu un om așa de bine cunoscut la Palat.-

Acest om a jucat pe atâtea tablouri prin ocupațiunea sa, că puțini ca să nu spun nimeni - au avut posibilitatea să-l cunoască, pentru luminare, studiați-l:

- până la 5.IX.1940 - un mare carlist fără de pereche.
- 6.9.1940 - 23.8.1944, un mare antonescian și filogerman cum puțini au putut să se arate.-

- 23.8.1944 - în continuare, un mare dușman al trecutului și democrat neîntrecut.-

Nu cred că sînt mulți care să fie așa de ușor adaptabili situațiilor noi ivite - dealtminteri l-am văzut la diferite vânători, în alte părți eu am fost - cum juca roluri atât de diferite și opuse flagrant între ele - fără să aibă năcar rușine de mine care știa că îl cunosc bine, zîbind îmi da de înțeles că asta este viața. Pentru ce făcea toate acestea nu l-am înțeles, căci bani avea cum mulți nu aveau.-

6.- Ing. C.F.R. Georgescu D., venit 6.IX.1940 în locul vechinului inspector C.F.R. Pavelescu, ca director al garajului trenurilor regale.-

L-am cunoscut în deplasările Regelui cu trenul sau cu automotorul - cu multă mășumă în manifestările sale - sub raportul profesional dovedea pregătire serică - din punct de vedere politic nu-l cunosc.-

Amintiri

34

În dimineața zilei de 5 Sept. 1940 se comunică la radio și prin presă, precum și în Monitorul Oficial, transmiterea tronului de către tatăl lui său Regele Mihai; în paralel Majestățile Conducătorului Statului către popor, urmat de Decizia Ministerială cu numirea Cuverntului, culminând prin proclamarea Statului Legionar.

Urmează o serie de Decizii Ministeriale cu scoaterea din armată a unor Generali, Ofițeri Superioari și chiar inferiori, acordându-le se drepturile la pensie după cum și au servit în același mod și la Siguranța Plă a Statului este deos Dr. Eng. Briaun și adus în locul acestuia Șeful Cristeru - idem la Justiție etc; mulți dintre cei de mai sus, au fost incluși la filara pentru a a fi cercetați pentru fapte săvârșite în afara de lege.

În Palat se face o radicală primăverie, începând de la Mareșalul și Șeful Casei Militare, până la ultimul lăcher, exceptându-se acei care nu aveau nimic necurat la Căpșorul Secret de la Siguranță; - nu a fost pusat nici personalul detașat de la Minist. de Interne la Palat - Inspector, Comisar, agenti - au fost înlocuiți cu alții având în fruntea lor pe Românuș (Romanescu) Legionar notoriu.

La Batalionul de Gardă, se impune portul uniformei albastre pentru, Ofițeri, Subofițeri și trupe și se îmbănește cu uniformă cachi în toate ocaziunile. Căzărma de la Ghencea, este luată de la Batal. de Gardă și dată Regului de Artilerie anti-aeriană; urmând să recrute și fie instruiți cu totul la Sinaia - efectivul Batal. reducându-se.

Regele Mihai primește programul de activitate zilnică de la Conducătorul Statului, care i-a organizat o serie de Conferințe, ținute de către Profesori Univ. și diferiți Ofițeri Superioari și Generali; nu primește pe nimeni în audiencia fără de Conducătorul Statului - toate deplasările Regelui din Palat în Capitală - Sinaia ori în țară, se fac cu stirea Conducătorului Statului.

Pentru a face dovada în fața opiniei românești, deprecearea Săriei Conducătorul pe Institutia Monarhică, la finele lunii Sept. 1940 s-a plimbat pe jos împreună cu Regele, pe Calea Victoriei, la ora când strada era archipopulată - deoaste chestiune a fost pentru prima și ultima oară evenimentele, și cum armata nu a mai îngăduit asemenea manifestații.

În tot acumula breșă Cons. de Birouri, organizează exp. z. la locuința personală a Elenei Lupescu și a sediului Măsonie din București, pentru documentarea mișcării publice - unde e organizat personalul necesar cu explicațiile cuvenite.

Ca o dovadă de perfectă armonie între Rege și Conducător la 2.5.1940 - Regele face vizită de atitudine Conducătorului Statului la locuința sa din Giannu - însoțit de laionul Adj. Tomescu birou, fapt care a fost exploatat pentru se curme de presă.

La 5.5.1940 - Statul legitimar, organizează mari manifestatii în Capitală precum și în toată țara, pentru a marca prima lună de guvernare legitimară. Acestea au loc în închisoarea Jilava masacrările detinuților politici, după la dispoziția lui Iosif. Justiției pentru cercetări - deosebită morărea profesorului N. Iorga răpit de la locuința sa din Sinaia, a profesorului Virgil Madgearu răpit de la locuința sa din București.

La 10.5.1940 sosesc în București, misiunea militară Germană, în frunte cu generalul Hansen și Generalul de Aviație Gesterberg. Cu întreg Statul majorul lor - care sunt primiți în cântul Oficial de Conducătorul Statului și Guvern - Compania de mare cu drapel, au fost din Batal. de Gardă - și găzduiți într-un Pavilion de la Școala Sup. de Război.

La 14.5.1940 Batal. de Gardă - după directivele Marșalului Maj. președinte pe Câmpul de instrucție Ghencea, un exercițiu de luptă cu duble acțiuni, în fața Misiunii Germane, pentru a arăta practic doctrina de luptă a infanteriei române.

Pe ziua de 15.5.1940 sosesc în țară de la Florența, în urma apelului Conducătorului Statului, - Regina Maria Elena - primiți la Curtea de șiel sau Regele Mihai, iar în București de Conducătorul Statului și Guvernul legitimar.

Ziua de naștere a Regelui Mihai 25.5.1940 - este sărbătorită cu mare pompă de Guvern în Capitală și în țară.

Deja scurgerea celor două luni de la venirea Guvernului legitimar, apăsătoare publică din întreaga țară, a urmasit toate evenimentele pe care au avut loc, fără a se produce nici cel mai mic neajuns libertăților individuale; ba cear deosebit să petrecut, că s-au înființat la toate primăriile din toate țarguri și rase, cerșia cu reclamațiunile cetățenilor direct la Conducătorul Statului - pe care autoritățile locale erau obligate să le trimite la destinație.

În mijlocul acestei opinii publice și găsirea și vechii
occurenții politici, ca la urmă, C. Brătianu etc. etc. care cu
tot tactul și experiența lor, au procedat cu mare ^{îndrăzneală} ~~îndrăzneală~~ ^{asumare} ~~asumare~~ ^{asumare}
ca să nu agite mișcările atât de încercate din punct
de vedere moral, cu otrăvirea hotărârilor, din punct de vedere
materiale cu pierderea gospodăriei acei ce erau refugiați
alții loviți de urumele puterilor care a fost - din cauza
au intervenut direct și indirect la ordine și supunere nouă
forumele politice, până ce se va trece criza începută din
Iunie 1940.

Acești bătrâni politici, cu colaborarea altor politici, au
făcut treabă conștientă celor ce se alăturau lor în mod
tacit, urmăriind continuu evoluția evenimentelor interne
și externe - intervenind ușor și cu precauție când era
cazul - se mai folosea și de faptul că D. E. Bănuș era
liber și avea încredințat cu supraveghere în Capitală și în
Centrul marii dăruș, a adversarilor, care ar fi putut să îngre-
nească scopul lor final, în legătură cu soarta neamului.

Între timp, în Automa, lucrându-se de încredințare
lui Hitler, a reușit să oprească un război civil intern, care
era pe la cale din vara anului 1940 - mai mult a reușit
ca dintr-o colaborare militară (a forțuit) - să ajungă la
colaborare alianță politico-militară (în primăvara 1941).
având garanția germană, că până la sfârșit, teritoriile
luate, vor reveni la Patria Mărie, - în continuare și în
mod tacit, au făcut ca în cazul când politica lui
Automa să nu reușească, să fie ei în stare a lua în mână
soarta poporului românesc, alături de cei mai puternici.

La 8.XI.1940 ziua anului Regelui Mihai și în același
timp, patronul partidului Legionar, care pe lângă serbările
organizate în toată țara, au organizat la Iași - locul de
născut al acestui partid - la Sf. Iliușchei Mihaili Garrit-
Serbarea cea mare în prezența Regelui și a Conducătorului
unde s-au desfășurat tot felul de manifestări de lucruri
pe care a se marca și plus acest eveniment.

Cu acest prilej al serbărilor dela 8.XI.1940. la Iași
și în țară, observăm germanii, sau comorii despre
legătura poporului cu stăruind Rege și despre încredințarea
în Conducătorul Statului, lucru important pentru ei,
care aveau în scop clar, în lăd-șul European -

În 11.12.1940 pe sechamseapă - Cătreanul care a provocat pagube și neajururi mari în București - Moldova de Sud - cu deosebire în jurul Francei la Săuciu - Odober - unde Regele a mers personal împreună cu Conducătorul Statului - mânușind și ajutând, cum s'a putut în timpul acela.

Începând dela 15.XI.1940 Misiunea Militară Germană, trimisă echipele necesare de Ofițeri și Subofițeri - în toate Garnizoanele din țară - unde s'a pus la cercet cadrelor armate române cu noua doctrină de luptă - aceste echipe s'au bucurat de primire caldă și bunăvoință, organizându-se la Cercul Militar și Civil, reuniuni pentru lectură și frăție armă română germană.

De acum înainte, țara noastră, este traversată de trenuri și pe căile rutiere, de trupe germane ce se scurg spre Sud în Balcani - încă un privilegiu de a putea să se vadă scopul ce-l avea Hitler în această parte a Europei.

Marșaste și s'a instalat la București, un element greu din Cercul politic al Führerului, Manfred V. Kelling, Deful Serv. ocupant german din Sud-estul Europei.

Sprijinul pentru evreii din țară, de acum se organizează sistematic prin confiscarea averilor, prin muncile de folos obștești, iar alte categorii au fost duse în lagăre speciale.

Sosește în Capitală fratele lui Hermann Göring, care va înfrunte Marii Industria Germană - acesta vizitează întreprinderile: Malaxa, Lețchi, Titan-Rodragul - Arsenalul Armatei, Cușinul, Johannis et al - în să se ocupe de reînnoirea și modernizarea maximă al acestei mici industrii pentru nemți - pentru război.

Pentru a dovedi realizările primare ale misiunilor militare la Centrul de Instrucție pe armă, Regele împreună cu Conduc. I. Antonescu - sunt invitați de Generalii Hanssen și Gesterberg - la Centr. Int. Făgăraș, la o demonstrație reală în cadrul unui Detasament mixt - cu noul armament și noua doctrină militară germană - la Centrul de Instr. al Artileriei - Dădilor.

În spiritul de apăsare româno-germană - Suveranul a invitat la vânatore de șarpe și iepuri - pe Ofițeri Civili și militari din misiunea germană - în regiunea Drăgănești - Gheghita, Ca răspuns la această învințire germană la București - imediat o serie de decorații politice a Vulturilor Germani, la care numărul de Ofițeri români.

Colaborarea militară cu germanii pentru agricultorii
noștri, a venit cu avantajul mare, că au putut să vândă
produsele de acasă, cu un preț bun și le-au venit în
ajutor multe agricole și tractoare de la multe la
preț convenabil.

Conducătorul I. Iutmesu, găsit pe calea sa în o serie
de măsuri pentru îmbunătățirea situației materiale a
ofitailor, subofitailor și trupă - astfel asigurând toate salarile
ofitailor și subofitailor de la Casa Oștrei, acordă statul pentru un
trăind haine și materialul necesar unei părți înaltămintă, -
mărește solda și alocația de hrană la trupă și animale, de-
tutură gratuită la fericiții (trupă).

Dacă aceste evenimente petrecute, le expun în succe-
siunea pe care memoria noastră ajută să le mai rețin, nu
pot trece peste un fapt, chestul de insidios la acea dată și
omun, vorba românească că fericirea este mai scurtă decât
decât înversul ei, - în cercul conducător legitim, se petrece
un mist, în special de la venirea în țară a fratelui lui
Henric Göring, care fără menajamente se interesează în
mod brutal și patonal de mica noastră industrie. Desbrăți
cumple în tăcut plătitorilor legitima, izbucniri în Comitet
restrâns de la prezidenție, rețezeli din partea Conducătorului
fapt de aici se încearcă să obțină explicații în legătură
cu starea industriei noastre - până la urmasă diviziunea de Conducător
al legitimilor, începe să se contureze în forme diferite, până
în fine fatală.

Între în fața spiritelor sărbători ale Crăciunului
prilej pentru români să arate pașnicilor germani
din Salinile și obiceiurile noastre - aici care în mod oficial trebuie
să fie socotite și apreciate la mază, cadouri ca niște măsuri
deosebite - pentru a se simți că sunt liene - asta s-a făcut.

Ziua aceluiași nou, când Conducătorul cu Curatul
prezintă felicitări Regelui, de Mesajul către popor și
ordinea de zi către armată, recepție la Palatul la Preșidenție
Comitetului de liniști - la toate aceste acte festive - liniști
Legionari au participat într-o poză amănunțită - fără a avea
vigoarea din tranșă.

Ziua Bobotezei la fel, participarea Legionarilor și
mai slabă, dovadă o parvenit de intolerant, în cadrul
partidului, după un timp atârnat de scurte de la procla-
marea Statului Legionar.

Peccato deficiente în cunoașterea de oameni politici, dar fapte de mare celeritate multă care nu puseseră aceste țări, în le arătau, deoarece s'a fi compoziția realizării. Căci după dăruirea de serios pentru un moment spre hărțuirea neamului. Regele este pus la curent în această situație de Dr. B. Băneanu ca expunând el celor 2 oameni politici și s'a fost atent de lucrare în precauție în relațiile sale în naționalitate.

La 15.1.1941 sunt chemat telefonic la Comandamentul Militar al Capitalei în dosarul de securitate (ipotetice în caz de tulburări interne) în fiind Ajut. Comand. unei verșee de drept Comanda Reduș Nr. 1 - Comand. Titular fiind în Regele - aci s'a verificat în def. de Stat Major dispozițional - planul de for - legătura în vecinătate - cum printru Cifru nou și cum predat Cifru vechi - de unde s'a venit la unitate în Cămin Victoria.

În 17.1.1941 sunt chemat la Sinaia unde Comand. Bat. ex. în Regele - îi raportează cele ce s'a lucrat la Comandamentul Capitalei în def. de Stat Major în legătură cu ipotetice Redușului Nr. 1 - apoi sunt chemat separat de Col. Iosif Iastia Pler. Care mi s'a spus că s'a verificat în def. de Stat Major, dându-se Sinaia unde s'a ca să fie foarte sigur în def. de Stat Major, apoi pleacă la București cu prima ocazie fiind nevoie să ajungă cât mai repede la unitate, aici găsim dispoziția de la Președinție și Comandamentul Militar, ca Oficerii, sub Oficerii să fie Conservați în unitate, iar în Căminul Redușului să fie permanent în legătură telefonică cu ei.

18.1.1941 - atmosfera greoaie în toate Capitalele, ziarul de stat slab informat, cu articole care să umple coloanele tip de paginatie, nimic care să trădeze măcar un pic din realitatea momentului.

După amiază pe la ora 18 Comandamentul Capitalei, prin telefon, cifrat acuză intrarea în acțiune din acel moment la rândul meu comunic personal Comand. de Comp. anti care s'a luat totul meu de Comand. - recomandându-le să fie s'a atenție la deschiderea focului - s'a venit prin Hergheș la Sinaia, cu care rămân în permanentă legătură.

Evenirile de armă în jurul Redușului se vor desfășura ce în ce mai clar - în interiorul Redușului meu, viața desclățată, fiind cunoscută la Ghencea (Comp. anti și hărțuire)

Să fie gata a veni la ordinul ce va urma - cu cele 2
Comandamente în 4 esaloane în Calea Victoriei - pe cele 4
direcții prevăzute în planul de acțiune.

Pe timpul nopții de 18/19. I. 1941 - în redută mică deosebit
ca focuri de armă din partea rebelilor, iar în zorii zilei de
19. I. 1941. Comand. Reg. 4. Inf. Cal. marș de Adjut. St. Trupă, la
fotolele L. Sibiu - vine Trupă din rezerva Comand. Capitalei, la un
intercasă - în fata Obstei raportează la Sinaia, de unde un Comu-
nică, să meargă în ajor - dar Trupă Comand. Capitalei, un
trunchi de Plut care de luptă pe care l-au introdus în curtea
din fata Palatului gata să intre în acțiune.

Pe cursul nopții de 19/20. I. 1941 - activitate mică de
for în interiorul redutelor - la Prefectura Poliției Capitalei,
Trascati - Blocul Dragoni Mălăeș - Minist. Interne - la care
am răspuns cu focul Bofovurilor în plus și rezultatul a fost
definitiv hotărât. Hotelul Carol din St. Trivorescu - Athenei
Palace și Casașul Cretulescu, interesate cu Ofiteri și Subofiteri
germani, în fata Palatului la Statue în fata o Comparație de
mitraliere germane în dispozitiv, fără a împiedica circulația
locatarilor și așteptă a puștilor trecători, erau în redută mică
nu mi-au putut nicio relație și nicio cu mi-au cent ma
să se alina pentru ce sunt acolo - am fost măsurile de ordine
în dispozitivul meu față de nemici, fără avea vreun rezultat ei
în dispozitivul meu față de nemici, fără avea vreun rezultat ei.

În ziua de 20. I. 1941. focuri intense spre Cismigiu și Elit
Măgureaș la vecinul meu, spre Piața Săltană și Cortina
Dudari - deosebite focuri intense până seara târzie -
iar în interiorul redutelor - focuri de armă dar cu intermitențe
continuând și în noaptea de 20/21. I. 1941 - echipe legionare după
acoperirea intimidată populația - dar fără un rezultat pozitiv.

În 21. I. 1941. indivizi izolați căutau să se strecoare pe ac-
perisuri - pasarelele de la clădire în construcție - dar au fost
prinși și condusi la hanul Gârzi. Cător din C. Răvnei -

La 22. I. 1941. de la Sinaia, mi-a raportat despre starea
Casei Militare și hanul Palatului. S. S. Cal. St. Răvnei -
unde am răspuns că de la 17. I. 1941 - nu a mai trecut prin
Palat și nici nu a schitat vreun semn de Comandă, mi-a
telefonat de unde - peste câteva ore primesc prin Trupă
Comunicarea despre starea Regiei L. București - la matina -
să iau măsurile să fie aranjat în acest scop în Calea Victoriei.

a fost dat Col. Raf. Antonescu hîrî: care nu ar de serviciu -
 să fie acuzat deasupra și să fie la Palat imediat cu soarta de la
 Sinaia Regală - în acest timp, de la Presid. Com. de Titușchi, nu
 amuză că Regele nu mai vine în București. Lucru ce nu a
 confirmat și deasupra prin Hîngues. deoarece trimisul lui în Antonescu
 a întârziat pe drumul la Cămpina unde l-a trimis dispoziție
 Conducătorului Statului.

În cursul nopții de 22/23.5.1941 - activitatea de foc și rebeliune
 a stabilit în spațiul și o mare parte din perimetrul de
 circulație sau ridicat - menținându-se la barierile capitalei.
 deci aceluia și areștii în tot Municipiul - patrulele
 efective reduc circulația permanent, elementele germane
 care erau grupate în diferite puncte sunt ridicate - pătrunzând
 serviciul lor de patrulare în jurul unde vor parcurge și
 în jurul Căminului de Pensionari, niciun foc de armă -

În 24.5.1941 verificarea și documentarea a tuturor sedilor
 legioane din Centru și periferia orașului, pentru a stabili dacă
 au mai rămas vreun rebel, armament, muniții etc.

Politia și G. Jand. pedestri, adună pe rebeli identificați pe
 care îi strînge la Gîrda Către și la alte Centre, pentru a fi
 cercetați și judecați.

La 25.5.1941 sunt chemat la Președinția Com. Miniștri
 pentru a da relații asupra activității pe timpul rebeliunii a
 Col. M. Rădulescu, maior Ionel Lircea și Procuror Băgaciu
 la care nu are avut și raportul nimic, deoarece nici nu
 i-au vizat la fața și nici nu au prin telefon și și au avut vrea
 relații de serviciu -

Acum mi se comunică de la Presid. Com. Miniștri și
 peste câteva ore și de la Sinaia - cum că în locul Col.
 M. Rădulescu este numit Col. Iordache Iordache -
 care vine în acces și la Palat - unde se o serie de
 instrucțiuni - după ce a luat legătura telefonică cu
 Sinaia - rămân permanent la Birou până la 30.5.1941 -
 Cînd sînt Regele de la Sinaia - acum vine și Conducătorul
 J. Antonescu la Palat - unde are convorbiri cu Regele și are
 acum și documente asupra modului cum s-a
 desfășurat rebeliunea de la 18.5 - 24.5.1941 la plecarea
 Conducătorului J. Antonescu, a Comandantului Regele, că în duce
 înființarea la Presid. un Batalion de Gardă - de acum înainte

Butalionul de la Salut - se va numi Butul de Jorda Regala.
ale cărui efective nu se mai reduc, cum hotărâse în
toamna lui 1940. ci rămân în organizația veche.

La 1. II 1941. sosesc a serie de ordine de la Minist. de
Război și M. St. Major - în legătură cu verificarea anuărilor
asupra cadrelor și ofițerilor care ar fi avut vreo contingență
cu legionarii pe timpul rebeliunii și chiar și mai înainte.

Întocmai 1. III 1941. Conducătorul I. Hulmea, detașat de la
Inspectoratul de Jand. - care facea serviciul de pază la Președ. Local.
Reg. de Jand. (Jaques). ca ofițer cu practică sporulilor pentru Rege, și
este înscris pe o listă în Registrul Control al Ofițerilor din Cadr. Militare.

Din toate țările, trimisă un număr mare de telegramme semnate
de Președ. Invitat. - țărani, prin care dovedeau căpătră frățească
și se alăturau de Rege și Conducătorul Statului.

Conducătorii mișcării germane din țară se prezintă în audiență
la Rege care împerechează pe Conducătorul Statului - și primește
acelai președ. felicitări asupra modului cum s-a rezolvat
mărcarea de tulburare a ordinii în stat - a legionarilor -
manifestându-se cu mare entuziasm pentru marea înțelepciune
a marșalului țărănesc.

Se fac pregătirile pentru plebiscit. Care se vor avea loc și cu
o unanimitate de voturi, întrecând națiunile dovedite în vârstă
deplină pentru Conducătorul Statului.

Ca urmare a acestor dovezi concludente - relațiile
statului român cu Conducerea Statului German, evoluți-fie
de toamna din 1940 - în sensul că, de la colaborarea
militară, s-a transformat în alianță politico-militară-schim-
bare ce a justificat cu succes în schimbul de metode
în planurile inițiale care au eșuat - legionarii fiind copleșiți
Compromisi. Mișcările agricole și pomicele de primăvară
preocupă pe țărani - care fac a reaminti de a se interesa
de marșul evenimentelor interne și externe - răspunzându-le
Cum se cuvine chemându-lă la concentrare pe Zoră, unde
nu s-a petrecut niciun fel de abatere de la disciplina
militară a elementului din rezervă.

La Președinția Com. liniilor. Conferințe Comune între repre-
zentanții M. St. Major German și ai M. St. Major român - parte
de muncă neobosită din ședințele tabere, prin explicații
în teren și în noaptea cu caractere de instrucție venind,

Luna Iunie 1941 plină de aspecte variate, care arătau
net, intrarea noastră în război - lămură, fetele și noi români alături
de ei; - dar m-a interesat în ce condiții - la 2 iunie 1941 am
putut să mă conving în adevărata lămură a adevărului; adică
noi românii am avut sector de operațiuni pe cont propriu - cu
un grup de legături operative germane, pe lângă Comandamentul
Mărilor Luate și la M. M. Majori. Dovada că ne-am lămurat de
încredere din punct de vedere operativ în plus se mai deosebea
clar că aveam garanția refacerii hotărârilor sfârșite în 1940.

Declarația de război a fost semnată numai de Conduc.
În întregime - Regele a fost a fost prin conștient în diferite
cereri românești și străine - dar purul adevăr nu se putut

stabilii. Legatiile: Englezi, Americani și U.R.S.S. sunt suprau-
tele internaționale în seama Leg. Elvețiene, iar personalul diplomatic
a mers în țările respective - la Constanța unde s-au înbarcat pe
vasul cu care plecam, s-au lămurat de manifestări obiective din
partea unor cetățeni americani - gesturi pe care nemții au le-au
tăcut cu vederea. Posturile de radio străine - prin Comentarii lor,
într-oare poporul român cum se va desclăta din acest amestec
politico-militar, într-oare viitor expus.

Pe front, armata română în fața pe deplin datorită, înscind
pagini de adevărat eroism, se încearcă Asociația și Nordul Bucu-
rinei - În întregime cu Regele merg împreună în fața de operați-
uni unde am putut să văd și să mă conving, cum cetățeanul care
cu toată fermitatea a știut să înfruntă toate vicisitudinile
politice amănunte mai sus - acum pe câmpul de luptă cu accen-
se fermitate și dăruire, dovada că poartă în sângele său - virtute
recunoscute umană și de discurși - spre marea cinste a acestor
neam - dovezi nemuritoare sunt documentele scrise din
arhivele M. M. Majori - prin rapoartele Raportelor de legături operative
germane - asupra spiritului Combativ al ostului român.

Acțiunile noastre au ocazional asupra acestor lucruri -
pentru convingerea lor și mai la îndemână - să cerăm dela
ostori (acum cetățean) - brevetele ce le-au asupra lor, pentru
decorații ce le-au primit de germani cu care au luptat
împreună - acolo vor citi clar, cum am recunoscut fără
măsură, aceste calități deosebite.

Se făceau treburile districului la Buzukiu - împreună cu unchi
și înaintarea spre est continuă, cu excepția flăcării drept -
care este ghit în fața Odesei - cetate bine apărată și după mari
jertfe în oameni și materiale de război - este cucerită la 16.8.1941
de unde se continuă înaintarea în Crimeea - aici la Sevastopol
o rezistență deosebită de serioasă, care a durat până în vara 1942
când a fost cucerit cu multe sacrificii umane și materiale -
după care a fost cucerită Crimeea.

La înapoierea după front cu Regele, eram certat de
mulți prieteni care doreau să afle, dela mine lucruri prin
care să verifice cele ce auziseră din alte părți în legătură cu
modul de luptă alături cu germanii.

După câteva zile Rege se stabilește la Simaia - mănă
luată de Conduc. I. Iulianescu - aici prin personalul cazarmii române
și germane se făcea supraveghiat pentru a nu lua legătură cu
persoane adverse ale prietenilor româno-germani.

Trecerile sanitare aduceau răniți în forma internării și
opini publică în afara asistenței oficiale - contribuia cu tot ce
putea pe mână pe răniți și familiile - Regele făcând vizite
în spitalele de răniți singuri în cu Regimul Mână - după programul
dat de Conduc. I. Iulianescu -

Intinua din zilele lui Octomrie 1941 când mă înapoiam dela
o aplicație pe Treccora în jurul Simaiei - în drum spre unitate mi
întâlnesc un vechi cunoscut care mă aștepta și mi-a comunicat
să-mi fac drum la Făgăraș, la un prieten, care mi va da multe
chestiuni importante pentru Rege -

Am raportat celor în câmp, care mi-a încuviințat în
măa atras serioasă atenție, că este bine supraveghiat și
riscul este foarte mare - am avut motive serioase pentru a
merge la Făgăraș - în legătură cu serviciul de Ajutor al Comand.
adela mi-am întâlnit cu vechiul meu prieten, care mi-a dat
informații ample despre mănușile satilor dela Simaia -
Agrita - Sighisara - culase în diferite ocazii de manifestare
în cercul lor de organizație (Hitler - Jungens etc etc) -
aceste date nu erau fără de valoare, deoarece în Făgăraș
ca și la Sibiu - existenta Centr. de Instr. al Inf. și Cavaleriei
avea un număr serios de elemente de propagandă pe
lângă instructorii militari, - atunci am primit o hartă de
propagandă clandestină cu germania de război - prin
în care elementul din germania de aici avea un rol important.

În cadrul asistenței sociale și în special pentru răniți
 dupe front - funcționa prin tradiție Soc. Crucea Roșie, afiliată
 Crucii roșii internaționale. dar odată cu venirea lui I. Iulianescu
 la Conducerea Statului, a mai luat ființă Laborajul sub conducerea
 lui Maria I. Iulianescu cu același scop, ca să ajute societatea -
 pentru a nu se face confuzii și chiar supralicități. I. Iulianescu
 a luat toate măsurile de rigoare ca totul să fie real și fără
 să constituie cumva de moment pericul al cetății încredințată
 sau colaboratoare etc. evitând o sumă de neajunsuri.

Operațiunile pe câmpul de luptă erau fructuoase, răniții
 aveau ziua și noaptea cu toatele facilități care au funcționat
 regulat - asistență medicală și medicament asigurată în linie
 condiții, hrană, cazare, încălzire etc. deosebită.

Iarna pareia să vină pândul și să arate asprețțile ei -
 se apropie fără întârziere - populația ucigătoare și refugiați erau
 ajutați, iar cei apti de muncă aveau posibilitatea să câștige,
 într-un Cuvânt Conduc. I. Iulianescu se făcea simțit peste tot -
 în toate că în Guvern nu avea colaboratori politici încercați,
 mersi cu cucerirea funcționarilor de paricare din toate liniile,
 viața statală s-a desfășurat normal - așezat astfel folosindu-se
 de expresia dușmanilor săi politici, care au declarat că acest
 om face minuni în viața statală, deoarece a fost deschis și curat
 în hărțuirile sale - chiar când a venit, să văd că fost
 linie intenționat - dar nu a prins ceea ce momentele potrivit
 lum pe care-l corecta când era cu putință.

Deci această iarnă 1941/1942 pare a fi destul de grea
 a fost trecută în condiții acceptabile de cei ucigători; iar pe
 front în special trupele aflate spre Nord unde clima era
 mai severă - greutățile au fost moarte prin măsurile luate
 la timp, fără a prejudicia mersul operațiunilor, care au
 fost în permanență progres.

În această perioadă I. Iulianescu, luată o serie de
 măsuri în legătură cu structura organică a unităților
 în vederea ca acestea în mod treptat să-și facă mult
 caz - acționau în zona de luptă 75% din efectivele reale la
 mobilizare - diferența o avea la I.S. unele unități și
 diferite forme - ori cum găsim erau în plus ascensiune
 de succese în formă de operațiuni, altele cum simțit
 acest lucru și la apropierile lor, I. Iulianescu le răspunde
 cu succes că se făceau de trupele Române - fără a

a aduce oare justificare nemților sau chiar colaboratorilor
și militari ori civili - probabil că el avea un scop asemănător.

Documente politice bătrâne și adversari lui S. Antonescu, sau
lucru documentat asupra tuturor punctelor de activitate - opera-
tive și administrative, căci stău în tot monumentul care este adăugat
la casa mea mult sau la pământ și funcționarea vechi în
Cuprinsul armatei germane de pe frontul de est - lucruri constatate
cu privilegiul înțelegerii ce le aveau cu Regele și Curtea și
ordinea în guvernarea de la Curtea, depășindu-l pe guvernarea
pe care el nu le cunoștea - dar prințesa și Prințul Bulatinski
de operațiune - prin Președinția Com. de Miniștri.

Lărgirea frontului spre est și sud - prin prezența trupelor
dus Comanda Generalului Römml în Mediterana - jena foarte
mult în special pe Englezi - acum cei de la Cairo cereau înău-
teut ca românii să saboteze pe nemici - prin această îngreunare
operațiunile pline de succes germane. Hitler devocă din zi
în zi tot mai autoritar - chemând dăruitul de din pe Comand. S. A.
la ordine - de unde la înăpocare de o serie de dispozițiuni
în special pe parante economic și apoi cu caracter militar -
deci se dăruiesc elor, cu nevoile de alimente, petrol, lemn
etc. sau foarte mari la nemici și românii trebuiau să le
satisfacă - de altfel plăteau regulat în materiale tehnice
tehnice, de multe ori plăteau avansuri - numai la produsele
lor, fără a se folosi din alte părți (Tranziția etc.).

Primăvara ^{de vara} 1942 - când nemții devin foarte
periculoși pentru apăsuri - acum se dăuau tratative cu
U.R.S.S. în sensul stăvilirii forțelor germane - cei de la
Cairo, care vedeau în România, priza cheie a politicii
și operațiunilor lui Hitler - deoarece aici apreciau, că este
suportul de manevră economic și strategic, - un rezervor
de hrană și carburanți precum și un spațiu de rezervă ^{strategic}
la nivelul Carpaților pășunitori și năvăliți până în Bucovina -
bucurându-se și de un obstacol natural uor de apărat
(Marea Neagră) pentru o eventuală debarcare din sud-est.

Apăsările atribuiau și cu drept cuvânt - acțiunile lui
Römml în Mediterana - scopul de a stăpâni Nordul Africii - Qua-
draci sub influența lor - până ce vor ocupa regiunea
Bacău - Bălnești - de unde să se răvâre spre Nord - pentru
a face legătura cu trupele de pe Volga - unde să treacă
la consolidarea dispozițiunilor sale.

Planul de Campania al alaiilor era, ca să compa-
mită acțiunea germană prin sabotajul comarilor ^{și} prin punct
de vedere economic cât și operativ - cât și anihilarea acțiunei
lui Römel din Mediterana - apoi englezii în colaborare cu
U. R. S. S. să înlăture flota din Marea Nord și să se
găsească drumuri - iar de aci să treacă spre Nord în spatele
frontului german izolându-l de metropola, în a 2° fază,
cu un alt grup de manevră tot de la Sud să înainteze
spre Nord - devalșingul țării spre Slovacia, izolându-l pe tot
a 2° oară dispozițional de luptă de metropola - aceste 2 mari
manevre strategice, se executau concomitent cu alte mari
acțiuni asupra Germaniei - prin aviație și flota din Atlantic;
lucrări care un timp mult timp să realizeze în parte strategice
cu scopul final, completă înfrângerea germană -
Cu alte cuvinte lupta între cele 2 tubee, Hitler deoparte
apuseunii cu U. R. S. S. de altă parte - era pe viață și pe moarte -
atât pe câmpurile de operațiuni cât și în culisele
politice și diplomatice - în acest timp Regele lui a fost
într-o măsură scutit de multe neajururi, pe care în mare parte
le ducea Comand. Statului I. A. - lui rămânându-i timpul de
gândit și de lucru în subteran - însă cum se întâmplă
în viața de toate zilele - în jurul și sub aripa firmei Regelui
Vergoh se obosea cu satisfăcerea tuturor plăcerilor care
sfidau suferințele celor mulți - arzind o serie întreagă de
intrigi și fapte abjecte în Palat (finanțe și împrejurimi) - lucru
despre care Colmelul ^{soartă} Murdare, șeful Casei Regale și care
f. g. de Mareșal al Palatului. Să sesizată a încercat o serie
de măsuri pentru ce a ajuns să părăsească cu oarecăr sever
acest tărâm și a raportat Comand. Statului I. A. -
Care cu alte date primite de Comand. Batal. Gărzii Regale -
Măior Rădulescu Octavian și de la organele acoperite - a hotărât
în noaptea de 5/6 mai 1942 scoaterea completă din incinta Palatului
a Lt. Vergohi Iancu - Col. Tehe Lăzar - Măior Rădulescu
Oct. și a Col. Murdare Iovale - mutați în diferite locuri -
primul să fie imediat trimis pe front - înlocuindu-l cu
Ofiterii aduși după front decorați cu Ordinul lui Vitej al
crucei: Generalul Ion Codreanu a f. g. al Casei Regale
și f. g. de Mareșal al Palatului - Col. Brătescu Lirica

Cal Olteanu honorat cu Adjuant. Regal, iar
Majordomul Georgeu Aurel Comand. al Pontului de Ind. Regal -
devenirea agentului detasat. Dala Min. de Inter. - Belgrad.
Cu altii adunati dupa front - ^{50.15 al. III.} aici trine intrucat cele scrise la pag.

Peutru a nu se face vitor in aceasta chestiune, a 20.8.7.1942
Comand. J.A. impuneu pe Regele - pregatise decretul de avansare
la Gradul de Mareal al lui Ion Antonescu - iar la fel Regele care
avea Gradul de General de Divizie este si el avansat Mareal -
astfel in ziua de 10 Iulie 1942 - cand are loc in Capitala cea
mai grandioasa parada militara germano-romana - tinerii
cu gradul si botonul de Mareal. Trece in revista parada -
intr-un mare entuziasm al trupelor si al populatiei Capitalei -
fara ca cineva sa se mai gaseasca la eforturile superomane
care se faceau in culisele politice si diplomatice, pentru victoriile apropiate.

La finele lunii Iulie 1942 - Regele este invitat de Hitler la randuile
sa - unde cu un tren special, iere prin punctul de frontiera
Chica Voda - instalat numai de Colonelul Raj. Partia Ier - acolo este
primul de Hitler fara a fi cineva prezent din cercurile partii -
dupa o discutie de 2 ore - Regele se inapoeaza in accor
foruitu la Chicaloda si de aci la Bucuresti - unde intru
cautru strict secret discuta cu Marealul I. Antonescu cele ce
a facut obiectul invitatiei la Hitler - fara a cunoaste cine
cat de putin continutul celor ce s-au discutat. La cativa zile
Regele unui spune ca plecam pe front - si una echipa de campanie
idem si echipa pe Comandantul J.A. Olteanu Gh. si in tinerii de
Campanie cu gradul de Soldat - grija pentru decoratiuni etc. etc.
este in seama Sefului Casei Militare si a Adjuantilor, care il
intone pe front - dala Com. de Min. a mers Ieri Antonescu Vice-
Presed. cu reporterii si traducatori necesari - din Leuven, Glei
Pautazi si Jienescu, dala lui inuere libitani Germani - Glei
Hansen si Gesteberg - calatoria sa organizat in Avioane
de transport flancate de Av. de vanatoare pentru siguranza.
Pecarea fost de pe aeroportul Targov. Noct. Cu prima
escala la helitopol cu o ora repaus - reluare stombii spre
Crimeea, unde erau aterizat pe marele aeroport de rasbuni
Saraiev - de aci cu masinile dala Corpul de Ite
Roman si dala Grupul de Armate German - de sud.

au fost condusi la Simferopol unde Generalul Zucke-
Command. Grup. Armate, împreună cu Generalul Alvensleben
Șeful Serviciului Secel German din Sud-Est și Generalul For-
mesen Gh. Command. Corp. Otr. Munte - au organizat o mare
recepție într-o clădire monumentală, construită în perioada
pre-revoluționară - la toate alocuțiunile a răspuns Vice Presed.
Jca. Antonescu prin traducători respectivi - Regele nu a vrut nimic.

După terminarea recepției, au fost condusi într-un
apartament din clădirea amintită, pe care l-a ocupat Regele
împreună cu toți însoțitorii săi - restul la fel au fost continuați
tot în aceeași clădire. A 2-a zi în marș de păștori cu
exerți terestri și aeriană - cu străbatul Muntii Taur prin
pauză Taraktai - până la Livadia pe litoralul M. Negre unde
se dispun de pază al litoralului - străbatând în lung și
est până la Feodosia - de unde au revenit seara târziu
prin centrul Crimeii - cu intrarea Stari - Crimei și Simferopol.

În zilele următoare au vizitat, Eupatoria - Alushta -
Baccaraia - etc. după care cu avionul au
trecurt în Sudul și estul Ucrainei la Taganrog pe Maluf
de Nord al M. de Azov - o regiune industrială - mări topi-
torii de minereu de fier, care de jure și mai mare în
suprafață ca Retia - aici era Command. Armatei 12 General
Petre Dumitrescu - care ne-a găzduit în vagonul soldat al Armatei.
de aici prin radiere au mers la trupe pe care în
dispozitiv. Regele a mers până la pământul de pluton ca
să se conviețe personal de locurile pe care se făceau ostii în acest
dispozitiv - cu această ocazie am fost permanent obiectivul
de atac și bombardament al Aviației inamice, fără a face
vreo victimă printre însoțitorii. Inspectia a continuat la
Mariopol și bapineul Donetului - cu care prilej s-au dat
decorații la români și germani, după propunerea Șefilor
ierarhici - peste tot Regele a fost răsunat de trupe
române și germane - cu populația din regiunile respective
niciun fel de contact. Deosebit de interesant s-au mai vizitat
Spitalele de răniți și ambulanțele sanitare din sectoarele
de luptă respective - unde răniții au fost mângăiați - deo-
rzi și personalul sanitar felicitat și stimulat.

Către finele vizitei pe front, Generalii Zucke și Alvensleben -
ambii cei mai mari în grad și vârstă, au organizat într-o
după-masă de seară, un simpozion muzical clasic, în

spiritul și tradiția germană, unde s-au produs oameni
de talent la instrumente diferite muzicale - cu voce - declamații
etc. - ca la un anumit dat Regele să poarte să fie acou-
panat de cine dorește și a trecut la pianul pentru ea a co-
mune a cunoscut cântărea lucăți clasice - Hibelges Lied. apoi
melee cu lucăți clasice și folclor românesc - cei prezenți
au fost plăcut impresionați de gestul tânărului Rege.

Înapoarea în țară să facă tot cu avionul, atenția la
Băncăsa unde primirea să facă de mare valoare. I. I. I. I. I.
Cu Guvernul și Regiaun Marea Elenă.

După o saftumăcă de înlocuirea dupe front-
si în urma unor convulsii cu marele I. A. Regele
împreună cu Regina Maria, a fost trimis pentru 30 zile la
Bauloc-Baiala la Princesesa Elisabeta - ca ajutorant de
serviciu a fost Col Britanesc Liorea, iar cu pașă mecedan-
cu, ajutat de un subofier -

Ce ce amucazi în expunere trebuie așezate în ordinea
cronologică la pagina № 16 al. 2-le lângă preocupările
multiple ale Conduc. I. Antonescu a încercat să aducă în
Mareșal Titular la Palat - găzduind pe Dr. Roșeti Solescu un om
bine reputat în treacăt, necompromis în politică, cu frumusețe
legătură în germania unde s-a făcut studiile universitare -
acesta să prezental la Mareșalatul Palatului - să mietat
asupra modului de lucru conform statutelor carera la Constituție
și după ce sa convins în câteva zile - au cerut să i se îngăduie
să meargă la domiciliul său oșeză: Vashki - de unde după
câteva zile trivite dimisia sa dă postu ce i sa încredințat -
motivând boala care îi impune tratamentul lung și linistă -
în acest fel până la 23. August 1944. Conducerea Mareșalatului
Palatului - s-a făcut de către Generalii Șefi ai Casei Militare
ajutați de un specialist detasat în acest scop de la Minister.
De Externe în persoana Dr. Stăncea Ion (Generalul -

În timpul cât Regele a stat la Bauloc, a putut să aibă învedereți cu ochii săi politica în toate liniile dealungul Cornului Bega - și împrejurul Baulocului - unde toate etirile sale în materie, erau motivate de cunoașterea regiunii respective, față de cei interesați - căi erau destui și aici -

Când am venit de la Băneasa la București - Regele
a trebuit să-și ia reședința la Sinaia, unde avea
ca mușafir peșteră 30 zile pe Generalul Hornstein -

o figură deosebită în rândul oamenilor germani -
 și dar pe front a dovedit un deosebit interes și simpatie
 pentru Români.

Invitația lui Maustein la Sinaia pentru 30 zile - avea un
 tenor serios, deci venirea sa aci, constituia un întreg
 aparat și se văzu în jurul său, plus că la această
 personalitate circulară se adăuie la stă, un dute-
 riuo permanent, de figură politică și militară, pentru a-l
 ține la curent cu tot ce se poate - pentru documentare și
 în același timp, pentru a se simți cât mai bine.

Contactul zilnic al Generalului Maustein, cu țărănișul
 Rege, da de înțeles, celor înțelegeau cei din jurul lui
 Koller să și consolideze amănunțit poziția politică și victorie,
 cu țări, de la care pot avea folosuri reale, cu atât mai
 mult, cu cât aveau încă proaspăt în sufletul lor - tortura
 mortală ce li se dăduse prin tratatul de la Versailles - în
 același timp nu treceau cu vederea că și poporul român - un
 putea avea un tortur primitiv prin dictatul de la Viena - lucru
 ce se pare că acum lucrau să repare acest abuz, față
 de noi. Aceste 2 enigme elocoteau în sufletul celor 2

pricteni de circumstanțe și discuțiile ce purtau erau
 astu de variate și înfrânte în cele mai alese formule de
 curtuazie a timpului, că zilele se seurgeau ușor, marcând
 aici și acolo câte un ocolis unde se făcea nodul din legendă

înca un motiv de recunoașterea greselilor așa de
 frecvente activități omenești - dar țară prin corectarea
 lor în mod favorabil, adică cele mai fructuoase pricteni.
 Într-o zi Marșalul J. Antonescu însoțit de Vice Președ. Ica
 Antonescu cu câțiva Generali români - împreună cu
 un grup de Generali Germani - seceră invitați la Sinaia -
 la Rege - unde într-un cadru festiv și ceremonial
 specific - Regele ascăpă la gățul Generalului Maustein
 Ordinul lui Viteazul cl. II - încă un privilegiu de merite
 și de colaborare sinceră, în lupta contra dușmanului comun.

Acum Generalul Maustein - face mărturisiri de adâncă
 dragoste și devotament față de poporul român și Rege -

Vine cu un lux de ceremonialitate în legătura cu rolul ce
a jucat în decursul istoriei la gerile Dumărești - fapt de mînto-
litate din pînă în prezent - enunțînd în mod real prin sacrificiile sale,
la civilizația și cultura apăsului - putîndu-se spune prin a arăta
fără de îndoială faptele de armă ale ostasului român atît în
războiul trecut cît și în războiul actual - precizîndu-se într-o
clar și binevenită în născutul statelor europene.

Tată, pe un regel în cadrul statului său de tradiții. În
statul n. cucerit mare statului S. Autonom - a manifestat în
mod diplomatic, legătura sufletească cu un element reprezentativ
din cultura lui Hitler - asigurând unăcar formal - emoțional
de viața statală pentru o perioadă relativă - ~~pentru~~ ca în perioada
să poată lucra în subversiv cu oamenii politici, tot spre
un scop național -

un scop național -
Urmasii sezonului nou de vacanță - pe care după tradiție
și protocol - Regele îl deschide la Sadurea Verde. Timisoara -
Chisinau - Cris. Gheorghiu. Drăgănești - în fiecare loc, cu invitații
localnici și dintre germanii aflați în București - în plus
tot acum se putea vedea și întreține cu elementele care din
punct de vedere politic național - luau pentru cele ce se
uriseau cu cei dela Cairo.

Ioanina 1942 - vine să confirme cele ce Cairo - le-a
 anunțat clar cu un an mai înainte - când i'a adresat
 poporului român: „Cum se va desclăta de nemici, într'un viitor
 apropiat? Cînc ar fi putut crede atunci: și acum la începutul
 Ioaninei - ce invincibilă armată germană - să fie puțin la
 un exorcism așa de greu - da! așa a fost și vom vedea cum
 sau desfășurat evenimentele. Totalurile între capii statelor apăsene
 cu Italia - aranjamentele politice și militare pe care le-au
 făcut, intrând în toate acordurile impuse de dictatura lor
 politică și militară - au avut ca rezultat, răsturnarea din
 temelii, a tuturor victorilor germane și înfrângerea pînă
 la completă capitulare a forțelor lui Hitler -

Buletinele de operațiuni ce princea Regele Zihuc, sau
leine înghețate ca să nu se poată vedea cu ușurință golici rea
și realitatea care era pe front. Dar contactul cu Cairo pe
care îl avea prin Niculescu Buzest. - Stăncea, prin Dr. Z. Bănuș
etc. îi aduceau contra argumente, care îl țineau la curent
cu realitatea și în același timp îi impunea rezerva de rigoare.

Marșalul I. Hutneru, în această perioadă devine nervos în mod permanent, colaboratorii săi, prin știe ce în viața crează, sunt prea timorați de Jeful lor, Vice Președ Consiliului. Ică Hutneru, într-o audiență de lucru, la un moment mai liber în discuții, străduindu-se cu multă abilitate Regelui o situație foarte delicată pentru ceilalți - nu se mai poate lucra cu Marșalul, care a devenit insuportabil cu nervii săi; cu este gata oriicând să facă și în jurul Suveranului.

Regele foarte preocupat nu a luat în serios aceste vorbe, după o reflecție mai amănunțită a apreciat că încă mai e timp. Tenta căeva Zile Nicolae Buzesti informează pe Rege, că este mare zarvă între Ică și Ică Hutneru; în continuare Dr. E. Bănuș a venit într-o noapte și l-a introdus în casă - când l-a informat pe Rege despre măsurile luate de Hitler în cuprinsul st. laj. politic și militar, unde erau multe deficiențe, înălțându-se un număr de militari și civili - din mari funcțiuni - ajunge că ia conducerea marilor probleme politice și militare - ajutat de un număr restrâns de colaboratori - în plus opinia publică germană, trece printr-o metamorfoză puțin favorabilă condițiilor războiului.

După plecarea Dr. E. Bănuș, Regele s-a trimis la Col. Găvruta, care împreună cu cei 2 colaboratori, să facă toate diligentele posibile, pentru a verifica cele spuse mai sus - de Nicolae Buzesti și Dr. E. Bănuș.

Au fost mult timp, Nicolae Buzesti vice-direcțor la Rege - căruia îi aduce o serie întreagă de știri și îndrumări. Sela Cairo - pentru a face tot ce este posibil și iete din colaborarea la ucraină.

Acum leultră de operațiuni filiere ce veneau la Rege, arătau într-o măsură superioritatea inamicului - marcându-se cu grijă că în materialele capturate sunt multe de proveniență U.S.A. - (ca o dovadă despre aceasta șeful Secției Dreptății trimite Regelui un Willys capturat - pe care Regele l-a folosit numai la Sinaia) deci ucr. de întele, că toate știrile prin persoane ce l-au vizat că au fost cu care un sedes sub serios, idem și știrile lui Ică Hutneru, nu a fost aruncată la întâmplare.

La jumătatea lunii Noiembrie 1942 - euigma care se -
 levise realitate, acum începe să gringolade în dispozitivul
 român - german - datorită intervenției pe care, multe lozouri
 în special pe motorizate și tancuri, folosindu-le pe fiecare direcție
 de atac, manevre de străpungere și lărgirea lor - că la un moment
 dat dispozitivul român - german, se marca prin multe înconjurate
 de trupe în armate sovietice, în plus pe care adăugă în favoarea
 atacatorului și ceata specifică locului, care a durat câteva zile -
 situație care a făcut imposibilă acțiunea de sprijin a Aviației
 germano - române. În schimbul Aviației Sovietice în această
 perioadă, a bombardat cu folos spațiile dispozitivului germano -
 român în zona etapelor - deci acțiunea liniei de luptă a fost
 izolată de spate. Temperatura mereu în scădere, ceea ce a
 îngreunat foarte mult rețurile scăpate din încercuire și în
 situație care a permis Sovieticilor să se consolideze în poziții
 ocupate, asigurându-se în mod serios pentru nouă manevră
 tot în acest gen, mai spre Nord - Orel - Tula - așa că fiind bine
 asigurată în dispozitivul Stalingrad și spre Nord, Sovieticii se
 angajează în lupte de poziție cu caractere active și având în
 mod permanent inițiativa operațiilor față de adversari - până
 la 3 Februarie 1943. când adversarii capitulează - deci cele
 spun de Cairo mai înainte - acum ^{sunt} realitate.

Acum din nou Cairo, îndemnat pe Rege și colaborași să
 săi să se rupă de nouă, adăugând că și situația armată
 lui Răscel din Nordul Africii este pe cale de a fi compromisă.

Regele era gata de acțiune ca orice tânăr - dar aici care îl
 secundau în special haima și Britanici - erau prea sceptici
 în ceea ce privește garanțiile apărării - la care cei de la
 Cairo, cu răspunsuri cu formule puțin măgulitoare pentru noi
 români - în jurul Marșalului J. Antonescu și în opinia publică
 mari frământări - M. St. Ily. trimite pe calea aerului ofițeri necesari
 pentru a regrupa din rețurile unităților decimate - unități
 cu care se oprește în tabăra Sovietică - sosesc de la Sibirie și
 țară, unități proaspete - în sectorul german așa zise retragere
 elastică - face salturi neobișnuit de mari în adâncime.

Posturile de radio apăsătoare acumula pe lux de amănunte
 că poziția germană este compromisă - din pe care opinia
 românească le asculta și comenta. Marșalul J. Antonescu chema
 din nou la Hitler - care la înțeles justifică starea de fapt -
 deoarece refuzul său se bazează pe diferite acte, în acest timp au

Prin aceste memorabile ca faze și continuă - u vedea clar
desnădejdea, acum Manfred V. Kilingo, accentuând
supravegherea în jurul persoanei Regelui: București, dinaintea
ca prima forțură și cu subiectele și să sugestia Maresalului
ca să trimită pe front pe Frontul I.R. Stărcă Ion (Juniu).
care este un mare filozof și în sală și în societate - lucru ce
Ion Iutomen a dat pentru executare Generalului Codreanu Ion.
fi. Maresalul salută și sef. al Consiliului - lucru care pe Rege
la indignat văzând subiectivismul acestui act și să oprească.
Generalul a raportat Maresalului această contrafuzie și a
dat ordin Generalului Codreanu I. să raporteze Regelui, că dă
se oprească plecării pe front a Fr. I.R. Stărcă și să facă ba-
jele de plecare din țară - lucru ce se adus la îndeplinire.

Când Generalul Codreanu I. venea de la Rago din că-
mă vede și mă cheamă la birou - unde mă pune la curent cu
cele de ieri sus - și ca unul care sunt apropiat de Rege - este
bine să-i raportez - că nu face bine că intră în conflict cu Maresalul
și cu nemții - pentru filizorul de Stărcă, un gură gata în sală
și în societate etc.

Merg în casă, unde Regele mă cheamă în biroul său de
lucru - aici spune totul și încheie prin a-mi mărturisi că s-a
săturat de atâtea câte a înghitit de la Maresal - pleacă lucrul
mămă și scapă de această tutulă în suportabilă - rugându-mă
ca pentru ce pleacă, să dorm noaptea în casă, unde îmi pun
cu. ^{Prin} d-ului pri. schimb și l. pășine.

Au ascultat me cum răspuns nimic - deoarece într timp
a intrat în birou Regina Maria - urcând ca seara să vin în casă.
pentru a răspunde dorinței de a-l părăsi.

Când cum iese din casă, mă duc direct la Maresal
să văd dacă Stărcă I. este acolo - era într adun, dar cum
fost spăruit de cine era acolo, și eu intra - este sub supraveghere.
cum trecut la biroul Generalului Codreanu I. i-am raportat
că cum fost vede trebură, un cum putut să vorbesc - deoarece
era prea nervos - m-a discură merg din nou și iar să-i pot
vorbi, lucru care este acceptat - completându-mi cu
parerea otale - că de la lucrul for de valoare se pot ajunge
la situații foarte grele și așa situația noastră este destul
de gravă.

Seam ieri i-am de scut servita cu cele necesare
pentru nevoile de toaletă, lucru obisnuit pentru otalia
mea - sperându-mă că merg la Sinaia și intru în căm. Regelui.

unde m'au prezentat pentru serviciul ordonat - acum
coridorul este mobilat pe de-a-ntregul, el căror - continuă
probabil, lucrul de îmbrăcăminte etc - m'au interesat
peste mine n'au o dormitor la usa dormitorului: o mică
noaptea cu cea biscuit n'fructe.

Am fost chemat în Biroul de Lănga Dormitor - unde Regele
indignat mi-a repetat mai în amănunt ceea ce mi spusese ziua
precedentă pe liftul de consecut a mareșului. T. fulmese-
mă și după aceea a fost chemat de Regina Maria în altă cameră, iar
eu m-am retras la dormitor în Băi - stabilind rule de
schimb până la ziua - ceea ce mi s-a făcut - că dimineața
ora 6 - ceea ce m-a servit la serviciul meu obișnuit, la prânz
mă așezam și după masă mi-am continuat ocupațiile mele
care nu erau chiar ușoare. Sfe stău am trecut pe la Bir. G.
Către camera cârmui i-am raportat că am avut primul moment
favorabil să fac ceea ce mi încredințase - eu voi merge regu-
lat seara unde stă - și când am ocazia voi vorbi.

După mai multe seri ce am avut prilejul să-i vorbesc deschis - m-a ascultat fără a-mi da vreme răspuns - totuși eu l-am asigurat pe General că voi mai încerca.

Intîmnea lui Jilă sînt chemat de Jilă E. Biciu la locuința
sa din Bălcești Rusești - unde mă duc și cînd îi răspun-
de cele ce se petrec în casa Regelui a rămas mirat - nu tam-
pîrea nimic în mîia parte - cînd eu ce Jilă E. Biciu
sfatul Osale - care mi-a răspuns, că mi-l poate da
decît, cel mai devreme a 22 zi la aceeași mî - tîm în
altă parte pînoscă de amîndoi - mîi mă rogă ca
seară cînd merg la Rege să-i raportez că mîsură ce
a luat mi este cea mai bună - Jilă a să-mi comunice
22 zi ce trebuie făcut - ceea ce am făcut - Regele
mîi ascultă și era curios de ce răspuns tîm va
da în ziua următoare. Am trecut și această noapte ca
celelalte și în ziua următoare am fost acolo unde
mi s'a spus - de unde am adus răspuns scris -
întîm plic cu decretul Înaltei Curți de Casație - dat
pe care, Jilă și mai este noaptea la am predat în
curtea Jilăi Regelui - care la citit impresia e foarte
bună - singuri - eu am așteptat pe Jilă Jilă

seuaceast în linia I, - răspunsul meu a fost un de
 mteles de cei care m'au întrebat - care stiau că voi
 merge la o unitate a Diviziei 1te mte care ține pe la
 subordinea Diviziei Germanice (vechi) - În această situație m'au
 comportat corect - la terminarea stagiului m'au venit întovârșit
 și cu actele oficiale de plecare, am stat la Băneasa - București
 cu un avion curier -

Când am stat la locuință, s'auținut să pot avea cunosc
 de cum se totorea mea acasă - am la un micuș arătat linie
 și telefonul a sursat - Olteneșii Gh. - m'au urât linie tot și co-
 jectele și oră și în la Rege în lăți - unde m'au prezentat
 după care a trecut la reluarea firului de activitate pe care
 eu îl întrerupsesem câteva luni.

Am fost pus la curent pe scurt cu cele petrecute în lăta mea
 în țară plecarea lui B. Stărbu la Cairo - pentru a purta mai energic
 discuțiile - în Italia lovitură de stat - intensificarea bombardam-
 mentelor în apus - primul bombardament seara la noi - Câmpina -

După aceasta am trecut la unitate tot la Ajut. Cărușilor
 unde m'au pus pentru apăsări mai sau multiple - cu lucrătorii și
 răbdare am purces la lucru metodic - realizând după plan
 ce aveam totuși la timp și Cămpina -

Intrevederile Regelui la D. 2.12.1940, Ed. Dănușceanu etc
 au fost reluate, însă cu mare grijă - deoarece Siguranța
 noastră și Serv. acoperit german erau foarte vigilenți - după ce
 ce s'au petrecut la noi în țară și în Italia.

L'au m'au pe Rege într-o vizită făcută lui J. Antonescu
 la tredeal - când m'au vizit m'au întrebat cum ate vială
 în câmpul de luptă - cum răspuns, cum se curvenia -
 iar la întoarcere spre Sibiu - Regele în masină pe care o
 conducea, m'au arătat ipoteza studiată de el, în cazul
 că lovitură se va da la Sibiu - cerându-mi să studiez
 și să-i fac propuneri de viitoare.

Frontul era tot mai defavorabil, Cairo totuși cu mari
 precauții pe Rege - ca să nu se lase antrenat de planuri
 fără sfârșit a bătrânilor politici - să fie mai concludent -
 m'au stăbesc pe fi ce trece și cu cât m'au de ei și
 face mai devreme cu atât lovitură va fi mai ușoară
 pentru germani.

Iunie 1943 se termină sub auspicii proaste pentru germani și noi colaboratori lor. Deoarece Sovieticii înaintau sistematic în sectoare: germani și români - în vest bombardamentele de zi și noapte paralizau în special industria grea și uzinei germane - în sud Rîmel fusese dat peste cap - prezența apusenilor în Italia - era dovada cea mai clară a celor ce vor urma - cele câteva unități motorizate - mizate pe care le aveau nouă în sectorul român au fost duse în sectorul de Nord - mai aveau la noi apărarea a.a. din regiunea petroliferă și de lungul drumului pentru asigurarea transporturilor de petrol și cereale -

Iulie 1944 - marșul - prezența tot mai accentuată în sectorul român, unde sistemul de apărare, nu se usor de pătruns - deoarece compartimentele de forțe naturale completate cu fortificațiile și forțe până la maxim - produceau pierderi mari atacatorilor - fapt pentru care a fost nevoit să execute manevre largi la Nord și Sud - ca să poată face apărarea mai slabă.

În a 2-a jumătate a lunii Ianuarie 1944 - Regele este somat energetic de la Cairo - în secret să se facă niște dezechilibre - acum fiind momentul cel mai periculos - colaboratori din guvern - în special lui și C. Brătianu îi comunicau prin Băneanu că garanțiile nu sunt plătite în ceea ce privește ajutorul militar în cazul războiului de germani - adică pretindeau ca pe teritoriul țării să vină și trupe din apărare nu numai Sovietice (capul din Italia) - Iată Regele hotărât să treacă la acțiune și în fine când a fost anunțat că I. Antonescu vine în audiință de lucru la Sinaia - acesta îi toate măsurile pentru a-l arăta în salutul din Sinaia - în care scop ia legătura prin radio cu Cairo -

Se primește ordinul de la Cairo și ceea ce este ipotetic studiat din timp - acum intră în dispoziția stabilită - cu unitatea ce era la Sinaia și în jur (Iatră Brie) - acum lăsat locul indicat în Focșani - unde erau gata pentru execuție, însă se anunță că se amână - fără a ni se da vreun detaliu. După plecarea mareșalului din țară - Generalul Săvulescu, vine în în mareșal și el la București - unde în Biroul său, se documentează în amănunt cu ipotezele ce aveau pregătite din timp - la urma urmei speculă că pentru un început

efectivele sunt suficiente, dar dacă nevină cer o acțiune
mai mare și în timp - toate acțiunile va fi pulverizate - eu i-am
explicat, cu se conta pe concursul I.S.-urilor din Capitală, iar la
Sinaia pe concursul I.S.-urilor din Sinaia - Brașov. (Tredealul și
Cămpineu mai puțin) plus restul armatei pe care contăm într-o
măsură serioasă - altfel numai cu ce aveam noi - era prea puțin.

După ce am avut întrevăderi cu Ștefan Buzescu - pe la finele lui Ianuarie
1944 - Regele mi-a comunicat următoarea cerință: să scriu în
bătăușul meu, în finele Căminului și Titul Sotruca - sigur că cei doi
Cairo - prin acest ceresesc. Lăsa să se înțeleagă ușor, că țineam
pe care o justifica omii dintre bătrâni fete de Soriești - și un
mai fie în bufetele lor - în această perioadă Mareșalul I. I.
a scris de Căminul pe Comandantul de M. Unitate - în spatele
frontului - aceasta pentru a avea siguranța că rezistența nu
va ceda - încă o dovadă de descurajare, opinia publică nu
mai continuă, este aluzii răutatea la adresa Mareșalului,
era împotriva nouilor eretici continuă și se făcea - deoarece
se stia că în retrăgerea unităților blindate din sectorul român -
deci tenacitatea ereticii - și momentul pricelnic pentru surprindere
era tot mai puțină. În luna martie 1944 - Regele face
dintr-o încercare de a-l arăta pe Mareșalul I. I. Hutimescu - de
astă dată în București - în localul Prezidenției de Miniștri - dar
a fost aprins la timp - poate că acțiunea aplicare ipotezei de
mai sus - ar fi produs mari neajunsuri - dar țineam ca nu
să mai fie. Personal eram indignat, deoarece vedeam
pe cei care se socoteau colaboratori Regelui, foarte agitați
când era cazul de acțiune serioasă - totuși erau pentru a se face,
într-o zi și una numai când pericolul a trecut.

În cursul lunii mai 1944 - se face toate pregătirile la
bătăuș - unde aveam a Căminului cu tot materialul
necesar - și care era utilizat în clădirile de acolo - pentru a
avea permanent - deci fără a se desiza ca interesele -
aici arătarea se făcea când horașul venea de la
București - spre Tredeal - prima fuză era cea de exe-
cut - însă urmarea, era plină de riscuri - căci elementele
de exploatare imediată a armatei - erau departe la București -
(radio - telefonice - unități de intervenție etc) - aici se conta
pe concursul Unității de M. I. - I. S. și I. S. Corp. V. București
Conduc de Generalul C. Vărbu Răzvanescu - dar după
mai multe discuții cu ea în cauză și acțiune.

Întâlnirea Col. Olteanu Iordache trece la Comandă Reg. Gardă Calare în locul Col. Zăbăvescu Iordache, care ia conducerea Prefecturii Solitiei Capitale - iar în locul Col. Olteanu II - este adus Col. Ionescu Zăbăvescu ca Adj. al Regelui. Pentru lui Zăbăvescu de la Comandă Iordache Calare a fost o mare bucurie deoarece concursul de acasă înainte îl aveau asigurată - până aici, era foarte problematică - prezentă lui Zăbăvescu la Prefectura Solitiei nu prezentă mare lucru -

Întâlnirea în acest moment, Generalul Iordache Gh. propune ca vedea Comand. al Batal. Gardă Regale. Col. Georgescu Iordache - și fie schimbat cu Col. Șerban Negulescu, pe care dăruia îl cunoaște foarte bine - acesta a fost în Cabinetul Charnakului Iordache - 1933-1942 etc. etc.

Regelul în fața acestei propuneri nu a avut poziție contrară - deși fătul de Col. Georgescu Iordache, nu avea a se ține cu nimic - deoarece acesta timp de 2 ani nu a justificat cu nimic, că l-ar interesa întâlnirile Regelui cu cineva etc. etc. - în fine l-a mutat la Comandă unii Reg. de Cav. și îl aduce pe Col. Șerban Negulescu în cursul lunii Iunie 1944.

După ce a luat conducerea Batal. de Gardă Regale - Col. Negulescu - fără a fi pus la curent cu cele ce se luau în subviziua a serie de măsuri că prejudicia oarecum desfășurarea activității pe această latură - schimbarea dispozițiilor de subunități. București - Situație - plecarea mea fără să-l cunosc - diferite momente în interiorul țării - Noua Comandă a voit să se facă toate prin el. Când am fost chemat de Regel - am raportat noua situație și nu a acceptat să-l pun la curent pe noul Comandant de Batal. - cu atât mai mult că pe căi colaterale fusese informat că îi place și așa, fete etc. etc. - eu nu eram cunoscut până ce s'a prezentat la unitate. Regel chema pe Generalul Șerbanescu, căruia îi da toate instrucțiunile cu noul Comand. al Batal. făcându-l atent că ulterior s'au aflat toate păcatele pe care le are. și alte chestiuni în legătură cu modul cum se va comporta la această unitate - suficient că de atunci, am fost lăsat în pace în această direcție, căci în serviciul normal el era în toate drepturile lui -

Acum perioada bombardamentelor aeriene se manifesta interes și asupra țării noastre, în apăsătoare atmosferă mai creștea că schimbarea era în for - posturile de radia comunica începeau de avertat contra lui Hitler (Zăbăvescu 1944) în care timp Nicolae Buzănițescu trimite Regelui - din partea celor de la Cairo - președinți mare - mai mult să lase unii uși pregătite în curs, circa 10 zile - pentru a se vedea ce măsuri se iau la noi - fătul de cele ce pot veni în Germania.

Triadava că și la noi în țară au fost arestări - la Constanța
cătra escapăți ca filă-eugeli - idem în București și Ardeal -
filajul să intensificat care nu a menajat nici reședințele Regelui
(București - Sibiu). În acest timp, pe sfârșitul lui S.S.T. care
mă simțeam încă face propuneri ca să-l duc la curent cu
activitatea Regelui etc... luându-l pe promisiuni serioase - că nu au
dat niciun răspuns, dar mi-au dat șanse de poziție pe care o ceream.
Tot în cadrul filajului, am prins ceea ce căuta a se
capta ostentiv cu oameni și alte promisiuni - ca să dea informații
asupra Regelui - (fina noaptea - cine venea și cine esca din țară)
sau luat toate măsurile necesare la timp.

Într-un timp în August 1944 - când președintele Sovietică era
expansiune. Moldova este la maximum - amenințând cu izolare
reședinței din munți și debararea prin sud în țara lui -
accesul mare președinte la nord în dispoziția germană - în context
cu exploatarea succesiunii debarcării în apăs - acțiunea din
Italia, urmările luate după atentatul contra lui Hitler - toate
prezintă poziția germană compromisă - deci murea și mică
indicație în viața posibilitate de redresare germană.

Misiunea militară Germană se dispersa la Snagov din cauza
bombardamentelor aeriene - unde mareșalul I. Antonescu mergea
în fiecare noapte - unde era documentat de reședința asupra oricărei
secrete pe care o are și pe care o are pe cine o aplică la momentul
oportunității - lucru ce I. Antonescu vedea și convingea pe foarte multe
colaboratori ai săi. Bulănuș de operațiuni de pe fronturile
mai par și foarte cucerite - comprimând mai multe zile de
operațiuni într-o singură. Mareșalul absorbit de nevoile frontului
și alte ocupații - vedea tot mai rar pe Rege - care venea în
toată precauțiunea, folosind la maximum experiența R.E. Păun
are asigurată legătura cu elementele din subversiv. Astfel
că în noaptea de 22 August - de acord cu cei din jur și luându-
teles cu stirea celor de la Cairo - se stabilește ca arestarea de
rupere de nemici să se facă în ziua de 26 Aug. 1944 în sală
din București - prin intermediul de urmare direct de la
Rege - care mă reține în casă pentru a nu-mi lua contact
cu familia mea, care era în incinta palatului - Adjuțant de
serviciu era Col. Ionescu Emilian - Generalul Săvulescu în urmare
celor discutate în 2 cu Regele - hotărârea ca să aplică lovitură chiar
în ziua de 23 Aug. 1944 - până la 26 Aug. 1944. se pot întâmpla
multe - și s-a făcut - Săvulescu merge la președinte unde

Porteasca la telefon cu Clodius, în plus că erau mai puțin
 cuși cu întreruperi despre aruna perate pe care nimeni o
 vor pune-o în acțiune - după care Regele se perale în picioare
 la m. 1658 și vorbește luare-nelului cu Euzali astfel: De la arad
teorului morți apăta greu amuză baldori - și este amuzăte
și restul țării, amuzându-i om da socoteală lui Dumnezeu și
istoria. Peșcu Ioanitu lăncea îni face semnul convenit
 și cu între în sufragane urmat de cei 3 subofitri - salut pe Rege
 și un îndrept spre harul spuwându-i De la arad și înalt
Ordin suverbi arestat - foe semnul de executare subofitri -
 Regele și amuzăte ies pe usa din spate biroul unde erau ei
 alcuinți: mai sus - Cal Iomera Euzali - Stăreca I, Ioanitu,
 și Aldea recit în ultimul moment) -

În timpurile ca subofitri după ce i-aue patolot din
 Stăreca de soc nervos încadră i-aue scos din sufragane prin
 Coridorul din fața biroului - Cănd cei arestați au spus celor
 ce scosera capetele la use - neamuricilor jănu discari veti
și spănzurați, at intrat într-o mare aventură - Sunt înclia
 saporat în fșier și la ficca câte un subofitri Rumă și din
 Cajecaru - mai târziu a fost adus Capitanul Ișica Augustin care
 era în amuzăte Batalionului - În cu Rul Bile margine cu O-
 Cal Iomera Euzali în sală - aici totu generalul Richi Vasilie
 Inșp. și al Jand. care a fost arestat în Bir. și în Sămintea și
 Coridul într-o Cameră din Căminul Ofitriilor Batal - idem și
 Iopere și în Ală Constantin - apoi a venit Generalul Pantafic
 pe care l-au arestat cu o lăun gaudu în Căminul Ofitriilor - mai
 târziu a venit Elefteru lăncea pe care deasemenea l-au
 arestat cu o lăun candu tot în Cămin.

Capitanul Teodoru Gh. în prezența lui Cal Iomera Euzali
 și a mea - a dat ordin să se deschidă poarta mare, marșul lănce
 bului și în lăncea în între timpurile a marșul de execut. în
 cuntea lăntului - de unde se formau dintr-o Comandă de plecon
 după ce au intrat complet - S-au închis portile și Comandă
 Comandă. cu voce tare i-a sormat să cabore în tati din
 marșul lăncea tot ornamantul și munitia ce au în pe care
 și le depun lângă peretele lăntului - iar personal
 militar și civil prin flăcări, sub execut. au caborât în sub-
 solul lăntului - apoi au fost condusi la Batalion - unde
 după citirea proclamației au fost lănta liberi - marșul
 cu ornamantul și munitia, au fost duse în grădina
 dala Batalion - cu lăncea lăntului.

În tot acest timp, în fața valurilor populației se plineau
fără să simtă ceva - după care ce se petreceau înăuntrul.
Generalul Jăuștău care telefonice la H. St. Iuj. pe Col Jăuștău
și Col Răuți Octavian, care au primit ordin să interzică
legăturile telefonice, telegrafice și străinătății -
Col Jăuștău și mine am trimis pe Locut. Păpușoi întinț
cu o Guepă de ostoi la Postul de Radio - Existau - de unde să
aducă pe Dr. Jăuștău și aparatul și personalul necesar de
împreună plâși - cu acesteluzul Botul în timp record a avut
tutul la îndeplinire.
Jăuștău și Jăuștău au redactat

Regule, cu saienta, Insa Erika i societati au redactat
proclamatia cite tara - care a fost imprimata i trimisa cu
aceas firmata la Soc. de Rodia - unde la m. 9 sa difuzat.

Totie timp înaste Generalul Buton Comandant de Inf. la
Inf. Jand. in Cpl' Vergat. Inaue în tot de un piersatist american
(origini români) Turcau. care a fost ascut de Cpl Buton Chi -
aceta a fost expediat în cursul nopii, în Cairo -
aceta a fost expediat în cursul nopii, în Cairo -

acenta a fost expediat în centrul nostru, în
Iccuș de comitate. Guvernul care depune jurământul în
accesul său - forma și alte chestiuni de formă guvernului un
uia intravest și nu pot fi dau via relațiune. Eu în acest timp am
avut cu Domn E. Bicaș, de lucru în seculul cu memorandumul treburilor
prezent în seculul de a lua măsuri de pază la Comand. Căpitan
ca și un de strecoare în salub. oarecui de rea credință în scopul rela-
at. O. Bicaș la citirea Mesagiului către țări -

după constituirea Guvernului se dă citirea Mesagiului către țări -
a urmat în fața Salutului mari manifestări de bucurie - în
parte către timp. Comand. Camp. de gardi. și omenia că dinșpe
Legatia Germană sosește un grup de mașini blindeți spre Salut -
i se recomandă celui - acest grup de mașini se oprește la intrare
Cretulescu în Salut. aci coboară Haupfied V. Lilinger, care cere
să fie condus la Rege - este condus în Bir. Regelui care în fața
gliei Săvintescu îi comunică: „Interesele țării m'au obligat să fac
cecece a. l. luat cunoștință - în talig și omenia să fii corvate
în secul că trepele germane și să se retrage în ordine, Contra vor
defen nigrile năvintului Lilinger să retras la mașini fără să
scotească cu omenia; parte o omă circa sosește cu un alt
grup de mașini germane la Salut gliei Haupfied n. Gestenberg
care la fel că să fie condus la Rege - acesta iși pînă
a pînă pe gliei Săvintescu și le comunică exact cecece
să spus și lui Lilinger - la fel iau retras la mașini fără
niciun comentariu.

Ca: de la Cairo, după ce au luat cunoscința pri
Radio - au făcut recomandările de rigoră Gievernului
și Regelui - recomandându-l ca Regelui să-l părăsească

Chiar în cursul nopții Capitale, și se îndreptă spre J. Iovani
în apropierea de Tita - cu care va lua Legătura prin radio -
acolo se afla Mașina elucubră detasată de la Cairo -

Plecarea Regelui a fost organizată în 2 mașini - una condusă
de Rege, alămură de Col. Iovani. Eșecul. Vargă și Iovani -
a 2° mașină Nr. 100 condusă de Șoseful Căminului Mădăraș, cu
Căp. Col. Gherghel Apad, cu, Pătr. Băli și un alt subșef -
noi precedam pe Rege pe tot parcursul - Plecarea la ora 0³⁰ circa
pe itinerariul - Salut - Cămpineanu - Brezoi - St. Răzvan -
pe bătălie. Alex. Andrei - până la Lăpășeni unde au
intâlnit primul colonel în deplasare germană - vestit o
cu maximum de viteza - de aci în același timp de zbor - prin
Alexandria - Stănești - Craiova - până la Pitești - Cărcă -
unde au fost întâmpinați de Generalul hangeri baron Gott P. 1. 1.
Care fusese anunțat telefonic de g. Iovani - acesta era
alimentat cu benzină - nu a dat indicații asupra modului
cum germanii se retrag - indicându-le la fel locurile
disponibile care se vedeau - erau în zonele - au traversat
vile Caraculopol spre bariera Craiova - R. Vâlcea - de unde
prin Filiații au ajuns la Sădău - Dar au găsit la Tulbe-
rărie care era condusă de un Colonel - amintim numele - și
de aci au mers la Dobrița - unde s-au oprit în Col. Iovani
Eșecul au intrat în lăsa G. Culce - acesta fiind proprietar
gărilor Său Coluz. Sătescu - aci în lăsa era o bătrână și
familie - cu un an omul de măsura de pași pe care le
puteau face cu cei 2 subșefi - plus că spre seară au
fost de la Sădău în Regimul Mădăraș Col. Băli, Col. Mădăraș
și Kely Cătară - cu o companie de la Sădău în lăsa
Sădău - Deci au fost organizați în condiții bune.
Regele prin radio a fost pus la curent cu cele ce s-au
petrecut în Capitală - iar a 2° zi ceea ce fost trimis cu
o mașină a Sădău în lăsa din lucrurile necesare Regelui
și Reginei - în plus și unele și datele necesare în legătură
cu bombardamentul executat în Capitală - La însoțire
au avut totul ceea ce s-a ordonat - și apoi au fost
trimis cu Avionul de la Aeroportul Stănești - tot în același
scop - legătură cu Guvernul. Într-un timp s-au auzit
diferite persoane cu misiuni speciale - de la H. St. Iovani
de la Președinție - până la 12 Sept 1944 - când s-a semnat
aruncarea și Regelui a trebuit să se îndrepte la București.

După ce Regele a plecat din Capitală - Ghel Iancu
a dat ordin Comand. Grup. de Gard Cpt Teodoru Gh.
să predea pe cei arestați. Inginerul Ceaușu - a scris
care s-a făcut întru Comand. Grup. și Ing. Ceaușu
funcționarii la dispoziția Autorității Puteri pentru transportul
echip. arestați - detașări mai multe Cpt Teodoru Gh. - nu
au fost puși la Ing. Ceaușu, deoarece au fost lăsați liberi.
Ghel Popescu dimineața și Sta. Constantin - care au prezentat
miciu pericol.

În ziua de 12 sau 13 Sept. au fost expediați la București
tut. cei care se străduiesc în jurul Regelui la Dobrița -
și în ziua următoare, Regele cu Regina Maria, moșii de
rău în Plut Bălaș. și 4 ostori în care erau unii - au fost
dumnezeu la București în Gar. Obr. unde au fost puși
de Guvern și Conducători în salutul de la țară - în Cămin
locuința fiind complet bombardată. Aici au organizat
paza necesară, ocupând câteva case din jurul Luna București.
cu aceea în care și-au rețut activitatea de Ajutor. în plină perioadă
de aprovizionare de iarnă - reparatul avarilor produse de bombar-
damentul german ^{la Căminul din C. Victoria} și materialului de muncă și
afirmate - locațiune cu ei - au făcut datorită în limite
posibilităților în locurile de stat.

Dacă neapărată vremea în care și se poate vedea după
altul - în sensul că multora nu le mai amenea prezența
mea aici - vroiau cu orice preț să fie vestimentați și lucrurile
au început după aceea să aibă mai jos.

Încă odată Dobrița Vergah. Jacques a luat nouă cu
totul neobișnuit. voia cu orice preț să vină vadi lângă el
cu tot felul de complimente cum se manifestau ceilalți, în
stare să stăind lângă el, sunt arigurate și mai des - cu un
său făcut are ceva - la din contra - erau singurii care stăneau la
peutru ce a fost scos în wașter 5/6. 1942. și trimis la pedepși-
pe front - Col. Botic împreună cu Col. Nagulescu, știind că
că absența lor a fost clasificată odată riscul locuitorilor de stat -
cu în incomodare mult și atunci alături de Jacques Vergah.
Nelly Cutargiu au început cu tot felul de intrigă pe lângă
Regina Maria - în continuare era un de înțeles ce nu trebuia
să se intre și la Dobrița Regele, și să spună că ei din jur
il îndemneau să transforme Batalionul de Gardă Regele în
detasament mist motorizat - la care cu foarte modest
i-am răspuns, sedeam cu vechi Batalionul - numai

având a vă ține de minei scutit: ieșit de papo,
dar aceste detașament mixt - este o posibilitate de stație
în Grada mai mari, în jurul M. Voastre al celor intereseți.

Când am trecut la vechia mea ocupație de Ajutor al
Comand. aveam filie neces în Col. Serviciu Reguler în
legătură cu diferite servicii ce vor să facă la marină la Butul.
Transport de lemn, bagaje pentru a se face agribil - eu
mi am apăs, dând înțelegere intereselor Butulului.

Întreună din file Generalul Săvulescu, mi-a chemat la Presid.
și mi-a sfătuit că oricine va veni pentru a cere detalii asupra
pregătirii și executiei actului dela 23. Aug. 1944. în special
raportul de jure chiar străini - să-i trimit la Rege - în plus va
roaga să-i fac în 5 exemplare la plumbagiu - schematic
pregătirea și executia loviturii de stat - pentru a le da la
Presidenție - M. St. Maj. Serv. Istoric - Academie - și în 2
locuri - un - un aduc aminte - lucru ce am făcut - la
urmea mi-a întrebat ce este cu detașamentul mixt motorizat
dela Palat - eu i-am răspuns că am am nimeni amestec - și
dărușul mi-a recomandat rezervă - de altfel mi-a spus că
este obșit abia astăzi să fie schimbat -.

Într-o zi, Capitanele Teodorescu Gh. mi-a raportat că a trimis un Buton
la Comandă de Gonda la locuința Col. Boris - și este foarte greu cu
transportul hranei omului - mi-a cerut marșă - eu la rând mi-a întrebat
că am aprobare Regelui pentru am am - mi-a răspuns că nu
atunci se răspundea mereu la adresa But. la Comandă, ceea ce
și făcui - cei care au rămas foni de papo militari la domiciliu
sau formalizat contra mea, eu la am pot ordi prio - altfel
nu lucrez - și am început pe fel de fel de intrigi - că sunt în strai
legătură cu Eșecul Butulului sub Presid. Com. Mănușchi - că sunt membri
de partid deosebit, că voi delivra eu pot marș la Comandă, că
lucrez ascur la Ziarul Știința - infimă a sumă de invenție -
la care eu am răspuns nimic - În altă zi - vine la Biroul meu
de lucru, D. E. Băneș, care îmi spune că nu și explică ce este
pe mine că sunt complet schimbat - chiar fali de D. - i-am
spus cât se putea spune a întes deosebit stia mult mai
multe dela persoane din afară Valatului - unde de vorbea întes
de revederea lui Vergohi a lui Satre d'argor și deșpre Reguler
și Boris, mi-a rugat insistenț să - mi oculte atitudinea și să
cânt a combatu pe aceste jare - i-am răspuns că abia este
un priet. putrivit și că Reguleri să fie mutat.

Apoi mutat în Butul 3 Ofi. superiori: Liaoniu Harionu Aurel,
Băneș Nicolae și Tănușil în plus a serie de Ofi. subalterni.

dovădă că aduceau cadre pentru noua unitate ce
va lua ființă. D. G. oămii seamă cu cel Rurea, pur-
vizitau la biroul de lucru și mă întreabă, ce este cu
toate câte se aud prin oraș despre noua eclipsă din lara
Regelei - le-am răspuns că Ofor le revine sarcina de face
lumină, - eu am întrebat ce este pentru noua unitate care ia
ființă deoarece le-am spus, că eu am micșinat acestor -
amândoi am rămas contrariați de abilitatea mea.

Pentru ajutorul Ghervasiu lăsa de la Casa Militari (secretar/vice
la mine și mă întreabă ce eu știu ce lucrări la Casa Militari
facea noua unitate - i-am spus că nu mă interesează - când a
măsurat la glăbă înaintea și de curiozitate câte de când eu ocu-
ia raportat cele de mine din - la care i-a răspuns că are ceva
nu se va putea realiza - în plus mă elucidează la telefon și mă
invită acasă în aceeași zi - unde mă duc - aici mă ia la rost
în sensul că sunt abilitat - i-am răspuns afirmativ - motivând -
după ce m-a ascultat mi-a spus că mă gândesc serios la ce am
de făcut el va discuta cu Regele - și am plecat.

Peste câteva zile când a venit în audiență de lucru la Rege-
le mi-a trimis ordine că la terminarea audienței vine la mine la
birou și am a și făcut, mi-a comunicat tot ce se discuta la Regele
care a părăsind oarecum uimă - dar dacă vreau să plec din
are micșin Contr. mi lăsa locuința la dispoziție până ce mă
crau jeș în oraș - glăbă înaintea mi-a spus că mă gândesc bine
și când cred că merg la dăruind cu răspunsul meu.

A 2: și am mers la Președinte la ora când eu singur i-am
raportat hotărârea mea categorică - de a pleca - lucru pe care
l-a înțeles corect - stabilind tot dăruind și trec la timp. G. de
Armată la Biroul Sedi și Centrul de Instrucție - lucru făcut pe
10.11.1944 - obținând 30 zile concediu de odihnă, plus să
rămân în locuință până în primăvara 1945 - când a plecat.

D. G. 3. Bănuș când a avut a venit din nou la mine pentru
a mă convinge să revin la muncă - mi-a propus să mi
acără creștea ce mi-a fost oferită i-am răspuns, că ajung
5 ani de viață stăruind - vreau liniște pentru a mă
ocupa de copii și de soție. Cu atât mai mult că după
bombardamentul german - am rămas cu familia rămasă
cu ce aveam pe noi - restul distins.

Am fost vizitat acasă când am avut concediu - de D.
G. Vasile Riscău - Bordan etc - care mi-au părăsind
bine și vreau să știu precis motivele plecării mele.

În timpul celor două concedii de odihnă în țară - zile de
 vacanță - pomorâre - mi s-a făcut procesul de conștiință - căci nu
 eram singur - ci cu familie - ajuns la concluzii - la bi-fre
 la nouă servicii unde m-am luptat din nou în unele ca
 muncii la fel de fel de manifestări - căci ardeam să mi
 la lumina - și am avut și furt - M'am prezentat la Împ. 9^{le} de
 Armată - m'a primit Gen. Tereșcu C. - care m'a raportat - ajutor al
 Biroului de Instrucție unde am lucrat liniștit - până
 la 15.iii.1945 - când Gen. Vasile Răscanu a devenit Ministrul
 de Război - a venit și m'a luat la Cabinetul său, unde am
 lucrat până la 15.vii.1946 - când Gen. Răscanu a fost schimbat
 cu Gen. Lascăr Liha - iar eu am trecut la Comandamentul Tr. de J.
 până la 15.vii.1947 când Gen. Răscanu am trecut la M.A.Ș. și
 am fost mutat la C.R. Ilfov de unde la 1.5.1948 am fost
 din armată - fără drept de pensie - deci o situație cum nu
 se putea mai grea. Loviturile au urmat una după alta
 pentru mine și familie mea până la 76 iulie 1950 - când m'a
 arestat - împreună cu soția - soțul - am avut și o amenințare - după
 care rămas singuri (10-14 ani) - în preșent sunt detinut de 72% an.
 iar familia dacă va mai fi - are știe pe unde - înțeleg
 Cuvânt - iată unde am ajuns, în ciuda muncii și devoti-
 mentului - ca am dorit.

73

11.

25.I.1942. - 23.VIII.1944. Cons. in afaceri
externe - det. 4.8.41. - Stărucea Ion (Jumir).

1.

1. III. 1941. - 5. V. 1942. *Opiter Lupatonic* St. Jaud. Vergati. Jacques.

一四一

15.X.1940 - 30.XII.1947. - - - - -	Spune Catargiu.
15.X.1940 - 30.XII.1947. - - - - -	Maria Glica.

Funcționari

71

Superiori din Palat între 6. IX. 1940 - 30. XII. 1947.

6. IX. 1940 - 1. III. 1941.	Adm. Incusilor	Prof. hantului Mr.
1. III. 1940 - 30. XII. 1947		Neget Incusilor.
6. IX. 1940 - ... 1942.	Adm. Palat. a dependente.	Caciuc Ion.
6. IX. 1940 - 30. XII. 1947	Arhiv. Palatului.	Ing. Ernest Ionescu.
6. IX. 1940 - 30. XII. 1947	Medicinari	Med. Dr. Căstău V.
6. IX. 1940 - 30. XII. 1947	Medic. Vete.	Med. Dr. Neagu.
6. IX. 1940 - 30. XII. 1947	Medic. Vete.	Med. Vete. Vlăduț G. G.
6. IX. 1940 - 30. XII. 1947.	Ing. de Vănuțoare.	Chefmeștru Vănuț.
6. IX. 1940 - 30. XII. 1947	Bibliotecar Palat.	Ing. Tudor...
6. IX. 1940 - 30. XII. 1947.	Dir. Garit. Regale.	Ing. C. F. R. Gergescu.

Adjutanții Regelui.

6. IX. 1940 - 18. I. 1941.	- - - - -	Major. Ionescu Iurea.
6. IX. 1940 - 5. V. 1942	- - - - -	Col. Petre Lăză.
6. IX. 1940 - 4. VII. 1942	- - - - -	Col. Partia Alex.
6. IX. 1940 - 5. V. 1942.	- - - - -	Col. Andreescu H.
5. V. 1942 - 1. VII. 1943	- - - - -	Col. Brătăsescu H.
5. V. 1942 - 1. III. 1944	- - - - -	Col. Olteanu H.
1. VII. 1943 - 23. VIII. 1944.	- - - - -	Col. Bostic Robert.
1. VII. 1943 - 23. VIII. 1944	- - - - -	Col. Ghigheș Iyad.
1. III. 1944 - 23. VIII. 1944	- - - - -	Col. Ionescu Emilian.

Comand. Batal. Gardă Regale.

6. IX. 1940 - 5. V. 1942	- - - - -	Major Radulescu G. G.
5. V. 1942 - 1. VI. 1944	- - - - -	Major Georgescu Iyad.
1. VI. 1944 - 23. VIII. 1944	- - - - -	Col. Negulescu S. S.

Portretul

Iosubici Rege Mihai

75

- Născut 25.8.1921 din părinți (Carol și Elena).
- Ca copil, armonice dezvoltat cu gust rafinat în îmbrăcămintă.
- Dotat în mod normal cu aptitudini intelectuale.
- De la vârsta cea mai fragedă, creșterea și educația sa, au sub conducerea directă a Reginei Maria până la 1938. Când moare.
- De la 8.11.1930 - 15.11.1938. Încercările lui erau luate în considerare, de la 8.11.1930 - 15.11.1938. Încercările lui erau luate în considerare.
- Zilnic între 10-18. Când era alături de mama.
- După moartea Reginei Maria - a fost ales ca mentor. Col. Emil Pătrușcă până la 1.11.1939. plus Col. Drăgănescu și Col. Iosubici.
- La vârsta de 18 ani când l-au părăsit în de aproape - era pândit în toate manifestările sale - nu avea explai cum de obicei au fost lienei la această vârstă.
- În manifestările sale părăsindu-l predominant mai mult preocupat cu caracter tehnic - aproape puțin preocupat militar.
- Sociabil de ea multă rezervă - puțin îndrăgostit în relațiile sale oficiale, entru în conducerea automobilului - foarte solemn în gesturi, cu răspunsuri apăsătoare și complete, uneori cu întârziere și caustic - credința rațională, nu era stăpânit de ideea că este de natură divină ca Rege. nu se făcea să afirme în discuții că instituția monarhiei de proveniență medievală, treptat ce civilizația și cultura sunt realități va fi înălturate, arguind, nu era erotoman dar nu neglijea naturalul, nu mare iubitor și chiar realizator tehnic, avea un atelier lăunț util și muncă lucra cu perseverență, un foarte bun automobilist, se familiarizase cu conducerea avionului, înțelegea și aprecia mult agricultura intensivă nu extensivă - citea și ruga să fie lăsat la curent cu tot ce apărea nou, cunoștea bine literatura și arta românească, cunoscător frumos la pian - un foarte bun vânător.

Defecte:

- Foarte lăunț în relațiile sale cu oamenii politici.
- Îngărit în răsplata celor îl servea, lua act și nu uita.
- Influențabil în hotărârile sale, de cei cărora le câștiga încrederea.
- Mai mic decât vârsta sa, în înțelegerea vieții de om politic.
- Mai mare decât vârsta sa, în înțelegerea vieții în secțiuni diplomatice.
- Puțin comunicativ în deosebi în situații grele.
- Greoi în exteriorizarea de gesturi calde față de oameni.
- Nu înțelegea dragostea opiniei publice, când îl vedea cu vâșta pe care a folosit-o cu simpatie.

Ce pusec laie din viata sa intima.

Dupa 6 luni 1942 cand gauritura din jurul fetei se aproape numai din fetei alei si numiti de I. Hutanu - aceasta nu putea avea usor de facut ceva ca si nu se afla - in special in viata sa intima - dupa o intreviata ce a avut cu D. Z. Biceanu - imispuie respectivel, ca voi fi rugat de fac ceva si eu si un refuz - aceasta ce o prevedea. caei in discutie ce au avut si au oranjat. am cum se putea la data aceea, in spur lui D. Z. Biceanu si mi-a spus ca si organizez totul in spiritul stabilit - i da reques ca este necesar ca daund si mi ordone si aplic cele ce vor urma -

Dela acea data nu se trecut mult si Regele m'a luat intru marina de noie, ce avea la Stana si urcam la Stana - acolo se gasa o cabana de munte pentru Familia Regala si o dezvoltata munda de fca personalul de servicii - Specimeni cerebele care si imispuie aprojat: "Sta la apa si mananci, sigur se da - tota treburile si le elimini"

Seu sunt m, am nevoi dela care nu ma pot eschiva - dar daca m-ar vedea cineva in aceasta situati - m'ar scoate vrb, care credibile si nu le auda etc. etc. - P'au acum am fost ajutat cu toata discretiunea, ~~accusa~~ ca noua eclipsa din jurul meu - un m'ar forte - asa ca cea persoana - m'au gaudit si m'au sfatuita D. Z. Biceanu ca o poti inlocui, in cecace primesti modul de organizare si functionare a pazei, aprovizionare si in special discretiunea.

Eu am acceptat, rugandu-l sa mi spuna daca Regina Maria si Comduc. I. A. au permisia de a se acest lucru - prima de secundul cred ca nu ar avea nimic de fis - ca si fi informut existit de organele tale - ca am fac orgii etc. etc. - la loc, am oranjat implem, cum se va organiza serviciul la Stana:

- o garda de 10 oameni cu un ostor om in casa - un ostor lincat, Plut. Bata D. care este filius in linia sa si fie cu controlul pazei - al preparatului hranei - pastrare alimentelor, etc. etc. Soseam Cismaru Nic ajutat amua la nevoi de Soseam Cicerme Nicolae - lingurii care pot intra la masinile la Stana pentru aprovizionare cu cele necesare - totul mineri mi se acces si - la supraviegtare generala am r'acum cu -

Persoana era deja oranjata prin colegii sai - se Jua Steriojal Doly - vadu prin diort cam de varsta sa - se inceput a radasi cu masina la Stana Regala si la Ioanitia - care au nicut - o aduipa locuinta - m de servicii - lincat - paze - Plut. Bata pentru nevoile ca si si - Soseam Cismaru Nic - de Carstea pentru ingrijirea sanitati prin Sof. Cismaru N. - iar la voi avea grije de functionarea serviciului in buna conditiuni. Adca cu acest aranjament a intrat in functionare, fara a fi prejudiciu pe turisti ce urgan de coborau dela fetei etc. etc. - D. Z. B. la organele sale a orisat

2
76
acest sistem de ² viață și a opincat cu astfel - nu se poate
face această chestiune datul de grădărie - . În mergeam săptămă-
nal sus - vedeam ce nevoi sunt la băieți repelivile necesare -
Capel Cote-liliton, Adjutant: Regali, Comand: Butel etc. nu mi-au
întrebat nimic data după această problemă - mai ales, că eu nu știam
acest atribut - îl făceam în cadrul serviciului filial - Regele merge
seara rar în timpul zilei - sta câțeva ore - nu dormea în mod obiș-
nuit de seară de, având nevoie pe Ioanitu lincea - în Col. An. lincea.
Din Căteat. de lincea - era dus 1-2 pe săptămână de lincea
Cismam. la marina pentru controlul sănătății respective -

Acest capital lincea suficient până la 1. Noembrie 1944. când
am fost mutat din Butel - când am fost la stagiă pe front - nu mi-a
înlocuit nimic - călă - făcut cum să pui.

În pecece prioste problema obligativității față de accente
Din - întrucât munte - lincea - etc. etc. nu am avut nimic auzit -
probabil Ioanitu lincea - era cu munte chestiuni.

Portretul Fostei Regine Maria Elena.

77

- Născută aproximativ 1897 din părinți (Constantin și Sofia).
- Înaltă și uscată cu aspect mai mult masculin decât feminin.
- Cu mult gust în îmbrăcăminte, marcând cu discreție luxul specific secolului.
- Tânără în 1920 când a devenit principesa în România - a fost crescută și educată la curtea Reginei din Suedia. Deci avea cultură mediteraneană pe care nu o nega, însă nu pierde nici o ocazie de a afirma că este nepoată Kaiserului Wilhelm.
- Indentificarea cu cultura și tot ce ar fi în formarea sa, pentru a înțelege poporul român, le avea într-o măsură limitată - de aceea dela venirea prin căsătorie în țară, lui era simpatizant de Regina Maria care în mod sistematic o ținea la distanță (Bulet. 2.7.).
- Dupa 8.VI.1930 - 15.X.1940 a fost peșimare statului român la Florența - de unde la chemarea lui I. Antonescu a venit în țară la Regină Maria.
- Preocupări filice, lectură, muzică clasică, pictură uscată etc.
- Relații cu Doamna din marea societate foarte reduse, cu familia Doamnei de Rainer unde 2-3 ori pe an, mergea la cearșaf organizat de un grup restrâns, în casa de mai sus.
- De timpul războiului se ocupat în mod apropiat de Spitalul dela Seno - la celelalte spitale sau aziluri de copii, bătrâni - după programul dat de I. Antonescu.
- A mai deschis un atelier de emetal, flanel, mănuși, fulari pentru front, cu materialul Palatului - în casa Victoriei - cum dorea venea și lucra acolo, ori lua materialul și-l aducea la casă.
- Cu Archiducesa Elena și familia ei, micușul fil de relații - fără a opri pe Rege de a face vizite la Brau.
- Era sgârșită, nu dădea oricui ajutor bănesc din lista ei.
- Nu era germană - din contra aproape continuu la regim - suferea de ochi - sub tratamentul dr. N. Blatt.
- Cele 2 doamne de mare (Nely Cortagiu și Maria Ghica) au fost singurele cu care s-a putut împăca - era foarte capricioasă, de aceea nu a mai avut alte doamne în jurul său - plus că avea complexul de inferioritate feminină - deci și gelozie.
- Subea pe fiul său Mihail - voia să-l emorige în a doua și din gesturile inclinației ei Kaiserul Wilhelm - ceea ce era în contradicție cu cele învățate în special dela Regina Maria.
- Sub raportul erotic, nici nu mai a trecut prin cap să mă gândească, până în vara anului 1941 - când Maria Rădulescu Col. Comand. Bulet. împreună cu Capit. Dăbuleț.

Comand. Comp. de gardi din Suceava, când au venit în localitatea
de Huta în scopul reconstituirea Corpului de Suceava, într-o
săptămână fiind în prezent în casa la Bădălena, îni spun eu
toată grația, că în casa Regelui de petrecerile, despre care per-
sonalul de Serviciu, vorbesc deschiși - cum am în Regimul
Marele are relații cu Lt. Vergati Jaque - în care am stăteam
prezenta la Suceava - cum stăteam cei 2 - 1 - am întrebat
în mod serios, dacă au verificat ori sunt numai vorbe -
mi-au răspuns că au verificat - la mai mult știu și Lt.
Mardare Socrate - care conștient pe orice căde și-l puse la
punct pe acest Loc. Vergati - fiindcă este fost scandal -

Eu mi-am exprimat față de decizia Radulescu și Lt. Căpitan
Gutera Im - abia am scăpat de Urdăreanu și cum am spus.

După un timp în București, sunt întrebat de niste
cunoscuți, asupra locuinței Lt. Vergati în Suceava - întrebat în
talc - eu le-am răspuns scolar - Eu vorbesc și angajez discuția -
acei cunoscuți mi-au răspuns cum de ocolesc adevărul -
le-am răspuns să se adreseze Lt. Col. Mardare singurul în
măsură să răspundă - mi-au dat seama că o parte din
public avea câteva indicii, despre acest lucru - În fine Lt.
Mardare S. neputând să pună la punct pe Lt. Vergati Jaque
prin argumente civilizate - la pedepzit cu toată austeritate
lucru neobișnuit în casa militarilor și mi-a în Bătălie - pedepzit pe
care a trebuit să raporteze Comandantul J. Gutman. Dacă
toate amănuntele, prin care să-i arate, că până acum a
încercat mai multe metode de a-l pune la punct - dar fără de
rezultat - Comandantul mi-a fost surprins despre cele raportate
de Lt. Mardare - mai era pus la curent și pe alte căi - dar că
la sfârșitul 1942 sunt scuti din incinta Sălașului Suceava și mutati
Lt. Vergati Jaque. trimis pe front ca pedepzit - Lt. Col. Petre după
Confidențial din Vergati, Lt. Mardare S. și Maimul Radulescu
fiind în locuință cum se vede în cuprinsul lucrării.

După mutarea Lt. Vergati a rămas în serviciul administrației
de la Suceava un funcționar Căpitan Savel. care fusese adus aici de
J.P.R. Brator de Vergati ca un fost președinte gospodărie - stăndu-
și Comandă la lărua ~~gospodăriei~~ aprovizionării și hrană a
la Suceava - care după plecarea protectorului său - când am
vedea cum spunea că a primit scrisori cu oști leune că la fost
Căpitan și ste la Serviciul președinte fiind fondare în infirm
via și mi-a arate că se simțea leune - iar el, Căpitan Savel
are mare în Regimul leune care-l simțea altfel față de
lăru - mi-a fost datul să-mi spună de câteva ori - că mi-a
lămurit în mine de adevăr.

2

78

Timeul a trecut, a venit 23 Aug 1944 - când figura lui Vergat Jaque - reapare lângă Rege - un de mteles, ratul celorlalte posibilități - aduce și pe confidentul său Col Petre Lazăr - acum cerul se mărește pe Col Boris Robert, Col Negulescu și activitatea acceptivă devine chiar de la Dobrița, supăratii mei ale personalul mărunț care stia totul - de acum ceva mai înainte era, un mister, este o realitate care se cunoștea în opinia publică. Vergat Jaque este pe la tot - minciuni nu poate obține vreo aprobare mai serioasă de la Rege - până ce nu stie mai întâi ce este - Drul 3. Bicașu care era acum la liquidant - pune problema în anul 1941, dar căuta cât era posibil să camufla - nici el nu mai putea - căci opinia publică nu scapa nimic și vestea mergea -

A avut discuții cu 9. Săuțulescu când era Președ. Cons. Min. și care i-a răspuns că alina astea să fie soluționate și această problemă să se rezolve cu alții - este prea plătut și bănuș etc. etc. ca și Dr. 3. Bicașu sub Rădescu și Guvernul viitor nu a mai pus această chestiune - socotind-o ca ceva minor - față de alte lucruri mai importante.

În concluzie, afinitatea în forma expusă succint mai sus și modul îndrăgostit de a se manifesta al acestor opto destul de tăvănit față de tot din jurul său - dovedește că făcea toate sub aripa acroplitoare a Reginei Marie - pe care minciuni nu voia să superior ia captată și pot spune chiar orbită de postumura pe care o avea - nu vedea - nu auzea nimic - i se părea că era telenic să fie, cunoscând în realitate - imoralitatea era și mai notorie, că fiind săm, nicat de indiferent ar fi fost - putea să priceapa anumite lucruri elementare, ce îl puna împreună cu masa, într-o lumină urâtă, față de opinia publică.

Portretul

79

Căpitanul de Jand Vergot. Im (Jaque).

- Născut în țară, promovare de Ofite Jand 1935.
- Fiul unui proprietar în Bărăgan care a succedat tatălui, stăruind pe cecășimă cu Calrez. Serbănescu Vabile. Conducerea unui sector Jand în 1940 la J.A.R. Brașov.
- Foarte prezentabil - cu mult gust la îmbrăcăminte (militară și civilă).
- Polisportiv -
- Foarte cabil în societate, folosindu-se de stabilitățile sexuale.
- slab - exploatând fără rușine și fără nicio morală orice situație de unde el putea să câștige un profit.

Un mare intrigant în societate - nu cunoaște obstacol până ce nu-și atinge scopul întotdeauna.

Curtezan de profesie, în orice ocaziune.

Ca tânăr Ofite de Jand, prin legăturile ce avea, în defăurarea activității la Tredeal, unde în tot timpul aceluia avea treburile de lucru nou și variat în viața de societate.

Brăgăzar - nu-i place bășetările obișnuite - ci numai cele albe. Jocurile de noroc, numai în cercurile feminine.

Mare chivator -

La 1.iii.1941 a fost dat de Comandant J.A. - cu sporturile pe lângă Rege unde a stat până la 5.v.1942. când tot Comand J.A. l-a mutat disciplinar pe front.

Acet Ofite cu calitățile bune pe scurt mai sus, ajuns în sală pe lângă Rege - într-o perioadă de mare succese prin care trecea țara noastră - a profitat de încrederea ce i s-a acordat - în plus a pus în aplicare aptitudinile sale libidinose pe lângă Rege, care era între cele 2 vârstă - criză etc. etc. fără a se jena de faimă și de personalul de serviciu, ulterior chiar de critice opiniei publice, sfidând cele mai elementare reguli de lucru simt. să complăcă în situația de a Comandant, o mare în stabilitate, un fiu care nu știu ce se cred, că a tolerat așa ceva - în plus a sfidat țara care l-a tolerat să fie în locul de treabă și în treabă - toate acestea dovadă patimă și ambiție care se desfășurau în această viață cu chip de om - personalul i-a atras atenția asupra modului cum aprecia pe țărani și țărăncile și dobândă și înjurări - în secolul că sunt mizerabili - spunându-le că așa cum sunt, au făcut atâtea dovezi de calitate superioară în țară și în afară - Toate oboseli puțin și te întorșezi, căci dintre cei ce au plecat din această regiune în diferite rațiuni de activitate, ce rezultate au obținut etc.

În relațiile sale cu personalul de serviciu foarte distant și repuliv.

Și, aroga drepturi în salub, umole sau care nicio chemare-fata de ocaziuni politice sau o comportare pînă la urmă lucu care revolta pe omul cel mai puțin abil în a apăsii paginile.

În relațiile sale cu Regele, într-o ocazie reprezentă nobilic peetură țării din contra - căuta să arate că el îl depășeste - într-adevăr cu ființa aceasta care era diabolic în toate manifestările.

De mînd și foarte las, peetură a ilustra aceasta, dar un caz, cînd căuta să se manifeste asupra-urii autoritatea de-uriiu uitat în ochii săi și-i are spus: bagă-ți mințile în cap - sunt singurul care știu cum te a scos I. H. de aici și te-a trimis Disciplinar pe front; eu însă te trimit mureșu, de mureșu nu te vei mai întoarce, împreună cu tibi ce-ți fac teme-nele. De atunci purtareea sa cu mine a fost foarte contralată - evita fatis chiar, și-urii transmitu oca dișpizile diu case - lucu care l-au vășut tui diu jurul casei.

De atunci el împreună cu cei diu jurul său, curăușu cu patrum pe Regiuă - nu are încetă pămî și nu are plecat.

Portretul

89

Comportamentul în afacerile externe Stăncea Ion (Junior)

- Născut aproximativ 1907-1908 la Viena.
- Crescut și educat la Viena într-o societate aleasă, a continuat studiile în Anglia și Elveția.
- Fize plăcut, statură mijlocie gust și rafinament în îmbrăcăminte.
- Studii cu caracter diplomatic la Oxford și Berne.
- Sportiv multilateral după modelul apusean.
- Cănuș l-a cunoscut pe Stăncea Ion (Junior) în ianuarie 1944.
- Calitate de Omnia în afacerile externe pentru Generalul ce f.f. la Maresalat - am rămas cu impresia că acest om, habar nu avea de mentalitatea noastră românească - vorbea el în română - fără a-i pune la îndoială bunurile sale intenționale - mai târziu însă mi-am amintit că așa cum a fost - a avut și el calități pe care nu i le poate contesta nimănui.

Prin felul său de a se manifesta în relațiile oficiale cu cei din jurul Comandamentului și chiar cu neamul, pentru oricine altfel în locul său atenua - nu putea să facă mai mult ca el - mai puțin da - sustine, deoarece era de o îndrăzneală pe care nimănui nu i-o contesta, în plus adoptarea sa de către Autoritatea Națională - i-a ustat încrederea celor din Basarabia și Ardeal - în artimul său de 23. Aug. 1944.

În relațiile sale de serviciu în sală - nu poate fi egalat cu tatăl său - foarte nervos și nestăpânit, inteligența prea puțin viața celor mulți, uneori avea impresia că este în vreo colonie engleză.

Sublimul, că nu oare să întinse valoarea lui de diplomat și om politic - dar nu se identifica cu noi, care aveam o mentalitate deosebită de a sa - mai târziu s-a adaptat și relațiile sale îmbunătățit.

În pregătirea lui 23 Aug. 1944 a lucrat direct la Regie - împreună cu Nicolae Buzescu. Acesta fiind în Minist. de Externe - plus că aveau relații în rândul C. Diplomatic - foarte știute - lucru care a contribuit mult în oportul său pe lângă Regie.

Mare anglist - era prieten cu cei mai bogați din țară - fără a se surrage criticilor, care îl acuzau că nu face un act de bunăvoință pentru cei săraci.

Mare afemeiat - însă fără să ritipască lași sau să comită băștăni etc.

Portretul

81

Secretarului particular al Regelui

Jordanie Iliuca

- Născut în 1921 în București - părinți îi cunoscuți.
- Fiecare agreabil - statură mijlocie cu maniere în treietate.
- Licențiu în faimă înfăptuiri la Regele, de când era tânăr apropiat - a terminat dreptul în țară.
- datorită controlului părinților săi - nu s-a prevalat de situația ce a avut față de Rege - din contra a fost un element care într-o măsură a contribuit la ^{în}trădănat pe suveran la manifestări extravagante.
- Trăind în intimitatea Regelui, vedea și auzea multe, fapt care uneori îl făcea să apară numai puțin decât ea, într-o reverență când era prin la punct - nu vorbea pe vorbe, în rândul colegilor de la Facultate era modest.
- A lucrat mult și cu mult tact, în legăturile subversive, în pregătirea lui 23. Aug 1944 - iar în final respectivă a dovedit mult devotament și s-a mulțumit la majoritatea de se destrăge și să apară ulterior.
- Nu s-a amestecat în afaceri veroare - care îi turăleau la tot pasul.
- Nu era erotoman fără a exclude normalul, un apropiat lucru era pentru Rege.
- Se pare că nu avea apartenență politică.
- La raportul material, a justificat a cum iubi și cum săi sclavul lui. evita afacerile de orice fel - sigur că părinții săi îl îndrumau permanent.
- În societatea Bucuresteană nu s-a făcut platformă de situația pe care o avea.

Portretul

32

Doamna de Moare

2-lea (Nely) Catargiu.

- Vârsta aproximativ egală cu a Reginei Maria.
- Născută dintr-o familie de boieri, micșină, căsătorită cu Todilă Catargiu.
- S-a petrecut în Regina Maria, de când a oprit în țară și au rămas nedespărțite având asemănări comune apronje în toate sectoarele vieții.
- Furtiv prezentabilă ca fiică, mai mult justifică a bărbat decât femeie.
- Gelozii față de femeile cu fiică mai ales ca al său.
- Gelozii pe Doamna, care aveau o căsătorie cu soți normali.
- Era încreștă căci i se făceau complimente ușoare.
- Nu pierde nici o ocazie ca să se profundeze în secretele și să se dea de mână personal de la Maria Galbinari. Ilfor - în care scap urmărirea permanent pe cei care îi puteau fi de folos în ministere - St. Major etc.
- Se socotea indispensabilă lângă Regina - deci trebuia să nu a lase niciodată singură - lucru ce îl făcea permanent - dar trebuia să gândească la conducerea dela telefon - adevărat era că totul ținea de obicei interesul vital de cafea și trifon - umbla cu intrigă în societate - întâlnirea lor în casă ori în societate era o catastrofă.
- În esență privește poziția ei cu Vergah - era dintr-o clasă mai bună - foarte natural.
- Din punct de vedere material, un cumon ce beneficia ar fi putut să aibă, fiind în situația sa.

Doamna Maria Ghica.

Era mai mult de frumă, deoarece era în vârstă - bolnavicioasă, trăia într-un ligăntuș bolnăvicioasă - Dacă venea de 2-3 ori pe an în țară.

83

Portretele
succinte ale Ofiterilor Sup. & generali
care
au fost la Casa Militari & f.f. Muresalat.

1. Colonel M. Rănuiceanu.

Adus la 6.12.1940 de Conducătorul I.A. Săcălișanu la Capatul
de Conducă cele 2 posturi în sală - unde nu s-a simțit nimic
din noaptea lui; pe timpul rebeliunii din 1941 a fost complet
absent din sală - după care I. Antonescu l-a îndepărtat din armată.

2. Colonel Mardare Socrate.

A fost numit în acele funcțiuni după rebeliune - unde
lucrat până la 5.5.1942. când a trecut la M. St. Major pentru
stagii pe front. Of. foarte capabil cu cunoștințe tehnice profesionale
& generale, cu relații serioase în lumea civilă & militară -
a fost foarte apreciat de Of. din min. germană.
A justificat mult tact în conducerea celor 2 posturi din sală -
& a fost un bun sprijin al Regelui.

3. General Codreanu Ion.

Datorită calităților sale profesionale & a modului cum s-a
comportat pe front - I. Antonescu l-a ales ca cel mai înalt pentru
cele 2 funcțiuni de la sală - unde s-a comportat în foarte
bune condiții.

În cazul Storcea I. când nu a plecat pe front - a avut o atitudine
dăună - nu a făcut deplăcută întru Rege & Conducător -
fapt pentru care a cerut să fie schimbat de la sală - revinut.

4. Generalul Săvulescu Comt.

Prin modul său de a se manifesta în serviciu & în societate
a putut fi de folos Regelui în pregătirea loviturii de stat - 23 Aug.
1944 - a primit Conducerea momentară a Guvernului în cele
mai dificile situații - achitându-se cum a fost posibil cu
rezultate bune - până ce a murit 8.11.1947 - a trecut ca
un omorât - nu s-a împănuit cum au făcut alții cu
mente & în puterți la beneficii etc. etc.

De o altă dată a avut ocazia a îndemna pe cei din
jurul său la înțelegerea transformărilor sociale - sfătui-
ându-i să nu se dădea la fațo, care ar fi produs multe
prejudicii țării.

Adjutații Regelui

6. IX. 1940 - 23. VII. 1944.

84

1. Lucian Tomescu Iurcea: 6. IX. 1940 -

Încă de tânăr a justificat calități deosebite în domeniul profesional și de cultură generală - fapt pentru care a fost apreciat și stimulat; până la rebeliunea din 1941 - când s-a manifestat într-o formă dubioasă - fără ca eu niciuna măcar nu sunt în stare să dau ceva pozitiv - motiv, care la scos complet din viața de ofițer - curios, sancțiunea i-a fost aplicată totuși de J. Antonescu - care l-a promovat în carieră -

3. Lt Col Petre Laza (specializat în învățământul și 2d. fizicilitate)

În baza specialității sale, a fost adus pe lângă Rege - care aici - a devenit admiratorul Lt. Vergah. deci departe de a răspunde atribuțiilor sale de pedagog - motiv care a adus îndepărtarea sa din serviciul de Adj. la 5. V. 1942 -

Caracter pătăcios, peste măsură - , arivist - arghinfil - intrigant, afumicat

Cultura de specialitate a făcut-o în 2 locuri.

Revine în serviciul de Adj. după 23. Aug. 1944. Când alături de Vergah - se manifestă liber și plin de curaj, în satisfacerea curiozităților și pozițiilor lor. Odată în plecare Regelui, a mers și el - lăscându-l și satul. în urmă -

4. Col Vasile Alexandru.

Pentru reputația pe care o avea din toate punctele de vedere, a fost adus ca Adj. pentru a fiu persoana de încredere militară a Regelui - lucru care a făcut - până când Regina Maria a spus că obosise prea mult de Rege în atâtea probleme -

La cerere a fost mutat la Comand. Sc. Sup. de Război - de aici a plecat la stagiile pe front - unde a mers ca Comand. Secund la Divizia Blindată.

5. Col. Aurel Drăscu

Profesor la Sc. Sup. de Război, specialist în materialul de artilerie - adus ca să contribuie la formarea Regelui și în această privință a armatei -

A lucrat în mod preces, până când a primit nămețul ca să plece la stagiile pe front - de unde nu s-a mai înapoiat la serviciu, a trecut la Comand. de C. A. -

6. Col. Brătianu Mircea:

Ofiter trecut în serviciul lui M. St. Iuj. la Secția
Operații. în calitate sa a căutat să dovedească
fapt mai clar pe Rege, cu model cum trebuia concepute
operațiunile în legătură cu calitatea și posibilitățile aduse.
Cum trebuia exploatate pozitiv și negativ - războiul prin ei
marilor bătălii în război etc etc.

Când s-a iosit liber patul de Moartea lui la Madrid -
a plecat acolo, de unde s-a înapoiat în 1945 - și a trecut în rezervă.

7. Col. Olteanu Marcel:

Ofiter ales ca cel mai nimerit pentru Rege -
deoarece prin temperamentul său lăsa dispoziție permanentă,
facea ca cele mai mici lucruri să fie luate în atenție
curioasă, nu scăpa nicio ocazie de a lămurii pe Rege
asupra problemelor speciale țărânești - aduce documente,
legende etc etc... nu mai ai înțelegere pe acest element
statu de valoros. De altfel acest ofiter era un mare continuator
al tatălui său, trăind la fel ca Olteanu - cu frumusețe
aprecieri în timpul său.

Cu frumusețe relații sociale, era contra Caucazului,
în caracter deosebit - și cu frumusețe intenții.

Când s-a făcut liber comandă la Reg. Gode-Călare -
s-a mutat acolo - de unde la 23 Iul. 1944. în luptele de la
București - Iugoslavia - a contribuit în mod real.

8. Col. Bostie Robert. Venit la Adjuțant - prin

Comandantul Dne Ekeu (Hely) Catargiu fiind rudă prin
aliată. Căut un mare singur în familie, iar în
societate un mare germanofil. unde tatăl său era
Ministru Român la Berlin. Foarte parimat în a pune
toate acțiunile și intrigile lui Palat - cu și fără de valoare -
apoi cu accente posibile în arate corectivul lor - ca unul ce
are experiență din căsă de la moarte și din străinătate etc etc.

Foarte fricos și laș - de exemplu când se amutau
la radio - pleacă în Av. de Foggia spre noi - în pierdere calmă
altărită și vorbitor influențând pe cei stăli din jurul său -
dacă în le tinute place singur în munte să se ascundă, fără
să se găndească la cei care astăptau de la el - dispoziții
de circumstanțe - dacă era la București - merge direct la
colăpșat - altceva nu-l mai preocupa -

86

Când am venit în Unită Capitănel Vergă. După 23. Aug. 1944.
acest Colonel Botte Robert - fără nicio jenă a dat înaltă
simpatiei Jacques - că de ! ! ! - așa în siguranță prietenii n' erau.
Dreptmăsurat tulburat și necăjit, că la masă sa de lângă Blat.
este făcut de țărani, casele sale din București nu-i produce
venitul așteptat etc. etc. Cu mare greutate Regele a putut
scăpa de el prin 1946 -

9. Cptan Comandor Gheorghe Bogdan:

Ofiter de maritim, adus în scopul orientării Regelui
asupra tehnicii diferitelor tipuri de vase (mar și ocean).
a navigației și în special asupra luptei navale - fiind foarte
bine pregătit teoretic și practic prin stagii făcute în alte armate.

Rezervat atunci când era de serviciu - preocupat de
interese particulare în orice moment, nicădat și aproape
oriunde avea de dat un mic comision.

10. Col. Ionescu Ecumiliu. A fost adus de la Comanda
marilor Regt. care de luptă, cu care a fost pe front.

Ofiter distins, cu maniere alene, foarte atestat de poporul
român - în fața lui nu punea de mare în a 'Aurea pe Rege
în discuții din care să se desprindă frumoase calități.

A participat la pregătirea și executarea actului 23. Aug. 1944.
(cu un aer arid în cursul expunerii amuzante.)

Comandanții de Batel.

1. Maior Rădulescu Oct. A fost adus de Comandant J.A. ca fost
Adjutant. la Comanda Proclamației - unde să facă serviciu în spiritul
celui ce la adus - unde să aibă și confort, dar când nu
a fost destul de vigilent Comandantul la schimbarea din comandă?

2. Maior Georgescu Aurel, adus după front. unde a doborât calitățile
ale sale și se lăsa purtător de îndurări. Comportarea sa în
calitate de Comandant - precum și sentimentele față de Rege și Guvern
la altele mai mult spre Rege - pe care nu l'a stăpânit cu nimic
în legăturile ce le avea cu cei ce pregăteau actul dela 23. Aug. 1944.

3. Col. Negulescu Serban, adus la propunerea Generalului I. I. I.
în pragul evenimentelor lui 23 Aug. 1944 - ca om de încredere - Comandant
de Rege ulterior - nu a avut nicio fel de amănunțime, din care a fost exilat.
După 23 Aug 1944 - se instalat pe lângă Cpt. Vergă ca să îi asigure
Comanda făcând jocul acestuia până ce a fost dus din armată în
Ionașca lui 1944. Când a fost din armată - un cunoscut datorită cămă
fapt - a fost numit Directorul Hotelului în toate dependențele Hotelului din
din Brașov - ajutat de soție, în cazul dintr-o băchiță a trecut la președin
comandul comitetului restrâns, ceea ce se știe atunci.

Funcționarii superiori

între 6. IX. 1940 - 30. XII. 1947

87

1. Negel Dumitru

Conducătorul J. Antonescu - la adus la întreprind. Alcan - la minist. agriculturii - apoi la Domeniile Coroanei, de unde după moartea lui Iosion Antoni a fost Mare Maestru de Cămin - mai târziu după 23. Aug. 1944. Mareșalul Statului până la plecarea Regelui, pe care l-a însoțit.

A fost sincer cu Conducătorul și a lăsat fața de Regi - efectuând opera de duplicare cu multă abilitate - Nu a avut niciun succes în pregătirea și executia lui 23. Aug. 1944.

dar a știut să profite.

În relațiile sale de serviciu și în afară, un fontelucă artist - în cunosca bine vicimile și un zădărniceș la orice timp. Avea mare părușă în halbură - un cunosător date mai multe.

2. Cociu Ion, din funcționar de Cameră a ajuns Director Adm. la Stat - de la 6. IX. 1940 - 1942 căsătorit și retras pentru motive de boală - fără a-l împiedica boala să se ocupe de Tipografia Rotativă și alte afaceri mănușă. Era un om bogat - dar un făcea caș.

3. D. Cârstea Varile, Medic particular dinușă - a fost ca diurnist la Statul dinușă. În calitate de Medic și achitându-se foarte bine condițiilor de obligațiunile sale - față de intrigile și toate câte se petreceau în Stat - și strecurat pe mulți abilitate - deoarece locușă sau Strassman. Lucrându-l Statului 30 ani - ia fost a lui cunosător.

4. D. Neagu - Medic particular în București - a fost ca diurnist la Statul din București. Achitându-se în mod onorabil de obligațiunile sale - mai mult sau puțin.

5. Chefneaux Varile, inspector de vânțare vechi în acest serviciu, a fost vechi din timpul lui Balif. la Stat. fiind detașat de la minist. agriculturii și Vânțării.

În această calitate dublu (Stat și la Agricultură) - mergea în toate țara, pentru pentru protecția și sporirea vânțării în general. Deschizându-se toate unile autorităților precum și ale particularilor proprietari de păduri etc - care erau onorati să poată avea relații cu un om așa de bine cunosător la Stat.

Acum am a jucat pe atâtea tablouri prin ocupație
de, că puținii care nu spun nimic - au avut posibilitatea
să-l cunoască, pentru luminare studiabil.

- până pe 5. IX. 1940 - un mare carlist fără de peredie.

- 6. IX. 1940 - 23. VIII. 1944 - un mare autoritar și filogerman
cui puțin au putut să-l arate.

- 23. VIII. 1944 - în Continuar. un mare democraț al treptului și un
democrat micșorat -

Nu cred că sunt mulți care să fie așa de ușor adaptați
situațiilor noi ivite. De mulțori l-am văzut la diferite momente în
alte părți. Cu un aer fră - cum juca roluri atât de diferite și
opuse se agrauă între ele. Fără să aibă măcar nimeni de înțeles
care stă în spatele lucrului - făcându-și din da de înțeles că astă
este viața. Pentru ce făcea toate acestea nu l-am înțeles - căci l-am
avut cu mulți. Nu am.

6. Inginer C.F.R. Georgescu D venit 6. IX. 1940 în locul vechiului
inspector C.F.R. Pavelescu - ca Director al Garașului Trenurilor Regale.

L-am cunoscut în delegațiile Regelui în trenul său cu
autoritarismul - în multă măsură în manifestările sale - sub aspectul
profesional dovedea pregătire scrisă - din punct de vedere
politic nu-l cunoaștea -

A M I N T I R I

=====

1.XII.1939 - 5.IX.1940.-

Eram în cadrele Scoalei Ofiteri Infanterie Sibiu, când comandam o companie de elevi anul I - abia trecusem perioada de acclimatizare, că la 30.XI.1939 - sînt chemat urgent la raportul Comand.Scoalei.-

Sînt primit în cabinet și după prezentare, îmi înmînează o telegramă care scria că pe 1.XII.1939 sînt mutat în Batal.de Gardă din I.O.semna Ministrul de Război.-

După ce am luat cunoștință, privesc la Comand.care m-a întrebat ce știu în această chestiune, răspunsul meu l-a citit singur pe fața mea, eram cu totul surprins și Domnia Sa mi-a spus: "te cunosc prea bine, nu-mi trebuie nici o explicație".-

Au urmat ordinele de predarea Companiei, unui alt camarad de la Dir.de Studii și la 1.XII.1939 m-am prezentat la Comandantul Batalionului de Gardă unde la intrare am fost întâmpinat de către ofițerii subalterni foști elevi la Sibiu, întrecîndu-se în a-și arăta bucuria de a fi cu ei împreună. Comand.Batalionului maiorul ILIE RADU, m-a primit cu răceală (rezervă) a 2 oameni, care se văd pentru prima oară, acesta în fața mea raportează telefonic șefului Casei Militare, general ILASIEVICI CONSTANTIN și adjutantului de serviciu col.PASTIA ALEXANDRU, că m-am prezentat la serviciu.-

Împreună cu maiorul ILIE RADU, mergem la Cabinetul Sefului Casei Militare, unde m-am prezentat de sosire la noua unitate - aci mi s-au dat sfaturile de rigoare în noua situație de comandă, pe care o voi exercita-o sub ochii tuturor, ziua și noaptea - găsindu-mă permanent la Palat (Calea Victoriei), nu la Ghencea ori la Sinaia.-

În ziua de 2.XII.1939 ora 10 - împreună acuma cu Seful Casei Militare, Comandantul Batalionului și Adjutantul de serviciu, sîntem primiți în Cabinetul de lucru al Suveranului, unde m-am prezentat conform Înaltului Ordin - aci - mi-a întins mîna, mi-a spus: "că îmi cunoaște caracterul și puterea de muncă, prestarea profesională și devotamentul, după care ne-am retras.-

Profund emoționat de modul cum am fost primit, conștient de distanța la care mă situam în ierarhie militară - și ca nou

- 2 -

sosit în această unitate de gardă - m-am gândit serios atunci și ulterior, - ca să mă pot convinge treptat și în timp, că acest mod de comportare al Regelui, pe care-l folosea curent și cu multă abilitate m-a legat și stimulat în noua poziție, dându-mi un suport puternic de muncă și devotament - iar față de noii mei șefi ierarhici m-a recomandat în forma ce nu mai acceptă vre-o rezervă din partea lor, față de mine, luând însă în același timp, măsura ca prin doctorul în drept EUGEN BIANU, să fiu pus la curent cu modul cum să mă comport în toate împrejurările de aci.-

Dealtfel acest procedeu destul de ingenios și cu eficacitatea specifică fiecărui caz - era ceva - ce îi aparținea lui și numai lui - prin aceste metode reușind să realizeze în juru-i în sectoarele de activitate variată - elemente de colaborare devotate până la fanatism - asigurând bunul mers al serviciului, prin care impresiona pe oricine vedea acest lucru și de care opinia publică nu era străină; - însă în afară de această categorie - mai era o altă garnitură de colaboratori cu grije aleși ca pregătire generală și profesională și pe care îi plasa în sectoarele de mare contact cu opinia publică (presă - reprezentanțe oficiale în străinătate, etc.) aceștia prin rafinamentul lor deosebit de voalat și cu o risipă suculentă, fără a fi lipsită de calculele perfect studiate, realizau cu succes scopuri prea puțin înțelese de marele public românesc; și înfine o altă categorie de colaboratori, care se găsea în imediata și permanentă apropiere a sa, recrutați pe alte criterii decât cele două categorii de mai sus - aceștia erau cei ce îl înconjurau și emulau în mod permanent în toate împrejurările oficiale și intime, realizând planuri bine studiate pentru prezent și viitor.-

De notat și bine studiat de cei care sînt preocupați în documentare, este faptul că în toate sectoarele avea elemente alese într-un procentaj variat de la loc la loc, de la scop la scop de atins, în sensul ca să se poată difuza în opinia publică, într-o formă fără de lacune și fără de riscuri în sensul că aceștia direct sau prin relațiile lor familiare și uneori și sociale, torpila în mod sigur și permanent orice zvon nefavorabil monarhului - dovada și garanția verității fiind, chiar ei - care se aflau în acel loc sau situația pusă în discuție. Această formă de machiavelism s-a realizat și a funcționat aproape toată perioada 1930-1940 în instituția monarhică din țara noastră.-

.//.

- 3 -

În încheierea parantezelor de mai sus, trec la subiectul în speță, adică la noul meu sector de activitate, unde după câteva zile și nopți de lucru cu luarea în primire, în ziua de 7 dec. 1939 - dublat de un subaltern vechi din Companie, am însoțit cu cordonul mobil și fix, pe Rege la festivitatea inaugurării Școlii Superioare de Război - unde programul a fost deosebit de bogat și variat, realizând cel puțin din punctul meu de vedere o desfășurare în formalism și în fond, momente de înălțare spirituală în ceea ce privește cultura și civilizația noastră la acea dată și pe deasupra tuturor, poziția politico-militară de la acea dată - a țării românești - exprimată în discursul inaugural ținut de Rege - unde printr-un curaj fără de margini - situa țara noastră într-o poziție politică puțin favorabilă - în acel timp când cu o bună parte dintre vecinii noștri - aveam o serie de litigii în curs de tratare, într-un sens sau altul - cu alte cuvinte nu se pansau rănille în curs - ba chiar se frecau cu sticlă pisată ca durerile să fie asigurate și amplificate.-

Cum la acea dată opinia publică nu scăpa nimic din tot ce era în legătură cu soarta noastră politică, internă și externă, comentariile cu sau fără argumente corespunzătoare se făceau cu mare lux - nu au cruțat nici cele ce s-au desfășurat la inaugurarea Școlii de Război - subliniindu-se în mod deosebit luxul pe seama cetățeanului în ceea ce privește măreția localului, apoi lipsa de tact a Regelui cu modul de prezentare politică, a României, în concernul european - uitînd ce necazuri aveam proaspete cu vecinii și chiar în interiorul nostru - lucru care nu peste mult timp s-a făcut simțit cu multă amărăciune în țara noastră.-

Iată că în noua situație în care am intrat, am început să-mi dau seama clar din zi în zi mai mult că orizontul meu de descifrarea situației noastre politico-militare se lărgea, datorită posibilităților zilnice multiple și variate (contact cu diferite persoane, buletine informative interne și externe, etc.).-

Prin colonelul adjutant PASTIA ALEX. sînt pus în legătură cu d-ru EUGEN BIANU, care în calitatea oficială de dir. general al Siguranței Statului - mai lucra zilnic în Palat într-un birou la Casa Militară a Regelui acesta după introducerea recomandărilor de cunoaștere, începe să-mi face un tur de orizont al curentelor politice din țară, bineînțeles în părțile ce mă interesau pe mine ca ofițer de gardă, asupra sistemelor și procedurilor ce foloseau diferiți agenți acoperiți, care abundă în capitală, relațiile mele cu camarazii din mijlocul cărora am plecat,

.//.

chiar și cele familiare, să fie cu măsură și pe cât posibil să renunț la unele obligațiuni vechi - cel puțin în timp scurt - într-un cuvânt o serie de restricțiuni motivate.-

Prin turul de orizont politic, făcut d-rul E.BIANU a căutat să mă lămurească asupra luptei fățișe între grupările politice (liberali-tărâniști-cuștiști-gogiști-legionari-socialiști, etc.) și între Rege, care voia cu orice preț de la venirea sa pe tron, să-și impună punctul său de vedere politic intern și extern - iar șefii de grupări politice să devină executați fideli ai săi - situație ce nu a fost acceptată și s-a ajuns la conflictele cunoscute, care au culminat prin desființarea acestora precum și la anularea Constituției de Stat - care constituia baza existenței acestor grupări - asumându-și răspunderea conducerii statului după programul său fiind înconjurat de o serie de colaboratori de circumstanță.-

În continuare mi-a explicat că în postul ce ocup, perturbări serioase în liniștea și ordinea din Palat - pot aduce - deoarece din locul unde sînt - prin ușurință în discuțiuni cu membrii din familia mea, cu rudele mele, cu camarazii și cunoscuții apropiați - asupra celor ce voi vedea, voi auzi sau chiar a celor ce voi lucra, aceștia la rîndul lor în cercurile unde trăiesc; pentru a dovedi că sînt bine informați - vor difuza și ca în cele mai multe cazuri în mod diformant, cele auzite de la mine - și toate acestea vor contribui inevitabil la transformarea mea în victimă a imprudenței - deoarece să-mi intre bine în minte și suflet - nimic și nimeni nu rămîne nedescoperit în asemenea situațiuni, de către organele acoperite ale statului.-

Mai mi-a accentuat într-o formă deosebită cum pot să cad în mreja agenților acoperiți din țară și chiar a acelor din serviciul altor state - care în mod cu totul rafinat și atrăgător vor ști să exploateze anumite dorințe arzătoare ale mele, ale soției și chiar ale copiilor mei, în legătură cu vestmintele, bijuterii, mobilă de lux, etc. aranjînd tot în mod înșelător la diferite magazine, diferite curse, în care să cad cu membrii mei din familie - unde la prețuri modice, dar numai pentru noi, pe care ne apreciază și voiesc să le fim clienți permanenți mi le oferă - așa au căzut mulți în curse de asemenea natură - închi-zîndu-și definitiv cariera.-

De asemenea m-a făcut atent, că atîta cu cît și soția mea, să nu ne lăsăm antrenati în discuțiuni libere în diferite împrejurări ca: vizite în familie, cinematografe, teatru, serbări ofi-

cială, deplasări cu trenul - în stațiuni balneo-climaterice, etc. deoarece acei ce au interes sînt mari maestrii în a întinde o sumă variată de curse pentru realizarea scopurilor propuse.

În continuare îmi dă cîteva joloane asupra misiunii coordonatelor fixe și mobile organizate de gardă în diferite împrejurări - unde se găsește Regele, în mod oficial - precizîndu-mi că aceste cordoane nu sînt simple decoruri, cum poate mi-am închipuit vreodată - acestea sînt o realitate în legătură cu paza imediată, contra acelor care ar încerca să atenuze la viața Regelui. - În ceea ce privește, instrucția, organizarea și dotarea lor, le voi învăța și practica la Batalion. Trec și îmi explică misiunea escortei cu mașina, în tren, în automotor, subliniindu-mi în mod accentuat, rolul ce trebuie îndeplinit pentru asigurarea vieții Regelui. -

Face un succint comentariu asupra sistemului de pază fixă și permanentă la Casa Regelui (București-Sinaia și alte reședințe) limitîndu-se numai la misiune - fără a se amesteca în instrucții, organizare și dotare, acestea revenind Batalionului.

Cu acest prilej, îmi expune pe scurt - ce s-ar fi putut preîntîmpina, dacă la atentatul contra Regelui Alexandru al Jugoslaviei ar fi fost organizat un cordon mobil serios, etc.

Iată că după cîteva împrejurări oficiale și după primul contact cu d-rul EUGEN BIANU, ce mi-a dat recomandățiunile de mai sus, preocupările care mă rodeau încă de la plecarea din Sibiu - încep să aibă răspunsuri lămuritoare și în același timp, nu putea să dispară din sufletul meu, cuvintele Regelui de la prezentarea mea - toate acestea constituiau un argument puternic, că în locul unde mă găsesc, nimic și nimeni - să nu-mi fie ca ceva obișnuit - din contră să fiu în permanentă precauție și măsurile ce iau în cadrul serviciului să fie bine cîntărite. -

În zina de 2.XII.1939, am ținut o conferință documentară profesională, asupra organizării, dotării și doctrinei de luptă, a micilor unități de infanterie, în comparație cu aceleași mici unități de infanterie, ale statelor vecine - în fața Voevodului Mihai - însoțit de lt.col. DAMACEANU și maior TOMESCU MIRCEA, precum și a ofițerilor subalterni din Batalion, cu serviciul în București. Alt prilej, care mă face să înțeleg mai ușor seriozitatea locului unde sînt - ca din prelegerile ce aveam la Școală cu elevii - să fac expunere profesională, în fața moștenitorului tronului - mare lucru pentru mine atunci. -

Dar cu cât zilele se scurgeau sub aspecte diferite și care cu specificul lor în parte mă lumina și îmi arăta clar că activitatea mea aici în desfășurarea ei - eșea de multe ori din cadrul cunoștințelor mele de bază, deci apare într-o formă nouă și repetată extra profesionalul, care într-o măsură pecetluiește definiția de pază a mea - deci tot ce mi-a dat dr.E.BIANU nu erau fără rost - ba simțit nevoia imperioasă de a fi orientat cât mai repede pentru a răspunde cum se cuvine misiunilor ce primeam.-

În cadrul orientării mele personale asupra sistemului de pază fixă a reședințelor regale, am observat din primele zile, că nu se vedeau în posturi nici un ostaș - cu toate că în realitate erau - toate posturile erau așezate lângă copaci - clădiri - boschete - etc. ostașii apăreau numai când te apropiai la distanța ca să-l poți auzi ce raportează - și bine înțeles însoțit fie, de șeful de schimb, fie de încheetorul plutonului de gardă, fie de comandantul plut.de gardă - altfel nimeni indiferent gradul ce avea nu putea circula pe linia posturilor de pază - somațiunile din R.S.G.nu se practicau parolă de asemenea nu se folosea - raportul era încet fără a renunța la supravegherea sectorului din consemnul ce avea fiecare post separat - legătura cu comand. plut.și între posturi telefonică - iar în cadrul acestui sistem de pază - era în permanență controlul exercitat - din partea Garnizoanei rondul obișnuit sau special aci nu se practica.-

În continuarea punerii mele în cunoștință cu organizarea cordoanelor fixe și mobile, a căror tărie ca număr și cimpunere (ofițeri, subofițeri și trupă) precum și dotarea lor cu armamentul impus de situație - toate acestea - după avizul dat în prealabil de dr.E.BIANU - idem cu organizarea escortei și siguranței în deplasarea cu mașina, cu trenul, cu autoturul - idem cu organizarea echipei de halebardieri pentru solemnitățile din sala tronului - cu organizarea echipelor de încărcători pentru invitații la vânătoarea cu organizarea sistemului de alarmă aeriană ziua și noaptea - în caz de tulburări interne etc.-

Toate aceste puneri la curent le făceam teoretic și practic cu ofițerii vechi în serviciu cu mine separat și cu restul de subofițeri și trupă în orele special destinate în locuri pe cât posibil aproape de realitate, unde momentele se dădeau școlastic, din experiență câpătată din diferite cazuri

în majoritate date tot de dr. E. BIANU.-

Sînt invitat de către comandantul Batalionului să cunosc în amănunt schema de organizare a personalului inferior de toate categoriile - a locului de activitate pe care o desfășoară în mod permanent și întâmplător - de asemenea să fiu la curent cu personalul flotant - adus pentru diferite lucrări - dinainte hotărîte - indicîndu-mi-se zonele unde nu are voie să treacă - dîndu-mi-se și personalul necesar civil specialist în asemenea împrejurări (cazul șantierului de construcție Prager și altele).-

Controlul permanent ziua și noaptea - fără a le stingheri activitatea- la uzina electrică - garaj - centrală telefonică și telegrafică - magazine - pivnițe - bucătării, ateliere anexă la uzină și garaj - depozit combustibil și benzină - Bir.informații.-

De asemenea am fost obligat să cunosc în jurul Palatului - bineînțeles după ce mi s-a dat datele convenite - locurile cele mai pretabile (locuințe private - localuri de consum - birouri de voiaj - reprezentanțe străine - mici vitrine de reclame) și treptat să fiu în măsură a aprecia în mod obiectiv - diferite atitudini a persoanelor care stăteau în anumite locuri periodic sau întâmplător, pentru a observa anumite momente solemne ce se desfășurau în curtea Palatului sau chiar în interior.-

Aveam asupra mea în birou sub cheie, planul de repartitie spre folosință oficială a Palatului și dependințelor - pentru a fi în măsură să intervin cu trupa în diferite cazuri neprevăzute.-

Intr-un cuvînt - am intrat serios în atribuțiunile ce aveam - încă din primele săptămîni - unde în timp trebuia să mă perfecționez după indicațiunile celor cu experiență și practica locului îndeosebi.-

În cursul lunii decembrie 1939 - care după cum se știe este bine și bogat înzestrată, prin tradiție, cu o sumă de evenimente religioase în jurul cărora civilizația și cultura a creiat o serie de manifestări, adecvate, prin care să miște și chiar să emoționeze pe cei mulți - în sens educativ și instructiv - fără a ocoli vre-o treaptă socială - de sus și pînă jos - deci și la Palat - cei chemați din sinul guvernului - au organizat cu ocazia Sărb.Crăciunului programul de datini și tradiție - cu echipe de ambele sexe: școlari, studenți, societăți muzicale profesionale, cîntece, jocuri, urări, etc. în mod sintetic din toate provinciile țării - ca o dovadă de respect și dragoste față de capul statului - la toate acestea în calitate oficială ce aveam - am fost de

față în mod permanent și am rămas profund impresionat de varietatea și frumusețea celor prezentate în program.-

S-a ajuns cu urmărirea și cîntărirea gesturilor celor ce făceau cei din diferite echipe care s-au produs, deoarece se credea că în compunerea lor, puteau strecura cu abilitate - elemente special pregătite - ca să culeagă sau alte chestiuni din Palat - ceea ce îi interesau.-

Ianuarie 1940 aproape mai bogat față de decembrie 1939 - se deschide în Palat - prin prezența Guvernului în ținuta de rigoare, pentru a prezenta felicitările tradiționale Regelui - apoi împreună cu demnitarii Casei Civile și Militare - înmănunchiază careul de protocol și ceremonie, pentru primirea Corpului Diplomatic acreditat în țară - cu unitatea ce comandam cu Drapel și Muzica - am dat onorul convenit la intrarea în curtea palatului - de aci cei prevăzuți în program - conduc în sala tronului Corpul Diplomatic - în timp ce eu mă strecur pe alte scări pentru a urmări ceremonialul ce se desfășura înăuntru și plus să văd cum se comportă halbardierii ce erau tot din gardă - care prin echipajul lor - contribuiau la decorul acestei festivități.-

Acum au avut loc alocuțiunile potrivite momentului - o gustare simbolică - ca în aceeași formă de protocol Corpul Diplomatic să se retragă spre legațiile respective - apoi membrii Guvernului la fel - în interiorul Palatului cei chemați cu înregistrarea unor asemenea manifestări, să facă trecerea în jurnalul oficial al palatului.-

Din cuprinsul alocuțiunilor ținute, se desprindeau atît din partea decanului Corpului Diplomatic cît și a Regelui adevărate și sincere mărturisiri de credință în relațiile oficiale între statele și popoarele ce reprezentau fiecare - tinzînd în mod sincer cu toții, spre o viață de perfectă armonie și progres - singurele în măsură să asigure temelia de granit - garanția civilizației și a Culturii mondiale în prezent și viitor.-

Ca unul care am urmărit cu viu interes și în același timp emoționat toate cele de mai sus, ajuns la biroul meu în Companie și în casa mea nu-mi găseam liniștea convenită, ca să pot așterne în jurnalul meu ceva de care să nu mă rușinez vreodată - în ceea ce privește obiectivitatea - asupra adevărului și anume nu-mi găseam un răspuns la întrebarea care era souna în sufletul meu cum un om de talia Regelui cu 15 ani în urmă (1925) ne-a fost pre-

zentat oficial printr-o broșură specială scoasă de Guvernul de atunci, plin de toate cusururile și cu tot felul de scăderi sufletești - că nu mai era opt atunci să fie moștenitorul tronului și mai târziu Rege - dilema era cu atât mai mare, cu cât din cuvintele Decanului C.D. se desprindeau inversul celor mărturisite "când s-a spus adevărul atunci ori acum?" Și mai virtuos și chiar enervant, îmi venea în minte preciziunile Decanului, exprimate prin ilustrarea la lumină nu voalată - în legătură cu marea personalitate ca om și Suveran - iarăși motiv, ca memoria să-mi aducă o serie de aprecieri auzite în mod curent în diferite împrejurări din viață - foarte întunecate și care veneau în conflict cu etica și morala socială, - tot bineînțeles pe seama Regelui - toate acestea mă tulburau și nu-mi găseam un răspuns pentru a trece în jurnalul personal ceea ce trebuia.-

În continuarea firului de contrast între adevăr și neadevăr am analizat din stenogramele ce aveam, răspunsurile ce a dat tot la anul nou, Guvernului și Corpului Diplomatic, într-o formă liberă, elegantă și în spiritul de înaltă etică și solemnitate, nici un cuvânt sau gest de prisos - toate și totul se potriveau de minune cu imperativul timpului și în spiritul năzuințelor prezente și viitoare ale neamului - tot acum îmi apare în minte ceva care m-a indispus în timpul răspunsurilor și anume dintr-un colț secundar al locului, câțiva dintre demnitari, își dădeau cu cîțul discret și zîmbeau ironic.-

Am analizat cu mentalitatea mea aceste gesturi și ulterior urma să cer explicații d-rului E.BIANU pînă atunci însă, în mine clocotea nedumerirea în sensul dacă ar fi posibil ca în cadrul amintit și în ocazia cea mai de seamă, să se producă în mod public și ceremonios, acte și declarații deșarte asta nu intra în mintea mea - cu atât mai mult, cu cât toate acestea se difuza prin radio - presă - etc.-

6.I.1940 sărbătoarea tradițională a "Bobotezei" în acest an organizarea și desfășurarea serviciului religios, s-a făcut cu un fast deosebit - pentru a contribui și pe această cale la recunoașterea spirituală a opiniei publice atîta de impresionată și plină de griji, avînd în mijlocul ei, refugiați polonezi și cehi - plus atmosfera politică internațională incertă și greoasă.-

În timp ce instalam în jurul extradei amenajate pentru asistența oficială în frunte cu Regele - ostași din gardă - mi-au trecut pe la urechi un val de vorbe grele la adresa celui ce se păzea - ieșite din mijlocul publicului care venise la serbarea

- 10 -

religioasă - sigur enervarea pe care o produceau măsurile de pază și siguranță - ulterior am comunicat dr. E. BIANU care nu a fost surprins de această ostilitate.-

Iată o serie întreagă de evenimente trăite din plin și care au avut darul să răscolească în sufletul meu o seamă de amintiri - începînd cu copilăria mea, conducîndu-mă la concluzia că, tot ce se forțează și se exagerează în scopul de a depăși în mod tendențios realul și normalul în orice ramură de activitate omenească - nu are durată - ba mai mult se forțează la accelerarea lichidării într-un fel sau altul - a situației ce se voește a fi ascunsă și camuflată.-

Peste cîteva zile, Regele cu Voevodul și cîteva demnitari pleacă la o vîntătoare organizată în Banat - de la Batalion, îl însoțește maiorul Ilie Radu cu încărcătorii și personalul necesar - eu am rămas într-un timp singur - prilej binevoit, după o activitate variată și obositoare de 12 zile - să mă odihnesc și în acelaș timp să-mi mai pun la punct o serie de însemnări luate în diferite ocazii în legătură cu instrucția și educația celor ce aveam în subordine.-

Compania de gardă, în această perioadă a avut toate plutoanele în Calea Victoriei - nu a mai trimis 1/2 din efectiv la Caz. Ghencea pentru instrucția practică - a trebuit să fie grupată în C. Victoriei - pentru a fi gata în orice împrejurare în plus pentru a face față cu oamenii la diferitele servituți - în timpul diferitelor programe ce s-au desfășurat la Palat.-

Dar d-rul E. BIANU a continuat să vină zilnic la biroul său de lucru - găsind timp și pentru mine ca să mă cheme la dînsul, pentru a mă orienta în continuarea programului ce avea cu mine - în plus gata să-mi dea lămuririle necesare la toate întrebările ce aveam notate pe timpul sfîrșitului și începutului de an - în Palat.-

I-am povestit impresiile generale asupra programelor ce s-au desfășurat între 20.XII.1939 - 7.I.1940 oprindu-mă cu dînsul împreună asupra a tot ce îmi notasem ca echivoc în carnetul personal - a apreciat favorabil spiritul meu de observație și într-o măsură și din punct de vedere critic, fără a-i ocoli nimica și pe nimeni de care eu m-am ciocnit sufletește.-

La toate acestea pe care le-a urmărit cu viu interes d-~~sa~~ mi-a răspuns: "dragul meu nu vreau să promovez nimic din lacunele ce ai observat - dar din experiența ce o am din viață și profesie - nea țin să te fac atent, că în jurul capetelor de stat fie ei mo-

narhi ori președinți de republici - au fost, sînt și vor mai fi intrigi în forme din cele mai variate și senzaționale dacă vrei - însă o minte serioasă și însoțită de discernămintul necesar, caută să vadă de unde izvorăsc toate acestea - cine le colportează și în ce scop - dealtfel ai să te convingi personal de toate sau în parte, cît timp vei lucra unde te găsești.-

Socotind că mi-a dat răspunsurile cuvenite a continuat prin a-mi face cîteva scurte caracterizări ale demnitarilor, cu care voi avea mai des de lucru și este necesar să mă comport ca atare.-

1.- Marele secretar general al partidului F.R.N. ERNEST URDAREANU, dotat cu refinamentul și violența diabolică, dictează în mod nerușinat în zisa formulă guvernamentală, bucurîndu-se de încrederea Regelui, ca unul ce avea multe calități comune cu respectivul - prin fastul și vocabularul său bombastic - justifică la tot pasul, predestinarea sa, în deținerea și cărmuirea soartei poporului român, el fiind acel care era girantul prezent și viitor nu accepta să fie contrazis și nici nu căuta să motiveze într-o măsură atitudinea sa, oportusnismul a fost permanent la baza tuturor manifestărilor - care în mod formal și curtenitor îți acorda larghețe și înțelegere ca la un moment să ți le suprimă brusc un mare risipitor de bani și justifică încontinuu jenă financiară - un clasic erotoman - laș în momente grele - ingrăt fără de pereche nu accepta ideea că ar putea fi înlocuit de cineva în conducerea țării.

De notat în mod seosebit - acest demnitar - cocoțat - pe lîngă oprobiul public general și unanim, pe care îl avea în mod deosebit - în rîndul demnitarilor din Palat - nu avea nici o contingență dar toți îl acceptau sub teroarea pe care o exercita peste tot și asupra lor - arătîndu-le la momente grele, gesturi de suprafață, în sensul că este înțelegător, etc.-

2.- Generalul ILASIEVICI CONST.

Cu experiența pe care o avea în serviciul Palatului este bun la toate pentru un timp scurt - lipsit de fondul cuvenit - vîrstei - poziției, etc. folosea din plin aparența sa, destul de impunătoare că restul era tabula rasa.-

Susceptibil la gesturi și complimente minore - iubitor de bani și obiecte de valoare - ce aștepta de la marile întreprinderi industriale - bancare etc. unde își oferea bunelile lui servicii prin greutatea din punct de vedere politic și social - cel puțin așa se credea - sfemeist inofensiv - iubitor de așezări de cai și jocuri de noroc, cu banii altora însă - că el nu avea.-

- 12 -

3.- MOCIONI ANTON, fiul clasic al norocului - convins pînă în mădularile sale, că este indispensabil în viața statului român și a Instituției monarhice, pretindea în mod fățiș că are numai drepturi în această țară - nu concepea ca el să aibă vre-o obligațiune de orice natură față de stat - egoist și invidios fără de pereche - avar bolnăvicios - răzbunător și incapabil de a face vre-un gest larg de altruism individual ori colectiv.-

4.- STARCEA senior. Intrarea toate calitățile pozitive cerute de locul ce avea în Palat, însă sub constrîngerea agresivului B.URDAREANU se manifesta în consecință.-

Era ținut la Protocolul și Ceremonialul Palatului mai mult pentru relațiile ce le avea în rîndul reprezentanților acreditați în țară - plus în străinătate.-

5.- FIORDOR IANCU, era primul care îl secunda pe STARCEA senior cu frumoase calități, însă era victima băuturii dar controlat la timp, nu făcea abuz.-

6.- ULLEA OCTAV. Era al doilea ajutor al lui STARCEA senior, era la curent cu specialitatea sa, însă un mare zeflemist - ironic - intrigant - egoist - în concluzie era omul clasic de circumstanță.-

7.- MARINESCU FLORIAN. În relațiile de colaborare în serviciu lipsit de consecvență în hotărîrile luate, ușor influențabil cu personalul în subordine, gata pentru a asculta orice nimiciuri, etc.-

8.- Imi enumără o serie de abateri comise de predecesorul meu la comanda companiei, -care era foarte larg în răspîndirea de știri din Palat prin cercurile pe care le frecventa - avea multe relații cu corespondenții de presă internă și externă - unde participa la jocuri de noroc pe sume mari, afemeiat, etc.-

Cu aceasta încheie discuția zilei - promițîndu-mi că altădată va veni cu complectări mai interesante.-

În ziua de 23.I.1940, sînt invitat împreună cu maiorul ILIE RADU la Biroul d-lui STARCEA senior, care ne dă la fiecare în parte în scris, ce aveam de făcut cu subalternii noștri în timpul festivității de a doua zi 24.I.1940 cu cavalerii ordinului Ferdinand I - încă un prilej pentru mine ca să-mi dau seama cît de mare importanță are studiul în timp și în spațiu precum și organizarea în amănunt a tuturor manifestărilor omenești în masă - deoarece programul festiv din 24.I.1940 s-a

scurs într-o formă minunată fără a se putea vedea nici cea mai mică lacună - în plus mi-au rămas neșterse în sufletul și mintea mea, figurile oamenilor de diferite trepte sociale din toate ținuturile țării - adevărate stînci de granit. Costumele lor naționale regionale - uniformitatea graiului de bază ce foloseau - marceau în mod ferocit omogenitatea noastră românească - figurile lor brăzdate de numărul iernilor și primăverilor ce aveau trecute fiecare - ilustrau din plin vitalitatea unei națiuni viguroase.-

Regele însoțit de Voevod și de Principesa Elisabeta, s-au întreținut cu fiecare cavaler, toți în măsură să răspundă fără a gîngăvi asupra bucuriilor și necazurilor din regiunea respectivă.-

Încă o împrejurare cînd să verific și să mă conving și mai mult de îndemînarea ce o avea Regele, în purtarea de discuțiuni scurte și cu miez - cu acești cavaleri ai ordinului Ferdinand - găsind pentru fiecare un argument care ilustra cunoașterea și trăirea în cadrul concepțional de viață a fiecărei regiuni din țara noastră.-

Din discuțiile acestor cavaleri am putut desprinde cum își arătau satisfacția lor, pentru modul cum Regele le arăta înțelegere și interes de la caz la caz precizînd tot ei - că și în anii precedenți au avut aceleași bucurii - văzîndu-se în centrul de preocupare serioasă a Regelui situație pe care aceștia o vehiculau cu luxul de amănunte în locurile lor de viață cetățenească.-

Intr-una din zile după ce îmi făcusem controlul pe linia posturilor și urma să trec prin diferitele anexe ale Palatului - după itinerariul ce mi-l făcusem pentru acea zi - sînt în fața d-lui Arhitect al Palatului ERNEST IOAN - care într-o ținută de sobrietate mă invită în biroul său - unde îmi arată deschis că mă cunoaște mai mult decît cred eu - de la camarazii mei tineri, dar vechi în acest serviciu, căutînd să-mi facă cîteva recomandări cu grije exprimate încheind cu cuvintele: "pentru munca și zbulciul d-tale nu-ți va face statue, dragostea lor de ridică dar nu te susține - tatăl meu a pățit-o, eu sînt prea bătrîn ca să mai repar ceva" - continuă prin a-mi face cîteva istorisiri din viața intimă a lui Carol al II-lea încă din cruda-i copilărie - într-adevăr m-a pus pe gînduri, nu știam ce să mai cred mi-am făcut rezervele covenite și mulțumindu-i m-am retras spre locuință.-

Mult timp am meditat asupra celor spuse de Arhitect - am analizat în tot felul acest material ajungînd la concluzia primă că într-o formă mi s-a întins o cursă - de aceea un timp am evitat să mai am vre-o convorbire între 4 ochi și totuși cînd mă

prindea singur iar îmi înșira o sumă de amănunte, eu mărturisesc le luam pe toate sub beneficiul convenit - fără a-mi schimba atitudinea față de el - ori să caut a mă spovedi cuiva - țineam în mine și căutam prilejul să verific prima concluzie.-

Timpul însă, care de multe ori are cuvîntul hotărîtor mi-a dovedit din plin că bănuiala mea a fost gratuită el a fost mai mult decît eu l-am putut înțelege atunci că mai tîrziu l-am înțeles, apreciat și stimat, însă era prea tîrziu. Arhitectul ERNEST, nu mi-a făcut cele de mai sus în sens demagogic - ci ca unul care trăiește realitatea în ceea ce privește înțelegerea imperativelor sociale, de la noi din țară și din străinătate - nu avea nici un fel de veleitate politică personală sau de partid - avea bineînțeles în mod bine acoperit - acel grad de înțelegere și practică de viață - cum puțini oameni am întîlnit în acest fel - dar unul ca mine, care nu avusesem nici o ocazie să cunosc caractere obiective în genul său - îl suspectam - totuși mai tîrziu i-am arătat recunoștința mea pentru încrederea ce îmi acorda - dar tot din vina mea - am mers pe linia glonțului nebun a traectoriei - nu am deviat - ca să ajung unde mă găsesc.-

Luna februarie 1940 mai puțin bogată în evenimente interne, așa că activitatea mea se desfășura într-un cadru mai liniștit uneori chiar monoton - dar dr. E. BIANU profită de acest interval de timp și îmi dă pentru studiu acesă, broșuri scoase de dînsul pentru cursurile ce le ținea cu caracter profesional, cu funcționariide la Poliție și Siguranță - izvoare cu materialul necesar înțelegerii unor probleme de documentare ale timpului - mai găsește necesar să-mi facă o secțiune verticală în marea piramidă a societății bucureștene - făcîndu-mă să înțeleg cum în acest amestec de concepții - un străin se poate strecura ba chiar să se altoiască în mod calculat - ca să parvină în locuri și posturi importante.-

Tot în acest interval de timp - spre deosebire de săptămînilor trecute, exercițiile de alarmă aeriană sau în caz de tulburări interne - a fost mai dese în special cele de noapte - prin criteriile ce le primea maiorul ILIE RADU care mi le transmitea nouă celor în subordine se desprindeau în mod vădit - că ele răspundeau unor desiderate - ce se cereau lămurite - plutoanele mergeau la Caz. Ghencea pentru instrucția practică în teren, unde după o săptămîină reveneau în Calea Victoriei - pentru serviciul de gardă - Voevodul sub conducerea lt.col. DAMACIANU ori a maiorului TOMESCU - mergea la cîmpul de instrucție sau la Poligonul de tragere, unde era pus în fața unor situații de înțelegere, asupra metodei de instrucție și educație a ostasului - de asemenea lua parte la aplicațiunile de noapte, special

organizate în jurul capitalei - tot pentru orientare și înțelegere profesională.-

Martie 1940 cap de anotimp de primăvară, acum este foarte bogat în știri externe în special zvonurile circulă cu viteza luminii în forme senzaționale, din toată această multitudine de vești - un lucru se desprinde clar - Hitler se încleștase adînc și temerar în lupta cu apusenii, iar lumea românească foarte sensibilă - avea multe explozii de exuberanță, prin comentariile ample în birouri, localuri publice, tramvai, pe stradă, în societate se făceau pariuri etc. - situații ce ușura mult activitatea agenților acoperiți - de care țara era arhiplină.-

Finlandezii cad onorabil în armistițiu cu URSS, Polonezii fugari renșesc să se grupeze în apus pentru a reîncepe lupta lor națională - în Jugoslavia renumitul butoi cu pulbere în Balcani - neînțelegeri interne, fără a se renunța la tradiționalul lor cuțit sau pistol ca ultim argument - idem în Bulgaria - la noi extremiștii duceau lupta în subversiv - mai mult în stratul orășeneșc - la sate țărani își lucrau cu trudă ogorul ori livada de pomi fără a fi indiferenți la evenimentele politice interne și externe, în acelaș timp răspundeau la timp și fără de ezitare, chemărilor la concentrare în zona de acoperire și la unități, unde au dovedit multă înțelepciune cetățenească, prin comportarea lor, neavînd cazuri de abateri de la regulile militare.-

Toate aceste manifestări au fost cunoscute la timp și complet, de către colaboratorii lui Hitler, care în studiile lor - în proiectele politice și militare - își organizau dispozitivele, marcînd cu multă grije, eforturile succesive și la momentul oportun simultane - pentru acest popor atît de încercat.-

Ca răspuns la toate cîte se petreceau în lumea mare, în cursul acestei luni, la noi - se inaugurează sub conducerea Academiei Romîne, Institutul de Istorie Națională în Parcul Jisnu, unde a participat și Capul Statului, care în cuvîntul inaugural - a subliniat - rolul important sub raportul cultural - fiind ca un far luminos în imensitatea mărilor, prof. NICOLAE IORGA, întărește cele expuse mai sus și invită pe Academicienii prezenți să îndemne și să încurajeze tineretul românesc singura oțezășie a viitorului - să vină aci - de unde să ia lumină și adevăr, singurele argumente rodnice în progresul și fericirea țării.-

La centrul de străjerie Breaza - se inaugurează un Partic sportiv modern și a unui poligon de tragere redusă, înoc un prilej de afirmare tinerească în sinul națiunii.-

- 16 -

În cadrul tradiției în această primăvară când Voevodul avea 18 ani impliniți - fiind moștenitorul tronului - cu ceremonialul specific acestui act este primit în rândul Corpului Matur al Senatului ca secretar de drept - toate s-au făcut fiind de față Regele, Guvernul împreună cu Camera și Senatul.-

În cadrul cuvântărilor impuse de situația zilei Regele în fața reprezentanților țării (nu a partidelor căci erau desființate) arată cum a fost nevoit să treacă la hotărâri epocale în viața politică a statului român - prin desființarea partidelor politice - abolirea Constituției care nu mai corespundea vre-unei în timpul când omenirea se frământă și se sbate în mod continuu cu furtuna venită ca un trăsnet asupra ei, acum când dreptul la viață, se deschide prin modul cum fiecare națiune înțelege să-și aleagă calea de urmat în viitor.-

Toate acestea le spunea ca și cum ar fi avut concursul întregii națiuni când a luat hotărârile de mai sus - realitatea însă era - că știa ce se murmură în masele poporului - murmur care nu era ca ceva învățat pe dinafară pentru un scurt timp ci era o realitate care trăia în sufletul fiecărui cetățean - ca urmare a jecmănelilor care s-au abătut asupra lui începând din 1930 - prin: zisa criză pentru cei mulți și belșug pentru câțiva prețul produselor țărănești de batjocoră și cele manufacturate la preț de speculă munca în fabrici plătită ca să nu mori mai mult nu se putea câștiga de către muncitori, funcționarii statului neplătiți cu lunile - în schimb pentru anumite categorii de oameni în care neamul românesc își pusese toate speranțele - sugau fără milă din vlaga țării - trimițând peste hotare toate unde mai tirziu să asigure fericirea lor.-

Acum toate cele ce spunea erau primite ca vorbe goale și deșarte - națiunea era prea încercată în lupta cu lipsurile și nevoile de tot felul, crezuse prea mult ca acum, cu sufletul și inima împietrite să aștepte calmă dar dîră - momentul cel mare care se contura cu un bolid pe bolta cerească, socotindu-se fiecare o piatră peste care au trecut multe ape liniștite și nebune, fără ca să poată să desrădăcineze din locul ei. Această enigmă nu a durat mult și s-a dovedit din plin - adevărul - națiunea a rămas la locul de cinste și onoare, iar mari și teribili conducători, au pierit, ca și cum nu au fost.-

Odată cu apariția pe firul povestirii de față a Voevodului Mihai - socotesc necesar să-i deschid un mic loc în intervalul care marchează pentru cei care se ocupă de asemenea probleme, piese documentare pentru viitor. La venirea tatălui său pe

tron - era sub directă și permanentă supraveghere a bunicii sale - Regina Maria - care pînă ce a murit 1938 - a exercitat asupra lui influența sub raportul educativ cunoscut, lăsîndu-l lîngă tata la festivități - cursuri - vizite restul timpului îl ținea lîngă ea - în cadrul timpului afectat pentru instrucția sa - a mai fost numit pe lîngă Voevod ca specialist în educația fizică de la ANEF Col. Emil Pălăngeanu - care la orele stabilite în programul hotărît, venea și lucra după anotimp cu Voevodul - programul de gimnastică - scrimă - box - lupte la timpul potrivit, - schiuri și alpinism sau la Mare pe plaje sportul impus - Tot acestui Colonel cu frumoase aptitudini de pedagog și educator în plus și cu o reputație morală apreciabilă, i-a mai fost încredințate - partea sufletească intimă, ca ecou al unui organism normal, - lucru despre care am auzit vorbind în mod omagial și cu recunoștință chiar de către Voevod, mai tîrziu Rege. Cu acest colonel, Voevodul era lăsat să meargă în țară incognito - lucru puțin cunoscut deoarece nu înțelegea să-și facă din aceasta o platformă - din contra se simțea prea puțin pregătit - ca să poată îndruma serios în viață pe moștenitorul tronului - dovada s-a făcut că i-a fost cum am arătat mai sus - pînă la mai 1942, cînd nu mai era în situație de a continua.-

După terminarea liceului special organizat în Palat în sensul de a fi cu colegi din toate straturile sociale și dintre minoritarii aflați la noi a fost inițiat în principiile doctrinei armatei, aducîndu-i-se pentru școală - diferiți ofițeri generali și colonel, profesori de specialitate - etc. care veneau în cadrul unui program stabilit.-

S-a mai ocupat și de latura specifică vîrstei dansul și muzica - în care scop 1-2 ori pe lună se organiza în Palat, în sala unde erau vizionate filme - ceaiuri în cadru restrîns, cu invitați; unde veneau unul dintre părinții domnișoarei și asista pînă la sfîrșit - aici iarăși col. Emil avea un rol deosebit - deoarece el purta răspunderea asupra organizării pentru atîngerea scopului urmărit.-

De la 1.XII.1939 - 5.IX.1940 - nu au mai avut loc asemenea ceaiuri - din cauza evenimentelor.-

Trecuseră trei luni de la venirea mea aci - și prin forța lucrurilor - volens nolens - m-am întîlnit des cu unii dintre demitari cu alții mai puțin - acest contact de serviciu - completat cu îndrumările ce aveam de la E.B. și experiența personală, am ajuns ca să înțeleg cu ușurință anumite situații ale locului - unora să le devin obiect de studiu și colaborare - altora să fiu ținut la distanță - dar mai mult decît eram pentru ei - nu

- 18 -

puteam altfel - deci se mulțumeau cu modul meu de a mă manifesta.

Astfel seful Protocolului și Ceremonialului STARCEA senior mă invită în biroul său, unde într-o atmosferă caldă de apropiere, urmărea atent să vadă în sufletul meu, ce anume m-a impresionat mai mult - în noua mea activitate profesională, eventualele lucruri neclarificate - fiind gata să mă lămurească - solicitându-mi chiar să-i fac mărturisiri, asupra celor ce eventual mie nu mi-ar conveni într-un cuvânt voia cu orice preț să-i fiu apropiat.-

Sigur că mi-am dat seama de măsura pe care eu trebuia să păstrez față de dînsul în orice împrejurare - lucru ce a apreciat și într-adevăr mi-a fost o bună călăuză și oficial și privat.-

La un mic interval de timp, sînt invitat în Biroul Marelui Maestru de Vîntoare, MOCIONI ANTON, care era preocupat cu evidența sitarilor în trecere prin țara noastră - și de la care ținea să obțină cît mai multe victime - ca un mare vîntor de clasă și de rasă eu în mod indirect îi eram de folos prin încărcătorii care îi instruiam și îi puneam la dispoziție după ordine.-

Abordează cu mine discuțiuni fragmentare de la festivitățile trecute unde m-a văzut în serviciu și cu acest prilej își manifestă plăcerea să mă anunțe că mă poate primi în vizită la locuința sa - substratul însă era altul - eu în calitate ce a aveam - trebuia să știu și să fiu în măsură ca personal în orice timp afară de program să merg la acești demnitari la locuințele sau chiar în cercurile lor intime, pentru a-l aduce la Rege.-

Mai sînt invitat în Biroul Ajut.prim de la Protocol FLONDOR IANCU - aici căldura și sinceritatea aproape puerilă față de mine - s-a arătat în toată goliciunea spunîndu-mi de aprecierile favorabile ce s-au făcut asupra mea în serviciu de către demnitari în discuțiunile ce aveau - i-am mulțumit mult - și a continuat a-mi da să înțeleg prietenia ce îmi acordă.-

Tot în acelaș spirit, mai sînt invitat în birourile ULLEA OCTAV, MARINESCU FLORIAN, unde într-o formă specifică fiecărui mi-au făcut aprecierile cuvenite și mi-au dat și recomandări - și ei la fel mi-au anunțat că sînt bucuroși să le fac vizită în casa proprie.-

In acest an - 1940 - sărbătorile Paștilor - Regele

././.

- 19 -

eu Voevodul Mihai le-au petrecut la Castelul de Vânătoare Reghinul Săsesc - însoțit de dr. E. BIANU, preot prof. NAE POPESCU (Academia Teologică) col. adj. PASTIA ALEX, maior ILIE RADU cu personalul civil și militar necesar pazei acolo - locul cel mai nimerit să ia legătură cu personalități politice, români și minoritari din Transilvania - ceea ce s-a făcut prin BIANU.-

Evenimentele externe fierbeau și la noi în țară, atmosfera era din ce în ce mai grea, punctele de frontieră feroviare - spre apus - deveniseră adevărate urduișuri de stup - insulele minoritare în special (sașii și șvabii) se fortificau spiritual și fără prea multă jenă în mod public, mai exploa- dau câte un slogan - hitlerist - devenind din zi în ce mai în- solenți cu autoritățile de stat - cu particularii au încercat însă li s-au servit multe lecții pe spinare.-

În latitudinea lor nebunească, organele lor de pro- pagandă au lansat zvonuri din belșug, că Regele a plecat la Hit- ler pentru a duce tratative însă nu l-a primit - opinia publică a avut mult de comentat pe seama acestui zvon.-

Când s-a înapoiat în capitală, programul audiențelor era întocmit așa că în Palat era un dute vino fără de sfârșit - la mulți demnitari li se încasează corăbiile - zîmbetele și iro- niile din birouri - sînt depășite acum de preocupări asupra ches- tiunilor cele mai minore - cele principale - parcă le luase mințile la toți - le ocoleau.-

În calitate ce aveam de Comandant al Gărzii acum du- pă venirea Regelui în capitală - am primit ordin direct în ne- numărate rînduri (seara) ca la ora x....la poarta....să ridic santinela și personal să introducă în casă persoana cu indicati- vul....eu așteptam pînă ce se termina convorbirea, ca apoi să-l conduc pînă ce îl scoteam în stradă în mulțime sau luam vre-o mașină mică cu care să dispară cît mai repede. Ulterior am aflat pe cine a condus în condițiunile de mai sus: M. MANOIILESCU, GH. BRATIANU, VAIDA VOEVOD, M. CONSTANTINESCU, R. FRANASOVICI, comisari din partea Marelui Rabin GASSNER, col. THIERIE, THIERIER col. BEK cu 2 polonezi, etc.-

Serbarea de 10 Mai 1940 s-a desfășurat într-un cadru foarte restrîns, amenajîndu-se o mică tribună în fața Palatului, unde s-a primit defilarea trupelor iar manifestările anexe în mod public la fel tot în formă redusă, deoarece marea noastră aliată Franța, fusese îngenunchiată de către germani.-

- 20 -

Ziua tineretului român 6 iunie 1940, s-a sărbătorit tot simbolic, tot în semn de participare la marea încercare a poporului francez - idem ziua restaurației 8 iunie 1940.-

Pretextul răsunător și plauzibil, că participăm integral la marea lovitură primită de Franța din partea Germaniei prin măsurile și atitudinea lustră cu cele 3 aniversări de mare tradiție altodată, - a fost formula cea mai plauzibilă momentului - căci prin lipsa manifestațiilor nebunești care se făceau mai înainte - nu a permis maselor populare care erau surescitate, să se dedea la acțiuni care ar fi adus frământări cu consecințe grele pentru țară - așa că în acest fel agonia Guvernului și a Regelui s-a mai prelungit - cu toate că soarta lui Carol al II-lea era pecetluită definitiv, binăfînșele și a Guvernului, ilustrând vădit încheierea unei perioade fără de precedent la noi în țară, așteptându-se din moment în moment clipa desnodământului fatal regimului.-

Activitatea politică în Palat evolua în continuu, în sensul că ședințele în cadrul restrâns al Guvernului se succedau la intervale scurte - acestea erau în legătură cu rapoartele ce soseau prin curierii de la legațiile noastre din Apus - precum și vizitele dese a unor miniștri acreditați ca: cel. al Franței, Angliei, Turciei, etc.-

D-rul BIANU era permanent în Palat, unde îl ținea la curent Rebele cu știrile ce-i soseau în mod permanent ziua și noaptea, el singur le primea și le transmitea Regelui - nu folosea pe nimeni în această chestiune.-

Demnitarii erau permanent la birou - pentru a fi în măsură să execute însărcinările ce le reveneau fără întârziere, folosindu-se de relațiunile ce aveau în cadrul Corpului Diplomatic.-

Aducerea în capitală a Ministrului german FABRITIUS, în locul lui V. PAPEN trimis la Istanbul enervează și chiar supără cercul politic din țară, deoarece acest diplomat care trăia în umbra bătrânului BISMARCK de altădată, era agresiv și un mare intrigant cu prea puțină eleganță diplomatică în manifestările sale, lucra pe față cu elemente răsvrătite legionare, cărora le garanta conducerea țării, dacă lucrează și colaborează cu el.-

Pentru a se evita situațiuni care să antreneze statul român în vre-o încurcătură din punct de vedere juridic, s-au luat măsuri de pază și supraveghere în mod deosebit a Legației germane - toate acestea în mod discret.- Reprezentantul diplomatic al URSS nu reușise ca să prezinte scrisorile de acreditare la Rege, până în iunie 1940 - deoarece prin Mareșalatul Palatului, era în mod

sistematic amînat - motivînd boală sau vre-un deces al unuia din rudele Casei Regale.-

În această perioadă de timp - din cele mai întunecate pe care eu am putut să le înțeleg - arăta în mod clar - cum forma de stat de clătina din temelie, totul ce se desfășura era un fel de modus vivendi - nicidecum nu justifica un puls real și viguros - viața comercială stagnase, ici colea cîte o vitrină, mai marca urmele rămase din trecut - în industrie se lucra pentru a masca fața de mucoitori și opinia publică - goliciunea care era - bursa lucra figurativ - nimic serios,- agricultura aștepta cu hambarele pline, toamna cu cumpărători serioși și prețuri mai bune, funcționarii publici sub presiunea F.R.N. făceau față cu răceală la serviciu, erau mereu preocupați cu grija zilei de mîine, presa oficială făcea eforturi pentru a canaliza preocupările publice spre obiective de circumstanță - nimic serios.-

Grupul german din Ardeal și Banat, jubila și activa neobosit ziua și noaptea în diferitele lor organizații (Hitlerjungen) Carpaten - Ferein etc.) așteptînd cu nerăbdare momentul cel mare, pentru ei - cînd țara noastră să fie îngenunchiată de Hitler - unde să creieze o Germanie dunăreană - ale cărei hărți le aveau și le distribuiau pentru propagandă arătînd cel rol important vor juca ei colț European.-

Noul șef al grupului etnic german din țară, HANS OTTO ROTH - acuză vehement pe predecesorul său RUDOLF BRANDSCH, că a vîndut Guvernelor romînești, interesele minoritarilor.-

Naționaliștii sîrbi, sub conducerea lui GAVRILOVICI DUSAN în Banat, agită în concurență cu șvabii, problema Torontalului - unii în favoarea sîrbilor, alții în favoarea nemților.-

Revizioniștii maghiari din Ardeal, ajutați de evreii maghiarizați, se frămîntă și nu cruță nici un moment de slăbiciune romînească, ca să nu atace cele ce s-au stabilit la Trianon.-

Ucrainenii din Bucovina și Nordul Basarabiei de asemenea, manifestă public alipirea lor la Republica Ucraineană URSS.-

În Dobrogea și în special în Cadrilater, naționaliștii bulgari luptă pe față, pentru a reveni la Bulgaria.-

Grupuri de minoritari din Basarabia împreună cu evreii filo-ruși, răspîndeau știri în rîndul populației băștinașe, despre revenirea acestei regiuni cît mai neîntîrziat la URSS. În concluzie, orice om modest și obiectiv, fără a avea vre-o sursă de informații serioasă, putea să desprindă singur numai din ceea ce

- 22 -

se vedea în manifestările publice - că desnădejdea era flagrantă că orice încercare de a voala ori de a drena prin presă, radio, etc. erau inutile - ceea ce aștepta o lume întreagă se cerea rezolvat - cum s-a și petrecut, nu peste mult timp.-

În seara de 28 iunie 1940, reprezentantul diplomatic sovietic din București, prezintă Ministrului de externe român - ultimatul URSS - cunoscut public a doua zi, pentru cedarea Basarabiei, nordul Bucovinei și al Moldovei.-

Consiliul de Miniștri dublat de Consiliul de Coroană, în aceeași noapte se întrunesc și acceptă ultimatul URSS, dându-se ordinele convenite de către M.St.M. și M.R. în cadrul executării cedării și în același timp se trec la mobilizarea armatei, pentru a preîntâmpina situații neprevăzute în interiorul țării, etc.-

Întreaga națiune ia act cu resemnare despre această lovitură și se așează conștient la drumul suferințelor, care acum sînt și pentru noi o realitate, așa cum a fost cu cîteva luni mai înainte la vecinii de la nord. Guvernul ia măsuri ca refugiații să fie dirijați și organizați în diferite regiuni proporțional, ca să nu stingherească viața normală în interior. Viața în Palat, ia aspect nou, ca-ntr-un iarmaroc după furtună, semn clar și categoric că hora de încheiere a început.-

Batalionul de gardă, mobilizează un Batalion operativ, ce urma să intre în compunerea diviziei de gardă, însă după 15 zile mobilizarea se suspendă și unitățile rămîn cu oamenii în termen, restul din completare și rezervă merg la vetrele lor.-

Dr. E. BIANU acum lucra zi și noapte cu Regele direct, care era ținut în orice moment la curent cu tot ce se petrecea în interiorul și exteriorul țării - îl vedeam în tot timpul fără casă mai puteam vorbi ca mai înainte, - situația în special pentru dînsul nu mai permitea dar erau suficiente privirile și gesturile ce-mi făcea - timpul socotelilor a venit.-

Opinia publică se manifesta contra Regelui în mod fățiș - pe care-l făcea vinovat de dezastrul în care se afla țara - șefii grupărilor politice deaflințate forfoteau continuu în public pe care-l agătau brutal contra guvernului anticonstituțional - într-un cuvînt valorile furtunei loveau cu toată puterea și prin toate mijloacele în populația pașnică a țării - care fără a-și pierde calmul și mintea va dovedi cu prisosință maturitate și virtuți alese, în sensul că ceea ce instrumentau cei din sfară - nu se va întâmpla - și așa a fost.-

În cursul lunii august 1940 - vine o altă lovitură prin Dictatul de la Viena, care ne obligă să cedăm în favoarea Ungariei câteva județe din nordul Ardealului iar prin Protocolul de la Craiova, să cedăm Bulgariei Cadrilaterul - deci alte suferințe adânci și alte eforturi pentru a răspunde noilor obligațiuni, pe care - cu toate împrejurările vitrege le-am satisfăcut - fără ca să se petreacă nici un neajuns - din contra parcă ceva divin, călăuzea sufletele și mințile cetățenilor spre o conduită demnă și resemnată, fără să uite un moment, că în asemenea ocaziuni numai prin păstrarea dîrziei și rece față de loviturile venite de la dușmani - să nu-ți pierzi ființa ca neam toate celelalte se mai pot reface - aceasta odată pierdută, cu greu o mai reconstituești.-

Carol al II-lea a înțeles foarte clar, că poziția sa este compromisă și că nu mai putea rămîne la conducerea țării - după mai multe consilii ținute în Palat - se hotărăște aducerea de la Bistrița Vîlcea a Generalului I. ANTONESCU, unde era cu domiciliul obligator - au ample convorbiri împreună după care acesta primește o bună parte din prerogativele regale - capului de stat - rămînîndu-i numai cele cu caracter simbolic și de tradiție - așa că la 30 august 1940, generalul I. ANTONESCU devine în mod oficial Conducătorul statului alături de Rege.-

În noua formulă de stat - sînt consultați pe rînd în palat - șefii grupărilor politice desființate, diferiți profesori universitari și alte personalități, fără ca să se poată realiza ceva pozitiv în acel moment greu al țării - era prea tîrziu ca să se mai poată repara ceva în jurul aceluia care prin tot felul de uneltiri și măsuri, a răscolit și pulverizat întreaga așezare statală - așa cum era - orice încercare devenise inutilă - peste tot se contura vîdit și fără nici un înconjur, dorința expresă unanimă să plece - apoi ne vom descurca singuri.-

Așa că în seara zilei de 4 septembrie 1940 - conducătorul I. ANTONESCU, după ample conciliabule cu FABRITIUS, în Legația Germană - sfătuiește și îndeamnă pe Carol al II-lea să înțeleagă că nu se mai poate continua în această formulă cu persoana sa, mai bine să cedeze fiului său Mihai ca să continue în colaborarea cu Conducătorul statului - lucru care s-a făcut chiar în cursul nopții 4/5 sept. 1940 - astfel că în dimineața de 5 sept. 1940 țara ia cunoștință prin radio, presă, etc...despre noua situație în conducerea statului - putînd să răsuflă în liniște că a scăpat de autocratismul și absolutismul de mult scoase din uz în viața statelor moderne și cu nădejdi noi spre o viață mai bună.-

Fără nici o întârziere se procedează la instalarea Regelui Mihai I la formarea noului Guvern legionar în frunte cu I. ANTONESCU secondat de M. ANTONESCU ca vice președinte, fără să aibă din vechile partide vre-un reprezentant - se trece la lucru intens în viața publică internă - și din punct de vedere extern unilateral - se intră complet în orbita germană - cum se va vedea ulterior.-

Ga primă măsură, se curăță Palatul, Armata, Siguranța, justiția, etc.etc. de o bună parte din colaboratorii lui Carol al II-lea, iar în seara de 6.IX.1940 Regele Mihai I cu Conducătorul I. ANTONESCU - conduc la Gara Mogoșoaia pe fostul rege, pe care cu un tren special pleacă însoțit de Ministrul de Interne atunci generalul DAVID POPESCU, prin care i se garantează viața, până la ieșirea din țară, prin punctul de frontieră Jimbolia, ajungând în Portugalia unde s-a stabilit la Lisabona.-

Si de astă dată poporul român, face dovada unui suflet bun, larg și iertător - deoarece la plecare nu a făcut nici un gest - prin care vre-o răzbunare sau să prejudicieze viața sau bunurile ce a luat cu el în tren - cu toate că se cunoșteau toate plasamentele ce avea în străinătate, plus despre cumpărările terenurilor de plantații peste Ocean - ducă-se cu toate și cu totul - numai să ne lase în pace - care popor în locul poporului român ar fi tolerat așa ceva??.....

Din cuprinsul amintirilor narate mai sus, în ordinea desfășurării lor, povestitorul fiind printre cei amintiți - ca organ de pază, într-un timp de nouă luni - adică ultima fază a autocratismului dictatorial - când poporul român era sătul până peste cap, de abuzurile și fără de legile conducerii care în acel timp supraviețuia cu transfuzii de sânge și baloane de oxigen, - iar în viața politică internațională, lupta unită de până acum, capătă grai clar și tăios, de la minut la minut, cerându-și drepturile la viață nouă, fără a mai respecta vechile și obositoare proceduri ci prin noi forțe și metode, răscolește tot ce a fost și din cenușa trecutului, creiază o viață nouă pentru cei mulți și neputincioși până acum.-

Dacă în această povestire se înșiră o sumă de fapte petrecute în ultimele nouă luni, în așa zisul Fer de lumină și adevăr al neamului, în forma și fondul cunoscut, se pune întrebarea netă - dacă această reacție, s-a născut, a crescut și a trecut la fapte, în intervalul scurt de la 1.XII.1939 - 5.IX.1940 ori era mult mai veche și răspunderile trebuiesc extinse în mod obiectiv

asupra tuturoră fără excepție - deoarece tot ceea ce facem în această modestă lucrare, avem cutezanța să invederăm viitorului fapte și învățăminte, prin care să-l luminăm asupra trecutului și să nu mai cadă în prăpastia adâncă și lungă în care noi, ne-am născut, am crescut și de care abia acum am scăpat, ducând lupta de curățire și în același timp de așezare nouă, înfruntând la tot pasul opoziția vicleană și plină de mașinațiuni pentru împiedicarea și răsturnarea noastră.-

Ori, cum a fost posibil ca o instituție nouă creiată, cum a fost monarhia la noi români - Io.X.1866 - în care își puseseră toate nădejdiile lor și sub care de bine de rău s-au putut realiza cele ce vom arăta mai jos - ca după 60-65 ani de la înființarea ei, să ajungem aproape în situația de unde am plecat, dacă nu mai rău - aceasta se datorește faptului că realitățile au fost depășite de irealități (sentimentalismul frate bun cu naivitatea) carență specifică popoarelor tinere ca înjghebarea statală - nu aveam nici o tradiție în așa ceva - aveam în ciobănit - în pomicultură - agricultură - etc. de aceea cei trimiși din sinul naivilor în Forul conducător al statului - speculau și exploatau cu ușurință încrederea ce aveau uitând misiunea și pe nesimțite alunecau pe căile opuse, intereselor neamului, dar plăcute numai lor, prin aceasta ajungându-se treptat treptat până în forma de mai sus expusă și lichidată.-

Prin concretizarea făcută mai sus, am legat firul amintirilor - I.XII. - 5.IX.1940 - de trecut, ușurînd speram înțelegerea evenimentelor și a figurilor separat și în masă - în lumina adevărului istoric real - deci acest mic și modest crîmpei să fie pus și înodată pe lanțul istoric al acestui neam.-

Ca efect al revoluției franceze din 1797 și cea din 1848 - principatele române așezate la gurile Dunării și dealungul Carpaților meridionali și răsăriteni - răscruce - de interese politice și economice a atotputernicilor din timpul acela - prin oamenii de încredere ai lor puși la conducerea acestor Principate - urmăreau interesele care erau în opoziție cu cele ale autohtonilor (românilor) așa se explică o serie de lupte fratricide pînă ce au ajuns să ia hotărîrea comună să educe un Domnitor străin - care prin arbitrajul exercitat după legea legilor (Constituția) să asigure mersul normal de ascensiune statală al lor - astfel că la Io.V.1866 aduce pe domnitorul Carol I de Hohenzolern - așa s-a născut la noi instituția monarhică.-

În această situație nouă, Principatele române au rupt orice servitute față de sublima Poartă deci fii fanarului și a livantului, au pierdut colonia de care își legau speranțele lor și ale urmașilor lor - din punct de vedere material - prin jertfele de pe cimpurile de luptă - Plevna - Rahova - Smârdanul etc. și cu concursul marilor puteri statale - la 10.V.1881 devine Regat independent - luându-și locul ce i se cuvenea alături de națiunile care își conduc destinul în ritmul vremii, în rînd cu civilizației și cultura.-

În virtutea principiilor de mai sus, s-au depus mari eforturi și energii consumate în cheltueli bănești prin întocmirea de programe cu sîrg organizate, pentru școlile de toate gradele, pentru toate instituțiile de stat existente și nou create, prin presă, reviste, radio, conferințe, creșterea de imnuri și zile din an consacrate, pentru cinstirea și consolidarea acestei instituții monarhice - așa ca noul concept de viață socială să corespundă timpului și tot odată să ne putem situa pe plan egal de activitate interstatală sub toate raporturile.-

Treptat, treptat posturile cheie în conducerea resorturilor oficiale, intrau într-o măsură în mîinile fiilor ieșiți din popor - exceptînd resorturile din politica externă, care rămăsese exclusiv în seama aristocrației și care se transmitea din tată în fiu sau ginere într-o măsură mai mică, dar pe cale de lichidare mai era justiția și armata - deci totul pleda în favoarea tendințelor noi - măcar teoretic, căci în practică s-a mai contravenit din cînd în cînd.-

După atîtea sacrificii materiale și speranțe de viitor mai bun, prin această nouă formulă modernă atunci, s-au realizat putem spune: școli de toate gradele pînă la universități inclusiv și echivalau diplomele cu cele din apus - căi ferate - căi rutiere, poduri, spitale, localuri publice moderne, comerțul în dezvoltare, industria începe să se nască, agricultura, etc. relații serioase și garanția marilor puteri, împroprietărirea țăranilor - asistența publică - asigurările sociale, participarea la lucru internațional etc. etc. întregirea neamului sub un singur sceptru - toate acestea dovedesc în mod deosebit de clar, căte s-ar fi putut face în ultimele decade în țara noastră, dacă la conducerea statului erau oameni de bună credință chiar și mai puțin deștepți.-

După războiul mondial prim - harta Europei a suferit modificări serioase, iar concepția și practica politicii a luat forma cu adevărat revoluționară, față de trecut - perioadă care la noi romîni a corespuns fenomenului de camoază socială inevitabilă prin noua configurație etnografică ce aveam - cu mici convulsii inerente totuși

s-a intrat în viața normală - până când perioada crachului financiar mondial - manifestat și la noi în formă de criză, conversiune etc. și colac peste pupăză coincide și cu venirea lui Carol al II-lea la conducerea statului.-

De acum înainte începe o viață prezidentă și variată în interiorul țării - Regele înconjurat de o serie de colaboratori plini de păcate și ambiții personale, în ciuda tuturor uzanțelor din viața publică în plus sfidând lipsurile de tot felul a lor mulți - când băncile și industriile erau în faliment și economiile cetățenilor se spulberau la mulți chiar și viața lor - când toată truda țăranului ieșea din gospodăria sa pe nimica - că nu-și putea acoperi nici cele mai mărunte nevoi în casă când funcționarii publici nu erau plătiți cu lunile, trăind din împrumuturi la comercianții lecomi, încărcând la preț mărfurile luate pe credit - se schimbau uniforme în armată cu altele luxoase și costisitoare, se organizau serbări de centenare (centenarul armatei) cu cheltueli ce se suportau greu de stat, se fac manevre regale într-o formă largă - deci bani și iar bani - fără ca statul să-i aibă trebuind să alege la alte state cu care colaborează politicește - să angajeze împrumuturi cu dobânzi mari.-

Cu toate greutățile enumerate mai sus, criza s-a ameliorat, intrându-se încet în viața normală în special în ceea ce privește valorificarea produselor agricole - comerțul de asemenea a început să reînvie - dar moravurile nu s-au îmbunătățit, ba chiar au luat aspecte care în mod public se practica: șperțul la tot pasul sub diferite măști în instituțiile de stat - cîștiguri nelegale în dauna cetățenilor, abuzuri în minuirea fondurilor oficiale, la furnituri de stat - afaceri oneroase la bursă etc. într-un cuvânt în 1939-1940 în amfiteatrul social de stat aveam trepte cu mici grupuri favorizate de împrejurări, unde luxul și confortul se disputau cu cele mai alese centre din apus - dar în jurul lor imediat, marea masă a populației lupta din greu cu viața - lipsită de confort și de cea mai elementară igienă și confort.-

Conducerea nu se arăta indiferentă față de aceste situații misere - avea însă grije ca prin elemente bine documentate - să explice cetățenilor cauza - punând totul în seama dușmanilor noștri de afară și dinăuntrul țării - asigurându-i că s-au luat măsurile de îndreptare și să aștepte cu încredere o situație mai bună.-

Țăranii cu tot pământul ce au primit prin înproprietărire, erau lipsiți de inventarul necesar valorificării pământului primit, erau fără concursul agronomilor de specialitate, care lucrau prin

birouri statistici, nu erau pe teren - puținele produse ale pământului erau la bunul plac al intermediarului, care știa să și calculeze fără de greș, câștigul său - ce rămânea dădea producătorului dezolat și descurajat.-

Subsolul (petrolul - gazul - sarea etc., cărbunile etc.), a fost numai o firmă ștotoasă de propagandă deoarece era în mîna capitalului străin - nouă ne-a rămas prea puțin, din toate cîte eu eșit din țară - numai cîțiva favoriți s-au bucurat de aceste binefaceri.-

Raportul între valoarea produselor țărănești și a celor de mare consum din comerț era prea disproporționat de mare, începînd de la obiectele de îmbrăcăminte și pînă la cele folosite în muncile agricole - medicamentele, transportul pe C.F.R. autobuze, tramvai, etc. etc.-

Dobînzile la bănci pentru țărani erau prea mari - deși Banca Națională care alimenta Băncile cu bani le lua procente mici - acestea însă pentru susținerea unei pletore de paraziți politici și de familie, le majorau debitorilor țărani dobînzile.-

Trustul zehărului a făcut atît de scump acest aliment, că puțini din populația țării consuma un minimum necesar organismului în schimb sfecla din care se scotea și era produsă de țărani, nu era plătită cum trebuie.-

În aceeași măsură și cu tutunul - cultivatorului i se plătea mult prea puțin - față de prețul cu care statul îl vindea pe piață.-

Impozitele erau bine așezate prin lege, progresiv, dar ce folos că în practică plăteau tot cei mai săraci la timp - cei bogați cu moșii, case, industrii, etc. amîneau sistematic pînă ce le venea rîndul în vre-un post politic, de unde aranja totul în favoarea lor nici decum a statului.-

Veniturile statului prin taxele de import și export erau foarte puțin sigure - deoarece cei interesați și care lucrau în stil mare, aranjau prin a se sustrage de la plata reală către stat a taxelor respective (Soc. petrolifere, Malaxa-Anschnit, etc.).-

Bolile sociale (sifilisul - tuberculoza) se făceau simțite pe o scară întinsă în mare masă a populației fără ca statul să se obosească prea mult în combaterea reală pe teren - se mulțumea cu tipărirea cîtorva broșuri și afișe publice - în plus cîteva sanatorii amenajate - dar față de numărul mare al bolnavilor nu răspundeau nevoilor.-

Tineretul de ambele sexe, din scoli și întreprinderi, era canalizat și antrenat spre manifestări ce nu se identificau cu specificul și caracteristica neamului (straja țării).-

Stațiunile balneo-climaterice erau la îndemina numai a acestora ce dispuneau de bani altfel marea majoritate se mulțumea numai să audă sau în cel mai bun caz, să știe unde se află și să mai fi citit ceva, despre valoarea lor din punct de vedere pitoresc, sau al terapenticeii fiecăruia în parte.-

Pe scurt am arătat în mod sintetic, în partea lămuritoare a racilei, care era în viața statală cu mai mulți ani înainte de 5.IX.1940 - fără a aduce vre-un blam poporului, care aștepta plin de speranțe viață nouă cu toate binefacerile ei de la conducerea care era - deci nu din motive de decădere a sa - cum este cazul portughezilor care se sting ca o luminare, din cauza amestecului cu alte rase - ci din contra cu o vădită vitalitate, dorind progres și tot ce se cheamă civilizație și cultură.-

Dar cum istoria este mărturie fără gradațiuni în viața de emancipare a popoarelor, răul pleacă de sus în jos - mai puțin sau aproape deloc, de jos în sus - în cazul nostru valoarea morală a Regelui Carol al II-lea era prea bine cunoscută în opinia publică - care totuși a mai făcut încercări sperând într-o îndreptare, având vârsta care îl obliga la aceasta - dar a fost totul zadarnic - mergea spre prăpastie, ca și cum omenirea își termina firul vieții. deci - nu-l mai preocupa decât viitorul său, nu al țării - cum s-a dovedit ulterior.-

Demnitarii din Palat ca și o parte din membrii guvernelor ce se succedau, în majoritate urmași din pripășiții fanarului și levantului - îl secondau numai prin a-i da sugestii prin care să stoarcă totul pentru a plasa peste graniță, fără ca să se uite și pe ei care își calculau noi poziții și privilegii - luptând ca poporul să fie ținut departe de adevăr amăgindu-l cu cine știe ce proiecte de viitor, în forme sforțitoare pe orice ridicat din sinul poporului și care ar fi încercat să întreprindă o luptă serioasă, prin a da în vileag toate goliciunile și murdăriile lor, îl scotea din viața publică prin tot felul de metode - lipsite de orice scrupul.-

Consiliile de administrație la marile Bănci începând cu B.N. și continuând cu Soc.Petrolifere, Industrii, Transport, export, import, etc. fabrici de zahăr, hirtie, etc. erau supra aglomerate cu acești demnitari care încasau sume, ce o minte cinstită nu ve crede (așa un caz L.Urdăresanu primea între 8-10 milioane numai de la consiliile de administrație) fără alte sectoare.-

Diferiți miniștrii de stat, se întreceau care să pună la dispoziție Regelui fondurile necesare sub forme neînchipuit de camuflate la bancă în străinătate prin aceasta își consolida poziția politică și totodată depunea și pentru el în străinătate - în această direcție Cyta Davila care renunțase la cetățenia română devenind cetățean american - a publicat în America o serie de asemenea plasamente în toamna anului 1940.-

Comenzile de stat pentru industrie, înarmare, etc. până nu aveau ultimul aviz asupra comisionului, nu lua forma intrării în executare.-

Comisiile de recepție la fabrici și străinătate pentru materialele ce veneau în țară, nu plecau până ce nu se aranjau beneficiile de comision, care se depuneau direct acolo pe numele celor stabiliți.-

Abia acum s-a recunoscut că I.Brătianu cu M.A.Averescu au avut dreptate în 1918 când au cerut categoric îndepărtarea sa complet din familie și din țară deoarece în timpul războiului fiind ofițer activ - căpitan - se sustrăgea sistematic de la obligațiunile sale, punându-se sub aripile Mamei și tatălui său cu care apărea foarte rar - în schimb cu Zizi Iambrino fără tot felul de petreceri antrenând și alți tineri ambuscați - rodul îl știu - copilul care împreună cu mama - au greșit bugetul țării și așa destul de șubred - zeci de ani - I.Brătianu și Averescu din anumite considerațiuni nu i-au încheiat acte ca unui dezertor de rînd - dar în memoriile lor, au pus cu toată grija adevărul, ca posteritatea să ia cunoștință de acest adevăr - deoarece Carol II prin oamenii săi a făcut tot ce a fost posibil să sustragă memoriile M-sal Averescu prin fostul secretar Popa Costea - lăsînd să se publice numai notele zilnice de război.-

Pentru a orbi masele poporului a organizat așa zisele echipe regale - compuse din profesori și studenți care să meargă în diferite centre, unde prin convețuirea lor cu cei din regiune, să-i antreneze la viață nouă, în gospodărie, în muncă, igienă și asistență medicală, confort etc. dar era prea puțin față de marile lipsuri care cereau să fie rezolvate.-

Prin aceste echipe cu tîlc organizate, erau prea tîrziu să mai repare și să mîngie satul și țăranii, cu simțămintele, caracterele și aspirațiunile lor, cu obiceiurile și îndelîtnicirile lor, baladele doinele și cîntecele ce se spun la țăzătorii, cu minunata lor înțelepciune, adevărate izvoare de apă vie, de unde să-și potolească setea, acei care voesc să se simtă că aparțin și sînt ai acestui popor și a acestui pămînt - mizeria își făcuse loc în

- 31 -

vișta sa că umilințele, durerile, bolile sociale țipau la tot pasul și în tot momentul gata să izbucnească erau zadarnice emisiuni la radio cu programe sfermitoare pentru popor, precum și susținută propagandă cu activitatea și preocuparea permanentă a Regelui - pentru binele neamului.-

Momentul de domnie al Regelui Carol al II-lea este tulburător și dramatic, apăsător și lipsit de lumină și speranță pentru viitor.-

Iată epilogul unei vieți începute sub cele mai frumoase suspicii de viitor - cu toții din jurul său - apreciind precocitatea sa - iată copilăndrul căruia dascălii îi prevedeau un urcuș superb spre vârful piramidei de stat - totul făcând să polarizeze în juru-i speranțe alese - dar s-au văzut înșelați - prin comportarea lui ca Rege - a dovedit că s-a întrecut cu cel mai venal arendaș al unei moșii fertile - aflată pe mîna unor moștenitori minori și slabi. Dar românul are o vorbă: "tot răul cu binele lui", s-au tras mari și puternice învățăminte pentru viitor.-

Amintiri.

119

1. xii. 1939 - 5. ix. 1940.

Eram în cadrul Scoalei Filii Infanterie Sibiu, când am condus o Companie elevi anul I - alina trecându-se perioada de acclimatizare, cu la 30. xi. 1939 - sunt chemat urgent la raportul Comand. Scoalei.

Sunt primit în Colegiul și după prezentare, mi s-a înmănat o telegramă care scria că pe 1. xii. 1939 - sunt mutat în Batal. de Gardă din I. O. la unu linistul de Război.

După ce am luat cunoștință, privesc la Comand. care mă întrebat ce știu în această chestiune - răspunsul meu l-a citit singur pe fața mea, eram cu totul surprins și domnia sa mă spuse: „te cunosc prea bine, mi-ai trebuit mie o explicație”.

Au primit ordine, de predarea Companiei, unui alt comandant dela Direcția de Studii și la 1. xii. 1939 - mi-am prezentat la Comandantul Batalionului de Gardă - unde la intrare am fost întâmpinat, de către Ofiterii subalterni foști elevi la Sibiu - întrecându-se în a-și arăta bucuria de a fi aici împreună.

Comand. Batalionului maiorul Ilie Lădu, mă găsea cu război (rezerva) a 2 oameni, care se văd pentru prima oară - acesta în fața mea raportează telefonic Șefului Casei Militare General Ilasievici Comot. și Adjutantului de serviciu Col. Pastu Alex. și mi-am prezentat la serviciu.

Împreună cu maiorul Ști Radu, mergem la Căminul Șefului Casei Militare, unde m'am prezentat de sosire la noua unitate - aici mi s-au dat sfaturile de rigoare în noua situație de Comandă, pe care o voi exercita o sub ochii tuturor - ziua și noaptea - găsimd-mă permanent la sală (Calea Victoriei) sau la Ghereta ora Sinaia.

În ziua de 2.iii.1939, ora 10 - împreună cu Șeful Casei Militare, Comandantul Batalionului și Adjutul de Serviciu, sântem primiți în Căminul de lucru al Suveranului, unde m'am prezentat conform Inaltului Ordin - aici - mi-a întins mâna, mi-a spus: eu mi punoaste caracterul și puterea de muncă, pregătirea profesională și devotamentul - după care m-am retras.

Profund emoționat de modul cum am fost primit - conștient de distanța la care mă situam în ierarhia militară - și că nou sosit în această unitate de gardă - m'am găndit serios atunci și ulterior - ce să nu pot omorîge treptat și în timp, cu acest mod de comportare al Regelui, pe care-l folosesc purtând și cu multă abilitate - mi-a legat și stimulat în noua poziție, stăndu-mi cu suport puternic de muncă și devotament - iar fetele de noi mei Șefi ierarhici, mi-a recomandat în forma pe nume: accepta vece rezervă și partea lor, fetele de mine, stăndu-mă în același timp, măsura ca priu Doctorul în drept Eug. Bănuș, să fiu pusă curent cu modul cum să mă comport în toate împrejurările de aici.

formă fără de lacune și de riscuri - în sensul că
 accesie direct sau prin relațiile lor familiare și
 unioni sociale, forțeau în mod sigur și permanent
 orice sun nevoforabil monarhului - dovada și garan-
 tia veracității fiind, chiar ei - care se aflau în acel
 loc sau situație pusă în discuție. Această formă
 de machiavelism s-a realizat și a funcționat aproape
 toată perioada 1930-1940 - în Institutul Monarhic
 din țara noastră.

În încheierea parcurgerilor de mai sus, trec la
 subiectul în discuție, adică la noul meu sector de acti-
 vitate, unde după câteva zile și nopți de lucru a
 luarea în primire, în ziua de 7. Decembrie 1939 -
 sublat de un subalteru vechi din Compagnie, am
 mers cu cordoanel mobil și fix, pe Rege la festi-
 vitatea inaugurală Școlii Superioare de Război - unde
 programul a fost descris de bogat și variat, rea-
 lizându-se cel puțin din punctul meu de vedere o
 desfășurare în formalism și în fond, momente de măltăre
 spirituală în ceea ce privește cultura și civilizația noastră
 la acea dată și pe de-a-supra tuturor, poziția politico-
 militară dela acea dată - a țării Românești - exprima-
 tă în discursul inaugural ținut de Rege - unde prin-
 te un curaj fără de margini - situația țării noastre
 într-o poziție politică puțin favorabilă - în acel timp
 când cu o bună parte dintre vecinii noștri - avem
 o serie de litigii în curs de tratare, într-un sens
 sau altul - cu alte cuvinte în ce prăsau pămînt
 în curs - ba chiar se făceau cu sticlă pirată -
 ce durențe și fie asigurate și amplificate.

Dealtfel acest procedeu destul de ingorios și cu
 eficacitatea specifică fiecărui caz - era ceva - ce
 îi aparținea lui și numai lui - prin aceste metode
 reușind să realizeze în juru-i - în sectoarele de
 activitate variată - elemente de colaborare devo-
 tate până la faulism - asigurând bunul mers al
 serviciului, prin care impresia pe oricine vedea acest
 lucru și de care opinia publică nu era străină; —
 însă în afară de această categorie - mai era o altă
 garnitură de colaboratori cu grije alea ca
 pregătire generală și profesională și pe care îi plasa
 în sectoare de mare contact cu opinia publică!
 (presă - reprezentanți oficiale în străinătate etc)
 aceștia prin rafinamentul lor deosebit de voalat și
 cu o viață luculentă, fără a fi lipsite de calculele
 perfect studiate, realizau cu succes scopuri
 prea puțin înțelese de marele public românesc,
 și în fine o altă categorie de colaboratori,
 care se găsea în imediată și permanentă apropiere
 a se, recrutată pe alte criterii de cât cele
 două categorii de mai sus - aceștia erau cei
 ce îl înconjurau și emulau în mod permanent
 în toate împrejurările oficiale și intime, realizând
 planuri bine studiate pentru prezent și viitor.

De notat și bine studiat de cei care sunt preo-
 cupați în documentare, este faptul că în toate secto-
 rile avea elemente alese într-un procentaj variabil de la
 loc la loc, de la scop la scop, de altfel, în sensul
 ca să se poată difuza în opinia publică, într-o

relațiile mele cu prietenii din mijlocul cărora
am plecat, chiar și cele familiare, să fie cu
măsură și pe cât posibil să revin la unele
obligățiuni vechi - cel puțin în timp scurt - într-un
Cămin și o serie de restricțiuni motivate.

Prin turul de orizont politic, făcut de J. și E. Briceanu
la Cămin și o mare lămurire asupra luptei făcute
între grupările politice (liberali - țărăniști - capitaliști - țiganiști -
legionari - socialiști etc) și între țări, care o via pe
orice part de la venirea sa pe tron, se și impune
punctul său de vedere politic intern și extern - iar astfel
de grupări politice să devină executori fideli
ai săi - situație pe care a fost acceptată și s'a
ajuns la conflictele cunoscute, care au culminat
prin desființarea acestora precum și la
anularea Constituției de stat - care constituie baza
existenței acestor grupări - asumându-și răspun-
darea conducerii statului după programul său
fiind înconjurați de o serie de colaboratori de
circumstanță.

În continuare mi-a explicat că în postul ce
ocup, perturbări serioase în liniștea și ordinea
din Palat - pot aduce - deoarece din locul
unde sunt - prin urmare în discuții cu
membri din familia mea, cu unele mele, cu
prietenii și prietenii apropiați - asupra
celor ce vor veni, ori auși sau chiar a celor ce
ori lucrează, accedea la rândul lor în

Cum la acea dată opinia publică ne scăpa nimic din tot ce era în legătură cu soarta noastră politică, internă și externă, Comentariile pe care le făceam erau fără argumente. Corespunzătoare de făceam pe mare lux - mi-au putut mie cele pe care le ofiserăm la inaugurarea Școlii de Lăbrie - subliniindu-se în mod deosebit lucrul pe carena cetățeanului în ceea ce privește marea locală, apoi lipsa de tact a Regelui cu modul de prezentare politică, a poziției în Concursul european - uitând ce neaguri aveam proaspete cu vecinii și chiar în interiorul nostru - lucru care nu peste mult timp se făcuse simțit cu multă amărăciune în țara noastră.

Între timp în noua situație în care am intrat, am început să-mi dau seama clar din zi în zi, mai mult, că orizontul meu în descrierea situației noastre politice-militare se lărgea, datorită posibilităților zilnice multiple și variate (Contact cu diferite persoane, buletine informative interne și externe etc.)

Prin Colonelul Adjutant Partii Alex. Teut pus în legătură cu Șeful Eug. Bicaș, care în calitate de Ofițer General al Siguranței Statului - mai luase zilnic în palat - într-un birou la Casa Regală a Regelui - acesta după introducerea recomandărilor de cunoștință, începea să-mi facă un tur de orizont al curentelor politice din țară, lucrurile în părțile ce mă interesau pe mine ca Ofițer în gardă, asupra sistemelor și procedurilor se folosea diferiți argum. ceopeni, care abundau în Capitală,

oficiale, deplasări cu trenul - în studii: balnea-
 Climentine etc. - deoarece aici se au interes
 sunt mari maestri în a întinde o succesiune variată
 de curse pentru realizarea scopurilor propuse.
 În Continuare, mi s-a Către jaloane asupra mișcării
 Cordoanelor fixe și mobile organizate de gardă în
 diferite împrejurări - unde se găsește Regel, în
 mod oficial - precizându-mi că aceste jaloane
 mi sunt simple de coruri, cum poate vi-
 mchisul vreodată - acestea sunt o realitate în
 legătură cu paza imediată, contra aceluia
 se ar încerca să alunece la viața Regelui.
 În ceea ce privește instrucția organizarea și
 dotarea lor, le voi învăța și practica la Batalion.

Însc și mi explică mișcarea exercițiului cu
 matrua, în tren, în găsitorilor, subliniindu-mi
 în mod accentuat, rolul se trebură îndeplinit
 pentru asigurarea vieții Regelui.

Face un succint comentariu asupra note mu-
 lei de pază fixă și permanentă la Casa
 Regelui (București - Lăzari și alte perestroie) -
 limitându-se numai la mișcarea - fără a se
 ocupa în instrucția, organizarea și dotarea, acest
 revenind Batalionului.

Cu acest prilej - mi expune pe scurt - ce
 s-ar fi putut întâmpla, dacă la aten-
 tul contra Regelui Alexander el Jugoslaviei -
 ar fi fost organizat un cordon mobil serios etc.

cercurile unde trăiesc, pentru a dovedi că
sunt bine informați - vor ști că și ca în cele
mai multe cazuri în mod diferent, cele
cauzate de la mine - și toate acestea vor contribui
inevitabil la transformarea mea în victimă a
imprudenței - de oarece să-mi intră liue în minte
și suflet - nimic și nimeni nu rămâne nedescoperit
în asemenea situații, de către organele aco-
perite ale statului.

Ai mi-a accentuat într-o formă deosebită, cum
pot să cad în marea agenților acoperiți din
țară și chiar a acelor din serviciul altor state -
care în mod pu totul rafinat și atrăgător - vor
să exploateze cumvați diverse argtoare ale
mele, ale soției și chiar ale copiilor mei, în
legătură cu vestimentele, bijuterii, mobilă de
lux, etc aranjându tot în mod înclătător la
diferite magazine, diferite curse, în care să
cad cu membrii mei din familie - unde la
prețuri modice, dar numai pentru noi - pe care
ne apreciază și voesc să le fiu clienți permanenți.
mi le oferă - ~~are~~ au cășut mult în cursa de
osemenență nată - înclătându și definitiv
cariera.

Deosemenența mi-a făcut altce, că stăra
eu cât și talia mea, să nu ne lăsăm auten-
tici în discuții libere în diferite împrejurări, ca:
vizite în familie, circumstanțe graf - teatru, serbări
p.

mi se cerea și mi se arăta clar, că activitatea mea
aici în desfășurarea ei - era de multe ori din cadrul
evenimentelor mele de lași, deci apare într-o formă
nouă și repetată extra profesionalul, care într-o măsură
pecețluiește definiția de pași a mea - deci tot ce
mi-a dat Dr. Z. Bicaș nu erau fără rost. La început
memoria imensă de a fi orientat cât mai repede
peste a răspunde cum se cerea mișcărilor ce
primam.

În cadrul orientării mele personale asupra siste-
mului de pași^{și} așezărilor regale, am observat
din primele zile, că mi se vedea în posturi mici
ostes - Cu toate că în realitate erau - toate posturile
erau așezate lângă copaci - plăduri - lăncuțe - etc.
ostesii apăreau numai când te apropii la
distanță ca să-ți poți auzi și raportați - și liu-
lele moarte și, de seful de schimb, și de înche-
tarea Războiului din gardă, și de Comandantul
Plut. de gardă - altfel nimeni indiferent gradul
se avea nu putea circula pe linia posturilor de
pași - Somaticele din R.S.G. mi se practica -
parola de securitate mi se folosea - raportul se
facea - fără a recuza la supravegherea sectorului
din Comandamentul ce avea fiecare post separat - Legătură
cu Comand. Plut. și între posturi telefonice - iar
în cadrul acestui sistem de pași - era în func-
țiune controlul exercitat - din partea Camerelor
Războiului obișnuit sau special - și mi se practica.

Satu că după câteva împrejurări oficiale și după
 prietenul contact cu Genl Eug. Bicașu, ce mi-a
 dat recomandările de necesitate, pe care eu
 nu pot avea încă delu plecarea din Sibiu - încep să
 aibă însușirile lămuritoare și în același timp, nu
 putea să dispară din sufletul meu, cuvintele lui de
 dela președintele meu - toate acestea constituiau
 un argument puternic, că în locul unde mă
 găseam, mimic și mimari, să nu-mi fie ca ceva
 obișnuit - din contra să fie în permanență pre-
 sent și mizeria pe care în cadrul provinciei
 să fie bine pământărite.

În ziua de 2.iii.1939. am ținut o Conferință
 documentară profesională, asupra organizării,
 dotării și doctrinei de luptă, a micilor unități
 de infanterie; - în comparație cu aceleasi mici
 unități de infanterie, ale Statelor vecine - în
 Slatina Voivodului Lăzăr - însoțit de Lt Col Dănuș
 Căpitan și Lt Col Tomescu Lăzăr - precum și a
 ofițerilor subalterni din Batalion, a serviciilor
 în București. Acest prilej, care mă face să
 înțeleg mai ușor seriozitatea locului unde
 sunt - ca din prelegerile ce aveam la Școala
 cu elevii - să pot expune profesional, în
 fața masterilor și trimiterii - mare lucru pentru
 mine atunci.

Dar cu cât zilele se scurgeau și
 aspecte diferite și care cu specificul lor în parte.

vor să treacă - dându-mi-le și personalul necesar
civil specializat în asemenea împrejurări. (Căpui
Săușierului de Construcții Trager și altele) -

Controlul permanent ziua și noaptea - fărâșale
stingherii activității - la Uzina electrică - Garaj -
Centrale telefonice și telegrafice - magazine - piv-
nite - bucătării, cateliere aveau la Uzina și
Garaj - depozit Combustibil și leușină - Bir
informații.

Deosebit de am fost obligat să pun în
jurul Salatului - locuințele după ce mi s-a dat
datele Cuvenite - locuințele cele mai pretabile
(locuințe private - localuri de pomare - birouri
de viaj - reprezentanți străine - mici vitrine
de rechază) și treptat să fiu în măsură a
aprecia în mod obiectiv - diferite atitudini
a persoanelor, care stăteau în anumite locuri
periodic sau întâmplător, pentru a observa
anumite momente ale zilei ce se desfășurau
în curtea Salatului sau chiar în interior.

Aveam asupra mea în birou sub cheie,
planul de repartitie spre folosință oficială
a Salatului și dependințelor - pentru a fi
în măsură să intervin cu trupa în diferite
cazuri neprevăzute.

Într-un seară - am intrat serios în activi-
tățile pe care am - încă din primele săptămâ-
ni - unde în timp treceam și cu perfecționare

11
În continuarea punerii mele în cunoștință
cu organizarea forțelor fixe și mobile, a
cărora țară ca număr și compoziție (Ofiteri, subofițeri și
trupa) precum și dotarea lor cu armamentul
impus de situație - toate acestea - după ariful
dat în prealabil de Sr. Z. Bicaș - ideea
organizarea excoartei și asigurarea în deplasare
de matinee, cu trenul, cu automobilul - ideea
cu organizarea echipei de hulebardieri pentru
solenunitățile din sala tronului - cu organizarea
echipei de încălzitori pentru invitații la recepție,
cu organizarea sistemului de alarmă aeriană
ziua și noaptea - în caz de tulburări interne etc -

Toate aceste puneri la pământ le făceam teo-
retic și practic cu Ofiterii vechi în serviciu cu mine
separat și cu restul Ofiterilor și trupa în orele speciale
destinate în locuri pe cât posibil aproape de reali-
tate, unde momentele se dădeau școlare, din
experiența căpătată din diferite cazuri - în
majoritate date tot de Sr. Z. Bicaș.

Sunt invitat de către Comandantul Batalionului
să punese în acțiune schema de organizare
a personalului inferior de toate categoriile -
a locului de activitate pe care o desfășuram
în mod permanent și întâmplător - desigur
să fim la curent cu personalul flotant - adică
pentru diferite lucrări - diurne și nocturne -
indicându-mi se zonele unde am ara

Januarie 1940 - epuraze mai bogat fute de decembrie 1939 - se deschide în Salat - prin prezența Guvernului în tinuta de ligoare, pentru a prezenta felicitările tradiționale Regelui - apoi împreună cu decemistarii Casei Civile și Militare - în mănunchiafi careul de protocol și ceremonie, pentru primirea Corpului Diplomatic acreditat în țară - cu unitatea se Comandau cu Drapel și muzică - au dat onorul curcui la intrarea în curtea Salatului - de aci ce previzut în program - Comduc în sala tronului Corpul Diplomatic - în timp ce cu ună stracor pe alte scări pentru a urmări ceremonialul ce se desfășura înăuntru și plus și vâd cum se Compozițional lichardierii ce erau tot din gardă - care prin echipajul lor, contribuiau la decorul acestei festivități.

Acum au avut loc alocuțiunile potrivite momentului - o gustare simbolică - ca în aceeași formă de protocol Corpul Diplomatic să se retragă spre Legatiile respective - apoi membrii Guvernului la fel - în interiorul Salatului cei chemați cu înregistrarea unor asemenea manifestări, și facă trecerea în jurnalul Oficial al Salatului -

Din cuprinsul alocuțiunilor știute, se desprindeau atât din partea decemului Corpului Diplomatic cât și a Regelui -

după indicațiunile celor cu experiență și practica locului în deosebi.

În cursul lunii Decembrie 1939 - care după cum se știe este linie și bogată înzestrată, prin tradiție, cu o succedă de evenimente religioase în jurul cărora civilizația și cultura a creiat o serie de manifestări, adeguate, prin care să miste și chiar să emoționeze pe cei mulți - în sens educativ și instructiv - fără a ocăli vreo treaptă socială - de sus și până jos - deci și la solat - cei chemați din sânul guvernului - cu organizat cu ocazia sub. Crăciunului programul de statui și tradiție - cu eclipe de ambele sexe: scolar, studenți, societăți muzicale profesionale, - cantece, jocuri, urări etc - în mod simțit din toate provinciile țării - ca o dovadă de respect și dragoste față de capul statului - la toate acestea în calitate oficială ce aveau - au fost de față în mod permanent și au rămas profund impresionat de varietatea și frumusețea celor prezentate în program.

La ajuns pe urmărirea și cîntărirea gesturilor celor ce făceau cei din diferite eclipe care s-au produs, de oarecî se credea că în compunerea lor, puteau strecura cu abilitate - elemente special pregătite - ca să ocălească sau alte chestiuni - din solat ceciee și interesau.

ilustrarea la lumină cu voalată - în legătură
cu marea personalitate ca om și Suveran-
iară și motiv, ca memoria și-mi aduce o serie
de aprecieri surzite în mod curent în diferite
împrejurări din viață - foarte întinse și care
veneau în conflict cu etica și morala sociale, -
tot liincintele pe seama Regelui - Toate acestea
mă tulburau și m-mi găseau un răspuns pentru
a trece în jurnalul personal ceea ce trebură.

În continuarea firului de contrast între adevăr
și neadevăr am analizat din stenografele
ce aveam, răspunsurile pe a dat tot la anul
nou, Guvernului și Corpului Diplomatic, într-o
formă liberă, elegantă și în spiritul de mal-
etici și toleranță, micuș Cuvânt sau gest
de prisos - toate și totul se potriveau de minune
cu imperativul timpului și în spiritul nequintelor
prezente și întoarcere așteptării - tot acum mi
mi apare în minte ceva care mă indispu în timpul
răspunsurilor și acum am simțit un alt secundar
al locului, cătiva dintre demnitari, și stăteau
cu cotul și zâmbeau ironic.

Am analizat cu mentalitatea mea aceste gesturi
și ulterior urma să per explicitați și în 2. Bricu-
pau atunci mi, în mine elocotea nedumerirea în
sensul dacă ar fi posibil ca în cadrul amintit și
în ocazie cea mai de seamă, să se producă în
mod public și cereuinos, acte și declarații desarte
asta mi între în mintea mea - cu atât mai mult, cu
cât toate acestea se difuza prin radio - presă - etc -

adevărate și sincere mărturisiri de predilecție
în relațiile oficiale între statele și popoarele ce
reprezentau fiecare - tinzând în mod sincer
cu toții, spre o viață de perfectă armonie și
progres - singurele în măsură să asigure tenue-
lia de grație - garanția civilizației și a cultu-
rei mondiale în prezent și viitor.

Că unul care am urmasit cu vite interes și
în același timp cucotizat toate cele de mai sus,
ajuns la biroul meu în Compagnie și în casa mea -
nu mi găseam liniste suficientă, ca să pot aserua
în jurnalul meu ceva de care să nu mă desprind
vreodată - în ceea ce privește obiectivitatea - aserua
adevărului și adevăr - nu mi găseam un răspuns
la întrebarea care era acum în sufletul meu,
cum un om de talia Regelui la 15 ani de
urmas (1925) - ne-a fost prezentat oficial printr-o
broșură specială - scrisă de Guvernul de
atunci, prin de toate puse în discuție și cu tot
felul de scaderi înflăcărate - că nu mai era
astăzi atunci să fie moștenitorul tronului și
mai târziu Rege - dilema era pe atât mai
mare, cu cât din cuvintele decaului C.D.
se desprindeau inversul celor măturate.
„Când să spun adevărul atunci ori acum?”
Și mai răstos și chiar eucronat, îmi venea
în minte precizările decaului, exprimate prin

un timp singur - prilej binevenit, după o activitate variată și olistoare de 12 zile - să mă odihnesc și în același timp să-mi mai pun la punct o serie de însemnări luate în diferite ocazii - în legătură cu instrucția și educația celor ce aveau în subordine.

Compania de gardă, în această perioadă - a avut toate Plutonul în Căminul Victoriei - unde am mai trimis $\frac{1}{2}$ din efectiv la Caz. Ghencea pentru instrucția practică - a trebuit să fie grupată în C. Victoriei - pentru a fi gata în orice împrejurare în plus pentru a face față cu oarecari la diferitele servituri - în timpul diferitelor programe ce s-au desfășurat în Palat.

Dar dom. E. Bicauc a continuat să vină zilnic la biroul său de lucru - găsim timp și pentru mine ca să mă chem la Dăutul, pentru a mă orienta în continuarea programului pe care eu mi-am pus plus gata să-mi dau răspunsurile necesare la toate întrebările ce aveau întâle pe timpul sfârșitului și începutului de an - în Palat.

Eu am fost în impasibile generale asupra programelor ce s-au desfășurat între 20.10.1939 - 7.1.1940 - oprindu-mă cu Dăutul împreună asupra a tot ce mi s-a întâmplat pe echivoc în caracterul personal - ca să apreciez favorabil spiritul meu de observație și într-o măsură și din punct de vedere critic, fără a-i ocoli mimica și pe mimici - de care eu mi-am cunoscut suflătele.

La toate acestea pe care le-am urmat cu un interes de-a mi-a pășune: „Dragul meu nu crezi să promovez nimic din lucrurile ce ai observat - dar din experiența ce o am din viață și profesune-

6.5.1940 sărbătorirea tradițională a „Bobotezei” în acest caz organizarea și desfășurarea serviciului religios, să fi fost cu un fost deosebit - pentru a contribui și pe această cale la reumantarea spirituală a opiniei publice atât de impresionată și plină de griji, având în mijlocul ei, refugiați polonezi și cehi - plus atmosfera politică internațională incertă și geroasă.

În timp ce instalau în jurul extrădării omenajii pentru asistența oficială în fața cu Regele și ostășii din gardă - mi-au trecut pe la urechi un val de vorbe goale la adresa celui ce se păzea - ieșite din mijlocul publicului care venise la serbarea religioasă - bîgurecuvarea pe care o produceau mîturile de pași și bîgurecuvări - ulterior am comunicat Sr. Z. B. - care nu a fost surprins de această ostilitate.

Iată o serie întreagă de evenimente trăite din plin și care am avut darul să pînscălesc în sufletul meu o serie de amintiri - începînd cu copilaria mea, concludîndu-mă la Concluzie, că tot se se fortează și se exagerază în scopul de a depăși în mod tendențios realul și normalul în orice rațiune de activitate omenească - m-am durat - la mai mult se fortează la accelerarea lichidării într-un fel sau altul - a situației ce se voia să fi ascunsă și corectată.

Peste câteva zile, Regele cu Voievodul și câțiva demnitari pleacă la o vîntătoare organizată în Boerș - unde Batalion, îl însoțesc la domnul Ilie Rodu cu încărcătură și personalul necesar - eu am rămas în

Continuu jenu financiară - un clasic elatonen -
las în momente grele - îngrat fără de pereche -
nu accepta ideea că ar putea fi înlocuit de cineva
în conducerea țării.

De nătat în mod deosebit - accot deumitate -
cocotat - pe lângă aprobarea publică generală și
unanimă, pe care îl avea în mod deosebit - în
câștutul deumităților din salot - nu avea mică con-
tingență - dar tot îl acceptau sub teroarea pe care
o exercita peste tot și asupra lor - arătându-le
la momente grele, gesturi de suprasfârșit, în secul
că este înțelegător etc -

2. Generalul Ilaievici Cnst.

Cu experiență pe care o avea în serviciul
salatului, este bun la toate pentru un timp
scurt - lipit de fondul cu venit-vârșitei - poziției etc -
folosea din plus cafaranta sa, destul de impunătoare
că restul era tabula rasa.

Susceptibil la gesturi și complimente minore -
iubitor de bani și obiecte de valoare - ce aștepta
de la marile întreprinderi industriale - bancare etc -
unde își oferea lumile lui secerii prin greutatea
din punct de vedere politic și social - cel puțin
asa se credea - afeunciat inofensiv - iubitor de
alergări de cai și jocuri de noroc, cu banii
altora lui - că el nu avea -

3. Nocioni Anton.

Fiul clasic al norocului - comino până
în mădușările sale, că este indispensabil în viața
statului român și a instituției monarchice -

fiu să te faci atent, că în jurul capetelor de stat
sînt ei monarhi ori președinți de republici - au
fost, sînt și vor mai fi înțrîgi în forme din cele
mai variate și senzaționale dacă vei avea o minte
serioasă și înțelegere de discernământul necesar, ca să
te rădă de unde isvorăsc toate acestea - și să
colportează și în ce scop - de altfel ai să te
amîngi personal de toate sau în parte, cât timp
vei lucra unde te găsești.

Socotind că mi-a dat răspunsurile cerute - a
continuat prin a-mi face câteva scurte caracteri-
zări ale demnităților, cu care voi avea mai
des de lucru - și este necesar să mă comport ca atare.

1. Marele secretar general al partidului F.R.N.
Ernest Udăreanu, dotat cu rafinamentul și vi-
clenia diabolică, dictează în mod nerușinat în toată
formula guvernamentală, lucrându-se de încredere
Regelui, ca unul ce avea multe calități comune
cu respectivul - prin fastul și vocabularul său bom-
bastic - justifică la tot pasul, predestinarea sa,
în deținerea și părmuirea soartei poporului român,
el fiind acel care era girantul prezent și viitor
nu accepta să fie contrazis și nici nu căuta
să motiveze într-o măsură atitudinea sa -
oportunismul a fost permanent la baza to-
ror manifestărilor - care în mod formal și
curtenitor îi acorda larghetă și înțelegere
ca la un moment să-l le suprima brusc -
cu mare risipă de bani și justifică în

care era foarte larg în răspândirea de stiri din
Palat - prin cercurile pe care le frecuenta - avea
multe relații cu corespondenții de presă interună
și externă - unde participa la jocuri de noroc pe
sume mari, afumicat etc -

Cu această melancolică dispoziție zilei - promitându-mi
că altădată va veni cu completări mai interesante.

În ziua de 23.1.1940. Săușt invitat împreună cu soția
Ilie Radu la Biroul lui Stăncea Senin - care ne dă
la fiecare în parte în scris, ce avem de făcut cu
subalterni noștri, în timpul festivității de a doua zi
24.1.1940. cu Caralerii ordinului Ferdinand I - înca
cu prilej pentru mine, ca să-mi dau seama cât
de mare importanță are studiul în timp și spațiu precum
și organizarea în amănunt a tuturor manifestărilor
omenești în masă - deoarece programul festiv
din 24.1.1940 - s-a scurs într-o formă minunată fără
a se putea vedea nici cea mai mică lacună - în plus
mi-au rămas neclerse în sufletul și mintea mea, figurile
oamenilor de diferite trepte sociale din toate tim-
burile țării - adevărate stânci de granit - costumele
lor naționale regionale - uniformitatea graiului de
bază ce foloseau - marcau în mod fericit om-
genitatea noastră românească - figurile lor brăzdate
de numărul ierilor și primăverilor ce aveau trecut
fiecăruie - ilustra cu plin vitalitate unei națiuni
viguroase -

Regele însoțit de Voerod și de Prințesa Elisabeta,
s-au întors cu fiecare cavaler, tot în mătura
să răspundă fără a găsi gârni asupra lucrurilor
J.

26
predindea în mod fatis, că are numai drepturi
în această țară. m concepea ca el să aibă orice
obligățiune de orice natură față de stat - egoist
și invidios fără de pereche - având bolușărie -
răsturnător și incapabil de a face vreun gest larg
de altruism individual ori colectiv.

4. Stăncea Senior

Întrenea toate calitățile pozitive cerute de
locul ce avea în țară - însă sub constrângerea
agresivului Ș. Mădăreanu se manifestă în consecință -
Era tiut la protocol și Ceremonialul țării
mai mult pentru relațiile pe le avea în rândul
reprezentanților acreditați în țară - plus în
străinătate.

5. Flondar Tancu

Era primul care îl secunda pe Stăncea Senior -
cu frumoasă calitate - însă era victima băuturii -
dar controlat la timp, în făcea abuz.

6. Ulea Octav

Era al 2-lea ajutor al lui Stăncea Senior -
era la curent cu specialitatea sa - însă un mare
reflemt - ironic - intrigant - egoist - în concluzie
era omul clasic de circumstanțe.

7. Mariucă Florică

În relațiile de colaborare în serviciu lipsit
de consecvență în hotărârile luate, ușor influen-
țabil cu personalul în subordine, gata pentru
a asculta orice minciună - etc.

8. Îmi amintesc o serie de abateri comise de
predecesorul meu la Comanda Compaciei -

S.

m-a pus pe gânduri, nu ştiam ce să mai cred-
mi-auc făcut rezervă crevenite și multumindu-i
m-auc retras spre locuință.

130

Mult timp am meditat asupra celor spus de
Arhitect - am analizat în tot felul acest material -
ajungându la concluzia primă că într-o formă mi-
sa întinsă o cură - de aceea eu timp am evitat
să mai am vreo convorbire între 4 ochi - și totuși
Când mă privea singur iar imi miza o sumă de
amănunte, că mărturisesc le luam pe toate sub bene-
ficiul crevenit - fără a-mi schimba atitudinea față de
el - ori să caut a nu spovedi crevenit - hucam în mine -
și Căutam prilejul să verific prima concluzie.

Timpul însă, care de multe ori are curăutul hotărâtor
mi-a dovedit din plus - că bănuiala mea a ~~fo~~ ^{este} ~~gratuită~~
el a fost mai mult decât eu l-auc putut înțelege atunci -
că mai târziu l-auc înțelea, apreciat și stimat - însă era
prea târziu. Arhitectul Ernest m-a făcut cele
de mai sus în sens demagogic - ei ca unul care trăia
realitatea în cecăce privea înțelegerea imperativelor so-
ciale, dela noi din țară și din Străinătate - nu avea
niciun fel de velenitate politică personală sau de por-
tă - avea înțelea în mod bine crevenit - acelu grad
de înțelegere și practică de viață - cuu putu oamă
auc înțelea în acest fel - dar unul pe mine, care
m-auc vedeam mică ocazie să pusea caractere obiective
în geuul său - îl suspectau - Totuși mai târziu i-auc
arătat recunoștința mea pentru încrederea pe mi
acorda - dar tot din vina mea - am mers pe linia
glorului nebuu a traectoriei - nu au deviat - ca
și ajung unde m-auc găsesc -

și necesităților din regiunea respectivă.

Într-o împrejurare când se verifică și se măsoară și mai mult de îndemănarea ce o avea Regele, în purtarea de discuții scurte și cu miez - cu acești Cavaleri ai Ordinului Ferdinand - găvind pentru fiecare un argument care ilustrează cumostrea și trăirea în cadrul excepțional de viață a fiecărei regiuni din țara noastră.

Din discuțiile acestor Cavaleri - cum putul deșiră cum își arătau satisfacția lor, pentru modul pe care Regele le arăta înțelegere și interes dela cap la cap, precizând tot ei - că și în cazul precedent au avut aceleasi lucruri - văzându-se în centrul de preocupare serioasă a Regelui - situație pe care aceștia o vehiculau cu luxul de comuniune în locurile lor de viață cetățenească.

Intr-una din zile după ce mi s'au făcut controlul pe linia posturilor și urma să trec prin diferitele anexe ale Palatului - după itinerariul pe mi-l făcusem pentru ocazi - sunt în fața Slei Arhitect al Palatului Sancot Ioan - pare într-o firmă de sobrietate - mă invită în biroul său - unde mi arată deschiș că mă curaste mai mult de cât cred eu - dela poana - și lași mai tineri, dar vechi în acest serviciu - căutând să-mi facă câteva recomandări cu grije exprimate încheind cu cuvintele: „pentru munca și obuciumul Slei nu-ți va face statue, dragăstea lor te ridică dar m-te sustine - tutal meu a pătit-o, eu sunt prea bătrân ca să mai repar ceva, - continuă prin a-mi face câteva istorisiri din viața intimă a lui Carol II-lea. Mă din pruda-i Copilărie - într-adevăr

Marție 1940 Cap de exultanță de primăvară, acum este foarte bogat în stiri externe în special-sonorile circuli pe vitreza luminii în faruri senzatio-nale, din toate aceste multitudinile de veghi - cu lueru se desprindea clar. Hitler se înclăntase adânc și temerară în luptă pe apăsări, iar lumina pominoasă foarte sensibilă avea multe explozii de exuberanță, prin comentariile ample în: birouri, locuri publice, travai, pe străzi, în societate se făceau pariuri etc - situații ce urma mult activitatea agenților acoperiți - de care țara era ardeplinită.

Înclăntărea căd morabil în arivistica Cu U.R.S.S. - salonezi țigari reușese să se grupeze în apăs- pentru a reușese lupta lor națională - în Jugoslavie reușeau lupta cu pulbere în Bulgarie - neînțelegeri interne, fără a se reușea la tradiționalul lor cutit sau pistol. Ca ultim argument - ideea în Bulgaria - la noi extremistii duceau lupta în dubveris - moi mult în straturile orășene - la sate țărani în lucrare cu truda ogorului și livada de pomi - fără a fi indiferenți la evenimentele ^{politice} interne și externe, în același timp răspundeau la timp și fără de ezitare, chemărilor la concentrare în form de acoperire și la unitate, unde au dovedit multă înțelepciune cetățenească, prin comportarea lor, neavând sașuri de abateri dela regulile militare.

Toate aceste manifestări au fost cunoscut la timp și complet, de către colaboratorii lui Hitler, care

Luna Februarie 1940 mai puțin bogată în evenimente
interne, așa că activitatea mea se desfășura într-un cadru
mai liniștit uucori chiar monotom - dar D. E. Bicaș
profita de acest interval de timp și mi-a dat pentru studiu
aceluși brașor scris de dărușul pentru cursurile pe la
timpul cu caracter profesional, cu funcționarii de la Poliție
și Siguranță - isovare cu materialul necesar înțelegerei
unor probleme de documentare ale timpului - mai
găsește necesar să-și facă o secțiune verticală -
marcarea piramidă a societății Bucurestene - făcându-și
și înțeleg cum în acest amestec de concepții - un străin
se poate strecura în chiar și se alătura în mod calu-
lat - ca să poată parveni în locuri și posturi importante.

Tot în acest interval de timp - spre descriere de săptămâni
trecute, exercițiile de alarmă aeriană sau
în caz de tulburări interne - a fost mai dese în special
cele de noapte - prin criticile ce le primim laimul lui Bicaș
care mi le transmitea nouă celor în subordine - se desprindea
în mod vădit - că ele răspundeau unor deșiderate - ce
se cereau cămurite - plutonul mergeau la Caf. Ghencea
pentru instrucția practică în teren, unde după o săptămână
reveneau în Calea Victoriei - pentru serviciul de gară -
Vasodul sub conducerea Lt. Col. Drănuț ceamă ori a lui
Tomescu - mergea la câmpul de instrucție sau la Poligonul
de tragere, unde era pus în față ună situație de
înțelegere, asupra metodei de instrucție și educație
a oștrilor - deosebită la parte de aplicațiile
de noapte, special organizate în jurul Capitulu - tot
pentru orientare și înțelegere profesională.

În cadrul purvântărilor impuse de situația zilei. Legile în fața reprezentanților țării (mai puțin de la căi erau desființate) arată cum a fost nevoit, să treacă la lăturări epocale în viața politică a statului român — prin desființarea partidelor politice — abolirea Constituției care nu mai corespundea vremii — în timpul când omemea se frământă și se schimbă în mod continuu — cu furtuna venită ca un trăsnet asupra ei — acum când dreptul la viață, se dovedește prin modul cum fiecare națiune înțelege și și alege calea de urmă în viitor.

Toate acestea le spunem ca și cum ar fi avut cursul întregi națiunii când a avut hotărârile de mai sus — realitatea însă era — cu stia ce se murmură în masele poporului — murmur care nu era ca ceva morțat pe dinafară pentru un scurt timp — și era o realitate care trăia în sufletul fiecărui cetățean — ca urmare a jecmănirilor care s-au abătut asupra lui începând din 1930 — prin: zisa criză pentru cei mulți și belsug pentru câțiva, prețul produselor țărănești de batjocură și cele manufacturate la pret de speculă, muncă în fabrici plătită și nu mai mult, mai mult nu se putea câștiga de către muncitori, funcționari statului neplătiți și luși — în schimb pentru anumite categorii de oameni, în care neamul românesc își pune toate speranțele — sugeau fără milă din vlagă țării — trimițând peste hotare toate cele mai târzii să așigure fericirea lor —

Acum toate cele ce spunem erau primite ca vorbe goale și desarte — națiunea era prea încercată.

în studiile lor - în proiectele politice și militare -
 în organizarea dispozițiilor, marcând cu multă
 grijă, eforturile succesive și la momentul oportun
 simultane - pentru acest popor atât de micuț.

Ca răspuns la toate câte se petrecuau în
 lumea mare - în cursul acestui luni - la noi -
 se inaugurează sub conducerea Academiei
 Române, Institutul de Istorie Națională în Parcul
 Jicaua, unde a participat și Capul Statului, care
 în cuvântul inaugural a subliniat, rolul
 important sub raportul cultural - fiind ca
 un far luminos în imensitatea mărilor, - Prof.
 Nicolae Iorga, întărește cele expuse mai sus, și
 invită pe Academicienii prezenți să îndrepte și să
 încurajeze tineretul românesc singura elușie
 a viitorului - să vină aci - de unde să ia lumina
 și adevăr, singurele argumente rodnice
 în progresul și fericirea țării.

La Centrul de Strigărie Brașov - se inaugurează
 un Portiv sportiv modern și a unui poligon de
 tragere redusă, încă au prilej de afirmare tineretului
 în stăruința națională.

În cadrul tradiției în această primăvară, când
 Voievodul areca 18 ani împliniți - fiind moștenitorul
 tronului - cu ceremonialul specific acestuia -
 este primit în rândul Corpului Sător al Senatului
 ca Senator de drept - toate s-au făcut fiind de
 față Regele, Guvernul împreună cu Camera și
 Senatul.

schicuri și alpinism - sau la mare pe plajă sportul
 înapoi - Tot acestui Colmel se frământa aptitudinile
 de pedagog și educator în plus și cu o reputație
 morală apreciabilă, i-a mai fost incredintată - partea
sufletească intimă, ca ecou al unui organism normal.
 Lucru, despre care cum încep să vorbim în mod omagial
 și cu recunoștință chiar de către Voevod, mai târziu
 Rege. Cu acest Colmel, Voevodul era liber să
 meargă în țară incognito - lucru puțin comun.
 Deoarece nu înțelegea și nu făcea din aceste o
 platformă - din contra - se simțea prea puțin pregu-
 tit - ca să poată îndrepta serios în viață pe moștenir-
 torul tronului - dovadă - s-a făcut că i-a fost cum
 cum arătat mai sus - până la anul 1942 - când nu
 mai era în situație de a continua.

După terminarea liceului special organizat în
 sală - în scopul de a fi cu colegi din toate stru-
 cturile sociale și dintre minoritarii aflați la noi -
 a fost inițiat în principile doctrinare ale armenilor -
 aducându-i-se pentru școli - diferiți Ofiteri Gen-
 erali și Colmei - Profesori de specialitate - etc -
 care veneau în cadrul unui program stabilit.

S-a mai ocupat și de latura specifică văzutei -
 dansul și muzica - în scopul de a se organiza în sală, în sală unde erau vizitate
 filme - ce aveau în cadrul restrâns, cu invitații
 unde veneau unul dintre părinții domnișoarei
 și exista până la sfârșit - aici iarăși Col Emil

în luptă cu lipsurile și nevoile de tot felul, creștea
prea mult - se acuma, cu suflul și înimă impietrite-
și aștepte caluză dar dăruie - momentul cel mare
care se contura ca un colid pe bolta cerească -
socolindu-se fiecare a piatră peste care au tre-
cut multe ape liniștite și neluame, fără să se frângă
și descădăciune de din locul ei - . Aceasta enigmă nu
a durat mult și s-a dovedit din plin - căde ref-
națiunea a rămas la locul de cîntec și moare, iar
mari și teribili conducători, au pierit - Ca și cum nu
au fost.

Odată cu apariția pe firul poveștii de fată
a Voevodului - lui lui - socotese necesar să-i deschid
un mic ~~de~~^{în} interval, care marchează pentru ei
care se ocupă de asemenea probleme, pierd docu-
mentare pentru viitor. La venirea tatălui său
pe tron - era sub directă și permanentă supervi-
ghere a luiicei sale - Regina Maria - care până
ce a murit 1938 - a exercitat asupra lui - influență
sub raportul educativ pînoscuit - lăstăndu-l
lângă tată la festivități - cursuri - vizite -
restul timpului îl ducea lângă ea - în cadrul
timpului ^{afectat} pentru instrucția sa - a mai fost numit
pe lângă Voevod ca specialist în educație fizică -
de la A.N.E.F. Col Emil Telîngeanu - care la
orele stabilite în programul hotărât, venea și lucra
după orațiune cu Voevodul - programul de gim-
nastică - scrimă - box - lupte - la timpul rămas

La un mic interval de timp, sunt invitat în Bir. Marele Secretar de Văzătorie, Mocioni Butu, care era preocupat cu evidente literilor în trecut prin țara noastră - și de la care ținea să obțină cât mai multe victime - ca un mare omorător de clase și de rasă - eu în mod indirect îi eram de folos prin măcătorii care îi instauram și îi puneam la dispoziție după ordine.

Abordarea cu mine discuțiilor fragmentare dela festivitățile trecute unde m-a văzut în serviciu și cu acest prilej mi manifesta plăcerea și-mă amuză că nu poate primi în vizită la locuința sa - substa-țul însă era altul - eu în calitate pe care am - treburile și să fac în măsură ca personal în orice timp afară de program să merg la acești deamurari la locuințele sau chiar în cercurile lor intime, pentru a-l aduce la Rege - .

Mai sunt invitat în Biroul Ajut. prin de la Spateol. Mondor Tău - aici căldura și sinceritatea aproape puerile făcând de mine - să arăt în trată gălbenuș - spunându-mi de aprecierile favorabile ce s-au făcut asupra mea în serviciu de către deamurari în discu-țiunile ce aveau - i.e. cu multumit mult - și a continuat-mi să înțeleg prieternie pe îmi acordă -

În același spirit, mai sunt invitat în Biroul Ulea Octav, Harimou Roșu - unde într-o formă specifică ficcându-mi-au făcut aprecierile curvite și mi-au dat și recomandări - și ei la fel mi-au amuzat că sunt lemurari și le fac vizită în Casa proprie -

avea un rol decisiv - de aceea el purta
răspunderea asupra organizării pentru atingerea
scopului urmărit -

Dela 1. XII/1939 - 5. IX. 1940 - nu am mai avut loc
asemenea ceaiuri - din cauza eximentelor.

Înceuseră trei luni dela venirea mea aci - și prin
forța lucrurilor - voles nolens - m-am întâlnit
des cu unii dintre deștinatari - cu alții mai puțin -
acest contact de serviciu - completat cu îndrumările
ce aveam dela S. B. și experiența personală, am
ajuns ca să înțeleg cu ușurință anumite situații ale
locului - ceea ce mi le dădea drept obiect de studiu și
colaborare - altarea să fiu ținut la distanță -
dar mai mult decât eram pentru ei - eu puteam
altfel - deci se mulțumeau cu modul meu de a mi
manifesta -

Altfel seful Protocolului și Cereușmăluș -
Stăncea Sever - mă invita în biroul său, unde într-o
atmosferă caldă de apropiere, urmându-mă atent
să vadă în sufletul meu, ce amune m-a impresio-
nat mai mult - în noua mea activitate profesională -
eventualele lucruri neclarificate - fiind gata și
mă să mărească - solicitându-mi chiar să-i fac mărturi-
siri, asupra celor ce eventual mie mi-ar conveni -
într-un cuvânt viața cu orice pret să-i fie apropiată.

Sigur că mi-am dat seama de măsura pe care
eu trebuie să păstrez față de Stăncea în orice în-
prejurare - lucru pe care l-am apreciat și într-o dovadă
mi-a fost o bună călăuză și oficial și privat -

În calitate de comandant al gărzi¹³⁵ acelu după venirea Regelui în Capitală - au primit ordine direct în numărate rânduri (seara) la la ora x... la poartă Să pidiie Sautinela și personal să introducă în casă per-
sona cu indicativul... cu acceptarea pînă ce se termină
omortirea, cu apoi să-l conducă pînă ce îl scoteau în
stradă în multe sau luaau orea mării mică cu care
se dispără cât mai repede. Ulterior au aflat pe cine
a condus în condițiile de mai sus: H. Hanculescu, Gh.
Brătianu, Vaida Voievod, H. Contantinescu, R. Francușorici, emilari
din partea lui: Robiu Galtner, Col Thierie, Trivier,
Col Beck cu 2 folmezi etc...

Serbara 10 mai 1940 s'a desfășurat într-un cadru
foarte restrâns, acelușia du-te o mică trilemă în
fata salatului, unde s'a primit defilarea trupelor,
iar manifestările erau în mod public la fel tot în fața
cealui, deoarece marea noastră aliată Franceză, fusese
îngemenechiată de către germanii.

Ziua tinerețului: Român 6 Iunie 1940, s'a
săvîrșit tot simbolic - tot în scop de partici-
pare la marea încercarea a poporului francez -
ideea ziua restaurației 8. Iunie 1940 -

Pretextul căsătoriei și plauzibil, că participăm
integral la marea lovitură primită de Franceză din
partea Germaniei - prin mîturile și atitudinea
cele 3 aniversări de mare tradiție altă dată -
a fost formula se mai plauzibilă momentului - căs-
prin lipsa manifestărilor neluminate care se făceau mai
maiute - m'a permis marelui popular care erau
surscitate, și se dedea la acțiuni care ar fi adus

În acest an-1940- Sărbătorile Paștilor - Regele
 și Bevodul Litvai le-au petrecut la Castelul de
 Vănuțoare Reghinul Sădesc - însoțiți de: D. E. Bicauc
 (rect. Inferor) The Popescu (Academia Teologică) Col. Adij.
 Justia Klor. Hain Ilie Radu - cu personalul civil și mi-
 litar ^{numar} pazei acolo - locul cel mai nimerit în
 la legătura cu personalități politice, români și mi-
 noritari din Transilvania - ceea ce să facut prin
 Bicauc -

Evenimentele externe fierbeau și la noi în
 țară, atmosfera era din ce, în ce, mai grea-
 punctele de frontieră feroviare - spre apus - deve-
 nise-ră adevărate urdiișuri de stup - în unele mi-
 noritare în special (Săbi și suabii) se fortificau spiri-
 tual și fără prea multă jenu în mod public, mai exple-
 dau câte un slogan - Hitlerist - devenind din zi în zi
 mai insolent cu autoritățile de stat - în particularii
 au încercat - într-ă si s-au servit multe lecții pe spinare.

În beakitudinea lor melancolică, organele lor
 de propagandă au lausant somni lui belșug,
 că Regele a plecat la Hitler pentru a duce trata-
 tive într-unul le priunt - opinia publică a avut
 mult de comentat pe seama acestui somn.

Când să începial în Capitală, programul
 audiențelor era întocmit așa ca în sală era
 un du-te vino - fără de sfârșit - la mulți demnitari
 li se înceaseră corăbiile - zămbetile și ieomile din
 birouri - sunt depărte acelu de preocupări asupra
 chestiunilor celor mai minore - cele principale - pare-
 le luare mintile la tati - le acoleau -

în umbra linătrăului. Biomark de altitudine, era
expresiv și era uoare iutrigant cu prea puțin
eleganță diplomatică în manifestările sale. Lucrea
pe față cu elemente răzvrătite legionare, cărora
le garanta conducerea țării, dați lucrări
și colaborări cu el.

Pentru a se evita situații care să afecteze
statul român în vre-o încercare din punct
de vedere juridic, s-au luat măsuri de fapt
și supraveghere în mod discret a Legății
germane. Toate acestea în mod discret.

Reprezentantul diplomatic al U.R.S.S. nu
reusise ca să ~~prezente~~ prezinte scrisorile de
acreditare la Rege, până în Iunie 1940 - deoarece
prin horesalatul Palatului, era în mod biotermatic
cunoscut - motivând bună sau rău - un deces
al unui din rudele Casei Regale -

În această perioadă de timp - din cele mai
intemperate pe care eu am putut să le înțeleg -
arăta în mod clar - cum forma de stat de cî-
tine din temelie, totul se desfășura era
un fel de modus vivendi - mîndre cum
justifica un puls real și viguros - viața comercială
taguase, ici colu câte o vitrină, mai marca umile
rămase din trecut - în industrie se lucra pentru
a marca față de muncitori și opinia publică - goliciune
care era - beasa lucra figurativ - nimic serios -

f.

frământări cu consecințe grele pentru țară - așa că
 în acest fel agoniza Guvernului și a Regelui și ma-
 feliungit - cu toate că soarta lui Carol era
 speculată definitiv, liniile teles și a Guvernului -
 ilustrând vedit melancolia unei perioade fără de
 precedent la noi în țară, așteptându-se din moment
 în moment clixa desmodământului fatal regimului -

Activitatea politică în Salat evolua în Continuu
 în sensul că petițiile în cadrul restrâns al Guvern-
 lui se succedau la intervale scurte - acestea erau
 în legătură cu rapoartele ce veneau prin curierii
 de la Legățiile noastre din apus - precum și vizitele
 dese a unor miniștri acreditați ca: cel al Franței,
 Angliei, Turciei etc -

Dn. Bicu era permanent în Salat, unde îl
 ducea la curtea Regelui cu știrile ce-i veneau în
 mod permanent ziua și noaptea - el singur le
 primea și le transmitea Regelui - în folosul pe-
 mării în această chestiune.

Securitarii erau permanenți la birou -
 pentru a fi în măsură să execute în sarcinile
 cele reveneau fără întârziere, folosindu-se
 de cetățenii ce aveau în cadrul Corpului
 Diplomatic.

Aducerea în Capitală a ministrului german
 Fabricius în locul lui V. Papen trimis la Toboacă
 leuervap și chiar supura cercul politic din
 țară, deoarece acest diplomat care trăia în

Ucraineni din Bucovina & nordul Basarabiei de
aruncarea, manifestu public alipirea lor la
Republica Ucrainiană U.R.S.S.

În Dobrogea & în special în Cadrilater, natio-
nalisti bulgari luptă pe fața, pentru a reveni la
bulgaria.

Grupuri de minoritari din Basarabia, împreună
cu coreii filo-rusi, răspundeau și în rândul
populației băștinare, despre revenirea acestor
regiuni cât mai întârziat la U.R.S.S.

În concluzie, orice om modest & obiectiv, fără
a avea vre-o turcă de informații serioase,
putea să desprindă dintr-un număr din seara
se vede în manifestările publice - că desmățe-
rea flagrantă - că orice încercare de a
voala ori de a drema prin presă, radio etc
erau inutile - se cerea așteptu o lume întreagă
se cerea rezolvat - cum s-a și petrecut, nu
peste mult timp.

În seara de 28 Iunie 1940 reprezentantul diplo-
matic sovietic din București - preșinte ministrul
lui de externe pomău - ultimatul U.R.S.S.-ei -
cunoscut public a doua zi, pedea pedarea
Basarabiei, nordul Bucovinei & al Moldovei.

Comitetul de ministri dublat de Comitetul de
Cocoană, în aceeași noapte se întrunesc &
acceptu ultimatul U.R.S.S. - dându-se ordi-
nile Cuvenite de către M.H. Maj. & M.R. în
cadru executării cedării și în același
timp se trece la mobilizarea armatei,

agricultura aștepta cu hamebarele pline, totuși
cu preocupări serioase și preturi mai bune, de unde
marin publici sub presiunea F.R.N. făceau totuși cu
răutate la serviciu, erau mereu preocupați cu grija
golei de mănăie - presa oficială făcea eforturi pentru
a canaliza preocupările publice spre obiective de
circumstanțe - nimic serios.

Grupul german din Ardeal și Banat, jubili și
activa neobosit ziua și noaptea în difuziunile lor
organizate (Hitlerjugend - Carpaten - Ferein etc.)
așteptând cu nerăbdare momentul cel mare,
pentru ei - când țara noastră să fie înghesuită
de Hitler - unde să precepe o Germania
dumnezeiească - ale cărei hărți le aveau și le
distribuiă pentru propagandă arătând cel rol
important dar juca ei în Europa.

Noul șef al grupului etnic german din țară,
Hans Otto Roth - ocupă neobișnuit pe primul rând
sau Rudolf Braudsch - ei a vădus guvernul
românesc, interesele minorităților.

Nationalistii țărbi, sub conducerea lui Gavril
vici, dușau în Banat, agitau în concurență cu
șvabii, problema Transilvaniei - unii în favoarea
țărilor, alții în favoarea nemților.

Revișionistii maghiari din Ardeal, ajutați de
eureii maghiarizatori, se frământau și din pruden
tă momeau moment de stabilire românească, ca
să nu atace pe cei ce s-au stabilit la Trăian.

politice desființate, forțeau continuu în public, pe care-l agitau brutal contra Guvernului constituțional - între-un Curănt valurile furtunei loveau cu toată puterea și prin toate mijloacele în populația pasivă a țării - care fără a și pierde calmul și mintea - va dovedi cu prisosință maturitate și virtuți alese, în deșul și peșee instrumentau cei din afară - nu se va întâmpla - și a așa a fost -.

În cursul lunii August 1940 - vine o altă lovitură prin Dictatul de la Viena - care ne obligă și cedăm în favoarea Ungariei câteva județe din nordul Ardealului, iar prin Protocolul de la Craiova, și cedăm Bulgariei Cordiliterul - deci alte suferințe adânci și alte eforturi pentru a răspunde noilor obligațiuni, pe care - cu toate împrejurările vitrege le-am satisfăcut - fără ca să se petreacă micuș neajuns - din cauza pareă sora divină, călugărea sufletele și mințile cetățenilor spre o conduită deșănă și resuscitată - fără să uite cum urmează, că în asemenea ocazii numai prin păstrarea sângei și nece făcând loviturile venite de la dușmani - să nu-și pierdă ființa sa neam - toate celelalte se mai pot refăce - aceasta odată pierdută, e greu o mai reconstitui.

Carol II-lea a înțeles foarte clar, că poziția sa este compromisă și că nu mai putea rămâne la conducerea țării - după mai multe comitii ținute în salubritate se hotărăște conducerea de la Bistrița-Vâlcă a Generalului I. Iulianescu - unde era cu domiciliu obligator - cu ample convorbiri împreună - după care accede prin urmare o bună parte din prerogative

pentru a preveni situații neprevăzute în interiorul țării etc.

Întreaga națiune ia act cu rezervare asupra acestei lovituri și se aruncă prompt la dăruirea suferințelor, care acum sunt și pentru noi o realitate, așa cum a fost pe pământul lui mai înainte la vecinii dela nord. Guvernul ia măsuri cu precauție să fie dirijați și organizați în diferite regiuni proporțional, ca să nu stingherească viața normală în interior. Viața în salubritate, în aspect nou, ca într-o iarnă după furtună, se revine clar și categoric cu hora de încheiere a început.

Batalionul de gardă, mobilizează un Batalion operativ, ce urma să intre în compunerea Diviziei de gardă, mai după 15 zile mobilizarea se susținea și unitățile rămânau cu oamarii în terree, restul din completare și rezervă mergea la rețele lor.

Decret 2. Prin care acum luam și noi noaptea cu Regele direct, care era prezent în orice moment la pământ pe tot ce se petrecea în interiorul și exteriorul țării - îl vedeam în tot timpul fără ca să mai putem vorbi pe mai înainte - situația în special pentru dăruirea noastră permitea dar erau suficiente privilegii și gesturile se mișca - timpul socotelilor a venit.

Oficiu public de manifestare Contra Regelui în mod fatis - pe care-l făcea vinovat de dezastrul în care se afla țara - Seferi Prizărilor

Fără de mică întârziere se procedea la instalarea Regelui Mihai I. la formarea noului Guvern legitim în fruntea cu I. Antonescu secundat de N. Antonescu ca Vice Președinte, fără să aibă din vechile partide vreun reprezentant - se trece la lucru intens în viața publică internă și din puțin de vedere extern - unilateral - se intră complet în orbita germană - cum se va vedea ulterior.

Ca primă măsură, se curățe salutul, Brucatu, Siguracela, Justiția etc. etc. - de a leuă parte din colaborării lui Carol II. iar în seara de 6. IX. 1940 Regele Mihai I. cu Conducătorul I. Antonescu - conduc la gara Lugoj, aici pe fostul rege, pe care cu un tren special pleacă însoțit de Ministrul de Interne atunci Generalul David Săvescu, prin care i se garantează viața până la esirea din țară, prin punctul de frontieră ființială - ajungând în Portugalia unde s'a stabilit la Lisabona.

Și de astădată poporul român, face dovada unui suflet leu, larg și iertător - deoarece la plecarea sa a făcut micuș gest - prin care vreo răsunare sau îi prejudicieze viața sau lucrurile ce a lăsat cu el în tren - cu toate că se cunoșteau toate plaserăntele ce avea în străinătate, plus depre cumpărările terenurilor de plantatii peste Ocean - ducă se pută toate și cu totul - numai să ne lase în pace - Care popor în locul poporului român - ar tolerat așa ceva ???

gativele regale - capului de stat - rămânându-i numai cele cu caracter simbolic și de tradiție - așa că la 30 August 1940 - Generalul I. Antonescu devine în mod oficial Conducătorul Statului alături de Rege.

În noua formulă de stat - sunt consultați pe rând în Palat - Șefii Grupurilor politice de opoziție, diferiți profesori universitari și alte personalități, fără ca să se poată realiza ceva pozitiv în acel moment greu al țării - era prea târziu ca să se mai poată repara ceva în jurul aceluia care prin tot felul de succesiuni și măsurări, a răcolit și pulverizat întreaga arie a statului - așa cum era - orice încearcă devenise inutilă - peste tot se contura vădit și fără nici un îndoială, darulă expresă și unanimă se plece - apoi ne vom descurca singuri.

Așa că în seara zilei de 4. Septembrie 1940 - Conducătorul I. Antonescu, după ample consultări cu Fabricius în Legatia Germană - sfătuiește și îndeamnă pe Carol al II-lea să înțeleagă că nu se mai poate continua în această formulă cu persoana sa, mai bine să cedeze fiului său Mihai ca să continue în colaborare cu Conducătorul Statului - lucru care s-a făcut chiar în cursul nopții 4/5. Sept. 1940 - astfel că în dimineața de 5. Sept. 1940 țara ia cunoștință prin radio, presă etc. despre noua situație în conducerea statului - putându-se vădește în lucrurile ce s-a scăpat de autoritarismul și absolutismul de mult doborât din uz - în viața statelor moderne și cu nădejdi noi spre o viață mai bună.

S.

Din cuprinsul amintirilor narate mai sus, în
 ordinea desfășurării lor, - povestitorul fiind printre
 cei amintiți - ca organ de pază, într-un timp de
 nouă luni - adică ultima fază a autocratismului
 dictatorial - când poporul român era satul pânzei
 peste cap, de abuzurile și fărâ de legile conducerei -
 care în acel timp supraviețuia cu transfușii de sânge
 și baloane de oxigen, - iar în viața politică în su-
 fărâ, lupta mînt de pînă acuma, capoli grai clar
 și tăios, dela minut la minut, cerându-și drepturile
la viața nouă, fărâ a mai respecta vechile și oborîtoa-
 rile proceduri, - ei prin noi forțe și metode, căscăleste
tut ce a fost - și din secolul trecutului, creia și o viață
noastră pentru cei mulți și reputația pînă acuma.

Dacă în această povestire se întîrî o sumă de
 fapte petruente în ultimile nouă luni, în ara fiul
for de lumina și adevăr al neamului, în forma
 și fondul pînă acum, se pune întrebarea netă - daci
această raclă, sî născut a crescut și a trecut la fapte,
 în intervalul scurt dela 2. IV. 1939 - 5. IX. 1940 - ori era mult
 mai veche și răspunderile trăiesc estuise în mod
 obiectiv asupra tuturor fărî excepție - deoarece
tut ceeace focuse în această modestă lucrare,
avem puteranta și încrederea întorului fapte și
înălțăminte, prin care de l. lumina asupra trecu-
tului - și de numai cauti în prăpastia adevăr
 și lingă în care noi, ne-am născut, am crescut

alături de națiunile care în conduc destinele
în ritmul vremii, & în rându cu civilizația și
cultura.

În virtutea principiilor de mai sus, s-au depus
mari eforturi și energii consacrate în cheltuieli bănești
prin întocmirea de programe la Sâng organizate,
pentru școlile de toate gradele, pentru toate institu-
țiile de stat existente și nou create, prin presă, reviste,
radio-Conferințe, crearea de imnuri și zile din care
consacrate, pentru liniștea și consolidarea acestei
instituții monarchice - așa pe noul concept de viață
societății să corespundă timpului și tuturor și ne
putem situa pe plan egal de activitate interstatală
sub toate raporturile.

Început, început posturile place în conducerea re-
sorturilor oficiale, intrare într-o măsură în mâinile fiilor
noștri din popor - excepționând resorturile din politică
externă, care rămân exclusiv în seama aristocrației
și care se transmit din tată în fiu sau gineri - într-o
măsură mai mică, dar pe cale de lichidare mai era
justiția și armata - deci totul plede în favoarea
tendințelor noi - măcar teoretic, căci în practică
să mai întârzie din când în când.

După atâtea sacrificii materiale și eforturi de vînt
mai leu, prin această nouă formulă modernă
atunci, s-au realizat puteam spune: școli de toate
gradele până la universități inclusiv și echivalau di-
plomele în cele din urmă - căi ferate - căi rutiere,
porțiuni, spitale, locuințe publice moderne, comerțul
în dezvoltare, industria meșteșugărie și nașă, agricultura etc
relații serioase și garanții murilor puteri, impropie-

Ca efect al revoluției franceze din 1797 și cea
din 1848 - Principatele române au fost la gurile
Dunării și de-a lungul Capetilor meridionali și în
răsărit - rașcuțe - de interes politic și economic
a altor puterilor din timpul acela - prin
omniscienți de încredere ai lor puțin la conducerea
acestor Principate - urmându-se interesele care erau
în opoziție cu cele ale austriecilor (românii) -
au se explica o serie de lupte fratricide
făcând ca au ajuns să se lupte între ei
adunându-se domitor străin - care prin arbitrajul
exercitat după legea legilor (Constituția) și
asigura mersul normal de execuție stabilit
al lor - astfel că la 10.5.1866. adun
pe domitorul Carol I - de Hohenzollern - au
se născut la noi Instituția monarhică -

În această situație nouă, Principatele române
au avut orice servitute făcută de sublimă parte
dăci și francezii și a levanților, au pierdut
colonia de care își legau speranțele lor și ale
urmasilor lor - din punct de vedere material -
prin jertfele de pe câmpurile de luptă - Pleșna -
Rahova - Smârdanul - etc. - și cu emenatul marilor
puteri statale - la 10.5.1881 devine Regat inde-
pendent - luându-și locul ca și în evreie

lucile, frând din împrumuturi la comercianții
locomi, încărcând la preț mărfurile luate pe
credit - se schimbeau uniformele în armate cu altele
lucrate și costivoase; se organizau serbări de
centenare (Centenarul armatei) cu cheltuieli
ce se suportau greu de stat, - se făcuseră manevre
regale într-o formă largă - dați bani și iar
bani - fără ca statul să-i câștige - trebuind să alerge
la alte state cu care colabora politicește - și
angajase împrumuturi cu dobânzi mari -

Ca toate aceste lucruri să mai treacă, criza
să se declinase, intrându-se încet în viața normală
cu special în ceea ce privește valorificarea produc-
torilor agricole - comerțul deosebit a început să revină
vie - dar năvălirile nu erau împuținate, se eliau
cu lucruri care în mod public se făceau:
sportul la tot pasul sub diferite mări în instituțiile
de stat - câștiguri nelegale în domeniul petoleiilor,
altecării în mănăstirile fondurilor oficiale, la funcționari
de stat - afaceri mici la lucruri etc - într-aceste
condiții în 1939/1940 în conflictul social de stat
aveam trepte cu mici grupuri favorite de împru-
mări, unde localii confortul se dispută cu
cele mai alene ca și din afară - dar în
jurul lor imediat, marea masă a populației -
lupta din greu la viață - lipsită de confort și de
cea mai elementară igienă și confort.

Conducerea nu se arăta indiferentă față de
aceste situații mizerabile - avea însă grijă să prin-

Înțelegerea nevoii de asistență publică - asigurările sociale, participarea la bursa internațională etc etc. Întregirea neamului sub un singur pector - Toate acestea se vedea în mod deosebit de clar, câte oară și putut face în ultimile decade în țara noastră, datorită Conducerea statului erau oameni de lucru predictibili - chiar și mai puțin desigti.

După războiul mondial prima - harta Europei a suferit modificări serioase, iar concepția și practica politică a luat forma sa actuală revoluționară, / fete de trecut - perioadă pare la noi printr-o a pors- pors fenomenului de osmoză socială inevitabilă - pors nouă configurații etnografice ce auveau - pors mică convulsivă inerentă ^{statul} - și a intrat în viața marcată - pors căuș perioadă prachului financiar mondial - manifestat și la noi în forma de criză, convergențe etc - și colac peste pupoza coincide și la venirea lui Carol II - la Conducerea statului.

De aceea începe o viață trepidantă și variată în interiorul țării - Regele înconjurat de o serie de colaboratori plini de fantezie și amblii personale, în ciuda tuturor uzanțelor din viața publică în plus opăsindu-l lipsurile de tot felul a lor mulți - căuș bănești și industriile erau în faliment și economiile cetățenilor se spulberau la mulți chiar și viața lor - căuș toate truda țării ieșea din gospodărie de pe mima - căuș putea creașii mici cele mai mănușite nevoi în loc - Căuș funcționarii publici nu erau plătiți cu

pentru sustinerea unei plebore de paraziți poli-
lici și de ipauilie, le majorau debitantii țării
dabăușle -

Trusul gatuăului - a fost atât de scump
acest aliment, că puțin din populația țării
comuna cea minimă necesar organismului - în
schimb specie din care se scotea și era produs
de țării, nu era plătită ceea trebuia -

În aceeași măsură și cu bulucul - cultivatorului
i se plătea mult prea puțin - față de prețul cu
care statul îl vindea pe piață.

Impozitele erau leune așezate prin lege, progresiv-
dar cu folos ca în practică plăteau din cei mai săraci
la timp - cei bogați cu moși, case, industrii etc
amenajau sistemul, făcând ca la vremea rindul
în vremea post politic, de unde aranjea totul
în favoarea lui - micile cum a statului.

Veniturile statului prin taxe de import și export
erau foarte puțin figure - deoarece cei interesați
și care luau în stil mare, aranjau prin a se
strage de la plată reuți către stat a taxele res-
pective (Soc. petrolifere, bulara - buschini etc)

Bolile sociale (tifoidul - tuberculoza) de făcea
simțite pe o scară întinsă în mare masă a populației
fără ca statul să se obosească prea mult în combaterea
reală pe teren - se mulțumea cu tipărirea câtorva
broșuri și afișe publice - în plus câțiva salariați
amenajați - dar față de numărul mare al bol-
navilor nu răspundeau nevoilor.

prin elemente bine documentate - și explice
 cetățenilor cauza - punându-^{și} în seama desme-
 nilor noștri de afară și dinăuntrul țării - ară-
 nându-i că s-au luat măsurile de îndreptare și
 se aștepta cu încredere o situație mai bună.

Tărâni cu tot pământul se au primit prin înpro-
 pietărire, erau lipsiți de inventarul necesar
 valorificării pământului primit, erau fără me-
 sul agronomilor de specialitate, care lucrau pe
 birouri statistici, nu erau pe teren - puținile pro-
 duse ale pământului erau la leuul ploș al interme-
 diarului, care stia și să calculeze fără de griș, căști-
 gul său - ce rămănea de la producătorului de-
 gol și descurajit.

Lăisatul (petrolul, gazul - sarea etc) făcându-se
 a fost numai o firmă șomotoasă de propagandă
 deoarece era în mâna Capitalului străin - nouă ne-a
 rămas prea puțin, din toate câte au fost din
 țară - numai câțiva favoriți s-au bucurat de
 creșterea binefacerii.

Repartul între valorile produselor țărănești și
 a celor de mare Consum din țară era prea
 disproportionat de mare, începând de la obiectele
 de îmbrăcăminte și până la cele folosite în munca
 agricolă - medicamentele, transportul pe
 c.f.e. - autobuze, tramvai etc etc.

Dobânzile la bănci pentru țărani erau prea
 mari - din Banca Națională care plănuia să
 cedeze la bănci la un procent mic - acesta în

Decemistarii lui Pălt ca și o parte din membrii guvernului ce se succedau, în majoritate urmasii din frigăritărilor faurului și leventului - îl recomandau numai prin a-i da sugestii prin care în stăruință tatăl pentru a plăti parte găzduită, fără ca să se uite și pe ei care în calculau noi privilegii și privilegii - Luptând ca poporul să fie făcut departe de adevărul acuzărilor lui cu cine stău ce proiecte de viitor, în formă sfârșit pe orice ridicat din pășutul poporului și care ar fi înecat să întreprindă a lupta seriosă, prin a de învileag toate golicăniile și murdăriile lor, - îl scotea din viața publică prin tot felul de metode - lipsite de orice scrupul.

Comitetele de administrație la marile Bănci - începând cu B.N. și continuând cu Sec. Petroliferă, Industrii, Transport, export, import etc - fabrici de zahăr - hârtie etc - erau supra aglomerate ca acești decemistarii care încercau să facă, ca o minte ciușită sau un creșu - (am văzut 3. Urăturașii prinși între 8-10 milioane mii de la Comitetele de administrație - fără alte sectoare.) -

Diferenți ministri de stat, se întreceau care să pună în dispoziția Regelui fondurile necesare sub formă neînclășărită de pământuri la bănci în străinătate - prin aceasta își consolidează poziția politică și totală deșănțarea și pentru el în străinătate - în această direcție Cyta Iovila care acuză - se la cetățenii români devenind cetățean românesc - a publicat în America o serie de acușări pătăruite - în toamna anului 1940 -

Comitetele de stat pentru industrii, marcare, etc - până nu auveau ultimul arif asupra Comi-

Încrețul de aurille scure, din părți în întregime
serii, era considerat și acceptat spre manifestări
ce nu se identificau cu specificul și caracteris-
tica neamului. (Straja țării!)

Stăruirea bolilor climatice erau la îndea-
măna muncii a aceluia se dispuneau de locuri
altfel mare majoritate, se mulțumea muncii și audien-
țau în cel mai bun caz, și stăruie să afle și în
mai puțin ceva, după valoarea lor din punct de
vedere fizic, sau al terapiei fizice în parte.

Pe scurt cum arătat în mod sintetic, în partea
lămuritoare a războiului, care era în viața statului cu
mai multă acțiune în viața de 5.11.1940 - fără a aduce
vreun lucru poporului, care arăta plin de speranțe
într-o nouă viață cu toate liniile faciale ei de la condici-
care era - deci în din motive de decizie a se-
curea este capul portughezilor și de stăruie ca o lumina-
mare, din cauza acestor lucruri cu alte războaie - și în
amtra cu o vârstă vitalitate, dorind progres în
tot ce se cheamă civilizație și cultură.

Dar cum istoria este mărturie fără gârlă, în
în viața de emancipare a popoarelor, războiul pleacă
de sus în jos și mai puțin, sau aproape deloc, de jos
în sus - în cazul nostru. Valoarea morală a Regelui
Carol II-lea - era prea puțin cunoscută în opinia pu-
blică - care totuși a mai făcut încercări spera-
nte în dreapta, având vârstă care îl obliga la
aceasta - dar a fost totul zădărnice - mergea spre
prăpastie, ca și cum omenească în termenele firului vieții
deci - nu-l mai preocupă decât viitorul său, nu
al țării - cum se dovedește ulterior.

liomului, sau lua forma intrării în executare.

Comitete de recepție la fabrici în stăruință pentru materiale ce veneau în țară, au plecat până ce nu se arătau beneficiile de comitete, care se depuneau direct acolo pe numele celor stabiliți.

Alina acumina și recunoscute ca J. Brătianu cu M. Averescu au avut dreptate în 1918 - când au cerut categoric îndepărtarea și complet din faclă și din țară deoarece în timpul războiului fiind șiler activ. Capitala se susține sistematic de la obligațiile sale - punându-se sub crișă Maum; și tatălui său cu care aparca foarte rar - în schimbul cu fiți dăunătoare fără tot felul de petreceri antrenându și alți tineri ambulează rodul il stiu - Capitala care împuneu cu marea - aer grioș, lungetul dări și aer dărtul de febră - joci de aur -

J. Brătianu și Averescu din anumite considerații nu i-au inclus actele la unii departe de rând - dar în memoriile lor, au pus pe totă grija adevărul, ca posteritatea să ia cunoștință de ce se adevăra - deacei Carol II prin oamnei săi a făcut tot ce a fost posibil de susține memoriile M. Averescu - prin jochul secretar Papa Costea - lăstăndu și se publice numai notele zilnice de război -

Pentru a orbi masele poporului - a organizat în zilele eclipe regale - compuse din profesori și studenți care să meargă în diferite centre, unde prin comitetele lor cu cei din regiune, să-i centreze pe la viața nouă, în gospodărie, în muncă, igienă și asistență medicală, confort etc - dar era prea puțin făcut de marea lipsuri care cereau să fie rezolvate.

Prin aceste eclipe cu tunc organizate, cu prea tăcerea
 să mai separe și să mângâie sufletul și țărâna, cu simțămîn-
 tele, caracterul și aspirațiile lor, cu obiceiurile
 și îndelungirile lor, balordele dorurile și gântecele
 ce se opresc la dezgături. Cu minuțioasă lor înțelegere
adevărurile isornare de apă vie, de unde și și fatalitatea
 fetei, aici care voese să se simte că aparține ^{și sunt și} vâlcăriei
 popor și ai acestor păcătoși - mizeria și faimă lor
 în viața sa - că umilintele, durerile, bolile sociale
 țigau pe tot felul și în tot momentul gata să izbucnească - erau
 îndaruirea existenței la viață cu programul ofensiv
 pentru popor, precum și sustinute propagandă cu
 activitatea și preocuparea permanentă a Regelii - pentru
 linile neamului -

Momentul de domnie al Regelii Carol II-lea este
 tulburător și dramatic, asfăltat și lipsit de lumină
 și speranță pentru viitor -

Iată epilogul unei vieți începute sub cele mai
 frumoase auspicii de viitor - cu totuși din jurul său -
 apăsătoare precocitate sa - iată copilăria sa
 dăruia în prevedea un urcuș superb spre vârful pro-
 mitei de stat. Tatăl făcând să pălărieze în jurul
 speranței albe - dar și au văzut înțelăți - prin comportarea
 lui la Rege - a dovedit că se întrecut cu cel mai
 vechi arceșdăș al unei mări fertile - aflat pe lumina
 unor moșteniri minore și slabi. Dar comănuț are o vâlcărie
 tot rău la ținele lui, și au tras mări și puterice în
 ținele pentru viitor.

AMINTIRI

=====

1.XII.1939 - 5.IX.1940.-

Eram în cadrele Sc. de Of. Inf. Sibiu, când comandas Compania elevi anul I - abia trecusem perioada de aclimatizare, când la 30.XI. 1939, sint chemat urgent la raportul Comand. Scoalei.-

Sint primit în Cabinet și după prezentare, îmi înmânează o telegramă în care scria că pe 1.XII.1939 sint mutat în Batal. de Gardă din I.O. Senna Ministrul de Război.-

După ce am luat cunoștință privesc la Comandant care m-a întrebat ce știu în legătură cu această chestiune, răspunsul l-a citit singur pe fața mea - eram cu totul surprins și D-sa mi-a spus: te cunosc prea bine, nu-mi trebuie nici o explicație.-

Au urmat ordinele de predarea companiei unui alt camarad de la Dir. de studii și la 1.XII.1939 m-am prezentat la Comand. Batal. Gardă, unde de la intrare am fost întâmpinat de către ofițerii subalterni foști elevi la Sibiu - întrecându-se în a-și arăta bucurie de a fi cu ei împreună.-

Comand. Batal. Maior Ilie Radu, m-a primit cu răceală a 2 oameni care se văd pentru prima oară, acesta în fața mea raportează telefonic Șef Casei Militare G-ral Ilasievici Cohst. și Adj. de serviciu, că m-am prezentat la serviciu. Împreună cu maiorul Ilie Radu, mergem la Cabinetul Șef Casei Militare unde m-am prezentat de sosire la noua unitate, aici mi s-au dat sfaturile de rigoare pentru noua comandă pe care o voi exercita-o sub ochii tuturor ziua și noaptea, unitatea fiind în Calea Victoriei (Palat) nu la Ghencea ori la Sinaia.-

În ziua de 2.XII.1939 ora 10 împreună cu Șeful Casei Militare, Comand. Bat. și col. adj. Pastia Alex., sintem primiți în cabinetul suveranului, unde m-am prezentat conform I.O., mi-a întins mâna, mi-a spus că îmi cunoaște caracterul și pregătirea profesională însoțite de puterea de muncă și devotament. Ne-am retras cu toții - eu am început lucrul ziua și noaptea, așa că în 7 dec. 1939, dublat de un sabatarn vechi am început cu cordonul fix și mobil - pe Suveran la festivitatea inaugurării Sc. Sup. Război, cu un program deosebit de frumos, reliefindu-se realizarea arhitectonică, care să corespundă rolului de înaltă cultură militară.-

///

Mișcăt de modal cum s-a desfășurat această inaugurare dealt-
rei prima de așa natură în viața mea, în plus miezul discursului
ținut de Rege, contura clar și categoric situația politico-mili-
tară continentală, de care Patria noastră nu era scutită.-

În această situație ^{noastră} pentru mine, mi-am dat seama clar din
zi în zi mai mult, că orizontul meu de descifrarea situației noas-
tre politico-militare se lărgea datorită posibilităților multiple
măcar din punct de vedere documentar.-

Sînt pus în legătură cu d-rul Eugen Bleanu, care alina lucra
într-un birou la Casa Militară, acesta îmi face un tur de orizont
al curentelor politice din țară, bineînțeles în părțile ce mă in-
teresează pe mine ca ofițer în gardă, asupra sistemelor și procedee-
lor ce foloseau diferiți agenți scopariți care abundă în capita-
lă, relațiile mele cu camarazii și chiar cele familiare să fie cu
măsură, pe cît posibil să renunț la unele obligațiuni sociale vechi
cel puțin un timp scurt, într-un cuvînt o serie de restricții
motivată.-

Iată că după acest prim contact în serviciu și după recoman-
dațiunile de mai sus, preocupările care mă rodeau sufletește încă
de cînd am plecat de la Sibiu, încep să aibă răspunsuri lămuritoa-
re, în același timp îmi suna în conștiință "te cunoșc și sînt con-
vins de puterea de muncă, devotament, caracter, etc", deci încă
un argument puternic pentru mine, că în locul unde mă găsesc, ni-
mic și nimănui să nu-mi fie ca ceva obișnuit - din contră în perma-
nență să fiu precant și măsurile în cadrul serviciului să fie bine
cîntărite.-

În ziua de 20.XII.1939 am ținut o conferință documentară
profesională asupra organizării, dotării și doctrine de luptă a
micilor unități de infanterie, în comparație cu aceleași mici uni-
tăți de inf. ale Statelor vecine; în fața Voievodului Mihai înco-
pit de lt.col.Dănilăcianu și maior Romanou, precum și a ofițerilor
subalterni din București (G.Victoriei și Ghencea).-

Încă un prilej care mă face să înțeleg mai ușor serioși-
tatea locului unde mă găsesc - să fiu eu în situația de a face ex-
punere profesională în fața moștenitorului tronului - mare lucru
pentru mine atunci.-

Dar cu oîz milele se scurgeau sub aspecte diferite și
fiecare separat mă lumina și mai clar; activitatea ce desfășuram
leșea de multe ori din cadrul celor ce eu știam mai înainte - si-
tuații în care supra-profesionalul joacă un rol deosebit, iată că
sfaturile de la Cr. Bleanu nu erau fără de rost.-

Acum îmi apar în minte digresiunile ce mi le făcea profesorul de istorie politică și anume nu este suficient să înțeleg numai ce este scris clar în curs - ci să înțelegi și să te preocupe și cele ce se desprind printre rânduri - acolo vei găsi probleme foarte importante.-

Luna decembrie 1939 - așa cum este înzestrată prin tradiție, cu o sumă de evenimente religioase în jurul cărora civilizația și cultura a creiat o serie de manifestări prin care să miște și chiar să emoționeze pe cei mulți - în sensul educativ și instructiv - aci în noul loc - programul tradițional de Crăciun, a fost organizat cu echipe de ambele sexe, școlari, studenți, societăți corale și profesionale ca în mod sintetic să prezinte din toate provinciile țării, oîntece, unări, jocuri, cîmilitur etc., ca dovadă de dragoste față de Capul Statului, la toate acestea eu am fost în mod permanent și am rămas profund impresionat de varietatea și frumusețea celor ce s-au desfășurat.-

La 1.I.1940 în ținută de gală Guvernul prezintă felicitările de rigoare Regelui, apoi împreună cu Demnitarii Casei ^{și Militare} Civile - îngrease cercul de protocol și ceremonie pentru primirea Corpului Diplomatic acreditat în țară, eu cu unitatea ce comandam cu Drapel și Muzică, am dat onorul la intrare în Palat, de aci C.D. este condus de cei în drept în sala tronului, iar eu mă strecur să văd cum se comportă helebardierii dați tot din compania de gardă, care contribuiau prin prezența lor la decorul acestei săli de ceremonii.-

Au avut loc alocuțiuni potrivite momentului apoi o gustare simbolică - ca în cadrul aceluias protocol - Corpul Diplomatic să se retragă spre Legațiile respective - urmează tot în formă ceremonială plecarea Guvernului.-

Unitatea și-a reluat activitatea de gardă, avînd toate platoasele grupate în Calea Victoriei, nemai lucrînd la cîmpul de instrucție în timpul serbărilor de fine și început de an - folosind sala de spectacole, biblioteca, pentru instrucțiunea teoretică și educativă cu subalternii Companiei.-

După ce a trecut și această festivitate bogată în protocol și ceremonie, unde am trăit fiecare moment și am cîntărit orice gest, care s-a făcut din ambele părți, mi-am pus întrebarea în sufletul meu, cum un om de talia Suveranului cu 15 ani în urmă - 1925 - ne-a fost prezentat documentar și oficial într-o broșură, plin de toate cîsururile și cu tot felul de scîlder

- 4 -

sufletești - care nu-l făceau să fie apt atunci ca moștenitorul tronului și mai târziu ca Rege - dilema era cu atât mai mare, cu cât din cuvintele Decanului Corpului Diplomatic - se desprindeau inversul celor de mai sus - când s-a spus adevărul atunci ori acum?

Tot din cuvintele Decanului C.D.s-a desprins tot mai luminos, marea personalitate ca om și Suveran - iarăși o ocazie pentru mine să-mi apară în minte o serie de aprecieri auzite în diferite împrejurări din viața - foarte întunecate, care frizau morale și etică socială, tot în seama Suveranului - toate aceste contrasturi mă tulburau.-

Din răspunsurile date Guvernului și Corpului Diplomatic într-o formă liberă, elegantă și în spiritul de înaltă etică și solemnitate, nici un cuvânt sau gest de prisos - totul și toate se potriveau minunat, cu imperativul timpului în spiritul aspirațiilor neamului și tot acum din locul retras unde eram, am observat la câțiva demnitari din rândul 2 și 3 - gesturi cu zîmbete și coaste discrete, în timpul ceremonialului - mi le-am notat în suflet pentru a cere lămuririle convenite de la acel care era în măsură să mi le facă.-

Zina de 6.I.1940, sărbătoarea tradițională "Boboteaza" în acest an organizarea desfășurării serviciului religios a fost într-un fast deosebit, pentru a contribui și pe această cale la renouarea spirituală a opiniei publice, atîta de impresionată și plină de griji, avînd în mijlocului refugiați polonezi și cehi - plus atmosferă externă greoasă.-

În fine iată o serie întregă de evenimente trăite din plin și care au avut darul să răscolească în sufletul meu o sumă de amintiri, începînd cu copilăria mea conducîndu-mă la concluzia că tot ce se forțează și se exagerază ca să depășească normalul în orice activitate omenescă - nu are durată mare - ba mai mult, contribuie la accelerarea lichidării într-un fel sau altul - al scopului ce se camuflează.-

Peste cîteva zile, Regele, pleacă la vîntoare, organizată în Banat, de la Estalioa, a pare maiorul ILIE RADU, cu însoțitorii și personalul necesar - eu am rămas singur în București - ocazie binevenită pentru a mă odihni după aproape 12 zile de încoadări continue - ocazie am și făcut în mijlocul familiei.-

D-ru! Biau nu a renunțat de a veni zilnic la Palat, în cadrul programului său obișnuit - găcind timp și pentru mine ca să mă chem la biroul de lucru, voind să știe ce anume am mai găsit

nou în serviciul meu, pentru a-mi da lămuririle necesare și tot acum să vină cu probleme noi ca să-mi lărgescă orizontul în serviciu.-

I-am povestit impresiile mele asupra tuturor împrejurărilor prin care am trecut în timpul 20.XII.1939-6.I.1940. - s-a apreciat favorabil spiritul de observație și într-o măsură și critic, fără să ocolească gesturile celor cîțiva demnitari la anul nou, etc.....etc.....-

La toate cele cîte eu i-am povestit și pe care le-a urmărit cu interes, d-na mi-a răspuns: "dragul meu, nu vreau să promovez nimic din lacunele ce ai constatat - dar din experiența ce o ai din viața și profesie - țin să te fac atent, că în jurul capetelor de stat fie monarhi sau președinți de republică - au fost, sînt și vor mai fi - intrigi cu forme din cele mai variate - însă o minte serioasă, caută să vadă de unde izvorăsc toate acestea, cine le colportează și în ce scop, dealtfel ai să te convingi personal de toate sau măcar în parte, cît vei lucra unde te găsești".

Socotind că mi-a dat răspunsurile cuvenite - a continuat să-mi facă cîteva scurte caracteristici ale demnitarilor cu care voi avea mai des de lucru și anume:

1.- Marele secretar general al partidului F.R.N. Ernest Urdăreanu doborât cu rafinamentul și violența diabolică, dictează în mod nerușinat în sîsa formulă guvernamentală bucurîndu-se de încrederea Regelui, ca unul ce avea multe calități comune cu respectivul - prin fustul și vorbele sale bombastice, justifică predestinarea sa, în deținerea soartei acestui popor, el fiind cel care îi asigură viitorul și nu accepta să fie contrazis, oportunismul a fost la baza tuturor manifestărilor, care acorda larghețe în relații, ca la un moment să le suprime brusc - un mare risipitor de bani și vespia în jenă financiară, un clasic erotoman, laș în momente grele, ingrat fără de pereche, nu concepea că poate să fie înlocuit de cineva de la cîrma țării.-

2.- Generalul Ilasievici Conet.

Cu experiența ce are prin vechimea sa la palat, este bun la toate pentru scurt timp, fără de nici un fond serios, după un timp scurt de lucru, rămîne numai cu poze sa impunătoare, iar restul tabula rasa.- Susceptibil la complimente ieftine, îi plac banii, obiectele de valoare, afemeiat inofensiv, iubitor de curse de cai și jocuri de noroc, însă cu banii altora, că el nu avea.-

3.- Mocioni Anton:

Fiul morocului, convins că este indispensabil în viața Statului român și a Palatului, pretindea nenumărate drepturi de la stat, el nu recunoștea că are vre-o obligație față de stat, egoist, ari-vist, avar bolnăvicios, arghirofil, răzbunător și incapabil de vre-un gest de altruism.-

4.- Stircea senior, întrunea toate calitățile cerute de lo-cul unde se găsea, însă sub constrângerea agresivului de Urdăreanu se manifesta ca atare. Era ținut în Palat, mai mult pentru relațiu-nile ce le avea în mod real și rodnic cu străinii acreditați în țară.-

5.- Flondor Iancu, ajutorul prim al lui Stircea, cu ace-leași frumoase calități, însă iubea mult băutura, dar controlat la timp nu făcea abuz.-

6.- Ulea Octav, al 2-lea ajutor al lui Stircea, mare refle-nist, ironic, intrigant, egoist, în concluzie omul clasic de cir-cumstanță.-

7.- Marinescu Florian, în relațiile sale de serviciu lipsit de consecvență în hotărârile luate, ușor influențabil în relațiu-nile cu personalul subordonat, gata să asculte orice nimicuri, etc.

8.- Ini enumără o serie de abateri comise de predecesorul meu la Comanda Companiei, adică foarte larg în răspîndirea știri-lor din Palat - în cercurile unde mergea, multe relațiuni cu co-respondenți de presă internă și externă în cercul cărora juca cărți pe sume mari, afemeiat și morfinoman.-

Cu aceste caracterizări încheie discuțiunea noastră promi-țîndu-mi că altădată va veni cu completări mai interesante.-

În ziua de 23.I.1940 sîm invitat împreună cu maiorul Ilie Radu la Biroul d-lui Stircea Senior - care ne dă la fiecare ce avem de făcut cu subalternii noștri - în timpul festivității de-a doua zi 24.I.1940, cu cavalerii ordinului Ferdinand I; încă un prilej ca să-mi dau seama cît de mare importanță are studiul și organizarea în toate manifestările omenești - deoarece programul de la 24.I.1940 s-a desfășurat minunat fără să aibă nici cea mai mică lacună, în plus mi-au rămas neșterse în sufletul și mintea mea, figurile oamenilor de diferite trepte sociale din toate țî-paturile țării - adevărate stînci de granit, costumele lor națio-nale, uniformitatea graiului ce foloseau, marceau omogenitatea noastră românească, figurile lor brădate de numărul iernilor și al primăverilor ce aveau fiecare, ilustrau vitalitatea unei na-țiunii viguroase.-

Regele, Voevodul și Princesesa Elisabeta, s-au întreținut cu fiecare cavalier, toți în măsură să răspundă fără a găgăvi asupra bucuriilor și necazurilor din regiunea respectivă.-

Intr-una din zile când îmi făceam controlul poștelor din incinta Palatului - sint reținut de către dl.Arhitect Ernest Ion în locuința sa- unde îmi spune că m-a urmărit cum îmi îndeplineam serviciul în noul post - că mai mă cunoaște de la ofițeria subalternei etc.- că a auzit de viața mea familială și încheie prin cuvintele: "pentru munca și sbuciumul ă-tale nu-ți va face statue, dragostea lor te ridică, dar nu te susține, tatăl meu a pățit-o, eu sint prea bătrîn ca să mai repar ceva" continuă prin a-mi face câteva istorisiri din viața intimă a lui Carol al II-lea din cruda-i copilărie, într-adevăr m-a pus pe gînduri însă mi-am făcut rezervele convenite și mulțumindu-i am plecat spre casă.-

Mult timp m-am gîndit asupra celor spuse de Architect în mintea mea, mi-am făcut fel de fel de presupuneri - concluzia primă a fost că mi se întinde o cură - de aceea mult timp am evitat să mai am vre-o convorbire între 4 ochi - dar cînd mă prîndea, iar îmi spunea o sumă de amănunte, că vă mărturisesc toate le luam sub beneficiul convenit - fără însă ca eu să-mi schimb atitudinea față de dînsul.-

Timpul singurul care decide în asemenea situațiuni, a dovedit că a avut dreptate, iar eu l-am bînuit pe gratis dar a fost prea tîrziu cînd am priceput toate cele ce mi-a spus.-

Într februarie 1940 mai puțin bogată în evenimente, așa că activitatea mea se desfășura într-un cadru mai liniștit ba uneori chiar monoton dar dr.Bianu profită de această perioadă și îmi dă pentru studiu scasă bîșuri soase de dînsul pentru cursurile ce avea cu caracter profesional la Poliție și Siguranță - însoare cu materialul necesar înțelgerii unor probleme de documentare, mai găsește necesar să-mi facă o secțiune verticală în piramide societății Bucureștene analizîndu-mi componența, tradiția sporadică, modul cum un străin abîl poate să se strecoare ba chiar să parvîng în locuri și posturi foarte importante.

Prețui sintezele ce făcusem scasă la buletinele vechi și mă încercam cu altele, în acelaș scop.-

Între în martie 1940 mai bogat în știri externe, zvonurile circule cu viteză luminală în forme senzaționale, un singur lucru se desprinde răspicet, Hitler se înoleptase adînc în lupte cu apusenii, iar lumea romînească foarte irascibilă, fă-

cea comentarii ample, pe stradă, tramvai, biron, cafenea, situație care ușura mult activitatea agenților acoperiți. Finlandezii cad onorabil în armistițiul cu URSS; polonezii fugari reușesc să se grupeze în Apus, ca să reînceapă lupta lor națională, în Jugoslavia butoiul cu pulbere din Balcani neînțelegeri interne, fărâșă a renunța la tradiționalul lor cuțit și pistol ca ultim argument - idem în Bulgaria - la noi extremiștii ducem lupta în subversiv, aceasta mai mult în stratul originesc - la sate țărani își lucrează cu trudă ogorul ori livada de pomi - fără a renunța la preocuparea ce o aveau din punct de vedere politic intern și extern - în același timp răspundea la timp chemărilor la concentrare în zona de acoperire și la unități, unde comportarea lor a dovedit multă înțelepciune cetățenească.-

Toate aceste manifestări din interiorul țării noastre, au fost cunoscute de către sfetnicii lui Hitler - care în studiul ce-l făceau în realizarea scopului lor, în mod conștient și documentar, își dozează forțele și mijloacele față de dârzenia cu care își apărau granițele țării, cetățenii români.-

Ca răspuns la toate cîte se petreceau în sfara țării, în cursul lunii martie 1940, se inaugurează sub conducerea Academiei Române - Institutul de Istorie Națională în Parcul Jianu, unde a participat Capul Statului, care în cuvîntul inaugural a marcat importanța acestui Institut, în ceea ce privește flacăra de adevăr și lumină. Profesorul N. Iorga întărește cele de mai sus și invită pe academicienii prezenți să îndemne tineretul chează la viitorul lui, să vină aici să ia lumină și adevăr, singurele argumente rodnice în ridicarea și luminarea neamului.-

Tot acum capul statului, asistă la inaugurarea unui Portic sportiv modern și a unui poligon de tragere redusă la Centru Breaza - alt prilej de afirmare tinerească națională.-

Ca urmare a relațiilor mele de serviciu cu Demnitarii, căutam să mă cunosc mai îndeaproape, așa că într-o zi sînt invitat în biroul d-lui Stîroșea senior, care mă chestionează foarte abil, voind să se convingă cum mă simt în locul în care am venit de curînd, cum mi-au plăcut o serie de evenimente care s-au derulat în Palat - bineînțeles cale oficiale, manifestîndu-și plăcerea de a-mi cunoaște și familia mea la care am răspuns cum se cuvenea.-

La fel s-a petrecut și cu dl. Flondor Iancu în altă zi.-

Mai sînt invitat în biroul Marelui Măstru de Vîntoare Ecuson Anton, care în așteptarea sîtarilor ce erau în trecere avea nevoie de încălțămînt la vîntoare - în plus în serviciul meu, trebuia să-l cunosc într-o măsură oarecare și în programul lor neo-

ficial, pentru a-i găsi la nevoie cu ușurință.-

În continuare sînt invitat la dl. Ulea Octav și la dl. Marinescu Florian, tot în dezvoltarea relațiilor de serviciu.-

Sărbătorile Paștilor, Regele cu Voevodul Mihail le-a petrecut la Castelul Vinătoare Reghinul Săcesc - însoțit de dr. E. Bîanu, preot Sae Popescu (Acad. Teologică) col. adj. Pastia Alex., maior Ilie Radu - cu personalul necesar pazei acolo - loc nimerit să aibă legătura cu personalități din Ardeal, romîni și minoritari, lucru executat prin dr. E. Bîanu.-

Dar evenimentele din afară făceau ca atmosfera să fie din ce în ce mai apăsătoare - așa că la venirea Regelui în capitală, probleme mari și variate îl așteptau, audiențele oficiale se țineau lanț, cele private în cursul nopții de asemenea, toate acestea arătau fără vorbe în fapt - o stare de nu putea să aibă durată - cum s-a și petrecut. În calitatea mea de Comand. al Companiei de Gardă, după înapoierea Regelui de la Reghin am primit ordin direct în numărate seri ca la ora x la poarta numărul y să ridic sentinela și personal să introduc în casă persoane cu indicativulunde așteptam pînă ce se termina convorbirile ca tot eu să-l conduc pînă ce îl scoteam în stradă din incinta Palatului.-Ulterior am aflat pe cine am condus în condițiunile de mai sus: M. Manoiilescu, Voievod, Gh. Brătianu, M. Constantinescu, R. Franasovici, emisari din partea ^{Vaida} ~~Rabin~~ ^{Rabin} ~~Marceli Gassner~~ col. Thierie, Tauriaer, col. Bek cu 2 polonezi etc. etc....

Serbarea națională de 10 Mai 1940 s-a desfășurat într-un cadru restrîns, amenajîndu-se o tribună mică în fața Palatului, unde s-a primit defilarea trupelor celelalte serbări anexe idem tot restrîns, deoarece marea noastră aliată Franța, fusese îngenuchia-tă de forțele germane.-

Deasemenea ziua tradițională a tineretului 6 iunie 1940, precum și ziua restaurației 8 iunie 1940, s-au sărbătorit în mod simbolic, tot în semn de participare la marea încercare a poporului francez.-

Activitatea politică în Palat lua aspecte din ce în ce mai pronunțate, în sensul că ședințele restrînse ale Guvernului se succedau la intervale scurte în legătură cu rapoartele ce sosseau prin curieri de la legațiile noastre din afară - precum și visi-tate dese ale unor anumiți miniștri acreditați ca: cel al Franței și Angliei, Turciei, etc.-

D-ral Bianu era permanent în Palat, de unde alimenta pe Rege cu știrile ce-i soseau în mod permanent ziua și noaptea, - el singurul care le transmitea nu folosea pe nimeni din jurul Regelui.-

Demnitarii Palatului, erau permanent la birou, pentru a fi în măsură să execute însărcinările primite fără întârziere, acestea în cadrul specialității și relațiilor ce aveau în special în rîndul Corpului Diplomatic.-

Aducerea în capitală a lui Fabrițius în locul lui von Papen trimis la Istanbul - enervează chiar supără cercul politic din țară, deoarece acest diplomat care trăia în umbra bătrînului Bismarck de altădată, era agresiv și un mare intrigant cu prea puțină eleganță diplomatică în manifestările sale, lucra pe față cu elementele răvrătite legionare, cărora le garanta conducerea țării, dacă lucrează și colaborează cu germanii.-

Pentru a se evita situațiuni care să antreneze statul român în vre-o încurcătură gravă din punct de vedere juridic, s-au luat măsuri de pază și supraveghere deosebită a Legației Germane, toate acestea în mod discret.-

Reprezentantul diplomatic al URSS nu reușise ca să prezinte scrisorile de acreditare la Rege, pînă în iunie 1940, deoarece prin Mareșalul Palatului era în mod sistematic amînat - motivînd boală sau vre-un deos în familia regală. În această perioadă de timp, din cele mai întunecate pe care eu am putut să le înțeleg - arăta în mod clar - cum forma de stat se clătina din temelie - tot ce se desfășura era într-un fel de modus vivendi - nicidecum nu justifica un puls real și viguros - viața comercială stagnase, ici colea cîte o vitrină mai maroc urmele rămase din trecut - în industrie se lucra pentru a masca față de muncitori și opinia publică - goliciunea care era - bursa lucra figurativ, nimic serios - agricultura aștepta cu hambarele pline, toamna cu cumpărători și prețuri mai bune, funcționarii publici sub presiunea F.R.N. făceau față cu răceală la serviciu, erau mereu preocupați cu grija zilei următoare, presa oficială făcea eforturi pentru a canaliza preocupările publice spre obiective de circumstanță - nimic serios.-

Grupul german din Ardeal și Banat jubila și activa neobosit ziua și noaptea în diferitele lor organizații (Hitlerjugend - Carpaten - Verein etc. etc.) așteptînd cu nerăbdare momentul cel mare, cînd țara noastră să fie înghesuțată de Hitler - unde să crească o Germanie Dunăreană - ale cărei hărți le aveau și le distribuiau pentru propagandă ^{apărînd} /ce rol important vor juca ei, în acest colț al Europei.-

Noul șef al Grupului Minoritarilor din țară, Hans Otto Roth - acuză vehement pe predecesorul său Rudolf Brandach - că a vîndut Guvernelor românești, interesele minoritarilor.-

Naționaliștii sîrbi sub conducerea lui Gavrilovici Dușan în Banat, agită în concurență cu evreii, problema Torontalului unii în favoarea sîrbilor, alții a nemților.-

Revisioniștii maghiari din Ardeal ajutați de evreii maghiarizați, se înfrîntă și nu crață un moment de slăbiciune ca să n-a atace cele ce s-au stabilit la Trianon.-

Ucrainienii din Bucovina și Nordul Basarabiei de asemenea manifestă public alipirea la Republica Ucraineană din URSS.-

În Dobrogea în special în Cadrilater naționaliștii bulgari luptă pentru revenirea la Bulgaria a Cadrilaterului.-

Grupuri de minoritari din Basarabia împreună cu evreii filo-ruși răspîndeau știri în rîndul populației băștinașe despre revenirea cît mai neîntîrziat la URSS.-

În concluzie, orice om modest și obiectiv, fără a avea vre-o sursă de informație serioasă, putea să desprindă din ceea ce vedea în manifestările publice, că desmădejdea era flagrantă, că orice încercare de a camufla ori a canaliza prin presă, radio, etc. erau inutile - ceea ce aștepta o lume întreagă - se cerea să se rezolve, cum s-a și petrecut nu peste mult timp.-

În seara de 28 iunie 1940 reprezentantul diplomatic sovietic la București, prezintă Ministrului de Externe ultimatul URSS - cunoscut public a doua zi, pentru cedarea Basarabiei - nordul Bucovinei și al Moldovei.-

Consiliul de Miniștri dublat de Consiliul de Coroană în aceeași noapte se întrunesc și acceptă ultimatul URSS dîndu-se ordinele convenite de M.St.M. și M.R. în cadrul cedării și în același timp se trece la mobilizarea armatei, pentru a preîntîmpina situații neprevăzute în interiorul țării.-

Întreaga națiune ia act cu remanare despre această lovitură și se așează conștient la drumul suferințelor, care și pentru noi sînt o realitate așa cum a fost cu cîteva luni mai înainte la vecinii de la Nord. Guvernul ia măsuri ca refugiații să fie dirijați și organizați în diferite regiuni proporțional ca să nu stingherească viața normală în interior. Viața în Palat este revîntată, îți puteai da seama ușor că milele pentru Rege sînt numărate.-

Batalionul de Gardă Regală mobilizează un Batalion operativ ce urma să intre în compunerea Diviziei de Gardă, însă după 15 zile mobilizarea se suspendă și se rămas la unități sub arme pe lângă contingentele active, cele din completare, restul au rămas

la casele lor.-

D-rul Biana acum lucra zi și noapte cu Regele direct, care era ținut în orice moment la curent cu tot ce se petrecea în interiorul și exteriorul țării - îl vedeam în tot timpul fără ca să mai putem vorbi ca mai înainte, situația în special pentru dînsul nu mai permitea - dar erau suficiente privirile și gesturile ce-mi făcea - timpul socotelilor a venit.-

Opinia publică se manifesta fățiș contra Regelui pe care îl făcea vinovat de dezastrul în care se afla țara, Șefii grupărilor politice desființate, circulau continuu în public pe care-l agitau fățiș contra Guvernului anticonstituțional - într-un cuvînt valurile furtunei lovesu în tot felul în populația pașnică a țării - care fără a-și pierde calmul și mintea - va dovedi cu prisosință maturitate și virtuți alese, în sensul că ceea ce instrumentau cei din afară - nu se va întîmple și așa a fost.-

În cursul lunii august 1940, vine o altă lovitură, prin Dictatul de la Viena - care ne obligă să cedăm în favoarea Ungariei cîteva județe din nordul Ardealului, iar prin Protocolul de la Craiova, să cedăm Bulgariei Cadrilaterul; deci alte eforturi pentru a răspunde noilor obligațiuni, pe care cu toate împrejurările vitrege le-am satisfăcut, fără ca să se petreacă nici un neajuns din contră parcă ceva divin, călăuzea sufletele cetățenilor spre o conduită demnă, fără să uite un moment, că în asemenea ocaziuni numai prin menținerea dîrșă față de loviturile venite de la dușmani - să nu-ți pierzi ființa ca neam, toate celelalte se mai pot reface, aceasta odată pierdută greu o mai reconstituești.-

Carol al II-lea a înțeles foarte clar, că poziția sa este compromisă și numai putea să rămînă la conducerea țării și după mai multe consilii ținute în Palat - hotărăște aducerea de la Bistrița, Vîlcea, a g-ralului I. Antonescu, unde era în domiciliu obligator - cu care are convorbiri ample - după care acceptă primește o bună parte din prerogativele regale - capului statului, rămînîndu-i numai cele cu caracter simbolic și tradițional - așa că la 29 august 1940 - generalul I. Antonescu devine oficial Conducătorul Statului alături de Rege.-

În noua formulă de stat - sînt consultați pe rînd în Palat - șefii grupărilor politice desființate, diferiți profesori universitari și alte personalități, fără ca să se poată realiza ceva pozitiv - era prea tîrziu ca să se mai poată repara ceva în jurul celui, care prin tot felul de măsuri a măcolit o întreagă apăsare de stat, așa cum era - orice încercare era inu-

- 13 -

tilă, peste tot se contura în mod vădit și fără nici un înconjur dorința expresă și unanimă să plece - apoi ne vom descurca noi singuri.-

Așa că în seara de 4 sept. 1940, Conducătorul I. Antonescu după ample conciliabule cu Fabricius în Legatia Germană sfătușește și îndeamnă pe Carol al II-lea să înțeleagă că nu se mai poate continua în această formulă și mai bine să cedeze tronul fiului său Mihai, lucru care s-a făcut chiar în cursul nopții de 4/5 sept. 1940, astfel că în dimineața de 5 sept. 1940 țara ia cunoștință prin radio, presă, etc. despre noua situație în conducerea statului, putând răsufla în liniște că a scăpat de autoora-tismul și absolutismul de mult scoase din uz, în viața statelor moderne, cu nădejdi noi în vremuri mai bune.-

Se formează noul Guvern legionar, având în frunte pe Conduc. Statului Gral I.A. secondat de M. Antonescu ca Vice Președinte, fără să aibă din vechile partide vre-un reprezentant, se trece la lucru intens în viața publică internă și din punct de vedere extern - unilateral se trece în orbita germană - cum se va vedea ulterior în viața nouă de stat.-

Ca primă măsură de curățenie Palatul, Armata, Siguranța, Justiția, etc.etc. de o parte din colaboratorii lui C.II, iar în seara de 6 sept. 1940, Regele cu I.A. condus la Gara Mogoșoia pe fostul Rege, pe care cu un tren special, ^{pleacă} însoțit de Ministrul de Interne de atunci Generalul Popescu David, prin care îi garantează viața pînă la ieșirea din țară prin punctul Jimbolia - ajun-gînd în Portugalia unde s-a stabilit la Lisabona.-

Si acum poporul român face dovada unui suflet bun și larg - deoarece la plecare nu a făcut nici un gest care să prejudicieze viața sau bunurile ce a luat cu el în tren, cu toate că era la curent cu toate depozitele de bani ce avea în străinătate, plus cumpărare de terenuri de plantații peste Ocean - ducă-se cu toate și cu totul - numai să ne lase în pace - care popor ar fi tolerat așa ceva?.....

///.

ORGANIZAREA PALATULUI1.XII.1939-5.IX.1940.-I. Mareșalatul

- Mareșalul Palatului Ernest Urdărescu
- Protocol și Ceremonii (Stircea Senior
Flondor Iancu
Ulea Octav
- Maestru de vânătoare Mocioni Anton
- Director Ad-tiv Marinescu Florian

II. Casa Militară

- Seful Casei Militare General Ilasievici Const.-
- Adjutanții Regali schema anexă.
- Curierii regali idem.
- Bat.de Gardă idem.-

Funcționari superiori din Palat 1.XII.1939-5.IX.1940.-

- Ad-torul Domeniilor Coroanei Gl.rez.Manolescu Alex.
- Ad-torul Palat și Dependințelor Col.rez.Stavăr Gh.
- Arhitectul Palatului Ig.Ernest Ion
- Inspector de vânătoare Chefneaux Vasile.
- Bibliotecar C-dor rez.Mănoiu.
- Dir.Garnit-Regale Inspector Pavelescu.

Adjutanții Regali:

- Col.Filiti Const.
- Col.Pastia Alex.
- Lt.col.Dămăcienu D.
- Lt.col.Rusescu Radu
- Lt.col.Klaus Alvin
- Lt.col.Mihăilescu Mihai.

Curierii Regali

- Lt.col.Mihăilescu Const.
- Lt.col.Florescu
- Maior Iliuță Virgil
- Cpt. Stănescu Gh.
- Cpt.Plesnilă Eugen
- Cpt.Pauliuc Eugen
- Cpt.Grigore Dan

Batalionul de Gardă

- Maior Ilie Radu.-

PORTRETUL NR. 1

a1

Fostului Rege Carol al II-lea.-

- Născut la 16.X.1893, din părinții (Ferdinand și Maria).-
- Ca fizic prezentabil cu rafinament exagerat în îmbrăcăminte.-
- Foarte dotat cu aptitudini intelectuale, uneori precoc și chiar periculos. (Caracterizat de bunicii săi Carol I).-
- Avea nevoie încă de tiner să fie sever supravegheat de către pedagogii și mentoriile.-

Până la moartea Regelui Carol I - sept. 1911 - a fost permanent supravegheat și controlat de acesta, care fără de înconjur îl prezenta profesorilor săi, în toată goliciunea sa sufletească.

Studiile făcute în țară și străinătate, le-a făcut cu ușurință datorită aptitudinilor sale, însă cum scăpa de sub control își făcea de cap, căutând să aibă în entouragele sale elemente cu care să se întreseze.-

Foarte abil în specularea sentimentelor părinților săi care erau informați la timp de manifestările sale - smulgându-le și îndepărtându-i de la orice dojană, pentru a reînprospăta dragostea lor, abătută de des, că aceștia deveniseră foarte sceptici asupra viitorului fiului lor.-

Pe timpul războiului 1916-1918, deși era ofițer activ (căpitan) avea preocupări de natură personală, prin care sfida narile sacrificii ale neamului, lacune pe care mama sa Regina Maria - căuta să le acopere - prin prezența sa permanentă printre răniți, pe front - unde el o însoțea rar - cu tatăl său foarte puțin, ca să nu aibă contact cu Ion Brătianu și generalul Averescu, care erau permanent lângă Rege.-

Ion Brătianu și generalul Averescu, aveau un capitol special în memoriile lor - asupra Prințului Carol - fapt pentru care când a ajuns Rege - a făcut tot ce s-a putut ca prin fostul secretar Papa Costea să pună mână pe memoriile lui Averescu lăsând să se publice numai notele zilnice ale acestuia în locul memoriilor euztrase în mod abil. (Dela Archib. Ernest Ion).-

Merge până la încălcarea obligațiilor lor constituționale, că în mod premeditat se căsătorește cu Zisi Cantacuzino la Odessa - de unde a fost alinau cu mari greutate și căsătoria a fost anulată, dar fructul acestei uniri a venit deci nevoia ca țara să suporte penia viageră în străinătate a mamei și fiului până la majorarea acestuia.-

În primăvara 1917 când s-a înființat primul Bat. de Vinăt. de Munte a fost numit Comand. Onorific în realitate îl comand. Maiorul Bădulescu Virgil, care primea ordine clare de la Rege, I. Brătianu și G. Reșcu Averescu, cum să se ocupe de activitatea Prințului, fără de orărare, lucru pe care maiorul Bădulescu Virgil l-a făcut din plin, dar mai târziu după 1930 - a fost complet ostracizat din armată.-

În continuarea abaterilor de la obligațiile militare, când s-a organizat Grupul Vânătorilor Munte 1919-1920, a fost numit

Comand. al acestui Grup secondat de colonelul Bădescu Job, care pe timpul manevrelor de toamnă s-a dat la tot felul de escapade, fapt pentru care Regele Ferdinand - I-a pedepsit cu izolarea completă de Palat în Bistrița - Năsăud câteva luni.-

Părinții săi îngrijiți, de modul cum Prințul Carol înțelegea să se manifeste, deoarece depășea orice îngăduință din partea opiniei publice, au înțeles să mijlocească împreună cu Ministrul de Externe, atunci Tache Ionescu - căsătoria sa cu Principesa Elena a Greciei - lucru ce s-a realizat - ca după 7 luni - 25.X.1921 să apară și fiul lor Mihai.-

Căsătorit fiind, nu se lasă și nu renunță la păcatele trecutului, ba a devenit și mai autoritar în casă - motivând că tatăl său este prea docil față de Brătianu - Averescu etc. situație care îi va grăbi înălturarea de la tron și îndepărtarea din țară.-

În ianuarie 1925, este îndepărtat din țară și se stabilește la Paris unde tineretul român, care mergea acolo la studii - era atras în ceroul Prințului îngroșând rândurile în jurul său - situație care conta foarte mult pentru comentatorii timpului - în favoarea Prințului, cazul studentului în Medicină Godeu, care mai târziu a fost un deputat medic la Iași și alții.-

Tot acolo intră în legătură cu un aventurier internațional Barbu Ionescu, care l-a subvenționat cu bani și alte obiecte de mobilă prețioasă - acesta urmărind scopuri cu mari beneficii pentru el, când Prințul va deveni Rege.-

Duce viața în concubinaj cu aventuriere Elena Lupescu, care ca orice femeie fatală, nu a cruțat nimic, când Carol a devenit Rege - aceasta ca să-și satisfacă toate ambițiile nebunești în lux de toalete, mobilă promovind o serie de femei din familia sa, pe care prin căsătorii calculate, le-a lansat în buna societate (d-na Gusti - d-na dr. Fenu, etc.), ajungând prin influența sa să cocoșeze în politică oameni venali ca Franasovici etc.-

După ce s-a instaurat ca Rege la 8 iunie 1930 - aduce o serie de reforme personale, răsturnând din temelie statul așa de subred după Regentă și anume:

a). instrumentează dihania desmembrării partidelor politice prin aceasta a desorientat pe cetățeanul naiv față de culisele politice, creind o serie de dezidenți politici fără de valoare.-

b). Se mărește numărul grupărilor politice, cu programe variate și irealizabile;

c). forțază creșterea industriei Malaxa - Auschnit, pe seama bugetului statului, în scopul meschin, ca cei 2 industriași să-și asigure participarea cu mari pachete de acțiuni.-

d). forțază cuplarea Uzinelor Regița cu cele două industrii în acelaș scop personal.-

e). petronează emisia timbrului de aviație sub diferite forme - ca să realizeze beneficii stat și persoane.-

f). influențează D.I.S.C.O.M. și Distribuția - cu acelaș scop vanal de profit personal.-

g). schimbă uniforme în armată, cumateriale scumpe, importate de la Paris.-

h). comenzi oneroase pentru aviație, la Casa imaginare în strălătitate - pentru care s-au scos avansuri din vișterea statului, care s-au mers la destinație ci au luat alte căi.-

i). puneri subiective la conducerea Băncii Naționale, contrar statutelor de funcționare.-

j). camuflarea și stingerea procesului dintre statul român și soc. petrolifere din țară - care de la înființarea lor, nu au respectat obligațiunile ce aveau în zonele de exploatare (construiri de șosele, poduri, spitale, etc); care trebuiau să plătească statului din urmă și cu dobânzile aferente, sume care depășeau câteva bugete anuale, ori cei interesați prin interpușii lor la Rege, bincințeles contra bani serioși - acest proces s-a stins.-

l). contrar tradiției în justiția noastră, anulează inamovibilitatea magistraților, în scopul ca ei să poată fi manevrați în sentințele lor, după scopuri politice.-

m). se autocorează cu ordinul Mihai Viteazul, pentru fapte de arme imaginare pe front 1916-1918 și se împroprietărește la Bănăasa cu 25 ha. pământ.-

n). grevează bugetul statului cu construirea a 6 pavilioane moderne în jurul lacului Scroviște și pădurea Periş - în proiect o nouă reședință de circumstanță.-

o). desființează vechea Constituție și guvernează personal.

p). promovează în posturi de răspundere oameni nepregătiți, dar gata să execute ordinul dictatorului.-

r). își face depozite de valută forte în străinătate și cumpără terenuri vaste pentru plantații peste Ocean.-

P O R T R E T U L Nr.2

al

Postului demnitar Urdăreanu Ernest.

- Născut aproximativ 1893 sau 1893 - dintr-o familie de boieri din Craiova.-

- Ca fizic foarte prezentabil și cu maniere feminine în ceroul societății intime.-

- Foarte cochet civil și militar, arivist, intrigant, îndrăgăneț, fără de limită, viclean prin excelență, erotoman de profesie, arghirofil bolnăvicios, solemn și cu aspecte de înaltă ținută morală, cu oși ași cunoscuți, ca ulterior fără nici o jenă să-i lovească pînă la temelie - pentru a-și asigura drumul ambițiilor sale - foarte laș în momente grele sociale participă în mod teatral la grija și dăruirea celor mulți - pînă în momentul oportun - cînd trece brusc la exercitarea influenței sale asupra celor pe care i-a pămăit.-

- Cu lumea străină plin de curtuozie pînă cînd are ocazia să devină temerar pînă la pericolul capital.-

- Abil în a se lepăda de răspundere în fața celor mulți avînd întotdeauna acoperire cu țapi ispășitori - el nu este nici odată vinovat.-

- Avere sa o cunoaște toată lumea, el însă o nega și justifica permanent, o jenă financiară.-

- În lumea diplomaților acreditați în țară, nu avea nici un fel de relații - fapt pentru care ținea la Protocol și Ceremonii pe Stîroșea senior și Flondor Iancu, aceștia îi asigurau într-o măsură relațiile de circumstanță cu diplomații din țară.-

- În societatea românească era cunoscut într-un cerc restrîns unde a trăit pînă la venirea la Palat - de acuma acest cerc a devenit mare și cu posibilități nelimitate.-

PORTRETUL NR.3

al

Generalului ILASIEVICI CONSTANTIN.-

- la 1.XII.1939 era în jurul vârstei de 55-60 ani.-
- Originar din Botoșani, dintr-o familie de hoieri.-
- Ca fizic foarte prezentabil, cu mult gust și rafinament în îmbrăcăminte (civil și militar) puțin defect în vorbire.-
- Se descurca cu ușurință în diferitele situațiuni din Palat ca unul care prin vechimea sa - văzuse și suferise multe.-
- Puțin prevenitor cu cei din jurul său - mai mari ori mai mici ca el în funcțiuni - datorită ideilor prea frumoase despre persoane și poziția sa, în comparația cu cei ce-l înconjurau.-
- Iubitor de avere, nu se da înlătură de la primirea diferitelor cadouri de la persoane, întreprinderi etc. fiind convins că aceștia o fac pentru a-l avea oricând ca sprijin în caz de nevoie.-
- Iubitor de jocuri de noroc și de curse de cai însă cu banii altora.-
- Păstra urmele unui fost bun călăreț - acum specula trecutul său.-
- Puțin înțelegător al celor mulți, deci nu se obosea cu probleme care-l indispuceau.-
- Transformările sociale nu-l preocupau de aceia și viața lui de toate zilele era în desacord cu ritmul nou.-
- Fără relații cu personalități străine aflate la noi în țară.-
- Igoist prin excelență.-

P O R T R E T U L N R. 4

al

Postului demnitar MOCIONI ANTON.-

- Virăta 1.XII.1939 în jurul 60-62 ani.-
- Originar din Timișoara, dintr-o veche familie de boieri români, maghiarizați cu mult înainte de 1918.-
- Fizic acceptabil, pentru un ochi versat se putea vedea ușor în fizicul său, tipul în degenerare, fapt pentru care nici nu s-a căsătorit - situație care-l puneau de multe ori să se manifeste sub imperiul complexelor de inferioritate, în prezența Suveranului chiar.-
- Trăia cu convingerea fermă, că statul român și Palatul, nu se puteau lipsi de persoana sa în orice situație ar fi fost, lucru pe care mulți nu l-au înțeles.-
- În relațiile sale cu demnitarii statului și cei din palat era foarte distant - probabil că se baza pe averea ce o avea ca moștenire, altceva nu justifica nimic mai deosebit.-
- Sgîrcit pînă la avariție îi părea rău și de ce consuma el - primea însă orice cadou fără jenă.-
- Nu accepta să aibă vre-o servitute față de statul român
- din contră socotea că statul îi datorează lui.-
- În relațiile cu străinii, se comporta după caz, ori apărea cu un mare aristocrat român, maghiar, austriac - îi era indiferent - numai să fie în nota și spiritul momentului de circumstanță.-
- Nu a marcat nici un gest de ajutor pentru cei săraci după Domeniile sale sau împrejurimi, nici față de biserică, școală, etc. nici fiind în viață și nici după moarte.-
- Scopul infirmității lui Stîrcea Ion, după moartea sa - a dat prilej la multe contraverse - adevărul nu se știe precis.-

P O R T R E T U L NR.5

al

Fostului demnitar STIRCEA Senior.-

- Virsta 1.12.1939, aproximativ 60-65 ani.
- Originar din Văleni - Moldova, dintr-o familie de boieri, care pînă în 1918 a funcționat la Curtea Imperială din Viena - ajuns acolo prin căsătoria sa cu o englezoaică, iar după 1918 a venit la Curtea Regală din București, ca șef al Protocolului și Ceremoniilor din Palat.-
- Ca fizic, un bătrîn simpatice cu manifestări în serviciu și în afară cu adevărat civilizate și atrăgătoare, prevenitor cu tot felul de oameni, cu gust rafinat în îmbrăcăminte, vorbea puțin și cu miez - purta relații cu acreditații străini dintre care cele mai rodnice, prin aceasta contribuind mult în interesele statului român - era un permanent "memento" pentru Rege și fiul său - în relațiile lor cu cetățenii români și străini - le spunea direct opiniile sale, asupra criticilor din sinul poporului precum și din străinătate, foarte cult și în același timp modest, un filantrop rațional iubea și înțelegea poporul român, nu era regionalist - nu avea apartenență politică de partid, un prea înțelept tălmăcitor al transformărilor sociale umane - susținea teza în sensul că fiecare secol cu specificul său de viață, cine nu înțelege acest lucru, va fi sacrificat cu sau fără voia sa.-

P O R T R E T U L Nr.6.-

si

Postului demnitar FIONDOR IANCU.

- Vîrsta la 1.XII.1939 - aproximativ 55 ani.-
- Originar din Bucovina dintr-o familie de boieri -
vechi luptători pentru interesele românești pînă la 1918 a
activat la Curtea Imperială Viena - împreună cu Stîrcea senior,-
ulterior la Palatul Regal din București, alături de Stîrcea se-
nior.-

Fizic prezentabil cu gust rafinat în îmbrăcăminte, cu manifestări vizibil democratice, comunicativ și gata să intervină cu ceva folositor în relațiile cu oamenii, foarte amabil cu publicul de toate categoriile, de asemenea cu străinii acreditați în mijlocul cărora se bucura de o stimă deosebită, conștient de calitățile și lacunele poporului nostru - cult și modest - neobosit în participarea la manifestările culturale românești și gata să încurajeze pe începători în viață - un altruist plin de efecțiuni - înăf fiind sărac deoarece pierduse din avere în politică - ajuta în sensul că obținea de la cunoscuți ajutoare pentru cei necăjiți.-

Fiindcă este fiul unei regiuni ca Bucovina - nu avea apartenență politică - era echitabil în manifestările sale cu toate grupările politice - un ideal ajutor al superiorului său Stîrcea senior.-

P O R T R E T U L Nr.7.-

al

Fostului demnitar Ullea Octav.-

- Virsta la 1.XII.1939 aproximativ 52-55 ani.-
- Originar din Iași dintr-o familie de funcționari de escot - a debutat în carieră diplomatică după războiul mondial - ca invalid a urmat dreptul secș.diplomatic - la Paris - apoi cu concursul lui Belif atunci demnitar la Palat, a fost adus la Protocol ca al 2-lea ajutor la Stîrcea senior.-
- Foarte prezentabil ca fizic, excesiv de controlat în îmbrăcăminte, cu gesturi exagerat de studiate, foarte voalat în manifestările sale particulare și oficiale, superficial în lămuririle ce dădea verbal și scris - interesul personal îl însoțea în toată goliciunea în relațiile sale, cult dar încrezut, lipsit de modestie, afemeiat incorijibil - nu bea și nici nu juca jocuri de noroc - găsea timpul potrivit să cultive întrigi în palat și siurea în cercurile bucureștene - ca apartenență politică - între 4 ochi cel mai devotat membru activ - după aceea situația oscila în sensul unde interesele trăgeau mai mult la cântar.-
- Inbitor de bani, avea avere pe care știa s-o camufleze, ironic și reflexiv pătimăș - poseda cea mai bogată garderobă din capitală - egoist - nu a dat posibilitatea nimănui să se inițieze în protocol și ceremonii la Palat de teamă să nu-i ocupe locul.-

P O R T R E T U L Nr.3.

al

Fostului demnitar MARINESCU FLORIAN.

- Virsta la 12.1.1939 aproximativ 55-58 ani.-
- Originar din cîmpina dînării dintr-o familie de chisaburi.-
- Ridicat din funcționar de carieră, intrat în administrația Palatului după terminarea studiilor, înainte de războiul mondial.-
- Foarte prezentabil la fizic, foarte controlat și cu gust în îmbrăcăminte - în manifestările sale de serviciu și particulare, destul de confuz - nu acorda nici superiorilor și nici subalternilor calități, ci numai defecte.-

Nu accepta să-l egaleze cineva - sugestiile oricui nu-l interesa - totul pornea de la el și se termina cu el, fapt pentru care justifica în mod permanent o stare de nervi, arătînd că tot greul serviciului el îl poartă, ceilalți îl încurcă.-

În orice moment gata pentru critică asupra oamenilor politici de toate nuanțele - socotindu-se în drept a fi îndrumătorul lor în sectoarele: economic, financiar, etc.-

Arghirofil pătimaș - jucător la cursele de cai fără rival, un mare reformist al cluburilor (Automobil club - Jockey Club), invidios pe colegii care s-au realizat în viață din punct de vedere material și moral - nemulțumit veșnic de situația sa deși avea proprietăți urbane - scțiuni etc. nu avea copii dar nici nu a ajutat pe cineva din familie sau străin.-

A dovedit devotament nelimitat față de U. Antonescu pentru a-i câștiga încrederea - bineînțeles cu scopul de a-i încredința conducerea Domeniilor Coroanei pe lângă ce avea în Palat - socotindu-se cel mai indicat să facă ordine în aceste sectoare.-

P O R T R E T U L Nr.9

al

Fostului demnitar Col. rez. STAVAR GH.

- Vîrsta la 1.XII.1939 aproximativ 50-52 ani.-
- Originar din Iași, fiul unui funcționar superior.-
- Fizic prezentabil - gust ales în îmbrăcăminte, atent cu toți din jurul său, sever și aspru în manifestările sale, însă foarte deștept și înțelegător.-
- Un excelent organizator în administrația ce i se încredința oriunde era pus - după cîtva timp se vedea clar că a schimbat totul și numai în bine.-
- Un caracter ales, ure și chiar alunga pe cei ce umblau cu vorbe de la unul la altul, aprecia munca pe care știa s-o stimuleze, ure lenea, vorbea puțin dar cu miez.-
- Devotat Regelui - nu se ferea să-i spună în față ceea ce nu-i convenea în sectorul de lucru pe care-l conducea.-
- Iubea pe cetățeanul țării, pe care cînd avea ocazie îl iubea arătîndu-i adevărul direct nu ocolit.-
- Pe timpul conducerii lui Antonescu - a fost închis în lagăr, pentru atitudinea sa față de nenți și a colaboratorilor săi.
- În lagăr a fost cu colegii închiși - un bun sfătuitor și un adevărat coleg de suferință, prin altroismul ce a dovedit nu era egoist.-
- Nu era căsătorit, din auzite își ajuta niște rude.-

P O R T R E T U L Nr. 10.-

a1

Arhitectului Palatului ERNEST IOAN.

- Virsta la 1.XII.1939 aproximativ 58-60 ani.-
- Fizio plăcut cu gust în îmbrăcăminte - comunicativ cu toată lumea - gata să fie folositor cu un sfat.-
- Originar german - românit - tatăl său a fost adus de Carol I când a început construirea Palatului din Sinaia.
- Crescut în țară și anume în Palat - unde tatăl său era arhitect - studiile le-a făcut în străinătate - după care a venit tot ca arhitect în locul tatălui său, până la data când eu am fost arestat - 1950.-
- Era specialist în construcțiile de munte - în special în fundații - pentru a evita egrasiile - un mare iubitor al poporului român, cunoștea viața de familie a membrilor Casei Regale - un caracter obiectiv.-
- Un om de bine în toată accepțiunea, un caracter distinct, ura minciuna și intriga, devotat în serviciul său nu cunoștea ore de program când nevoia cerea să fie permanent la datoria sa.-
- Credincios rațional, înțelegător cu evoluția timpului și chiar a omului, nu se crampona în conservatorism - chiar în specialitatea sa, când vedea că apare ceva mai bun de cum a fost înainte, îmbrățișa cu bucurie.-

Semindiri:

2. XII. 1939 - 5. IX. 1940

Srau în cadrul Șc. Gf. I. I. I. I., când
Comandam Comunitatea elviană - alia trecuți perioada
de acclimatizare, când la 30.ii.1939 sunt chemat urgent
la raportul Comand. Școlii.

Sunt primit în Cabinet și după prezentare, mi s'învață o telegramă în care scria că pe 2. III. 1939 sunt mutat în Batal. de Gardă din T.O. Semna ministrul de Război.

După ce am luat cunoștință privesc la Comandant
care mă întrebat ce știu în legătură cu această chestiune -
răspunzând la pîit singur pe fața mea - eroua cu totul surprins
și ^{mîi spus} deosebit de curios, prea curioz, nu mi-a vrut să mă explice.

Au urmat ordinele de predare (supraviețuiri) alt
camarad dela Div. de Studii și la d. 25. 1939. m'am prezentat
la Comand. Batal. Gorda, unde dela intrare am fost
întâmpinat de către Ofțarii subalterni fosi elevi la Sibiu - între-
cându-le în a și arăta bucurie de a fi cu ei împreună.

Comand. Batal. maior Ilio Radu mi-a primit cu răcoala
a 2 oamenei care se vâd pentru prima oară, acesta în fața
mea raportându-și telefonic Șef. Casei Militare Col. Stăvilescu Com.
și Adj. de Serviciu, cu mine prezentat la Serviciu. Împreună
cu maiorul Ilio Radu, mergem la Calciucel Șef. Casei
Militare unde mine prezentat de către la noua unitate.
Aci mi s-au dat sfaturile de rigoare pentru noua lucrare
pe care o voi exercita-o sub ochii tuturor ziua și
noaptea, unitatea fiind în Căminul Victoriei (Palat) / un
la Ghencea și la Suceava.

În ziua de 2.iii 1939 ora 10 împreună cu Șef. Seci-
lilitan, Comand. Batal și Col Adj. iastei Ilor, am fost
prezentați în Cabinetul Severacinski, unde mi-am prezen-
tat conform I.O.; — mi-a întins mâna, mi-a spus că mi-
am oare caracterul și pregătirea profesională însoțite
de puterea de muncă și devotament. Ne-am petrecut cu
tuturii — eu am început lucrul până și noaptea, așa că

2

în 7. Decembrie 1939. Sublat de un dudaltu vechi
am învârtit cu cordul fix și mobil - pe suveran la
festivitatea inaugurării de Sup. Război, cu un program
deosebit de frumos, reliefându-se realizarea arhitectu-
rică, care să corespundă rolului de matri-cultură militară.

Miscat de modul cum se desfășurată această inaugurare
dealtfel prima de așa natură în viața mea, în plus miezul
discursului ținut de Rege, - contura clar o categorie situa-
tă politico-militară Continentală, de care Patria noastră nu
era scutită.

În această situație nouă pentru mine, mi-am dat
seama clar, din zi în zi mai mult, că orizontul meu în desci-
frarea situației noastre politico-militare se lărgea datorită
posibilităților multiple zilnice din punct de vedere documentar.

Fuist pus în legătură cu Dr. Eugen Brănuș, care zilnic
lucra într-un birou la Casa Militară, acesta îmi face un tur
de orizont al curentelor politice din țară, ținându-le în
parte ce mă interesa pe mine ca Ofiț. în Gardă, asupra
sistemelor și procedurilor pe folosirea diferiți agenți aco-
perți care abundă în Capitală, relațiile mele cu ca ve-
razi și chiar cele familiare să fie pe măsură, pe-
cât posibil să renunț la unele obligații sociale vechi
cel puțin un timp scurt, într-un efort o serie
de restricții motivate.

Ștă că după acest prim contact în serviciu și după
recomandările de mai sus, preocupările care mă
lodeau sufletește încă de când am plecat de la Sibiu -
încep să aibă răsunări lămuritoare, în același timp
îmi scum în conștiință, te canose și sunt conștii de
puterea de muncă, devotament, caracter etc., deci
mă un argument puternic pentru mine, că în
locul unde nu găsesc, nimic și nimeni să nu-mi fie ca
ceea obișnuie. În contra în permanență să fie preocupat
și măsurile în cadrul serviciului să fie luate corespunzător.

J

În ziua de 20. XII 1939. am ținut o conferință documentară profesională asupra organizării, dotării și doctrinei de luptă a micilor unități de infanterie, în comparație cu cele ale micilor unități de inf. ale statelor vecine; - în fața Voevodului Mihai însoțit de U. Col. Dănușescu și Major Tomescu, precum și a Ofiterilor sudalțeni din București. (C. Victoria și Ghencea).

Încă un privilegiu care mă face să înțeleg mai ușor seriozitatea locului unde mă găsește - să fiu eu în situația de a face expuneri profesionale în fața moștenitorului. Tomului - mare lucru pentru mine atunci.

Dar cu cât zilele se scurgeau sub aspecte diferite și fiecare separat mă lumina și mai clar; - activitatea ce desfășuram ieșea din miltul din cadrul celor ce eu stiam mai înainte - situația în care extraprofesionalul juca un rol deosebit, iată că sfaturile date de Bicaș nu erau fără de rost.

Acum îmi apar în minte digresiunile ce ni-le făcea Inspectorul de Istorie politică - și acum am este suficient să înțelegi numai ce este scris clar în curs - ci să înțelegi și să te preocupe și cele ce se desprind printre rânduri - acolo vei găsi probleme foarte importante.

Luia decembrie 1939. așa cum este înregistrată prin tradiție cu o sumă de evenimente religioase în jurul cărora civilizația și cultura a creiat o serie de manifestări prin care să miste și chiar să emoționeze pe cei mulți - în sensul educativ și instructiv - aici în anul loc. - programul tradițional de Crăciun, a fost organizat cu echișe de cluburile de sex, școlari, studenți, Societăți Corale și profesionale, ca în mod sintetic să prezinte din toate provinciile țării, minte, urări, jocuri, similitudin etc. - ca dovadă de dragoste față de Capul Statului; la toate acestea eu am fost în mod permanent și cum rămas profund impresionat de varietatea și frumusețea celor ce s-au desfășurat.

La 1. I. 1940. în ziua de gală Guvernul prezintă felicitările de ziua Regelui, apoi împreună cu demnitarii Casa Civilă și Militară - îngreună cereul de protocol și ceremonie pentru primirea Corpului Diplomatic.

4

acreditat în țară, cu pu unitatea ce comandau
Cu drapel și muzică, au dat ordine la intrare în sală,
de aci C.D. este condus de cei în drept în sala tronului, iar
la un moment se văd cum se comportă telebardienii dat
tot din Compagnie de gardă - care contribuie prin prezența
lor la decorul acestei săli de ceremonii.

Au avut loc, alocutivuri potrivite momentului apoi
o gustare simbolică - ca în cadrul aceluiași protocol
corpul Diplomatic să se retragă spre Legățiile respective
urmăzând tot în formă ceremonială plecarea Guvernului.

Unitatea și-a reluat activitatea de gardă, având toate
Plutoanele grupate în Căminul Victoriei. Nu mai lucrând la
câmpul de instrucție în timpul săptămânii de furi și început
de curs - folosind sala de spectacole, biblioteca, pentru instrucție
teoretică și educativă, cu subalternii Compagniei.

După ce a trecut și această festivitate logată în proto-
col și ceremonie, unde am trăit fiecare moment și am cântă-
rit orice gest, care să facut din ambele părți - mi-am pus
întrebarea în sufletul meu, cum un om de talia Suveranului
cu 15 ani în urmă - 1925 - ne-a fost prezentat documente
și oficial într-o broșură, plină de toate cusururile și
tul felul de scâderi sufletești - care nu-l făceau să fie
ast atunci ca moștenitorul tronului și mai târziu ca Rege.
Dilema era cu atât mai mare, cu cât din cuvintele
Decanului Corpului Diplomatic - se desprindeau inversul
celor de mai sus - Când și spus adevărul atunci ori
acuma?

Tot din cuvintele Decanului C.D. se desprinde tot
mai luminos, marea personalitate ca om și Suveran; -
iarăși o ocazie pentru mine, să-mi apară în minte o serie
de aprecieri cuprinse în diferite împrejurări din viață - foarte
intuționate, care frizau morala și etica socială în
seama Suveranului - toate aceste contrasturi mă tulburau.

Din răspunsurile date Guvernului și Corpului Diplo-
matic - într-o formă liberă, elegantă și în spiritul de
măltă etică și solemnitate, micușii curant sau gest
de prisos. Totul și toate se potriveau minunat, cu

imperativul timpului în spiritul aspirațiilor noastre - și tot acum din locul pe care unde eram, am observat la călătoria demnitarilor din rândul 2 și 3 - gesturi cu zâmbete și poze discrete în timpul ceremoniei - mi le-am notat în suflet pentru a cere tîmuriile cîntecului de la acel care era în măsură să ni le facă.

Ziua de 6.5.1940 sărbătoarea tradițională Boboteaza, în acest caz organizarea desfășurării serviciului religios a fost într-un fast deosebit, pentru a contribui și pe această cale la remontarea spirituală a opiniei publice, atîta de impresionată și plină de griji, avînd în mijlocul ei refugiați polonezi și cehi - plus atmosfera eternă geroasă.

În fine iată o serie întreagă de evenimente trăite din plin și care au avut darul să rîscolească în sufletul meu o sumă de amintiri, începînd cu copilăria mea - conducându-mă la concluzia că tot se se forțează și se exagerază ca să depășească normalul în orice activitate omenească - nu are durată mare - ba mai mult, contribuie la accelerarea lichidării într-un fel sau altul - al scopului ce se camuflează.

Peste cîteva zile, Regele pleacă la vînațoare, organizată în Bucur, de la Batalim, a mers la anul Ilie Radu cu încălțămînt și personalul necesar - eu am rămas singur în București - ocazie lînghermînt pentru a mă odihni după aproape 12 zile de încordări continue - ceea ce am și făcut în mijlocul familiei.

Din Băneș am auzit de a veni zilnic la sală. În cadrul programului său obișnuit. găsind timp și pentru mine ca să mă chem la biroul de lucru, vîndu-se și de atunci am mai găsit în serviciul meu, pentru a-mi da lîmuriri necesare și tot acum să vin cu problema noi ca să-și lărgescă orizontul în serviciu.

I-am povestit impresiile mele asupra tuturor împrejurărilor prin care am trecut în timpul 20.5.1940-6.5.1940. a apreciat favorabil spiritul de observație și înțelegătoare și critic, fără să oculte și gesturile celor cîștiga demnitarilor la anul nou - etc... etc...

La toate cele câte eu i-am povestit și pe care le-a urcunit cu interes, Oș mi-a răspuns: „dragul meu, nu vreau să promovez nimic din lucrurile ce ai enunțat. Dar din experiența ce o am din viață și profesie - îți voi face cunoscut, că în jurul pagetelor de stat fie monarhi, sau președinți de republică - au fost, sunt și vor mai fi - intrigi cu firme din cele mai variate - însă o minte senină, caută să vadă de unde izvorăsc toate acestea, cine le colportă și în ce scop, de altfel ai să te convingi personal de toate sau măcar în parte, cât vei lucra unde te găsești.”

Socotind că mi-a dat răspunsurile cuvenite - a și finit să-mi facă câteva scurte caracteristici ale demnitarilor cu care voi avea mai des de lucru și anume:

1. Marche Secretar general al parohiei F.R.N. Ernest Hrodiu
 Dotat cu rafinamentul și viclenia diabolică, dictează în mod nerusinat în zisa formulă guvernamentală - lucrându-ți de încrederea Regelui, ca unul ce are multe calități comune cu respectivul - prin fastul și vorbăriea bombastică, justifică predestinarea sa, în deținerea soartei acestui popor, el fiind cel care îi asigură viitorul și nu acceptă să fie contrariu, oportunismul a fost la baza tuturor manifestărilor, care acordă larghețe în relațiuni, ca la un moment să le suprimă brusc - un mare risipitor de bani și deșănțat în jena și în acțiune, un clasic erotoman, las în momente grele, ingrat fără de pereche, nu concepe, că poate să fie înlocuit de cineva dela cârmă țării.

2. Generalul Stăneviți Const.

Cu experiența ce are prin vechimea sa la Palat, este bun la toate pentru scurt timp, fără de niciun fond serios, după un timp scurt de lucru rămâne numai ca forța sa impunătoare, iar restul stăruie rău. Susceptibil la complimente ieftine, îi plac banii, obiectele de valoare afemeiat inofensiv, iubitor de curse de cai și jocuri de noroc, însă cu banii altora, că el nu are.

3. Noșioni Antim:

Fiuș norocului, convins că este indispensabil în viața Statului român și a Palatului, pretindea numai drepturi dela Stat, el nu recunoștea că are vreo obligație față de Stat.

egoist, avar, avar, bolnăvicios, orgluros, răscolit și incapabil de vreun gest de altruism.

4. Stăncea Senior, întrunește toate calitățile cerute de locul unde se găsea, însă sub constrângerea agresivului de Urdăreanu se manifestă ca atare. Era ținut în sală, mai mult pentru relațiile cele avea în mod real și rodnic cu străinii acreditat în țară.

5. Ilindor Iancu, ajutorul prim al lui Stăncea - cu aceleași frumoase calități, însă iubea mult băutura - dar controlat la timp, nu făcea aluzii.

6. Ulea Belar, al 2-lea ajutor al lui Stăncea, mare zeflemist, ironic, intrigant, egoist, în concluzie omul elac de circumstanță.

7. Marinescu Florian, în relațiile sale de serviciu lipsit de consecvență în hotărârile luate, ușor influențabil în relațiile cu personalul subordonat, gata să asculte orice nimicuri etc.

8. - Îmi enumăr o serie de abateri omni de precedent - sunt mereu la Comanda Compasiei, adică foarte larg în răzândirea stărilor din sală - în cercurile unde mergem, multe relații cu corespondenți de presă internă și externă în cercul cărora juca cărți pe sume mari, afinsiat și morfoman.

Cu aceste caracterizări încheie discuțiunea noastră - permitându-mi că altădată va veni cu completări mai interesante.

În ziua de 23.5.1940 sunt invitat împreună cu hainul Ilie Radu la Biroul lui Stăncea Senior - care ne dă la fiecare ce avem de făcut cu subaltemi noștri - în timpul festivității de a 2-a zi 24.5.1940 - cu Cavalerii Ordinului Ferdinand I - încă un prilej ca să-și dau seama cât de mare importanță are studiul și organizarea în toate manifestările omenești - deoarece programul de la 24.5.1940 - să desfășurez minunat fără să aibă nici cea mai mică lacună, în plus mi-au rămas nesterse în sufletul și mintea mea, figurile oamenilor de diferite trepte sociale din toate ținuturile țării - adevărate

stăuci de grămădă, costumele lor naționale, uniformitatea
găsimului de foloseau, marceau omogenitatea noastră
românească, figurile lor brăzdate de muncă și război și al
primăverilor se aveau fiecare, ilustrau vitalitatea unei națiuni
viguroase.

Regele, Voievodul și Principesa Elisabeta, s-au întreținut
cu fiecare cavaler, tot în măsură să răspundă față de
gândări asupra lucrurilor și necesităților din regiunea respectivă.

Într-o zi când mi făceam controlul posturilor din
incinta palatului - sunt reținut de către Arhitectul Ernest Șim
în locuința sa - unde mi spune că mi-a urmasit cum în
îndeplinește serviciul în noul post - că mai mă pușcose de la Oficiu
Subalterni etc. - că a început de viața mea familială și încheie
prin cuvintele: „pentru munca și serviciul statului m-ți va
face statue, dragostea lor te ridică, dar m-ți susține, tatăl
meu a jătit-o, eu sunt prea bătrân ca să mai repar ceva” -
continuă prin a-mi face câteva istorisiri din viața intimă
a lui Carol II-lea - din cruda copilărie, într-o zi m-a
pus pe gânduri - înseamnă mi-am făcut rezervele cuvenite și
multumindu-i am plecat spre casă.

Mult timp m-am gândit asupra celor spuse de
Arhitect - în mintea mea mi-au făcut fel de fel de
presupuneri - concluzia primă a fost - că mi se întinde
o cursă - deaceia mult timp am evitat să mai am
vreo convorbire între ochi - dar când mă puipea,
iar mi spunea o bucurie de acumulare, că va mă mărturisea
toate la lumă sub beneficiul cuvenit - fără însă
ca eu să-mi schimb atitudinea față de stăutul.

Timpu singurul care decide în asemenea situații -
a dovedit că a avut dreptate, iar eu l-am lăsat
pe gratis - dar a fost prea târziu când am spus
toate cele ce mi-a spus -.

Luna februarie 1940 mai puțin bogată în
evenimente, apoi în activitatea mea se desfășura
într-un cadru mai liniștit întrucât muncii mele m-am

dar și făcând profile de această perioadă și îmi dau
pe urmă studii acasă, broșuri, serax de dăruire pentru
Curșorii ce avea cu caracter profesional la salite și ligu-
rante - isocare cu materialul necesar înțelegere unor
probleme de documentare, mai găsite necesar să-mi
facă o secțiune verticală în piramida societății Bucureștene
analizându-mi componenta, tradiția sporadică, modul
cum un stăin alor poate să se strecoare la eliar să
parvină în locuri și posturi foarte importante.

Ședau sintezele ce făcusem acasă la lăutivile vechi și
mă măcară cu altele - în același scop.

Intrăm în martie 1940 mai bogat în stări externe, vo-
nurile circulă pe vitrele lumini în forme senzaționale, un
singur lucru se deșinează pășicat, Hitler se înclătase
a dăne în luptă cu apusenii, iar lumea românească foarte
irascibilă, făcea comentarii ample pe străzi, tramvuri, bron-
cașe, situație care ușura mult activitatea agentilor
ocoperiti. Înlandașii căut motabot în arșiditului U.R.S.S.;
solonșii fugarii reusesse să se grupeze în apus, ca
și reușeau luptă lor națională, în Jugoslavia lăutului
cu pulber din Balcani nămlătegeri interne, fără a renunța
tradițional lor cult și pistol ca ultim argument - idem în
Bulgaria - la noi extremidii duceau luptă în subversiv,
această mai mult în stratul orășenesc - la sate țărani și
lucrau cu truda ogorul și livadii de pomi - fără a renun-
ta la preocuparea ce o aveau din punct de vedere poli-
tic intern și extern - în același timp rășuneau la timp
șamărilor la emențare în fona de ocoperire și la
unități, unde comportarea lor a dovedit multă
înțelegere ecătenească.

Toate aceste manifestări din interiorul țării noastre,
au fost cunoscute de către șefetarii lui Hitler - care în
studiu ce-l făceau în realizarea scopului lor, în mod
emotient și documentar, și dărau forțele și mijloacele
fate de stărzemia cu care și apărau grăvitele țării,
cătolenii români.

Ca răspuns la toate câte se petreceau în afara țării, în cursul lunii Martie 1940 - se inaugurează sub conducerea Academiei Române - Institutul de Istorie Națională în Carul Țării, unde a participat Capul Statului, care în cuvântul inaugural a marcat importanța acestui Institut, în ceea ce privește flacăra de adevăr și lumină - Profesorul N. Torza întărește cele de mai sus și invită pe academicieni prezenti să îndemne tineretul cheezăria viitorului, să vină aci, să ia lumină și adevăr, singurele argumente rodnice în judecarea și luminarea neamului. Tot aceeași Capul Statului, asistă la inaugurarea unui fortic sportiv modern și a unui poligon de tragere redusă la Centrul Breaza - alt prilej de afirmare tinereții național.

Ca urmare a relațiilor mele în serviciu cu demnitarii, căutau să mă puiască mai în deaproape, așa că mătră și sunt invitat în Biroul d-lui Stărcu Senior, care mă cheamă foarte abil, voind să se cîmîngă cu mine și simt în locul în care am venit de curând, cum mi-au plăcut o serie de evenimente care s-au derulat în Palat - bucurându-se de Oficiile - manifestându-și plăcerea de a-mi puiască și familia mea - la care am răspuns cum se cuvenea.

La fel se petrecea și cu omul Florin Tăușu în altă zi. Mai sunt invitat în Biroul d-lui Maclean de Vânători - Maclean, fost - care în așteptarea sîtarilor se prau în țară arec nevăie de încălțări la vânătoare - în plus în serviciul meu, treburile și-i cunosc într-o măsură oarecare și în programul lor neoficial, pentru a-i găsi la nevăie cu ușurință.

În continuare sunt invitat la d-l Ulea Octav și la d-l Marinescu Florian, tot în dezvoltarea relațiilor de serviciu.

Sărbătorile Festelor, Regele cu Vovodul Sucevei - le-a petrecut la Castelul Vânătoare Reghiul Sucevei - însoțit de d-l Z. Bicaș, d-l Hec Șapere (Academ. Teologică) Col. Adj. Tăstă Alex. Major Ilie Radu - cu personalul necesar pași acolo - loc nimerit să aibă legătură cu personalități din Ardeal, români și minorități. Lucrul executat prin d-l Z. Bicaș.

Dar evenimentele din afară făceau ca atmosfera să fie din ce în ce mai apăsătoare - așa că la venirea Regelui în Capitală, probleme mari și variate îl așteptau.

audiențele oficiale se țineau laud, cele private în curtea
noaptea. Deosebit de toate acestea urmasii fari vorbe in
fapt - o stare ce nu putea sa aiba durata - cum s'a
petrecut. In calitate mea de Comand. al Companiei
de garda, dupa inapoierea Regelui dela Reghină - am
furnizat ordin direct in nemuritoare zori ca la ora 8. la poarta
municip. y. sa ridice scutierul si personal sa introduca in
canta parsoana cu indicativul... unde asteptam pana
ce se termine convorbirile ca tut ca si l' conduc pana
ce il scoteam in strada din incinta palatului. Ulterior
am aflat pe cine am condus in conditiunile de mai sus:
M. Banuileu, D. Nevoed, Gh. Bonteanu, si Constantinescu,
R. Franasovici, esecutari din partea Marelei Rabiei Garmen.
Col Thierie, Tauriock, Col Bek cu 2 polnezi etc. etc.

Serbarea nationala de 10. Iulie 1940 sa desfasurat
intr-un cadru restrans, am convingandu-se a tribuna
mica in fata palatului, unde sa primeste defilarea trupelor.
Celelalte portbani anexe idem tot restrans, deoarece
marea noastra aliata Franceza, fusese ingenucliată de
forțele germane.

Deosebit de ziua traditionala a tinerețului: 6 Iunie 1940
precum si ziua restauratiei: 8 Iunie 1940 - s'au sarba-
torit in mod simbolic - tot in seun de participare la
marea incercare a poporului francez.

Activitatea politica in palat lua aspecte din ce
in ce mai pronuntate, in sensul ca sedintele restranse
ale Guvernului se succedau la intervale scurte - in
legatura cu rapoarile ce sosseau prin curieri dela Leg-
tiile noastre din afara - precum si vizitele dela ale
unor amasuri ministrii acreditati ca cel al Francei,
al Angliei, Italiei etc.

Dzel Bicaun era permanent in palat, de unde
alimenta pe Rege cu stiriile ce-i sosseau in mod perma-
nent ziua si noaptea - al singurul care se transmitea
nu folosea pe nimeni din jurul Regelui.

decuratorii Salutului, erau permeabile la Aron, pentru a fi în măsură să execute în sarcinile primite fără întârziere, acesta în cadrul specialității și relațiilor ce aveau în special în rândul Corpului Diplomatic.

Aducerea în Capitală a lui Fabricius în locul lui Ion Popescu trimis la Istanbul - erau vești chiar asupra acestui politic din țară, deoarece acest diplomat care trăia în umbra bătrânului Bismark de altădată, era ager și un mare intrigant cu pricepută eleganță diplomatică în manifestările sale, lucra pe fața cu elementele răscrăite legitime, cărora le garanta conducerea țării, dacă lucra și colabora cu germanii.

Pentru a se evita situații care să afecteze statutul român în vreo încercare gravă din punct de vedere juridic, s-au luat măsuri de pază și supraveghere deosebită a delegației germane. Toate acestea în mod discret.

Reprezentantul diplomatic al U.R.S.S. nu reușise să prezinte scrisorile de acreditare la Rege, până în iunie 1940. Deoarece prin Marșalatul Salutului, era în mod sistematic anual - motivând boala sau venie des în familia Regală - în această perioadă de timp, din cele mai întinse pe care eu am putut să le înțeleg - arăta în mod clar - cum forma de stat se elaborează din temelie tot ce se desfășura era într-un fel de - modus vivendi - nicidecum un justifica 'un puls real și viguros - viața comercială stagnată, iar colera căte o vitrină mai mare și unele rămasuri din trecut - în industrie se lucra pentru a marca faza de muncă și opinia publică - goliciunea care era - lucra lucra figura fără nimic serios - agricultura ardește ca hambare pline, foamea la cumpărături și prețuri mai bune, funcționarii publici sub presiunea F.R.N. făceau față cu răceală la serviciu, erau mereu preocupați cu grija fiilor urmișoare, presa oficială făcea eforturi pentru a califica preocupările publice spre obiective de circumstanțe - nimic serios.

Grupul german din Ardeal și Banat - jula și activa neobosit ziua și noaptea în diferitele lor organizații (Hitlerjugend - Carpaten - Verein etc. etc.) ardeptând cu nerăbdare momentul cel mare, când țara noastră va

fic îngemănată de Hitler - unde să creieze o Germanie
dumnezească - ale cărei hărți le aveau și le distribuiau
pentru propagandă ^{constantă} și cel important prin jura ei, în acest
colt al Europei.

Noul șef al Grupului minoritarilor din Tară, Hans Otto
Roth - acuză vehement pe predecesorul său Rudolf Brandt - că a vândut Guvernelor românești, interesele minoritare.

Naționalistii sârbi sub conducerea lui Gavrilović durau
în Baia - agită în concurență cu Svabii, problema formă-
lului unui în favoarea sârbilor alții a nemților.

Revizionistii maghiari din Trdeal ajutați de evreii maghi-
rizați, se frământă și nu erau un moment de stabilitate -
ca și cum atare cele ce s-au stabilit la Trianon.

Ucrainenii din Bucovina și nordul Basarabiei. Dessecurarea
manifestă public alipirea la Republica Ucrainenii din U.R.S.S.

În Dobrogea în special în Cadrițelor naționalisti bulgari
luptă pentru revenirea la Bulgaria -

Grupuri de minoritari din Basarabia împreună cu evreii
filantri - răspândesc știri în rândul populației băștinase
despre revenirea cât mai neîntârziată la U.R.S.S.

În emulație, orice om modest și obiectiv - fără a avea
vrece surse de informații secrete, putea să deprindă din
cecece vedea în manifestările publice, că desnădejdea
era flagrantă, că orice încercare de a camufla
ori a canaliza prin presă, radio etc - erau inutile. ceccece
astfel o lume întreagă - se cerea să se rezolve, cum
să și petrecut un parte mult timp.

În seara de 28 Iunie 1940 reprezentantul diplomatic
Sovietic la București - prezintă Ministrului de Externe
Ultimatul U.R.S.S. cunoscut public a 2: și - pentru
cedarea Basarabiei - nordul Bucovinei și al Moldovei.

Consiliul de miniștri sublat de Comitetul de Coroană în
aceeași noapte se întrunise și acceptă ultimatul U.R.S.S.
Dându-se ordinele convenite de M. H. Huj și M. R. în
cadru cedării și în același timp se trece la mobil-
izarea armatei, pentru a preîntâmpina situații neprevăzute
în interiorul țării. S.

Întreaga națiune ia act ca pe o mare lăptosă, care și pentru noi este o realitate așa cum a fost în câteva luni mai înainte la vecinii dela Nord. Guvernul în măsuri pe refugiați să fie dirigeați și organizați în diferite regiuni proporțional cu numărul sfârșirii violențelor în interior. Viața în țară este reînviată, și puterea de rezistență pe care o are pentru Rege sunt reînviată.

Batalionul de Gardă Regală mobilizat pe un batalion operativ ce urma să intre în compunerea Diviziei de Gardă; - în ziua 15 zile mobilizarea se suspendă și au rămas în unități sub arme, pe lângă contingentul activ, cele din completare, restul au mers la casele lor.

Din birou acum lucră și noaptea cu Regele Direct. Care era și în orice moment la purtut cu tot ce se petrecea în interiorul și exteriorul țării. El vedeam în tot timpul țării ca și mai puteam vorbi ca mai înainte, situații în special pentru dănsul nu mai permita - dar erau suficiente priviri și gesturile ce mi făcea - timpul soarelui a venit.

Opinia publică se manifesta față de Regele pe care îl făcea vinovat de dezastrul în care se afla țara, și în gâștirilor politice dășinate, circulau continuu în public pe care-l agitau față de Guvernul anticomunist - înțelegându-se valorile furtunei lăveau în tot felul în populația parșină a țării - care fără a fi pierde calmul și mintea - va dovedi cu prisosință maturitate și virtuți alese, în sensul că eceace instrumentau cei din afară - nu se va întâmpla și așa a fost.

În cursul lunii August 1940. vine o altă lovitură, prin Dictatul dela Viena - care ne obliga să cedăm în favoarea Ungariei câteva județe din nordul Ardelenilor; iar prin Protocolul dela Craiova. să cedăm Bulgaria unilateral; deci alte eforturi pentru a răspunde noilor obligațiuni, pe care cu toate împrejurarile viteze le-am satisfăcut, fără ca să se petreacă niciun meajur - dintr-o parte parcă ceva divin, călăuzea deșteptă cetățenilor spre o conduită demnă, fără să

scite cum mormonect, că în asemenea ocazii nu mai
primi mențirea dăruită la poriturile venite de la
Sus, mari - să nu-ți pierzi ființa, ca neam, toate cele-
lalte te mai pot refăce, această odată pierdută greu o
mai reconstituești.

Cardin:ke a înteles foarte clar, că poziția sa este compro-
misă și numai putea să rămână la conducerea țării și de-
mai multe emaili trimise în salo - totuși aducerea de la
Bistrița - Valea pe Generalul S. Putnacu - unde era în dmi-
ciliul obligator - cu care are emporii ample - după
care acesta primește o bună parte din prerogativele
regale - Capului Statului, rămânându-i numai cele cu caracter
himbolic și tradițional - asta ca la 30 August 1940 -
Generalul S. Putnacu devine oficial Conducătorul Statului
alături de Rege.

În noua formulă de stat - sunt consultati pe rând în
salat - tîrîi gaupărilor politice deficiente; diferiți Profesori
Universitari și alte personalități, fără ca să se poată rea-
liza ceva pozitiv - era prea târziu ca să se mai poată
repara ceva în jurul celui care prin tot felul de mî-
sură a născolit o întreagă apăsare de stat - așa cum or-
ice încercare era inutilă, peste tot se contura în mod
vădit și fără niciun înnemjur doareta expresă și unanimitate.
În plecc - apoi ne vom descurca noi singuri.

Acea că în seara de 4 Sept. 1940 Conducătorul J. I. Ionescu
după ample consiliabile pe Fabricius în Legatia germană
spunește și îndeamnă pe Carolii-le să înțeleagă că nu le
mai poate continua în această formă și mai bine să
cedeze tronul fiului său lui - lucru care s-a făcut
chiar în cursul nopții de 4/5. Sept. 1940. - astfel că
în dimineața de 5 Sept. 1940 - țara ia cunoștință prin
radio - presa etc. - despre noua situație în conducerea
statului - putând răsufla în liniște că a scăpat de
autocratismul și absolutismul de mult scoase din uz,
în viața statelor moderne, cu nădejdea noi în vremuri
mai bune.

16

Se formează noul Guvern legitim, având în frunte pe
Conduc. Statului Ghel. T. A. Recomdat de A. Putromescu la Vice Președintele.
fără să aibă din vechile partide vreun reprezentant - se trece
la lucru intens în viața publică internă și din punct de vedere
extern - unilateral se trece în orbite germanice - ceea ce va
vedea ulterior în viața nouă de stat.

Ca primă măsură se curăță salatul, bruciaturile, furturile etc. etc. de a parte din salariații lui C. II - iar
în seara de 6 Sept 1940. Regele cu T. A. condus la Gara de Nord
pe forul Rege, pe care cu un tren special, însoțit de Ministrul
de Interne al lui Generalul Popescu David. și cu ^{prin car} garan-
tează viața până la sfârșitul din țară prin punctul de ieșire
ajungându-se în Portugalia unde s-a stabilit la Lisabona.

Și acum poporul român face dovada unui suflet bun
și larg - deoarece la plecarea lui a făcut niciun gest care
să prejudicieze viața sau bunurile ce a lăsat în el în țară -
Cu toate că era la curent cu toate defizitele de bani ce
avea în străinătate, plus cumpărarea de terenuri de plantatii
peste Ocean - ducându-se cu toate și cu totul - numai să se
lase în pace - care popor va fi tolerat așa ceva? ...

Organizarea Palatului

L. vi. 1939 - 5. ix. 1940

181

I. Maresalatul:

- Maresalul Palatului	- Ernest Urdăreanu
- Protocol și Ceremonii	- Stăruța Semir.
- Maestrul de Vănuțoare	- Flindor Tancu
- Director Adm.	- Ulea Geta
	- Mocioni Iuliu
	- Mariuscu Iliaș

II. Casa Militară:

- Șeful Casei Militare	- General Stăvilești Com.
- Adjutanții Regali	- Idem avert.
- Cuvierii Regali	- Idem.
- Batal de Gardă	- Idem.

Funcționarii Superiori din Palat L. vi. 1939 - 5. ix. 1940.

- Adm. Jemenilor Coroanei	- Col. reg. Mănușuș Flor.
- Adm. Palat și Dependințele	- Col. reg. Stăvilești Gh.
- Arhitectul Palatului	- Ing. Ernest Im.
- Inspector de Vănuțoare	- Chefneanu Vasile.
- Bibliotecar	- Col. reg. Mănușuș.
- Dir. Garnit. Regale	- Inspector Săvelescu

Adjutanții Regali:

- Col. Fil. Ti. Com.
- Col. Tăutu Alex.
- Lt. Col. Dănușeanu D.
- Lt. Col. Rădulescu Radu.
- Lt. Col. Klaus Ilvian.
- Lt. Col. Lișcăilescu Iuliu.

Cuvierii Regali:

- Lt. Col. Lișcăilescu Com.
- Lt. Col. Florescu
- Major Stăvilești Virgil.
- Cpt. Stăvilești Gh.
- Cpt. Hermite Eug.
- Cpt. Săvulescu Eug.
- Cpt. Grigore Dan.

Batal de Gardă:

Major Ilie Radu.

Portretul N°1

183

Fostul Rege Carol II-lea

- Născut 16.X.1893 din părinți (Ferdinand și Maria)
- Ca fiu prezentabil cu rafinement exagerat în înfrumusețare
- Foarte datat cu aptitudini intelectuale, muzici precoce și chiar periculos. (Caracterizat de lumii lui Carol I.)
- Avea nevoie încă de tânăr să fie sever supravegheat de către pedagogii și mentori săi.
- După la moartea Regelui Carol I. - Sept. 1914 - a fost permanent supravegheat și controlat de acesta, care fără de mențur îl prezenta profesorilor săi, în toată goliciunea sa de flăcău.
- Studiile făcute în țară și străinătate, le-a făcut cu ușurință datorită aptitudinilor sale, însă cum scăpa de sub control, îi făcea de cap, căutând să aibă în anturajul său elemente cu care să se întreaacă.
- Foarte abil în specularea sentimentelor părinților săi care erau înfrumusețări la timp de manifestările sale - smulgându-le și îndepărtându-i de la orice obiectiv, pentru a rămâne proaspătă dragostea lor, atât de des, că aceștia deveniseră foarte sceptici asupra viitorului fiului lor.
- De începutul războiului 1916-1918 deși era Ofițer activ (Căpitân) avea preocupări de natură personală, prin care sfida marii sacrificii ale neamului, lăcănând ^{la care} mama sa Regina Maria - căuta să-l acopere - prin prezența sa permanentă printre răniți, pe front - unde el o îndotă rar - cu tatăl său foarte puțin, ca și în alți contact cu Ion Brătianu și Generalul Averescu - care erau permanent lângă Rege.
- Ion Brătianu și Generalul Averescu - aveau un Capital special în memoriile lor - asupra spiritului Carol - fapt pentru care când a ajuns Rege - a făcut tot ce s-a putut, ca prin fostul secretar Popa Costea să pună mâna pe memoriile lui Averescu - lăsând să se publice numai notele filnice ale acestuia în local memoriilor strase în mod abil. (Vezi Arhiva Ernest 2a)

S.

- Merge păru la înălțarea obligatiunilor sale Constituționale, că în mod premeditat se căsătorește cu Zizi Cautăcufino la Odesa - de unde a fost adus cu mari greutate și căsătoria a fost anulată, dar fructul acestei uniuni a venit. Ieci nevoia ca țara să suporte pensia viageră în străinătate a mamei și fiului - păru la majorarea acestuia.
- În primăvara 1917, când s-a înființat primul Bat. de V. M. a fost numit Comand. Onorific. în realitate îl comandă maiorul Bădulescu Virgil - care primește ordine clare de la Rege, I. Brătianu și Ghel Averescu, ceea ce se ocupă de activitatea spiritului - fără de crutare - lucru pe care maiorul Bădulescu Virgil - l-a făcut din plăcere, dar mai târziu după 1930 - a fost complet ostracizat din viața.
- În continuarea abaterilor dela obligațiunile militare, când s-a organizat Grupul Vitorilor Munte 1919-1920 - a fost numit Comand. al acestui Grup - secondat de Colonelul Bădulescu Iob. care pe timpul manevrelor de toamnă - s-a dedat la tot felul de escapade, fapt pentru care Regele Ferdinand - l-a pedepsit cu înlăturarea completă de sală în Bistrita Mădău - câteva luni.
- Tăciunii săi îngrijorată, ale modului cu spiritul Carol înțelegerea să se manifeste, deoarece depunea orice îngrijorare din partea opiniei publice, cu înțeles să mijlocească o înțelegere cu Ministrul de Externe, atunci Tache Ionescu - căsătoria cu Prințesa Elena a Greciei - lucru ce s-a realizat - ca după 7 luni 25.X. 1921 - să apară și fiul lor Mihail.
- Căsătorit fiind, nu se lăsa și nu revenea la păcatele trecutului, ba a devenit și mai autoritar în casă - motivând că tatăl său este prea docil față de Brătianu - Averescu etc. - situație care îi va găsi înțelegerea dela tron și îndepărtarea din țară.
- În Ianuarie 1925 este îndepărtat din țară și se stabilește la Paris - unde încearcă să revină, care merge acolo la studii - era atras în cercul prietenilor inginerilor războiului în jurul său - situație care poate fi foarte mult pentru Comandantului timpului - în favoarea spiritului, ca și Studentului în Medicină Gotea, care mai târziu a fost un reputat medic la Iași - și alții -

- Tot acolo intră în legătură cu un aventurier internațional Barbu Ionescu, care la subventivat cu bani și alte obiecte de mobilă prețioasă - acesta urmându-l scopul să realizeze mari beneficii pentru el, când spiritul va deveni Rege.
- Duce o viață în concubinaj cu aventuriere Elena Lupescu, care ca orice femeie fatală, nu a spusat nimic, când Carol a devenit Rege - aceasta ca să-i satisfacă toate ambițiile neobișnute în lux de toaletă, mobilă promovând o serie de femei din familie sa, pe care prin căsătorii calculate, le-a lansat în lumea societate (oana Gușă - din de la un etc) ajungând prin influența sa să cucerască în politică oameni venali ca Franasovici etc.
- După ce s-a instalat ca Rege 8 Iunie 1930 - aduce o serie de reforme personale, restituuând din temelie statul așa de subred după Regentă și anume:
 - a) instrumentează dihonie de membrare a partidelor politice prin aceasta se desorientat pe cetățeanul naiv față de culisele politice, creind o serie de decidenți politici fără de valoare
 - b) se mărește numărul Grupărilor politice, cu programe variate și irealizabile.
 - c) fortează creerea industriei Halaxa - Ruschinid. pe seama bugetului statului - în scopul meschin, ca cei 2 industriali să asigure participarea cu mari pachete de acțiuni.
 - d) fortează cuplarea Uzinelor Reșita cu cele 2 industrii, în același scop personal.
 - e) patronază emisiunea tiubului de aviație sub diferite forme - cu să realizeze beneficii stat și persoane.
 - f) înființează D.I.S.C.O.M. și distribuția - cu același scop venal de profit personal.
 - g) schimbă uniformele în armată, cu materiale scumpe, importate dela Paris -
 - h) Comenzi oneroase pentru aviație, la lase imaginare în străinătate - pentru care s-au scos avioane

din viziunea statului, care n-au mers la destinație și au luat alte căi.

i). muniți subiective la Conducerea Băncii Naționale -
Contrar Statutelor de funcționare.

j). camuflarea și stingerca procesului dintre Statul Român și Soc. petroliere din țară - care s-au înființat lor, nu au respectat obligațiile ce aveau în privința de exploatare - (construcții de șosele, poduri, spitale, etc - care trebuiau să plătească statului din urmă și cu dobânzile aferente, sume care depășeau câțeva milioane anuale; - ori cei interesați prin interpuși lor la Zey Buncuțelul Contrar banii senon - acest proces se stins.

l). Contrar tradiției în justiția noastră, acum le-ați imobilizate magistraților, în scopul ca ei să poată fi manevrați în sentințele lor, după scopuri politice.

m). Se cere decorația în ordinul Mihai Viteazul pentru fapte de armă imaginare pe front 1916/1918 și se împodobește la Băneasa cu 25 Ha - pământ.

n). grevează bugetul statului cu construirea a 6 pavilioane moderne - în jurul locului Scroviște și pe furașeris - în proiect o nouă reședință de circumstanțe.

o). desființează vechea Constituție și guvernează personal.

p). promovează în posturi de răspundere oameni nepregătiți, dar gata să execute ordinul dictatorului.

q). în foc depozite de valuri forte în străinătate și cumpără terenuri vaste pentru plantări peste ocean.

Portretul N° 2

133

Portretul domnitor Urdăreanu Ernest.

- Născut aproximativ 1893 sau 1894 - dintr-o familie de boieri din Craiova.
- Ca fiic foarte prezentabil și cu maniere feminine în cercul societății intime.
- Foarte cochet civil și militar, activist, intrigant, îndrăgnet fără de limită, vicelan prin excelență, erotoman de profesie, arghizofil bolnăvicios, solemn și în aspecte de mală simț morală, cu cei noi cunoscuti, ca ulterior fără vicio jec și lovească până la temelie - pentru a și asigura dreptul acuzărilor sale - foarte las în momente grele sociale - participă în mod teatral la grija și durerea celor mulți - până la momentul oportun - când trece brusc la exersarea influenței sale asupra celor pe care ia părăsit.
- Cu lenea străină plin de putuoazie până când are ocazia să devină temerar până la pericolul capital.
- Abil în a se lepăda de răspundere în fața celor mulți - având întotdeauna o cooperare cu tapi ispășitori - el nu este vicio dată vinovat.
- averea sa a cunoscut toată lumea - el într-o nega și justifica permanent o jec financiară.
- în lumea diplomatilor acreditați în țară, nu avea niciun fel de relații - fapt pentru care ținea la protocol și Ceremonii pe Stărea senior și Flondor Tancu - aceluia îi asigurase într-o măsură relațiile de circumstanțe cu diplomații din țară.
- în societatea românească - se cunoscut într-un cerc restrâns unde a trăit până la venirea la palat - de acum acest cerc a devenit mare și cu posibilități nelimitate.

al
Generalului Ilarieviți Comitanu.

- La 1. xii. 1939 era în jurul vârstei de 55-60 ani.
- Originar din Botosani, dintr-o familie de boieri.
- Ca ofițer foarte prezentabil, cu un gust și rafinament în îmbrăcăminte (civil și militar) - puțin defect în vorbire.
- Se descurca cu ușurință în diferite situații din viață. Era un om care prin vecinimea sa - văzută și auzită mult.
- Făcea prezență ca cei din jurul său - mai mari ori mai mici ca el în funcții - datorită ideilor prea frumoase despre persoana și poziția sa, în comparație cu cei ce-l înconjurau.
- Întrebat de avere, nu se da înțelegere de la primirea diferitelor cadouri de la persoane, întreprinderi etc. fiind convins, că acestea o fac pentru a-l avea oricând ca sprijin în caz de nevoie.
- Întrebat de jocuri de noroc și de curse de cai, iubea cu bănuș altora.
- Dădura urmele unui fost bun călăreț - acum specula trecutul său -.
- Făcea înțelegere al celor mulți, deci nu se obosea cu probleme care-l indisponeau.
- Transformările sociale nu-l preocupau. De aceea viața lui de toate zilele era în desacord cu ritmul nou.
- Făcea relații cu personalități străine aflate la noi în țară.
- Zgomit prin excelență.

Portretul demnitar Mocioni Iuliu.

- Vârsta 1. XII 1939 în jurul 60-62 ani.
- Originar din Timisoara, dintr-o veche familie de boieri români, maghiarizată la mult înainte de 1918.
- Fizic acceptabil, pentru un ochi vertat se putea vedea ușor în fizicul său, tipul în degenerare. Săpt pentru care aici nu s-a căutat - situație care-l puneau demultem și se manifeste sub imperiul Complexelor de inferioritate, în prezentă severă ambliopie.
- Traia ca convingerea fermă, că Statul român și Parlamentul, nu se puteau lipsi de persoana sa în orice situație ar fi fost. Lucru pe care mulți nu l-au înțeles.
- În relațiile sale cu demnitarii Statului și cu cei din palat - era foarte distant - probabil că se baza pe averea ce o avea ca moștenire - altceva nu justifica nimic mai deosebit.
- Sgârșit până la avaricie - îi făcea rău și de ce consulea el - primea într-o oarecare cadru fără jaur.
- Nu accepta să aibă vreo servitute față de Statul român - din contra socotea că Statul îi datorase lui.
- În relațiile cu străinii, se comporta după căp - or afărea ca un mare aristocrat român, maghiar, austriac - îi era indiferent - numai să fie în haină și spiritul momentului de circumstanțe.
- Nu a marcat niciun gest de răstă pentru cei săraci după domeniile sale sau înțepurimi, nici față de biserică, școli etc - nici fiind în viață și nici după moarte.
- Scopul înfieri lui Starcea Ion. după moartea sa - a dat prilej la multe controverse - adevărul nu se știe precis - .

Portretul demnitar Stăncea Senior

Vârsta la 1.12.1939 aproximativ 60-65 ani

Origine din Valea Moldova, dintr-o familie de boieri, care până în 1918 a funcționat la Curtea Imperială din Viena. Ajuns acolo prin căsătoria sa cu o euglenică, iar după 1918 a venit la Curtea Regelui din București - ca șef al Gărzii de Onoare și Ceremoniilor din Palat.

- Ca fizic, un bătrân simpatic cu manifestări în servicii și în afară cu adevărat simpatice civilizate și strălucitoare, prezența cu tot felul de omenești, cu gust rafinat în îmbrăcăminte, vorbă puțină și cu miez - purta relații cu adevărați străini dintre cele mai bune, prin această contribuție mult în interesul Statului român - era un permanent memento, pentru Rege și fiul său - în relațiile lor cu cetățenii români și străini - la spunea direct opiniile sale, asupra criticilor din sânul poporului precum și din străinătate. foarte cult și în același timp modest, un filantrop rațional, iubea și înțelegea poporul român, nu era regionalist - nu avea apartenență politică de partid, un pricea înțelept fălmăcitor al transformărilor sociale umane - susținea că în secolul că fiecare secol cu specificul său de viață, cine nu înțelege acest lucru, va fi sacrificat - Cu sau fără viață.

Portretul № 6

138

al Învățătorului Școalei Filimon Iancu.

- Vârsta la 1 iul. 1939 - aproximativ 55 ani.
 - Origine din Bucovina dintr-o familie de boieri. Uchi luptători pentru interesele românești - până la 1918 a activat la Curtea Imperială Viena - timpuriu la Școala Școlară - ulterior la Școala Regală din Bucovina - alături de Școala Școlară.
 - Este prezentabil cu gust rafinat în îmbrăcăminte, cu manifestări vizibile de demnitate, comunicativ și gata să intervină cu ceva folositor în relațiile cu oamenii, foarte amabil cu publicul de toate categoriile, deseori cu străinii acreditati în mijlocul cărora se bucură de o simă descoperită, emițând de calitate și lucrurile po- forului nostru. Este și modest - neobșit în participarea la manifestările culturale românești și gata să încurajeze pe începători în viață - un altărit plin de afecțiune - în- fiind țăranc deosebit pierdută din avere în politică - ajuto în sensul că obține de la cumoșii ajutoare pentru cei nevoiți.
- Măndru că este fiul unei regiuni ca Bucovina - un arec apartenență politică - era echilibrat în manifestările sale cu toate grupările politice - un ideal ajuto al Superiorului Școalei Școlară Școlară.

Portretul demnitar Ulea Octav.

- Vârsta la d. n. 1939 aproximativ 52-55 ani.
- Origine din sat, dintr-o familie de funcționari de stat - a debutat în cariera diplomatică după războiul mondial - ca invalid a urmat dreptul sect. diplomatie - la Paris - apoi cu concursul lui Balif. atunci demnitar la Palat - a fost adus la protocol ca al 2-lea ajutor la Stăruș Senior.
- Foarte prepuțabil ca fizic, excesiv de controlat în îmbrăcăminte, cu gesturi exagerat de studiate, foarte vocalat în manifestările sale particulare și oficiale, superficial în tălmăcirile ce dădea verbal și scris - interesul personal îl însoțea în toate golciurile în relațiile tale, cult dar măreț, lipsit de modestie, afecțios înrădăcit - nu bea și nici nu juca jocuri de noroc - găsea timpul potrivit să cultive intrigă în Palat și aiurea în cercurile Bucureștene - ca apartenență politică - între 4 ochi cel mai devotat membru activ - după aceea situația ozei în secolul urde interesele trăgeau mai mult la cântar.
- Iubitor de luxuri, avea avere pe care stă o lăcomie ironic și zeflemist pătimăș - posedă cea mai bogată garderobă din Capitală - egoist - nu a dat posibilitatea nimănui să se inițieze în protocol și ceremonii la Palat - de teamă să nu-i ceară locul.

Portretul N° 8.

190

Postului de omul de haruri Florin.

- Vârsta la 12.5.1939 aproximativ 55-58 ani.
- Origine din câmpia din jurul orașului de Chiaburi.
- Ridicat din funcționar de carieră, intrat în administrația locală după terminarea studiilor, mai mult de răsturnat mondial.
- Foarte prezentabil la fizic, foarte controlat și cu gust în îmbrăcăminte. În manifestările sale de serviciu și particulare destul de pompoase - nu acordă nici superiorilor și nici subalternilor calități, ci numai defecte - nu acceptă să-l egaleze cineva - sugestiile oricui nu-l interesează. Totul pornește de la el și se termină la el. Fapt pentru care justifică în mod permanent o stare de nervi - arătând că tot greșel servindu-l și îl poartă, ceilalți îl înșală.
- În orice moment gata pentru critică asupra oamenilor politici de toate nuanțele. Locuindu-se în drept a fi îndrumătorul lor în sectoarele: economic, financiar etc.
- Anglurosul pășimăș - jucător la cureauă de cai fără însă un mare reformist al cluburilor (automobil club - fotbal) invidios pe colegii care s-au realizat în viață din punct de vedere material și moral. nemulțumit vesnic de situația de deșă a proprietății urbane - acțiuni etc - nu are capul dar nici nu a ajutat pe cineva din familie sau străin.
- A dovedit devotament nelimitat față de J. Antonescu pentru a-i câștiga încrederea - bineînțeles cu scopul de a-i încredința conducerea domeniilor comarului pe lângă ce are în țară. Locuindu-se cel mai indicat să facă ordine în aceste sectoare.

Portretul N° 9

Portretul domnului Col. Stăvăr Col.

191

- Născut la L. în 1939 aproximativ 50-52 ani -
- Originea din Iași, fiul unui funcționar superior.
- Sîcic prezentabil - gust ales în îmbrăcăminte - atent cu
- totuși din jurul său sevar și aspru în manifestările sale, mult
- foarte drept și înțelept.
- Este excelent organizator în administrație ce i se
- încredințează - oriunde era pus - după cîtva timp se
- vedea clar, că a schimbat totul și mergea în linie.
- Un caracter ales, urea și chiar atînga pe cei ce
- vorbeau pe vorbe de la unu la altul, aprecia munca
- pe care stia să stimuleze, urea leuca, vorbea puțin
- dar cu încredere.
- Devotat Regelui - nu se ferea să-i spună în fața
- cecărua lui convenea în sectorul de lucru pe care-l conducea.
- Iubea pe cetățenii țării - pe care cănd avea
- ocazie îl iubea arătându-i adevărul direct în ochi.
- În timpul conducerii lui Puterea - a fost inclus
- în lagăr, pentru atitudinea sa față de nemici
- și colaboratorii săi.
- În lagăr a fost cu colegii incluși - un bun spirit
- și un adevărat coleg de suferință, prin altruismul ce
- a dovedit, nu era egoist.
- Nu era căntorit - din auzite în ajuto multă muncă.

Arhitectului Polatului: Eroest Ioan.

- Vârsta la 1.11.1939 aproximativ 58-60 ani.
- Îi plac cu gust în înfrământări - Comunicativ cu toată lumea - gata să fie jalonier în un sfat.
- Origine germană - românizat - tatăl său a fost adus de Carol I. ca să înceapă construirea Palatului din Iași.
- Crescut în țară & ajuns în Iași - unde tatăl său era arhitect. Studiile le-a făcut în străinătate - după care a venit tat ca arhitect în locul tatălui său, până la data când eu am fost arestat. 1950 -
- Era specialist în construcții de marmă - în special în fustolă - pentru a evita egratările - un mare iubitor al poporului român, căruia îi dădea de familie a membrilor Casei regale - un caracter obiectiv.
- Un om de linie în toate accepțiunile, un caracter distinct, era minciuna & înfriga, devotat în serviciul său mi amestecă ne de program când nevoia cerea să fie permanent la dispoziția sa.
- Credințios rațional, înțeleghător cu evoluția timpului și a omului, nu se crămponea în conservatorism - chiar în specialitatea sa, cănd vedea că apare ceva nou - lucru de care a fost mândru, îmbrățișea cu bucurie.

PARTEA III-a

AMINTIRI5.IX.1940 - 23.VIII.1944.-

După ce am descris în ordinea cronologică succesiunea evenimentelor politice interne ce s-au desfășurat în țară, avînd la conducere formula: Regele Mihai și Generalul I. Antonescu Conducător al Statului - fără a curma firul amintirilor cu considerațiuni pro și contra - acestea făcînd parte din obiectul unor lucrări separate și cu caracter critic - în cadrul preocupărilor ce avem - capitolul prin care să fie prezentat fiecare în parte cu valoare intrinsecă - pe baza căruia să fie catalogat la locul cuvenit, pentru cunoașterea generațiilor viitoare.-

Incepînd de la 5 septembrie 1940 și pînă la 23 August 1944 - Regele Mihai, a fost numai un simbol la cîrma statului sau mai clar, putem spune fără a greși, că a fost prizonier în țară, al politicii hitleriste, care se baza și avea încredere în Generalul I. Antonescu și guvernul său cu care colabora în toate sectoarele de viață statală așa se și explică cum s-a lucrat în subversiv, pregătirea și execuția loviturii de stat de la 23 August 1944.-

Pentru ca să putem face o concretizare obiectivă care să constituie o verigă serioasă în lanțul purtător de răboj al adevărului istoric românesc - nu avem nimic de care să ne agățăm, pentru a pune în seama Regelui vre-o faptă cu caracter politic, economic, financiar, social, etc. în perioada 5.IX.1940 - 23.VIII.1944 - cu mare îngăduință și fără a abuza de ea - ar fi de amintit docilitatea și răbdarea de care a dat dovadă în acești patru ani - timp în care a lucrat perseverent la firul diriguitor al subversivului atîta - mai mult, nu se poate spune nimica.-

Fără de cele expuse mai sus, ne rămîne numai ca să-l prezentăm ca om în viața sa particulară în casă și în diferite împrejurări.-

În afara programului zilnic întocmit și pus în aplicare prin grija generalului I. Antonescu - care trimetea pentru a conferența diferiți profesori civili și militari - Regele în orele rămase la dispoziția sa - își găsea ocupația în bibliotecă din casă - în atelierul tehnic tot din casă - la radio

- 2 -

ori mergea la sera de flori, unde urmărea anumite procese de dezvoltare cu ajutorul specialistului - sau făcea plimbări cu mașina mică (Voliswagen) în incinta și în jurul Palatului - fiind însoțit de secretarul său MIRCEA IOANITIU - de altcineva nu, în aceste situațiuni.-

Biblioteca din casă o avea rămasă de la tatăl său și era ținută la curent, ajutat fiind de conferențiarii ce-i veneau plus că primea tot ce apărea nou în țară sau străinătate prin grija Maresalului Palatului.-

Atelierul tehnic era bine pus la punct, după diferite reviste ce avea, plus prin contactul ce avea lunar la Bran - cu unchiul său după Arhiducesa Ileana - Anton - acesta avea de asemenea un atelier complet, unde lucra zilnic.-

Gospodăria Palatului și domeniilor coroanei, nu constituiau o preocupare deosebită pentru el - se mulțumea cu ceea ce vedea în diferite împrejurări ori cu ceea ce i se prezenta prin dări de seamă periodic prin Administratorul general FLORIAN MARI-NESCU.-

În ceea ce privește atașamentul său față de o serie de oameni din serviciul Palatului - însă de când era copil și de care în mod natural, trebuia să se simtă cît de cît mai legat - nu a justificat nici un gest în acest sens - era destul de reținut solemn și distant.-

În relațiile sale oficiale și particulare, nu putea să ascundă preferințele ce le avea pentru oamenii pe care îi cunoștea și aprecia înainte de 1940 - bineînțeles aceștia erau din zisa elită a marelui aristocrații - în cazul că aceștia aveau vre-un urmaș - căuta să și-i apropie, fără a-l preocupa prea mult valoarea reală a lor - îi era suficient că le cunoaște familiile lor (IORGU GHICA, PIANCO-LAHOVARI-NEGROPONTE, etc.) deși erau multe elemente tinere și bine cunoscute în cadrul oficialității din sinul poporului sub raportul pregătirii lor profesionale a valorilor morale - pe aceștia nu-i apropia în genul celor de mai sus - se limita contactul regelui cu aceștia - la discuțiuni în cadrul unor subiecte alese după scopul ce se urmărea mai mult nu (EUGEN DEMETRESCU specialist în finanțe și economie) i-a fost profesor la matematici - dar ca să-și deschidă sufletul față de el sau să-l invite în casă în mod prietenesc, ca pe ceilalți -

.//.

În alegerea adjutanților, era cu mare grijă ca să nu intre, dintre acei care erau ridicați prin munca și aptitudinile lor direct din sinul poporului măcar prin soție să aibă o poșchiță cât de mică de spoială aristocrată - la nevoie să nască numai să fie ceva măcar în intenții.-

Dintre foștii colegi de școală, a reținut lângă el și în jur dintre cei cu o origină aristocrată pe ceilalți nu i-a îndepărtat brutal - dar prin modul de a-i vedea anual, treptat, treptat îi așeza la distanță lucru ce aceștia au înțeles cu ușurință.-

Cu ocazia diferitelor vânători în diverse regiuni ale țării, în afara invitațiilor cu caracter oficial care într-o bună parte nu depindea de el, ci de interesele politice ale statului - nu am văzut niciodată vre-un invitat din București sau din regiunea respectivă ales dintre vânătorii ridicați prin munca și calitățile lor - în schimb nu lipsea: IORGU GHICA, SANDU RACOTA etc. trîntorii capitalei și ai țării.-

Zisele cluburi (Automobil - club - jochei club etc.) create cu un scop bine precizat - unde Regele era președinte de onoare prin tradiție, nu am văzut și nici nu am auzit că s-ar fi putut strecura vre-un ridicat din popor - erau numai din rîndul marelui societăți - cu toate că mulți erau, certați cu morala și onoarea, calități fundamentale în asemenea cluburi.-

Personal am auzit în cîteva ocazii oficiale, cînd s-au făcut propuneri la lărgirea statutelor, care nu mai corespundeau timpului, fiind de față Regele totul a fost în zadar - nici un gest în acest sens.-

La fiecare început de an, cînd Regele primea din lista civilă - era tradiția să se împartă ajutoare la persoane și familii nevoiaș - bineînțeles după informațiile ce lua Maresălatul din timp - ei o bună parte din aceste ajutoare - mergeau la membrii proveniți tot din marea societate.-

Pentru orfani de război, văduve, mari mutilați - nu arăta un interes în mod hotărît - dînd pentru ușurarea vieții lor, vre-un ban din lista civilă ori de la Domeniile Coroanei - făcea gesturile obișnuite în cadrul obligațiilor, nimic mai deosebit.-

Nu cunosc să fi creat vre-o bursă pentru băieți sau fetele cu aptitudini excepționale la învățătură, pictură, etc. prin aceste gesturi ar fi promovat o serie de tineri dotați, plus că ar fi fost un exemplu pentru cei bogați să facă și ei vre-un gest asemănător.-

- 4 -

În jurul domeniilor, nu am văzut și nici nu am auzit ca să se fi înzestrat vre-un cămin cultural, creșe pentru copii, azil pentru bătrâni, nici măcar în jurul Săvârșinului, o regiune eminentă cu o populație densă și săracă - aici unde venea în fiecare anotimp al anului nu a făcut nici un gest de care să-și lege numele său în regiune.-

Pentru refugiații din Nordul Ardealului - Bucovina etc. - nu a făcut vre-un act de mângâiere, etc.-

Nu a acceptat ca să se trimită familiilor ostașilor morți în incinta Palatului cu ocazia bombardamentelor 24-27 august 1944 - o mângâiere scrisă - nimic, nu i s-a propus altceva

L-am însoțit în nenumărate rânduri la zborurile ce le făcea la IAR sau la Aeroportul Zorileanu unde lucrau cele mai alese capete și mâini de tehnicieni, nu l-am văzut că se interesează de viața lor și a familiilor lor - de asemenea când mergeam la Timișoara ori la Banloc - nu era mare lucru să treacă măcar informativ printre muncitorii de la Reșița și împrejurimi, nu mai spun că regiunea era archipopulată cu refugiați și studenți - nici un gest - care s-ar fi impus în mod natural.-

Ce preocupări politice l-am putut simți numai după ce avea întrevederi în subversiv, cu Maniu, Brătianu, Bianu - atunci ce puteam să desprind, când îmi explica ce am de făcut în spiritul celor de urseau mai mult nu purta discuțiuni sau le ducea între cei cu care își petrecea timpul mai intim - în tot cazul era foarte prudent în acest sector politic.-

Despre actele de conducere ale lui I. Antonescu sau despre politica germană - evita orice discuție chiar când Mihail Antonescu a schițat gestul că vrea să se rupă de Mareșal, s-a făcut că nu pricepe se temea să nu-i întindă vre-o cursă.-

Când au fost situații grele între el și Mareșal, a acceptat tot felul de jigniri, fără ca să ia vre-o atitudine sau să caute să ceară sprijinul cuiva, s-a mulțumit cu resemnarea.-

Personal am încercat când mi-au permis împrejurările, să mă conving direct, asupra cauzelor pentru care nu a apropiat o categorie de oameni ridicați din popor - nu mi-a dat nici un răspuns clar, pentru fiecare obiect în parte, cum eu le abordasem dar, am înțeles că ducea teama, că aceștia fără prea mult înconjur, vor lua atitudine netă - când s-ar convinge de anumite stări de lucruri din jurul său. (VERGOTI-IORGU-CHICA, BOSSIE etc.)-.

- 5 -

Ca unul care l-am secondat în pregătirea și execuția loviturii de stat de la 23 August 1944, nu l-am auzit nici odată comentând asupra acestui act politic până la plecarea mea 5.XI.1944 - în câteva rânduri m-a chemat în casă pentru a-și re-improspăta unele scene din timpul pregătirii - altădată - când mi-a mulțumit de răspunsul ce am dat unor reporteri străini - pe care i-am trimis la dînsul eu ca ostaș, nu fac nici un fel de politică.-

Era la curent cu istoria politică a neamului nostru, purta discuțiuni întemeiate pe cunoștințe pozitive mai mult, cînd a fost la încoronarea Regelui Angliei și în alte împrejurări tot acolo, povestea cu lux de amănunte despre modul cum tradiția este pusă la mare loc de cinste acolo - stîrnind ca și la noi să fie acelaș lucru - ce folos că erau numai vorbe - faptele reale anulau toate cele ce spunea.-

Înțelegea cu ușurință fapte și evenimente politice mai ales externe - le susținea ca argumente potrivire - dar probabil numai pentru sine - căci atunci cînd interesele țării cereau anumite acte din partea sa - se sustrăgea brutal de la acest imperativ (23 August 1945-8 ianuarie 1946) cînd a rupt orice relații cu guvernul și cu Comisia de Control Sovietică - lucrînd în mod vădit, cu cele două comisii aliante de control din țară; aducînd prin acest gest al său, mari neajunsuri în interiorul statului și în mod evident o mare desorientare politică a opiniei noastre naționale.-

Nu l-am înțeles niciodată cum a fost posibil ca să tolereze sau chiar să fie paravanul în dosul căruia - mama sa, să fie discutată cu temei, de către personalul lor de serviciu și apoi în opinia publică deschis - pentru fapte care pe lîngă că frimau morala și demnitatea ei, de Regină, mamă și femeie în vîrstă, plus prestigiul și autoritatea sa față de popor.-

Împrejurările făcuse ca acest fapt întunecat să fie oarecum atenuat în 5-6 mai 1942 - de către Mareșalul I. Antonescu - prin alungarea din Palat a libidinosului VERGOTI și a scolitu-lui său PETRE IAZAR, - ca chiar în seara de 23 August acest element de ultimă speță să fie adus în Palat - unde fără nici o jenă față de nimeni, se manifesta ca în casa sa - fără a ține seama de nimeni și de nimic.-

Eu nu mi-am putut da nici un răspuns în această chestiune murdară, am putut reuși să pot pleca cu un ceas mai devreme de acolo - singurul lucru bun ce am făcut.-

După ce am enumerat în esențial modul său de a se comporta ca om și ca Rege, nu puteam să încheiem printr-o concluzie ușoară și modestă, fără a nu aminti pe scurt, rolul său în pregătirea și executarea loviturii de stat, de la 23 August 1944.-

În mod amănunțit și documentar, am povestit în Partea II-a totul, acum numai în câteva vorbe ca să iese în relief valoarea sa din punct de vedere istoric - zic astfel deoarece - îmi aduc aminte când mă înșopiam cu avionul curier de la București la Dobrița - îi aduceam pe lângă ceea ce îmi dădea Primul Ministru Generalul Sănătescu - ziarele care apăreau în capitală - unde era prezentat opiniei publice, ca un exemplar de monarh popular și iubit de popor - câte speranțe și nădejdi polarizam în jurul său, ca nu peste mult timp, totul să fie năruit - oare cine să fi contribuit la o atare situație - sigur că anturajul a cărui componență răspundea din plin, aliniatelor de mai sus, care aveau în frunte pe ilustra și întunecata mamă, prinsă în cleștele boalei ce marchează încheierea unei vieți și intrarea într-alta - l-am rupt de adevărata sa misiune și l-am pus la remorca unor oameni aventurieri și căutători de senzational pe pielea altora - de unde să aibă asigurat profitul dinainte calculat.-

Regina Mamă-Elena - a fost adusă de I. Antonescu în scopul de a da satisfacție poporului, care o compătinea, deoarece în 1930 a fost exilată la Florența acum era primită cu sufletul și brațele deschise în special de sexul feminin - și cu drept cuvânt mama venea să-și continue viața alături de fiul său.- La venirea sa în țară de la Florența, a fost însoțită de pictorul italian FERRERER cu soția și soacra sa - motivând că sînt aduși să repare picturile vechi din Palat - anii însă au trecut unul după altul - și nu am văzut nici un tablou vechi reparat sau măcar o pictură cît de modestă executată de acest pictor - în schimb, locuia, minca și era peste tot în Palat numai la Sinaia - la București nu - pînă la abdicare cînd au părăsit țara. Rostul acesteia și al familiei lui nu l-am înțeles - iar cine era în măsură să mă lămurească, ocolea în mod meșteșugit răspunsul.-

Cum a sosit de la Florența în Palat - unde mai trăise 1920-1930 fără de nici o jenă, și-a arătat colții față de personalul mărunt - pentru atitudini neplăcute ei în trecut - acei care erau cu serviciul în jurul Reginei Marie, al Principesei Ileana, la fel și față de funcționarii vechi i-a schimbat din posturi, iar pe alții i-a pensionat.-

Nu s-a putut stăpîni ca să nu arate ura, față de Archiducesa Ileana și copii ei - tot din cauza trecutului în Palat - cu toate că acum cînd era într-o situație grea la Bran - soțul cu domiciliul forțat de Hitler - nu a încetat să nu-și arate răutatea pe care o avea în suflet - mai mult cînd a auzit că fiul Stefan este elev la Colegiul N. Filipescu Predeal - a lansat zvonul ticluit în sensul că Ileana pregătește pe Stefan să ia locul lui Mihai numai și numai să sădească germenul rău al urei între fiu și neamuri.-

Față de simpatia feminină din țară, toți se așteptau la anumite gesturi specifice locului de ocupa și sexului prin tradiție măcar, ca să activeze în fruntea societăților de binefacere de ridicare și consolidarea concepției despre femeie - mamă - soră de caritate etc. - din partea ei - nici un fel de gest măcar s-a limitat la vizitele programate de I. Antonescu iar restul timpului s-a închis în turnul de fildeş pentru a-și duce în mod egoist și meschin viața avînd în jurul său ca Doamne de onoare pe Elena Catargi și Mari Ghica două epave certate cu propria lor familie numai vorbesc cu familia cea adevărat românească.-

Nu a acceptat să se organizeze în Palat ceaiuri unde să invite și să cunoască personal, Doamne de bine recunoscute în opinia publică prin viața lor conjugală prin capacitatea lor etc. - aceasta deoarece suferea de complexul de inferioritate fizică - îi lipsea din fizicul său femininul - iar din punct de vedere sufletească, clocotea invidia pe cucoanele care aveau o viață conjugală și maternală naturală de aceea nu schimba nici pe cele două Doamne, care îi semănau ca două picături de apă.-

Pe timpul războiului a patronat atelierul de împletit din lîmă, flanele, fulare, mănuși - în Palatul din București.-

După cum am enumerat la capitolul fiului său negațiunile nu le mai repet aici - i se cuvin din plin toate, deoarece avea mare influență asupra lui, în orice ramură de activitate.-

În legătură cu VERGOTI JACQUES din cele expuse în partea II-a la capitolul respectiv 1941-1942, ca apoi chiar din seara zilei de 23 August 1944, situația a luat forma definitivă și fără de nici un argument contra - despre adevărul și goliciunea începutului - cu o mică paranteză : la toți le era jenă să comenteze sau să accepte o atare situație. Însă lui VERGOTI și chiar ei - nu le era jenă să afișeze public din convoiul ce îl aveau.

Anturajul nou al Regelui era mai întîi trecut prin
sita celor din jurul mamei: ELENA CATARGI, JAQUES VERGOTI,
PETRE LAZAR, BOSSIE, NEGULESCU etc.etc. alte amănunte sînt
trecute în portretul anexă la Partea a II-a Amintiri.-

Parla III.

Amintiri.

5. IX. 1940 - 23. VIII. 1944

201

După ce am descris în ordinea cronologică succesiunea evenimentelor politice interne ce s-au desfășurat în țară, având la conducere formula: Regele legha și Generalul I. Iulianescu Conducător al statului - fără a purta firul amintirilor cu considerații pro și contra - acestea făcând parte din obiectul unor lucrări separate și cu caracter critic - în cadrul preocupărilor ce avem - capitolul prin care să fie prezentat fixarea în parte a valorii intrinsecă - pe baza căreia să fie catalogat la locul cuvenit, pentru cunoașterea generațiilor viitoare.

Începând de la 5. Septembrie 1940 și până la 23. August 1944. Regele legha, a fost numai un simbol la căruia Statului - sau mai clar, puteam spune fără a greși, că a fost prizonier în țară, al politicii Hitleriste, care se baza și avea încredere în Generalul I. Iulianescu și Guvernul său. Cu care colabora în toate sectoarele de viață statală - așa se și explică cum s-a lucrat în subversiv, pregătirea și executia loviturii de stat de la 23. August 1944.

Știu ce să putem face o prezentare obiectivă. Care să constituie o verigă serioasă în lanțul pierdut de răboi al adevărului istoric românesc - nu avem nimic de care să ne agățăm, pentru a pune în seama Regelui vreo faptă cu caracter politic, economic, financiar, social etc. - în perioada 5. IX. 1940 - 23. VIII. 1944 - su mare în gâduire și fără a abaja de ce - se fi de amintit

Societatea și nebdarea de care a dat dovadă în acești patru ani - timp în care a lucrat perseverent la firul disinguit al subversivului atare - va met, nu se poate spune nimica.

Tată de cele expuse mai sus, ne rămâne numai ca să-l prezentăm la om în viața sa particulară în cât și în diferite împrejurări.

În afara programului filial intermit și puțin în afara proprii grijă Generalului I. Antonescu - care trimitea pentru a conferența diferiți profesori Civili și Militari - Reg. de în orele rămase la dispoziția sa - în găsea ocupația în biblioteca din casă - în atelierul tehnic tot din casă - la noaptea ori mergea la seră de flori, unde urmarea anumite procese ^{de dezvoltare} ajutată de specialistul - sau făcea plimbări cu mașina mică (Volkswagen) în incinte și în jurul satului - fiind însoțit de secretar sau linca soarelui - de altcineva ori, în aceste situații.

Biblioteca din casă o avea închinată de tatăl său și era ținută la curent, ajutat fiind de conferențieri ce-i veneau plus că primea tot ce apărea nou în țară sau străinătate prin grijă secretariatului.

Atelierul tehnic era ținut puțin la pământ, după diferite reviste pe care, prin contactul pe care-l avea la Brașov cu cercetătorii săi după tehnica Ilova - Antm - avea desigur un atelier complet, unde lucra filială -

4
ca să îi deschidă sufletul față de el sau să-l invite
în casă în mod prietenesc, ca pe ceilalți nr.

În alegerea adjuncturilor, era cu mare grijă ca
să nu iasă, dintre cei care erau ridicați prin
munca și aptitudinile lor direct din sânul poporului,
măcar prin soție să aibă o poșighiță cât de mică
de sporită aristocrație - la nevoie se născocea - numai
să fie ceva măcar în intenție.

Dintre foștii Colegi de Școală, a reținut lângă el și
în jur dintre cei cu o origine aristocrație - pe cei-
lalți nu i-a îndepărtat brutal - dar prin modul
de a-i vedea anual, treptat, treptat îi aseza la distanță
lucrurile ce aceștia au înțeles cu ușurință.

Cu ocazia diferitelor vacanțuri în diverse regiuni
ale țării, în afara invitațiilor cu caracter oficial -
care într-o anumită parte am depindea de el, ci de
interesele politice ale statului - nu erau puțin miș-
date vremea invitat din București sau din regi-
nea respectivă ales dintre vacanțarii preferați prin
munca și calitățile lor - în schimb nu lipsea: Forqu
Ghica, Săndu Racotă etc - trăntarii Capitalei și ei
țării -

Țisole cluburi (Automobil club - fotbal club - etc)
create cu un scop bine precizat - unde Regele
era prezidat de onoare prin tradiție, nu erau
vădit și nici nu erau creșt că iar și putul ste-
cura vremea ridicat din popor - erau membri

Gospodăria Palatului n-a domeniilor Corvanei, mi constituiau o preocupare deosebită pentru el-
se multumirea sa pe care vedea în diferite împrejurări
ori pe pecece i-se prezenta prin dări de seamă
periodice prin Administratorul general Florin Marinovici.

În pecece priveste atitudinea sa față de o
serie de oameni din serviciul Palatului - în ca-
de când era copil n-a de care în mod natural, trebu-
ia să se simtă cât de cât mai legat - nu a justi-
cat niciun gest în acest sens - Era destul de re-
ținut solemn și distant.

În relațiile sale oficiale și particulare, nu
putea să ascundă preferințele se le avea pentru
oameni pe care îi cunoștea și așchia mai tineri de
1940. Tinerii aceia erau din fire eliti-
a marci aristocrați - în cazul că aceștia erau
vremuri urmas, - căuți și și apropiate, fără a-l
preocupa prea mult valoarea reală a lor - îi era
suficient că le cunoșteau familiile lor (Forge Ghin-
Blănuș - Lahovari - Negroponte etc) - deși erau
muli elevi tineri și leine cunoștea în cadrul
oficialității, ^{în domeniul popularității} susținuți pe lângă lor profesionale-
a valori lor morale - pe aceștia mi-i apropia în
general pe cei de mai sus - de limite contactul
Regelui cu aceștia - la discuții în cadrul
sărilor subiecte alese după scopul se se urmărirea
mai mult nu - (Eugen Demetrescu specializat în științe și
economic) i-a fost profesor de matematică - dar

eu a putat deosebi și țineam - cei unde venea în fiecare creștin și omului nu a făcut niciun gest de care să și lege mințile sau în regiune.

Pentru refugiații din Nordul Ardelenilor - Bucovina etc - nu a făcut vreun act de mângâiere etc.

Nu a acceptat să se trimită familiilor ostașilor morți în inima țării cu ocazia bombardamentelor 24-27 August 1944 - a mângâiere seriosă - nimic, lui i s-a propus altceva.

El avea însoțit în nemurătoare rânduri la stăruinle se le făcea la S.A.S.R. sau la Departamentul Zonilelor unde lucrau cele mai alese capete și mâini de tehnicieni, nu l-am văzut că se interesează de viața lor și a familiilor lor, - deosebită cănd mergeau la Timișoara ori la Baia Mare - nu era mare lucru să țineți mișcare informativă prietere muncitorii din Reșita și împrejurimi, nu mai spun că regiunea era arhipopulată cu refugiați și studenți - niciun gest - care să ar fi impus în mod natural.

Că preocupări politice l-au putut tinde, numai după ce avea întrevăderi în subvertit, la Harghita, Brașov, Sibiu - atunci ce puteam să desprind, când mi s-a explicat ce am de făcut în spiritul celor ce urzeau - mai mult nu putea discuti - sau le ducea într-o cameră cu care își petrecea timpul mai intim - în tot cazul era foarte prudent în acest sector politic -

din rândul marelui societăți - cu toate că
mulți erau certati cu morale și moare, calități
fundamentale în esența culturii.

Personal am avut în câteva ocazii oficiale, când
sau făcut apăsări la lărgirea statutelor, care
numai corespundeau timpului, fiind de fapt legi-
tate a fost înzadar - niciun gest în acest sens.

La fiecare început de an, când Regele punea
din lista civilă - era tradiția să se împarte ajutoare
la persoane și familii nevoiate - bineînțeles după
informațiile ce lea furnizat din timp - ei o
lucru parte din aceste ajutoare - mergeau la membrii
proveniți din marea societate.

Pentru arșii de căsări, văduve, mari mutilați -
mi arăta un interes în mod hotărât - când pe tru
usurarea vieții lor, vremea lui din lista civilă ori
de la domeniile Coroanei - făcea gesturile obis-
nuite în cadrul obligețiilor, nimic mai deosebit.

Nu pușese să fi creștă vreo lucră pentru bătrâni
sau fetele cu aptitudini excepționale la învățături, pictu-
ră, etc - prin aceste gesturi ar fi promovat o serie
de tineri dotați, plus că ar fi fost un exemplu
pentru cei bogați să facă și ei vreo gest de bunăvoință.

În jurul domeniilor, mi am vădit și mi am avut
caușil, ce să fi înzestrat vremea Camin Cultural, vreme
pentru copii, azil pentru bătrâni, mi am vădit
în jurul Săvârșicului, o regiune eminentă

Șea la curent^{cu} istoria politică a neamului nostru -
 punte discuții întinse pe cunoștințe pozitive -
 mai mult, când a fost la încoronarea Regelui Iugoslaviei
 și în alte împrejurări fat acolo, povestea cu lux de amănunțe
 despre modul cum tradiția este pusă la mare
 loc de ciute acolo - știind că și la noi sîi fie același
 lucru - ce folos că erau numai vorbe - faptele reale
 amblau toate cele ce spuneau.

Întelegem pu usuriște fapte și evenimente politice
 mai ales externe - le simțim cu argumente patri-
 vite - dar probabil numai pentru sine - căci atunci
 când întinsem, sîi cercam cumuente acele din partea
 sa - se subținea brutal de acot imperialis (23 Iugos
1945 - 8 Ianuarie 1946) când a rupt orice relație
 cu Guvernul și cu Comisia de Control Sovietică - lucrînd
 în mod vădit, cu cele 2 comitii eliete de control din țară;
 - aducînd prin acot gest al său, mari neajururi
 în interiorul statului și în mod evident o mare
 desorientare politică a opiniei noastre naționale -

Nu l. am înteles micodati, cum a fost po-
 sibil ca sîi tolereze sau chiar, sîi fie paravanul
 în fața cărui - mama te, sîi fie discutată cu
 teamei, de către personalul lor de servicii și apoi
 în opinia publică deschis - pentru fapte care
 pe lîngă că frizau morale și deumitate ei, de
 Regia, mamă și fumeie în vîrste, plus prestigiu
 și autoritate în fața de paper -

despre actele de conducere ale lui I. Iulian, sau despre politica germană - evita orice discuții - Chiar când lui Iulian Iulian a schitat gestul că vrea să se așeze de la masă, - și făcând ca să nu se așeze - se ținea de un-i mîndu vreo cură.

Când au fost situații grele între el și Iulian, a acceptat tot felul de jigniri, fără să se învete obiceiurile sau să caute să se arate sprînjicul ei, și multumit cu rezumarea.

Personal am încercat - când mi-au permis împrejurările, să mă conving direct, asupra cauzelor pentru care nu a apărut o categorie de oameni, ridicată din popor - nu mi-a dat niciun răspuns clar, pentru fiecare obiect în parte, cum eu le abordasem - dar, cum întotdeauna ducea treaba, că acesta și-a spus mult în mijloc, vor lua obiceiurile nete - Când Iulian convinge de anumite stări de lucruri în jurul său - (Vergo - Forța Iulian - Botic - etc) -

Ca unul care l-am scuturat în pregătirea și executia loviturii de stat din 23 August 1944 - mi l-am auzit micșorându-se conștient asupra acestor acțiuni politice - până la plecarea mea S. R. 1944 - în câteva zile mi l-am chemat în lată pentru a mi se reîmpresă unele scene din timpul pregătirii - altă dată - când mi-a multumit de răspunsul ce am dat unor rapoarte străine - pe care i-am trimis la dîndu-le cu ea astăzi, mi s-a făcut micșorarea fel de politică -

Împrejurările făcuseră ca acest fapt întreprins să
fie oarecum atenuat în 3/6 mai 1942. de către
marșalul I. Antonescu - prin alungarea din sală a
libidinoului Vergot și a acolitului său Satru Lupă-
ca elier în seara de 23 August acest element de
ultimă ipoteză să fie adus în sală - unde fără mică
jocă de mimă, se manifestă ca în casa sa - fără
a avea senzația de mimă și de mimă - .

Eu nu mi-am putut da micul răspuns în această
chestiune murdă - am putut reuși să pot pleca cu
un ees mai de vreme de acolo - singurul lucru bun ce
am făcut.

După ce am succumbat în esențial modul său
de a se comporta ca om și ca Rege, mi puteam să
mă bucur puțin de concluzia ușoară și modestă, fără
a nu aminti pe scurt, rolul său în pregătirea
și executarea Covurii de stat, dela 23. August 1944.

În mod amănunțit și documentar, cum poartă
în partea II^a a lui, - acum numai în câteva vorbe ca
să ier în relief valoarea sa din punct de vedere
istoric - și astfel deoarece - mi aduc aminte
când mă înfrunam cu avionul curier dela București
la Dobrița - și aduceam pe lângă mine un dădă
prințul lui străbun Generalul Săvulescu - ziarele care
apăreau în Capitală - unde era prezentat oficial
public, ca un exemplar de monarh popular
și iubit de popor - câte speranțe și nădejdi

polarizării. ^{În} ~~În~~ ^{față} de ~~față~~ de, ca nu peste mult timp, totul
 să fie mântuit - oare cine să fi contribuit la o
 atare situație - sigur că centrul a cărui com-
 ponentă răspundea din plin, elicitelor de viață,
 care avea în fața pe iluzie și înțelegerea viații,
 prieten în elstle boala pe marchez înclucarea
 vieții și intrarea într'alta - l-au drept de adunare
 de mistică și l-au pus la remarca unor oameni
 aventurari și căutători de sensul și pe pielea
 altora - de unde și aici asigurată profitul dinainte
 calculat.

a cauzat somnul răscul în seculul că Elena²⁰⁰
pregătite pe Stefan de la locul lui lui: nu mai
și nu mai de și deașa gemeni născuți în
fii și necești —.

Fapt de simpatia gemenilor din țară, fete de ardelean
la anumite gesturi specifice locului: ce ocupă în urale
prin tradiție măr, ca și cetera în fruntea
societăților de linie de ridicarea și consoli-
darea concepției despre gemeni - mamă - soră de cari-
tate etc - din partea ei - micușul de gemeni măr-
s-a limitat la vizitele programate de J. Antonescu - iar
restul timpului s-a mers în turismul de fildes pentru
a și duce în mod egoist și meschin viața arând în jurul
său ca Doamna de mare pe Elena Cătarci și Lili Ghica-
două epave cătate cu propria lor familie nu mai
vorbea la familie cea adevărată pomenește.

Na a acceptat de se organizeze în Sală ceteri
unde de iurite și să pomenă personal, Doamna de
line recomandate în opinia publică prin viața lor
conjugată prin capacitatea lor etc - aceasta Doamna
suferea de complexul de inferioritate fizică - îi
lipsea din fizical său gemenismul - iar din punct
de vedere sufleteș, elocvența invidiei pe Cătarci
care areau o viață conjugată și maternă naturală -
deaceia în schimb nu pe cele două Doamne, care
îi semănau la două fete de apă.

Pe timpul războiului a patronat atelierul de împletit
din lână, flaut, fildes, măr - în Sală din București

Regina mama Elena - a fost cedat de I. Pulescu
în scopul de a da satisfacție poporului, care a
compătima, deoarece în 1930 a fost exilat la Florența
cunun era prăvălită pe suflător și brațele deschise
în special de laxul femurului - și a drept cuvânt
marea venea să și continue viața alături de fiul său.

La vecinul sa în țară de la Florența, a fost
mărită de pictorul italian Ferruccio în soția și soacra
sa - motivând că sunt cunoscuți și repara picturile vechi
din sală - cumi tineri care trecut unul după altul
și nu erau oripet micim tablou vechi reparat sau măcar
o pictură cât de modestă - executată de acest pictor -
în schimbul locuinței, mâncării și era peste tot în sală -
măsură la sicoria - la București nu - până la aboli-
care cîmăd au părăsit țara. Rostul aceluia și al
familiei lui l-au cunoscut - iar cine era în mînă să
mă la mînă, ocolea în mod mîndru și răpăd.

Cu un a sosit dela Florenta in Palat - unde au-
traie 1920-1930 - fara de mica jura sa aratat calti
fati de personalul mureut - pentru atitudini neplacute
ei in trecut - acei care erau cu secerind in jurul Reginei
Maria, al lui. Ileana - la fel si fete de functi merii
vechi - i-a schimbat din posturi, iar pe alti i-a pedumet.

Nu s-a putut stăpâni cu toată mîră arată aera,
făcînd de înclîduce înleam și copiii ei - tot din cauza
trăcătului în salub - cu toate că cînd cînd era
într-o situație gîrea la Beau - salub ca domiciliul forțat de
Hitler - nu a încetat să mîră arate răutatea pe
care o avea în suflet - mai mult cînd a auzit că
fiul Ștefan este elev la Colegiu N. Filipescu Medical -

După ce au sursă la Capitalul furtiv: în negativitate, nu le mai repet aici - i se cere din plus toate, deoarece avea mare influență asupra lui în orice ramură de activitate.

În legătură cu Vergot, Jacques - din cele expuse în partea II la Capitalul respectiv 1941-1942 - ca apoi chiar din seara zilei de 23. August 1944 - situația a luat forma definitivă și s-a de micșun argument contra - după adevărul și goliciunea incertitudinii - cu o mică paranteză: la tot le era jura în Comentele sau în accepta o altă situație, - întru lui Vergot și chiar ei - nu le era jura să afișeze public din comoră ce îl aveau -

Anturajul nou al Regelui era mai întâi trecut prin dăta celor din jurul mamei: Elina Lărgi - Jacques Vergot - Petru Lărgi - Bostie - Negulescu etc etc - alți amănunte sunt trecute în portretul adevărat la partea II: amănunte.

DECLARAȚIE

Subsemnatul VICTOR RADULESCU-POGONEANU, născut în București, la 21 septembrie 1910, fiul lui Ioan și Elena, de profesie fost consilier de legație, cu privire la întrebarea ce mi se pune, și anume:

"Împrejurările în care ați ajuns Ministru de Externe, funcțiile avute, ce știți referitor la actul de la 23 August 1944, precum și împrejurările în care ați ajuns la Curtea Regală și legăturile cu regele",

declor următoarele:

I.

Am intrat în cariera diplomatică în anul 1934, fiind admis la concursul prezidat de Ministrul de atunci al Afacerilor Străine, NICOLAE TITULESCU și anume ca șef de promoție. Am funcționat în principal în cadrele Direcțiunii Politice, unde am condus pe rând secțiile: Balcanică, Europa Centrală, Occidentală și Orientală (primele două între anii 1935-1938, celelalte două în 1940-1941); în calitate aceasta am luat parte în 1937, la Conferințele Miceii Înțelegeri și Înțelegerii Balcanice. Între anii 1938 și 1940, am funcționat, ca secretar de legație, la Legația României din Berlin, de unde apoi, îmbolnăvind-mă, mi-am cerut rechemarea în Administrația Centrală. În 1941 am fost numit ca secretar de legație, la legația României din Stockholm, de unde mi-am cerut de asemenea rechemarea în 1943. De atunci, am funcționat în Administrația Centrală, la dispoziția Secretarului General și apoi ca director adjunct al Cabinetului și Cifrului; în acest interval am atins, prin două înaintări succesive "la alegere" gradul de consilier de legație. După 23 August 1944, am fost directorul Cabinetului și Cifrului și scurt timp, al Presei și Informațiilor. După 4 martie 1945, am cerut și obținut desărcinarea mea din calitate de director al Cabinetului și Cifrului, fiind trecut în iulie 1945, în cadrul disponibil și apoi, la începutul lui 1947, în disponibilitate.-

II.

Dintre cele trei planuri pe care s-a desfășurat pregătirea și desfășurarea actului de la 23 August 1944 și anume: diplomatic, politic și militar, eu nu cunosc direct decât pe acela al negocierilor diplomatice. Aceaste prin faptul că, fiind prieten intim cu GRIGORE NICULESCU BUZESTI, pe atunci director al Cabinetului și Cifrului și sfetnic personal al regelui - am asigurat alături de dînsul, transmiterea comunicărilor către și de la BARBU STIRBEY și CONSTANTIN VIȘOIANU, la Cairo (prin intermediul lui ALEXANDRU CREȚIANU, pe atunci Ministrul României la Ankara).-

Cei doi delegați de la Cairo negociau acolo, începînd din primăvara 1944, în numele Opoziției Unite (care reunea partidul național țărănesc prezidat de IULIU MANIU și partidul național-liberal prezidat de DINU BRATIANU) - cu reprezentanții celor trei Mari-Puteri aflate atunci în război cu Germania: Marea Britanie, Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice și Statele Unite ale Americii. După constituirea, în iunie 1944, a Blocului Național Democratic (prin asocierea cu cele două partide istorice a partidelor comunist și social-democrat - ele însele reunite în Frontul Unio Muncitoresc), cei doi delegați de la Cairo au devenit în mod firesc reprezentanții acestui bloc.-

Punctul de plecare al acțiunilor și negocierilor care urmăreau și aveau să ducă la ieșirea României din Războiul început de Germania și din tabăra acesteia - trebuie căutat în evenimentele și împrejurările din anii 1942-1943, cu deosebire după înfrîngerea decisivă de la Stalingrad. La acea epocă se arătase clar și pentru unii, cel puțin, din membrii Guvernului (în primul rînd pentru MIHAI ANTONESCU) că nu putea fi vorba ca Germania să mai cîștige războiul. Pe de altă parte, în timp ce IULIU MANIU (în acord cu DINU BRATIANU) intrase mai de mult într-un contact radio-telegrafic cifrat cu aliații occidentali, - regele însuși urmînd sfaturile tehnicienilor diplomați și militari care-l asistau (GRIGORE NICULESCU-BUZESTI, IOAN MOCSONY-STYRCEA, generalul CONSTANTIN SANATESCU, generalul AUREL ALDEA și alții), începea acțiunea diplomatică și politică în scopul de a scoate țara din tabăra ce avea să fie înfrîntă în cel de al doilea război mondial. Anume, pe de o parte se căuta din partea regelui un contact diplomatic cu Aliații Occidentali, pe de altă parte se realizase legătura între rege și partidele politice (mai întîi cu partidele

istorice, mai tirziu cu partidul comunist și partidul social-democrat).-

Acțiunea regelui e inițiată prin cuvântările ținute la începutul anului 1943, la Radio (către țară) și la recepția tradițională de Anul Nou a Corpului Diplomatic la Palat. Aceste cuvântări fuseseră redactate de GRIGORE NICULESCU-BURESTI și erau destinate să facă să spară dorința României de a ieși din războiul în care fusese tirită și de a contribui la restabilirea unor raporturi pașnice - cu respectul drepturilor și intereselor țării noastre. În același timp, față de o știre despre trecerea, în drum spre Moscova, prin Stockholm, a ministrului de Externe britanic, A. EDEN - se proiectează trimiterea la Stockholm, ca comisar al regelui și al partidelor istorice a lui C. VISOIANU, spre a avea o întrevedere cu EDEN. La Stockholm se stabilise deja un contact în numele regelui, cu Ministrul Angliei, prin consilierul legațiunii noastre din Suedia, GHEORGHE I. DUCA. Acesta, primind însărcinarea atunci de a anunța Misiunea ce urma a se încredința lui C. VISOIANU, răspunde însă că, informându-se pe lângă Ministrul Angliei, e aflat că știrea sus menționată (care părea să indice că EDEN era dispus să aibă o asemenea întrevedere) nu era în acea formă exactă - și în consecință acest proiect a căzut. (Știrea își avea originea într-o conversație a fostului Ministru al României la Londra - rămas acolo - V. V. MILEA, cu deputatul și jurnalistul HAROLD NICHOLSON - fost diplomat - și transmisă la București prin intermediul lui GRIGORE GAFENCU, fostul Ministru de Externe, stabilit atunci în Elveția.-

În interval însă, se primește la București (prin Legațiunea noastră din Ankara), invitația - cu caracter mai mult de somație - adresată în același timp Mareșalului ANTONESCU și lui IULIU MANIU de către comandantul suprem al fostului aliat din Mediterana, Mareșalul SIR MAITLAND WILSON, - ca România să iasă din război, părăsind tabăra germană.-

În această situație, se precizează - așa cum se va vedea mai departe - stin acțiunea Opозиției Unite sub conducerea de fapt a lui IULIU MANIU și sub egida Regelui, cît și acțiunea de un sens analog, începută cam la același epocă, a Ministrului de atunci al Afacerilor Străine, MIHAI ANTONESCU.-

MIHAI ANTONESCU, sub impresia - se pare - mai ales a dăzestrului german de la Stalingrad, ajungînd și el la convingerea

oă România trebuie să-și schimbe orientarea exclusivă de pînă atunci a politicii ei externe de după 1940 și să-și pregătească prin desprinderea de Germania și prin revenirea în tabăra occidentală, apărarea drepturilor și intereselor țării la pacea finală.- încercase mai întîi, în 1942, o acțiune destul de confuză care tîndea - fără desaltfel să aibă sorti de izbîndă- la solidarizarea Puterilor Europene neutre cu Puterile Micii și Mijlocii beligerante (țări din tabăra germană), cu scopul de a duce la mijlocirea unei păci de compromis între Germania și Puterile Occidentale. Ceva din această primă acțiune a lui MIHAI ANTONESCU, ajungînd însă la urechile guvernului german, acesta și-a arătat la București nemulțumirea, chestiunea s-a lichidat însă destul de ușor pe cît știu, prin explicațiunile date de MIHAI ANTONESCU, în sensul oă nu era vorba decît de o neînțelegere fără bază reală prin greșite interpretare a unor acțiuni de informare curentă și în afara vreunor instrucțiuni speciale- a unora dintre miniștrii noștri în străinătate. MIHAI ANTONESCU a trecut atunci la o serie întregă de contacte diplomatice secrete, de caracter mai mult informativ și fără prea mare importanță (mai mult în sensul pledării cauzei noastre și a unor asigurări de bune intențiuni din partea Romîniei). Aceste contacte s-au produs în special: a/în Elveția (conversații între ministrul nostru la Berna V.V.PELLE și un emisar al Președintelui ROOSEVELT, în Europa prof.ALLAN DULLES, frate cu JOHN FOSTER DULLES; conversații între fostul nostru ministru la Roma și la Berlin RAOUL BOSSY - aflat atunci în Elveția cu o misiune, dacă îmi amintesc bine, pe lângă Crucea Roșie Internațională, - cu omul politic ceh KOPECKI, care dacă nu mă înșel era comunist, a fost mai tîrziu Ministrul Informațiilor în guvernul cehoslovac și prin acesta, dacă nu mă înșel, cu fostul Subsecretar General sovietic al Societății Națiunilor, rămas în Elveția); b/.în Turcia, unde în afară de cele ce se vor vedea mai departe - s-a dat satisfacție intervenției unui emisar (HIRSCHMAN) al Președintelui ROOSEVELT în chestiunea evreilor, mai ales a celor internați în Transnistria. Cele mai importante însă dintre contactele lui MIHAI ANTONESCU au avut loc la Madrid și la Stockholm, unde au luat caracterul unor adevărate negocieri și anume între ambasadorul american în Spania prof.BAYES, prieten personal, se pare al Președintelui ROOSEVELT și secretarul legației noastre de acolo, SCABLAT GRIGORIU - și între consilie-

rul legăției U.R.S.S. în Suedia și Ministrul nostru din acea țară, FREDERIC NANU. De teamă ca Germania să nu afle din nou ceva despre toate aceste contacte și cu deosebire despre cele de la Madrid și de la Stockholm, MIHAI ANTONESCU dăduse ordinul să fie imediat distruse toate documentele secrete care le consemnau, am luat însă, fără știința lui, asupra mea de a păstra totuși dosarul respectiv, care trebuia să se afle și astăzi în arhivele politice ale Ministerului nostru de Externe, - aceasta pentru ca aceste documente să poată fi salvate spre a contribui la cunoașterea cât mai exactă a unei epoci din cele mai importante din istoria țării. Prin negocierile de la Madrid, MIHAI ANTONESCU a încercat să obțină totuși anumite precizări și ușurări în cadrul formulei de "capitulare necondițională" pe care o pretindeau americanii, era vorba, pe câte îmi mai amintesc, ca eventual guvernul român să depună în mâinile guvernului turc o declarație de ieșire din război, care însă n-ar fi devenit efectivă și publică decât în anumite condițiuni (la această fază a negocierilor a luat parte ca emisar al lui MIHAI ANTONESCU și Secretarul de Legațiune CAMIL DEMETRESCU, pe atunci director adjunct al Cabinetului și Cifrului. De asemenea, în cursul acestor negocieri de la Madrid, americanii au invitat să ia parte la una din conversațiile cu Ambasadorul HAYES și pe consilierul de legăție BRUTUS COSTE, pe atunci aflat în cadrele Legațiunii noastre din Lisabona și care, până la ruperea relațiilor dintre Statele Unite și România, fusese însărcinatul nostru cu Afaceri la Washington, unde câștigase stima și simpatia cercurilor conducătoare ale Departamentului de Stat. Cu prilejul acelei conversațiuni, B.COSTE a propus ca, între condițiunile care ar fi precizat "capitularea necondiționată", să se menționeze că Puterile Aliate vor recunoaște, (până când va fi posibilă efectuarea de alegeri libere în România), ca guvern legitim al țării, cabinet prezidat de IULIU MANIU; aceasta, întrucât începuse să se bănuiască, din partea URSS, o tendință de a promova partidul comunist din România în dauna partidelor istorice, înfățișate ca reacționare (anume, de ex. B.COSTE semnalase de la Lisabona - unde se ocupa exclusiv de sectorul anglo-american- un articol semnificativ, datorit unui fost corespondent de presă englez la Moscova - câștigat, se pare, pentru cauza URSS- și apărut în ziarul liberal "News Chronicle", articol ce introducea tocmai o versiune în sensul menționat mai sus cu privire la partidele isto-

rice din România și dacă nu mă înșel, chiar la persoana lui IULIU MANIU; telegrama respectivă a Legației noastre din Lisabona se află în dosarele din arhiva politică a Ministerului Afacerilor Străine). Menționez că MIHAI ANTONESCU a fost, pe câte am aflat, foarte iritat de participarea lui B.COSTE la conversațiile de la Madrid, bănuind că această participare s-ar fi datorat unor instrucțiuni ce am fi dat lui COSTEA, GR.NICULESCU-BUZESTI și eu (dată fiind prietenia personală ce le lega pe toți trei); MIHAI ANTONESCU nu ne-a comunicat nimic direct despre aceasta (dînsul simțise că GR.NICULESCU-BUZESTI juca un anule rol pe lângă rege) și dealtfel bănuiala sa era cu totul neîntemeiată. MIHAI ANTONESCU era în special iritat de propunerea făcută de COSTE și a dat dispoziții ca el să fie rechemat, dar măsura nu a mai ajuns să fie aplicată din cauza precipitării evenimentelor din acele săptămîni imediat anterioare actului de la 23 August 1944. Prin negocierile de la Stockholm, guvernul român a fost pus în cunoștință cu condițiunile unui eventual armistițiu între România și URSS, ca bază a ieșirii noastre din război. Aceste condițiuni reproduceau aproape aidoma pe acelea comunicate la Cairo, în numele celor trei puteri aliate, lui BARBU STIRBEI și C.VISOIANU pentru IULIU MANIU. Ministrul nostru la Stockholm, F.NANU, a obținut în cursul negocierilor sale, trei ameliorări asupra acestor condițiuni și anume: 1/.România să nu fie obligată a declara război Germaniei decît dacă aceasta nu ar accepta să-și retragă pașnic trupele de pe teritoriul român într-un termen de 15 zile; 2/.să se lase, în teritoriul român, o zonă liberă de orice trupe străine, zonă în care să rezide guvernul țării; 3/.să se țină seama, în fixarea cifrei reparațiilor de război, de greua situație economică a Romîniei. Menționez că, tot în cadrul acestor negocieri, s-a pus, din partea URSS, două întrebări, una relativă la modul cum ar fi privită în țară o eventuală revenire a fostului rege Carol II (care se pare că avusese oarecare conversații cu ambasadorul URSS.în Mexic, UMANSKI); alta relativă la modul cum ar fi privit în țară un eventual guvern prezidat de PETRU GROZA sau de prof. CONSTANTINESCU-IASI (aceste întrebări par a fi fost puse cu titlu de sondaj personal lui F.NANU). În același cadrul general, mai e de menționat vizita făcută de MIHAI ANTONESCU la Vatican, cu prilejul călătoriei sale în Italia și audiența sa la Paps. De asemenea propunerea ce MIHAI ANTONESCU a făcut lui GR.NICULESCU-BUZESTI, prin mijlocirea legației noastre din Berna, ca acesta

să negocieze în numele guvernului român cu guvernul sovietic²¹⁴ în vederea unui armistițiu; GR.GAFENCU a răspuns că acceptă cu condiția ca IULIU MANIU și DINU BRATIANU să-și dea asentimentul și MIHAI ANTONESCU i-a comunicat că, întrebând pe cei doi șefi de partide istorice, ei și-au dat acest asentiment, - dar chestiunea n-a mai ajuns să se realizeze. În sfârșit, încercările de ultim moment ale lui MIHAI ANTONESCU de a determina o mediațiune din partea Turciei în favoarea noastră și intențiunea lui eventuală de a pleca la Cairo cu un avion, în scopul de a semna acolo un armistițiu. În general se poate spune că toate aceste contacte și negocieri ale lui MIHAI ANTONESCU nu au dus și nici nu puteau duce la nici un rezultat concret din cauză că autoritatea efectivă de a trece la măsuri de fapt o avea în sine guvernului numai Mareșalul ANTONESCU, a cărui atitudine va fi evocată mai departe.

Paralel cu acțiunea evocată mai sus a lui MIHAI ANTONESCU se desfășura, precum am menționat, cealaltă acțiune, cea a regelui și a partidelor istorice, sub conducerea politică a lui IULIU MANIU (aflat într-un deplin acord cu DINU BRATIANU) și sub conducerea tehnico-politică-diplomatică a lui GR.NICULESCU-BUZESTI. Acesta de altfel a marcat el însuși începutul pe plan extern a acțiunii și anume printr-un interviu apărut cred în august 1943, în presa suedeză și prin care, în calitatea lui de înalt funcționar al Ministerului român de Externe (era atunci director al Cabinetului și Cifrului și co-director al Afacerilor Economice), a dat expresie dorinței României de a ieși din război de îndată ce i s-ar asigura respectul drepturilor și intereselor ei vitale. (GR.NICULESCU-BUZESTI se afla în trecere prin Stockholm spre țară, venind de la Helsinki, unde prezidase o comisie de negocieri economice cu Finlanda). Declarațiunile publice ale lui GR.NICULESCU BUZESTI au fost imediat remarcate și comentate la postul de radio de la Londra, în timp ce Legațiunea Germaniei la București își exprima nemulțumirea și surprinderea printr-un demers pe lângă guvernul român. Explicațiunile publice ale lui GR.NICULESCU BUZESTI au fost imediat remarcate și comentate la postul de radio de la Londra, în timp ce legațiunea Germaniei la București își exprima nemulțumirea și surprinderea printr-un demers pe lângă guvernul român. Explicațiunile liniștitoare date de MIHAI ANTONESCU - în sensul că nu era vorba de o manifestare aurotizată de guvern - au reușit să închidă fără alte consecințe acest incident cu Germania (MIHAI ANTONESCU, știind că GRIGORE NICULESCU BUZESTI se afla în relațiuni personale cu regele, a căutat să evite de a se crea o situațiune

delicată în legătură cu palatul).-

Pe de altă parte și cum la aceeași epocă în care se adresase somația amintită mai sus a Mareșalului Sir MATTLAND WILSON, se produce declarația Ministerului de Externe sovietic, V. MOLOTOV, cu privire la România. Prin această declarație - din 2 aprilie 1944 - se arată că U.R.S.S. nu înțelegea nici să amenințe independența României, nici să determine schimbarea regimului ei politic și social. Presa, posturile de radio și dacă nu mă înșel și reprezentanții ai guvernelor englez și american au subliniat de îndată importanța declarației MOLOTOV, pe care înțelegeau în felul acesta să o confirme și să o sprijine spre a încuraja ieșirea României din tabăra germană. La rândul său, Ministrul de Externe german, von RIBBENTROP, făcea declarațiuni publice, arătând nesinceritatea declarației MOLOTOV, primejdia pe care U.R.S.S. o reprezenta pentru România și ferma hotărâre a Germaniei de a apăra, în executarea angajamentelor ei, granița Nistrului. Era însă evident pentru toată lumea că Germania nu mai avea să fie în stare de a împlini această promisiune.-

În aceste condițiuni și în cadrul acțiunii sale sus amintite, MIHAI ANTONESCU se decide să facă apel la ALEXANDRU CRETZIANU spre a-l determina să accepte postul de Ministru al României în Turcia, cu scopul de a intra acolo în negocieri cu tabăra aliată. (AL. CRETZIANU părăsise Ministerul Afacerilor Străine - unde fusese în ultim loc Secretar General - și ieșise din serviciul diplomatic activ în toamna 1943, în urma unor repetate și grave divergențe cu MIHAI ANTONESCU, în legătură cu unele din cele mai importante chestiuni ale politicii noastre externe - între altele și în special pe chestiunea anexării Transnistriei-; aceste divergențe duseseră pînă la urmă la un conflict deschis, în care s-a ajuns la arbitrajul Mareșalului ANTONESCU. Acesta, la rândul său declarase că nu se putea lipsi de colaborarea lui MIHAI ANTONESCU, astfel încît AL. CRETZIANU ceruse și obținuse punerea în disponibilitate. Toată chestiunea adică o serie de memorii critice redactate de AL. CRETZIANU și de GR. NICULESCU-BUZESTI -care fuseseră prezentate lui MIHAI ANTONESCU și un schimb final de scrisori între acesta și AL. CRETZIANU- trebuie să se afle în arhivele politice ale Ministerului nostru de Externe). ALEXANDRU CRETZIANU, avînd în acest sens și esențialul lui IULIU MANTU și al lui DINU BRATIANU, acceptă oferta lui MIHAI ANTONESCU și pleacă la Ankara unde urma să reprezinte în același timp (fără știința guvernului) și Opoziția Unită, înca-

drîndu-se astfel în ecziunea partidelor istorice patronată de rege.-

Scurt timp după plecarea lui ALEXANDRU CRETZIANU la Ankara (și anume în decembrie 1943 - ianuarie 1944, dacă îmi amintesc bine, - cînd dealtfel AL.CRETZIANU se afla la București, unde fusese chemat să raporteze), se produce un fapt de natură a stîrni mari speranțe. Intr-adevăr, un curier special aduce, din partea însărcinatului nostru cu afaceri la Ankara Secretarul de Legațiune DIMITRIE POPESCU, un raport cifrat prin care se comunica guvernului că atașatul militar american la Ankara se adresase atașatului militar român, colonelul TEODORESCU, spre a afla "ce atitudine ar lua guvernul român în eventualitatea unei debarcări aliate în Balcani, cu direcția Sofie", MIHAI ANTONESCU care se afla atunci tocmai în curs de negocieri cu ambasadorul american de la Madrid - comunică de îndată însărcinatului nostru cu afaceri la Ankara, că răspunsul guvernului român va fi adus fără întârziere de AL.CRETZIANU, care se întorcea la postul său. Răspunsul acesta, în principiu firește favorabil n-a mai fost însă urmat de nici o altă reacțiune din partea aliaților. Informîndu-se pe lîngă colegul său american, atașatul nostru militar la Ankara a primit lămurirea că "chestiunea nu mai era actuală". Astăzi, cînd, pe cît știu, este stabilit că propunerea lui W.CHURCHILL, înscrisă pe ordine de zi a Conferinței de la Teheran, de a se proceda la o debarcare aliată în Balcani, fusese părăsită în fața opunerii sovietice (determinată de rațiuni politice de sens exact contrar rațiunilor britanice) și a celei americane (întemeiată, pe cît se poate, pe considerente tehnice-militare și determinată de o eroare politică majoră) - se poate pune întrebarea dacă demersul Atașatului militar American de la Ankara nu a însemnat cumva un șiretlic de război. Intr-adevăr, în această ipoteză, aliații își vor fi închipuit că guvernul român, va comunica Germaniei intențiunea aliată de debarcare în Balcani, iar Germania se va înșela astfel cu privire la adevăratele planuri militare aliate adică la apropiata debarcare în Occident. Dacă ipoteza s-ar adevăra, ea ar marca una din cele mai grave erori de perspectivă din partea Occidentalilor în fața decisivă a celui de al doilea război mondial și în mod corespunzător, unul din cele mai importante succese politice sovietice din aceeași fază.-

În același timp, Opoziția Unită ia hotărîrea de a trimite în Occident un reprezentant care să ajungă cu aliații la o înțelegere în vederea ieșirii României din Război. Persoana

luată în considerare era în primul rând CONSTANTIN VISOIANU, care avea deplină încredere a regelui și a partidelor istorice și care -ca fost colaborator apropiat al lui NICOLAE TITULESCU, ca fost membru al Secretariatului Societății Națiunilor și ca fost șef de misiune diplomatică- putea găsi în străinătate o audiență favorabilă. (De asemenea mai era luat în considerare în același scop și fostul director al Afacerilor Economice ION CHRISTU, pe atunci Ministrul României la Sofia și care avea mai târziu să facă parte din delegația română pentru semnarea armistițiului de la Moscova). Astfel fiind, Opoziția Unită se adresează Guvernului spre a-i cere să facă posibilă plecarea în străinătate a reprezentantului ei (pentru părăsirea țării era necesară viza Ministerului de Interne chiar pe pașapoartele diplomatice). Ridicându-se însă obiecțiuni, din partea guvernului (adică, de fapt a lui MIHAI ANTONESCU) față de alegerea lui C. VISOIANU -socotit a fi orientat spre stînga,-Opoziția Unită a decis- se pare la sugestia Mareșalului Antonescu însuși - de a trimite să negocieze cu aliații, pe fostul Prim Ministru BARBU STIRBEI. Era de asemenea hotărâtă trimiterea, ca adjunct al lui BARBU STIRBEI a Consilierului de legăție BRUTUS COSTE, care acceptase această misiune în vederea căreia fusese solicitat și în numele regelui și care ar fi urmat să plece direct de la Lisabona, unde se afla, la Londra, unde se credea că vor avea loc tratativele (acolo își avea sediul o comisie aliată tripartită care însă n-a ființat decît teoretic). La invitația Mareșalului ANTONESCU, BARBU STIRBEI a avut cu acesta, înainte de a părăsi țara, o întrevedere la Președinția Consiliului de Miniștri. În cursul acestei întrevederi, după cum am aflat chiar de la B. STIRBEI, Mareșalul ANTONESCU i-a spus că, deși personal nu crede că intențiunea Opoziției Unite de a intra în tratative cu aliații, este utilă, totuși, ca patriot, nu își recunoaște dreptul de a împiedica o astfel de acțiune. Pe de altă parte, înainte de plecarea lui B. STIRBEI a avut loc la locuința acestuia de la Buftea, o consfătuire între dînsul, C. VISOIANU (la a cărui trimitere nu se renunțase), GRIGORE NICULESCU BUZESTI și cu mine, consfătuire în cursul căreia s-au examinat instrucțiunile generale date din partea regelui și a Opoziției Unite, în vederea negocierilor cu aliații. Aceste instrucțiuni fuseseră redactate de GR. NICULESCU BUZESTI și de mine și au fost apoi trimise, prin curierul diplomatic al Ministerului de Externe, lui AL. CRETZIANU la Ankara, unde aveau să-i fie remise lui B. STIRBEI. Sensul general al acestor instrucțiuni era, firește, acela de a

încerca obținerea unor condițiuni cât mai favorabile țării atît în privința sprijinului necesar în eventualitatea probabilă a intrării noastre în conflict cu Germania, cît și în legătură cu problemele teritoriale și cu problema independenței noastre politice. Tendința lor era bineînțeles de a se căuta un sprijin din partea Puterilor Occidentale în fața intențiilor rusești tradiționale și a expansiunii comuniste în această parte a Europei.-

BARBU STIRBEI a plecat însoțit de fiica sa ELIZA, pe atunci soția colonelului englez E.BOXSHALL și care sub acest pretext, a fost arestată la frontiera bulgaro-turcă, fiind readusă la Sofia, în timp ce tatăl ei a putut pleca mai departe (arestarea ELIZEI BOXSHALL avea probabil scopul de a-l împiedica și pe el să-și continue călătoria, de care germanii vor fi aflat în ultima clipă); în urma însă a demersurilor legației noastre din Sofia, întreprinse la ordinul lui MIHAI ANTONESCU, la a sfîrși prin a fi eliberată și a putut trece în Turcia.-

Plecînd mai departe spre Londra, B.STIRBEI a fost însă oprit la Cairo, unde i s-a comunicat că vor avea loc negocierile asupra cărora aliații căzuseră de acord după ce fuseseră înștiințați prin AL.CRETZIANU despre misiunea lui B.STIRBEI. Odată mai mult, îngrijorarea germană față de știrea dată, printr-o indiscreție engleză, în Occident cu privire la această misiune, a putut fi potolită, desigur cu explicația că Guvernul român nu avea nici un amestec în plecarea lui B.STIRBEI, pe care însă, în calitate sa de fost Prim Ministru, nu i-ar fi putut-o interzice. În această situație, trimiterea sus menționată a lui B.COSTE spre Londra nemai avînd obiect, s-a hotărît plecarea la Cairo și a lui CONSTANTIN VISOIANU, în calitate de al doilea delegat al Opoziției Unite. El a plecat fără știrea Guvernului, cu un pașaport de curier diplomatic eliberat de mine și pe care s-a obținut viza Ministrului de Interne dată fără nici o obiecțiune de directorul general al Siguranței, generalul DIACONESCU (decă nu mă înșel) la intervenția făcută ca din partea Ministrului de Externe cred prin CAMIL DEMETRESCU.- Menționez că plecarea din țară a lui B.STIRBEI se produce în martie sau aprilie 1944, iar aceea a lui CONSTANTIN VISOIANU în aprilie sau mai 1944.-

De la Cairo, unde negocierile s-au purtat cu ambasadorii celor trei Mari Puteri și cu Lordul MOYRE, Ministrul - rezident britanic în Orientul Mijlociu, - B.STIRBEI transmite din prima clipă că a fost informat din capul locului că toate comunicările dintre el și mandatarii săi sînt deîndată împărtășite reprezentanților tuturor celor trei Mari Puteri. Aceasta înseamnă

bineînțeles, că nu era posibilă- din voința Puterilor Occidentale- nici un fel de negociere separată cu acestea. Intr-adevăr, pe cât se pare din teama de a nu oferi U.R.S.S. vreun pretext în vederea unei eventuale înțelegeri direct ruso-germane, Puterile Occidentale înțelegeau să facă totul în vederea asigurării și menținerii unității celor trei aliați.-

Dealtfel, condițiunile prezentate lui B.STIRBEI, erau, se poate spune, dictate de U.R.S.S., textul lor fiind identic cu cel comunicat de U.R.S.S. la Stockholm în negocierile cu guvernul ANTONESCU și aflat la dosarul menționat mai sus, al acestor negocieri.-

În general se poate afirma că aceste condițiuni ne-au fost impuse aproape fără modificare, comunicându-ni-se fără echivoc, ba chiar brutal, că aliații nu înțelegeau să primească nici un fel de contra-propuneri, așa cum încercase să prezinte IULIU MANIU. O telegramă impresionantă, se poate spune patetică, a lui B.STIRBEI, arăta îndeosebi zidul în fața căruia s-a aflat în problema teritorială.-

Totuși, deși Opoziția Unită s-a văzut nevoită a accepta această situație - căci nu exista o altă posibilitate de alegere- intervine apoi, fără vreo altă explicație, o pauză care durează în fapt pînă la 23 August 1944. Condițiunile fiind acceptate (textul asupra căruia se convenise astfel a fost redat, pe cât îmi amintesc într-o telegramă a agenției TASS din 24 august 1944), se comunică la Cairo, de astădată în numele Blocului Național Democratic nou creat, planul concret de acțiune în vederea ieșirii României din război. În cadrul acestui plan, datat cred din 22 iunie 1944, se cerea, pe de o parte, un anumit ajutor prin trupe aeropurtate și prin acțiune aeriană, pe de altă parte o sincronizare între acțiunea noastră și operațiunile de pe frontul din Moldova ale armatei sovietice. Aici e locul să menționez că, într-o telegramă redactată de GR.NICULESCU BUZESTI și prin care se formula cererea de trupe aeropurtate, se preciza că acest ajutor era solicitat în egală măsură fie Puterilor Socialiste, fie U.R.S.S.- La obiecțiunile pe care le-am ridicat față de o asemenea formulare, atunci cînd GR.NICULESCU BUZESTI mi-a încredințat acest text, el mi-a răspuns cu argumentul, fără îndoială întemeiat, că scopul era numai de a se înlătura o eventuală suspiciune din partea U.R.S.S., care altminteri n-ar fi fost în măsură atunci să dea un ajutor de felul celui cerut.-

În aşteptarea răspunsului Puterilor Aliate, se constată pe de o parte pe cât se pare, un interes mai activ din partea mai ales a U.R.S.S. în privinţa negocierilor cu guvernul român pe care probabil că şi Puterile Occidentale îl socoteau mai în măsură decât forţele de opoziţie de a scoate România din tabăra germană. Pe de altă parte, în cursul conversaţiilor purtate de G.DUCA, la Stockholm cu Ministrul URSS. d-na Kolontay- se oferă în fapt lui IULIU MANIU posibilitatea de a negocia direct un armistiţiu cu URSS. şi anume fără a se pune în cunoştinţă cu o asemenea negociere Puterile Occidentale. Răspunsul transmis prin G.DUCA, în sensul că negocierile de la Cairo făceau de prisos o asemenea nouă negociere - avea în realitate sensul de a eluda oferta rusescă, regele şi partidul istorice socotind în mod evident primejdios un "tête-a-tête" între România şi URSS.-

În aceeaşi scurtă dar agitată perioadă se plasează şi episodul unei acţiuni separate de cele menţionate până acum şi anume al acţiunii încercate de G.TATARASCU şi rămase fără nici o urmă, deşi oferta sa de a negocia direct cu Moscova fusese acceptată în principiu de guvernul sovietic. Amănuntele relative la această chestiune se pot afla într-o lungă scrisoare adresată lui G.TATARASCU de către GR.NICULESCU-BOZESTI şi într-o altă mai scurtă a mea, drept răspuns la anumite afirmaţiuni din discursul din iulie 1945, la Congresul grupării dizidente liberale, ale fostului Prim Ministru. Aceste scrisori care neputând fi atunci publicate în presă fuseseră comunicate lui IULIU MANIU, DINU BRATIANU, C.TITEL-PETRESCU şi LUCRETIU PATRASCANU- se află desigur la dosarul documentelor ce mi-au fost confiscate cu prilejul arestării mele, în august 1947.-

În aceste împrejurări şi faţă de situaţia disperată de pe frontul din Moldova, lipsa oricărui răspuns la planul din 22 iunie 1944 - în fapt determinată de tăcerea guvernului sovietic care părea a nu mai dori din partea României nici o acţiune de felul celei proiectate - face ca B.STIRBEI şi C.VISOIANU să transmită regelui şi partidelor istorice (printr-o scrisoare personală a lui B.STIRBEI trimisă prin mijlocirea lui AL.CREPZIANU) sugestie - provenind pe cât ştiu de la lordul MOYNE- de a nu mai aştepta nici un răspuns şi a se trece la o acţiune imediată cu scopul de a se manifesta astfel dorinţa României de a-şi determina ea însăşi soarta şi de a-şi salva independenţa.-

Drept urmare la sugestia primită de la Cairo, se decide în tabăra Blocului Naţional Democrat, patronată de rege -

trecerea la acțiune pentru ziua de 26 august 1944. În noaptea de 22 spre 23 august se transmite la Cairo planul acestei acțiuni, în vederea căruia se solicită cel puțin, pe lângă sincronizarea cu operațiile armatei sovietice pe frontul din Moldova, un ajutor sub formă bombardării din aer a fostelor germane de la Nord de București (în regiunea Băneasa-Otopeni). Era într-adevăr clar că, față de cele întâmplate cu un an înainte în Italia, o agresiune germană era de neînălțat.-

În acest timp, în chiar ziua de 23 august cred, Mareșalul ANTONESCU se întoarce din inspecția ce făcuse pe frontul din Moldova unde se pare că împărțirea generalilor ce comandau trupele române convingerea sa că războiul este pierdut și că "trebuia căutată o soluție politică". Dimineața de 23 august aduce o serie de întrevederi importante. Mareșalul ANTONESCU primește vizita lui ION MIHALACHE în numele partidului național-țărănesc și a lui GHEORGHE BRATIANU în numele partidului național-liberal. Amândoi insistă ca guvernul să facă el însuși necesarul spre a scoate fără întârziere țara din război. Pe de altă parte, MIHAI ANTONESCU îi cheamă la dînsul pe GR.NICULESCU-BUZESTI și făcîndu-i aluzia la cele ce simțise că se pregăteau în jurul regelui îi cere concursul spre a se găsi o soluție care să evite dezastrul. GR.NICULESCU BUZESTI îi dă un răspuns în spiritul demersului sus menționat al lui ION MIHALACHE și GH.BRATIANU, arătînd că este necesar ca, dacă guvernul nu va decide a întreprinde el însuși acțiunea de ieșire din război - așa cum ar fi fost de altfel de dorit și cum însăși factorii de opoziție ar fi preferat, atunci cel puțin să se pregătească transmiterea imediată de puteri către cei ce erau gata să-și arunce această răspundere, adică și în special guvernul să ia toate măsurile militare indicate pentru ca succesorii săi să poată dispune în fața eventualei agresiuni germane de un maximum de forțe posibil. MIHAI ANTONESCU îi comunică atunci lui GR.NICULESCU-BUZESTI un fapt de o importanță deosebită și care ^a determinat precipitarea evenimentelor și deslănțuirea acțiunii proiectate pentru 26 august în chiar ziua de 23 august. MIHAI ANTONESCU îi împărtășește într-adevăr lui GR.NICULESCU-BUZESTI că îl primise tocmai în audiență pe Ministrul plenipotențiar german OLARIUS, directorul Afacerilor Economice din Ministerul de Externe german și care se opriase în București în trecere dinspre Ankara (unde trăsese cu guvernul turc) spre Berlin. În cursul acestei audiențe, MIHAI ANTONESCU

ii arăta-se lui CLAUDIUS că, în situația în care se ajunsese pe frontul din Moldova, România va fi nevoită să caute o soluție directă, încheind un armistițiu cu aliații și făcuse apel la diplomatul german să explice guvernului său poziția noastră și să ceară înțelegerea germanilor; față de această poziție CLAUDIUS, abil, răspunsese că își dă foarte bine seama de situație și că va pleca de îndată la Berlin spre a raporta lui HITLER însuși în spiritul apelului lui MIHAI ANTONEȘCU (în fapt CLAUDIUS n-a mai putut părăsi Bucureștii, unde mai târziu a fost luat prizonier de ruși). Față de demersul imponent al lui MIHAI ANTONEȘCU, de pe urma cărui exista riscul foarte grav ca Germania să procedeze la noi la măsuri de natură a paraliza orice acțiune din partea noastră (așa cum se întâmplase în Ungaria atît în momentul înlocuirii Guvernului KALLAY cu guvernul SZTOJAY, cît și în acela al instalării, în chiar primăvara 1944, a Guvernului SZALASSY, cînd Ungaria devenise în fapt un Protectorat german), se trece, la palatul regal, la o reexaminare a situației. O consfătuire reunește acolo, la prînz, pe rege, pe GRIGOREȘCU NICULEȘCU-BUZESTI pe generalul CONSTANTIN SANĂTESCU, atunci Mareșalul Curții, pe generalul AUREL ALDEA și pe IOAN MOGȘONYI-STIRCEA, secretarul regelui. La acest prînz luîndu-se cunoștință de faptul că Mareșalul ANTONEȘCU cerute, în chiar acea dimineață, să fie primit de rege, - se ia hotărîrea ca regele să ceară guvernului să încheie armistițiul cu aliații, iar în cazul cînd mareșalul ANTONEȘCU nu ar fi dispus să facă aceasta, - să se deslănțuie imediat acțiunea proiectată pentru 26 august. Mareșalul ANTONEȘCU sosește la palat, însoțit de MIHAI ANTONEȘCU, în după-masa de 23 august. Regele îi primește în prezența generalului C. SANĂTESCU și, după ce mareșalul ANTONEȘCU îi arată cele ce constatase în inspecția făcută pe front, îl întrebă pe acesta, dacă, în situația ce se creia, e dispus să ceară armistițiul. Mareșalul ANTONEȘCU răspunde că nu poate face acest lucru, deoarece nu înțelege să-și calce angajamentul luat față de Germania și că, în cel mai rău caz, se va retrage cu germanii împreună - la nevoie - pînă la Bihor. Față de acest răspuns, regele insistă ca Mareșalul ANTONEȘCU să se mai sfătuiască - acolo chiar - cu MIHAI ANTONEȘCU (care în tot cursul acestei audiențe nu a intervenit în discuție); în acest scop regele, însoțit de generalul C. SANĂTESCU, trece pentru cîtva timp într-o cameră alăturată, unde așteptau GR. NICULEȘCU-BUZESTI, generalul A. ALDEA, I. MOGȘONYI-STIRCEA și secretarul particular al

regelui (aceste luase parte și el, mi se pare, la prânzul din aceea zi de la palat). Examinându-se din nou situația, se hotărăște aplicarea imediat a planului discutat la prânz, în cazul când Mareșalul Antonescu stăruie în atitudinea adoptată.-

Intorcându-se apoi, însoțit tot de generalul SANATESCU, în camera de audiență, regele întrebă din nou pe Mareșalul ANTONESCU dacă e dispus să încheie armistițiul cu aliații, iar aceste două același răspuns ca mai înainte. Atunci regele se adresează Mareșalului ANTONESCU, cu cuvintele: "în această situație, domnule Mareșal, eu îți retrag încrederea mea" și părăsește, de astă dată singur, camera. Apoi, în prezența generalului SANATESCU și la ordinul colonelului - adjutant EMILIAN IONESCU, câțiva plutonieri din Batalionul de Gardă, comandați de maiorul DUMITRESCU, arestează pe Mareșalul ANTONESCU și pe MIHAI ANTONESCU fără alt incident deosebit decât un schimb de imputări - în termeni urbani - între Mareșal și gen. SANATESCU. Cei doi arestați, la care se adaugă generalul PANTAZI, Ministrul Apărării Naționale gen. VASILIU, Subsecretar de Stat la Ministerul de Interne și col. ELEPTERESCU, prefectul Poliției Capitalei, - chemați pe rând la palat și arestați și ei - sînt ținuți un timp într-o cameră din palat; apoi, gen. SANATESCU noul Prim-Ministru, de teamă ca nu cumva militarii însărcinați cu paza celor arestați să se lase intimidați și să-i elibereze se decide - fără a consulta pe nimeni altcineva - să încredințeze întregul grup de arestați unor elemente de încredere ale partidului comunist făcînd parte din "gărzile patriotice" comandate de EMIL BODNARAS, acesta angajîndu-se sub cuvînt de onoare că va ține pe cei arestați la dispoziția guvernului. Arestații au fost ținuți, pe cît știu, în bune condițiuni, într-o casă din cartierul Vatra Luminoasă, pînă cînd, îndată după intrarea trupelor sovietice în București, au fost făcuți prizonieri de acestea (ceea ce a determinat atunci protestul Guvernului Român, făcut de Ministrul de Externe GR. NICULESCU-BOZESTI, prin intermediul Ministrului la Ankara AL. CRETZIANU).-

Se pune în ochip firesc întrebarea, cum se explică atitudinea Mareșalului ANTONESCU din cursul audienței sale la rege. Aceasta cu atât mai mult cu cît, în afară de cele declarate de dînsul generalilor de pe frontul din Moldova, se știe că - după însăși nota redactată de el cu privire la ultima lui întrevvedere cu HITLER, acesta nu se mai bazea în fapt decât pe speranțe în punerea la punct a faimoselor "arme noi"; se pare că,

dealtfel, Mareşalul ANTONESCU ar fi declarat celor din jurul său, la întoarcerea de la această întrevedere, că "a stat de vorbă cu un nebun". E posibil ca aluziile ameninţătoare ale lui HITLER la eventualitatea unei defecţiuni a României după exemplul italian din anul precedent, ca şi spectacolul Varşoviei în flăcări- peste care fusese îndrumat să zboare avionul ce-l aducea în ţară- după vizitele la Cartierul General German- (germanii reprimaseră după o lună de luptă revolta poloneză comandată de generalul BOR- KOMOROWSKI la ordinul guvernului emigrat la Londra), -e posibil ca toate acestea să-l fi făcut pe Mareşalul ANTONESCU să ezite în faţa riscului unui conflict cu Germania. Pe de altă parte însă, în chiar acelaşi săptămîni ce au precedat actul de la 23 August, Mareşalul încercase el însuşi, de astă dată, să ajungă la o înţelegere cu Puterile Occidentale. Intr-adevăr, el însărcinase direct pe ataşatul militar de la Ankara, col. TEODORESCU - şi acestea fără să fie pus la curent şeful acestuia, AL. CRETZIANU, Ministrul ţării în Turcia, să intre în negocieri cu reprezentanţii Marelui Britanii şi Statelor Unite ale Americii în vederea încheierii unui armistiţiu. Contactul fusese luat la Istanbul, dar fără să se poată atinge vreun rezultat, - Puterile Occidentale nefiind, precum am arătat mai sus, nici un moment dispuse la o negociere fără participarea URSS., necum să dea României vreo garanţie efectivă sau măcar teoretică (de ex. amnarea chestiunilor teritoriale pînă la pacea finală) în faţa penetraţiei sovietice. Nu cunosc dealtfel amănunte cu privire la tratativele cu col. TEODORESCU, care pare a se fi izbit de un refuz net. Despre ele am aflat prin B. STIRBEI şi C. VISOIANU, cărora li se exprimase la Cairo, din partea reprezentanţilor englez şi american, surprinderea şi nemulţumirea pentru ceea ce li se păruse a fi o revenire asupra condiţiunilor acceptate de IULIU MANIU; delegaţii de la Cairo au arătat atunci că ei nu reprezentau guvernul ANTONESCU şi nici nu aveau nici o legătură cu misiunea col. TEODORESCU. E posibil ca refuzul întîmpinat în contactul de la Istanbul, să-l fi determinat pe Mareşalul ANTONESCU să renunţe la încercarea de a ieşi din război, e totuşi curios că, în cursul audienţei la rege din ziua de 23 August, Mareşalul n-a făcut nici o aluzie la însărcinarea ce însuşi dăduse colonelului TEODORESCU. Atitudinea Mareşalului ANTONESCU rămîne deci în general contradictorie şi confuză, fără să poată afla, în absenţa vreunor alte indicaţii, o explicaţie satisfăcătoare.-

Revenind acum la împrejurările din ziua şi noptea de 23 August 1944, menţionez că, chemat eu însumi de GR. NICULESCU-

BUZESTI, noul ministru de Externe, la palatul regal, am sosit acolo îndată după evenimentele amintite mai sus. Am trecut de îndată la redactarea și expedierea, pe de o parte, a unei circulații către oficiile noastre diplomatice (transmisă prin AL. CRETZIANU) care erau înștiințate despre demiterea guvernului ANTONESCU și formarea noului guvern prezidat de gen. SANATESCU; pe de altă parte a instrucțiunilor adresate de B. STIRBEL și C. VISOIANU, de a semna imediat, la Cairo, armistițiul cu cele trei Mari Puteri Aliate. În cadrul acestor instrucțiuni, se cerea, în numele noului guvern, să se introducă între condițiile de armistițiu cele trei ameliorări obținute de F. NANU în negocierile ce purtase la Stockholm în numele lui MIHAI ANTONESCU. Răspunsul delegaților de la Cairo, a fost că această cerere fusese acceptată și că erau în așteptarea actului semnării, care însă avea să întârzie până la 12 septembrie 1944 și să aibă loc nu la Cairo, ci la Moscova, așa cum se va vedea mai jos.-

În seara de 23 August 1944, se mai produce însă un alt eveniment important și anume cererea făcută (încă înainte ca schimbarea de guvern să fi devenit publică) din partea Ministrului Germaniei la București, Von KILLINGER, de a fi primit de rege. Regele îl primește în prezența generalului SANATESCU, a lui GR. NICULESCU-BUZESTI și a lui IOAN MOCSONY STYRCEA, noul Mareșal al Curții și la întrebarea lui Von KILLINGER relativă la zvonurile despre înlocuirea guvernului ANTONESCU, o confirmă, adăugând că, în grava situație în care se află țara și față de imposibilitatea în care se arăta a fi Germania de a-și îndeplini angajamentul (asumat în 1940 la Viena și confirmat prin declarațiile amintite mai sus ale lui v. RIBBENTROP) de a garanta teritoriul român,- noul guvern se va vedea nevoit a căuta o soluție. Regele a adăugat că România dorește să rămână în raporturi corecte cu Germania și că speră că aceasta va înțelege necesitatea în care ne aflăm de a evita un dezastru total. Von KILLINGER a întrebat atunci dacă regele și guvernul își dădeau seama de gravele consecințe ale unei asemenea hotărâri, la care GR. NICULESCU-BUZESTI i-a răspuns că aprecierea situațiunii din acest punct de vedere îi revine în mod exclusiv guvernului român. Cu aceasta, audiența lui v. KILLINGER a luat sfârșit.-

În acest timp sosiseră la palatul regal membrii noului guvern și alte personalități politice: IULIU MANIU, GEORGHE BRATIANU (reprezentînd pe DINU BRATIANU, absent atunci din București), C. TITEL-PETRESCU, LUCRETIU PATRASCANU, EMIL BODNARAS, etc

De asemenea, au fost aduși acolo ofițerii englezi (de CHASTELAINE, PORTER, METZIANU) și americani (maiorul YOUNG), foști până atunci prizonieri. Col. De CHASTELAINE a plecat imediat la Istanbul cu un avion ce i s-a pus la dispoziție.-

În cursul serii s-au anunțat la radio schimbarea guvernului și amnistia politică și s-a citit proclamația noului guvern, făcându-se cunoscută încetarea ostilităților față de Puterile Aliate și dorința României de a-și lichida în mod pașnic raporturile cu Germania. În același timp și față de riscul ca Bucureștii să cadă în mîna forțelor germane al căror atac era de prevăzut.-

Guvernul a insistat ca regele să plece în Oltenia care era lustră în considerare ca eventuală zonă de ultimă rezistență în fața trupelor germane. Plecarea regelui în Oltenia a avut loc chiar în aceea noapte.-

Dimineața de 24 august aduce deslănțuirea agresiunii germane (armata română primise ordinul să nu atace, dar să se apere în caz de agresiune). Odată cu bombardarea seriană a Capitalei, trupele germane motorizate se îndreaptă spre București, venind dinspre Ploiești. În această situație se prezintă la palat o delegație militară germană în frunte cu generalul GESTENBERG, atașatul aeronautic german la București, care solicită un "laissez passer" spre a putea ieși din capitală și a împiedica deslănțuirea unui atac izvorit, zicea el, dintr-o neînțelegere. Față de această asigurare întărită printr-un angajament de onoare, gen. GESTENBERG obține învoirea de a ieși din București, după care la comanda trupelor germane agresoare (a fost mai târziu făcut prizonier și preluat de autoritățile sovietice).-

În seara de 24 august, după ce palatul regal fusese lovit de bombe și se aprinsese, guvernul se instalează scurt timp la Banca Națională, apoi față de riscul ocupației capitalei de către trupele germane, se refugiază în comuna Bolintinul. Rămîn totuși în București IULIU MANIU, C. TITEL-PETRESCU, generalul RACOVITA, GR. NICULESCU-BUZESTI, generalul DAMACEANU; de asemenea dintre personalitățile politice GH. BRATIANU și EMIL BOIKARAS.-

La 27 august însă, guvernul revine în capitală, atacul trupelor germane fiind la acea dată definitiv respins grație și importanțului ajutor al bombardamentului efectuat, potrivit solicitării din 23-24 august (repetate la 25 august); de aviația americană. În restul țării de asemenea, germanii sînt respinși, operațiunile fiind conduse de noul șef al Statului Major, generalul MIHAIL. În acele zile sosesc de la Istanbul, cu un avion

special, o serie de corespondenți de presă englezi și americani, iar curînd după aceea, trupele sovietice intră în București.-

Din desbaterile consiliilor de miniștri de la această epocă (Consilii la care am asistat în virtutea însărcinării ce primisem de a conduce Ministerul Propagandei Naționale pînă la desființarea acestui Departament), rețin ca mai interesante următoarele:

a /.Intr-un Consiliu de Miniștri ce s-a avut loc la Bolintin, într-o tabără militară, în seara de 24 august 1944, îmi amintesc că, față de raportul pesimist făcut de colonelul DAMA-GEANU cu privire la posibilitatea de a se salva Bucureștii, generalul SANATESCU a făcut observația că răspunderea pentru decizia de a se apăra Bucureștii cu orice preț incuba lui IULIU MANIU, care impusese această decizie împotriva avizului factorilor militari.-

b/.După revenirea în București a guvernului, în cursul unui consiliu de miniștri ce s-a avut loc la Banca Națională, s-a produs un viu incident între generalul ALDEA, ministrul de interne care pretindea să dezarmeze "gărzile patriotice" comuniste deoarece nu mai exista nici o amenințare asupra Bucureștilor, și LUCRETIU PATRASCANU, ce se opunea la această măsură care de altfel n-a mai ajuns să fie aplicată.-

c/.Intr-un alt consiliu de miniștri, în care absența lui L.PATRASCANU plecat la Moscova, partidul comunist era reprezentat prin ION GHEORGHE MAURER, acesta s-a opus cu înverșunare la propunerea lui GH.NICULESCU BUZESTI de a fi eliberat generalii PANTAZI și VASILIU și colonelul ELEFTERESCU, a căror arestare mai departe apărea acum ca lipsită de interes.

În acest timp, constatîndu-se că, împotriva celor convenite la Cairo, o serie întregă de unități militare romîne (care bineînțeles încetaseră să lupte cu armatele sovietice) erau totuși capturate și trimise în prizonierat în U.R.S.S., precum și față de alte inconveniente ale stărilor de lucruri de atunci, guvernul decide să trimeată o delegație prezidată de generalul EFTIMIU, ministrul comunicațiilor, spre a lua contact cu Comandamentul Sovietic. Contactul acesta se ia, dacă nu mă înșel, în regiunea Gurilor Dunării, fără însă nici un rezultat, deoarece Comandamentul sovietic declară a nu avea nici un fel de instrucțiuni în legătură cu armistițiul. Astfel fiind, Consiliul de Miniștri ia hotărîrea să trimită la Moscova o delegație prez-

dată de L.PATRASCANU și cuprinzând pe fostul ministru GHITA POPP, pe fostul ministru ION CHRISTU și pe subsecretarul de Stat . (atunci înalțat în grad) DAMACEANU, cu însărcinarea de a trata și semna o convențiune pentru aplicarea armistițiului. (Se credea într-adevăr că armistițiul fusese deja semnat la Cairo). Imi amintesc că în acest Consiliu de Miniștri, L.PATRASCANU și-a exprimat convingerea că va obține la Moscova ameliorări substanțiale asupra condițiilor convenite la Cairo.-

După sosirea la Moscova, se primește, pe de o parte, știrea că B.STIRBEI și C.VISOIANU sînt în drum spre capitala U.R.S.S., unde abia de atunci înainta urma se semna armistițiul; pe de altă parte, cererea lui L.PATRASCANU de a i se trimite depline puteri în vederea semnării armistițiului.-

Totuși, după expedierea acestor depline puteri, se constată cu surprindere că semnarea continuă să întîrzie. Informația parvenită la București că întîrzierea se datora Puterilor Occidentale s-a confirmat mai tîrziu, cînd s-a aflat că acestea încercaseră să se împotrivească la modificările substanțiale introduse în textul ce urma să fie semnat, față de cel convenit la Cairo. Insfîrșit, se ajunge la comunicarea textului Convențiunei de armistițiu. Discuțiunile asupra acestui text, într-o conferință prezidată de V.MOLOTOV asistat de ambasadorul american HARRIMAN și de ambasadorul englez Sir ARCHIBALD CLARK KERR (viitorul lord INVERHAPEL), se limitează la două intervențiuni stîruitoare dar lipsite de orice rezultat, una din partea lui C.VISOIANU, alta din partea lui ION CHRISTU.-

a/.C.VISOIANU a cerut cu stăruință să se înscrie, în textul armistițiului, o dată precisă la care trupele sovietice ar fi urmat să părăsească teritoriul român. La aceasta, V.MOLOTOV a răspuns că prevederea unei asemenea date era inutilă, deoarece se înțelegea de la sine că, odată cu terminarea războiului, armatele sovietice aveau să fie retrase. Insistența lui C.VISOIANU de a nu se fixa o dată precisă, s-a izbit de refuzul net al lui V.MOLOTOV, în timp ce ambasadorul american adăuga argumentul de analogie că și trupele americane și engleze aveau să părăsească teritoriul francez, de ex: odată cu terminarea războiului, ambasadorul englez își da și el acordul pentru această interpretare, cererea lui C.VISOIANU fiind astfel respinsă cu deplinul concurs al reprezentanților Puterilor Occidentale.-

b/.ION CHRISTU a încercat tot atât de stăruitor să obțină o ameliorare a condițiilor de ordin economic. Intervențiunea sa a rămas însă și ea fără nici un rezultat, V.MOLOTOV constatând că reprezentanții Puterilor Occidentale nu ridicau nici o obiecțiune față de textul sovietic.-

Menționez că armistițiul semnat la 12 septembrie 1944, poartă semnătura, din partea României, a lui L.PATRASCANU, generalul DAMACEANU, BARBU STIRBEY și GHITA POPP.- BARBU STIRBEY mi-a spus că fusese stăruitor îndemnat de ambasadorul Angliei să-și pună și dînsul și GH.POPP semnătura, pentru ca astfel România să nu apară ca fiind reprezentată numai de comuniști.-

Dintre evenimentele de ordin politic intern din perioada premergătoare actului de la 23 August 1944, menționez, din auzite, următoarele:

a/.In cursul unei întrevederi dintre IULIU MANIU, care critica participarea masivă a armatei române la războiul din Rusia - și mareșalul ANTONESCU, acesta i-a răspuns că el luptă în Rusia și pentru recăștigarea integrității Transilvaniei pe care HITLER i-o promisese și că dacă totuși acesta nu s-ar realiza așa cum preciza IULIU MANIU, Germania ar pierde războiul, dînsul (mareșalul) s-ar sinucide.-

b/.Nu mult înainte de 23 August 1944, a avut loc la locuința Secretarului de legațiune G.BARBUL, de la Cabinetul lui MIHAI ANTONESCU și anume la inițiativa acestuia din urmă, o întrevedere între IULIU MANIU și MIHAI ANTONESCU, întrevedere despre care nu știu nimic altceva și căreia de altfel nu-i atribui nici o însemnătate.-

c/.După constituirea Opoziției Unite și spre a evita participarea ce doreau să aibă comuniștii la acțiunea de ieșire a României din război, IULIU MANIU, declarîndu-se în principiu în totul favorabil acestei participări, a cerut însă ca în prealabil să se cadă de acord asupra unui program comun, din care primul punct ar fi fost restabilirea integrității teritoriale a României în granițele ei dinainte de cel de al doilea război mondial.In felul acesta era însă aplicată problema teritorială din relațiunile romîno-ruse, în privința căreia partidul comunist nu înțelegea să adere la punctul de vedere al partidelor istorice. Mai tîrziu, cînd față de pătrunderea armatelor sovietice în teritoriul român s-a născut temerea ca un guvern pur comunist să fie instalat la Iași, participarea comunistă n-a mai putut fi ocultă și astfel s-a constituit Blocul Național Democratic. In si-

nul acestui organism comunistii au fost admiși a reprezenta și Frontul Plugarilor prezidat de PETERU GROZA, partidul radical-țărănesc al lui MIHAI D. RALEA și Uniunea Patriotică prezidată de P. CONSTANTINESCU-IAȘI; aceasta întrucât partidele istorice n-au acceptat grupările sus menționate în alcătuirea Blocului, deoarece le socoteau ca formațiuni comuniste camuflate.-

d/.Atunci când, în cursul pregătirii actului de la 23 August, s-a constituit un Comitet zis -mi se pare- militar, comunistii au declarat că ei nu acceptă ca din acest Comitet să facă parte reprezentanții partidelor istorice, sub cuvântul că, în cercurile acestor partide, se comiteau indiscrețiuni care ar fi risost să compromită întreaga acțiune; reprezentanții comunisti au mers chiar pînă la a amenința cu retragerea, în cazul contrariu, din Blocul Național Democratic, ceea ce însă, pentru motivele amintite mai sus, nu se socotea de dorit din partea partidelor istorice și a Palatului.-

În felul acesta s-a acceptat în aparență ca zisul Comitet să cuprindă numai pe sfetnicii militari și politico-diplomatici ai regelui și pe reprezentanții partidului comunist. În realitate însă, toate chestiunile discutate și hotărîte în sinul Comitetului erau în prealabil supuse lui IULIU MANIU, bineînțeles, fără știința comunistilor.-

e/.Menționez însfîrșit, în legătură cu istoria Actului de la 23 August, reportagiul apărut în 1945 în "Jurnalul de Dimineată" și care dădea o versiune de tendință comunistă a acestui act, precum și interviu-ul prin care GR.NICULESCU-BUZESII, a răspuns versiunii în chestiune (textul complet al interviu-ului se poate găsi în ziarul "Universul" cel apărut în "Jurnalul" fiind la început trunchiat și apoi rectificat de redacția ziarului).-

Am fost prezentat regelui în vara anului 1943, la castelul din Banat (comuna Bulci Jnd.Severin) al lui IOAN MOCSONI-STYRCEA, care-mi era prieten apropiat și fost colaborator în cadrele Direcțiunii Politice din Ministerul Afacerilor Străine. La Crăciunul 1943, aflîndu-mă de esenene la STYRCEA, la Bulci (ca și în vară, împreună cu GR.NICULESCU BUZESII), am fost invitat la cîna de Crăciun la Castelul de la Svîrșin (lîngă Bulci) al regelui. De ambele dăți am luat parte la conversații de ordin general în legătură cu situația politică și militară de la acea epocă, fiind de față și Regina-Mamă și soția lui STYRCEA, precum și secretarul partidului al regelui, IOANITU.-

În primăvara 1944, după intervenția germană sus amintită din Ungaria și față de eventualitatea ca germanii să ia măsuri similare și în România, punându-se chestiunea în cercurile din jurul regelui, dacă nu ar fi fost bine să se precipite acțiunea proiectată de ieșire a României din război, am fost chemat la sugestia lui STYRCEA, în audiență secretă la palat. Într-adevăr, spre deosebire de alții (între ei cred că și STYRCEA însuși și GR.N.BUZESTI), eu fiind de părere că nu era încă momentul unei asemenea acțiuni, STYRCEA a socotit că era bine ca regele să asculte și această părere. Am fost condus, noaptea la palat, de IOANITIU și am arătat regelui că, după părerea mea germanii erau încă prea puternici atunci pentru ca acțiunea noastră să izbutescă și că, pe de altă parte, socoteam că din punct de vedere tactic deplina justificare a unei asemenea acțiuni în fața opiniei publice naționale și internaționale avea să apară abia atunci când frontul va atinge frontiera noastră.-

Am mai fost invitat la prinz, la Castelul Peles la Sinaia, în vara 1944; cu acest prilej am luat parte la conversații de ordin general și fără vreo însemnătate deosebită.-

M-am aflat apoi împreună cu regele în după-masa de 23 August 1944, în cursul evenimentelor evocate mai sus și în mijlocul a multe alte persoane, fără însă a avea vreo conversație specială cu ele (eram de altfel prins cu totul de activitățile cu care eram atunci însărcinat în cadrele Ministerului Afacerilor Străine).-

După 23 August nu l-am mai văzut pe rege decât la un prinz la care am fost invitat în primăvara 1956 împreună cu GR.N.BUZESTI; conversație fără nici o importanță.-

În general am înțeles să mă țin departe de orice idee de "camerille" și nu m-am dus la rege decât când am fost chemat.-

Menționez că regele a refuzat să semneze decretul prin care, la sugestia conducerii Sindicatului Ministerului de Externe, G.TATARASCU i-a propus retrogradarea în carieră diplomatică a lui GR.N.BUZESTI și a mea.-

În linii generale, pentru tot sectorul Curții Regale și pentru cel intern, cred că IOAN MECSONY STYRCEA este mai calificat decât mine de a da indicațiuni cu privire la perioada istorică evocată în paginile de mai sus.-

Aceasta îmi este declarația pe care o dau, o semnez și o susțin nesilit de nimeni.-

ss/Victor Rădulescu-Pogoneanu

2 decembrie 1961.

Declarație

Subsemnatul Victor Rădulescu-Bogdan, născut în București, la 2 i Septembrie 1910, fiul lui Ioan și Elena, de profesie fost Consilier de Legatione, cu privire la introducerea cu mi se pune, și anume:

"Împăduririle în care ați apăs la Ministerul de Externe, funcțiile amite, ce ați referitor la actul de la 23 August 1944, precum și împăduririle în care ați apăs la Curtea Regală și legăturile amite cu Regele."

Declara următoarele:

I

Am intrat în carieră Diplomatică în anul 1934, fiind admis la concursul prezidat de Ministerul de atunci al Afacerilor Externe, Nicolae Titulescu, și anume ca șef de promoție. Am funcționat în principal în cadrul Direcțiunii Politice, unde am condus pe rând secțiunile: Balcanice, Europe Centrale, Occidentale și Orientale (primul dină între anii 1935-1938, celălalt dină în 1940-1941); în calitate aceasta am luat parte, în 1937, la Conferința Micii Tăbăcării în Tratatul de la Balcanice. Între anii 1938 și 1940 am funcționat, ca Secretar de Legatione, la Legatione Română din Berlin, de unde apoi, îmbolnăvindu-mă, mi-am cerut rechemarea în Administrația Centrală. În 1941 am fost numit ca Secretar de Legatione, la Legatione Română din Stockholm, de unde mi-am cerut de asemenea rechemarea în 1943. De atunci, am funcționat în Administrația Centrală, la dispoziția Secretariatului General, și apoi ca Director-Adjunct al Cabinetului și Cipului; în acest interval am scris, printre multe lucrări ocazionale, "la alegerea" graful de Consilier de Legatione. După 23 August 1944 am fost Directorul Cabinetului și Cipului și, scurt timp, al Brevetelor și Informațiilor. După 6 Martie 1945, am cerut și obținut deservirea mea din calitate de Director al Cabinetului și Cipului, fiind prezent, în Iulie 1945, în cadrul disponibil, și apoi, la începutul lui 1949, în disponibilitate.

II

Datorez cele trei planuri pe care s'a desfigurat pregătirea și desfășurarea activității de la 23 August 1944 și anume: Diplomatică, politică și militară, cu un cunoscut direct deosebit pe acela al negocierilor Diplomatice. Acesta

pe faptul că, fiind prieten intim cu Grigore Niculescu-Puzos - pe atunci Director al Cabinetului și Capului și ofițer personal al Regelui - , am reușit, alături de Dinu, transmiterea comunicărilor către și de la Baba Styrbey²³³ și Constantin Visoianu, la Cairo (prin intermediul lui Alexandru Cretzianu, pe atunci Ministrul României la Ankara). -

Cei doi delegați de la Cairo negociau auto, începând din primăvara 1944, în numele Opziției Unite (care reunea partidul național-tărănesc prezidat de Iuliu Maniu și partidul național-liberal prezidat de Dr. Brătianu), - cu reprezentanții celor trei Mari Puteri aflate atunci în război cu Germania: Marea Britanie, Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice și Statele Unite ale Americii. După constituirea, în Iunie 1944, a Blocului Național Democrat (prin asocierea cu cele două partide istorice a partidelor comuniste și social-democrate - ele însele reunită în Frontul Unic Muncitoresc -), cei doi delegați de la Cairo au devenit în mod firesc reprezentanți acestui Bloc. -

Punctul de plecare al acțiunilor și negocierilor care urmează și care se ducă la ieșirea României din războiul început de Germania și din tabăra acestor - trebuie cunoscut în evenimentele și împrejurările din anii 1942-1943, cu deosebire după înfrângerea decisivă de la Stalingrad. La acea epocă se arăta clar și pentru unii, cel puțin, din membrii Guvernului (în primul rând pentru Mihai Brătianu) că nu putea fi vorba cu Germania de mai mult timp, de a câștiga războiul. De de altă parte, în timp ce Iuliu Maniu^(în acord cu Dinu Brătianu) mult într-un contact (citrat radio-telegrafic) cu Alianții occidentali, - Regele însuși, urmând sfaturile tehnicienilor diplomatici și militari care-l asistau (Grigore Niculescu-Puzos, Ioan Moșionț-Styrcea, Generalul Constantin Sănătoru, Generalul Armand Măceș și alții) începe o acțiune diplomatică și politică în scopul de a scoate Țara din tabăra ce avea să fie înfrântă în cel de-al doilea război mondial. Anume, pe de o parte se caută un contact diplomatic cu Alianții occidentali, pe de altă parte se realizează legătura dintre Rege și partidele politice (mai puțin cu partidele istorice, mai puțin cu partidul comunist și social-democrat). -

Acțiunea Regelui e inițiată prin curieratele trimise, la începutul anului 1943, la Radio (citat Țara) și la recepția^{la nivel} din anul nou a Corpului diplomatic la Palat. Aceste curierate fuseseră redactate de Grigore Niculescu-Puzos și erau destinate să facă să apară dorința României de a ieși din războiul în care fusese trântită și de a contribui la restabilirea unor raporturi pacifice - cu respectul drepturilor și intereselor Țării noastre. În același timp, făcând o știre despre trecerea, în drum spre Moscova, prin Stockholm, a Ministrului de Externe britanic, A. Eden, - se proiectează transmiterea la Stockholm, cu emisar al Regelui și al partidelor istorice a lui C. Visoianu, spre a avea o întâlnire cu Eden. ~~Într-adevăr~~ La Stockholm se stabilește deja un contact în numele Regelui cu Ministrul Afacerilor, prin Comitetul Legațiunii noastre din Suedia, George Ionescu. Acesta, primind însărcinarea atunci de a anunța guvernarea ce urma să se încheie, lui C. Visoianu, căpitanul înșiși că, informându-l pe lângă Ministrul de

Angliei, a aflat în stirea sus-mentionată (care pare să indice că Eden era dispus să aibă o anumită înțelegere) nu era în acea formă exactă - și în conștiința acestor 3! proiect a căzut. (Stirea tri avea originea într-o conversație a fostului Ministru al României la Londra - rămas aceluși - V.V. Tillea cu deputatul și jurnalistul Harold Nicholson - fost diplomat - și transmisă la București prin intermediul lui Gheorghe Gafencu, fostul Ministru de Externe, stabilit atunci în Elveția). -

În interval însă, se primește la București (prin Legatura noastră în Ankara) înțelegerea - cu caracter ^{mai mult} de somativ - adresată în același timp Marșalului Antonescu și lui Iuliu Maniu de către comandantul suprem al frontului aliat din Mediterana, Marșalul Sir Markham Wilson, - ca România să iasă din război, părăsind tabăra germană. -

În această situație, se precizează - așa cum se va vedea mai departe - altă acțiune pozitivă Unită sub conducerea de fapt a lui Iuliu Maniu și sub egida Regelui, cât și acțiunea de un sens analog, începută cam la aceeași epocă, a Ministerului de atunci al Afacerilor Străine, Mihail Antonescu. - ^{mai ales}

Mihail Antonescu, sub impresia - se pare - a diplomaților germani la Stalingrad, ajungând și el la convingerea că România trebuia să - și schimbe orientarea ^{exclusivă} la finele acțiunii a politicii ei externe de după 1940 și să - și pregătească ^{într-o măsură} de Germaniei și prin revenirea în tabăra occidentală, apărarea drepturilor și intereselor țării la pacea finală, - încearcă mai intens, în 1942, o acțiune destul de complexă care tindea - fără de altfel să aibă scopul de a izbândi - la solidarizarea Țării cu puterile mici și mijlocii beligerante (din tabăra germană), cu scopul de a duce la mijlocarea unei păci de compromis între Germania și puterile Occidentale. ^{Care} Din această acțiune a lui Mihail Antonescu ajungând însă la urechile Guvernului german aceste și-a arătat la București nemulțumirea, chestiunea s'a lichidat însă destul de ^{rapid} prin explicațiile date de Mihail Antonescu în sensul că nu era vorba de cât de o înțelegere fără bază reală ^{într-o măsură} de informare curentă și în afara unor instrucțiuni speciale - a unor dintre Miniștrii noștri în străinătate. - Mihail Antonescu a trecut atunci la o serie întreagă de contacte diplomatice secrete, de caracter mai mult informativ, și fără prea mare importanță (mai mult în sensul plăderii cauzei noastre și a unor asigurări de bună înțelegere din partea României). Aceste contacte s'au produs în special

a) în Elveția (conversații între Ministrul nostru la Berna V.V. Tillea și un emisar al Președintelui Roosevelt în Europa ^{prof. Allan Dulles}, frate cu John Foster Dulles; conversații între fostul nostru Ministru la Roma și la Berlin Raoul Bory - aflat atunci în Elveția cu o misiune, dacă îmi amintesc bine, pe lângă Comisia Regală Internațională - cu omul politic ceh Kopecký, care dacă nu mă înșel ^{am înșelat} a fost mai târziu Ministru la Comitetul la Geneva al slovacilor, și prin acesta, dacă nu mă înșel, cu fostul Sub-Secretar General Sovietic al Societății Națiunilor, rămas în Elveția).

b) în Turcia, unde în afară de cele ce se vor vedea mai departe - s'a dat satisfacție inter-venției unui emisar ^{la Președintele} Roosevelt în chestiunea Țării, mai ales a celor internați în Transnistria. - Cele mai importante însă dintre contactele lui Mihail Antonescu au avut loc la Madrid și la Stockholm, unde au luat caracterul unor deosebite negocieri și anume între Ambasadorul american în Spania prof. Hayes, prieten personal, se pare, al Președintelui Roosevelt, - și Secretarul Legăției noastre de acolo Suedat Grigoriu - și între Consilierul Legăției U.R.S.S. în Suedia și Ministrul nostru din Suedia, Frederic Narm. De teamă ca Germania să nu afle din nou ceva despre

În aceste condiții și în descrierea deșeurilor cele două Madrid și de la Stockholm, Mihai Antonescu dăduse ordinul să fie imediat distruse toate documentele secrete care legau conștientizarea am avut însă, fără știința lui, asupra mea de a păstra totuși dovezile respective, care trebuie să nu afle și astăzi în arhivele politice ale Ministerului nostru de Externe, - aceste planuri în aceste documente să poată fi salvate spre cunoștința cel mai exact a unei epoci din cele mari importante din istoria țării. Prin negocierile de la Madrid, Mihai Antonescu a încercat să obțină totuși anumite concesii și asigurări în cadrul formulei de „capitulare necondiționată” pe care o foloseau hitlerismul; era vorba, pe cât timp mai amintesc, ca eventual Guvernul român să degenereze în armata guvernului turc o declarație de ieșire din război, care tot n’ar fi devenit efectivă și publică decât în anumite condițiuni (la această fază a negocierilor a luat parte, ca emisar al lui Mihai Antonescu și Secretarul de Legatione Camil Demulescu, pe atunci Director-adjunct al Cabinetului și Cîrmaci. De asemenea, în cursul acestor negocieri de la Madrid, Amiralii au insistat să ia parte la una din conversațiile cu Ambasadorul Hayes și pe Comitetul de Legatione Brătianu Coste, pe atunci aflat în cadrul Legationei noastre din Lisabona și care, până la ruperea relațiilor între State-Unite și România, fusese Insuccesul nostru cu Afaceri la Washington unde elogiase Roma și simpatie cererilor condicitoare ale Departamentului de Stat. Cu prilejul acelei conversații, B. Coste a propus ca, către condițiunile care ar fi prezente, capitularea necondiționată” să se menționeze că puterile aliates vor recunoaște, (până când va fi posibil) efectuarea de abuzuri libere la România), ce fluxion legitime al țării un Cabinet prezidat de Iuliu Maniu; aceasta, într-un câmp începuse să se bătălie, dar partea U.R.S.S. o tendință de a promova partidul comunist din România în dauna partidelor istorice, infirmate ca reacționare (anume, de ex., B. Coste scrisese, de la Lisabona - unde se ocupase exclusiv de sectorul anglo-american - un articol semnificativ, datorită unui fost corespondent de presă englez la Moscova, - elogiind, în fine, pentru cauza U.R.S.S. - și apărut în ziarul liberal News Chronicle, articol ce introducea tocmai o versiune în sensul menționat mai sus în privința partidelor istorice din România și, deasupra, chiar la personalitatea Iuliu Maniu; telegrama respectivă a Legationei noastre din Lisabona se afla în dosarele Maniu; telegama respectivă a Legationei noastre din Lisabona se afla în dosarele Maniu). Menționez că Mihai Antonescu din scrieri politice a Ministerului Afacerilor Străine.) Menționez că Mihai Antonescu a fost, pe cât timp am aflat, foarte iubit de participarea lui B. Coste la conversațiile de la Madrid, bănuind că această participare s’ar fi datat unor instrucțiuni ce au fost date lui Coste G. N. Brucy, ti și are (deși fiind prietenia personală cu ne lege pe tîrziu țară); Mihai Antonescu nu ne-a comunicat nimic despre aceste discuții xistive că G. N. Brucy, ti pica un anumit rol pe lângă Rege) și de altfel bănuiala sa era cu totul neîntemeiată. Mihai Antonescu era în general iubit de poporul român făcut de Coste și a dat dreptul ca el să fie rechemat, dar măsură nu a mai ajuns să fie aplicată din cauza precipității evenimentelor din acele săptămîni imediat anterioare celui de la 23 August 1944. — Prin negocierile de la Stockholm, Guvernul român a fost pus în cunoștință cu condițiunile unui eventual armistițiu între România și U.R.S.S. și după aceea ieșirea noastră din război. Aceste condițiuni reproducem aproape aiudoma pe acestea comunicate la Tairu în numele celor trei puteri aliates, lui Barbu Sturley și C. Virjann pentru Iuliu Maniu. Ministrul nostru la Stockholm F. Haru, a obținut în cadrul negocierilor sale, trei amendamente asupra acestor condițiuni, și anume: 1) Români să

- 5 -
fie obligată a declara războie Germaniei. Dintre dăci aceasta nu ar accepta
să se retragă facinor trupele de pe teritoriul român într-un termen de 15 zile; 2) să se
lase, în teritoriul român, o zonă liberă de orice trupe străine, zonă în care să acționeze
guvernul țării; 3) să se lase seama, în fixarea cifrei reparațiilor de război, în
greutatea situației economice a României. Menționăm că, tot în cadrul acestor negocieri,
și-a pus, din partea ~~unui~~ U.R.S.S., două întrebări, una relativ la modul cum ar
fi primită la Tare o eventuală revenire a fostului Rege Carol II (care se pare că
ar fi avut oarecăr convorbiri cu ambasadorul U.R.S.S. în Mexic, Kraminski); alta rela-
tiv la modul cum ar fi primit în Tare un eventual guvern prezidat de Petru
Groza sau de Prof. Constantin Ciobașcă (aceste întrebări par să fi fost puse ca
titlu de sondaj personal ~~pentru~~ lui F. Nann). — În același cadru general mai e de
menționat vizita făcută de Mihai Antonescu la Vatican, cu privilegiul cității sale în
Italia și audiența sa la Pape. — De asemenea, propunerea ce Mihai Antonescu a
făcut lui Gheorghe Gafencu, prin mijlocirea Legăției noastre în Berna, ca acesta să
~~negocieze~~ în numele Guvernului român cu Guvernul sovietic în vederea unui ar-
mistițiu; G. Gafencu a răspuns că acceptă cu condiția ca Iulian Manca și dimi-
nistrii să se dea creștinismul și Mihai Antonescu i-a comunicat că, întrebându-
se și de jefii de furturi istorice, ei și-au dat acest creștinism, — dar chestiunea
nu e mai apăsătoare să se realizeze. — În sfârșit, încercările de ultim moment ale
lui Mihai Antonescu de a determina o mediatizare între puterile Turciei în favoarea
noastră și intențiunile lui eventuale de a pleca la Cairo în un ason, în
scopul de a semna acolo un armistițiu. — În general se poate spune că toate
aceste contacte și negocieri ale lui Mihai Antonescu au avut doar și nici nu puteau
duce la nici un rezultat concret din cauza et autorității oficiale de a trece
la noi de fapt o aver ~~numai~~ ^{în cazul în care} Mihail Antonescu, a cîrui atitudine va fi
evocată mai departe. —

Carul în acțiunea evocată mai sus a lui Mihai Antonescu, se desfășura, precum
am menționat, caaltă acțiune, aceea a Regelui și a partidelor istorice, sub con-
ducerea politică a lui Tudor Văcăria (aflat într'un dublu acord cu Diana Brătianu)
și sub conducerea tehnică-politică-diplomatică - a lui Grigore Ninculescu - Buzzești-
ști de altfel a marcat el însuși începutul pe plan extern al acțiunii, și
anume printr'un interviu apărut ^{în presa suedeză și în presa} în presa suedeză și în presa
lui de mult funcționar al Ministerului român de Externe (era atunci Director al
Cabinetului și Cipriul și co-Director al Afacerilor Economice), a dat seama
dispoziției dorinței Românilor de a ieși din neajorurile de îndată ce i s'ar da asigurarea
respectului drepturilor și intereselor ei vitale. (Gr. N. Buzzești de afla în trecere prin
Stockholm spre Târg, venind de la Helsinki, unde prezidase o comisie de nego-
ceri economice în Finlanda). Declarațiunile publice ale lui Gr. N. Buzzești au
fost imediat ~~republicate~~ remarcate și concertate la postul de Radio de la Londra
în timp ce Legățiunea germanică la București își exprima acvultuarea
și surprinderea printr'un demers pe lângă Jurnalele române. Explicațiunile
limitate care date la Mihai Antonescu - în anul în care era vorba de o manifestare
autorizată de Jurnale - au cerut și înclina fără alte consecințe, având incident
în Germania (Mihai Antonescu, știind că Gr. N. Buzzești ^{avea} relațiuni personale cu

- 7 -

sa Raspunsul acesta, în principiu firește favorabil, n'a ^{mai} fost însă urmat de nici o
alta reacțiune din partea Aliatilor. Informându-ne pe lângă colegul său american
Kerenski, nostru militar la Ankara a primit următoarea: "chestiunea nu mai ²³⁸
era actuală". - Astăzi însă, pe cât știu, este stabilită în propunerea lui W. Churchill,
însoțită pe ordine de zi a Conferinței de la Teheran, de a se proceda la o debarcare aliată
în Balcani, fusese pînă în fața opuneri sovietice (determinată de rațiuni politice de
seas ca să contrarie națiunilor britanice) și a celei americane (~~intemeiată~~, pe cât se pare,
pe considerente tehnice - militare și determinată de o eroare politică majoră), - de foarte
puțină vreme s'au dat drumul ^{națiunilor} ~~națiunilor~~ la Ankara au a început cunoscut
gîndurile de război. Într'adevăr, în aceste ipoteze, Aliatii și noi și înțelegem că
Guvernul român va comunica Germaniei ^{intentionarea} ~~propunerea~~ aliată de debarcare în
Balcani, iar Germania se va mișca astfel în privința avantajelor planului milit-
ar dînd, adică la apropiate debarcare în Occident. Dacă aceste ipoteze s'ar ~~realiza~~
fără adevăr, se ar marca una din cele mai grave erori de perspectivă din partea
Occidentaliilor în fața deciziei a celui de-al doilea război mondial și, la mod con-
spirațiilor, unul din cele mai importante succese politice sovietice din acești timpuri.

În același timp, Opopitiia Unită în hotărârea de a trimite în Occident un repre-
zentant care să ajungă în Alianță la o înțelegere în vederea începîi României din război.
Cineva luptă în considerare era în primul rând Constantin Vîșoianu, care avea experien-
ță încredere a Regelui și a partidelor istorice și care - ca fost colaborator apropiat al
lui Nădăre Tîlulșan, ca fost membru al Secretariatului Societății Naționale și ca fost
șef de misiune diplomatică - putea găsi în străinătate o audiență favorabilă. (De
esența mea era lăsat în considerare în același timp și Don Christa, pe atunci
Ministru României la Sofia și care avea mai timp să facă parte din delegația
română pentru semnarea armistițiului de la Monrovia). Astfel fiind, Opopitiia Unită se adre-
său Guvernului spre a-i cere să facă posibilă plecarea în străinătate a reprezentan-
tului ei (pentru pînă în Târnăveni era necesară viza Ministerului de Interne din care se
pasportele diplomatice). Ridicându-se însă obiecțiuni din partea Guvernului (adică,
din partea lui Antoni Antonescu) față de alegerea lui C. Vîșoianu - scutit a fi orientat spre Anglia,
Opopitiia Unită a decis să-l înlocuiască cu Margabul lui Antonescu însuși - de a trimite
negotia în Alianță pe Barbu Stîrboiu. Era de asemenea hotărâtă trimiterea, ca adjunct
al lui Barbu Stîrboiu, a Consilierului de Legatione Bente Coste, care acceptase
această misiune în condițiile solicitate și în numele Regelui și care ar fi venit
să plece direct de la Lisabona, unde se afla, la Londra, unde se credea că vor avea
loc tratativele (Acordul în acest sens a fost încheiat cu Comitetul tripartit care fusese înființat
de la Teheran). - La încheierea Margabului Antonescu, Barbu Stîrboiu a avut cu acesta,
înainte de pleca în Turcia, o întrevedere la Președintele Consiliului de Miniștri. În cursul
acestei întrevederi, după cum am aflat dintr-un raport al lui B. Stîrboiu, Margabul Antonescu i-a
spus că, deși personal crede că intenționează Opopitiia Unită de a intra în tratative cu
Alianța este utilă, totuși, ca patriot, nu și-i recomandă dreptul de a împiedica o
 astfel de acțiune. - Pe de altă parte, înainte de plecarea lui B. Stîrboiu, a avut loc la
locuința acestuia de la Buzău o discuție confidențială între el și C. Vîșoianu
(la a cărei trimitere nu se renunțase), în care N. Buzău și C. Vîșoianu au avut o discuție
în cursul căreia s-au examinat instrucțiunile generale date din partea Regelui și
a Opopitiiei Unită în vederea negocierilor cu Alianța. Aceste instrucțiuni fusese

În general, se poate afirma că aceste condiții ^{ne-} au fost impuse aproape fără
modificare, comunicându-le-se ^{la mijlocul} ~~prin~~ Aliatilor care s'au obligat să primească
cu bună-credință și cu bună-încredere, așa cum înțeleg să prezinte Iuliu Mănescu și
telegrammele impuse, se poate spune că s'au dat a lui B. Stănescu arată în
numărul 24 al zărilor la care s'au aflat în problema teritorială -

Totuși, din Opoziția Unită, s'a răzuit nevoia a accepta această situație - căci
nu există o altă posibilitate de alegere - interveni apoi, fără nicio altă explicație,
o fauză care duce la fapt până la 23 August 1944. - Condițiile fiind acceptate
fără amora cîmă se convinsu că s'a fost redat, se s'au amintit într-o
telegramă a agentului Tass din 24 August 1944) ~~Modificarea~~ se comunică la Cairo,
de unde s'a dat la marele Război Național Democrat ^{ne-} (creșt, planul conceput
actiune în vederea izbăvirii homoniilor din război. În cadrul acestui plan, datat din 22
Iunie 1944 se cere, pe de o parte, ~~modificarea~~ un anumit ajutor ~~de~~ prin trupe aere-
putate, și prin acțiune aeriană, pe de altă parte o sincronizare între acțiunile ~~terestre~~
noastre și operațiunile de pe frontul din Moldova ale armatei sovietice. - Aceste
lucruri se menționează în, într-o telegramă redată de G. N. Popovici și prin care
se ~~precizează~~ ^{formule} cererea de trupe aere-putate, se precizează că acest ajutor era solicitat
în egală măsură fie Puterilor Occidentale, fie U.R.S.S. La dispoziție se pune că
indată ce s'a făcut o asemenea formulă, atunci când G. N. Popovici scria din
Moscova că el nu a răspuns în argumente, fără nicio altă intenție, că
singurul meu număr de a se abținere o eventuală suspiciune din partea U.R.S.S.,
care altminteri n'ar fi fost în măsură atunci să dea un ajutor de felul
celui cerut. -

În acceptarea răspunsului Puterilor Aliate, se ^{constată} ~~precizează~~ ^{pe 14-15 iunie} ~~precizează~~
se s'au înțeles, ~~se~~ ^{se} au interes mai activ, din partea mai ales a
U.R.S.S., în prezenta negocierilor cu guvernul român se cere probabil
că și Puterile Occidentale îl vor interesa mai în măsură decât fostele de opo-
ziție de a ~~reședință~~ scoate homoniile din tabara germană. - De de altă
parte, în cadrul convorbirilor purtate de G. Duce, la Stockholm, cu Minis-
trul U.R.S.S., G. Molotov, - se opus în fapt lui Iuliu Mănescu posibilitatea
de a negocia ^{direct} ~~prin~~ armistițiul cu U.R.S.S. și anume fără a se pune în con-
ștință cu o asemenea negociere Puterile Occidentale. Răspunsul transmis
prin G. Duce, în sensul că negocierile de la Cairo ~~nu~~ ^{nu} făceau
de puțin o asemenea nouă negociere - avea în realitate sensul de a
eluda orice necesități, Regula și partidele istorice scotind în mod evident
primejdia un "tête-à-tête" între homoniile și U.R.S.S. -

În aceeași perioadă de agitație periodică și plătută și episodul unei
acțiuni separate în care menționat plană acum, și anume al acțiunii
într-o scrisoare de G. Tătărescu și înțelegere fără nicio urmărire, din oferta sa de a
negocia direct cu Moscova fiind acceptată în principiu de guvernul sovietic - Aceste
ambele relative la această chestiune se pot afla într-o lungă scrisoare
adresată lui G. Tătărescu de către Georgiu N. Popovici și într-o altă mai scurtă
a mea, după răspuns la ambele afirmațiuni din discursul din Iulie 1944
la Congresul grupării dintr-un liberal, de fostul lui omni-bisect. Acest
scrisor care cuprinde și citări publice în presa sovietică comunicate și

lui Iuliu Maniu, Dr. Brătianu, C. Titulescu și Leontin Patriceanu - și află
de sigur la dorul documentelor ce mi-au fost confiscate în timpul arestării
mele, în august 1947. —

241

În aceste împrejurări față de situația războiului de pe frontul din Moldova,
dându-se lipsa oricărei răspuns la planul din 22 iunie 1944 - în fapt determinate
de tăcerea guvernului sovietic care pare a nu mai dori din partea României
nici o acțiune de felul celui proiectat - face ca B. Stănescu și C. Vizitiu să
transmită lui și gata de la București (prin intermediul personalității lui B. Stănescu
trimisă prin M. Ionescu la H. Coșbiu) sugestie - provenind de la
șef de la Lordul Moyse - de a nu se mai angaja nici în război, nici în
trădare la o acțiune imediată cu scopul de a se ~~face~~ ^{manifesta} astfel în
bătălie de a-și determina ea însăși soarta și de a-și schimba independența.

După urmare la sugestie primită de la Cairo, a decide, în tabăra Blocului
Național Democrat, patronată de Reg., - tăcerea la acțiune pentru ziua de
26 august 1944. - În noaptea din 22 spre 23 august se transmite la Cairo planul
acelor acțiuni, în vedere că în secolul cel puțin, de la războiul mondial
ca operațiunile militare în față din Moldova, de ajutor sub formă
bombardării din aer a forțelor germane de la Nord în Bucovina (în regiunea
Brăneasa - Otopeni). Era într-o stare de război, față de cele întâmplate în un
moment în Italia, o agresiune germană era de neîndreptat. —

În acest timp, în ziua din 22 august cînd, Marșalul Antonescu de
intorcare din inspectia a fost pe frontul din Moldova unde se face că
împotrivă germanilor ce comandau trupele române convingerea sa că
războiul era pierdut și că "trebuie cîntărită o soluție politică". Dimineața
din 23 august aduce o serie de intermedieri importante. Marșalul Antonescu
primește vizita lui Ion Mihăilescu ^{de numele} ~~de numele~~ partidului național-tăranesc
și a lui Gheorghe Brătianu ^{de numele} ~~de numele~~ partidului național-liberal. Bineînțeles
insistă ca guvernul să facă el însuși necesarul spre a scuti țara
de război. Tota din război. - În altă parte, Marșalul Antonescu îl cheamă
la deșul pe Gică M. Muzet și făcându-i aluzie la cele ce sunt în
pregătire în jurul Regelui și care conștientizează spre a se găsi o soluție
care să evite războiul. Gr. M. Muzet și de un răspuns în spiritul înțelegere
lui nu menționat el lui Ion Mihăilescu și Gh. Brătianu, arătând că este
necesare ca, dacă guvernul nu se decide a întreprinde el însuși acțiunea de
ieșire din război - așa cum se fi fost de altfel de dorit și cum însuși factorii
de guvernare se fi putut - atunci cel puțin să se pregătească transmiterea
imediată de putere către cei ce erau gata să-și asume această răspundere,
adică și în special guvernul să se treacă în totală încredere în acțiunile germane
ca necesarii să se poată doborî în fața eventualilor agresiuni germane
de un maximum de forță posibil. Marșalul Antonescu și comisia atunci lui Gr. M.
Muzet un fapt de o importanță deosebită și care a determinat precipitarea
evenimentelor și declanșarea acțiunii proiectate pentru 26 august în ziua
din 23 august. Marșalul Antonescu și intermedieri, sînt adăugă lui Gr. M. Muzet
ce îl primește la domiciliu pe ministrul plenipotențiar german Clovis, Directorul

[illegible]

[illegible]

Revizuită acum la ~~Ministerul~~ ^{Comandamentul} în ziua de noaptea de 23 August 1944,
menționăm că, chemat cu însumi de Gen. N. Bogdan, noul Ministru de Externe,
la Palatul Regal, am vorbit acolo îndelung după evenimintele amintite mai
sus. Am trecut de îndată la redactarea și expedierea, pe 8-0 parte, a
unei circuleți către oficiile noastre diplomatice (transmisă prin H. G. G. G.)
care era reglementată după demiterea Guvernului Antonescu și formarea
noului Guvern prezidat de Gen. S. Stănescu; - pe de altă parte a instruc-
țiunilor adresate lui B. Stănescu și C. Văduva la a merge imediat, la Cairo,
să se consulte cu cele trei Mari Puteri aliate. În cadrul acestor instrucțiuni,
se cerea, în numele noului Guvern, să se introducă într-o condițiune de
armistițiu cele trei ameliorări obținute de F. W. W. în negocierile pe
puntea la Stockholm în numele lui Mihai Antonescu. - Revenind dele-
găților de la Cairo a fost ca această cerere fusese acceptată și că erau
în desfășurare acturile necesare, care nu s-au întrerupt până la
12 Septembrie 1944 și s-au ținut în la Cairo, și la Moscova, așa cum
se va vedea mai jos. —

In seara de 23 August 1944, mai ^{se} ~~curand~~ ^(provincia) ~~era~~ ^{era} un alt eveniment important si anava cererea facuta (fata aceasta la schimbarea de Guvern -
si devin publici) de partea Ministerului Germaniei la Bonn, v. Killinger,
de a fi primit de Rege. Regal il primește in propria Generalitati Săntoscu
- lui G. H. Bepeski - a lui Tom Mooney - Syrus, noul Mareșal al Castei, și
la schimbarea lui v. Killinger relativ la guvernare ^{după} ~~la~~ ^{la} Germania.
Interogant, - o confirmare atestată cu, în grave situații în care s-a aplecat
și față de imposibilitatea în care se afla a d. Germania d. a - z. îndeplin
na angajamentul (anulat în 1940 la Viena și confirmat prin declarațiile
amintite sau nu ale lui v. Killinger) de a garanta ~~protecția~~ ^{protecția} ~~teritoriului~~
~~teritoriului~~ teritoriul român, - noul Guvern va vedea nevoit să cedeze

soluție. ~~Prin negocierile~~ Regele a adăugat că România dorește să
rămână în raporturi corecte cu Germania și că speră în aceasta să înțeleagă
necesitatea în care ne aflăm și a evita un dezastru total. - v. Killinger a
autentificat atunci Regele și Guvernul și dădău acuma de grave concepțe
ale lui asemenea hotărâri, - la care G. N. Buzău i-a răspuns că apro-
ierea situației din acest punct de vedere revine în mod evident Guver-
nului român. În această audiență lui v. Killinger a luat sfârșit. -

În acest timp sosiră la Palatul Regal membrii noului Guvern și alte
persoane importante: Iuliu Maniu, George Brătianu (reprezentant
pe domeniul politic, absent atunci din București), C. Titel-Petraru, Lucian
Pătrășcanu, Emil Bodnăraș, etc. - De asemenea, au fost aduși aceluși optzeci
membri de Chastelain, Carter, Metzianu și americani (Maisonel Young) fosti
prizonieri. De Chastelain a plecat îndată la Iași, în un
arion și i-a pus la dispoziție. -

În cursul serii s-au anunțat la Radio schimbarea Guvernului și amnestia
politicii și a cetățenilor proclamată noului Guvern, făcând cunoscută Executivă
autorităților făcând de putere elisată și dorind România să se lichideze
în mod pacific raporturile cu Germania. - În același timp și fete de riscul
ca România să cadă în marea furtor german al cărui era început,
- Guvernul a insistat ca Regele să rămână în țară și să plece în Oltina
cu ea luate în considerare ca eventuală sursă de ultimă rezistență
în fața trupelor germane. Oclarea Regelui în Oltina a avut loc chiar
în acea noapte. -

Dimineața de 24 August aduce deslănțuirea agresiunii germane (armata
română primă ordinară și un atac, dar în ~~cap de armă~~ în cap de armă
vână). Atunci se bombarda cu artilerie a Capitalei, trupele germane
nu s-au putut să îndrepte spre București din cauza obstacole. În această
situație de urgență la Palat o delegație militară germană în frunte
cu Generalul Gerstenberg, Ministrul aeromarinei germane la București, care
solosea un „laissez-passer” spre a putea ieși din Capitală și a împiedica
deslănțuirea unei atace izvoit, și era el, dându-i o înțelegere. Fete
de această exiguență, interzicându-se un angajament de moare, Gen.
Gerstenberg obține ~~prin~~ învoia de a ieși din București, după care
ia comanda trupelor germane apăsătoare (a fost mai târziu făcut
prizonier și preluat de autoritățile sovietice). -

În seara de 24 August, după ce Palatul Regal fusese lovit de bombe
și se aprinsese, Guvernul se instalează ~~pe~~ sunt timp la Banca Națională,
și, fete de riscul ocupării Capitalei de către trupele germane, se
refugiază în camera Robertianul. Rămân totuși în București Iuliu Maniu,
C. Titel-Petraru, Generalul Racovitz, Gligor N. Buzău, Generalul Stănescu,
de asemenea, între personalități politice, G. Brătianu și Emil Bodnăraș. -
La 27 August dim., Guvernul ~~se~~ revine în Capitală, ~~apăsătoare~~
cu toate trupele germane fiind la acea dată depuse și respinse, ~~cu~~
importanțându-se al bombarda mentului ofensiv, potriut dolgi, ~~cu~~
22-23 August (repetat la 25 August) - de amestec american. - În acest timp
de asemenea, germanii sunt respinși, ~~operațiunile~~ operațiunile fiind conduse de noi.

mai este corectă și se acorda amnistia; pe de altă parte, cererea lui L. Patriciu
ca să se trimită diplome puteri în vederea semnării amnistiei. —

Totuși, după expedierea acestor diplome puteri, se constată cu surprindere
că semnarea continuă să interze. Informația parvenită la București cu
interpretarea se datorează puterilor occidentale și a confirmat mai târziu, că
s-a aflat că acestea încercaseră să se impună la modificările
substanțiale introduse în textul ce urma să fie semnat, fapt de cel cunoscut
la Cairo. — În sfârșit se apăsă la comunicarea textului Convenției de
amnistie. Mențiunile asupra acestui text, către Comitetul prezidat de
V. Molotov arătat de Ambasadorul american Harrison și de Ambasadorul
englez Sir Archibald Clark Kerr (intitulat Lord Inverchapel), se limitau
la două intervenții stenoante dar lipsite de orice rezultat, una din
partea lui C. Vășianu, alta din partea lui Don Christu:

a) C. Vășianu a cerut ca stăruința să se facă în Rusia, în textul amnistiei, în
o dată precisă la care trupele sovietice ar fi urmat să părăsească teri-
toriul român. La aceasta, V. Molotov a răspuns că prevedea unei asemenea
date era inutilă, deoarece se se înțelegea de la sine că, odată cu terminarea
războiului, armatele sovietice aveau să fie retrase. Insistența lui C. Vășianu
de a se răzbi în această privință la vârgi ~~de~~ interpretări și
de a se fixa o dată precisă s-a sfârșit de refuzul net al lui V. Molotov, în
timp ce Ambasadorul american adăuga argumentul de analogie cu
trupele americane și engleze aveau să părăsească teritoriul francez, de ex.,
dată cu terminarea războiului, Ambasadorul englez și de și el acordul în
tre aceste interpretări, cererea lui C. Vășianu fiind astfel respinsă cu
diploma conținând al reprezentanților puterilor occidentale. —

b) Don Christu a insistat tot atât de stăruitor să obțină o ameliorare a
condițiilor de ordin economic. ~~Intervenția~~ Intervențarea sa a rămas însă și
ca fără nici un rezultat, V. Molotov constatănd că Reprezentanții puterilor
Occidentale nu văzuseră nici o obiecțiune față de textul sovietic. —

~~Intervenția~~ Intervențarea sa a rămas însă și
Mentionez că amnistia a semnat la 12 Septembrie 1944 pentru sem-
natura, din partea României, a lui L. Patriciu, General de Divizie,
Barbu Stîrby și Ghile Pop. — Barbu Stîrby și-a spus că fusese stăruitor
întru ~~întru~~ ^{întru} Ambasadorul englez și și fusese și ~~stăruitor~~ ^{stăruitor} pentru
ca astfel ~~amnistia~~ ^{amnistia} să se apăsă ca fiind reprezentată numai de comu-
niști. —

Printre evenimentele de ordin politic intern din perioada premergă-
toare actului de la 23 August 1944, menționez, din punct de vedere, următoarele:

a) În cadrul unei întîlniri din 12 Iulie 1944 - care critica participarea
masivă a armatei române la războiul din Rusia - și Mareșalul Antonescu, acesta
i-a cerut ca el luptă în Rusia pentru recăstighirea integrității Transilvaniei
pe care Hitler i-o promisese și că dacă totuși aceasta nu s'ar realiza, ar
prezenta Iuliu Maniu - guvernul ar fi de război, - darul (Mareșalul) s'ar
răzbi. —

b) Nu mult înainte de 23 August 1944 a avut loc, la București, o

Am fost prezentat Regelui în vara anului 1943, la castelul din Banat (Comuna Bulei, jud. Severin) al lui Ion Moisiu-Styria care - mi era prieten apăsător - și fost colaborator în cadrul Direcției Aditive din Ministerul Afacerilor Străine. - La Crăciunul 1943, aflându-mă de asemenea la Styria, la Bulei (ca și în vară, împreună cu G. N. Bugești), am fost invitat la cina de Crăciun la castelul de la Săvârșin (lângă Bulei) al Regelui. - În ambele ocazii am luat parte la conversații de ordin general în legătură cu situația politică și militară de la acea epocă, fiind de fapt și Regina-Mamă și celălalt lui Styria, precum și secretarul particular al Regelui, Ioanitiu. -

În primăvara 1944, după intervenția germană sus-amiintită din Ungaria și fete de eventualitatea în Germania să se măsoare similitudină și în România, fiindu-mă chestionare, în cerșurile din jurul Regelui, dar și mi s-a putut face ca se precipite acțiunea proiectată de ieșire a Românilor din țară, - am fost chemat, la sugestia lui Styria, în audiență secretă la Palat. - Într-o audiență, apoi devinând de altă natură (deci eu cred că și Styria fusese și G. N. Bugești) eu fiind de părere că nu era încă momentul unei asemenea acțiuni, Styria a vorbit că era bine ca Regele să asculte și aceste păreri. - Am fost condus, naptea, la Palat, de Ioanitiu și am asistat Regelui că, după părerea mea Germanii erau încă prea puternici atunci pentru ca acțiunea noastră să se întreprindă și că, pe de altă parte, voiam ca ^{pe lângă de vârstă și} ~~după părerea~~ a unei asemenea acțiuni să fie o opinie publică națională și internațională care să așeze abia atunci cord frontal în direcția frontieră noastră. -

Am mai fost invitat la prânz, la Castelul Paley de la Lăneș, ^{în vara} ~~sezonul~~ 1944, ~~după~~ eu asistând puțin am luat parte la conversații de ordin general și fără n-o însemnată descriere. -

Mam aflat apoi împreună cu Regele în după-masa de 23 August 1944, în unul evenimentelor evocate mai sus și în timpul a multor alte prânzuri, fost vorba a avea n-o conversație specială cu el (eram de altfel prieten în totul de activitățile cu care eram atunci preocupat în cadrul Ministerului Afacerilor Străine). -

După 23 August nu l-am mai văzut pe Rege decât la un prânz la care am fost invitat în primăvara 1945 împreună cu G. N. Bugești: conversație fără n-o importanță. -

În general, am rămas și mai puțin departe de orice idee de „camășile” și am înțeles din partea Regelui că nu era un fapt chemat. -

Menționez că Regele a respins de asemenea secretul prin care, la sugestia ~~antecedentei~~ conducerii Sindicatului Minierilor de Extrem, G. Tătaru, i-a propus retrogradarea în cariera diplomatică a lui G. N. Bugești și a mea. -

În după-amiază, pentru tot sectorul Curții Regale și pentru cel...

intem, ca si Ioan Miciu-Styora este ~~este~~ mai calificat decat
mine de a da indicatiuni cu privire la perioada istorica evocata
de paginile de mai sus. —

Aceasta este declaratia pe care o dau, o scuzare si o mustrare
realizate de mine.

2 Decembrie 1961. — Victor Rădulescu-Pogoneanu

DECLARAȚIE

=====

Subsemnatul BORGESCU G. TRAIAN, născut la 22 noiembrie 1899 în comuna Cireșani, Raionul Mizil, Regiunea Ploiești, avînd ca părinți pe Constantin și Sultana, ambii decedați, cu ultimul domiciliu în București str. Cobîlcescu nr. 22, căsătorit, cu un copil, în prezent condamnat la "detențiune grea pe viață" la art. 193.-

Întrebat fiind asupra:

- epocii lui CAROL II-lea; a evoluției politice din 1938-1944; asupra sforărilor politice; a evenimentelor din jurul lui 23 August 1944-și de a descrie faptele și evenimentele reale- ca un spectator obiectiv, declar următoarele:

Primul război mondial îl găsește în calitate de prinț moștenitor, scăpat de supravegherea severă a lui CAROL I. De acum începe să-și manifeste personalitatea sa, cu inclinațiuni neîngăduite pentru postul pe care hazardul îl dăruise.-

Era comandantul Batalionului Vînători Munte -nou înființat- la Tg. Neamț. Anturat de ofițerii săi și de cîteva personalități ale țirgușorului, CAROL o ducea într-o serie de beții -transformate în chiolhasuri cu femei- parcă țara nu era cîmpopită de germani. La Cîțuz, Mărești și Mărășești se hotăra soarta neamului.- Se smorezează de ZIZI LAMBERTINO, a cărei familie era în Roman și fuge cu ea la Odesa, unde se căsătorește, renunțînd la tron ca unul ce călcăse constituția țării.- Generalii STRATULESCU și PETALA îl readuc în țară pe bază de ordin. La Iași se anulează căsătoria și se acordă o subvenție anuală, prin care să-i asigure lui ZIZI LAMBERTINO și fiului lor, o viață la Paris în bune condițiuni.- Urmează campania din Ungaria, tot ca comandant al vînătorilor de munte. În orașul Mișcolț, notabilitățile orașului în frunte cu episcopul..... îl invită pe CAROL -prințul de coroană- la un banchet ce se da la ora.... CAROL cu anturajul său se îndreacă într-un orașel f. apropiat, la o beție legendară- și vine la banchet după 24 de ore, în timp ce gazdele îl așteptau în ținută de rigoare. Episcopul spunea,

-cu un așa prinț de coroană- România va ajunge rău.-

Revenit în București se încurcă într-un amor și cu scrisorile respective, cu domnișoara PAVELESCU de la posta centrală București, de care îl descurcă palatul plătind suma de 5 milioane lei.-

În ideea politică ce exista în acea vreme, susținută de IONEL BRATIANU, de a se asigura pacea în Balcani, se pune la cale căsătoriile dintre familiile domnitoare din Grecia, Jugoslavia și România. Astfel vedem: CAROL cu ELENA, ELISABETA cu diadonul Greciei și MARIOARA cu ALEXANDRU al Jugoslaviei. Se aștepta ca prin această căsătorie, CAROL să revină la sentimente mai bune. Deși din căsătoria cu ELENA avea pe MIHAI, CAROL persistă în ideea de a renunța la tron și la ELENA, plecând din țară. FERDINAND mai face o încercare de a-l abate pe CAROL de la această idee, trimetându-l într-o călătorie în jurul lumii, însoțit de generali: GAVANESCU și CONDIESCU. Totul a fost zadarnic. IONEL BRATIANU intervine pentru legiferarea acestei dorințe de renunțare a lui CAROL, cu obligația din partea acestuia de a nu mai reveni în țară sub nici un nume.- Din 1925 se consideră ca șters pentru statul român. MIHAI preia prerogativele de moștenitor al tronului, dându-i-se și titlul de mare voevod de Alba Iulia.-

Este cunoscut de toți viața ce acest exprinț -sub numele de CARAIMAN- o ducea la Paris, în orgii și plin de datorii. Printre creditorii săi se află și un oarecare BARBU IONESCU, stabilit la Londra care se reîntoarce în țară după 1930, fără să reușească să obțină vreo favoare de la CAROL II.-

Singura salvare a lui CAROL II era să revină în țară, în care scop a luat legături directe sau indirecte cu o serie de persoane politice din țară, prin care trata reîntoarcerea sa la tron. Cei care insistau mai mult erau creditorii săi, ce vroiau să-l vadă la tron, în scopul de a obține achitarea datoriilor. În plus, voia să-și formeze un capital propriu pentru zile rele. CAROL își formează un secretariat cu PUIN DUMITRESCU și stabilește legături: DINU CEZIANU, GATOTKY cu generalii GAVRILA MARINESCU, PAUL PRODOROSCU cu însuși atașatul militar român la Paris -col. N.TATARANU etc. etc.- Dintre oamenii politici care vizitau Parisul în acea vreme a fost și GEORGE BRATIANU, care fără știres și aprobarea lui VINTILA BRATIANU tratează cu CAROL II. Aceasta a constituit o surpriză dureroasă pentru VINTILA BRATIANU, deoarece GH.BRATIANU cunoștea testamentul tatălui său IONEL BRATIANU, în

care prevedea de a nu se mai permite revenirea lui CAROL II în țară, fiindcă va aduce o mare nenorocire pentru țară. GH. BRATIANU pe baza promisiunilor lui CAROL II, face ruptura în partidul liberal, sperând că va fi adus la putere. În fond, CAROL II urmărea slăbirea partidului liberal de care se temea.-

Partidul care era la putere, adică P.N.T., a intrat și el în legătură cu CAROL II: IULIU MANIU, care se credea un foarte abil politician, admite reîntoarcerea lui în țară, sperând să facă din CAROL II, ceea ce făcuse IONEL BRATIANU cu FERDINAND, asigurând P.N.T. puterea în mod discreționar.-

IULIU MANIU a fost manevrat de CAROL II și tirziu și-a dat seama că el este cel păcălit, CAROL II îi era superior din toate punctele de vedere și izolarea lui IULIU MANIU la Bădăcin nu l-a impresionat, căci a lucrat cum a vrut timp de 10 ani.-

Actul suirei pe tron a lui CAROL II, constituie de fapt o uzurpare de la tron a propriului lui fiu. Guvernul luase act în 1925 de renunțarea sa, iar în 1927 la decesul lui FERDINAND, conform prevederilor constituționale din acea vreme, MIRAI este recunoscut legal la tron. Fiind minor, se instituie o regentă compusă din trei persoane. Revenirea lui CAROL la renunțarea sa, după un interval de timp de 5 ani, nu poate fi valabilă, deoarece guvernul și parlamentul țării ratificase actele menționate mai sus.- CAROL a călcat constituția și aceasta era de abia începutul activității sale, iar partidele politice n-au luat abitudine, de teamă de a nu fi expuse să stea numai în opoziție.-

-Din 1928, P.N.T. se instalase la putere după mari și zgomotoase manifestații politice. IULIU MANIU de abia reușise să-și câpătuiască partizanii săi politici și mai ales pe nepoții săi (ROMULUS și ZACHE BOILA, IONEL POP etc.). Tot în această perioadă se găseau în curs de a perfecta un mare contract cu uzinele cehoslovace "Skoda" pentru livrarea unui numeros material de artilerie, necesar armatei noastre. Cu această ocazie CAROL a avut posibilitatea de a-și însuși un mare comision, depășind pe toți ceilalți politicieni ce tratau cu uzinele "Skoda".-

Reprezentantul uzinelor, un oarecare SELETZKY (nu-mi reamintesc exact numele) și-a dat seama că fără cointeressarea la comision a lui CAROL II, contractul nu se va putea executa, cu toate stăruințele nepoților lui IULIU MANIU. În acest scop, SELETZKY a deschis un cont serios sub numele lui "PALALAEUS", dar a adus modificări în detrimentul calității materialului ce ni l-a livrat. Materialul inițial fabricat, care nu convenea Skodei să ni-l dea, din cauza marilor comisioane, acest inițial

material a fost vândut armatelor jugoslave și turce. S-a făcut mult caz pe chestiunea lui "PALALAEBUS", fiindcă nu se știe cine este și oămelile cădeau asupra generalului SICA POPESCU, care era un om foarte corect și excelent tehnician. Acesta fusese comandantul C.I.A. Craiova și trăia modest în casa detașată a soției sale. A fost adus în M.A.N. ca secretar general și ca tehnicianul ce trebuia să doteze armata cu cel mai bun material de artilerie. Fiind criticat în parlament unde nu avea acces și fiind impresionat de dezbaterile violente ale doctorului N. LUPU, el se adresase ministrului său pentru a-i lua apărarea. Ministrul său de la departamentul M.A.N., care avea datoria morală de a lua apărarea, fiind în discuția generală vorba de onoarea unui mare ofițer, tehnician și subaltern al său direct, tace. Atunci cere audiență lui CAROL II pentru a dispune. Dar și el tace. SICA POPESCU a înțeles să tragă consecințele, trăgându-și un foc de revolver.-

LEOVEANU, pe atunci colonel -secretarul lui SICA POPESCU spunea: lași și spertării chefuesc, iar omul de cinste și mare capacitate tehnică trebuie să dispară.-

De asemenea și SELETZKY a tăcut, fiind că nu putea divulga cineasta "PALALAEBUS".-

-La palat vine în vizită IRINA, sora ELENEI. CAROL nu pierde ocazia de a se arăta mai intim decât obișnuit, ceea ce provoacă plecarea precipitată a IRINEI și supărarea definitivă a ELENEI. MIHAI, era copil mic, nu prea înțelegea cauza fricțiunilor dintre CAROL și ELENA. CAROL care cunoștea defectul de vorbire, timiditatea lui MIHAI, îi face o clasă cu cei mai buni copii din diferite părți ale țării și cu profesorii cei mai aleși. MIHAI ținea la mama sa pe care o considera ca o martiră, dar și la tatăl său pe care îl vedea cu ochi admiratori.-

-La Paris, doamna LUPESCU se impacientează de atita așteptare și vine în țară, ajutată de PUIU DUMITRESCU. Se plînge lui CAROL că colonelul NIC. TATARANU a avut o atitudine de nepermisă intimitate față de ea, ceea ce atrage rechemarea de la Paris a lui TATARANU și trimiterea la comanda unei unități, din Bolgrad. CAROL numește pe prietenul său DINU CESIARU, ministru la Paris, apoi ambasador pînă în 1938, cînd este înlocuit.-

-La București, B.N.R.-ul constituia o atracție și interes pentru CAROL II. Din această cauză, guvernatorii care se perindau la conducerea acestei instituții bancare, trebuiau să fie persoane agreate de CAROL, adică acei care se lăsau cu bani grei în visteria lui. Cazul BURILEANU este cunoscut. În timpul guvernării IORGA-ARGENTOLIANU a avut loc conversiunea. Cu această ocazie CAROL II intervine personal la B.N.R. pentru a salva de la faliment

Banca Marmorosch-Blank, acordându-i lui ARISTIDE BLANK un împrumut de 500 milioane lei. O mare cotă din această sumă revenea lui CAROL II.

- În perioada guvernării IORGA-ARGENTOIANU, România a trecut printr-o mare criză financiară, nemai fiind solvabilă de plata cuponului extern, la împrumuturile contractate anterior. Aducerea experților francezi ca CHARLES RIST și AUBOIN au impus soluții radicale. Sistemul de impunere și percepere a impozitelor direct trebuia revizuit. Marii bogătași ca doctor ANGELESCU, MALAYA etc., plăteau la risc sume derizorii față de averile lor. De asemenea politicienii nu plăteau decît foarte puțin, iar cînd partidul lor venea la putere - li amnestia - atît pentru infracțiunea neplătei cît și a sumelor restante. Plățile la risc apăsau pe salariați, care li se oprea direct din salariu și pe mici contribuabili (lumea muncitoare). Așa că în timpul IORGA-ARGENTOIANU, cînd MARMOROSCH-BLANK primea 500 milioane lei, salariații primeau bonuri în loc de salarii. Încă o incurie. Posturile de administratori financiari la stat se cumpărau, ei recuperîndu-și sumele însuțit din ceea ce revenea de drept statului. Asistam deci, cum statul era defraudat de proprii lui funcționari. -

Venirea lui MITITA CONSTANTINESCU ca guvernator al BNR-ului a însemnat o bună afacere pentru CAROL II. Guvernatorii făceau orice pentru a-l satisface, în scopul de a obține postul de Ministru de Finanțe sau de a mai rămîne ca guvernatori ai BNR-ului. S-a interceptat o convorbire telefonică între MITITA CONSTANTINESCU și URDAREANU, mareșalul palatului, în care primul spunea: "să trăiești d-le mareșal, orice dorință a dvs. este ordin pentru mine". MITITA CONSTANTINESCU făcea orice, pentru a avea cale deschisă la CAROL. După 23 August 1944, retrage de peste tot volumul său oficial "10 ani de domnie a lui CAROL II", ca să scoată volumul "URSS-ul continent" și să înființeze partidul democrat "Național-Popular". -

Un alt guvernator al BNR-ului MANOILESCU. Avea o pregătire intelectuală foarte frumoasă, totuși un mare ambițios de a ocupa funcțiile cele mai mari în stat. El face parte din acei ce au susținut încă de la Paris pe CAROL. În plus, un mare afacerist, care în pretențiuni întrecuse pe CAROL, de aceea între ei, au fost întrerupte relațiile personale, un timp oarecare. Un grup de capitaliști italieni, care fugeau de MUSOLINI, au făcut oferte pentru deschiderea unor industrii în țară, însă din cauza comisiunelor exagerate, cerute de MANOILESCU, capitaliștii italieni au renunțat.

Profesorul NICOLAE IORGA, a confiat unui elev al său, că în timpul formării guvernului său, MANOILESCU i-a cerut plîngînd să-l numească și pe el ministru, ceea ce l-a impresionat în rău. După un timp de ostracizare din partea lui CAROL II,

MANOILESCU este readus ca ministru, cu ocazia tratatului de la Viena, pentru compromitere, căci împreună cu VALER POP semnează cedarea Ardealului de Nord.

IULIU MANIU anunțase că odată venit la guvern, va trimite în judecată pe MANOILESCU și VALER POP, fiindcă au acceptat să primescă postul de ministru - semnând cedarea Ardealului de Nord. De asemenea pe GUTA TATARESCU pentru cedarea Basarabiei.

CAROL II avînd o inteligență nativă, la curent cu tot ce apărea în literatură și în tehnică, dublat și cu o ușurință în exprimare, înlătura cu ușurință opozițiile ce îi se creiau. Cînd a format F.R.N.-ul, a făcut în intenția de a desființa partidele politice, deci opoziția lui I. MANIU, BRATIEȘILOR și a legionarilor, pentru a rămîne stăpîn pe situație. Uniforma F.R.N.-ului a stîrnit opoziția lui C. ARGENTOIANU și N. IORGA. CAROL voia ca la defilarea F.R.N.-ului să arate poporului, că toți politicienii au aderat la această formulă - partid unic. Invită la palat pe C. ARGENTOIANU, îi oferă un decret de avansare la gradul de general doctor în armată, dar să între în camera alăturată pentru a îmbrăca uniforme care erau gata confecționate (și aceia de F.R.N.). Cu profesorul N. IORGA a fost mai ușor, căci după ce l-a flatat ca om de geniu și asigurîndu-l că este rezerva sa politică, l-a convins să treacă în camera alăturată pentru a îmbrăca uniforma F.R.N.-ului. ION MIHALACHE și toți ceilalți politicieni mai mărunti au îmbrăcat uniformă, așa că pentru moment CAROL II a triumfat.

CAROL II cunoștea pe toți din anturajul său ca oameni utiliți, slugarnici sau venițoși, capabili de a face orice, pentru a ajunge miniștri. De aceea el îl alegea după scopul pe care îl urmărea. CAROL II și-a permis să spună, că dacă ar comunica să vină în piața palatului, toți acei care doresc să fie prim ministru sau miniștri, însă desbrăcați, n-ar mai fi loc liber în toată această piață. CAROL II era și cinic. - Dar CAROL n-avea nici scopuri, cînd urmărea bani sau valori. Pe un industrial ESKENAZI, proprietarul unei fabrici de zahăr din Nordul Basarabiei, nu l-a lăsat, pînă nu i-a cedat o mare parte din acțiunile fabricii sale.

În cheltueli era foarte reținut, avînd discuțiuni violente cu fratele său NICOLAE. În 1936 o asemenea discuție a degenerat într-o bătaie, cînd a fost nevoită să intervină mama lor MARIA. NICOLAE îndîrjindu-se, scoate revolverul și

trage. Glonțul lovește pe MARIA, din care cauză după cîtva timp ea moare, iar NICOLAS cu familia sa este isgonit din țară.

Viața imorală a lui CAROL II nu prea era cunoscută.

Imbrăcat în civil, singur la volan, în prima parte a nopții eșea din palat și remorca studenți, domnișoare sau doamne din societatea mare bucureșteană, cu care se distra în seara respectivă.

Cîteva figuri din camarila sa:

- ELENA LUPESCU zisă și "DOMNITA", avea salonul ei deschis, frecventat de toți acei care doreau să obțină o favoare de la CAROL II. Aici se jucau cărți pe sume mari și solicitanții vizitatori trebuiau să piardă ceva mai simțitor, pentru a obține favoarea. Insuși DUCA, șeful partidului național liberal, a fost consiliat să treacă pe la "DOMNITA", dacă vrea să fie prim ministru și numai așa a ajuns la putere. CAROL II se temea totuși de liberali și a fost bucuros cînd l-a găsit pe GUTA TATARESCU, omul care se preta la toate cererile sale. - MALAXA a obținut cîteva contracte cu statul, tot prin acest salon al domniței, unde a lăsat sume mari de bani. De asemenea și AUSCHNITT. În călătoria cu yachtul "Luceafărul" pe Mediterana, ELENA LUPESCU o scapă pe doamna AUSCHNITT, care era invitată pe vas cu soțul său, de insistențele amoroase ale lui CAROL II, de frică să nu-și piardă locul. Doamna AUSCHNITT era de o frumusețe remarcabilă, iar soțul său a fost nevoit să o trimită în Spania cu micul lor copil. După un timp nu prea îndelungat, doamna AUSCHNITT dă divorț și se căsătorește cu un frumos și bogat spaniol. AUSCHNITT urmărit de neșansă, este arestat din ordinul lui CAROL II, fiind reținut pe la Malmezon și Jilava și scapă după ce cedează o sumă apreciabilă. -

- Un alt personaj al camarilei era URDAREANU. Inițial un om modest cu gradul de maior, șef al garajului Ministerului Apărării Naționale și dat la palat pentru a pune la punct garajul regal, unde domnea o mare neregulă. URDAREANU deși fără merite deosebite, totuși lingusitor și insinuant devine amant discret și oficinele de pază al "domniței" și omul de mare încredere al lui CAROL. Pe baza acestor merite deosebite este scos de la garaj și adus la mareașalatul palatului. În 1936, îl avansează peste rîndul altor promoții, la gradul de Lt.colonel, ceea ce a produs mari nemulțumiri în armată. CAROL II de teamă, cheamă pe mareașalul AVERESCU să formeze un guvern, pentru a preîntîmpina eventualele nemulțumiri sau manifestări ale armatei.

AVERESCU cerînd răgaz 3 zile pentru a-și înmormînta pe soția sa CLOTILDA, la expirarea termenului, nu a mai fost pus în situația de a forma guvernul, fiindcă totul reîntrase în liniște. Toți care mergeau la CAROL II, făceau anticamera la URDAREANU, fiindcă știau că are mare influență pe lângă CAROL II și "domnița".-

- Un alt personaj cunoscut prin informațiile și intrigările sale a fost MISA MORUZOFF. Originar din raionul Tulcea, cu o slabă pregătire intelectuală, avînd numai cîteva clase de liceu, din comisar obscur ajunge șeful serviciului secret al armatei și omul lui CAROL II. Era dotat în schimb cu un talent remarcabil în materie de informații, dublat cu un spirit de aventură, intrigărie și să cîștige pe toți de care avea nevoie, prin cadourile mari ce le făcea. El se detașează cu serviciul secret de la Marele Stat Major, care îl stîngherea în activitatea sa, la Ministerul Apărării Naționale cu ajutorul lui PAUL ANGELESCU, titularul departamentului și socotit ca un sprijinitor al său. MISA MORUZOFF devine o figură interesantă în cariera sa și îl vom vedea în desfășurarea evenimentelor ce au urmat. Fondurile mari de care dispunea nu erau numai cele care proveneau de la serviciul secret, ci și din tranzacțiile ce le făcea cu diferite servicii de informații străine pe baza materialului informativ de care dispunea. Din cauză că MISA MORUZOFF părăsise Marele Stat Major, în 1938 șeful secției II-a -MOLDOVANU AUREL cu STEFANESCU GH. și BORCESCU sînt nevoiți să organizeze cele 3 birouri statistice militare (București, Iași, Cluj), care să înlocuiască centrele și agenturile contrainformative ale serviciului secret din țară. În ceea ce privea informațiile externe, Marele Stat Major se mulțumea cu ceea ce mai dădea MORUZOFF, în plus cu ceea ce putea obține prin atașatii militari și rare ori de la Ministerul Afacerilor Străine.-

Incontestabil că politica internă a țării a fost dirijată direct de CAROL II, în timp ce în politica externă a indicat numai jaloanele mari de orientare, adică tot timpul alături de Franța și Anglia. Aceasta din cauză că în fruntea departamentului de la externe se găsea TITULESCU, un om de mare concepție politică europeană. Totuși lui CAROL II îi plăcea să-și aroge merite personale și în acest sector. Așa vedem cum în anul 1936, cu ocazia vizitei în țara a lui BARTU (BARTHO) -

ministrul de externe al Franței- la banchetul ce s-a dat la Cercul Militar București, a avut loc o conversație intimă cu CAROL II. BARTHOU reține pe TITULESCU, ministrul de externe al României în acea vreme, și îi comunică surprinderea sa, că politica externă a României este condusă de CAROL II și nu de dta. Cum TITULESCU nu era de acord cu afirmația lui CAROL, în plus și el un om cu demnitate, chiar la acel banchet, provoacă o conversație în trei, fiind de astă dată și CAROL II. Majestate, ați făcut afirmația în fața colegului meu francez, că politica externă a României nu o conduc eu, ci majestatea voastră. Rog să precizați acest lucru. CAROL a fost foarte jenat și a găsit o formulă care-l satisfăcea pe TITULESCU. CAROL n-a uitat acest afront și se revanșează pe TITULESCU prin scoaterea sa de la Ministerul de Externe.-

TITULESCU se bazase în politica sa externă pe susținerea franco-engleză și implicit și pe cea americană. Creiază: -mica înțelegere (Cehoslovacia, Jugoslavia, România) contra Ungariei.

-înțelegerea balcanică (Jugoslavia, Grecia, Turcia și România) contra Bulgariei. Nu se includea Albania ceea ce a dat posibilitate Italiei să o ocupe.-

Ambele pacte au fost răsturnate de acțiunea Germaniei, care nu-și uitase aliatele din 1914-1918. Totuși pactele ar fi fost viabile, dacă susținerea franco-engleză ar fi fost promptă.-

Tot în perioada sa de timp, are loc procesul optanților maghiari, care constituie un succes pentru TITULESCU. În fond România a fost nevoită să despăgubească pe latifundiarii maghiari absenteiști pentru moșiile ce au fost împărțite la țărani români și maghiari.-

În 1936, când TITULESCU era și președinte al Ligei Națiunilor la Geneva, cere în numele României aplicarea de sanțiuni Italiei ce provocase războiul contra Abisiniei. TITULESCU a fost criticat că prin această atitudine a sa, România a pierdut simpatia Italiei și că s-a dat ocazie Ungariei să se ridice politicește în fața Italiei în detrimentul nostru. În plus Italia mai datora recunoștință Ungariei pentru că îi furnizase toate produsele petrolifere și cerealele necesare susținerii războiului în Abisinia. Cum Ungaria le procura din România, ea a realizat nu numai avantaje politice, dar și avantaje materiale, ce au rezultat din diferența de prețuri.

Deci criticile contra lui TITULESCU erau foarte susținute.-

TITULESCU reușește tot în acest an, să obțină un mare succes prin încheierea tratatului cu LITVINOFF - reprezentantul URSS-ului la Liga Națiunilor și ministru de externe al URSS-ului. TITULESCU obține prin acest tratat o recunoaștere binevoitoare asupra frontierei de Est, dar ceea ce interesa mai mult era reluarea legăturilor diplomatice și comerciale cu URSS-ul. După un interval de timp, destul de mare, se restabileau legăturile de prietenie cu acest mare popor.-

Conform directivelor date de aliații săi din Apus, România intra în cordonul sanitar în jurul URSS-ului împreună cu Finlanda, Țările Baltice și cu Polonia. TITULESCU prin încheierea acestui pact cu LITVINOFF calcă directiva franco-angleză și cade în disgrația acestora, care l-au părăsit. De aceea CAROL II l-a putut înlocui, ravanșându-se pentru afrontul cu BARTHO.-

-Instituția de bază a armatei -Marele Stat Major- funcționa în condițiuni optime. În 1935 începe a-și face stagiul prime serie de absolvenți ai școlii superioare de război care de abia la începutul anului 6 își luau brevetul de stat-major. Pentru lumea de afară, ofițerii Marelui Stat Major apăreau sub aspectul de oameni distanți, increzuți, în realitate erau preocupați de problemele militare ce erau la ordinea zilei. În 1936 era disputa franceză -arma blindată sau să-și creieze linia Maginot. În Franța a învins cei ce susțineau creierea liniei Maginot, considerând-o ca inexpugnabilă. La noi au învins cei ce susțineau arma blindată, deoarece germanii puneau accent pe ea, lăsând linia Sigfried pe linia doua.-

Prin preocupările ce reveneau Marelui Stat Major, era și aceea de a pregăti manevrele mari de toamnă, în raport de obiectivele ce le urmăreau. În 1937, aceste manevre au fost la Cincul Mare. Cu această ocazie, colonelul N. TATARANU este adus din surghiun și pus la comandă, având ca șef de stat major pe BORCESCU. Manevra fiind reușită, TATARANU este avansat la gradul de general și mutat în București.-

În regiunea petroliferă starea de asediu din 1936. Comandantul marelui unități era TRAIAN GRIGORESCU, având în statul său major pe: GH. MARINESCU, BORCESCU, V. IONESCU și MAINESCU. GRIGORESCU fiind sesizat că între muncitori sunt mari nemulțumiri, ordonă lui BORCESCU să viziteze câteva întreprinderi industriale. Aceste constată:

- La fabrica de faianță și ceramică (Bariera Cispinei), lucrătorii lucrează în condițiuni lamentabile. În hala de lucru,

un praf imens și dens împiedica să vezi pe muncitorii aflați la o distanță mai mare de un metru. Praful era inhalat de toți, neavînd altă aerisire decît ușa de intrare. Un closet comun (femei și bărbați), pe scînduri nefixate. Infermerie sau asistență medicală nici vorbă.-

-La rafinăriile "Astra Romîna", "Unirea" și "Teleajen" situația era mai bună, însă salariile erau mici, iar asistența medicală pentru familii inexistentă. In jurul tuturor fabricilor numai cîrciumi, nici un local de cultură (bibliotecă, cinema) sau teren de sport.-

TRAIAN GRIGORESCU convoacă un consiliu de colaborare, la care invită și pe toți patronii marilor întreprinderi, că-ora le expune cele constatate de comandament la unele întreprinderi și îi obligă:

- pe cel de la fabrica de faianță să pună imediat ventilatoare și aspiratoare de praf; să facă closete separate pentru femei și bărbați dar solide, nu ca acum cu riscul de a cădea în murdăria closetului; să angajeze de urgență un medic și să facă un cabinet medical pentru a putea fi văzuți și tratați muncitorii.-

- roagă pe toți patronii să îmbunătățească pe cît posibil plata orelor de muncă și în special plata orelor suplimentare. De asemenea asistența medicală și pentru familia muncitorului.-

Pentru a-i scoate pe muncitori din cîrciumi, ar trebui create biblioteci. Comandamentul va invita pe patronii de cinematografe spre a-i ruga să acorde o reducere de 50% pentru muncitori și familiilor lor, exceptînd zilele de sărbători.-

Situația muncitorilor s-a raportat primului ministru GUTA TATARASCU și miniștrilor de la muncă și sănătate, arătînd starea de lucruri constatată de comandament și cerînd să se ia măsuri.-

BORCESCU este mutat, pe data de 1 octombrie 1938 la Marele Stat Major în cadrul Secției II-a, ocupîndu-se cu birourile statistice militare și cu contraspionajul. După propunerea lui PETRESCU, mai vechi și cu pretenții, obține mutarea pe rînd a ofițerilor ce-l incomodau pe CAPATINA AUREL și RADULESCU OCT. In primăvara lui 1941, PETRESCU cere lui BORCESCU să-i cedeze diurnele ce le încase de la societatea de telefoane și de la comisia de pașapoarte ca delegat al Marelui Stat Major, în comisiunile ce se întruneau odată la una sau

două săptămîni, timp de una sau două ore. BORCESCU refuzînd, începe lucrătura. PETRESCU face un referat prin care cere desființarea problemei contraspionajului din Marele Stat Major, deoarece serviciul secret se ocupă de această chestiune. Marele Stat Major nu trebuie încărcat cu lucrări ce pot fi făcute de alte servicii sau instituții. Astfel se obține punerea ca disponibil a lui BORCESCU și apoi mutarea la Divizia 7-a infanterie. Cu toate protestele lui BORCESCU că Marele Stat Major nu poate rămîne fără un organ central de conducere al contraspionajului, în plus în unitățile armatei serviciul secret nu avea acces, decît prin Marele Stat Major, nu s-a mai revenit la măsură luată. Motivul că războiul bate la ușă și nu trebuie să ne îngreunăm munca. De fapt tocmai în această situație contraspionajul avea activitate mai intensă.

Din întîmplare, EUGEN CRISTESCU ia cunoștință de cele de mai sus, prin RADULESCU zis SITA și intervine ca BORCESCU să fie detașat la S.S.I.- Această cerere este aprobată de ION ANTONESCU.-

-Politica internă ia un aspect deosebit prin declanșarea asasinatelor legionare. Ele încep cu fostul prim ministru DUCA, apoi cu STELESCU etc etc, ceea ce impresionează pe CAROL și opinia publică. Incidentul dintre CORNELIU CODREANU și profesorul N. IORGA, ce a avut loc la Brașov, s-a soldat cu condamnarea lui CORNELIU CODREANU. Această condamnare atrage ura legionarilor contra lui NIC. IORGA.-

CAROL II, care nu părea mulțumit de această situație, hotărăște suprimarea lui CORNELIU CODREANU, crezînd că prin dispariția lui va desființa total această grupare politică. CAROL II a vrut la început să anihileze mișcarea legionară și să capteze simpatia Germaniei hitleriste, prin aducerea la guvern a coalitiei GOGA-CUZA, dar n-a reușit, - Guvernul n-a durat decît 38-40 zile, fiind înlocuit cu guvernul F.R.N.-ului, condus de ARMAND CALINESCU. Moartea lui GOGA, după reîntoarcerea din Germania a fost suspectă. Se zice că doamna VETURIA GOGA n-a fost străină de decesul soțului ei și marea îndoliață a fost dată mai tîrziu în grija lui ION ANTONESCU.-

CAROL II îngrijorat de situația internă cît și de cea externă plescă la Paris și apoi la Londra. Pe peronul gării din Londra, regele Angliei îmbrăcat modest, înconjurat de cîțiva miniștri, așteptau îngrijorați pe cel anunțat. Din

vagon coboară un cavaler cu chivără împărătească, cu manta albă de cavaler al ordinului "Mihai Viteazul", cu cisme trecute de genunchi - CAROL II. Impresia celor de pe peron nu a fost plăcută, fiindcă nu cadra cu situația și nici cu proporția țărilor respective. - CAROL n-a putut obține decât bani pentru fortificarea frontierelor țării sale. De aici, CAROL face o vizită și în Germania, la Bergenstadt (reședința de vară a lui HITLER), pentru a oferi o neutralitate binevoitoare a României, în schimb să fie ferită de vârtejul evenimentelor. HITLER cere denunțarea tratatelor cu apusul și intrarea României în Axă. CAROL cere timp pentru a se consulta și cu guvernul său. Ajuns în țară, răspunde în scris, că nu poate accepta propunerea germană. -

În timpul acestei vizite a lui CAROL II, ARMAND CALINESCU trebuia să-l execute pe CORNELIU CODREANU, crezând că prin aceasta va distruge întreaga mișcare legionară. ARMAND CALINESCU ezita, ca și GOGA înaintea lui, însă CAROL reîntors în țară se supără că întâmpină greutate și în interior. Cere din nou lui ARMAND CALINESCU să-și execute misiunea pe timpul vizitei sale la Varșovia, ca să se dea impresia că el este străin de ceea ce se întâmplă în țară. ARMAND CALINESCU acceptă și se pretează la dorința (ordinul) lui CAROL II, și-l ucide pe CORNELIU CODREANU. -

O echipă legionară condusă de TRAIAN BOERU, ucide pe ARMAND CALINESCU, în apropierea casei sale pe B-dul Ardealului în timpul când se întorcea de la Președinția Consiliului de Miniștri, răzbunându-se de asasinarea șefului lor. -

RUSESCU de la palat cere prin telefon la Marele Stat Major relații, fiindcă crima avusese loc, nu departe de locul său. Ofițerul de serviciu raportează: nu avem amănunte. Am trimis la fața locului un ofițer. Am comunicat și Prefecturii Poliției Capitalei despre cele întâmplate. În același timp, echipa asasină comunica de la Radiodifuziune (str. Popov fost Berhelot) uciderea lui ARMAND CALINESCU, după care au fugit. Poliția a reușit să prindă o parte din asasini și să-i execute chiar pe locul crimei, lăsând cadavrele pe loc. CAROL II aduce pe ARGESANU, și GHITA OSTASU la putere și dă ordinul de represalii. Trebuiau ca în toate capitalele de județ să execute cîte trei legionari din cei mai marcanți sau mai periculoși, fără justiție. Această nerespectare a legilor justiției avut de legionari cît și de șeful statului CAROL II, au provocat mari

nemulțumiri în păturile largi ale poporului. Străinătatea ne considera ca o țară din jungla africană.-

Vine anul 1939. Cercurile politice și militare discută despre evenimentele externe. Concluzia generală era că ciocnirea dintre Germania hitleristă și Uniunea Sovietică este inevitabilă.-

România trebuie să depună toate eforturile pentru a rămâne neutră, fiind prea mică față de cei doi parteneri și fără dorinți de expansiune spre Est.-

Acțiunea bulgară era criticată din punct de vedere al pretențiilor absurde asupra Cadrilaterului. În 1877-78 i s-a oferit României cadrilaterul Rusciuk-Sumla-Varna chiar de Rusia și Germania, însă România a refuzat cedându-l Bulgariei, care de abia atunci lua forma de stat. România s-a mulțumit cu un cadrilater mai mic și luat de abia în 1912-1913. Apoi, tendința tuturor popoarelor este de a merge spre sud, spre apele albastre ale Mediteranei, numai bulgarii o iau spre nord. Eșirea la Marea Egee și Mediterană era mult mai importantă pentru Bulgaria și ar fi oferit și României alte perspective.-

Acțiunea revizionistă maghiară agitată de grofii lor, era pornită pentru a-și salva propriile lor latifundii. O acțiune militară ungară, contra noastră, fără sprijinul altei puteri, desigur că n-ar fi avut nici o șansă. Intervenția germană în favoarea Ungariei și a Bulgariei, neuitatele ei aliata din 1914-1918, a răsturnat toate calculele politice și militare.-

În iarna 1940-1941, de asemenea vii comentarii pe tema războiului germano-sovietic.-

În Marele Stat Major, marea majoritate a ofițerilor susțineau că germanii în 3 luni vor doborî Uniunea Sovietică. Puțini erau care susțineau că Uniunea Sovietică este un popor mare, întins pe o suprafață enormă, -pe două continente- ceea ce va lungi enorm liniile de comunicații și de aprovizionare. Va fi nevoie de noi baze succesive, condiționate de linii de comunicații perpendiculare pe linia frontului etc. etc. și ce mai trebuie reținut este armata sovietică, care este foarte bine instruită.-

România după ce a fost ciopârțită de germani, n-are ce căuta alături de ei în război contra Uniunii Sovietice, fiindcă războiul trebuie considerat ca și pierdut. Prin sus-

ținătorii acestor idei erau doar: ZAMFIRESCU, NANOESCU, BORCESCU, CIOBANU, DRAGODANESCU și încă 3 sau 4 ofițeri.-

Situația internă devenea din ce în ce mai grea, iar CAROL II încerca fel de fel de formule pentru guvernare, dar nu reușea. La această stare de lucruri contribuia numai situația grea externă. Incă din 1936, Franța ne-a făcut cunoscut, că datorită situației ei interne, nu-și poate onora angajamentele luate pentru securitatea României. Anglia nu ne-a putut oferi decât credite pentru fortificarea frontierelor de West și Est. Vizita lui CAROL în Anglia, n-a putut obține mai mult. Vizita lui CAROL în Germania s-a soldat cu insucces, deoarece:

- intern - legionarii erau susținuți de germani;
- iar extern - Ungaria și Bulgaria își formulau revendicări teritoriale, susținuți tot de germani.-

Tot în acest an -1939- se produc o serie de incidente de frontieră, care determină mari concentrări de trupe. De asemenea se descoperă în partea de vest a Ardealului și în special în bisericiile romano-catolice și calvine, un numeros material de propagandă iredentistă și numeros armament, în care au fost implicați și numeroși preoți. PAPA a intervenit stăruitor pentru salvarea lor. Evenimentele se precipită și România este nevoită sub presiune germană- să cedeze inițial Bulgariei cadrilaterul Silistra-Turtucaia-Balcic-Ekrene;

-apoi Ardealul de Nord și în fine Basarabia.-

Deși GUTA TATARASCU, readus la guvern, spunea că nu va ceda nici o brazdă de pământ, iar CAROL II scria pe harta țării la Sud, West și Est - ne vom bate- totuși am fost nevoiți să cedăm fără rezistență. Apusul nu putea da nici un ajutor.-

La începutul lui septembrie 1940 - CAROL II încearcă o împăcare cu IULIU MANIU și DINU BRATIANU. Aceștia refuză. MISA MORUZOFF propune lui CAROL II un om tare, care va putea domina situația, pe ION ANTONESCU, fost în guvernul GOGA-CUZA și acum închis la Bistrița. CAROL mai încearcă, convocând un consiliu cu intimii săi și deși generalii adjutanți MIHAIL și PAUL TEODORESCU, ba, chiar și URDAREANU se oferă să formeze guvernul, CAROL își dă seama de situație și acceptă sugestia lui MISA MORUZOFF. Se hotărăște aducerea lui ION ANTONESCU de la Bistrița. ION ANTONESCU se duce pentru a-l însoți pe ION ANTONESCU până la București, în care timp îl pune la curent cu toată situația internă și externă. ION ANTONESCU se prezintă la

palat la 3 sau 4 septembrie (1940). Întrebat de CAROL II, dacă față de situația existentă își ia răspunderea formării unui guvern, ION ANTONEȘCU răspunde afirmativ. Cere însă să-i permită să ia contact cu IULIU MANIU, DINU BRĂȚIANU și cu HORIA SIMA, șeful mișcării legionare și pe a cărei organizație se sprijină. La a doua prezentare va veni însoțit de HORIA SIMA. Toți cei menționați mai sus au cerut stăruitor ca întâi să abdice CAROL II și apoi să ajute pe ION ANTONEȘCU în formarea guvernului. În ziua de 5 septembrie ION ANTONEȘCU însoțit de HORIA SIMA se prezintă lui CAROL II, cărui fi condiționează formarea guvernului de abdicarea sa. Acesta surprins, răspunde că va reexamina situația și mine 6 septembrie la ora ... să vină pentru a primi răspunsul. A doua zi, CAROL II comunică lui ION ANTONEȘCU că acceptă abdicarea în favoarea lui MIHAI și-l însărcinează cu formarea guvernului. ION ANTONEȘCU și-a luat obligația, ca să asigure plecarea nestingherită din țară a lui CAROL, "Domniței" și URDAREANU.-

-Abdicarea lui CAROL II a produs comentarii în toate cercurile:

- acest act se repercutază asupra întregii dinastii;
- sau numai la persoana celui ce a abdicat.

MIHAI era de fapt și în drept, alesul la tron, după decesul lui FERDINAND (1927), act recunoscut și proclamat de guvernul și parlamentul din acea vreme. CAROL a fost numai un uzurpator și cum a venit așa a plecat. Constituția din 1923 prevedea continuitatea la tron, așa că MIHAI era considerat la locul său.-

După sistemul lui FRANCO, ION ANTONEȘCU își arogă anumite drepturi, ce reveneau tronului, luându-și titlul de conducător al Statului. Putea să înlăture definitiv dinastia, dar n-a făcut-o. ION ANTONEȘCU urmărea să fie sigur pe guvernare, așa că să excludă orice surpriză de înlăturare din partea lui MIHAI și a clipei sale.- În al doilea rând, arăta să fie în mîna sa, prin dreptul de a semna decretele de avansări. Și în fine, de a înlătura pe toți cei ce erau înainte sa la anuar, pregătindu-și astfel autoavansarea la gradul de "mareșal".-

- Un scurt consiliu la Ministerul de Interne. ION ANTONESCU, POPESCU DAVID și JACK POPESCU, hotărăsc amănuntele plecării trenului regal, care trebuia să se facă în cel mai mare secret.

Ulterior, sînt chemați: inspectorul PAVELESCU cel ce conduce locomotiva, SACHELARIE VLADIMIR comandantul legiunii de jandarmi C.F.R., colonelul DRAGOMIR ce însoțea cu generalul POPESCU DAVID -ministru de interne- trenul regal pînă la frontieră și PÎRÎIANU inspectorul general al jandarmeriei, cărora li se fixează misiunea ce le revine. Gările Cotroceni și Mogoșoaia, Nord și Est sînt anunțate că un tren special va pleca din stația respectivă cu ministrul de interne, în strict secret.-

În noaptea de 6 spre 7 septembrie pe la ora 23,10 iese din curtea palatului o mașină cu doi civili cu ochelari, în mare viteză, la volan MIHAI. Neobservați se duc la gara Mogoșoaia și în virtutea vitezei intră în rîndul gării. Se aud țăcăniturile de mitralieră -gata de tragere- crezînd că în viteza nebună nu poate să fie decît o mașină cu legionari.

La 23,35 CAROL și MIHAI ajung la peron, se îmbrățișează, se despart. CAROL se suie în vagon și întreabă dacă "domnița" a sosit. La ora 24 trenul pleacă, spre o destinație necunoscută celor din stația Mogoșoaia.-

În dimineața de 7 septembrie, legionarii se trezesc și încearcă să le dea de urmă. Verifică direcțiile: București-Florești-Brașov-Cluj-Oradea și București-Pitești-Craiova-Timișoara-Jimbolia. După mult efort, află că trenul a trecut de Turnu Severin și merge în viteză spre Timișoara. Legionarii se concentrează în toate stațiile dintre Timișoara și Jimbolia, cu maximum de forțe în gara Timișoara, unde trenul era anunțat că va opri pentru două minute pe linia întâia, atît cît să-i asigure o esire urgentă spre Jimbolia. - Nu știa decât șeful de stație, șeful mișcării și ofițerul de la legiușea de jandarmi C.F.R., care își aduseseră tot efectivul pentru pară

liniei întâia. Intervine JACK POPESCU subsecretarul de stat de la interne, care aflase de preparativele legionarilor și cere directorului general al C.F.R.-ului OREZEANU, să oprească trenul special la Lugoj. JACK POPESCU comunică la telefon lui DAVID POPESCU și lui PAVELESCU inspector și mecanic al locomotivei, pericolul ce-i așteaptă și le ordonă:

- "La Timișoara intrați cu viteză oarecum redusă pe linia patra și apoi cu maximum de viteză prin gară spre Jimbolia".

In gara Timișoara, legionarii barase linia întâia cu peste 1000 de oameni, copleșind total pe jandarmii ce păzeau linia. Seful de mișcare și ofițerul de jandarmi C.F.R. erau singurii care cunoșteau manevra cu linia patra.-

Fără știința legionarilor, se lasă liberă linia patra, astfel că la intrarea trenului în stație, dădea impresia de încetinire de viteză, și locomotiva apucând pe linia patra, trecu rapid prin fața celor 1000 de legionari suprinși (păcăliți). Unii scot revolverele și trag cu furie în trenul ce fugea. Legionarii se reped imediat la telefoanele din gară și ordonă celor din stațiile intermediare inclusiv Jimbolia, să tragă în plin, fiindcă trenul nu oprește și trebuie ucisii toți cei ce sînt în el.-

La Jimbolia trenul trece val-vîrtej peste bariera de frontieră. Grănicerii jugoslavi alarmați înconjoară trenul, care era tot ciuruit de gloanțe. Ocupanții trenului se culcaseră cu burta pe podeaua vagoanelor. CAROL și "domnița" au scăpat culcați în băi. Coboară din tren: POPESCU DAVID, ministru de interne, colonelul DRAGOMIR și garda trenului compusă din jandarmi, bucuroși că au scăpat din focurile legionarilor.-

Așa se încheia domnia lui CAROL II în Tara Românească.-

- Guvernul ION ANTONESCU se formează după 15 septembrie, deoarece IULIU MANIU și DINU BRATIANU refuză, spunînd că

ION ANTONESCU sprijindu-se pe mișcarea legionară nu mai are nevoie de concursul lor, și deci de participare la guvern. Își iau obligația să aibă o atitudine binevoitoare și când va fi nevoie îi vor da și ajutor.-

După rebeliunea din ianuarie 1941, șefii partidelor istorice îi oferă lui ION ANTONESCU specialiștii lor.-

Instaurată la putere mișcarea legionară, incepe să deslănțuie o serie de acțiuni teroriste, mai ales asupra populației evreiești. Incep așa zisă campanie de rominizare a comerțului evreesc, la început prin devastări și furturi, apoi luând magazinele cu totul, distribuindu-le partizanilor care credeau că pot continua acel comerț. Seful necontestat al mișcării legionare era HORIA SIMA, vicepreședinte al consiliului de miniștri, încadrat de: PETROVICESCU-ministru de interne; IASINSKY-ministru sănătății; HORIA COSMOVICI, RADU BUDISTEANU, CONSTANT etc.,-iar la Direcția Generală a Poliției și Siguranței de stat- GHICA; la Prefectura Poliției Capitalei- colonel ZAVOIANU.-

ION ANTONESCU se sprijinea pe MIHAI zis ICA ANTONESCU- fostul șef al tineretului național liberal georgist, pe câțiva generali și în plus întreaga armată.-

MISA MORUZOFF văzind turnura evenimentelor, pleacă în Germania pentru a lua instrucțiuni de la "Gestapou" cu care lucrea încă de mult timp. Se reîntoarce în țară în cursul lunii octombrie 1940. Subalternii săi de la serviciul secret, colonel MICANDRU C. și alții îi ies în întâmpinare la frontieră și sfătuiesc pe MORUZOFF să se întoarcă în Germania, deoarece legionarii vor să-l aresteze. Socotindu-se tare pe situație, deoarece făcuse legionarilor mari avantaje, dându-le importante ajutoare bănești, îi scutise de concentrări, mobilizându-i pe loc chiar în cadrele serviciului secret, refuză sfatul subalternilor săi și vine la București. Imediat a fost arestat și dus la Jilava cu un grup de circa 70 de persoane, printre care erau: GH. ARGESANU-fost prim-ministru; IAMANDI-fost ministru de ~~interne~~ ^{interne}; GAVRILA MARINESCU-fost prefect al pol.capitalei; NIKI STEFANESCU-fost subdirectorul general al poliției etc.etc.-

ION ANTONESCU numește la serviciul secret pe: colonel NICOLAIDE, care stă numai o lună; colonel VLADESCU NIC., care moare; colonel CORNE RADU-suspectat de legionarism este schimbat în decembrie 1940 cu EUGEN CRISTESCU susținut de ICA ANTONESCU. Cine era EUGEN CRISTESCU? Originar din jud.Bacău, familie modestă

tatăl învățător, iar mama sa evreică creștinată. Face seminarul, dă diferența de liceu și apoi absolvă facultatea de drept. Deci bine pregătit ca intelect, inteligent și prezentabil, intră în direcțiunea generală a poliției cu ajutorul soției directorului general al poliției din acea vreme PANAITESCU, de a cărei simpatie se bucura. Datorită acestui fapt avansează mai repede și este păstrat tot timpul în centrală. Devine un foarte bun profesionist și apreciat de toți polițiștii. Ascensiunea lui provoacă însă invidia lui MISA MORUZOFF și a lui VINTILA IONESCU, care era socotit asul poliției. EUGEN CRISTESCU datorită relațiilor politice și de rudenie cu CERNAT, fost director general al poliției, reușește să se afirme și să se mențină în poliție până în 1940, când prin GEORGE BRATIANU este prezentat lui MIHAIL (ICA) ANTONESCU și ION ANTONESCU. Se evidențiază în lupte duse contra legionarilor, dând toate informațiile despre mișcare și contribuind la distrugerea ei. Este ajutat tot timpul de vărul său GR. PETROVICI, care n-avea decât patru clase de seminar, însă cu înclinații de a deveni un bun polițist. Ceea ce îl caracterizează era răutatea. EUGEN CRISTESCU avea mare încredere în el, trimițându-l numai pe el în Germania pentru verificarea situației legionarilor. De asemenea la Tg. Jiu pentru comuniști și legătura cu informatorul lor BURNSTEIN.-

EUGEN CRISTESCU se atașează complet de ICA ANTONESCU, deoarece spera ca prin acesta să ajungă ministru al informațiilor. Pe EUGEN CRISTESCU îl vom mai vedea în decursul evenimentelor politice.-

ION ANTONESCU, la toate consiliile de miniștri, cerea lui HORTA SIMA să tempereze acțiunea legionarilor săi, dar acesta răspundea stereotip "voi lua măsuri".-

Asasinarea lui NICOLAE IORGA și VIRGIL MAGEARU a produs vii comentarii în toate cercurile politice și diplomatice. În diferite țări un număr de 54 universități au arborat drapelul îndoliat pentru moartea celor doi profesori și în special a lui N. IORGA, în timp ce universitățile noastre i-au ignorat.- Când s-a produs arestarea marilor politicieni ca: GUTA TATARASCU, C. ARGENTOIANU etc.etc., ION ANTONESCU a trimis de grabă pe devotatul său colonel RIOSEANU-subsecretar de stat la interne-ca să-i scoată de la prefectura poliției capitalei de teamă să nu fie asasinați. RIOSEANU un om de curaj, s-a dus singur la prefectura poliției capitalei și a scos pe toți politicienii închiși.-

-Războiul în vest continuă însă cu intensitate redusă. Germanii obținuseră victorii ușoare, iar pe englezi îi gonise depe continent, în celebra luptă de la Dunquerq. Intrebarea era: germanii debarcă în Anglia sau vor ataca URSS-ul. Debarcarea în Anglia era foarte grea și apoi nu aducea sfârșitul războiului. Coroana și guvernul englez erau pregătiți pentru evacuare în Canada, așa că războiul continua. Germanii se vor mulțumi că sînt stăpîni pe continent și vor căuta să lichideze cu URSS-ul.-

Unii militari germani susțineau: Anglia va fi doborâtă după ce vom ocupa Suezul, Irakul și India, dar întîi să terminăm cu URSS-ul. Anglia nu s-a intimidat și continua războiul oriunde putea lovi pe germani.-

-Vasul englez "Termonde" încărcat cu ciment și pietriș, trebuia să astupe canalul de la Porțile de Fer (Dunăre) și să împiedice navigația pe Dunăre. Incarcarea a fost descoperită la timp și vasul reținut la Giurgiu.-

În cursul luni octombrie 1940, ION ANTONESCU face o primă vizită lui HITLER, lăsînd în locul său pe HORIA SIMA, ca demn de încredere față de el. Bine înțeles ICA ANTONESCU, EUGEN CRISTESCU și RIOSEANU erau permanent la posturi.-

Obiectul vizitei a fost de a informa pe HITLER asupra situației din țară. Tot cu această ocazie s-a cerut venirea în țară a misiunilor militare germane, pentru completarea instrucției în armata noastră.-

După reîntoarcerea sa în țară, ION ANTONESCU, primește cam pe la începutul luni noiembrie, pe amiralul CANARIS, șeful "gestapoului", care solicită eliberarea lui MISA MORUZOFF. ION ANTONESCU a motivat că nu poate face nimic, întrucît arestatul aparține lui HORIA SIMA. CANARIS știe că de la HORIA SIMA nu-l mai poate scoate. Cunoștea precis că HORIA SIMA este omul lui HIMLER, cu care CANARIS nu era în bune relații.-

În cursul luni noiembrie sau începutul lui decembrie 1940, legionarii execută grupul celor 60-70 de arestați în celulele Jilavei. Mișcarea legionară devenea și mai agresivă, atacînd chiar unele elemente ale armatei.-

ION ANTONESCU face o a doua vizită lui HITLER, în cursul luni decembrie 1940, cu care ocazie raportează toate nemulțumirile sale ce le are față de mișcarea legionară, dînd date precise. Aceste acțiuni legionare aduc nu numai nesiguranța în ordinea internă, dar și o dezorganizare economică. Cînd

se raportează că și unele elemente ale armatei au fost atacate de legionari, HITLER s-a supărat. Terenul fusese pregătit de FABRICIUS, ministrul Germaniei la București, care era cumnat cu von RIBENTROP, ministru de externe al Reichului și care l-a ajustat pe ION ANTONEȘCU.-

HITLER cheamă pe HIMLER și ordonă ca legionarii să-și potolească acțiunile lor și să nu mai atace elementele armatei de care are nevoie. Se crede că ION ANTONEȘCU capătă și el mină liberă pentru a readuce la realitate mișcarea legionară.-

În același timp la București, HORIA SIMA își dă seama că ION ANTONEȘCU pregătește ceva la Berlin deoarece:

- întâi-plecarea grăbită, neanunțată,
- al doilea- nu este luat și el (HORIA SIMA), așa cum fusese stabilit anterior,
- și în fine - numai este lăsat el ca înlocuitor la guvern, pe timpul absenței, ci ION ANTONEȘCU.-

HORIA SIMA își intrunește de urgență pe marii șefi ai mișcării legionare și hotărăsc o clarificare de poziție față de ION ANTONEȘCU. Se accelerează înarmarea legionarilor și pregătesc ocuparea posturilor chee. Consultând pe SCHMIDT -omul de legătură al lui HIMMLER- acesta îl consiliază pentru o acțiune rapidă, înainte de întoarcerea celor duși la Berlin.-

ION ANTONEȘCU se întoarce mai înainte de timpul hotărât și este pus la curent de către ION ANTONEȘCU și EUGEN CRISTEȘCU, de tot ce s-a întâmplat în lipsa sa. La primul consiliu de miniștri, HORIA SIMA încearcă să fie amabil, cerînd să-i comunice și lui noutățile aduse din Reich de ION ANTONEȘCU. Acesta din urmă nu se lasă înșelat și răspunde evaziv. HORIA SIMA consecvent hotărîrii luate pregătește lovitura, considerînd că are un partid tare, capabil de a se sacrifica, eventual chiar pe MIHAI, pe cînd ION ANTONEȘCU numai armata.-

La 21 ianuarie 1941, HORIA SIMA declanșează rebeliunea și face greșală să atace unele elemente ale armatei. A fost de ajuns ca ION ANTONEȘCU să înceapă înăbușirea rebeliunii și în două zile să o termine. HORIA SIMA soapă cu ajutorul lui SCHMIDT, fugind prin Banatul jugoslav în Germania.-

ION ANTONEȘCU își schimbă întregul aparat de stat, înlocuind pe legionari cu elementele sale. La direcțiunea generală a poliției aduce pe generalul LEOVEANU EMANOIL, la prefec-

tura poliției capitalei pe general GHEORGHE RADU, la inspecto-
ratul general al jandarmeriei pe PALI VASILIU, dublat cu general
TOBESCU iar la S.S.I. -fost serviciul secret- pe EUG. CRISTESCU.-

In volumul "Pe marginea prăpastiei" editat de preșe-
dinția conciliului de miniștri, se arată detaliat violențele
comise de legionari, și deci cauzele înlăturării lor de la
conducerea țării.-

ION ANTONESCU scoate din cadrele active ale armatei,
toate elementele care n-au corespuns postului avut pe timpul
cedărilor de teritorii și mai ales în Basarabia. Toți care
și-au părăsit posturile -trupa sau comandantul respectiv-
n-au fost cruțați. Astfel: general TENESCU FLOREA, general
IONESCU NIC. zis LAMAITA, RASCU ION, ALDEA, LITREANU GH., STEFA-
NESCU C.etc, care vor constitui o mare masă de nemulțumiți,
nutrind răzbunare lui ION ANTONESCU.-

Cu această ocazie, scoate din cadrele active ale
armatei pe cei mai vechi ca el -în special pe generalul TENESCU
FLOREA, un militar de mare capacitate- și peste care ION ANTO-
NESCU nu putea trece. Iși pregătea deci autoavansarea la gradul
de "mareșal" în timpul războiului ce-l gândea că-l va duce în
Est alături de germani. S-ar părea că toate erau premeditate
și pregătite pentru război.-

- Misiunile militare germane veneau continuu în țară,
pregătind armata noastră de război.-

- La 1 mai 1941, LISSIEVICI și BORCESCU, au fost de-
tașați de Ministerul Apărării Naționale la serviciul special
de informații. Primul ia în primire secția de informații, iar
cel de al doilea trece ca director de curs al unei școli de
agenți, predând și cursul de contrainformații în armată și în
special contraspionajul. La 15 iunie 1941, BORCESCU este numit
la secretariatul serviciului, în locul lui RADULESCU C. zis
LITA, trecut la cenzură.-

- La 21 iunie 1941, se declară război contra URSS-ului
alături de Germania.-

Din București pleacă toate ambasadele și legațiile
țărilor cu care intram în război, plecau deci organele oficiale,
căci cele neoficiale (rețelele lor informative) rămineau.-

Englezii erau cei mai bine organizați, fiindcă ei se
bazau pe o rețea a I.S.-ului (Intelligence service); pe masona-
rie și pe elementele prietene din cîmpul economic.-

La plecarea lor erau identificați în rețeaua lor in-
formativă: CRISTUREANU, STEFANESCU FIR, IAROSLAVSKY, TERIANU,
GH. GHINTESCU etc.-Schema întregii organizații descoperite se

găsește la S.S.I.- O întreagă organizație de spionaj în frunte cu RICA GEORGESCU, VISA POPOVICI etc. la care s-a găsit și 51 milioane lei, era arestată deja la Malmezon, dar nu a fost trimisă în judecată nici până la terminarea războiului, când au fost puși în libertate. Acest tratament s-a aplicat pe baza unei reciprocități cu englezii, care ne arestaseră pe căpitanul de port TANASESCU, rezidentul nostru în Orientul Apropiat cu sediul la Cairo, pe care îl condamnaseră la moarte, etc. Astăzi acest căpitan este în Australia cu familia sa și ocupă postul de căpitan de port la Melbourne.-

Războiul început să revenim la S.S.I.-Cu ocazia deplasării pe front, SSI-ul constituie un eșalon operativ în frunte cu EUGEN CRISTESCU, LISSIEVICI IOAN, IONESCU GH. zis PALIUS VASTII GEORGESCU (BECESCU FLORIN), GH. CRISTESCU, GUTA PETROVICI, IONEL STANESCU etc., care au mers pe lângă marele cartier general în scop informativ. S-au deplasat astfel: MĂIA (Ilfov), Vîrteșoara (Putna), Vadurile (Neamț), Sofrocești (Roman), Iași etc.-La centrala serviciului din București au rămas: SIMINEL VICTOR ca șef și BORCESCU la secretariatul serviciului.-

-La 26 iunie 1941, se deslănțuie progromul de la Iași.

-La 27 iunie - progromul continuă.

-La 28 iunie - progromul încetează și pe ziua de 29 iunie era completă liniște la Iași. Se trimite o comisie de anchetă pentru a stabili de cine a fost provocat progromul și cine l-a executat. Comisia era compusă:

-din partea direcției generale a poliției, general LEOVEANU EMANOIL;

-din partea jandarmeriei, general TOPOR;

-din partea S.S.I.-ului MIHALCEA CONST.

Cam tot în acel timp, S.S.I.-ul trimite pe:

-GR. PETROVICI la Poeni (Iași) 30 iunie și pe

-IONEL STANESCU la Brăila pentru identificarea unor posturi de radio-emisie clandestine, ce funcționau în acele regiuni.-

Rezultatele anchetelor de la Iași nu erau cunoscute la București, nici chiar la centrala serviciului, deoarece ION ANTONESCU și EUGEN CRISTESCU se aflau deplasați cu marele cartier general în zonă: Piatra Neamț-Roman.-

Se știa numai că, germanii au suferit o serie de înfringeri la trecerea Prutului în regiunea Sculeni-Iași, unde au avut pierderi mari. Aici a căzut și maiorul TURBURN, șeful centrului înaintat al SSI-ului ce însoțea trupele atacatoare. A fost prima victimă a SSI-ului pe front. Germanii au căutat o diversivă în opinia publică și trupe, pentru a camufla înșuc

cesul de la Sculeni(Iași), atribuind vina înfringerii pe evreii din Iași, care nu erau vinovați cu nimic.-

-La 5 iulie 1941, a sosit și amiralul CANARIS, șeful "Gestapoului", care fiind cu un avion mare "Goliath", n-a putut ateriza la Roman,-unde se găsea marele cartier general- și a fost nevoit să meargă direct la Iași. De la S.S.I. s-au dus doi delegați -MICANDRU și von STAUNSKY- ca să-l primească și să-l însoțească pe CANARIS. Aceștia au declarat că elementele S.S.-ului german (HIMMLER) au provocat acest progon.-

În luna septembrie 1940, când s-au reîntors la centrala S.S.I.-ului București: EUGEN CRISTESCU, MICANDRU și von STRANSKY, BORCESCU a întrebat personal pe EUGEN CRISTESCU, cine sînt vinovați de progromul de la Iași. În loc de răspuns, EUGEN CRISTESCU se întoarce imediat spre STRANSKY și îi spune: "mare porcărie ați făcut cu progromul acela de la Iași". STRANSKY a răspuns: "Să ne mulțumiți că vă scăpăm de evrei".-

La începutul lunii iulie, ICA ANTONESCU cheamă pe BORCESCU la Președinția Consiliului de Miniștri și ordonă: "serviciul dvs.va lua în primire localul ambasadei sovietice, cu toate mașinile auto care sînt acolo și veți pune sigilii. Totul rămîne în păstrarea S.S.I.-ului".-

-BORCESCU:domnule președinte, vă rog să-mi permiteți, profesorul meu de "Drept Internațional" OSCAR NICULESCU ne spune la cursuri-și dvs. care sînteți în specialitatea cursului știți- că aceste localuri se preiau de legațiile ce apără interesele statului aflat în război. Cum legația suedeză apără interesele sovietice, ea este în drept să preia localul.

-ICA ANTONESCU: dta.faci cum ordon eu șeful guvernului-vei avea și ordin scris.(se găsește în arhiva S.S.I.-lui).-

Localul fusese inițial luat în primire de direcțiunea generală a poliției, care revizuisse tot interiorul.BORCESCU pune pază și sigilii. Mașinile le dă căpitanului GOMULCA ION-șeful garajului S.S.I. cu ordin de a le pune la punct imediat și închide în remize serviciului, pentru a nu fi folosite de nimeni.-

La începutul lunii august (1941) ICA ANTONESCU dă ordin scris, Directorului VOICULET de la Președinție să ridice

mașinile auto de la S.S.I. - Procesele verbale de predare și primire le are căpitanul GOMULEA ION și depuse la arhivă.-

Localul ambasadei a fost preluat de Ministerul de Externe și folosit de personalul său.-

- Războiul continua. Contrar așteptărilor germane, armata sovietică luptă admirabil, cedînd terenul pas cu pas și cu mari sacrificii pentru atacatori. De abia în luna octombrie este ocupată Odesa. De la începutul ocupației, o mare nenorocire. Comandamentul Div.10 Inf. instalat în localul părăsit de N.K.V.D., fiind minat, sare în aer. ION ANTONESCU ordonă represalii și generalul MACICI le execută.-

- În nordul țării RIOSEANU este numit ca guvernator al Bucovinei. În Cernăuți se institue primul ghetou. Cu această ocazie mari abuzuri și jafuri. Din ordinul lui ION ANTONESCU, se trimite PETRESCU GH. de către Marele cartier general și IONEL STANESCU din partea SSI-ului pentru a constata neregulile de la Cernăuți. În urma acestor cercetări, se pune ordine și se acordă dreptul de a circula în oraș evreilor, obligîndu-i de a purta o brasardă galbenă la brațul stîng. De asemenea se pot aproviziona de la hale și piețe, numai după ora 10 dimineața.

- În interiorul țării partidele politice se manifestau slab. IULIU MANIU și DINU BRATIANU, care erau mai cunoscuți, au declarat că războiul contra URSS-ului nu trebuia împins la Est de Nistru. MIHAI deși tînăr, era de părere că războiul nu trebuia dus decît pînă la Nistru. MIHAI era antipodul tatălui său CAROL II, era modest, moral și sub influența mamei sale ELENA. Vorbea greoiu, însă avea o judecată clară și logică. Simpatiza pe DINU BRATIANU ca pe un suflet bun și sfîtos, bun vînător. În schimb se temea de IULIU MANIU pe care îl considera ca un dușman al monarhiei.-

Pe timpul războiului ION ANTONESCU se interesa de cele ce se discute la palat. Îl informa:

- colonelului RADU DAVIDESCU, șeful cabinetului militar de la președinție, care prin MIRCEA IOANITIU - secretarul lui MIHAI, afla tot;

-doamna ALICE STURZA - mesalina țării noastre și care avea succes peste tot;

-prin EUGEN CRISTESCU, care dispunea de PAUL DOBRESCU și alții;

-prin PIKI VASILIU care introdusese la palat pe căpitanul VERGOTTI. Acesta era un ofițer de jandarmi, prezentabil, stilat și devotat lui PIKI VASILIU. Scopul introducerii la palat era de a informa cu tot ce se discută -cancanurile- intrigile de la curte și legăturile cu oamenii politici.-

Intrat în noul mediu al palatului VERGOTTI este captat de ELENA și uită de misiunea sa, devenind un intim devotat al palatului. Mulți susțin că devenise intimul ELENEI.-

PIKI VASILIU neputînd erta trădarea, îl aută în Transnistria la Odessa. Palatul reacționează și chiar MIHAI personal cere lui ION ANTONESCU să-l readucă pe VERGOTTI. În asemenea condițiuni VERGOTTI revine la palat. Intre timp este avansat maior și rămîne tot timpul pînă la plecarea lui MIHAI și ELENA din țară, cînd ia hotărîrea să-i însoțească și în străinătate. Atașamentul lui VERGOTTI față de MIHAI și ELENA, au determinat pe mulți să susțină că intimitatea lor este evidentă. Alții susțin: "dar ELENA nu era o călugăriță".-

ION ANTONESCU deși ignora pe MIHAI, totuși era monarhic. Nu a dat atenție încercărilor arhiducesei ILEANA, care prin germani căuta să-l înlocuiască pe MIHAI cu fiul ei cel mai mare STEFAN. Aventura arhiducesei ILEANA de la Viena era cunoscută lui ION ANTONESCU și germanilor, de aceea n-au lucrat-o în serio.

Cînd în 1943 existau informații că "gestapoul" urmărește otrăvirea lui MIHAI și a lui ION ANTONESCU, acesta din urmă, a dat lui EUGEN CRISTESCU ordin ca să prevină o asemenea încercare. Executarea acestui ordin i-a revenit lui BORGESCU. El a luat o serie de măsuri la vila lui ION ANTONESCU dispunînd de ofițerii din S.S.I., iar la palat măsuri mai dis- crete, fiindcă nu trebuiau alarmati MIHAI și ELENA. După ci- teva zile s-a constatat, că nu corespundea realității chestia otrăvirii.-

La palat, nu mai era animația de altă dată de pe vremea lui CAROL II. Anturajul lui MIHAI mai redus, iar contacte cu cei de afară mai puține. De aceea MIHAI cu cei din anturajul său se considerau ca o opoziție a lui ION ANTONESCU. Acesta din urmă nu informa pe MIHAI în toate problemele de stat, iar MIHAI nu înțelegea de ce se prelungește războiul în Est.-

-In octombrie 1941 după ocuparea Basarabiei și a Transnistriei se institue două noi guvernăminte:

-al Basarabiei - la Chișinău cu generalul VOICULESCU și al

-Transnistriei - la Odesa- cu profesorul universitar GH.ALEXEANU; primar - GHERMAN PINTEA; prefect al poliției Odesa colonelul POPOVICI IULIAN.-

S.S.I.,ul detașează pe: LISSIEVICI ION, IONESCU GH. (PALIUS VASILE) și pe BECESCU FLORIN pentru a organiza aceste teritorii din punct de vedere informativ. Basarabia cu un centru la Chișinău și două subcentre: Bălți și Cetatea Albă; Transnistria cu un centru la Odesa și cu subcentre la: Tiraspol, Balta, Golta și Moghilev.-

Ministerul de interne organizează poliția urbană și rurală, siguranța, informațiile și paza.-

Marele cartier general a efectuat câteva "mari unități". divizii- pentru păstrarea teritoriului și a asigura liniile de comunicații și aprovizionarea spre front.-

Să revenim la centrul S.S.I.ului. Operațiunea germană de a face infiltrații în toate domeniile de viață ale țării, pentru a ne înfeuda total intereselor lor, s-a resimțit și în cadrul SSI-ului. S-au identificat numeroși prieteni ai germanilor, deci suspectați că ar putea da direct informații lor, iar pe directorul GEORGESCU (BECESCU FLORIN), care primise recent cadou, un automobil. Măsura a fost de înlocuirea lui de la secția de contrainformații cu BORCESCU. Nu după mult timp, BECESCU FLORIN a fost găsit că era stipendiat de germani, încă din anul 1936, de către von RITTGEN, care era camuflat atunci ca atașat de presă la legația germană din București.-

Spre sfârșitul lunii decembrie 1941, EUGEN CRISTESCU cu BORCESCU sînt chemați de ION și ICA ANTONESCU. Primul (ION ANTONESCU) adresîndu-se lui BORCESCU, în cuvinte confuze, nimic precis, contrar uzanțelor militare, a dat să înțeleagă că deși sîntem în război, trebuie să avem pregătită și o alternativă a

schimbării politice și deci a ieșirii României din război. Apoi adresându-se lui EUGEN CRISTESCU: dumneata îl vei acoperi, dar dacă BORCESCU va fi descoperit, el singur va trage consecințele, fără a implica pe vreunul din cei de față. Audiența s-a terminat rapid. BORCESCU a trebuit să reflecteze mult timp până să-și definească precis misiunea pe care o avea de îndeplinit. Față de convingerea proprie ce o avea că războiul este pierdut, în plus documentat de anumite lucrări pe care le citise, el depășește gândirea lui ION ANTONESCU și își propune: "pregătirea pentru ieșirea României din război din orice situație politică și militară ar fi ea". Misiunea sa n-a fost cunoscută de nimeni, nici chiar de serviciile de informații germane. A rămas totuși surprins când a fost depistat de serviciul de informații englez în mai 1944.-

EUGEN CRISTESCU a înțeles să-l acopere și să-l ușureze în misiunea sa, preluând asupra lui problema comunistă, care era cea mai grea.-

Correspondența în interiorul secției, deci în cadrul unității lui o semna BORCESCU, pentru a nu da de bănuț nimănui, decît cel mult că necunoscînd problema comunistă și șeful ne-fiind mulțumit îl ajută pe BORCESCU. Cei care cunosc cum s-a lucrat în mișcarea de rezistență din Franța, Belgia, Olanda, înțeleg perfect acest sistem de camuflare.-

- Anul 1941 este aproape terminat. La președinția consiliului de miniștri ICA ANTONESCU pregătește un discurs cu rezonanțe sonore pentru Anul Nou. El este un om de statură mijlocie, destul de inteligent și tot atît de ambițios. De cînd era elev în clasa 7 sau 8 de liceu manifesta dorința de a ajunge prim ministru. Regiunea care a dat pe BRATIANI, pe ARMAND CALINESCU, probabil că trebuia să-l dea și pe ICA ANTONESCU.-

Intrat în politică, ajunge șef al tineretului georgist și conferențiar la catedra de "Drept internațional" la Universitatea din București. În 1933-34 cînd ION ANTONESCU a fost comandant al Diviziei din Pitești, ICA reia legăturile de rudenie și menține bune relațiuni în tot timpul, în speranța că dacă n-o putea parveni prin GEORGE BRATIANU -patronul său politic- să ajungă ministru, poate ajunge prin ruda sa. În timpul internării lui ION ANTONESCU la Bistrița, ICA îl vizitează și-l pune la curent cu situația politică internă și externă. Cînd în 1940 ION ANTONESCU este adus de la Bistrița la palat, ICA îl înso-

Adi cî
vîrî
spui?

tește pe drum, simțind că acum este timpul și pentru el de a fi ministru. După rebeliunea legionară el ajunge vicepreședinte al Consiliului de miniștri. La universitate nu putea rămâne numai ca conferențiar, nu prea era potrivit cu postul ce-l avea. Plagiază niște lucrări și își ia titlul de profesor universitar, dar după el îl trage și pe ciracul său O. VLADESCU. Astfel că amândoi pătrund -pe poarte din dos- ca profesori, la cel mai înalt for de cultură - Universitatea București.-

Față de înaltul post ce-l ocupă îi trebuia o locuință corespunzătoare. Vinde vila ce o avea la Sinaia și își construiește casa din str. Batiște. Crezându-se reușit și fizicește, se îmbrăca cochet. Aproape de două sau trei ori pe săptămână își proba alt costum nou. Croitorul se ducea la biroul său, deoarece ICA nu avea timp să plece de la președinție. Cam afemeiat -dar atent cu ele prin cadourile mari care le făcea. Vanitos și încrezut îi plăcea să fie adulat. Femeile când îl prindeau în mijlocul lor, se întreceau în admirația costumelor, discursurilor sale și a politicei ce o duce. Dintre ele se desprinde ILEANA KERCIOU o văduvă tânără și de o frumusețe remarcabilă pe care ICA o apreciază cel mai mult, urmînd să se căsătorească cu ea. Evenimentele răsturnînd calculele făcute, ICA o trimite pe ILEANA KERCIOU în Elveția cu sumele necesare pînă va veni și el.

In materie politică se credea un as, un Metternicht al Europei. Discursurile sale erau întotdeauna preșerate cu cuvinte a căror rezonanță trebuie să amplifice efectul retoric, pentru a acoperi unele lipsuri din font.-

Intr-una din vizitele făcute la Berlin, fiind după o masă oficială, venind în discuția ceva despre Franța, se adresează cu aer protector către RIBENTROP și îi spuse: dacă ai vreo dificultate cu LAVAL, ți-o tratez eu. RIBENTROP suprima la început, făcu o grimază de compătimire și plecă din grupul care erau.-

Altă dată, din ordinul lui ION ANTONEȘCU, o comisie financiară română trata la Berlin, modalitățile de plată pentru mărfurile cumpărate sau vîndute de România și Germania. Textul român diferea de cel german dar se ajunsese la o soluție de compromis. Cum ION ANTONEȘCU și delegația română s-au întors în țară fără convenția semnată, s-a dat delegație lui ICA ANTONEȘCU care se ducea la Berlin pentru alte probleme, să semneze convenția de plăți și să o aducă la București. Germanii cunoscîndu-i

defectele, îl fratează și că datorită calităților sale îi oferă o convenție și mai favorabilă decât cea obținută de delegații financiare (ai B.N.R.-ului) și îi dă textul inițial german, complet nefavorabil pentru România. La reîntoarcerea sa, ICA se laudă față de ION ANTONESCU că a obținut un mare succes cu convenția financiară câștigând mari avantaje pentru noi. Când s-a aflat realitatea și cum mai era dovedită duplicitatea lui ICA, ION ANTONESCU a vrut să-l aresteze (toamna lui 1942), însă ICA i-a căzut în genunchi cerându-i iertare.-

ICA ANTONESCU avea convingerea că va veni un moment politic în care ION se va retrage sau va fi înlocuit și el îi va succeda la conducerea guvernului ca cel mai competent.-

În politica externă, în afară de strînsele relații ce le avea cu statele din axă și în deosebi cu Germania, ICA ANTONESCU ducea o politică de strînsă prietenie cu Turcia. Idem, de bune relații cu Elveția, Suedia, Spania și Portugalia.-

ION ANTONESCU comandă în Suedia construcția a circa 40 vase speciale de pescari și care erau gata la sfîrșitul războiului.-

- Anul 1942.

La începutul acestui an se întocmește prima lege și regulament de organizare și funcționare a SSI-ului. Pînă în acest an, au fost doar niște instrucțiuni de funcționare date de Marele Stat Major. Organizarea SSI-ului era corespunzătoare Secției II-a, deci pe birouri. Cum prin noua organizare se creiau 12 birouri conduse de lt.colonel și colonel -directori- din orgoliu au schimbat denumirea din birouri în secții. Șeful serviciului era post de răspundere, în timp ce pentru șefii de secții -foști de birouri- nici vechile instrucțiuni, nici noua lege nu prevedea că ocupă loc de răspundere.-

În cursul acestui an, s-au depistat circa 11 organizații de informații și spionaj german pe teritoriul României. Schemele lor se găsesc la S.S.I.-În fața unei asemenea situații, misiunea lui BORCESCU devine foarte grea, totuși a conceput următorul plan de activitate:

1.-Identificarea tuturor organelor de informații și de spionaj germane;

2.-Identificarea și compunerea interioară a tuturor formațiunilor și organizațiilor paramilitare;

3.-Identificarea și amplasarea tuturor forțelor germane aflate pe teritoriul nostru, evidența lor lunară, întrucît unele plecau, altele veneau;

4.-Identificarea tuturor membrilor ce compuneau legăția și consulatele germane;

5.-Idem, pe a tuturor cetățenilor germani și români care frecventau legăția și consulatele;

6.-Identificarea tuturor colaboraștilor politici, economici și presă, de la departamente și instituții. După liațele întocmite la acest capitol s-au făcut epurările în toamna anului 1944;

7.-Captarea de elemente informative, chiar din mijlocul organizațiilor de informații germane;

8.-și în fine, cea mai grea lucrare, "Desinformarea".- Germanii primeau multe informații chiar și pe cale particulară de la diferite instituții, unele le verifica prin S.S.I., așa că BORCESCU trebuia să fie atent să dea numai ceea ce trebuia ca să creadă ei.-

Cazul de la legăția germană din seara de 23 August 1944 este concludent. EUGEN CRISTESCU care se refugiase cu TOBESCU la legăția germană, este pus de KILLINGER să vorbească la telefon cu serviciul special de informații pentru a afla, care este adevărata situație. La telefon EUGEN CRISTESCU precizează: "domnule colonel BORCESCU, atît eu cît și domnul ministru KILLINGER, nu știm care mai este situația. Sînt șanse de refacerea ei?"

Deci germanii au fost surprinși de această lovitură de stat, datorită desinformării făcută de BORCESCU, an cu an, zi cu zi. Nu trebuie să excludem că, meritul cel mare îl au cei ce au procedat cu energie și rapid la efectuarea actului de la 23 August.-

-In luna martie sau aprilie 1942, din cauza frontului ce se deplasa spre Est -teritoriul Basarabiei și al Transnistriei- trece de la LISIEVICI la BORCESCU. Centrele și subcentrele S.S.I. continuă să lucreze din punct de vedere tehnic cu secțiile respective, însă administrativ și disciplinar depind de BORCESCU. Cu această ocazie LISIEVICI predă o corespondență, în care se menționa că, conform aprobării lui ION ANTONESCU toți partizanii prinși să fie împușcați. BORCESCU întocmește un referat prin care arată că partizanii prinși trebuiesc tratați ca și prizonierii de război, întrucît ei își apără propria lor țară. Ca urmare la referatul lui BORCESCU, s-a obținut rezoluția: "La dosar".-

-Tot în cadrul S.S.I.-ului PROCA, șeful secției de contrasabotaj, nefiind mulțumit de ceea ce agenturile și rezidențele contrainformative îi dădea, în plus influențat de germani, cere lui EUGEN CRISTESCU aprobarea de a-și crea o agen-

tură proprie, specială pentru contrasabotaj -tot în cadrul S.S.I.-ului- în toate fabricile și uzinele importante cu ofițeri tehnici (ingineri) dublați cu echipe de agenți.-

BORCESCU s-a opus, deoarece: acești agenți nu vor raporta numai despre contrasabotaj, ci vor da informații pendinte de Secția C.I., adică -problema comunistă,- al doilea, vor face abuzuri și presiuni asupra muncitorilor, ceea ce va crea nemulțumiri.-

EUGEN CRISTESCU răspunde: "dar pe dumneata ce te doare această chestiune. Nu conduc eu în fond problema comunistă ca și cea legionară? Dta.ești "pro forma" pe cind PROCA trebuie să lucreze direct pentru evitarea actelor de sabotaj. Eu cu PROCA mă voi înțelege f.bine".-

BORCESCU obiectează din nou: "cred că și dvs.sînteți de acord că nu trebuiesc amestecate atribuțiunile între secții. In plus, știți dvs. ce raportează el direct germanilor? Sînt cîtiva șefi de secții și funcționari, pe care îi suspectez, că în afară de ce se dă de dvs.șeful serviciului, dar dau și ei direct germanilor, așa cum se mai fac și prin alte instituții de stat, știți dvs!.-

EUGEN CRISTESCU răspunde: "aceasta rămîne să o dovedești. Fiind cerere germană, PROCA rămîne în fabrici și uzine cu tot noul aparat și care se va ocupa numai cu contrasabotajul".-

BORCESCU începe filarea șefilor și a funcționarilor ce veneau în contact aproape permanent cu germanii. PROCA este avertizat de ajutorul său PACESCU și protestează la EUGEN CRISTESCU. Acesta îl invită în biroul său pe BORCESCU și spune: "Uite, PROCA protestează contra dtale.că-i urmărești activitatea.-

Da, răspunde BORCESCU, este adevărat, a fost o greșală a lui PACESCU, dar un om care este corect și n-are nimic pe conștiință nu protestează. Dacă este ordin, chiar și dvs. puteți fi filat -după cum ați mai fost filat de MIU și n-ați protestat. Dacă PROCA se sînte ofensat, trebuie să știe că eu îmi apăr patria, iar dacă el vrea să raporteze germanilor n-are decît să o facă.-

EUGEN CRISTESCU intervine: nu trebuie împinse lucrurile atît de departe și sînt convins de PROCA că este tot atît de bun român ca și dta.-

Externe:

Un eveniment mai mare politic are loc în Canada în primăvara anului 1942. Acolo se constituie Organizația Națiunilor Unite și se întocmește "Charta națiunilor unite". Liga Națiunilor de la Geneva, din cauza deficiențelor sale a dat faliment. Acum se ținea seama de experiența trecutului și de aceea au constituit această nouă organizație. Interesant era că națiunile întrunite lusesse hotărârea ca să anuleze toate modificările de teritoriu provocate de hitleriști și fasciști, astfel că la în-
cetarea războiului, toate țările vor reîntra în frontierele din 1938.-

Acest eveniment a fost comentat și în cercurile noastre politice cit și la palet, întărindu-se și mai mult convingerea, că nu trebuia dus război la Est de Nistru.-

IULIU MANIU de conivență cu DINU BRATIANU întocmește un nou memoriu lui ION ANTONESCU și îi sugerează ideea de a scoate România din război.-

- În interiorul țării se iveau greutăți datorită prelun-
girii războiului peste prevederi.-

Starea de spirit, - încep să se manifeste nemulțumiri contra germanilor deoarece iau prea multe alimente în detrimen-
tul populației. BORCESCU întocmește un referat prin care arată
că cele de mai sus corespund realității și cere limitarea cote-
lor de alimente ce trebuiesc date germanilor. EUGEN CRISTESCU
susține referatul în consiliu de ordine și ION ANTONESCU hotă-
râște:

-nici un soldat german nu poate trimite în Germania la
familia lui mai mult de 5 kgr. lunar;

-să se facă control la frontiere. Se confiscă ce trece
de 5 kgr.;

-pentru armata germană se va da prin grija Ministerului
Aprovizionării, conform cotelor stabilite prin convenție,-

-Schimbarea miniștrilor de la diferite departamente era
făcută în ideea de a găsi omul potrivit care să corespundă func-
ției și locului ocupat. Aceste schimbări au continuat tot timpul
războiului fără a ajunge la rezultatul dorit.-

Cauza era:

-defectuositatea organizării interioare a ministerelor
respective;

-existența unui personal corupt și pus pe afaceri;

-infiltrațiile germane și cererile lor permanente;
-nerespectarea dispozițiilor date de guvern, chiar și de oamenii așa zici "mari".-

-La Ministerul Economiei Naționale, profesorul FINTESCU spune unui prieten ce-l vizita: "mă depășesc lucrările acestui minister și am impresia că și ION ANTONESCU nu-i mulțumit de mine." Dacă aveți această impresie și nu puteți înlătura cauzele indicate mai sus, mai bine dați-vă dimisia și plecați cu capul sus - nu schimbați! Și profesorul a ascultat sfatul.-

-Idem profesorul LEON.

-La Ministerul Aprovizionării, generalul CONSTANTIN spunea aceluiași prieten: "Eu muncesc enorm, și totuși nu știu de ce nu merge ministerul." Domnule ministru - răspunse prietenul- de ce nu înlăturați pe cumnatul dvs. care face mari afaceri chiar cu soția dvs. -Din nenorocire, joacă și cărți pe miză mare, stîrnind invidia doamnelor de la patronaj, care întretin discuțiuni defavorabile dvs."- CONSTANTIN neavînd energia necesară, a fost schimbat cu ARBORE.-

-La Guvernămîntul Transnistriei GH.ALEXEANU avea o slăbiciune: IRINA BURUAIA cu o escadrilă de avioane și o școală de pilotaj, în plus afecțiune pentru germani. Organele de cale ferată din Transnistria a procurat lista cu trenurile și cu nr.vagoanelor cu cereale trimise în Germania, fără știința și deci fără aprobarea guvernului român. A fost înlocuit cu generalul POTOPEANU care a repus ordine și regulă în administrarea provinciei.-

-AUREL PANA, deși fost ministru al agriculturii, deci cunoscător al legilor ce erau în vigoare, neținînd seama că cerealele din magazinele sale sînt blocate și sigilate, fiind destinate consumului intern, el le vinde germanilor.-

-Erau și persoane competente, ca MIRCEA CANGICOV, însă nu putea fi readus la minister fiind pe linie germană. Totuși germanii reușesc a băga la Ministerul Economiei Naționale, ca secretar general pe ORBONAS, ginerele lui KILLINGHER.-

-Legionarii stăteau potoliți dar nemulțumiți. O parte din ei susțineau că, dacă ei luau guvernul n-ar fi intrat în război și că rebeliunea a fost provocată de ION ANTONESCU pentru a-i discredita pe legionari față de HITLER.-

-Alții nemulțumiți pe germani că îi tratează ca ostateci, vinîndu-i în lagăre, din cauza lui ION ANTONESCU.-

Cei din țară erau nemulțumiți, căci toți au fost înlăturați din toate funcțiile importante, chiar și din cele minore. Se simțeau persecutați și urmăriți. Preotul BOLDEANU, urmărit de direcția generală a poliției și de prefectura poliției capitalei, reușește să fugă prin Banajul jugoslav în Italia. În consiliul de ordine prezidat de ION și ICA ANTONESCU s-a propus de PIKI VASILIU și EUGEN CRISTESCU creierea unei "brigăzi speciale" de urmărirea activității legionare sub conducerea chestorului NIC.GEORGESCU. -

Această brigadă a funcționat tot timpul la prefectura poliției capitalei și a avut în compunerea ei elemente din toate instituțiile Ministerului de Interne, plus cele de la S.S.I. date prin grija lui GR.PETROVICI. Față de aceste măsuri, activitatea legionarilor pe timpul războiului a fost inexistentă.-

-Probleme evreească.

Problema evreească a fost pusă de partidele de dreapta, fiindcă celelalte partide aveau alte vederi. Evreii constituiau o populație liniștită, muncitoare și mai avansată ca restul populației, de aceea îi vedea în comerț și industrie în număr mai mare. Uniunea evreilor pămînteni era compusă numai din familiile acelor care s-au jertfit pentru România în primul război mondial, deci cu drepturi ce nu le poate contesta nimeni.-Apoi erau o serie de evrei introduși în știință, literatură, în creatori de industrii, care de asemenea erau socotiți ca asimilați sau identificați cu interesele noastre românești. Venirea celor din Galizia a dat prilej partidelor de dreapta cuzisto-legionare să creieze o problemă evreească, fără a veni și cu soluții de rezolvare pașnică. Ei deslănțuiau manifestații brutale, degenerînd în devastări și jafuri, creînd o atmosferă penibilă stît în interior cît și în exterior. Partidele de ordine au crezut că venind la putere, vor domina situația și extremiștii de dreapta vor fi potoliți. Unii susțineau să le pună la dispoziție trenuri și vapoare pentru emigrare în Palestina sau oricare țară vor să plece. Războiul ne-a surprins, fără ca problema să fie rezolvată. România intră în axă. Ce va face? ! Va face ce a făcut Germania! Desigur că nu.. Să-i cedăm pe toți Germaniei cum a fost în Ungaria. Nu, ar fi socotit ca o știrbire din demnitatea și suveranitatea noastră. Apoi, se creiază un precedent și ar mai putea

cere pe toți oamenii politici adversari ai războiului din Est, pentru a fi internați în lagărele lor. Sub aspectul Ungariei sînt avantaje mai mari. Se spală pe mîini, dînd altora să rezolve problema. După ce evreii vor fi lichidați -noi ungurii sîntem un popor civilizat- nu s-a întîmplat nimic pe teritoriul nostru. Iezuitism formal.-

ION și ICA ANTONESCU au hotărît creierea unui regim special. Pentru Bucovina și Basarabia ghetouri și lagăre în Transnistria pentru că au atacat trupele romine în retragerea din 1940, iar pentru restul țării se va crea un comisariat general al evreilor în București. S-a spus: din ghetouri și din Transnistria îi putem aduce în țară pe evrei sau să mai plece din țară care vor, dar din Germania.... tîmîie. Totuși în această mare nenorocire pentru evrei, s-au găsit mulți care să-i jefuiescă, sau să facă afaceri pe spinarea lor și poate fi clasat ca primul chior PIKI VASILIU.-

La comisariatul general al evreilor, transformat în "centrala evreilor" a fost numit ca împuternicit al guvernului pentru treburile evreiești RADU LECCA. Originar din Moldova, bine instruit, fire cercetătoare, dar aventuroasă, intră în serviciul de spionaj german. Era înainte de 1940, cînd RADU LECCA este descoperit la Paris, de către autoritățile franceze ca spion german și condamnat. Germanii îl aduc în România în scop de a-l instala ca director general al poliției. ION ANTONESCU refuză și atunci i se dă în cadrul guvernului calitatea de "împuternicitul guvernului pentru treburile evreiești înființînd "Centrala evreilor" instalat în localul din strada Pictor Romano nr.1. Aici avea ca secretar pe ISACEANU, iar la celelalte birouri numai evrei. Reprezentantul evreilor era dictatorul GHINGOLD, despre a cărei soție se spunea că este fi strînse relații cu un domn mare de la legația germană. Mai tîrziu dictatorul GHINGOLD a fost înlocuit cu GROSSMAN.-

RADU LECCA pentru a capta prietenii celor de la S.S.I. îi invită în localul din str.Pictor Romano la mesele bogate-prelungite ce le dădea lui KILLINGER în fiecare lună. Invitați erau: EUGEN CRISTESCU, MICANDRU, PROCA, GEORGESCU FLORIN etc.- De asemenea se arăta atent la toate cererile făcute de BORCESCU pentru a scuti de taxe zeci și zeci de evrei săraci, în plus pe cei oficiali-protejați de S.S.I.- În această privință RADU LECCA a fost foarte asabil. Se lauda cu afa-

cerurile sale pozitive, cantină, echiparea unor copii săraci, dar uita suferințele celor mulți din ghetouri și lagărele din Transnistria. Jerte inutile și mii de morți ce nu se pot acoperi cu nimic.-

Problema maghiară. Era cea mai complicată, din cauză că minoritatea maghiară era cea mai bine organizată în interiorul țării, iar din afară erau foarte bine susținuți de guvernul ungar, cât și de Papa.-

Tratatul minorităților de la Trianon le ofereau mari avantaje, ceea ce îi determina să nu se încadreze în sistemul statal român. Refuzau să învețe limba română, să răspundă la anumite obligațiuni față de stat, uneori chiar la serviciul militar, așa că în timpul războiului n-au fost trimiși pe front, ci puși la împăduriri în cadrul părților sedentare ale regimentelor. Munca lor se poate califica ca o bătăie de joc. În 1959 s-au găsit de autoritățile române pe lângă un numeros material de propagandă și armament în cantități apreciabile în bisericiile și mănăstirile romano-catolice cu știința și complicitatea preoților respectivi. Aceasta nu se putea face fără consimțământul Papei, de aceea a și intervenit pe lângă guvernul român, să fie scoși din cauză toți preoții romano-catolici și calvini. Acțiunea revizionistă maghiară susținută de guvernul din Budapesta, cât și de lordul ROTHMOORE șeful unui trust de presă engleză, de asemenea influența foarte mult asupra acestor minoritari maghiari.-

Din punct de vedere politic, aveau partidul maghiar condus de GYALMAR ELEMER, care de obicei se cartela cu guvernamentalii și uneori independent și M.A.D.O.S.U.L.-partidul democrat cu SASZ PAAL. Indiferent de ideologia afișată a partidelor, de beneficiile ce le au în diferite situații, ei nu uită că sînt maghiari și își manifestă violent iredentismul lor.-

Papa le-a infiltrat ideea că, ungurii creștinați de Sf.Stefan (anul loco) este poporul ce trebuie să conducă Europa centrală. De aceea au creiat Budapesta ca să corespundă ideii de dominare a Europei centrale.-

În 1959 - pînă și mecanicii de locomotive unguri, au plecat cu locomotive și trenuri la compatrioții lor.-

Secuii -după unele păreri- nu sînt unguri puri, ci maghiarizați. Intr-adevăr au ceva din arta moldovenescă, pînă și porțile de lemn sculptate cu streșină, ceea ce nu se vede

la ungurii puri. Sînt mai adaptabili la romînizare. Un sat german -complet maghiarizat- a fost solicitat să revină la limba germană, dacă nu vor să primească limba romînă, dar au refuzat spunînd că ei sînt maghiari. În această situație sînt mulți slovaci, șvabi, ruteni, romîni. La vest de granița noastră pînă în Tisa aceeași situație. Ungurii n-au fost nici odată nici ortodocși și nici greco-catolici, dar azi au la Debrețin un episcop ortodox și un episcop greco-catolic, maghiari, luați de la romînii maghiarizați. Serviciul de spionaj maghiar foarte activ își găsea întotdeauna elemente în rîndurile minorității respective, care să-i ajute. Printre altele susțineau distrugerea intelectualilor romîni prin răspîndiri de boli sociale.

Guvernele romîne ce au succedat la putere au avut o atitudine binevoitoare impusă și de tratatul minorităților, dar mai ales de interesul de a obține voturile lor în alegeri.

Problema germană. Minoritatea germană (sași și șvabi) a fost o populație pașnică și foarte muncitoare. Era mult mai bine organizată ca elementul romînesc. A fost prima minoritate, care a căutat să se încadreze în sistemul statal romîn, fără a-și modifica felul lor de viață, în cerc închis german. Au avut un partid german sub conducerea lui HANS OTTO ROTH și RUDOLF BRANTSCH, care au dusînt întotdeauna raporturi bune cu romînii. La început sectari, cu timpul au mai renunțat și s-au amestecat cu romînii. Sașii erau deținătorii unei mari părți din industrie și comerțul din Ardeal, cu timpul au început să colaboreze și cu romînii.

Apariția hitlerismului, strică această minoritate, în sensul că o face să creadă că va deveni stăpîna reconstată a Ardealului. Deși bătrînii HANS OTTO ROTH și RUDOLF BRANTSCH se opun, recomandînd minorității lor să păstreze fidelitate Romîniei și să continue viața normală, totuși tineretul adoptă ideile hitleriste. Conducătorul lor ANDREAS SCHMIDT înfruntă pe bătrîni să organizează tineretul (Hitlerjugend), devenind agresivi. Organizează tabere, cîmpuri de exerciții și trageri și se înrolează în armata germană.

Sub presiune germană, ION ANTONESCU dă un decret, prin care dă voie ca militarii activi și de rezervă se pot înrola în armata germană, fără a pierde drepturile lor de cetățeni romîni. S-a stabilit chiar o convenție între ION ANTONESCU și Hitler ca minoritatea germană să recruteze și să fie încor-

porați în armata germană. Acum asistăm la un examen, cine se duc cu germanii, cine rămân cu românii? După sfatul bătrânilor, au rămas o parte -mică desigur- dar în cadrul statului român. Generalii SCHVAB, SCHMIDT, coloneii TARLER HUGO FRITZ, BINDER, SALZER etc. au rămas fideli armatei române.-

Toți care au fost înrolați în armata germană sau în formațiunile S.S. ale lui HIMMLER, au rămas fideli ideii germane și speră în vremuri de afirmare. În timpul războiului, unii căutau să convingă pe românii ce port nume german, că ei sînt germani romanizați și că trebuie să revină la matca germană.-

Problema ucrainiană: Deși cu o populație redusă pe teritoriul României, totuși prin elementele lăsate în țară de vechii conducători ai ucrainenilor, SCOROPASKI, PETLIURA, MAHNO etc., grupați în diferite organizațiuni, zise naționale, au trezit atențiunea autorităților române.-

Aceste organizațiuni erau susținute în propaganda lor de cei din Germania. Cu timpul asistăm la un fenomen interesant - unii ucrainieni ajută la propagarea ideilor comuniste;

- alții devin iredentisti deci infocați naționaliști cu pretențiuni asupra Bucovinei și a Basarabiei.-

Centrele lor erau Cernăuți și Chișinău. Numele lor sînt identificate și se află în arhiva S.S.I.-ului.-

După ocuparea Transnistriei de trupele române, au apărut numeroși ucrainieni naționaliști cu uniforme lor, pentru a prelua poliția în Transnistria. Românii surprinși, întrebă pe HITLER și ION ANTONESCU capătă deslegarea, de a-i desbrăca și trimite acasă să stea liniștiți pe tot timpul războiului. Moldovenii transnistrienți au fost mai fideli sovieticilor, decît ucrainenii, care sperau în VLASEFF și în germani să creieze Ucraina independentă. În 1943, ei își dau seama că sovieticii cîștigă războiul și revin la matca sovietică, devenind agresori față de ocupanți.-

Cei din Cernăuți și Chișinău, fruntași naționaliști se pregăteau de plecare spre Germania.-

În cercurile românești ca și în cele străine s-a comentat, dece planul ROZENBERG, nu se aplică de germani. Concluziile erau:

-nu se putea aplica acest plan în plin război, deoarece cere timp;

-inamicul încă nu era distrus.

-cerea personal numeros și trupe, ceea ce ar fi micșorat efectivele de pe front;

-prin improprietăți se micșora producția agricolă și trupele de pe front erau expuse să nu fie bine organizate.-

Problema turcă. Minoritatea turcă era cea mai docilă și credincioasă minoritate din România. Era răspândită în Dobrogea și în sudul Basarabiei (gagăuții). În afară de ambasada din București, mai aveau un consulat la Constanța. Fiind solicitați de guvernul turc să emigreze în Turcia, ei pleacă. Statul român a făcut o lege de preemțiune pentru terenurile vindute de turci, pentru a fi date țăranilor români. Nici un guvern n-a aplicat legea. În schimb bulgarii scapă de ei terenurile și ne-am pomenit cu o minoritate bulgară în cadrul statului, ce nu exista înainte. Românii cu turcii constituiau majoritatea, deci guvernele române n-au mai dat importanță operațiunilor bulgare.-

Turcii se încadrau în viața de stat a României și aveau elemente în armată și aparatul de stat.-

Problema economică. În 1890-1896 când s-a făcut cetatea București cu linia de forturi, de către generalul belgian BRIALMONT, România a trebuit să aducă cărămidă presată și ciment din străinătate, deoarece nu avea asemenea fabrici în țară. Cu această ocazie se creează primele fabrici în țară. Capitalurile franco-germane-anglo-americane intervin în special în industria petroliferă. La încheierea primului război mondial, VINTILĂ BRATIANU, nu pune sechestru pe societatea "Steaua Română". Gimpina (cu capital german) în contul despăgubirilor de război și germanii văzând nepriceperea lui VINTILĂ BRATIANU, vinde toate acțiunile acestei societăți capitaliștilor franco-englezi și România n-a putut intra în posesia ei deși avea de primit despăgubiri de la germani. Tot VINTILĂ BRATIANU refuză oferta lui FORD, de a face o fabrică de automobile la Medgidia, luându-și obligația de a pune la punct toate șoselele din țară.-

După 1918 -când Țara de Jos și Banatul trec la România, se prezintă o industrie mai dezvoltată, care a permis să se creeze și altele.-

Între timp, un inginer pasionat de a construi industrii, foarte criticat -MALAXA- cu banii de la stat, obținuți prin diferite mijloace creează: uzinele Malaxa, uzinele Tohanul, Astra-Brașov etc.-

La Uzinele "Reșița" era AUSCHNITT ca om de încredere a lui WICKERS (Anglia) și SCHNEIDER-CREUZOT (Franța) care dețineau majoritatea capitalului și a acțiunilor.-

Războiul din 1941, găsește România cu o industrie în dezvoltare, dar susținută de capitalurile străine. Germanii încep o acțiune de a prelua locul acționarilor franco-belgo-anglo-americieni, deci fac o acțiune de infiltrare și apoi de ocupare a acestei industrii. La "Reșița" este fratele lui HERMAN GÖRING numit ALBERT, care se instalează ca șef.-

*Industria
română era
asupra
dor din partea
ei era
Yakov
cu*

În lucrarea lăsată de BORCESCU la S.S.I. anume "Infiltrație germană în economia românească" se arată amănunțit cum au reușit germanii în timpul războiului, să ocupareze mare parte din industria țării.-

În vara anului 1943, directorul ȘTEFANESCU de la fabrica "Buhuși" roagă pe BORCESCU să-i dea pașaport pentru Turcia, în scop de a aduce materie primă (lână). Cauza era că germanii prin oficiul lînei, refuză să dea fabricii Buhuși lîna necesară, pînă nu le va ceda o parte din acțiunile lor. În fața acestei situații, BORCESCU obține pașaportul solicitat și astfel fabrica Buhuși a putut aduce din Turcia lîna necesară, scăpînd de presiunea germană.-

Banca Witzleben și Tester ofereau sume necesare acestor operațiuni și afacerilor de tot felul. Numele celor ce lucrau cu aceste bănci se găsesc în arhiva S.S.I.-ului.-

Bursa de efecte și acțiuni din București a lucrat tot timpul războiului și creiașe o serie de speculatori, de asemenea identificați și se găsesc în arhiva S.S.I.-ului, în special speculanții de aur și valută forte (dolar, franc elvețian și lire engleză).-

În timpul războiului, ION ANTONESCU numește pe generalul DOBRE, ca ministru la înzestrarea armatei și ca coordonator al economiei românești. În această calitate, DOBRE reușește să înjghebeze un plan de industrializare și realizează unele progrese în fabricații.-

ION ANTONESCU proiecta pentru după război să dea o dezvoltare: industriei chimice;
" alimentare
" bancnotei
" de cauciuc sintetic

În plus: mărirea flotei comerciale și creșterea unei flote de pescari.

Mai urmări:

-împiedicarea tuturor munților desgoliți prin defrișări

sălbătice;

-oprirea lemnului de foc de la export și trecerea lui la fabricile de celuloză;

-trata cu germanii crearea unei industrii la Tulcea pentru trestia din Delta și care ar fi dat 4-7 produși chimici din această trestie;

-idem, trata tot cu germanii pentru hidrocentrala de la Bicaș, după proiectul inginerului LEONIDA;

-iar pentru hidrocentrala de la Porțile de Fier(Dunăre) aștepta să ceară concursul anglo-americanilor.-

ION ANTONESCU uita că IULIU MANIU și DINU BRATIANU îl păsăiau numai pentru timpul războiului și că urmăreau succesiunea la guvern. Adunau date prin care să arate nepriceperea în guvernare a lui ION ANTONESCU. Ei susțineau că generalii puși la ministere erau niște păstrători de chei ale departamentelor, necreînd nimic nou. În plus în complicitate cu cei de la B.N.R. au tăcut asupra celor 3 vagoane cu aur, furat de la belgieni și primit de la germani, ce să arate tuturor incapacitatea și incorectitudinea lui ION ANTONESCU. Aurul a fost restituit belgienilor, însă statul român a rămas păgubit de acest aur, din cauza meschinărieilor politice.-

-În opinia publică se comenta despre afacerile de la "Patronaj" și în special de doamna VETURIA GOGA. BORCESCU a primit ordin să facă o verificare informativă, dar din cauza sensibilității unor înalte doamne, nu a putut stabili ceva precis. Spre a tăia posibilitatea de noi afaceri și mai ales neglijențe, BORCESCU a propus ca și "Patronajul" ca toate departamentele să fie verificat lunar de Înalta Curte de Conturi. ION ANTONESCU a aprobat și "Patronajul" punându-se în ordine, a fost mai ferit de critici.-

-În cursul anului ION ANTONESCU a avut 2 sau 3 întrevederi cu HITLER. La una e însoțit pe MIHAI și ELENA, la a doua ION ANTONESCU a fost însoțit de o comisie financiară(BNR), care trebuie să stabilească modalitatea de plată pentru mărfurile cumpărate și vindute de România și Germania (a se vedea pag.28-29) și a creia întrevedere pentru crearea unei divizii blindate.-

ION ANTONESCU a făcut o vizită de curtoisie lui MUSOLINI și conșelui CIAMO la Roma. Cu această ocazie a putut

constata că industria italiană nu se poate livra mașinile necesare unor industrii din România, deoarece era ocupată numai cu producția de război.-

-Evenimentul militar important al acestui an a fost când în luna octombrie sau noiembrie a început bătălia de la Stalingrad. Germanii spuneau că din informațiile de la dețin, sovieticii nu dispun decât de 10-14 divizii în rezervă în sectorul Stalingradului - Caucaz. Erau siguri că vor ocupa Stalingradul și că vor putea întoarce rezistența sovietică la Nord și Sud, în plus interceptarea liniei ferate transiberiene. De abia în cursul bătăliei și-au dat seama că rezistența sovietică este foarte puternică, iar rezervele mult mai mari decât s-au crezut. Erau neliniștiți că nu puteau obține noi informații, deoarece toți agenții germani parașutați în dosul frontului, prevăzuți cu aparate radio-emisie, n-au putut comunica vreo informație.-

Pe germani i-a surprins că armata sovietică s-a dovedit bună nu numai în defensivă, dar chiar și în ofensivă, reușind să-i încercuiască într-un clește din care n-au mai putut eși. Von PAULUS cu peste 300.000 de ostași a trebuit să capituleze, după o rezistență de circa trei luni. Inercarea lui Von MANSTEIN, de a-l ajuta pe von PAULUS să iasă din încercuire, s-a eșuat și deocă nu se retrăgea rapid, cădea și el.-

Tot în 1942 s-a trimis de ministrul muncii DANULESCU un număr de 500 tineri muncitori în Germania pentru specializarea lor în diferite industrii. Germanii ceruse un număr cât mai mare de muncitori, dar ION ANTONESCU a refuzat, motivând că România face un efort mare în Est și n-are rezerve de unde să le dea.-

În martie 1944, BORCESCU face un referat prin care cere ca, Ministerul Muncii să readucă în țară pe cei 500 de tineri, având în vedere situația războiului, în plus că s-au calificat suficient ca muncitori.-

ION ANTONESCU aprobă și dă ordin de readucerea muncitorilor în țară. O comisie în frunte cu secretarul general de la muncă ODAGESCU EMIL pleacă în Germania, dar spre surprinderea tuturor nu aduce decât foarte puțini tineri. Motivau -după cât spunea ODAGESCU- că aveau condițiuni de lucru și de viață mai bune decât aveau în țară (înainte de 1944).-

Anul 1943.

În februarie, capitulează von PAULUS și odată cu aceasta toți miopii își dau seama că germanii au pierdut definitiv războiul.-

Palatul începe să se agite mai mult decât toți. MIRAI prin MOCIONY, NEDEL, DAMACHEANU, SAKAFESCU, în contact cu partidele istorice și cele democratice, încheie un plan de acțiune.-

IULIU MANIU sprijinit de DINU BRATIANU trimite noi memorii lui ION ANTONESCU, prin care cere scoaterea României din război.-

Din punct de vedere extern trebuie menționată "Conferința de la Teheran", despre care nu s-a putut afla mare lucru. Rezidentul S.S.I.-ului de la Teheran, a fost identificat și trimis de urgență în țară. Un fapt care a îngrijorat pe toți, a fost renunțarea anglo-americană de a debarca în Balcani. Este cunoscut de toți din primul război mondial (1914-1918) importanța debarcării de la Salonic și luarea ofensivei de către generalul FRANCE DESPERY spre Belgrad-Budapesta, a adus prăbușirea Europei Centrale și deci terminarea războiului.-

Cercurile militare și politice din țară au comentat că renunțarea anglo-americană se datorește probabil faptului că, Uniunea Sovietică are forțe superioare și că și-a luat angajamentul de a lichida singură acest front. În consecință, toată această parte a Europei, va intra în zona de influență sovietică.-

Ca urmare a acestei concluzii s-a produs o demoralizare a lumii burgheze, dar totuși s-a mai nutrit speranța că anglo-americanii au prea mari interese politico-economice la noi și că renunțarea lor este provizorie.-

În Ungaria, se nutrește aceeași idee ca și la noi, pentru scăderea din război, nușai că la ei a acționat chiar șeful statului amiralul HORTY. Germanii au lichidat această încercare, înlocuindu-l și internându-l pe HORTY în lagăr și aduce la guvern pe SALASY, șeful partidului de dreapta "Crucile cu săgeți".-

La noi, se iau măsuri mai discrete. ICA ANTONESCU dă

deslegare S.S.I.-ului de a lua legături cu serviciile de informații anglo-americane și se face primele tatonări pentru eșirea din război. S-a încercat la Ankara, Istanbul, Berna, Lisabona și Stockholm. La Ankara era ministru CRISTEANU, care nu era prea sincer cu ICA ANTONESCU din invidie și apoi spera ca prin liberali să obțină postul de ministru de externe. La Istanbul, consulul LUCASIEVICI, bătrîn, dar prin rezidentul S.S.I.-ului s-a prins o legătură prin frații GIBSON. La Lisabona, ministrul CADERE, iar la Stockholm colonelul DINULESCU RAIU, care a reușit să intre în legătură cu doamna KOLONTAY (1944).-

*de stă
odăvrat.*

ICA ANTONESCU, mai grăbit, face greșala de a trimite la Berna, pe un fost coleg al său BALAN. Acesta nesvînd cali- tațile necesare se descoperă și germanii cer luarea de măsuri imEDIATE.-

Pe ION și ICA ANTONESCU îi neliniștește acțiunea palatului și dau ordin lui EUGEN CRISTESCU de a urmări mai atent palatul. La rîndul său, EUGEN CRISTESCU dă ordin de executare lui BORCESCU. Pe baza educației militare și a mentalității din acea vreme, BORCESCU face un referat prin care arată că el - ofițer - nu poate urmări pe acel căruia i-a jurat credință și care îi este comandantul său suprem. EUGEN CRISTESCU intrigat de o asemenea atitudine, prezintă referatul ofițerului lui ION ANTONESCU, care nu se supără și pune rezoluția: "ofițerul are dreptate". EUGEN CRISTESCU ia măsuri ca totuși supravegherea palatului să se facă, luîndu-și ca ajutor pe PAUL DOBRESCU, plătindu-l lunar între 10-20.000 lei. Cum rezultatul acestor supravegheri ajungeau și la BORCESCU, a fost în măsură să camufleze unele contacte ale celor din palat cu cei din afară și în special în cursul anului 1944.- *concluzie.*

- MIHAI este luat de ION ANTONESCU pentru a face o vizită în Bucovina, în scopul ajutorării "huțulilor". Paza în tot timpul călătoriei și acolo este făcută de agenții S.S.I.-ului.-

- În Transnistria, organele jandarmeriei cu poliția Odessa, descoperă chestiunea D.B.C.M.-lui, adică chestiunea par-

tizanilor din catacombele de la Odesa. EUGEN CRISTESCU dă ordin lui BORCESCU să anunțe printr-o radiogramă pe PERJU C. șeful centrului din Odesa, ca să-l țină la curent cu descoperirile de acolo și cu mersul cercetărilor duse de poliția Odesa, pentru că făcând parte din consiliul de ordine, trebuie să știe despre ce este acolo și la ce stadiu au ajuns. PERJU își arogă anumite merite, deși nu raportase nimic anterior, BORCESCU cere lui EUGEN CRISTESCU să aprobe ca PERJU să facă un istoric al întregii chestiuni. Această lucrare se găsește la securitate. Cel mai în măsură care cunoaște această problemă a O.B.C.M.-ului este POPOVICI IULIAN, fostul prefect al poliției Odesa, care cunoaște participația tuturor la depistarea organizației. PIKI VASILIU însoțit de EUGEN CRISTESCU s-au dus la Odesa, iar rezultatele au fost comunicate numai celor în cauză.-

În toamna anului 1943, direcțiunea generală a poliției descoperă o mare organizație la Sibiu, cu caracter comunist, una a intelectualilor la universitatea din Sibiu și una muncitorească. BORCESCU era de serviciu pe S.S.I. și primește radiograma de la CORNEL POP, rezidentul SSI-ului din Ardeal cu sediul la Sibiu, în care anunță că chestura Sibiu, descoperind o mare organizație comunistă, a trecut la arestări. În radiogramele următoare, din seara acelei zile și a zilelor ce au urmat, CORNEL POP își arogă meritul de a avea participație la această descoperire. Conform ordinului lui EUGEN CRISTESCU s-a cerut lui CORNEL POP să precizeze în ce constă descoperirea sa, dar n-a putut.-

A doua zi, EUGEN CRISTESCU primește vizita directorului GH. RINZESCU, din direcțiunea generală a poliției, prin care află că descoperirea este numai a direcției generale a siguranței și că aceștia ar fi dat ordin chesturilor din Deva, Alba Iulia, Făgăraș, Sibiu și R. Vlcea, să lucreze urgent pentru încheierea cercetărilor. EUGEN CRISTESCU invită în biroul său pe BORCESCU și îi comunică informația adusă de RINZESCU. Scoate un pachet cu 4-500.000 lei pe care îi dă lui RINZESCU și îi spune: să distribui celor ce au un rol în descoperire. Apoi se adresează lui BORCESCU: dacă CORNEL POP descoperă el această chestiune, o raporta la S.S.I. din timp și cerea ca grupa noastră de magistrați să facă cercetările. CORNEL POP afirmă ulterior în raportul său, că stă pînă tîrziu la uşile celor ce anchetează și de aceea întîr-

zie cu rapoartele sale, deci implicit recunoaște că primea numai ce i se dădea prin bunăvoința celor de la poliție, știindu-l că este omul lui EUGEN CRISTESCU. Mai târziu CORNEL POP recunoaște că a vrut să obțină premiu, fiindcă așa anunțase EUGEN CRISTESCU că va da premii mari celor ce reușesc să descopere organizații comuniste, dar n-a reușit nici unul. În plus CORNEL POP urmărea numirea ca funcționar bugetar a diurnistului COSMUTA și nici măcar aceasta n-a obținut.-

RADULESCU C. zis SITA, șeful BORCESCU ca să intervină pentru scoaterea din cauză a lui MIHAIL BENIUC, subalternul său, implicat în chestiunea de la Sibiu. BORCESCU vorbește personal cu BENIUC, care îi expune situația sa și a unor prieteni și săi implicați în organizația de la Sibiu. BORCESCU prin stăruința sa, reușește să scoată din cauză pe BENIUC MIHAIL, ZEVEDEI și încă una sau două persoane.-

Tot la cenzura externă, funcționa și doamna CONSTANTINESCU IASI, care și-a putut menține locul, datorită lui RADULESCU și BORCESCU.-

- Frontul de Est, după episodul capitulării de la Stalingrad, se clatină, datorită ofensivei armatelor sovietice. Capitulara aduce o slăbire a liniei frontului, ceea ce determină pe germani să ceară României să trimită noi efective pe front. Conform promisiunii Führerului lui ION ANTONESCU personal, aceste efective nu vor pleca din țară până ce nu vor fi dotate cu armamentul cel mai nou pe care îl au germanii în special pentru lupta contra blindatelor. Germanii fiind în suferință de efective și datorită situației critice în care se găsesc, cer din nou lui ION ANTONESCU să trimită trupele sale la Cotelul Donului, unde va găsi pe poziție, armamentul promis. ION ANTONESCU ezită, dar Führerul insistă, reînviind promisiunea că trupele vor găsi pe poziție armamentul promis, dar nici azi n-a mai sosit. Din această cauză, armata română a suferit o groznică înfrângere, fiind lovită de blindatele sovietice, pierzând cel mai bun material de artilerie ce-l avea.-

Așa știa Führerul să se țină de cuvânt.-

Din cele de mai sus, cercurile militare și politice concludă: industria germană este pusă la pământ de aviația anglo-americană, deci nu-și mai poate depăși numărul de avioane, tancuri, mașini, armament antitanc etc. de care

dispunea la începutul războiului, nici vorbă să mai dea și României. Nu tot așa se întâmpla în partida opusă anglo-americană-sovietică.-

Frontul se clătina. Germanii erau în derută, începuse retragerea și anunțau: au reușit să reagrupăm forțele în alte regiuni unde pregătim noi bătălii. Incepuse coloanele germane să treacă și prin Galați. Voind să facă o diversivă în opinia publică ca și la Iași (iunie 1941) legatia germană, pe baza unei note primite de la Berlin, cere ca Galați să fie evacuat de evrei, deoarece sînt informați, că ei proiectează să atace coloanele germane ce trec prin acel oraș. ION ANTONESCU dă această notă spre verificare S.S.I.-ului, care constată că nu corespunde adevărului. Legatia germană insistă și se face o nouă verificare de astă dată în colaborare cu poliția. Rezultatul același, negativ. După circa 10 zile, vine intervenția directă de la Berlin, prin care menționează că informația o deține de la un mare funcționar polițienesc, deci ea corespunde adevărului și să se treacă de urgență la evacuarea orașului Galați de populația evreiască.-

Conform celor discutate în consiliul de ordine, EUGEN CRISTESCU comunică lui BORCESCU de a se deplasa personal la Galați și să constate care este adevărul. De asemenea dacă poate identifica pe înaltul funcționar polițienesc. BORCESCU însoțit de magistratul IONESCU RADU, originar din Galați, ia contact cu inspectorul de poliție DANIELEVICI, cu chestorul MIHALCEA C., cu EUSTATIU și cu alte persoane din Galați, constatînd că populația este foarte linistită. A mai constatat că germanii erau în posesia unei note în care erau menționați evreii și comuniștii din Galați, în plus peste 200 de familii de evrei, care habar nu aveau de intenții și se atribuia lor. Nu s-a putut identifica cine dăduse această notă. Conform celor stabilite în consiliul de ordine, s-a dispus internarea în lagăr a 12 sau 14 persoane pe timp de 3 luni, iar guvernul român să garanteze că nu se va întâmpla nimic la Galați.-

Cu greu a renunțat Berlinul la evacuarea orașului Galați, fiindcă dorea să efectueze un mare masacru al evreilor și să creeze României o situație grea externă. Astfel urăscă rădărnicierea oricărei tentative de ieșire din război.-

- În vara anului 1943, ION ANTONESCU fiind serios

bolnav, merge la Govora însoțit de PIKI VASILIU și de EUGEN CRISTESCU. În timpul tratamentului o echipă de 4 romini este parasutată de un avion sovietic, care aveau misiunea de a-l asasina pe ION ANTONESCU. PIKI VASILIU cu jandarii săi îi prinde și după o sumară cercetare, îi ia EUGEN CRISTESCU la închisoarea Malmezon.-

-În toamna anului 1943, mare fierbere la Marele Stat Major, unde se lucra cu ușile închise. TRAIAN BORGESCU face o vizită tizului său ENACHE BORGESCU, care era foarte ocupat cu creierea de noi unități, destinate să ocupe Banatul jugoslav. Pus la curent, TRAIAN cere lui ENACHE sistarea lucrărilor, aici fiind vorba de o problemă mult mai mare decât se crede. ENACHE refuză fără aprobarea lui STEFLEA - șeful Marelui Stat Major. TRAIAN se prezintă acestuia, îl cunoaște fiindcă îi fusese elev în școala militară, apoi tot elev la Academia Militară și expune motivele pentru care cere sistarea acestor lucrări. Roagă pe STEFLEA să-l susțină la ION ANTONESCU, dacă va fi chemat și acesta promite sprijinul său. Pe de altă parte generalul PLEBS, fost în armata română și profesor la Academia militară, acum trecut în armata germană, se găsea ca comandant militar al Banatului jugoslav. Era văzut dese ori luînd masa la Timișoara. Se simțea mai bine în țara pe care o părăsise decât în Jugoslavia. La ordinul guvernului german oferă și el guvernului român acest teritoriu. BORGESCU își face referatul, arătînd substratul acestei generozități germane, care ne pune în conflict cu jugoslavii în scopul de a ne îngreuna situația externă și ar fi bine ca România să refuze această ofertă. ION și ICA ANTONESCU sesizați de referatul lui BORGESCU, renunță definitiv la ocuparea Banatului jugoslav.- *Pro mulți vă rusosli sunt.*

-ION ANTONESCU dorind a cunoaște doleanțele fruntașilor politici din Chișinău și Cernăuți, dă ordin lui EUGEN CRISTESCU, să se facă un sondaj informativ la fața locului. La rîndul său, EUGEN CRISTESCU cere lui BORGESCU, să se deplaseze personal și să ia contact cu acești fruntași politici. La Chișinău, BORGESCU ia contact cu Pan HALLIPA, cu părintele GUGIUNJA și alții, iar la Cernăuți cu: DORI POPOVICI, FLONDOR, RAKMAN și alții care au expus doleanțele lor prin niște memorii, arătînd că sînt excluși de la administrarea provinciei respective, industriile sînt în mâinile veneticiilor, provincia neglijată, iar ei ignorați. ION ANTONESCU a găsit juste aceste desiderate și urma să ia măsuri de satisfacere.-

-Președintele comunității evreiești din România, Dr. FILDENMAN, din cauza atitudinii sale este trimis în Transnistria

din ordinul lui ION ANTONESCU. BORCESCU prinde un moment favorabil în care ION ANTONESCU oscila ca să-i acorde clemența și-l aduce de urgență la București, punându-l pe conducător în fața unui fapt împlinit. Doamna HABERSTADT susține că doctorul ³⁰¹ FILDERMAN ar fi mulțumit personal, lui BORCESCU, pentru eliberarea sa.-

- Artista teatrului "Barașeu" JENY SMILOVICI, nu putea pleca din țară, din cauza germanilor, se susțineau că, manuscrisele în idiș ce le avea asupra ei și pe care dorea să le ia cu ea, sînt acte de spionaj de mare importanță. BORCESCU intervine, ca și în cazul LIZETTE VEREA, spunînd că își ia el răspunderea, dîndu-i astfel posibilitatea să plece.- *apareu gura căli
lauri a curat.*

- Teatrul "Barașeu" avea dese arestări din rîndul artiștilor săi, din partea prefecturii poliției capitalei ca: AGUIA BOGOSLAVA, KILI MARKOV, BEATTE FREDANOV etc., suspectați de activitate comunistă. OTTO MASCOVICI sau alții aduceau la cunoștința lui BORCESCU, care îl știa un susținător al teatrului și artiștii erau eliberați.-

- Artista LENY CALER dezolată că soțul ei SCARLAT FRODA, critic teatral, a fost internat în lagărul de la Tg.Jiu, cere lui BORCESCU să intervină pentru eliberarea lui. În cîteva zile SCARLAT FRODA și-a putut relua activitatea.-

- ANNY LEON intervine pentru eliberarea din lagăr a lui ALFREDO MORENO, armator din Brăila, care nevoind să cedeze o sumă de bani unor polițiști, a fost ridicat și dus la lagărul de la Tg.Jiu. BORCESCU intervine la PIKI VASILIU, ca și pentru SCARLAT FRODA și obține eliberarea lui.-

- NICHESOR STANESCU, BEGNESCU FLORIN și alții solicită lui BORCESCU scutirea de taxe a unor evrei săraci și scutirea de muncă. BORCESCU le obține de la RADU LECCA, fără nici o obligație pentru cineva.-

- Era toamna anului 1943. Frontul se apropia spre țară. BORCESCU pune problema evreilor din Transnistria și cere evacuarea lor în țară, intrucît Transnistria devenind în curînd teatru de operații, viața acestora este periclitată. N-a reușit în total, dar un număr de aproape 10.000 evrei tot au fost aduși.-

- În septembrie 1943, BORCESCU prezintă lui EUGEN CRISTESCU ordinul de repliere dat centrelor și subcentrelor S.S.I. din Transnistria și Basarabia, care se va pune în aplicare, automat, cînd trupele vor ajunge la Bug. EUGEN CRISTESCU foarte surprins, căci această eventualitate nu o credea stît de apropiată, spune: "germanii au încă forțe suficiente de a opri ofensiva sovietică. În plus au niște descoperiri noi, care va întoarce si-

situația frontului total în favoarea lor". BORCESCU răspunde: "Eu ca militar sînt mai prudent și vreau ca centrele și subcentrele să știe ce au de făcut, în evacuarea ce urmează să se facă". După o scurtă perioadă de timp EUGEN CRISTESCU spune lui BORCESCU: "ai cunoscut situația frontului mai bine ca mine:.-" 302

- După defilarea din 10 mai 1943, într-un moment de sinceritate tot el recunoaște: "BORCESCU are dreptate. SSI-ul s-a îndepărtat de misiunile sale prevăzute inițial de Marele Stat Major - dar ce pot face?

- mai întîi, ION ANTONESCU dă ordine directe pentru executare;

- al doilea, de la consiliul de ordine primesc ceea ce mai pot face în cadrul serviciului;

- dar uneori se trezește în mine deprinderile mele de vechi politist. Nu m-ați văzut de 10 Mai?! Fără să am vreun ordin, m-am trezit făcînd ordine, ca orice comisar pus pe linie, pînă a venit unul de m-a scos, spunîndu-mi să-mi iau locul, că vin trupele la defilare.-

De aceea dvs. nu sînteți angajați cu nimic în acțiunile mele, cel mult PROCA, care mai trîntește și el cîte una, ca să fie pe planul nemților.-

- Eșalonul operativ trimite lui BORCESCU raportul: "Luptele de pe front devenind din ce în ce mai grele, din cauza partizanilor care devenind foarte activi, unii mari comandanți cer aprobarea împușcării acestor partizani, fără a mai fi judecați de tribunalele militare".-

Eșalonul operativ știa că există o aprobare în acest sens, și de aceea trimiteau aceste cereri ale marilor comandanți spre grabnică rezolvare. BORCESCU dîndu-și seama de situația generală, de încercările ce se fac pentru ieșirea României din război, tergiversează răspunsul cu secția juridică a SSI-ului și cu Direcția Justiției Militare din Ministerul Apărării Naționale și nu dă răspunsul pînă la 23 August 1944.-

BORCESCU putea să scoată ordinul inițial din 1942 primit de la LISIÉVICI, cu aprobarea lui ION ANTONESCU și să-l repună în funcțiune, dar nu a făcut-o.

- Pe plan extern, se discute planul economic al lordului REDVARRIG, care urma să fie pus în practică după război. Apusenii întotdeauna au spus: războiul este ușor de făcut, pacea este mai greu de organizat. Planurile economice trebuie

să contribuie la o pace durabilă. BORCESCU procură noul studiu economic, îl prelucreză cu specialiștii de care dispunea și dispune trimiterea lor la toate forurile competente. Aceasta în scopul de a-l studia și ele la rândul lor și pentru a se putea încadra în sistemul economic propus, dacă va fi cazul.-

- În interiorul țării, frământări prevestitoare de vremuri grele. Un denunț ajunge la ION ANTONESCU, în care se specifică că: generalii NICULESCU C. (de la palat), NEGULESCU GH. (comandantul corpului de grăniceri) și TRINCU ATANASIE (comandantul Diviziei de la Odesa), complotează contra sa, probabil pentru înlocuirea sa de la conducere. EUGEN CRISTESCU dă nota spre verificare lui GR. PETROVICI, care pe baza unei confirmări date de un ofițer, prezintă nota ca adevărată. Consecința ar fi fost gravă, dar EUGEN CRISTESCU ezită și o dă lui BORCESCU. Din verificarea acestuia rezultă că cei trei generali se întâlneau și discuteau situația frontului, că germanii nu mai sînt capabili să oprească ofensivele sovietice și probabil că conducerea statului va găsi soluția cea mai bună, de a eși din situația critică în care ne găsim -deci nici vorbă de complot- informația tendențioasă. Totuși ION ANTONESCU a mutat pe generalul NICULESCU C. de la palat la comanda Corpului V Armată, iar ceilalți doi au rămas la comenzile lor.-

După verificarea lui GR. PETROVICI, trebuia ca toți trei generalii să fie scoși din armată și judecați.-

- Un mare penalist în acea vreme, V.V. STANCIU, este arestat de prefectura poliției capitalei, pentru activitate de stînga. BORCESCU cunoscîndu-i activitatea sa democratică, antigermană și profesională din 1938 cînd a luat parte la un congres internațional pentru organizarea penitenciarelor și a vieții deținuților, cu desființarea muncii obligatorii, care aprobarea lui EUGEN CRISTESCU să-l scoată de la prefectura poliției capitalei și să-l pună în libertate. Aprobarea dată, după două zile de arestare a fost pus în libertate.-

- În interiorul S.S.I.-ului discuții mari pe teme avansărilor de funcționari. Clica germano-filă MICANERU-PROCA-GEORGESCU cereau excluderea lui NIC. STANESCU de la avansare. De altfel au încercat să-l îndepărteze din serviciu pe motiv că este căsătorit cu o evreică. BORCESCU l-a susținut, deoarece îl considerase ca pe un funcționar bine pregătit, serios și discret. Îl avea ca șef al problemei politice, una din dificilele probleme interne. Cu toată opoziția germanofililor,

BORCESCU reușește să-l avanseze la gradul de "director" pe NIC. STANESCU.-

Intr-o dimineață, NIC.STANESCU palid și tremurând intră în biroul lui BORCESCU și îi comunică: "-ajuns în dreptul secției de contrasabotaj (în capul străzii Ionescu Gion) s-a tras un foc de revolver asupra mea. Am auzit sueratul glonțului, care s-a infipt în uluca din stînga mea. L-am scos și vi-l prezint".

Bine, nu te alarma, răspunse BORCESCU, voi lua măsuri. Nu te arăta speriat și contează pe mine.-

BORCESCU convoacă pe MICANDRU și PROCA la EUGEN CRISTESCU și comunică cazul lui NIC.STANESCU. În continuare spune: dacă se introduc în S.S.I, aceste practici străine, eu știu să răspund prompt, în plus voi raporta lui ION ANTONESCU. EUGEN CRISTESCU, foarte surprins de cele auzite, cere lui MICANDRU și PROCA să ia măsuri contra acestor provocări, fiindcă ION ANTONESCU nu iartă. Aceste procedee chiar în interiorul unei unități nu sînt admisibile. BORCESCU te rog să nu dai curs acestei chestiuni.-

NIC.STANESCU s-a dovedit un democrat convins și a fost tot timpul alături de BORCESCU cît a fost în serviciu.-

- Să urmărim puțin și activitatea germană în țară.

Germanii prin KILLINGER cereau lui ION ANTONESCU închiderea tuturor elementelor de stînga și internarea lor în lagăre, precum și a tuturor politicienilor ce erau contra războiului. De altfel germanii mai încercase să ridice pe toți cei menționați mai sus, motivînd că au lagăre speciale constituite pentru toți cei din Franța, Belgia, Olanda, Austria și chiar Ungaria. ION ANTONESCU a refuzat, sustinînd că el stăpînește situația. În consiliul de ordine se hotărîse să se institue următoarele măsuri:

-chemarea celui în cauză, la secția juridică a SSI-lui de la Malmazon, unde semna o declarație, prin care își lua obligația ca să înceteze orice activitate politică pe timpul războiului; (cum au fost: AUREL BENTOIU, BUZESCU de la M.Oficial, AUREL DOBRESCU etc.);

-domiciliu obligatoriu pe 3 sau 6 luni, chiar la domiciliul celui în cauză uneori (MIHAIL GHELMEGHANU);

-internarea în lagăr pe 3 sau 6 luni (MIHAIL RALSA, RADESCU, GH. MAURER, NICUSOR GRAUR etc.);

-și internarea în lagăr pe tot timpul războiului a comuniștilor activiști (GH. GHEORGHIU-DEJ, TANTI CRACIUN, NEAGU ANDREI și toți comuniștii de frunte).-

Germanii și-au îndreptat privirea și asupra d-lui profesor MIHAIL RALEA și a lui MIHAIL GHELMEGEANU. De abia s-a putut obține o detenție limitată în lagăr pentru MIHAIL RALEA și un domiciliu obligatoriu la locuința sa din București pentru MIHAIL GHELMEGEANU, pe timp limitat. Avocatul BĂGULESCU FLORIN s-a interesat tot timpul de soarta celor doi menționați mai sus și a cerut eliberarea lor, fiind susținut de BĂGULESCU în același sens.-

Germanii au mai schițat și o răpire a lui IULIU MANIU, care era cunoscut ca unul ce susținea permanent egirea României din război. IULIU MANIU plecase din Sinaia, urmat la circa 100 m. de mașina S.S.I.-ului, care făcea supravegherea lui, dar și paza. Agenții observă că o mașină germană cu număr de Sibiu, se intercalează între ei și se ține continuu după mașina lui IULIU MANIU. La o oprire la Cîmpina, agenții telefonează șefului lor direct IONESCU VICTOR, raportînd despre această suspectă mașină germană. La rîndul său IONESCU VICTOR comunică lui BĂGULESCU, care dă ordin primului să le iasă în întîmpinare cu mașina, înainte de Băneasa și să acționeze în raport de situație. În apropiere de Băneasa mașina germană barează mașina lui IULIU MANIU și îl somează să se urce în mașina germană. Cele două mașini ale SSI-ului cu IONESCU VICTOR se opresc și somează pe germani să-și vadă de treabă. Germanii recunoscînd că sînt SSI-ști, au cerut scuze, spunînd că au făcut o confuzie. Drept mulțumire, IULIU MANIU a cerut lui BĂGULESCU, la 24 August 1944, ca agenții care au fost la el, să rămînă în continuare de serviciu la el.-

Starea de spirit a germanilor aflați pe teritoriul român, relativ bună. Erau unii care manifestau îngrijorare. Își dădeau seama de lipsa de efective de pe front, -producția de război în scădere-, de imposibilitatea de a ridica efective din cele ce le aveau în Franța, Belgia, Olanda, Jugoslavia - Balcani-Ungaria plus România, unde au ținut efective între 70.000 pînă la 150.000 oameni, denota teama ce o aveau de surprize neplăcute în aceste țări, dacă micșorau efectivele. Speranța lor era în noile invenții: cel atomic, avioane cu propulsie și armament antitanc. Totuși mulți dintre ei considerau războiul ca pierdut.-

Germanii lansează în țară o serie de fotocopii hărți, în care indicau viitoarele hotare ale României și anume: R. Tisa - R. Bug, Timocul și cadrilaterul. Fotocopiile de hărți

ale Ungariei indicau: întreg Ardealul- Banatul, Bacica, Slovenia și Slovacia; A Bulgariei indica: "acedonia greacă și jugoslavă, Timocul, Dobrogea, iar la sud eșirea la Marea Egee cu Salonic, Cavala, Dedeagaci (Galipoli -Turcia). Intrebați care din aceste hărți va fi cea reală, raspundeau: a acelor care vor face cele mai mari sacrificii pentru cîștigarea războiului. In realitate Führerul urmărea: Banatul român, jugoslav și maghiar să formeze "Donaulandul", condus cu ajutorul svabilor sub un "gauleuter" german. De la Tisa pînă în Carpați, deci întreg Ardealul -un stat german- sas - condus de un gauleuter (ANDREIAS SCHMIDT). României i se dădea Transnistria în care trebuia să-și transfere întreaga populație românească din Ardeal, pentru ca acesta să rămînă curat german. ION ANTONESCU spera totuși să salveze Ardealul. Cercurile noastre politice considerau pe Führer dement.-

După primul război mondial, au fost cîțiva oameni politici, care au propus: dispersarea populației agricole svabe și ungare, cei mai buni, plasați în toate regiunile agricole ale țării ca îndrumători agricoli și zootehnici, iar în locul lor duși români. De asemenea romanizarea frontierelor pe o fișie de 20 km. Propunerea a căzut, întîmpinînd greutăți prea mari.-

- Colonelul german SCHNIDLER, fiind mutat de la Paris la Odesa, a trecut prin București pe la centrala S.S.I.-ului. In scurt timp se împrietenești cu BORCESCU, căruia îi declară că a fost mutat de la Paris ca fiind antihitlerist. A arătat că situația în Germania este critică, că există un puternic curent antihitlerist, însă S.S.-ul lui HIMMLER este vigilent. După ce a expus cele de mai sus, întreabă pe BORCESCU, dacă poate rămîne în țară după război. Acesta i-a promis cu condiția de a fi folositor noii patrii, lucrînd pentru ea, ceea ce a admis imediat. Prin EUGEN CRISTESCU a fost pus la curent și ION ANTONESCU, de cum văd germanii situația din propria lor țară și a războiului.-

Atentatul din Germania, contra lui HITLER n-a constituit nici o surpriză, fiindcă era explicabilă reacțiunea poporului german contra aceluia ce-l ducea la dezastru. Reacțiunea hitleristă a fost violentă, fiind silit chiar mareșalul ROMMEL să se sinucidă. Aceste frămîntări din Germania ne-a permis să avem o atitudine mai fermă, iar palatul și

toate partidele politice să se ocupe mai intens de eşirea noastră din război.-

In țară.

Este interesant a se menționa și despre "Consiliul de ordine" ce funcționa pe timpul regimului antonescian separat de subsecretariatul de stat al ordinei. Se întrunea cam odată pe lună, în localul Președinției Consiliului de Miniștri, sub președinția lui ION și ICA ANTONESCU. Era compus din: PIKI VASILIU, EUGEN CRISTESCU, direcția generală a poliției prin IONEL STANESCU și spre sfârșitul războiului prin DIACONESCU și PALANGEANU. Cei mai activi și plini de inițiativă erau: PIKI VASILIU pentru a arăta că merită încrederea lui ION ANTONESCU, în fond ca să-și acopere marile afaceri ce le făcea fie cu evreii, fie cu alții și EUGEN CRISTESCU care dorea să ajungă ministru al informațiilor. Era sprijinit în acest sens de ICA ANTONESCU, PALANGEANU și DIACONESCU, rezervați. TOBESCU după cum îi dicta PIKI VASILIU sau EUGEN CRISTESCU cu care se afla în foarte bune relații. Toți preocupați de problema comunistă, care din ce în ce devine mai puternică, mai activă. Poliția descoperise organizația comunistă de la Sibiu și Plocești. În urma propunerilor lui PIKI VASILIU și EUGEN CRISTESCU, consiliul de ordine hotărăște ca să se creeze un organ nou de depistarea organizațiilor comuniste, fiindcă cele existente nu sînt suficiente și anume o "Brigadă specială comunistă" atașată la prefectura poliției capitalei.-

EUGEN CRISTESCU reîntors la serviciu, cheamă pe BORCESCU și IONESCU VALERIU în biroul său și le comunică hotărîrea consiliului de ordine, că și-a luat angajamentul ca S.S.I.-ul să contribuie cu 20 agenți și 4 mașini auto, salariile luîndu-le tot de la S.S.I.-

BORCESCU se adresează lui EUGEN CRISTESCU: "Credeți că este oportună creierea de asemenea unități anticomuniste, cînd noi umblăm să ieșim din război? Ne plîngem că germanii caută să ne creeze dificultăți în exterior și acum ni le complicăm singuri în interior!".-

"N-am fost eu cu ideea,-răspunde EUGEN CRISTESCU- dar s-ar părea că ai dreptate. Acum nu mai putem face nimic".

"Ba, da -răspunde BORCESCU- voi interveni personal la PIKI VASILIU, PALANGEANU, IONEL STANESCU și cu toții, la primul consiliu de ordine, să cereți să se renunțe la crearea acestei brigăzi, care ne-ar aduce complicații, în plus pentru

germani un motiv de a se interesa de problemele interne".-

În fața acestei situații, ION ANTONESCU a renunțat . Altfel noi valuri de arestări și condamnări ar fi avut loc. A rămas în funcție numai brigada specială legionară.-

-Tot timpul războiului, s-au făcut de PIKI VASILIU, câteva internări în lagăre a unora ce le expirase condamnarea avută și executată în închisoare. Motiva că "Consiliul de ordine" a hotărât, ca numai pe timpul războiului să se țină în lagăr sau cu domiciliu obligator pe comuniștii activi în propagandă sau capabili de a comite acte de sabotaj. Internările în lagăr să se hotarască tot în consiliile de ordine. PIKI VASILIU spunea: măsuri excepționale pentru stări excepționale.

-Tot PIKI VASILIU trimetea periodic câte o comisie de verificare și triere a celor din lagărul de la Tg.Jiu. Comisia era prezidată de un ofițer superior din jandarmi uneori de IONESCU și era compusă din câte un delegat al fiecărei instituții. Uneori EUGEN CRISTESCU spunea: "Dute la PETROVICI, să vorbești și cu prietenul nostru BURSTEIN. Rezultatul confidențial". Alte ori spunea lui BORCESCU: "Trimite un delegat, fiindcă eu n-am interes". Așa au plecat: GH.MIHAI, MIHALCEA și MIRCEA BOLDUR, care din proprie inițiativă cereau eliberarea cazurilor nedrepte. Uneori chemau la telefon pe BORCESCU: "putem cere eliberarea cutare sau cutare"(surorile NICODEM etc). Se răspundea afirmativ. Acest lucru nu conveneau lui IONESCU VALERIU și protesta, susținând: "toate instituțiile trimis delegați de la problema comunistă, numai "capul pătrat" recte BORCESCU nu".-

-DIACONESCU, directorul general al poliției, fiind întrebat de ICA ANTONESCU și germani dacă poate asigura transportul pe C.F. a peste 1000 evrei de la Grigore Ghica Vodă la Constanța, fără ca aceștia pe traseu să debarce din tren și să se răspîndească în țară. BORCESCU fiind întrebat de DIACONESCU, dacă poate să-l ajute, acesta i-a răspuns afirmativ, astfel că evreii au putut ajunge la Constanța în bune condițiuni, cu destinația Palestina.-

-PAUDELIS, un mare afacerist din București, aflând că se fac transporturi cu evrei pe calea mării și deci posibilitatea de a face o bună afacere, închiriază un vas vechi grecesc "Struns". Vasul în apropiere de Bosfor se scufundă,

înecînd aproape pe toți pasagerii acelui vas. Unele cercuri din București și Constanța acreditau zvonul că vasul "Struna" s-a lovit de o stîncă la intrarea în Bosfor, iar alții susțineau că vasul a fost torpilat de un submarin german, ceea ce pare verosimil.-

-Crucea Roșie Română a organizat un transport de 500 copii evrei, pe calea ferată prin Giurgiu-Rusciuk-Istanbul. COSTINESCU -președintele Crucii Roșii- roagă pe ICA ANTONESCU să aprobe ca nepotul său DAN BRATIANU să însoțească acest transport. BORCESCU primind ordin în acest sens, prin delegatul său GH.MIHAI ce-l avea la comisia pașapoartelor, îi obține pașportul, mai ales că se afla în bune relații de prietenie cu DAN BRATIANU.-

-Anul 1943 se încheie cu arestarea doctorului PETRU GROZA. Un denunț dat germanilor arată că, PETRU GROZA pregătește circa 2000 de partizani în Hunedoara și va ataca coloanele germane, interceptînd comunicațiile de pe Valea Mureșului. Nota a fost dată direcției generale a poliției, care procedează la arestarea și cercetarea sa. Intre timp, doamna VETURIA GOGA, PAMFIL RIPOSANU, IULIU MANIU și chiar POPESCU DUMITRU, ministru de interne, intervin pe lângă ION ANTONESCU ca să-l elibereze, dînd ordin în acest sens. Cum nota era a legației germane, ordonă ca S.S.I.-ul să verifice tot ceea ce i se pune în sarcină lui PETRU GROZA. A fost adus la Malmexon în cursul lunii decembrie 1943. BORCESCU a fost însărcinat cu facerea acestei cercetări. Din fericire BORCESCU îl cunoștea pe PETRU GROZA de la Deva și cum știa de proveniența notei în cauză la germani, face un referat favorabil, susținînd că el, fost caporal în armata austro-ungară, nu putea conduce o masă de două mii de oameni, care trebuiau echipați, înarmați și hrăniți zilnic. În zonă nu s-a identificat grupări în acest sens. În concluzie, cere eliberarea sa și ca germanii să nu fie impacientați de activitatea doctorului PETRU GROZA, S.S.I.-ul își ia obligația de a-l supraveghea permanent. ION ANTONESCU a pus rezoluția pe referatul lui BORCESCU "să fie eliberat". După 28 zile, doctorul PETRU GROZA părăsește liber Malmexonul. PAMFIL RIPOSANU îl aștepta cu mașina la poartă, pentru a-l duce direct la Deva. Cum a fost tratat, în timpul detenției, o arată d-rul PETRU GROZA în lucrarea sa "În umbra celulei".-

- Anul 1944, spuneau toți, că este anul care va aduce pacea.-

La începutul lunii februarie, BORCESCU prezintă lui EUGEN CRISTESCU, o mare lucrare documentară, care s-a durat aproape 3 luni și peste 500.000 lei cheltuiți, anume: "Infiltrația germană în economia românească".-

ION ANTONESCU a fost surprins de adâncă infiltrație germană și spunea că va lua măsuri.-

- La Odessa este doborât un avion sovietic. TRINCU ATANASIE, comandantul diviziei locale, dă ordin ca ofițerul sovietic să fie înmormântat ca un erou căzut la datorie. Mai mult chiar, TRINCU ține o cuvântare în cinstea acestui erou. Germanofiliile informează pe ION ANTONESCU că TRINCU a preamărit eroismul sovietic. ION ANTONESCU gata să-i ia comanda și să-l scoată din armată. Se dă spre verificare grupei militare din S.S.I.- BORCESCU stabilește adevărul. TRINCU a menționat că aviatorul sovietic a căzut ca un erou, dar a cerut ostașilor români să fie și ei tot așa de bravi, căci eroii sînt cinstiți ori unde, numai lașii sînt disprețuiți. Românii au eroii săi și vor mai avea. În fața acestei situații, ION ANTONESCU a replicat: era mai bine dacă nu vorbea, dar n-a luat nici o măsură contra lui TRINCU.-

- La începutul lunii martie (1944) înainte de bătălia de la Uman, în care germanii puneau mari speranțe de izbândă, BORCESCU cere lui EUGEN CRISTESCU să-i prezinte lui ION ANTONESCU situația politică și militară cu concluzia că acum este timpul cel mai favorabil pentru eșirea României din război. EUGEN CRISTESCU neavînd curaj, cere lui BORCESCU să-l însoțească la ION ANTONESCU, pentru a expune situația militară și concluzia necesară, după ce o expune el pe cea politică. ION ANTONESCU după ce îi ascultă pe amîndoi, se infurișă și începe să strige: "o să mă învățați ce am să fac? Băgați-vă mințile în cap, numai eu dispun". BORCESCU roagă să fie trimis pe front. ION ANTONESCU, tot infuriat, răspunde: "Bagă-ți mințile în cap și stai unde te-am pus. Ești într-un serviciu ordonat".-

ION ANTONESCU părea bolnav și obosit. Acei ce lucrau mai aproape de el, erau îngrijorați că tocmai în aceste timpuri grele, el este bolnav.-

- Conform avertismentelor date la radio Londra, la 4 aprilie au început bombardamentele seriene de o amplasare navă-

zută pînă atunci în România. Din prima zi, un cartier întreg din București a fost pus la pămînt și foarte multe victime onestice. S-a dispus ca toate departamentele și instituțiile de stat din orașele bombardate (București, Ploiești, Brașov, Timișoara) să se disperseze. S.S.I.-ul trece la Joița și Măgurele, iar la centrală în București a rămas numai BORCESCU cu secția sa.-

-Ofițerii de la Marele Stat Major dîndu-și seama de situație, iau legătura cu palatul, dar teama de a nu fi descoperiți, solicită lui BORCESCU ajutorul său, COMISEL PANTELIMON, NARCESCU și alții îi confiază, sub cuvînt de onoare, secretul lor. Că au luat legătura cu palatul și pregătesc efectivele pentru a face chiar cu forța eșirea din război. BORCESCU le-a promis că îi va acoperi și ajuta. Acțiunea palatului o acoperea încă din anul trecut. Le comunică, că datorită situației lui, a încercat în martie să prezinte lui ION ANTONESCU situația favorabilă pentru eșirea din război, însă acesta l-a gonit. BORCESCU a acoperit într-adevăr acțiunea palatului și a Marelui Stat Major, atît față de ION ANTONESCU cît și de germani. De asemenea a acoperit acțiunea partidelor politice ce urmăreau acelaș scop. IULIU MANIU ca și DINU BRATIANU se întâlneau cu partizanii săi la Brașov, Sinaia, București, Florica, Bolintin etc. și de fiecare dată se dădeau note informative inofensive. Palatul prin general DAMACEANU și MOCSONYI a luat contact cu ing. CEAUSU (recte dl. EMIL BODNARAS) educîndu-l la palat. Despre aceste contacte nu s-au dat note informative, că ar fi sărit în sus atît ION ANTONESCU cît și germanii. De altfel, aceștia din urmă se interesau de dl. EMIL BODNARAS, însă întotdeauna BORCESCU le spunea că este sub stricta sa supraveghere, că el are domiciliu obligatoriu la Brăila, că îi cunoaște întreaga activitate și să nu se bage nimeni pe fir.-

- În interiorul S.S.I.-ului discuții pe chestiunea contrasabotajului. GUTA PETROVICI comunică lui BORCESCU: - PROCA cu contrasabotajul lui face victime în lumea muncitorească și în comunism. "Domnule PETROVICI -răspunse BORCESCU- eu atras atenția d-lui EUGEN CRISTESCU, de cînd a permis ca PROCA să-și facă agentură proprie în fabrici și uzine. La fiecare internare în lagăr sau trimiteri pe front, EUGEN CRISTESCU ridică din umeri, ceea ce înseamnă că PROCA este susținut de nați și il doamnă. În 1942, spunea că se va înțelege cu PROCA, dar acum văd că și dta. ca și el își dă dreptate".-

Cu altă ocazie, NIC. STANESCU remarcă că contrasabotajul va aduce dificultăți serviciului. "Da -răspunse BORCESCU- dar în ziua răspunderilor totul va cădea pe EUGEN CRISTESCU și pe IONESCU VALERIU, căci PROCA o va șterge cu nemții sau va dispărea. Desnodământul s-a văzut în martie sau aprilie 1945, când PROCA cu ajutorul său PACESCU, s-au sinucis în celulele închisorii Malmezon.-

- ION ANTONESCU solicitat de câțiva macedo-români, trimite ceva ajutoare -alimente- populației macedo-române din Grecia. Cu această ocazie a profitat și o parte din populația grescă. La legația română din Atena s-au distribuit alimente tuturor celor ce veneau în contact cu legația română. Criticile au fost prompte -ajutoarele erau din Transnistria, fiindcă pe cutii în loc să fie scris România scria Transnistria.-

- Tot ION ANTONESCU a intervenit la Fuhrer să elibereze pe toți prizonierii jugoslavi de origine română. S-au adus în țară circa 2000 de români, unde au fost ținuți pentru reafacere circa o lună de zile și trimiși apoi la vetrele lor. Aproape toți erau originari de pe valea Timocului. S-au plîns că sîrbii, ca și bulgarii la Est de Timoc, nu dau voce românilor să aibă școli și biserici și amenințați cu desnaționalizarea. Idem macedo-românii din Bitolia s-au plîns că sîrbii le-au închis liceul și școlile ce le aveau rămas de pe vremea stăpînirii turcești.-

- În cursul lunii mai, BORCESCU este interpelat de prietenul său DAN BRATIANU, de la societatea de telefoane, dacă este dispus să ia contact cu un personaj din "Intelligence-Service", căci insistă să vorbească. Cere de asemenea cuvîntul de onoare că nu va fi arestat. A doua zi, într-un birou al societății de telefoane, BORCESCU se întâlnește cu GEORGE DORAND. Acesta din urmă spune: "Vă vorbesc în numele Angliei. Stim că sunteți șeful rezistenței oficiale contra germanilor. Vă somez în numele Angliei de a proceda cu urgență la eliberarea grupului de spioni în frunte cu profesorul ECK, prinși în regiunea Odobesti (Putna) de către elementele Marelui Stat Major, în colaborare cu germanii, în mîinile cărora se găsesc. Trebuie procedat urgent, înainte ca germanii să le facă vreun rău. Vă facem direct răspunzător de viața lor. Aveți cuvîntul de onoare, că în schimb Anglia va ajuta România să iasă din situația grea în care se găsește.-

BORCESCU promite că va interveni, dar cere timp de maximum 48 ore. Acesta după ce ia deslegare de la EUGEN CRISTESCU și ION ANTONESCU procedează rapid pentru ridicarea spionilor de la germani. Pe baza convenției ce exista între români și germani -că spionii prinși pe teritoriul României revin de drept S.S.I.-ului- BORCESCU obține întregul grup de spioni, pe care l-a cazat în închisoarea Malmeson. Profesorul ECK era profesor de bizantologie la Universitatea din București și era șeful I.S. pentru România și Europa centrală. Avea ca secretară pe MARGHERIT HALLER și spunea că lucra în folosul frontului de est.-

După 36 ore, BORCESCU se reîntâlnește cu GEORGE DORAND. Acesta îi mulțumește și accentuează că, cuvântul Angliei va fi respectat.-

- La începutul lunii iunie, din ordinul lui EUGEN CRISTESCU, BORCESCU conduce pe profesorul ECK la domiciliul lui ICA ANTONESCU din str. Batiștei. Discuțiile au fost în legătură cu plecarea lui BARBU STIRBEY la Cairo. Acesta din urmă însoțit de fiica sa și de dl. VISOTIANU, au plecat la Cairo-Ankara. BARBU STIRBEY a rămas foarte surprins, când la aeroportul din Cairo este întâmpinat de un colonel englez care în cea mai autentică limbă românească, îi urează bun venit. Era MASTERSOHN, directorul general al rafinării "Unirea"-Plocești și cetățean de onoare al aceluia oraș. Ei au fost îndrumați la Ankara, pentru a lua contact cu ambasadorul sovietic, căci armistițiul trebuia încheiat la Moscova.-

- Pe Valea Prahovei a început sezonul de vară. Lume mai puțină, țara este în război. Multe hoteluri sînt ocupate cu răniți, iar la "Athenée Palace" patronajul funcționează în plin. Sîmbătă și duminică aglomerația este mult mărită din cauza că de la departamente și instituții se imbulzesc toți la munte. Mulți domni și mai ales doamenele curioase seerg să vadă lagărul de la Timiș al aviatorilor englezi și americani prizonieri.-

La Sinaia se remarcă doi ofițeri mari ce seerg împreună: SANATESCU de la palat și VASILIU RASCANU, comandantul militar al zonei petrolifere. Sînt veseli și spun la multe persoane sub formă discretă: ION ANTONESCU va fi înălțurat de la guvern, vom face noi guvernul și imediat vom eși din război, încheind pacea.-

///.

Organizația "Todt"-Sinaia, plină de spioni și agenți germani, sînt în curent cu ce colportează SANATESCU și VASILIU RASCANU. KILLINGER cere lui ION ANTONESCU arestarea acestor ofițeri. Imprudențe tocmai în perioada cea mai critică. Se știa că germanii n-au glumit cu HORTY în Ungaria, băgîndu-l în lagăr. ION ANTONESCU fiind vorba de SANATESCU de la palat, ordonă o verificare urgentă. EUGEN CRISTESCU spune lui BORCESCU: "Să te vîd cum o scoți la cap cu SANATESCU, că nemții sînt furioși. Tocmai la Sinaia s-a găsit să vorbească, unde ei au centrală de spionaj".-

După cîteva zile, BORCESCU prezintă rezultatul: germanii interpretează greșit. E adevărat că SANATESCU este văzut cu VASILIU RASCANU. Primul este un om de spirit, face diferite complimente sau apropouri la frumusețea doamenlor, la atitudinea unor domni -un banc- sau cite un spirit chiar cu caracter politic, dar fără a fi vorba de înlocuirea regimului, deci nu corespunde realității cele semnalate de germani,- ION ANTONESCU pentru a da totuși satisfacție lui KILLINGER, dă ordin lui PANTAZI, ministrului de război, să le facă observațiile verbale cuvenite, așa că ofițerii au scăpat fără alte sancțiuni.-

- Tot în luna iunie sînt lansați în jud. Vlasca, trei parașutiști englezi: CESTERLEIN, PORTER și MEDEIANU, care aveau misiunea de a lua contact cu palatul și cu partidele istorice. Ei fiind prinși de jandarmi, au fost cazați într-un apartament de la inspectoratul general al jandarmeriei și li s-a dat posibilitatea ca să-și îndeplinească misiunea dar sub controlul lui PIKI VASILIU și al lui EUGEN CRISTESCU.-

In țară se desfășura o vie activitate politică.

Peste tot au loc conciliabile politice și se fac pregătiri pentru eșirea din război. Germanii cu aceeași atențiune urmăreau situația internă, dar se mulțumeau cu ceea ce le dădea BORCESCU și oamenii săi, care făceau cu adevărat operă de desinformare.-

Activitatea politică se desfășura pe 4 linii și anume:

- prima - linia palatului, care era cea mai activă. MIHAI se consulta cu: SANATESCU, SAVEL RADULESCU, NEGEL, NICULESCU-BOZESTI, general NICULESCU C., STIRCEA MOCIONYI, DAMACBANU, IONESCU EMILIAN, cu soei de la Marele Stat Major și separat cu IULIU MANIU și DINU BRATIANU.-

-cu ICA ANTONESCU -nehotărît- juca pe două tablouri, crezîndu-se abil şi că este un nou Metternich;

-şi în fine cu ing.CRAUSU, om activ şi hotărît, pe care îl aduceau în palat SANĂTESCU, IONESCU EMILIAN etc.-

- A doua linie - era a partidelor istorice cu IULIU MANIU şi DINU BRATIANU, care se complăceau mai mult în redactări de memorii şi în pertractări. IULIU MANIU în legătură cu exteriorul se folosea de cifrul S.S.I.-ului. Tot el luase contact cu LUCRETIU PATRASCANU, care avusese domiciliu obligatoriu la Poiana-Tapului, stabilind un mod de colaborare la guvern, după eşirea României din război.-

Tot IULIU MANIU mai primise de la GAFENCU, ce se găsea în Elveţia, o stenogramă a lui BENES-STALIN, prin care acesta din urmă, asigura pe IULIU MANIU, că nu se va amesteca întrebările interne ale României, dacă ese din război imediat.-

Tărăniştii susţineau că în enciclopedia sovietică, P.N.T. era menţionat ca un partid democratic, iar IULIU MANIU era îndreptăţit să creadă, că va juca un rol prim în conjunctura internă.-

-A treia linie, era cea oficială condusă de ION şi ICA ANTONESCU, dar care era cea mai timidă, probabil din cauza obligaţiunilor ce le aveau faţă de germani.-

Datorită unei combinaţii politice a lui PIKI VASILIU şi EUGEN CRISTESCU, este adus şi LUCRETIU PATRASCANU de la Poiana-Tapului la Bucureşti şi instalat în str.Armenescă nr.11, la avocatul TÔROSIAN. Scopul aducerii lui LUCRETIU PATRASCANU era de a avea convorbiri cu ION şi ICA ANTONESCU în vederea încheierii armistiţiului şi chiar a unui pact politic. Ca şi partidele istorice, PIKI VASILIU şi EUGEN CRISTESCU au socotit că cel mai autentic reprezentant al partidului comunist este LUCRETIU PATRASCANU, care prin originea şi educaţia sa, era mai apropiat de concepţia burgheză.-

Tot în această perioadă LUCRETIU PATRASCANU a avut o serie de întrevederi cu partizanii săi, chiar şi cu dl.inginer CRAUSU.-

- În fine, a patra linie, a Partidului Comunist Român, cea mai puternică linie şi a cărei acţiune se făcea simţită în toată ţara. Numeroase acte de sabotaj pentru micşorarea producţiei de război, şi propaganda intensivă în fabrici şi uzine contra războiului, îl făcea să fie o forţă de temut pentru par-

tizanii războiului. Când la 24 August au apărut gărzile patriotice și forțele apărării patriotice în vederea consolidării actului de la 23 August, de abia atunci și-au dat seama toți de forța partidului, cât și de pregătirea temeinică făcută în vederea actului istoric.-

- Să urmărim din nou, desfășurarea acțiunii interne.

- IULIU MANIU, prevăzând o eventuală înlăturare a lui ION ANTONESCU de la palat, invită pe generalul IACOBICI, -care se bucura de mare prestigiu în armată- la el, și îi spune: "să fiți pregătiți de a succeda lui ION ANTONESCU, ca fiind cel mai pregătit și simpatizat de armată. Eventual să aveți studiat și pregătit o lovitură armată pentru înlăturarea lui ION ANTONESCU. În acest scop să mențineți legăturile de prietenie cu Marele Stat Major și cu generalii armatei."

IULIU MANIU conservase prietenia lui IACOBICI de când s-au cunoscut la Viena, înainte de 1914- și apoi cointeresându-l într-un consiliu de administrație. Aceasta a fost mai greu, fiindcă nimeni nu vrea să renunțe la un loc, pentru IACOBICI. IONEL POP -unul din nepoții lui MANIU- era în 22 sau 23 consilii de administrație, cu venituri de câteva milioane lunar, nu se îndura să cedeze măcar un loc. Astfel vedem pe IACOBICI plasat într-un consiliu de administrație la Timișoara. Aici SEVER BOCU - electorul partidului- nu admite ca străinii să beneficieze de veniturile locale și-l înlătură, așa că IACOBICI revine la București. Aici cu multă greutate i s-a asigurat un loc minor.-

În ajunul lui 23 August, IULIU MANIU are neșansa de a nu găsi pe IACOBICI, căci toți erau plecați sau dispersați în provincie. De abia la 25 sau 26 august, revin toți în București, dar IULIU MANIU nu mai avea nevoie de ei.-

- La sfârșitul lunii iulie, începutul lui august, din ordinul lui PIKI VASILIU și al lui EUGEN CRISTESCU s-au dat dispoziții colonelului LEOVEANU, comandantul lagărului Tg.Jiu, ca să creeze condițiunea favorabilă evadării unui grup de 10-12 comuniști, printre care: dl. GH. GHEORGHIU-DEJ, NEAGU ANDREI etc.- S-a bănuit că se urmărește un scop de către PIKI VASILIU și EUGEN CRISTESCU, dar n-a transpirat nimic. Germanii s-au sesizat de această evadare și au cerut imediat arestarea lor. Deși se cunoștea drumul apucat de evadați prin Craiova,

*Asta sunt
concluziile
toate.*

de unde s-au răspândit, dl. GH. GHEORGHIU DEJ era la părintele JUSTINIAN (Vîlcea), BORCESCU era la datorie și dădea germanilor informații eronate.-

- Tot în cursul acestei luni, IULIU MANIU cu DINU BRATIANU socot că este cazul de a trimite un emisar prin linia frontului la Moscova, pentru a trata în numele lor. Persoana aleasă era generalul ALDEA, cunoscut sovieticilor, fiindcă fusese într-o comisie specială la Odesa, cu ocazia predării bunurilor din Basarabia. Au fost captați generalii RACOVITA și CRETULESCU, care permiteau această trecere prin sectorul lor. Ziua destinată era 9 sau 11 august. S-a renunțat la această trecere din cauza reluării ofensive sovietice pe frontul nostru.-

- ION ANTONESCU primea știri din ce în ce mai proaste de pe front. Din interior presiune mare pentru eșirea din război. În această situație, la 19 sau 20 august, se hotărște să plece pe front. de la S.S.I. primește două note:

-prima - nesinceritatea germană față de România:

-n-a livrat materialul blindat;

-n-a dar armamentul antitanc promis, cu ocazia trimiterii de trupe la Cotul Donului;

-germanii nu ne mai pot ajuta - lipsa de efective, iar cu materialul și mai puțin, uzinele lor fiind puse la pământ de aviație anglo-americană.

-a doua notă - dovada unei nesincerități, lista cu numerele tuturor trenurilor în care s-au imbarcat toate blindatele germane depe frontul român, îndreptându-se spre Polonia, lăsând frontul român complet lipsit de blindate.-

ION ANTONESCU constată personal că situația frontului este critică. S-a dus la cartierul general german, pentru trupele din Moldova, ce se găsea la Slănic-Moldova. Aici ION ANTONESCU a întrebat de ce nu se degajează Moldova și Basarabia de trupele sovietice, așa cum s-a promis. Generalul german..... comandantul șef, căuta să-l liniștească pe ION ANTONESCU, promițând că în curînd va lua contraofensiva. ION ANTONESCU întrebă: "Bine, dar de ce ați trimis blindatele din Moldova. Cu ce veți lua contraofensiva. Uite lista cu trenurile care au transportat blindatele". Generalul german răspunse: "da, recunosc, însă în strict secret pregătim o mare bătălie lângă Varșovia".-

În seara de 21 sau în dimineața de 22 august, ION ANTONESCU s-a reîntors la Snagov. Impresia celor ce l-au văzut

după reîntoarcerea din Moldova a fost, că era deprimat. EUGEN CRISTESCU în seara de 22 august a venit de la Snagov la centrul serviciului, în biroul lui BORCESCU - contrar obiceiului său- și îi comunică: "MIHAI a invitat pentru mîine 23 august dimineața la palat, în audiență de lucru, pe ION și ICA ANTONESCU. Ceea ce este surprinzător, este faptul că amîndoi sînt chemați deodată. Dumneata BORCESCU, ce informații ai și ce impresie îți face această invitație de lucru"? BORCESCU răspunde: "mîine este o zi hotărîtoare. Cred că se va face eșirea Romîniei din război, dar nu știu cine o va face".-

EUGEN CRISTESCU continuă: "Eu mă duc la Joița, să mă culc. Mîine dimineața la ora 6 sînt în biroul d-tale. și te rog să mă pui la curent cu tot ce se întîmplă în noaptea aceasta și ce se proiectează pentru mîine 23 august".-

Contra obiceiului, EUGEN CRISTESCU a fost exact la 6 dimineața în biroul lui BORCESCU. Acesta îl tratează cu o cafea și după ce-l pune la curent, îi spune: "Vă suiți în mașină și vă duceți direct la Snagov. Vă rog să raportați lui ION ANTONESCU să accepte scoaterea țării din război, altfel va fi demis de la putere. (Nu se bănuia nimic de arestare)". EUGEN CRISTESCU pleacă înainte de ora 7 dimineața, dar în drum spre Snagov, se opri la Președinția Consiliului de Miniștri- la OVID VLADESCU, nasul său și secretar general al președinției. Acesta îl asigură pe EUGEN CRISTESCU că ION și ICA ANTONESCU se vor opri la secretariatul președinției, avînd unele lucrări de semnat. Intr-adevăr, ION și ICA ANTONESCU s-au oprit la președinție, dar numai la parter, după care și-au continuat drumul la palat, fără a-l vedea pe EUGEN CRISTESCU.

Care era barometrul politic în acea dimineață?

IULIU MANIU și DINU BRATIANU susțineau că, ION ANTONESCU să facă armistițiul fiind un militar cu mare prestigiu, după care vor lua ei sarcina formării guvernului. Pe de altă parte IULIU MANIU era supărat că nu-l găsește pe IACOBICI.-

MIHAI consiliat de SANATESCU, MOCIONȚI și mai ales de inginerul CRAUSU, era mai categoric, ION ANTONESCU trebuie scos de la conducerea statului imediat.-

- Din informații neverificate, vom relata ce s-a întîmplat la palat în ziua de 23 August:

MIHAI a cerut lui ION ANTONESCU imediată scoatere

a țării din război. Acesta pe un ton nu prea calm, a spus că știe ce are de făcut și că îi mai trebuie circa trei zile. Se pregătea de plecare. La sugestia spontană a inginerului CRAUSU, ce se afla camuflat acolo, ca amândoi să fie arestați, deoarece ești afară, vor aresta ei pe toți cei din palat. MIHAI o socotește ca bună această idee și dă ordin de arestare. Generalul IONESCU EMILIAN și maiorul DEMETRESCU ANTON trece la executare, invitând pe ION și ICA ANTONESCU să intre într-o cameră a palatului. A doua zi, au fost dați spre păstrare în aceeași stare de arest, Partidului Comunist până la clarificarea situației lor.-

Pe la ora 13 sau 14, EUGEN CRISTESCU ajunge la serviciul său, foarte deprimat, comunicând lui BORCESCU: "n-am putut vorbi cu ION și ICA ANTONESCU, fiindcă în loc să mă duc la Snagov, am stat la OVID VLADISCU. Ei au trecut la palat, unde amândoi au fost arestați. Acum am venit să-mi dau demisia și să numesc pe colonel SIMINEL VICTOR înlocuitorul meu." BORCESCU a adunat în grabă câțiva funcționari, care din întâmplare se mai găseau în local, în fața cărora, EUGEN CRISTESCU a declarat: "Înțeleg să-mi asum întreaga răspundere, fiindcă totul le-am făcut din propria mea inițiativă, sau după hotărârile consiliului de ordine, sau chiar după ordinele directe ale lui ION ANTONESCU. Dumnezeu știe, de la cel mai mare până la cel mai mic, nu știu fost cu nimic amestecați în inițiativele și acțiunile mele, iar în multe lucruri sintetici chiar străini de ce s-a întâmplat".-

După aceasta el părăsește localul, fără să spună unde se duce.-

BORCESCU primește vizita avocatului BEGNESCU FLORIN, la circa 10 minute după plecarea șefului demisionat, care îi spune: "domnule colonel, vreau să mă duc la șefii mei politici MIHAIL BALRA și MIHAIL GHELMEGHANU și dacă pot să le duc și vreo noutate".-

BORCESCU răspunde: "domnule BEGNESCU sintetici liber. În curând vă voi desconcentra și vă veți putea relua ocupațiile dvs. personale. Ca noutăți vă pot spune, că SANATESCU se străduiește să formeze guvernul" (era 15-16).-

Pe la ora 17 sau 18, BORCESCU primește un telefon de la EUGEN CRISTESCU, aflat în cabinetul generalului TOBESCU, de la inspectoratul general al jandarmeriei (Sos. Stefan cel Mare) prin care îl roagă să le facă o vizită urgentă. Erau în

plină discuție când sosește BORCESCU. EUGEN CRISTESCU întreabă: "Ce să fac, sînt într-o grea situație și nu știu ce să fac!" BORCESCU răspunde: "După părerea mea este bine ca atît dvs.cît și dl.general TOBESCU să vă constituiți ca prizonieri la palat, deoarece sînteți căutați încă de la ora 13. De altfel este căutat și fostul guvernator al Transnistriei GH.ALEXANDRU și cred că la ora aceasta el a răspuns la chemare. Ați CRISTESCU cît și TOBESCU răspund că vor mai consulta și pe alții, după care vor hotărî.-

BORCESCU se reîntoarce la serviciu și cunoscînd comoditatea lui SIMINEL -în plus străin de probleme- acționează din propria sa inițiativă, punînd serviciul la dispoziția noului guvern.-

Pe la ora 20, BORCESCU cheamă la telefon pe colonelul magistrat IONESCU RADU și comunică să pună în libertate pe toți cei de la Malmezon cu îndeplinirea formelor legale și să înceapă cu RICA GEORGESCU, care probabil urmează să intre în guvern. IONESCU RADU cere să i se dea ordin scris în acest sens și pe care l-a primit chiar în cursul acelei seri de 23 august. După ce eliberează pe RICA GEORGESCU, IONESCU RADU roagă pe BORCESCU: "Dragă, eu aș vrea să stau vreo 3 sau 4 zile acasă, sub pretext că sînt bolnav, pînă se mai liniștesc lucrurile. Am să trimit la tine pe maiorul magistrat DUMITRIU, din cînd în cînd, cu rugămintea ca să mă pui la curent cu ultimele știri politice".-

El urmărea un post și l-a obținut prin RICA GEORGESCU. postul de director general al poliției și siguranței de stat.-

BORCESCU verifică în aceeași seară situația, ducîndu-se la Malmezon. Numai RICA GEORGESCU plecase. El reînvoiește ordinul de plecare pentru toți, însă deținuții îi cer să rămînă peste noapte la Malmezon. Era tîrziu, se auzeau focuri de armă la Academia Militară și fiindu-le frică de germani, cer să se ia măsuri de pază. BORCESCU dă ordin de întărirea pazei și a pus mitraliere la poartă. Chestiunea Malmezonului urma să fie rezolvată a doua zi de colonelul IONESCU RADU și oamenii săi.-

Pe la ora 20,30-21, radio-București comunica constituirea guvernului SANATESCU, cînd BORCESCU intra tocmai în biroul său. Ia dosarul mare al legăturilor telefonice germane și pleacă la societatea de telefoane, pentru a găsi personalul necesar, care să întrerupă legăturile telefonice ale

armatei germane, legăției și a tuturor spionilor germani. Cu greu au fost găsiți, DAN BRATIANU, RADULESCU OCTAV, precum și personalul necesar efectuării acestei lucrări. O piedică neprevăzută, directorul general al societății de telefoane, ing. PAPADACHE, se opune, susținând că fără ordinul șefului guvernului nu dă voie. BORCESCU ia legătura telefonică cu SANATESCU, chiar în fața celor indicați mai sus, și cere aprobarea.-

- "Sănătescu: Bine că v-ați gândit la o problemă atât de importantă. Faceți imediat operația".

- "BORCESCU: domnule general, mai avem și alte măsuri pregătite, am să vi le prezint mâine dimineață".-

- "Sănătescu: înseamnă că dta. consolidezi ceea ce am făcut noi azi. Bine".-

În tot cursul nopții și a doua zi s-a lucrat intens, după dosarul (întocmit încă din timpul războiului) în care era tot specificat și prevăzut.-

- Tot în acea seară, BORCESCU raportează lui SANATESCU, că a eliberat pe deținuții de la Malmezon și să este cazul să se lichideze și cu lagărul de la Tg.Jiu, unde sînt închiși toți democrații, care au fost contra războiului. SANA- TESCOU a dat aprobarea și BORCESCU a dispus de urmare. Problema celor din închisori și penitenciare urma să se hotărască în primul consiliu de miniștri.-

- Cazul de la legăția germană din seara de 23 August, poate fi considerat ca o dovadă evidentă, că s-a lucrat încă din timpul războiului, la săvîrșirea actului politic, prin desinformarea germană. La telefon, EUGEN CRISTESCU precizează: "domnule colonel BORCESCU, atît eu cît și dl.ministru KILLINGER care se află lîngă mine, nu știm care mai este situația. Sînt șanse de refacerea ei?".

Deci germanii au fost surprinși de această lovi- tură de stat, datorită desinformării făcută de BORCESCU.-

Tot 23 August, ora 23. Se chiamă la telefon pre- fectul de Hunedoara-Deva. BORCESCU: domnule col.DEMETRESCU (prefectul), din ordinul d-lui general SANATESCU, arestați imediat pe TESTER, care se găsește lîngă dvs. la fabrica Kulke.

- "DEMETRESCU: da, ce s-a schimbat guvernul? Ce s-a întîmplat?

- "Borcescu: dar, ce dvs. nu aveți radio? Treceți imediat la arestarea lui TESTER.-

Mai târziu s-a aflat că DEMETRESCU era la o petrecere cu TESTER și în loc să-l aresteze, îl avizează pentru fugă. TESTER însoțit de 2 ofițeri germani, fug cu un "Horch" (auto cu 6 roți) și în regiunea Arad, nevoind să oprescă la somația grănicerilor, pe când vroiau să treacă frontiera, sînt împușcați. TESTER cade mort. Cine era acest TESTER. Un englez, ajutorul lui MOSLEY -șeful partidului fascist englez și căsătorit cu o germană. Prin ea intră în serviciul de informații german și fuge din Anglia în Spania (într-un port pe coaste de Sud-Est) se pare Cadix.- Aici ajută submarinelor germane să scufunde niște vase, după care îl vedem la Atena, apoi Belgrad, unde ia parte la turburările din aceste orașe. Vine la București unde se ocupă de chestiuni financiare. În fond făcea spionaj german-dar și englez. După 23 August, fiul lui care se afla cu întreaga lui familie în București, s-a înrolat în armata engleză. Era un spion de mare talie, de aceea BORCESCU dăduse ordin de arestare.-

- La 24 august, MIRAI trimite pe CESLERLEIN cu avionul la Istanbul, probabil pentru informare și eventual sprijin din partea apusenilor.-

- Tot în dimineața de 24 august (ora 7-7,30) BORCESCU se prezintă la Marele Stat Major, care era instalat la gară, în noul palat al CFR. la subsol. Generalul MARDARE, subșeful Marelui Stat Major îl ia în primire. "Bine că văd și eu un șef de instituție, toți sînt fugiți sau dispersați. Trebuesc luate măsuri urgente pentru păstrarea ordinii în stat și deci pentru consolidarea actului nostru istoric". BORCESCU raportează: "Cu aprobarea d-lui general SANATESCU, începînd de aseară am procedat la întreruperea legăturilor telefonice, după datele ce le strîng de aproape trei ani. În plus mai am o serie de măsuri, totul este studiat însă n-am cu cine să le execut, căci titularii noi ai instituțiilor sînt dispersați. Bine, așa este, că nici eu nu-i găsesc, nici chiar pe dl. ministru de interne, ALDEA, răspunse MARDARE. Îți voi da ordin scris că vei lua sub ordinele d-tale direcțiunea generală a poliției, prefectura poliției capitalei, inspectoratul general al jandarmeriei și S.S.I.-ul pentru a lua toate măsurile necesare de păstrarea ordinii în stat.-

Generalul SANATESCU întărește ordinul prin semnătura sa. (Fotocopia acestui ordin este la S.S.I.). Tot SANATESCU și MARDARE ordonă lui BORCESCU să instaleze cîte un post înaintat

la Urziceni și Afumați pe direcția probabilă de retragere a armatelor germane și de înaintare a armatelor sovietice. Să facă o recunoaștere la Colentina-Stefănești, dacă sînt rezistențe germane în legătură cu cele de la Băneasa. BORCESCU încearcă să obiecteze: "domnule general, dar eu nu dispun de trupă, eu am numai funcționari civili". SANATESCU răspunde: "Cu atît mai bine, cît nu atrage atenția asupra lor".-

BORCESCU trimite o echipă de 4 agenți la Urziceni și alta tot de 4 agenți cu mașini la Afumați, care să anunțe apariția trupelor.-

Personal cu GH.MIHAI, VICTOR IONESCU și șoferul GLIGA, înarmați cu două Schneisere (automate germane) s-au dus în recunoaștere la Colentina-Stefănești. Nu s-a găsit nici un fel de trupă germană, însă spre Băneasa au fost primiți cu focuri vii de arme și automate. Rezultatul l-a raportat BORCESCU celor doi: SANATESCU și MARDARE. SELESCU care fusese trimis spre Băneasa, a fost luat prizonier de germani. Pe chestia acestor rezistențe, mulți au fost decorați chiar cu "Mihai Viteazul". Chiar și cu actul de la 23 August, unii numai că aveau cunoștință că se va schimba situația politică și au fost avansați. ALDEA la general de corp armată, LITEANU GH., la general de corp armată; DAMACEANU, RADESCU de la general de brigadă, la divizie și corp de armată; SOVOIU de la col. în rezervă la general activ, în timp ce BORCESCU și alții erau legați de promoția ce urma să fie avansată.-

Tot așa a fost și înainte de 1940. Un grup așa ziși savanți ofițeri, fac art.14 prin care dă dreptul la avansare peste promoția care o blochează și după ce s-au avansat au anulat art.14 pentru a nu mai beneficia și alții. Procedee necorecte.-

La 26 sau 27 august, MARDARE, care știa că se terminase cu luarea măsurilor pentru consolidarea actului, cere lui BORCESCU să i se restituie ordinul de împuternicire dat, susținînd că au apărut: generalul ANTON la jandarmi, care fusese dispersat și col.CRISTEA NICOLAE, prefectul poliției capitalei.-

ANTON, fusese captat de palat cu mult înainte de 23 August, fără ca PIKI VASILIU sau TOBESCU să cunoască faptul. ANTON a pus la dispoziție toate forțele de jandarmi și care erau cele mai numeroase în capitală.-

MIHAI cu mama sa ELENA cu NELLY CATARGYI și alte câteva persoane pleacă la ferma colonelului PETRESCU(iunianist) din jud.Gorj, unde stă pînă la 20-25 septembrie, de teama unor turburări sau reacțiuni germane în capitală. MOCIONYI rămăsese pe lîngă guvern în capitală (Bolintin sau subsolul B.N.R.-ului) ca element de legătură cu MIHAI.-

Reîntors la serviciu, BORCESCU primește pe delegații instituțiilor:

-comisarul COPOTOIU, din partea direcției generale a poliției;

-comisarul PALLADE de la prefectura poliției capitalei;

-maiorul PENESCU de la inspectoratul general al jandarmeriei, cărora le înmînează tabele nominale cu circa 2500-3000 persoane, din întreaga țară, capabile să deslănțue acțiuni de turburare a ordinii interne, sau de a provoca rezistențe cu ocazia înaintării trupelor sovietice. În decursul zilelor de 24-25 și 26 august, toate arestările au fost efectuate.-

Tot în decursul acestor zile, BORCESCU vizitează pe: GH.PAURER, IULIU MANIU, DINU BRATIANU și TITEL PETRESCU, cu care ocazie le face cunoscut că S.S.I.-ul nu va mai urma drumul trasat de MUSA MORUZOFF sau EUGEN CRISTESCU, el fiind numai un organ de informare al guvernului în diferite probleme necesare conducerii statului, în plus el redevine ca organ auxiliar al Marelui Stat Major. Dacă au nevoie de ceva informațiuni în legătură cu conducerea statului, le vor cere prin prim ministru de care aparține S.S.I.-ul.

La 27 august, SANATESCU cere generalului din aviație SRMIL GHEORGHIU un avion pentru ziua de 28 august, care să transporte pe profesorul ECK, pe secretara sa MARGARETTE HALLER și un delegat al guvernului la Istambul. Avionul se va întoarce cu delegatul guvernului, care era DAN BRATIANU. Delegat al S.S.I.-ului pînă la plecarea lui ECK era av.BEGNESCU FLORIN. Înainte de plecare, ECK a găsit de cuviință, să dea lui BEGNESCU FLORIN o declarație prin care atestă că atât BORCESCU cît și BEGNESCU nu pot fi făcuți solidari cu acțiunile lui EUGEN CRISTESCU ca unul ce cunoștea realitățile.-

SANATESCU prin ECK, a cerut ca aviația anglo-americană să intervină pentru a distruge rezistența germană de la Băneasa. Astfel că la 29 august a avut loc ultimul bombardament aerian anglo-american pe teritoriul României.-

-In zilele de 24 la 28 august, guvernul funcționa parțial, fie în subsolul B.N.R.-ului, fie la Bolintinul din Vale, căci mulți miniștri erau dispersați pe unde au putut, așa că la 28 sau 29 august se întrunește primul consiliu de miniștri. Tot în această zi, BORCESCU predă lui ALDEA -ministru de interne- măsurile ce le-a luat în timpul lipsei sale. Ministerul era instalat în palatul CANTACUZINO, de pe Calea Victoriei.-

-In București sosise misiunile informative:

- american cu STIENS;
- englez cu PORTER, GIBSON etc.
- și cel sovietic.

Misiunile americane și engleze spuneau:

- am venit să vedem procesul de comunizare din România;
- rugăm ca guvernul român să nu încerce să facă intrigi între guvernele aliate, fiindcă ele sînt solidare pentru distrugerea hitlerismului.

BORCESCU comunicînd cele de mai sus lui SANATESCU, IULIU MANIU intervine: "aceasta nu constituie o notă oficială".

Spre sfîrșitul lunii august, MOCIONYI face o vizită la birou lui BORCESCU, spunînd: "am o aprobarea de la RACOVITA să-mi dați toată corespondența ce o aveți la S.S.I. despre palat, în plus tot ce aveți în legătură cu eșirea României din război. BORCESCU a cerut timp 2-3 zile, fiindcă trebuie căutat în arhivă. Timpul era necesar pentru scoaterea de copii. Materialul cerut a fost ridicat de IONESCU-BALACEANU - secretarul palatului.-

MOCIONYI vizitează a doua oară pe BORCESCU la biroul său pe la 6 sau 7 septembrie, manifestîndu-și de astă dată dorința, de a crea un serviciu de informații și pază la palat. În acest scop, cere să i se recomande un funcționar superior bun din S.S.I., care să-l pună în stare de funcțiune. Apoi, renunță la această idee, pentru a cere în numele lui MIHAL, lista tuturor informatorilor interni și externi pe care îi are SSI-ul. BORCESCU refuză, spunînd: "Legea de funcționare a S.S.I. mă oprește de a executa o asemenea dorință,

-întîi - nu sînt șeful serviciului căci numai el poate da; și

-al doilea - nici el nu poate, fără aprobarea scrisă a șefului său direct, RACOVITA.-

Vă rog deci adresați-vă șefului serviciului STIMINEL

-s-a contribuit la prinderea primelor elemente din apus, parașutate pentru a culege informații etc.-

-La 3 sau 5 septembrie, BORCESCU este chemat de SANATESCU: "Dta. împreună cu CRISTEA N., prefectul poliției capitalei, trebuie ca imediat să procedați la evacuarea legăției germane în localul liceului "Mihai Viteazul". Le puneți la dispoziție tot ce au nevoie și să-i asigurați că se vor bucura de același privilegiu de "exteriorialitate" și în noul local ce li s-a afectat." După ce s-au luat toate măsurile necesare acestei operațiuni, cei doi menționați mai sus, s-au dus la legăția germană. Aici au fost invitați să intre în biroul lui KILLINGER. CRISTEA a expus scopul venirii lor și a cerut să procedeze la executare. KILLINGER era înconjurat de von CLODIUS, STELZER, NEUBACHER, BLUCHER și generalul HAUSEN și a cerut un supliment de garanții. Cererile lor au fost satisfăcute imediat. S-a egit în holul cel mare al legăției și KILLINGER a comunicat tuturor că trebuie să evacueze legăția. Fiecare poate lua ce vrea, căci au camioane și mașini la dispoziție. După aceea s-a dus spre capătul celălalt al holului și a tras un prim foc de revolver în secretara sa ELLA PETERSEN-omorînd-o pe loc- iar cu al doilea foc și-a curmat firul propriei sale vieți. Nu s-a putut interveni cu nimic, iar ministru CLODIUS adresîndu-se lui CRISTEA și BORCESCU a spus: "KILLINGER nu putea părăsi pămîntul patriei sale, întocmai ca și un comandant de vas, cînd vasul se scufundă, el nu-l mai părăsește".-

-La 4 septembrie vine la S.S.I. generalul LITEANU - subsecretar de stat la interne- pentru a instala ca șef al S.S.I.-ului pe GEORGESCU (BECESU FLORIN). BORCESCU raportează:

-Domnule general, instalarea nu poate fi valabilă, fiindcă SSI-ul nu aparține de ministerul de interne și nu aveți aprobarea lui SANATESCU sau RACOVITA;

-al doilea, GEORGESCU a condus problema comunistă sub MORUZOFF, apoi a scris cartea "Ca ferul roșu" cu caracter anticomunist și cred că veți avea proteste din partea F.N.D.-ului. -

LITEANU și-a dat seama de situație și a plecat.-

-La 6 sau 7 septembrie RACOVITA spune lui BORCESCU: "SANATESCU și cu mine am hotărît să plecăm la Paris, în scopul de a aduce în țară cît mai multe misiuni franco-anglo-americane care să contrabalanceze efectele propagandei sovietice. BORCESCU

obiectează că apusenii ne-au lăsat în zona de influență sovietică și deci nu va avea nici o șansă de reușită. RACOVITA cam enervat spuse: "atunci am să mă duc eu la Paris. Te rog să-mi scoți autorizația respectivă de la franco-anglo-americiani. Merg sub pretextul că vreau să obțin pe baza "legii de împrumut și închirieri" echipament pentru cele 16 divizii ce luptă pe frontul de vest."

Anglo-americii au refuzat să dea această autorizație.-

La 7 septembrie 1944, când SANATESCU hotărăște ca S.S.I.-ul să revină la Marele Stat Major -ca pe vremuri- șeful Secției II-a colonel RUNCEANU AUREL, dă o instrucțiune scrisă. Aceasta prevedea: "S.S.I.-ul care în decursul timpului s-a îndepărtat de la misiunile date de Marele Stat Major (adică de la MORUZOFF pînă la EUGEN CRISTESCU inclusiv), urmează să reintre în normal".-

RUNCEANU se adresează lui BORCESCU: "nu vin să vizitez SSI-ul, dar te cunosc și știu activitatea d-tale., așa că pentru mine Marele Stat Major constituie o garanție că S.S.I. va intra în normal".-

Intre 15-20 septembrie SANATESCU spune lui BORCESCU: "te rog să iei contact cu Partidul Comunist, spre a-ți permite să vizitezi pe cei patru arestați, dați în păstrarea lor. Vezi dacă sînt bine tratați și dacă au vreo cerere de făcut.-

BORCESCU se prezintă d-lui GH. MAURER, care îl pune în legătură cu dl. EMIL BODNARAS. Prin acesta, a putut vizita pe cei patru arestați, care se găseau într-o vilă situată în cartierul Vatra Luminoasă.-

Au fost găsiți la parter: ION ANTONESCU, PIKI VASILIU și ALEXEANU, care au rămas surprinși de vizita ce o primesc, ca apoi toți să întrebe de noutățile din București. De, dar au venit să vedă cum sînteți tratați și dacă aveți vreo cerere de făcut. Foarte bine, răspund toți, cereri nu avem. ION ANTONESCU auzind discuții la parter, cheamă pe BORCESCU sus la el, la etaj. Întreabă: - cum s-a constituit guvernul, care-i situația frontului, dacă sînt defecțiuni. BORCESCU îi răspunde la toate și arată scopul venirii sale. ION ANTONESCU răspunde: "sînt mulțumit, îmi lipsește presa și radio-ul. Comunică tuturor ofițerilor să fie unitari cu conducerea statului și așa cum și-au făcut datoria pe frontul de est, să o facă și pe frontul de vest.-

BORCESCU, la ieșirea din vilă, comunică d-lui EMIL BODNARAS, dorința celor arestați. Acesta promite că le va da, chiar a doua zi, și-l invită pe BORCESCU pentru o nouă vizită spre verificare. Acesta mulțumește și spune că nu este cazul, față de felul bun cum sînt tratați arestații.-

Intre 13-15 septembrie RACOVITA spune lui BORCESCU: "SANATESCU ca și o parte din guvern, am dori să știu, dacă sînt sincere, bunele intenții manifestate de marii aliați față de noi, în urma efortului ce-l facem în vest. Vei face deci urgent, un referat pentru creierea unei echipe speciale de care ai nevoie, fonduri, local, materiale etc., fiind că guvernul trebuie să știe cît se poate baza pe sinceritatea noilor aliați".

Față de situația militară și politică în care se găsea România, BORCESCU și-a dat seama că riscu să fie suspectați de spionaj și întîrzierea lucrării.-

La 19 septembrie SIMINEL VICTOR este înlocuit de la șefia serviciului cu LISSIEVICI I., iar BORCESCU din subdirector general al S.S.I.-ului rămîne numai șeful C.I.-

Pe la 24-25 septembrie, LISSIEVICI cere lui BORCESCU să urgenteze lucrarea cerută de RACOVITA. Lucrarea a fost predată de abia către 15 octombrie cu mențiunea verbală că: situația schimbîndu-se de la zi la zi, lucrarea nu se poate executa și se riscă, putînd fi tratați toți drept spioni.-

RACOVITA, găsește lucrarea bună și o aprobă.-

BORCESCU persistînd în refuzul său de a nu executa referatul, RACOVITA îl dă disponibil, iar Marele Stat Major îl numește ca șef de Stat Major la divizia 11 inf., pe frontul de vest. LISSIEVICI I. dă dispoziții ca secția C.I. cu toate lucrările să fie predate lt.col. POPOVICI ANTON.-

Intre 10-15 noiembrie, LISSIEVICI este chemat de Dr. PETRU GROZA, la Președinția Consiliului de Miniștri, care-i spune: "auzînd că BORCESCU este disponibil, l-am cerut pentru mine la președinție. Te rog să mi-l trimiți de îndată ce termină predarea lucrărilor sale". Dr. PETRU GROZA obținuse aprobarea de la SANATESCU, care pe lîngă calitatea de prim ministru era și ministrul armatei (în al doilea guvern), iar la subsecretariatul armatei de uscat era CRETULESCU ILIE. SANATESCU îl cheamă pe BORCESCU și îi pune în vedere schimbarea. Cel din urmă raportează: domnule general, am fost subdirector general al S.S.I.-ului și acum un simplu șef de birou cu titlul de

director, apoi promoția mea urmează să fie avansată și mi s-a anulat scutirea de stagi. Ce fac? SANATESCU răspunde: n-ai grijă, căci situația militară a țării este foarte bună, iar scutirea de stagi se va considera în continuare. Dta.ești singurul cunoscător al problemelor de stat, rămas din cei vechi și de ajutor la președinție.-

La 20 sau 22 noembrie, BORCESCU primește o înștiințare de la dl.EMIL BODNARAS, că este mutat la președinție.-

La 24 noembrie, BORCESCU se prezintă d-rului PETRU GROZA, vicepreședinte al consiliului de miniștri și trece ca director de cabinet al domniei sale. În după amiezele de 24, 25, 26 și 27 noembrie BORCESCU termină predarea la S.S.I., ca apoi la 23 sau 24 decembrie se duce să-și ia solda, cînd cunoaște și pe generalul SAVOIU, terminînd definitiv cu SSI-ul.-

Manifestațiile grandioase și repetate ale F.N.D.-ului au derutat lumea politică. Ea credea, că odată instalați la putere, vor putea să-și plaseze partizanii în posturile cheie și să poată domina în toate sectoarele. Deruta crește și mai mult, fiind că nu știau în ce măsură puterea sovietică sprijină F.N.D.-ul și nu vroia să vină în conflict cu ea.-

În ajun de 6 decembrie, RADESCU cheamă pe BORCESCU: Eu voi forma guvernul nou. Intenționez să te trec ca șef al S.S.I.-ului. Imi faci o propunere de reorganizarea lui, în plus ai o listă aici de acei ce urmează să fie epurați din serviciu. Brau: col.CHRISTESCU, LISSIEVICI, CHINTESCU, BECESCU FLORIN, BUTUCESCU, CHELBASU etc.- La 8 decembrie RADESCU spune lui BORCESCU: dta.vei rămîne tot la PETRU GROZA, fără nici o grijă de avansare, iar la S.S.I. voi pune pe col.de rezervă SAVOIU -fost la palat- care îl voi avansa general.-

Din cauza evenimentelor politice și mai ales încordarea dintre partide, RADESCU și SANATESCU cheamă pe BORCESCU: trebuie să faci o lucrare urgentă, în care să prevezi organizarea unei rezistențe naționale și dacă este posibil să indicîi numele ofițerilor capabili să conducă această rezistență.-

BORCESCU explică: această lucrare era posibilă acum unu sau doi ani, dar acum în viața politică în care ne găsim nu este posibilă de executat. Lucrarea este foarte grea și depășește posibilitățile mele. RADESCU și SANATESCU insistă și cer lucrarea. BORCESCU dă instrucțiunile necesare -verbal-

avocatului MARCEL UNTERMAN și îl lasă să întocmească o lucrare din care să se vadă imposibilitatea de a fi pusă în aplicare.-

La prezentarea lucrării, BORCESCU arată din nou, că în conjunctura politică în care ne găsim, soluția trebuie găsită în altă parte și anume:

- să se cadă la un acord cu F.N.D.-ul;
- să-și modifice programele după cele mai avansate;
- să stabilească cu F.N.D.-ul o platformă de guvernare;
- să stabilească legături cu partidul de la conducerea sovietică (puterea sovietică). RADESCU și SANATESCU exclamă: Nu cumva te-a impresionat puterea sovietică? SANATESCU în continuare: Nu uita că noi sintem a patra putere (ca număr de forțe pe frontul de west), ce luptăm contra hitlerismului și la terminarea războiului ne vom relua total independența.-

În acest timp la cabinetul d-rului PETRU GROZA se lucra problema basarebeană și problema germanilor din România, la care BORCESCU a contribuit depunând toată atenția. PETRU GROZA i-a propus să se înscrie în partidul domniei sale. BORCESCU a răspuns: - în preslabil vă rog să interveniți la Ministerul Forțelor Armatei pentru aprobare, întrucât noi ofițerii activi nu avem voie să ne înscriem în partide politice sub sancțiunea excluderii din armată.-

-Incorijibilul RADESCU crede că printr-o atitudine energetică și chiar agresivă va reuși să intimideze forțele F.N.R.-ului, iar Uniunea Sovietică nu va interveni, pentru a nu indispușe pe anglo-americieni.-

Intr-o după amiază, PAUL DOBRESCU, secretar general la prefectura poliției capitalei și omul de casă al lui RADESCU, venind în biroul lui BORCESCU, spuse: - mîine dimineață RADESCU va ține un discurs tare la "Scala" sau "Aro", la adresa F.N.R.-ului. Este susținut de anglo-americieni și SSI-ul are informații că mîine intră în portul Constanța oțteve vase anglo-americane. BORCESCU răspunse: "SSI-ul a început să inventeze informații marine?", iar cu discursul tare cred că își grăbește plecarea de la guvern. BORCESCU aduce la cunoștință d-rului PETRU GROZA despre cele ce se proiectează a doua zi, care zice: - capitolul RADESCU se va termina, va veni F.N.D.-ul la guvern.-

La marea manifestație a F.N.D.-ului ce s-a avut loc la

4 martie 1945, în după amiaza zilei o parte din manifestații au intrat în palat. Palatul s-a slăsat și IONESCU EMILIAN cheamă la telefon pe BORCESCU și cere să evacueze palatul de manifestații, deoarece a făcut o impresie foarte rea asupra lui MIHAI.-

Cu aprobarea lui PETRU GROZA, BORCESCU însoțit de registratul PARANHANU s-a dus la palat. Suiți pe piatra pe care era grilajul de fier, BORCESCU reușește să fie ascultat de manifestații, comunicându-le: "sînt trimis de doctorul PETRU GROZA ca să evacuați palatul și să vă răspîndiți în liniște, deoarece noul guvern îi veți forma domnia voastră F.N.D.-ul".-

Manifestații au ovaționat și disciplinate au părăsit palatul și piața din fața sa.-

A doua zi la 5 martie 1945, IONESCU EMILIAN comunică telefonic lui BORCESCU: dl. Dr. PETRU GROZA este invitat de MIHAI în audiență la ora 18 și te rog să vii și dta.".-

La coborîrea din mașină, se întîlnesc la intrare cu IULIU MANIU, DINU BRATIANU și alții, ce fuseseră în audiență comună la MIHAI. IONESCU EMILIAN îi întîlnește și introduce pe dr. PETRU GROZA în cabinetul de lucru regal, iar pe BORCESCU îl reține în anticameră, ca el IONESCU să dispară. După un minut își face apariția MIHAI, care întrebă pe BORCESCU: "Cine este acest PETRU GROZA? corespunde misiunii ce i s-ar da? are adesiunea F.N.D.-ului?". Aceste două relații favorabile și arată din punct de vedere politic, că este singurul care poate stăpîni situația, avînd asentimentul și concursul neprecupețit al F.N.D.-ului. MIHAI se reîntoarce pentru a se duce în cabinetul de lucru. După cîteva minute PETRU GROZA a eșit radios. Fusese însărcinat cu formarea guvernului. Cu această ocazie BORCESCU, iar a cules o serie de promisiuni că va fi avansat la gradul de general și că îi se va da orice post dorește.-

EPILOG.

În cursul lunii martie 1945 au avut loc la Cluj, serbările pentru revenirea Ardealului de Nord la patria mamă. Primul ministru PETRU GROZA este însoțit de primul său director de cabinet BORCESCU, care a contribuit și la pregătirea acestor serbări. Generalul GURAIKOV, șeful delegației sovietice și președinte al comisiei aliate de control, ocupă locul de frunte în tribuna oficială alături de MIHAI. Manifestația a fost grandioasă și cu vii mulțumiri pentru conducătorii sovietici politici și ai armatei, care ne-au ajutat să recăpătăm Ardealul de Nord.-

La 26 martie 1945 sînt arestați: LISSIEVICI, BORCESCU, RADULESCU C. zis SITA, C. BURSAN și VERA TABACOVICI, trimiși la Moscova pentru cercetări și după 12-14 zile au fost retrimiși în țară pentru eliberare, însă reținuți la Malmezon pînă la 23 decembrie 1945, cînd au fost puși în libertate.-

Intre anii 1946-1948 inclusiv, BORCESCU este preocupat de cîștigarea existenței sale, a soției și fiicei sale, care urma cursurile liceului de fete "Carmen Sylva". A încercat să intre ca măturător de stradă la U.C.B. și șeful personalului DOICESCU, l-a respins, pînă nu aduce dovadă de la partid, că poate ocupa o funcție. Nevoit face pe hamalul în Gara de Nord și dimineața la Obor, iar în timpul zilei este văzut pe Calea Victoriei, încercînd să facă afaceri cu săpun, brînză, grăsimi, etc.- Tot BORCESCU este văzut la agenția de comision a ELENELI IONESCU din str. Doamnei, tot pentru afaceri, dar fără rezultate. Dacă ar fi obținut toate bunurile ce i s-au luat la prima percheziție din 1945, ar fi putut vinde lucrurile personale și ar fi trăit mai bine.-

Intre 20 octombrie 1948 și 3 martie 1949, BORCESCU încearcă norocul ca administrator de moșie (66 ha.) a generalului CEAUSESCU (Cosîmbești-Ialomița). Acolo era o mizerie în toată splendoarea ei. Grajdul spart, ruinat, un pădul ars, case în dărîmare. Vite, o singură vacă ce da 2 kgr. lapte pe zi, încolo nici o vită sau pasăre, porci, decît doi oiîni jigăriți.- Era prototipul moșiilor burgheze a căror stăpîni mincau banii la Paris sau îi pierdeau în jocuri de cărți. La 3 martie 1949 s-a făcut exproprierea totală și astfel s-a lichidat această afacere, înainte de a fi dat măcar o singură recoltă. BORCESCU s-a ales cu o chitanță de 30 sau 32 mii lei, prin care CEAUSESCU îi rămîne dator, fiindcă BORCESCU a avut naivitatea de a-și băga și banii personali, în scopul de a repara grajdul, constitui un inventar viu, a face semănăturile neefectuate de CEAUSESCU și ogoare pentru primăvară.-

La 26 mai 1949, BORCESCU este ridicat pentru a doua oară și judecat de abia în 1956, cînd i s-a aplicat condamnarea "detențiune grea pe viață" la art. 193.-

În ianuarie 1961, la închisoarea Gherla, unde BORCESCU se găsea în curs de executare de pedeapsă, s-a făcut verificarea dosarelor, cu care ocazie lui i s-a spus: "deși viața, ai o purtare foarte bună, ceea ce a dat să înțeleagă pentru toți din celulă, că este spre binele lui. Într-adevăr BORCESCU s-a înca-

drat în disciplina închisorilor prin care a trecut, respectând regulamentele și a evitat să aibe conflicte cu administrația sau chiar cu colegii săi. Cîte odată, dacă se auzea cîte un coleg izolat, să răbufnească și să spună că se va răzbuna pe toți cei care l-au nenorocit, BORCESCU ca vechi pușcăruiș, îi înfrunța spunîndu-le: "cine vorbește de răzbunare, înseamnă că nu este pregătit pentru nouă viață socială și nu cred că va mai ieși din închisurare, cine crede că vremurile vechi vor reînvia, se înșeală profund, lumea merge înainte, nu înapoi. Deci vremurile lui CAROL II și legionarilor nu vor mai reveni. Totul trebuie rezolvat numai pe calea "justiției", dar cel mai bun lucru ar fi "tabula rasa". Dacă ași mai fi pus ca la 23 august să stăpînesc situația, ași fi foarte dur, fiindcă trebuiesc evitate vărsările de sînge. Nimeni să nu-și închipuie, că și-ar putea face singur dreptate, deci să se termine cu aceste aiureli, fiind că se repercutează asupra tuturor în rău".-

Toți colegii se asociau la părerea lui BORCESCU și așteaptă toți cu încredere, ca noul regim socialist să dea un decret de largă amnistie.-

Față de cele de mai sus, vă rog să binevoiți a aprecia dacă nu este cazul să revizuiți și situația mea, absolvindu-mă de pedeapsă.-

Drept care dau prezenta declarație, semnînd-o cu mîna proprie.-

ss/Borcescu C.Traian

Inchisoarea Malmezon

15 mai 1962

Declarație

Subsemnatul Borcean L. Traian
născut în anul 1899, luna Noiembrie, ziua
22, în comuna Ciresarii, raionul Iizil,
regiunea Ploesti, având ca părinți pe
Constantin și Sultana, ambii decedați,
cu ultimul domiciliu în București, strada
Cobălcescu Nr. 22, căsătorit cu un copil,
în prezent condamnat la „Detențiune
greă pe viață”, la art. 193. -

întrebat fiind asupra:

- epocii lui Carol II^{le}; a evoluției politice
din 1938 - 1944; asupra sfârșitului
politice; a evenimentelor din jurul
lui 23 August 1944 - și de a descrie
faptele și evenimentele reale - ca un spec-
tator obiectiv, declar următoarele:

Prințul războiului mondial îl găsește
în calitate de print mostenitor, căpăt de
supravegherea severă a lui Carol I. Se
aștepta să-și manifeste personalitatea
sa, cu înclinații neîngăduite pentru
postul pe care hazardul îl dăruise.

Era comandantul Bat. Vt. Munte - nou înființat -
la Iași. Neamul. Anturat de ofiterii săi și de
câteva personalități ale țărâșorului, Carol
o dusea într-o serie de belii - transformate
în chiolhasuri cu femei - pură țara nu
era crotopită de germani. La Oituz, Mărăști
și Mărășești se hotăra soarta neamului...
Se amorsează de Zizi Lambrino, a cărei
familiie era în Rouman și fugă cu ea la Odesa,
unde se căsătorește, reamintând la tron ca
numul se călească constituția țării. - Generalii
Stratilesco și Petala îl readuc în țară pe
bază de ordin... La Iași se amulează căsăto-
ria și se acordă o subvenție anuală, prin
care să-i asigure lui Zizi Lambrino și fiului
lor, o viață la Paris în bune condiții...
Urmează campania din Ungaria, tot ca
comandant al vânătorilor de munte. În
orașul Micolț, notabilitățile orașului în
frunte cu episcopul îl invită pe
Carol - prințul de coroană - la un banquet
ce se da la ora Carol cu anturajul său
se încumă într-un orașel f. apropiat. La
o betie legendară - și vine la banquet după
24 de ore, în timp ce gazdele îl așteptau
în ființa de rigoare. Episcopul spunea:
- eu un oraș prinț de coroană - România
va ajunge rău... -

Revenit în București se încumă într-un
amor și cu prisoarele respective - cu domnișoara
Pavelescu dela poarta centrală București. -

de care îl descurcă palatul plătind suma
de 5 milioane lei. -

335

În ideea politică ce exista în acea vreme,
susținută de Ionel Brătianu, de a se asigura
pacea în Balcani, se pune la cale căsătoriile
dintre fetele domnitoare din Grecia, Iugo-
Slavia și România. Astfel vedem: Carol cu
Elena, Elisabeta cu regele greciei și Mari-
oara cu Alexandru al Jugoslaviei. - Se aștepta
ca prin această căsătorie, Carol să revină
la sentimente mai bune. Dar din căsătorie
cu Elena avea pe Mihai, Carol persista în
ideea de a renunța la tron și la Elena, ple-
când din țară. Ferdinand mai face o în-
cerare, de a-l abate pe Carol de la exea-
rta idee, trimetându-l într-o căsătorie
în jurul lumii, însoțit de generali:
Jovanovic și Cordier. Totul a fost
Zadarnic. Ionel Brătianu intervine pentru
legiferarea acestei dorințe de renunțare a
lui Carol, cu obligațiune din partea acestuia
ca nu va mai reveni în țară sub nicio
formă și sub niciun nume. - Din 1925 se
consideră ca pierd pentru statul român.
Mihai preia prerogativele de moștenitor
al tronului, dându-i-se și titlul de mare
voevod de Alba-Iulia.

Este cunoscut de toți că viața se are
exprimă - sub numele de Caraiman - o du-
cea la Paris, în orgii și feliu de datorii.
Printre creditorii săi se află și un vare-
care Barbu Șencu, stabilit la Londra

care se reîntoarce în țară după 1930 -
fără să reușească să obțină vreo favoare
de la Carol II.

Lingvina salvare a lui Carol II era să
revină în țară, în care scop a luat legături
directe sau indirecte cu o serie de persoane
politice din țară, prin care trata reîntoarcerea
sa la tron. Cei care insistau mai mult
erau creditorii săi, ce voiau să-l vadă la
tron, în scopul de a obține achitarea de-
torilor. În plus, voia să-și formeze un capi-
tal propriu pentru zile rele. Carol îi for-
mază un secretariat cu Puiu Dumitrescu
și stabilește legături: Dinu Lezianu, Gatothy,
cu generali: Gabriela Harinanu, Paul Teodorescu,
cu însuși atașatul militar român la Paris -
colonelul Nic. Tătaranu etc. etc.. Dintre
oamenii politici care vizitau Parisul în
acele vremuri a fost și George Brătianu, care
fără știrea și aprobarea lui Vintilă Brătianu,
trata cu Carol II. Aceasta a constituit o
surpriză dureroasă pentru Vintilă Brătianu,
deoarece Gh. Brătianu cunoștea testamen-
tul tatălui său Ionel Brătianu, în care
prevedea de a nu se mai permite reve-
nirea lui Carol II în țară, fiindcă va aduce
o mare nenorocire pentru țară. Gh. Bră-
tianu pe baza promisiunilor lui Carol II,
face ruptura în partidul liberal, sperând
că va fi adus la putere. În fond, Carol II
urmărea slăbirea partidului liberal de

sare se tinea.

Partidul sare era la putere, adică ²³⁶
P.N.T., a intrat și el în legătură cu Carol II.
Juliu Maniu, care se credea un foarte abil
politician, aduse reîntoarcerea lui în țară,
sperând să facă din Carol II, ceea ce făcuse
Ionel Brătianu cu Ferdinand, asigurând
P.N.T. puterea în mod discreționar.

Juliu Maniu a fost manevrat de Carol II.
și târziu și-a dat seama că el este cel
păcălit. Carol II. îi era superior din toate
punctele de vedere și izolarea lui Juliu Maniu
la Pădăcin nu l-a impresionat, căci el
lucra pentru a veni timp de 10 ani. -

În 1928 - P.N.T. se instalase la putere după
mari și sgonotoase manifestații politice. Juliu
Maniu de abia reușise să-și răpătuiască
partizanii săi politici și mai ales pe nepoții
săi (Romulus și Zache Boila, Ionel Pop
etc). Tot în această perioadă se găseau în
curs de a perfectă un mare contract cu
uzinele cehoslovace "Skoda" pentru livrarea
unui numeros material de artilerie, necesar
armatei noastre. În această ocazie Carol a
avut posibilitatea de a-i însuși un mare
comision, depășind pe toți ceilalți politicieni
ce tratau cu uzinele "Skoda". -

Reprezentantul uzinelor, un vechi
Leletzky (unui reamintesc exact numele)
și-a dat seama că fără cointerеса
la comision a lui Carol II, contractul nu

se va putea executa, cu toate stăruirile
nepotilor lui Iuliu Stănu. În acest scop,
Selezky a deschis un cont serios sub nu-
mele lui "Palalaebus" - dar a adus
modificări în detrimentul calității mate-
rialului ce ni l-a livrat. Materialul inițial
fabricat, care nu convenea Skodai să ni-l
dea, din cauza marelor comisioane, acest
inițial material a fost vândut armatelor
jugoslave și turce. S-a făcut mult caz pe
chestiunea lui "Palalaebus", fiindcă un se-
chia cine este și bănuielele cădeau asupra
generalului Lică Popescu, care era un om
foarte corect și excelent tehnician. Acesta
fusesse comandantul R.I. A. Craiova și trăia
modest în casa doctorei a soției sale. A fost
adus în M.A.N. ca secretar general și ca
tehnicianul se trebuia să doteze armata
cu cel mai bun material de artilerie.
Fiind criticat în parlament unde nu avea
acces și fiind impresionat de debaterile vio-
lente ale doctorului Lupu, el se adresează
ministrelui său pentru ai lua apărarea.
Ministrul său de la departamentul M.A.N., care
avea datoria morală de a lua apărarea,
fiind în discuția generală vorba de onorarea
unui mare ofiter, tehnician și subaltern al
său direct, tace. Atunci cere audiență
lui Carol II pentru a dispune. Dar și el
tace. Lică Popescu a înțeles să tragă con-
secințele, trăgându-și un foc de revolver.

Leoveanu, pe atunci colonel - secretarul
lui Tică Popescu spunea: Lasii și sportarii³³⁷
cheșuier, iar omul de cinste și mare capacitate
tehnică trebuie să dispară.
De asemenea și Seletzkij se tăcut, fiindcă
nu putea divulga cum este "Palatul".

La palat vine în vizită Trina, sora Elenei.
Carol nu pierde ocazia de a se arăta mai intim
decât obisnuie, ceea ce provoacă plecarea
precipitată a Trinei și supărarea definitivă
a Elenei. Mihail, era copil mic, nu prea
înțelegea cauza fricțiunilor dintre Carol și
Elena. Carol care cunoștea defectul de
vorbire, timiditatea lui Mihail, îi face o clasă
cu cei mai buni copii din diferite părți ale
țării și cu profesorii cei mai aleși. Mihail
finea la mână pe care o considera
ca o martiră, dar și la tatăl său pe care
il vedea cu ochi admirativi.

La Paris - doamna Lupescu se impacienta
de atâta așteptare și vine în țară, așutată
de Prinț suveran. Se plânge lui Carol că
colonelul Nic. Tătaranu a avut o atitudine
de nepermisă intimitate față de ea, ceea
ce atrage rechemarea dela Paris a lui Tătaranu
și trimiterea la comandă unei unități
din Bălgrad. Carol numește pe prietenul
său Oskar Lesianu, ministru la Paris, apoi
ambasador până în 1938 când este înlocuit.

La București - B.N.R. constituia o atracție
și interes pentru Carol II. Din această
cauză, guvernatorii care se perindau la
conducerea acestei instituții bancare, trebuiau

să fie persoane apreciate de Carol, adică
acei care se lăsau cu buni griji în visteria
lui. Cazul Burileanu este cunoscut. În timpul
guvernării Iorga - Argetoianu a avut loc
convertirea. În această ocazie Carol II inter-
vine personal la B. N. R. pentru a salva dela-
faliment Banca Harnoroch - Blank, acord-
ându-i lui Aristide Blank un împrumut
de 500 milioane lei. O mare parte din această
sumă revenea lui Carol II.

În perioada guvernării Iorga - Argetoianu,
România a trecut printr-o mare criză
financiară, nemai fiind solvabilă de plata
expozitului extern, la împrumuturile contractate
anterioare. Adunarea expertilor francezi ca
Charles Rist și Auboin au impus soluții
radicale. Sistemul de impunere și percepere
a impozitelor directe trebuia revizuit. - Marii
bogați, ca doctor Angelescu, Malaxa etc. etc.
plăteau la fine sume derizorii față de averile
lor. De asemenea politicianii nu plăteau
decât f. puțin, iar când partidul lor venea
la putere - și amnestia - atât pentru înfronti-
unea neplătei cât și a sumelor restante. Plățile
la fisc apărau pe salariați, care li se oprea
direct din salariu și pe micii contribuabili.
(cumva punitoare). - Osa că în timpul
Iorga - Argetoianu, când Harnoroch - Blank
prindea 500 mil. lei, salariații primeau bonuri
în loc de salarii. Încă o incurie. Posturile de
administratori financiari la stat se cumpărau,
ei recuperându-și sumele dusute din case
revenue de drept statului. Asistam

deci, cum statul era defraudat de proprii
lui functionari.

338

Viurea lui Mitita Constantinescu ca
guvernator al B. N. R^{lei} a însemnat o bună
afacere pentru Carol II. Guvernatorii făceau
orice pentru a-l satisface, în scopul de a ob-
ține postul de Ministru de Finante sau de a
mai rămâne ca guvernatori ai B. N. R^{lei}.
S-a interceptat o convorbire telefonică între
Mitita Constantinescu și Urdăreanu, mareșalul
palatului, în care primul spunea: „să trăiești
doamnele mareșal - orice dorință a doamnei -
voastre este un ordin pentru mine”.

Mitita Constantinescu făcea orice, pentru a
avea cale deschisă la Carol II. După 23 August
1944 - retrage de peste tot volumul său oficial
„10 ani de domnie a lui Carol II” - ea nu
scotă volumul „U. R. I. S^{ul} continent” - și
să sufleteze partidul democrat, „Național-
Popular”.

Un alt guvernator al B. N. R^{lei} Mănuilescu
avea o pregătire intelectuală foarte frumoasă,
totuși un mare omblitios de a ocupa funcțiile
cele mai mari în stat. El face parte din acei
ce au susținut încă dela Paris pe Carol. În
plus, un mare afacerist, care în pretențiunile
întreacă pe Carol, de aceea între ei - au
fost outreupte relațiile personale, un timp
oarecare. Un grup de capitaliști italieni,
care fugeau de Mussolini, au făcut oferte
pentru deschiderea unor industrii în țară,
însă din cauza comisiunelor exagerate,
cerute de Mănuilescu, capitaliștii italieni
au renunțat.

Profesorul Nic. Jorga, a confiat unui elev al său, că în timpul formulării guvernului său, Hanușescu i-a scris plătându-l să-l numească și pe el ministru, ceea ce l-a impresionat în rău. După un timp de ostracizare, din partea lui Carol II., Hanușescu este readus ca ministru, cu ocazia tratatului de la Viena, pentru promovare, încă împreună cu Valer Pop, semnând cedarea Ardealului de Nord.

Juliu Maniu amintase că odată venit la guvern, va trimite în judecată pe Hanușescu și Valer Pop, fiindcă au acceptat să primească postul de ministru - semnând cedarea Ardealului de Nord. De asemenea pe Gutu Tătarescu pentru cedarea Basarabiei.

Carol II. având o inteligență nativă, la curent cu tot ce apărea în literatură și în tehnică, dublat și cu o ușurință în exprimare, înălțura cu ușurință opozițiile și se preciza când a format F.R.N. - a făcut în intenția de a desființa partidele politice, deci opoziția lui I. Maniu, Brătienilor și a legionarilor, pentru a rămâne stăpân pe situație. Uniforma F.R.N. a stăruit opoziția lui C. Argetoianu și N. Jorga. Carol voia ca la defilarea F.R.N. să vorbească poporului, că toți politicienii au aderat la această formulă - partid unic. Invită la palat pe C. Argetoianu - îi oferă un decret de avansare la gradul de general doctor în armată, dar nu între în camera

alăturată pentru a îmbrăca uniformele
care erau gata confecționate. (și accia de F.R.N.).
În profesorul N. Jorja a fost mai ușor, căci
după ce l-a flătat ea om de geniu și asi-
gurându-l că este rezerva sa politică, l-a
convins să treacă în camera alăturată
pentru a îmbrăca uniforma F.R.N.^{le}.
Ion Mihailache și toți ceilalți politicieni mai
mărunți au îmbrăcat uniforma - așa că
pentru moment Carol II. a triumfat. -
Carol II. umosea pe toți din anturajul său
ca oameni umiliți, șlegarnici sau va-
nitoși, capabili de a face orice pentru a
ajunge miniștri. De aceea el îl alegea
după scopul pe care îl urmărea. Carol II.
și-a permis să spună, că dacă ar comunica
să vină în piața palatului, toți acei care
doreau să fie Prim ministru sau miniștri,
dusă desbrăcați, n-ar mai fi loc liber
în toată această piață. Carol II. era și sincer.
Dar Carol n-arca nici scrupule, când ur-
mărea bani sau valori. Pe un industrial
Eskenați, proprietarul unei fabrici de
Zahăr, din nordul Basarabiei, nu l-a
lăsat, până nu i-a cedat o mare parte
din activitățile fabricii sale.
În șchiitelor era foarte reținut, având
discuții violente cu fratele său Nicolae.
În 1936 o asemenea discuție a degenerat
într-o bătaie, când a fost nevoită să
intervină mama lor Maria. Nicolae în-
dârjindu-se, scoate revolverul și trage.

Glontul lovește pe Maria, din care cauză
după câțva timp, ea moare, iar Nicolae
cu familia sa este izgonit din țară.
Viața imorală a lui Carol II nu prea era
cunoscută. Imbrăcat în civil, singur la
volan, în prima parte a nopții esea din
palat și remorca studenți, domnișoare
sau doamne din societatea mare bucu-
rească, cu care se distra în seara respec-
tivă.

Câteva figuri din camarila sa:
- Elena Lupescu zisă și „Domnița”,
avea salonul ei deschis, frecventat de
toți acei care doreau să obțină o favoare
de la Carol II. Aici se jucau cărți pe sume
mari și solicitanții vizitatori trebuiau să
piardă ceva mai simțitor, pentru a obține
favorarea. Inusuri Bucu, șeful partidului
național-liberal, a fost convins să treacă
pe la „Domnița”, dacă vrea să fie prim-
ministru și numai așa a ajuns la putere.
Carol II se ținea totuși de liberali și a fost
bucuros când l-a găsit pe Gică Tătăreanu,
omul care se preta la toate cererile sale.
Malaxa a obținut câteva contracte cu statul,
tot prin acest salon al domniței, unde a
lăsat sume mari de bani. Se asemena
și Anschutz. În călătoria cu yachtul
„Lucea fărul” pe Mediterana, Elena
Lupescu o scapă pe doamna Anschutz, care
era invitată pe vas cu soțul său, de

insistențele amoroase ale lui Carol II, de³⁴⁰ frică să nu-și piardă locul. Doamna Suschitt era de o frumusețe remarcabilă, iar sotul său a fost nevoit să o trimită în Spania cu micul lor copil. După un timp nu prea îndelungat, doamna Suschitt dă divorț și se căsătorește cu un frumos și bogat spaniol. Suschitt urmărit de neșan-
să, este arestat din ordinul lui Carol II - fiind reținut pe la Malmeson și Jilava - și seapă după ce cedează o sumă apreciabilă.

Un alt personaj al camaritei era Urdăreanu. Inițial un om modest cu gradul de maior - șef al garajului ministe-
rului apărării naționale și dot la palat pentru a pune la punct garajul regal, unde doamna o mare neregulă. Urdăreanu deși fără merite deosebite, totuși lingusitor și insinuant devine amant discret și păinele de pază al "domnitei" și omul de mare în-
credere al lui Carol. Pe baza acestor me-
rite deosebite, este scos de la garaj și adus la maresalatul palatului. În 1936, îl avan-
sează peste rândul altor promoții, la gradul de Lt Colonel, ceea ce produs mari ne-
mulțumiri în armată. Carol II de teamă, cheamă pe maresalul Averescu să forme-
ze un guvern, pentru a preîntâmpina eventualele nemulțumiri sau manifestări ale armatei. Averescu cerând răgaz 3 zile pentru a-și înmormânta pe soția sa Clotilda - la expirarea termenului - nu a mai fost pus în situația de a

forma guvernul - fiindcă totul reîntrase în linie. Toți care mergeau la Carol II, făceau anticameră la Urdăreanu, fiindcă știau că are mare influență pe lângă Carol II și domnița". -

- Un alt personaj cunoscut prin informațiile și intrigările sale a fost Misa Moruzoff. Originar din raionul Tulcea, cu o slabă pregătire intelectuală, având numai câteva clase de liceu, din conștientă obscur ajunge șeful serviciului secret al armatei și dinu lui Carol II.. Era dotat în schimb cu un talent remarcabil în materie de informații, dublat cu un spirit de aventură, intrigărie și să câștige pe toți de care avea nevoie, prin cadourile mari pe le făcea. El se detașază cu serviciul secret dela - marele stat major - care îl stăpânea în activitatea sa, la ministerul apărării naționale cu ajutorul lui Paul Angelescu - titularul departamentului și socotit ca un sprijinitor al său. Misa Moruzoff devine o figură interesantă în cariera sa și îl vom vedea în desfășurarea evenimentelor ce au urmat. Fondurile mari de care dispunea nu erau numai cele care proveneau dela serviciul secret

ci și din tranzacțiile ce le făcea cu diferite servicii de informații străine pe baza materialului informativ de care dispunea. Din cauză că ^{și} Misa Moruzoff părăsise - marele stat major - în 1938... seful secției II: - Moldoveanu lucrează cu Ștefănescu Gh. și Borceanu sunt nevoiți să organizeze cele 3 birouri statistice militare (București, Iași, Cluj), care să înlocuiască centrele și agenturile contrainformative ale serviciului secret din țară. În ceea ce privea informațiile externe, marele stat major se mulțumea cu ceea ce mai dădea Moruzoff - în plus cu ceea ce putea obține prin atașații militari și rapoartele dela ministerul afacerilor străine.

Incontestabil că politica internă a țării a fost dirijată direct de Carol II, în timp ce în politica externă a indicat numai salvanele mari de orientare, adică tot timpul alături de Franța și Anglia. Aceasta din cauză că în fruntea departamentului dela externe se găsea Titulescu, un om de mare concepție politică europeană. Totuși lui Carol II îi plăcea să-și araze merite personale și în acest sector. Așa vedem cum în anul 1936, cu ocazia vizitei în

tară a lui Barteu (Barthou) - ministrul de externe al Franței - la banchetul se s-a dat la serul militar București, a avut loc o conversație intimă, cu Carol II. Barthou reține pe Titulescu - ministrul de externe al României - în acea vreme și îi comunică surprinderea sa, că politica externă a României este condusă de Carol II și nu de dumnata. Cum Titulescu nu era de acord cu afirmația lui Carol, în plus și el un om cu demnitate, chiar la acel banchet, provoacă o conversație în trei, fiind de astă dată și Carol II. Majestate, ați făcut afirmația în fața colegului meu francez, că politica externă a României nu o conduc eu, ci majestatea voastră. Rog să precizați acest lucru. Carol a fost foarte jenat și a găsit o formulă care-l satisfăcea pe Titulescu. Carol n-a uitat acest afront și se revanșează pe Titulescu prin scoaterea sa de la ministrul de externe.

Titulescu se bazase în politica sa externă pe susținerea franco-engleză și implicit și pe cea americană. Precizăm:

- mica înțelegere (Cehoslovania, Jugoslavia, România) contra Ungariei.

- Întelegerea balcanică (Jugoslavia - Grecia Turcia și România) contra Bulgariei. Nu se includea Albania ceea ce a dat posibilitate Italiei să o ocupe. -

Ambule pacte au fost răsturnate de acțiunea Germaniei, care nu-și uitase ali-atele din 1914-1918. Totuși pactele ar fi fost viabile, dacă susținerea franco-engleză ar fi fost promptă.

Tot în perioada sa de timp - are loc proce-sul optanților maghiari, care constituie un succes pentru Titulescu. În fond România a fost nevoită să despăgubească pe latifun-diarii maghiari absenteiști pentru moșiile ce au fost împărțite la țăranii români și maghiari.

În 1936, când Titulescu era și președinte al Ligii Națiunilor la Geneva, cere în numele României aplicarea de sancțiuni Italiei ce provocase războiul contra Abisiniei. Titulescu a fost criticat că prin această atitudine a sa, România a perdut simpatia Italiei și că s-a dat ocazie Ungariei să se ridice politiceste în fața Italiei în detrimentul nostru. În plus Italia mai datora recunoștință Ungariei pentru că îi furnizase toate produsele petrolifere și cerealele necesare susținerii războiului în Abisinia. Cum Ungaria le procura

din România, ea a realizat nu numai avantaje politice, dar și avantaje materiale, ce au rezultat din diferența de prețuri. Deci criticile contra lui Titulescu erau foarte sustinute.

Titulescu reușește tot în acest an, să obțină un mare succes prin încheierea tratatului cu Litwinoff - reprezentantul U. R. S. S. la Liga Națiunilor și ministru de externe al U. R. S. S. Titulescu obține prin acest tratat o recunoaștere binevoitoare asupra frontierei de Est, dar ceea ce interesa mai mult era reluarea legăturilor diplomatice și comerciale cu U. R. S. S. După un interval de timp destul de mare se restabilea legăturile de prietenie cu acest mare popor...

Pactul cu U. R. S. S. a indispus - se pare - anumite cercuri din apus, care l-au părăsit pe Titulescu. De aceea Carol II l-a putut înlocui, revansându-se pentru afrontul cu Barthou. —

— Instituția de bază a armatei - marele stat major - funcționa în condiții optime. În 1935 începe a-și face stagiul prima serie de absolvenți ai școlii superioare de război care de abia la începutul anului 6 își luau brevetul de stat-major. Pentru linca de afară, ofiterii marelui stat major. —

apăreau sub aspectul de oameni distanți, încrezuți, în realitate erau preocupați de problemele militare ce erau la ordinea zilei. În 1936 era disputa franceză - arma blindată sau să-și creieze linia Maginot. În Franța au învins cei ce susțineau existența liniei Maginot, considerând-o ca inexpugnabilă. La noi au învins cei ce susțineau arma blindată, deoarece germanii puneau accent pe ea, lăsând linia Sigfried pe linia doua.

Printre preocupările ce reveneau marelui stat major - era și aceea de a prezăti manevrele mari de tranșă, în raport de obiectivele ce le urmărea. În 1937, aceste manevre au fost la Cincul-mare. În această ^{ocazie} colonelul Nic. Tătăreanu este adus din purghiu și pus la comandă - având ca șef de stat major pe Borcea. Manevra fiind reușită, Tătăreanu este avansat la gradul de general și mutat în București.

- În regiunea petroliferă cu centrul la Ploesti era introdusă starea de asediu din 1936. Comandantul marelui unități era Traian Grigorescu, având în statul său major pe: Măinescu, Gh. Marinescu, Borcea și V. Ionescu. Grigorescu fiind rezizat ca între muncitorii sunt mari nemulțumiri, ordonă lui Borcea să viziteze câteva întreprinderi industriale. Această comitată:

- La fabrica de faianță și ceramică (Bariera Câmpinei) - lucrătorii lucrau în condiții

lamentabile. În hala de lucru, un praș
imens și dens impiedica să vezi pe munici-
torii aflați la o distanță mai mare de un
metru. Prașul era inhalat de toți, neavând
altă scurătură decât usa de intrare. Un
closet comun (femei și bărbați) - pe scânduri
nefixate. Infermerie sau asistență medi-
cală nici vorbă.

- La rafinăriile Astra Românei, Ulirea
și Teleajen - situația era mai bună - însă
salariile erau mici, iar asistența medicală
pentru familii inexistentă. În jurul tuturor
fabricilor numai cârciumi - niciun local
de cultură (bibliotecă, cinema) sau teren
de sport.

Traian Grigorescu convocă un con-
siliu de colaborare, la care invită și pe
toți patronii marilor întreprinderi, cărora
le expune cele constatate de comandament
la unele întreprinderi și îi obligă:

- pe cel dela fabrica de fuiață să pună
imediat ventilatoare și aspiratoare de praș;
să facă closete separate pentru femei și băr-
bați dar solide - nu sa acun cu riscul de
a cădea în murdăria closetului; să angajeze
de urgență un medic și să facă un cabinet
medical pentru a putea fi văzuți și tratați
muncitorii.

- Rogă pe toți patronii să înbunătățească
pe cât posibil plata orelor de muncă și în

special plăta orelor suplimentare. se³⁴¹
asemenia asistența medicală și pentru
familia muncitorului.

Pentru a-i scoate pe muncitori din cărciumi,
ar trebui creiate biblioteci. Comandamentul
va invita pe patronii de cinematografe spre
a-i ruga să acorde o reducere de 50% pentru
muncitori și familiile lor, exceptând zilele de
sărbători.

Situația muncitorilor s-a raportat primului
ministru Gică Tătărașu, și miniștrilor de la
numă și sănătate, arătând starea de lucruri
constată de comandament și cerând să se
ia măsuri. —

Borcescu este mutat, pe data de 1. Oct. 1938,
la marele stat major în cadrul secției II, —
ocupându-se cu birourile statistice militare
și cu contraspionajul. După propunerea
lui Petrescu, mai vechi și cu pretenții obține
mutarea pe rând a ofiterilor ce-l incomo-
dau pe Lăpășană Surel și Rădulescu Oct.
În primăvara lui 1941, Petrescu cere lui
Borcescu să-i cedeze diurnele ce le încasa
de la societatea de telefoane și de la comisia
de pasaport ca delegat al marelui stat
major, în comisiunile ce se întruneau
odată la una sau două săptămâni, timp
de una sau două ore. — Borcescu refuzând,
începe lucrătura. Petrescu face un referat
prin care cere desființarea problemei
contraspionajului din marele stat major
%.

deoarece serviciul secret se ocupă de această chestiune. Marele stat major nu trebuie încărcat cu lucrări ce pot fi făcute de alte servicii sau instituții. Astfel se obține punerea sa disponibilă a lui Borcescu și apoi mutarea la Divizia 7. infanterie. Cu toate protestele lui Borcescu că marele stat major nu poate rămâne fără un organ central de conducere al contraspionajului - în plus în unitățile armatei serviciul secret nu avea acces, decât prin marele stat major, nu s-a mai revenit la măsura luată.

Motivau că războiul bate la ușă și nu trebuie să ne îngreunăm munca. De fapt totuși cu această situație contraspionajul avea activitate mai intensă.

Din întâmplare, Eug. Cristescu ia cunoștință de cele de suai sub, prin Rădulescu și Lita și intervine ca Borcescu să fie detașat la S. I. J. Această cerere este aprobată de Ion Antonescu.

- Politica internă ia un aspect deosebit prin declanșarea asasinatelor legionare. Ele încep cu fostul prim ministru Duca, apoi cu Ieleneu etc. etc. reace impresionează pe Carol II și opinia publică. Incidentul dintre Corneliu Codreanu și profesorul Nic. Iorga, ce a avut loc la Brașov, s-a soldat cu condamnarea lui Corneliu Codreanu. Această condamnare

atrage ura legionarilor contra lui Nic.³¹⁵

Torga. Carol II, care nu părea multumit de această situație, hotărăște suprimarea lui Corneliu Codreanu, crezând că prin dispariția lui va desființa total această grupare politică. Carol II a vrut la început să anihileze mișcarea legionară și să capteze simpatia Germaniei Hitleriste, prin aducerea la guvern a coaliției Goga - Luza - dar n-a reușit. Guvernul n-a durat decât 38 sau 40 zile - fiind înlocuit cu guvernul F.R.N.^{lui} - condus de Armand Călinescu. Moartea lui Goga, după reîntoarcerea din Germania a fost suspectă. Se zice că doamna Veturia Goga n-a fost străină de decesul soțului ei și marea îndoliată a fost dată mai târziu în grija lui Ion Antonescu.

Carol II îngrijorat de situația internă cât și de cea externă pleacă la Paris și apoi la Londra. Pe peronul gării din Londra - regele Angliei îmbrăcat modest, înconjurat de câțiva miniștri, așteptau îngrijorați pe cel omonizat. Din vagon soborârea un cavaler cu schivă împărătească, cu manta albă de cavaler al ordinului „Liliei Viteazului” cu risme trecute de genunchi - Carol II. Impresia celor de pe peron nu a fost plăcută, fiindcă nu pădura cu situația și nici cu proporția țărilor respective.

Carol n-a putut obține decât bani pentru fortificarea frontierelor țării sale. De aici, Carol face o vizită și în Germania la Berghstadt (reședința de vară a lui Hitler, pentru a oferi o neutralitate binevoitoare a României, în schimb să fie ferită de vârtelul evenimentelor. Hitler cere denunțarea tratatelor cu apusul și intrarea României în axă. Carol cere timp pentru a se consulta și cu guvernul său. Apus în țară, răspunde în scris - că nu poate accepta propunerea germană.

În timpul acestei vizite a lui Carol II., Armand Călinescu trebuia să-l execute pe Corneliu Codreanu, crezând că prin aceasta va distruge întreaga mișcare legionară. Armand Călinescu ezită, ca și Goga înaintea lui, însă Carol reîntors în țară se supără că întârzie greutate și în interior. Cere din nou lui Armand Călinescu să-l execute mișcarea pe timpul vizitei sale la Varsovia, ca să se dea impresia că el este străin de ceea ce întâmplă în țară. Armand Călinescu acceptă - și se pretează la dorința (ordinul) lui Carol II. - și-l ucide pe Corneliu Codreanu.

Ca echipă legionară condusă de Traian Boeru, ucide pe Armand Călinescu, în apropierea casei sale pe Bulevardul Arocalului,

cu timpul când se întorcea de la Președinția Consiliului de Miniștri, răzbuându-se de asasinarea șefului lor.

Ruseșii de la palat sere prin telefon la marele stat major relații, fiindcă prima avusese loc, nu departe de localul său. Ofițerul de serviciu raportează: nu avem surzăminte. Am trimis la fața locului un ofițer. Am comunicat și prefecturii poliției capitalei. despre cele întâmplate. În același timp, echipa asasină comunica de la Radiodifuziune (strada Popov, fost Berthelot)uciderea lui Armand Calinescu, după care au fugit. Poliția a reușit să prindă o parte din asasini și să-i execute chiar pe locul primei, lăsând cadavrele pe loc. Carol II aduce pe Argeșanu, zis și Ghiță oștan, la putere și dă ordinul de represalii. Trebuiau ca în toate capitalele de județ să execute câte trei legionari din cei mai marcați sau mai periculoși, fără justiție. Această nerespectare a legilor justiției atât de legionari cât și de șeful statului Carol II - au provocat mari nemulțumiri în păturile largi ale poporului. Străinătatea ne considera ca o țară din jungla africană. -

Vine anul 1939. Lumea politică și militară discută despre evenimentele externe. Conștientizarea generală era că ciocnirea dintre Germania hitleristă și Uniunea Sovietică este inevitabilă.

România trebuie să depună toate eforturile pentru a rămâne neutră, fiind prea mică față de cei doi parteneri și fără dorință de expansiune spre Est.

Acțiunea bulgară era criticată din punct de vedere al pretențiilor absurde asupra cadrilaterului. În 1877-78 și s-a oferit României cadrilaterul Ruscuk - Sumla - Varna chiar de Rusia și Germania, însă România a refuzat, cedându-l Bulgariei, care de abia atunci lua forma de stat. România s-a mulțumit cu un cadrilater mai mic și luat de abia în 1912-1913. Apoi - tendința tuturor popoarelor este de a merge spre sud - spre apele albastre ale Mediteranei - numai Bulgarii o iau spre Nord. Eșirea la marea Egee și Mediterană era mult mai importantă pentru Bulgaria și ar fi oferit și României alte perspective.

Acțiunea revizionistă maghiară agitată de goșii lor, era pornită pentru a-și salva propriile lor latifundii. O acțiune militară ungară, contra noastră, fără sprijinul altei puteri, desigur că n-ar fi avut nicio șansă. Intervenția germană în favoarea Ungariei și a Bulgariei, neuitătele ei aliante din 1914-1918, a răsturnat toate calculele politice și militare.

În iarna 1940-1941 - de asemenea vii comentarii pe tema războiului germano-sovietic.

În marele stat major, marea majoritate a ofițerilor susțineau că germanii în 3 luni vor doborâ uniunea sovietică. Putini erau care susțineau că uniunea sovietică este un popor mare, întins pe o suprafață enormă - pe două continente - care va lungi enorm liniile de comunicații și de aprovizionare. Va și nevoie de noi baze succesive, condiționate de linii de comunicații perpendiculare pe linia frontului etc. etc. și ce mai trebuie reținut este armata sovietică, care este foarte bine instruită. România după ce a fost cîmpărtășită de germanii, n-are pe cănta alături de ei în războiu contra Uniunii Sovietice. - fiindcă războiul trebuie considerat ca și pierdut. Printre susținătorii acestor idei erau doar: Zamfirescu, Nanocescu, Borcescu, Liobanu, Dragodănescu și încă 3 sau 4 ofițeri.

Situația internă devenea din ce în ce mai grea, iar Carol II încerca fel de fel de formule pentru guvernare, dar nu reușea. La această stare de lucruri contribuia numai situația grea externă. Încă din 1936 - Franța ne-a făcut înțeles, că datorită situației ei interne, nu-și mai poate onora angajamentele luate pentru securitatea României. Anglia nu ne-a putut oferi decât credite pentru fortificarea frontierelor de West și Est. Vizita lui Carol în Anglia - n-a putut obține mai mult. Vizita lui Carol în Germania s-a soldat cu insucces, deoarece:

- intern - legionarii erau susținuți de germani;

- iar extern - Ungaria și Bulgaria își formulau revendicări teritoriale, susținute tot de germani..

Tot în acest an - 1939 - se produc o serie de incidente de frontieră, care determină mari concentrări de trupe. De asemenea se desoperează în partea de vest a Ardealului și în special în bisericile Romano-Catolice și Calvine, un numeros material de propagandă incendiară și numeros armament, în care au fost implicați și numeroși preoți. Papa a intervenit stăruitor pentru salvarea lor. Evenimentele se precipită și România este nevoită - sub presiune germană - să cedeze inițial Bulgariei - eadrilaterul Silistra - Turtucaia - Balic - Ekrene;

- apoi Ardealul de Nord și în fine Basarabia..

Deși Guță Tătarăscu, ~~pe~~ ^{pe} la guvern, spunea că nu va ceda nicio brazdă de pământ, iar Carol II scria pe harta țării la Sud, Vest și Est - ne vom bate - totuși am fost nevoiți să cedăm fără rezistență. Spusul nu putea da niciun ajutor. -

La începutul lui Septembrie 1940 - Carol II încearcă o împăcare cu Iuliu Maniu și Dinu Brătianu. Acesta refuză. Miza Moruzoff propune lui Carol II un nou răz, care va

putea domina situația, pe Ion Antonescu, fost în guvernul Goga-Luza și acum închis la Bistrița. Carol mai încearcă, convocând un consiliu cu intinții săi și desigur generalii adjutanți Mikail și Paul Teodorescu, ba chiar și Urdăreanu se oferă să formeze guvernul, Carol își dă seama de situație și acceptă sugestia lui Misa Moruzoff. Se hotărăște aducerea lui Ion Antonescu dela Bistrița. Teodorescu se duce pentru a-l însoți pe Ion Antonescu până la București, în parer timp el pune la curent cu toată situația internă și externă. Ion Antonescu se prezintă la palat la 3 sau 4 Septembrie (1940). Întrebat de Carol II, dacă față de situația existentă își ia răspunderea formării unui guvern, Ion Antonescu răspunde afirmativ. Dore însă să-i permită să ia contact cu Iuliu Maniu, Dinu Brătianu și cu Horia Sima, șeful mișcării legionare și pe a cărei organizație se sprijină. La a doua prezentare va veni însoțit și de Horia Sima. Toți cei menționați mai sus au cerut stăruitor ca întâi să abdice Carol II și apoi să ajute pe Ion Antonescu în formarea guvernului. În ziua de 5 Septembrie Ion Antonescu însoțit de Horia Sima se prezintă lui Carol II, căruia îi condiționează formarea guvernului de abdicarea sa. Acesta surprins, răspunde că va examina situația și mâine 6 Septembrie la ora să vină pentru a primi răspunsul. La doua zi, Carol II comunică lui Ion Antonescu că acceptă abdicarea.

cu favoarea lui Mihai și-l însărească cu formarea guvernului. Ion Sutoriu și-a luat obligația, ea să asigure plecarea ne-stingherită din țară a lui Carol, Domniței și Udăreanu.

Au avut consiliu la ministerul de interne. Ion Sutoriu, Popescu David și Jack Popescu, hotărâse amănuntele plecării trenului regal, care trebuia să se facă în cel mai mare secret. Ulterior, sunt chemați: inspectorul Pavelescu cel ce conducea locomotiva, Sachelarie Vladimир, comandantul legiunii de jandarmi e. f. r., colonelul Dragomir se însoțea cu generalul Popescu David - ministru de interne - trenul regal până la frontieră și Părăsianu inspectorul general al jandarmeriei, săvora li se fixează misiunea ce le revine. Gările Lotrueni și Hogoșovaia, Nord și Est sunt amintite că un tren special va pleca din stația respectivă cu ministru de interne - în strict secret.

În noaptea de 6/7 Septembrie, pe la ora 23¹⁰ ese din curtea palatului o mașină cu doi civili cu ochelari - cu mare viteză - la volan Mihai.

Neobservați se duc la gara Hogoșovaia și în vârteful vitezei intră în rondoul gării. Se aud tăcânturile de mitralieră - gata de tragere - crezând că cu viteză nebună nu poate să fie decât o mașină cu legionari.

La 23⁵⁵ Carol și Mihai ajung pe peron - se îmbrățișează - se despart. Carol se suie în vagon și ăutreabă dacă „Domnița” a roșit. La ora 24 trenul pleacă - spre o destinație.

neunoscută celor din stația Mogoșoaia.
 În dimineața de 7 Septembrie, legionarii se trezesc și încearcă să le dea de urmă. Verifică direcțiile: București - Ploesti - Brașov - Cluj - Oradea și București - Pitești - Craiova - Timisoara - Jimbolia. După mult efort - află că trenul a trecut de Turun Severin și merge cu viteză spre Timisoara. Legionarii se concentrează în toate stațiile dintre Timisoara și Jimbolia, cu maximum de forțe în gara Timisoara, unde trenul era anunțat că va opri pentru două minute pe linia întâia... atât cât să-i asigure o esire urgentă spre Jimbolia.. Nu știa decât șeful de stație, șeful mișcării și ofițerul dela legiunea de jandarmi c. f. r., care își aduseseră tot efectivul său pentru paza liniei întâia. Intervine Jack Popescu - subsecretarul de stat dela interne - care aflase de preparativele legionarilor și cere directorului general al c. f. r. lui Orăzescu - să oprească trenul special la Lugoj. Jack Popescu comunică la telefon lui David Popescu și lui Pavelescu inspector și mecanic al locomotivei - pericolul ce-i aşteaptă și le ordonă:
 - la Timisoara intrați cu viteză rarecum redusă pe linia patra și apoi cu maximum de viteză treceți prin gară spre Jimbolia.

În gara Timisoara - legionarii barase linia întâia cu peste 1000 de oameni, copleșind total pe jandarmii ce păzeau linia. Șeful de mișcare și ofițerul de jandarmi c. f. r. erau singurii care cunoșteau manevra cu linia patra.

Fără știința legionarilor... se lasă liberă linia patra, astfel să la intrarea trenului în stație, dădea impresia de încetinire de viteză - și locomotiva apucând linia patra, trenul rapid prin fața celor 1000 de legionari surprinși (păcăliți). Unii scot revolverele și trag cu furie în trenul ce fugea. Legionarii se repeză imediat la telefoanele din gară și ordonă celor din stațiile intermediare, inclusiv Jimbolia, să tragă în plin, fiindcă trenul nu oprește și trebuiesc ucisi toți ce sunt în el. La Jimbolia trenul biece val-vântej peste bariera de frontieră. Grănicerii jugoslavi alarmați încurcă trenul, care era tot ciuruit de gloanțe. Ocupanții trenului se culcase pe burtă pe podeaua vagoanelor. Carol și „domnița” au scăpat culcați în băi. Coboară din tren: Papescu David - ministru de interne, colonelul Brogoș și garda trenului compusă din jandarmi, bucuroși că au scăpat teferi din focurile legionarilor. Așa se încheie domnia lui Carol II în țara românească. -

- Guvernul Ion Antonescu se formează după 15 Septembrie - deoarece Iuliu Maniu și Dinu Brătianu refuză, spunând că Ion Antonescu surprinzându-se pe mișcarea legionară nu mai are nevoie de concursul lor și deci de participare la guvern. Își iau obligația să aibă o atitudine binevoitoare și fiind va fi nevoie îi vor da și ajutor.

După rebeliunea din Iannarie 1941 - sefi
partidelor istorice îi oferă lui Ion Sutușescu
specialistii lor.

Întărită la putere minarea legionară,
începe să desfășure o serie de acțiuni terori-
ste, mai ales asupra populației evreiești. Încep
asa zisă campanie de romanizare a comer-
tului evreesc - la început prin devastări și
furturi, apoi luând magazinele cu totul,
distribuiindu-le partizanilor care credeau
că pot continua acel comerț. Șeful necon-
testat al mișcării legionare era Horia Sima -
vicepreședinte al consiliului de miniștri, înca-
drat de: Petrovicescu - ministru de interne;
Iasinsky - ministru sănătății; Horia Cosmovici,
Radu Budisteanu, Constantin etc.

- iar la direcția generală a Poliției și sigu-
ranței de stat - Ghica;

- la prefectura poliției capitalei, colonel
Zăvoianu.

Ion Sutușescu se sprijinea pe Mihai
zis Teă Sutușescu - fostul șef al tineretului
național-liberal georgist, pe câțiva generali
și în plus întreaga armată.

Miza Moruzoff văzând turnura evenimente-
lor, pleacă în Germania pentru a lua instruc-
țiuni dela „Gestapo” cu care lucrea încă de
mult timp. La reîntoarcere în țară în cursul
lunii Octombrie 1940, Subalternii săi dela
Serviciul Secret, colonel Nicandru R. și alții îi
ies în întâmpinare la frontieră și sfătuiesc
pe Moruzoff - să se întoarcă în Germania,

deoarece legionarii vor să-l aresteze. Tocotn-
du-se tare pe situație, deoarece făcuse le-
gionarilor mari avantaje, dându-le importanțe
ajutoare bănești, și scutire de concentrări, mo-
bilizându-i pe loc chiar în cadrele Serviciului
Secret, refuză sfatul subalternilor săi și vine
la București. Imediat a fost arestat și dus
la Jilava cu un grup de circa 70 persoane,
printre care erau: Gh. Argeșanu - fost prim-
ministru; Iamandi - fost ministru de interne;
Gavrilă Marinescu - fost prefect al pol. capitalei;
Niky Stănescu - fost subdirectorul general al
poliției, etc. etc.

Ion Antonescu numește la Serviciul
Secret pe: colonel Nicolaide, care stă numai o
lună; colonel Vlădescu Nic. care moare; colonel
Cornu Radu - suspectat de legionarism este
schimbat în decembrie 1940 - cu Eugen Cristescu
sustinut de Ion Antonescu. Cine era Eugen
Cristescu?! Originar din județul Bacău, familie
modestă, tatăl învățător, iar mama sa evreică
creștinată. Face seminarul, dă diferența de
licență și apoi absolvă facultatea de drept.
Bine pregătit ca intelect, inteligent și prezen-
tabil, intră în direcțiunea generală a poliției,
cu ajutorul soției directorului general al pol. din
acea vreme Brucătescu, de a cărei simpatie
se bucura. Datorită acestui fapt avansează mai
repede și este păstrat tot timpul în centrală.
Devine un foarte bun profesionist și apreciat de
toți polițiștii. Ascensiunea lui provoacă însă
invidia lui Mișă Monzoff și a lui Vintilă

x Masinarea lui Nic. Jorga și Virgil Măgarescu a produs vii comentarii în toate revistele politice și diplomatice. În diferite țări un număr de 54 universități au arborat drapelul îndoliat pentru moartea celor doi profesori și în special a lui Nic. Jorga, în timp ce universitățile noastre i-au ignorat.

București E. Traian

Jonesu, care era socotit asul politicii. Eug. Cristescu datorită relațiilor politice și de rudenie cu Cernat, fost director general al politiei reușește să se afirme și să se mențină în politică până în 1940 - când prin George Brătianu este prezentat lui Mihai (Tea) și Ion Antonescu. Se evidențiază în lupta dusă contra legionarilor, dând toate informațiile despre mișcare și contribuind la distrugerea ei. Este ajutat tot timpul de vărul său Gr. Petrovici, care n-avea decât patru clase de seminar, însă cu inclinații de a deveni un bun politist. Ceace îl caracteriza era răutatea. Eug. Cristescu avea mare încredere în el, trimetându-l numai pe el în Germania pentru verificarea situației legionarilor. Se asemena la Tg. Jiu pentru comunisti și la gătura cu informatorul lor Burnstein. Eug. Cristescu se atașază complet de Tea Antonescu, deoarece spera ca prin aceasta să ajungă ministru al informațiilor. - Pe Eug. Cristescu îl vom mai vedea în decursul evenimentelor politice. -

Ion Antonescu, la toate consiliile de miniștri, cerea lui Horia Sima să tempereze activitatea legionarilor săi, dar acesta răspundea stereotip „voina mea măsuri”.

- * Asasinarea lui Nic. Iorga și Virgil Madgearu, a produs vii comentarii în toate cercurile politice și diplomatice. Când s-a produs arestarea marilor politicieni ca: Gula Tătărașcu, E. Argetoianu etc. etc. Ion Antonescu a trimis de grabă pe devotatul său colonel Rîșescu - subsecretar de stat la interne -

cu să-i scoată dela prefectura poliției capitalei de teamă să nu fie asasinați. Rioscau un om de curaj, s-a dus singur la prefectura poliției capitalei și a scos pe toți politicienii închisi.

- Războiul în vest continua însă cu intensitate redusă. Germanii obținuseră victorii ușoare, iar pe englezi îi gonise de pe continent, în celebra luptă dela Dunkerque. Întrebarea era: Germanii debarcă în Anglia sau vor ataca U.R.S.S.?. Debarcarea în Anglia era foarte grea și apoi nu aducea sfârșitul războiului. Loroana și guvernul englez erau pregătiți pentru evacuare în Canada, așa să războiul continua. Germanii se vor mulțumi să pună stăpâni pe continent și vor căuta să lichideze cu U.R.S.S.?. Ușii militare germani susțineau: Anglia va fi doborâtă după ce vom ocupa Luxembul, Irakul și India, dar totuși să terminăm cu U.R.S.S. Anglia nu s-a intimidat și continua războiul oriunde putea lovi pe germani.

- Vasul englez "Terwonde" încălecat cu fier și pietris - trebuia să astupe canalul dela portul de fer (Bucure) și să împiedice navigația pe Dunăre. Încercarea a fost descoperită la timp și vasul reținut la Giurgiu. -

În cursul lunii Octombrie 1940. Ion Antonescu face o primă vizită lui Hitler, lăsând în locul său pe Horia Sima, pe seama de încredere față de el. Bine înțeles că Antonescu, Eug. Cristescu și Rioscau erau permanent la posturi.

Obiectul vizitei a fost de a informa pe Hitler asupra situației din țară. Tot în această ocazie s-a cerut venirea în țară a misiunilor militare germane, pentru completarea instruirii în armata noastră.

După reîntoarcerea sa în țară, Ion Antonescu, primeste, cam pe la începutul lunii Decembrie, pe amiralul Lavaris, șeful Gestapoului, care solicită eliberarea lui Mircea Moruzoff. Ion Antonescu a motivat că nu poate face nimic, întrucât arestatul aparține lui Horia Sima. Lavaris a regretat, că a venit prea târziu, fiindcă știe că de la Horia Sima nu-l mai poate scoate. Cunoștea precis că Horia Sima este omul lui Himmler, cu care Lavaris nu erau în bune relații.

În cursul lunii Decembrie sau începutul lui Decembrie 1940 - legionarii execută grupul celor 60-70 de arestați în celule Jilavei. Mișcarea legionară devenea și mai agresivă, atacând chiar unele elemente ale armatei.

Ion Antonescu face o a doua vizită lui Hitler, în cursul lunii Decembrie (1940) - cu care ocazie raportează toate nemulțumirile sale pe ce are față de mișcarea legionară, dând date precise. Aceste acțiuni legionare aduc nu numai nesiguranță în ordinea internă, dar și o dezorganizare economică. Când se raportează că și unele elemente ale armatei au fost atacate de legionari, Hitler s-a supărat. Terenul fusese pregătit de

Fabricius, ministru Germaniei la București, care era numit cu von Ribentrop - ministru de externe al Reichului și care l-a ajutat pe Ion Antonescu.

Hitler cheamă pe Himmler și îi ordonă ca Legionarii să-și potolească acțiunile lor și să nu mai atace elementele armatei de care are nevoie. Se vede că Ion Antonescu capătă și el mâna liberă pentru a readuce la realitate mișcarea legionară.

În același timp la București, Horia Sima își dă seama că Ion Antonescu pregătește ceva la Berlin deoarese:

- întâi - plecare grăbită, neanunțată.
- al doilea - nu este luat și el (Horia Sima) așa cum fusese stabilit anterior.
- și în fine - numai este lăsat el ca înlocuitor la guvern - pe timpul absenței - ci Ion Antonescu.

Horia Sima își intrumeste de urgență pe marii șefi ai mișcării legionare și hotărăște o clarificare de poziție față de Ion Antonescu. Se accelerează înarmarea legionarilor și pregătirea ocupării posturilor cheie. Consultându-l pe Schmidt - omul de legătură al lui Himmler - acesta îl consiliază pentru o acțiune rapidă, înainte de întoarcerea celor duși la Berlin.

Ion Antonescu se întoarce mai înainte de timpul hotărât și este pus la curent de către Ion Antonescu și Eug. Cristescu, de tot ce s-a întâmplat în lipsa sa. La primul consiliu de miniștri, Horia Sima încearcă să

fie amabil, cerând să-i comunice și lui noutățile aduse din Reich de Ion Antonescu. Acesta din urmă nu se lasă înșelat și răspunde evaziv. Horia Sima consecvent hotărâre luate pregătește lovitura - considerând că are un partid tare, capabil de a se sacrifica, eventual chiar pe Mihai, pe când Ion Antonescu numai armata.

La 21 Ianuarie 1941, Horia Sima declanșează rebeliunea și face gresala să atace unele elemente ale armatei. A fost de ajuns ca Ion Antonescu să înceapă înăbușirea rebeliunii și în două zile să o termine. Horia Sima scapă cu ajutorul lui Schmidt, fugind prin Banatul jugoslav în Germania.

Ion Antonescu își schimbă întregul aparat de stat, înlocuind pe Legionari cu elementele sale. La direcțiunea generală a poliției aduce pe general Leonescu Emanuel, la prefectura poliției capitalei pe general Gherghe Radu, la inspectoratul general al jandarmeriei pe Piki Vasiliu, dublat cu general Tobescu, iar la S.S.T. - fost serviciul secret - pe Eug. Cristescu.

În volumul „Pe marginea prăpăstiei” editat de președinția consiliului de miniștri, se arată detaliat violențele comise de legionari, și deci cauzele înlăturării lor dela conducerea țării.

Ion Antonescu scoate din cadrele active ale armatei, toate elementele care n-au corectat postulul avut pe timpul cedărilor de teritoriu și mai ales în Basarabia. Toți care

și-au păcănit posturile - trupa sau coman-
damentul respectiv - n-au fost executate. Astfel:
general Tenescu Florea, general Tenescu Vic-
tis Lămăiță, Rașcu Ion, Aldea, Liteanu Gh,
Stefănescu I. etc. etc., care vor constitui
o mare masă de nemulțumiți, nutrinți
războare lui Ion Antonescu.

Misiunile militare germane veneau conti-
nuă în țară, pregătind armata noastră
de război.

- La 1 Mai 1941 Lissievici și Borcescu, au
fost detașați de Ministerul apărării natio-
nale la serviciul special de informații. Primul
ia în primire secția de informații, iar
cel de al doilea trece la directorul de curs
al unei școli de agenți, predând și cursul
de contrainformații în armată și în special
contraspiunajul. La 15 Iunie 1941 Borcescu
este numit la secretariatul serviciului, în
locul lui Rădulescu I. zis Lița trecut la cen-
zură. La 21 Iunie 1941 se declară război contra
U.R.S.S-ului, alături de Germania.

Din București pleacă toate ambasadetele și
legatiile țărilor cu care intrăm în război,
pleacă și cei organele oficiale, căci cele ne-
oficiale (rețelele lor informative) rămân.

Englezii erau cei mai bine organizați
fiindcă ei se bazau - pe o rețea a I. I. I.

(intelligence service); - pe masonerie și
- pe elementele prictene
din câmpul economic.

La plecarea lor erau identificați în re-
țeaua lor informativă: Cristureanu, Ștefănescu
Fin, Taroslavsky, Gh. Chintescu, Terianu etc.
Schema întregii organizații descoperite se
găsește la S.S.I. - O întreagă organizație de
spionaj în frunte cu Rică Georgescu, Vișa,
Popovici etc. la care s-a găsit și 51 milioane
lei, era arestată deja la Malmesbury, dar
nu a fost trimisă în judecată nici până la
terminarea războiului, când au fost puși în
libertate. Acest tratament s-a aplicat pe
baza unei reciprocități cu englezii, care ne
arestaseră pe căpitanul de port Tănăsescu,
rezidentul nostru Orientul apropiat în sediul
la Cairo, pe care îl condamnaseră la moarte
etc. Astăzi acest căpitan este în Australia
cu familia sa și ocupă postul de căpitan de
port la Melbourne.

Războiul început să revenim la S.S.I.
Cu ocazia deplasării pe front, S.S.I.^{ul} constituie
un esalon operativ în frunte cu Eug. Cristescu,
Lisievici Ioan, Ionescu Gh. și Palus Vasile,
Georgescu (Becanu Florin), Gh. Cristescu, Guță
Petrovici, Ionel Stănescu etc. care au mers
pe lângă marele cartier general în scop in-
formativ. S-au deplasat astfel: Haia (Kfar)
- Vărtescioaia (Putna) - Văduvile (Vesunt) - So-
rocești (Roman) - Iasi etc. La centrala
serviciului din București au rămas: Ilinel
Victor ca șef și Bocușcu la secretariatul
serviciului. La 26 Iunie 1941 - se deslănțuie

progromul dela Iași.

- La 27 Iunie - progromul continuă.

- La 28 Iunie - progromul încetează și pe ziua de 29 Iunie era completă liniște la Iași.

Se trimite o comisie de anchetă pentru a stabili - de cine a fost provocat progromul și cine l-a executat. Comisia era compusă:

- din partea direcției generale a poliției - general Leoveanu Emilian;

- din partea gendarmeriei - general Topor.

- din partea S.S.ilor - Mihalea Kost.

Laun tot în acel timp - S.S.ilor trimite pe:

- Gr. Petrovici la Poni (Iași) - 30 Iunie - și pe

- Ionel Stănescu la Brăila pentru identificarea unor posturi de radio - emisie clandestine - ce funcționau în acele regiuni.

Rezultatele anchetelor dela Iași nu era cunoscute la București - nici chiar la centrala serviciului - deoarece Ion Antonescu și Eug. Cristescu se aflau deplasați cu marele cartier general în zona: Piața Neamț - Roman.

Se știa numai că germanii au suferit o serie de înfrângeri la trecerea Prutului în regiunea Iulien - Iași, unde au avut pierderi mari. Aici a căzut și maiorul Turbucke - șeful centrului înaintat al S.S.ilor se însoțea trupele atacatoare. A fost prima victimă a S.S.ilor pe front. Germanii au căutat o diversivă în opinia publică și trupe, pentru a camufla înfrângerea dela Iulien (Iași) - atribuind vina înfrângerii pe evreii din Iași - care nu erau vinovați cu nimic.

- La 5 Iulie 1941 - a sosit și amiralul

43 -
Lauris, șeful "Gestapoului", care fiind cu
un avion mare "Goliath" n-a putut aterisa
la Roman, unde se găsea-marele cartier
general. și a fost nevoit să meargă direct
la Iași. De la S.S.I. - s-au dus doi delegați
- Micaudou și von Stransky - ca să-l primească
și să-l însoțească pe Lauris. Acesta au
declarat că elementele S.I. german (Himmler)
au provocat acest program.
În luna Septembrie 1940 - când s-au reîntors
la centrala S.S.I. București: Eug. Cristescu, Mica-
dou și von Stransky - Bocușu a întrebat
personal pe Eug. Cristescu, cine sunt vinovații
de programul de la Iași. În loc de răspuns,
Eug. Cristescu se întoarce imediat spre
Stransky și îi spuse: mare pojarie ai făcut
cu programul acela de la Iași. Stransky a
răspuns: „să ne mulțumim că vă răpăim de
evrei”.

Războiul continua. Contrar așteptărilor
germane, armata sovietică lupta admirabil,
cedând terenuș pas cu pas și cu mari sacrificii
pentru atacatori. De abia în luna Octombrie este
ocupată Odessa. De la începutul ocupației - o
mare nenorocire. Comandamentul diviziei 10 Inf.
instalată în localul părăsit de N.K.V.D., fiind
minat, sare în aer. Ion Antonescu ordonă
repreșalii și generalul Macici le execută.

În nordul țării Rîșcanu este numit ca
guvernator al Bucovinei. În Peruați se in-
stituie primul ghetou. Cu această ocazie
mari abuzuri și jafuri. Din ordinul lui

Ion Antonescu - se trimete Petrescu Gh. de către marele cartier general și Ionel Stănescu din partea S. S. I. pentru a constata neregulile dela Kermănti. În urma acestor ceretări, se pune ordine și se asigură dreptul de a circula în oraș evreilor, obligându-i de a purta o brasărdă galbenă la bratul stâng. Se asemenea se pot aproviziona dela hale și piete - numai după ora 10 dim.

În interiorul țării partidele politice se manifestau slab. Iuliu Maniu și Dinu Brătianu, care erau mai cunoscuți, s-au declarat că războiul contra U. R. S. I. nu trebuie dus împins la Est de Nistru. Mihai deși tânăr, era de părere că războiul nu trebuie dus decât până la Nistru. Mihai era contripodul tatălui său Carol II - era modest, moral și sub influența mamei sale Elena. Vorbea greoi, însă avea o judecată clară și logică.

Simpatiza pe Dinu Brătianu ca pe un suflet bun și sfătos - bun vânător. În schimb se temea de Iuliu Maniu pe care îl considera ca un dușman al monarhiei.

Pe timpul războiului Ion Antonescu se interesa de cele se discută la palat. El informa:

- Colonelul Ladu Davidescu - șeful cabinetului militar dela președenție, care prin Măreșea Ioanițiu - secretarul lui Mihai - afla tot.

- doamna Alice Sturza - mesalina țării noastre și care avea acces peste tot;

- prin Eug. Cristescu, care dispunea de Paul Dobrescu și alții;

- prin Piki Vășiliu care introduse-se

la palat pe căpitanul Vergotti. Acesta era un ofițer de jandarmi, prezentabil, stilat și devotat lui Piki Vasilie. Scopul introducerii la palat era de a informa cu tot ce se discută - șanțurile - intrigările dela curte - și legăturile cu oamenii politici. Intrat cu noul mediu al palatului Vergotti este captat de Elena și uită de misiunea sa devenind un intim devotat al palatului. Mulți susțin că devenise intimul Elenei. Piki Vasilie neputând ereta trădarea, îl mută în Transnistria la Odessa. Palatul reacționează și chiar Mihai personal cere lui Ion Antonescu să-l readucă pe Vergotti. În asemenea condiții Vergotti revine la palat. Între timp este avansat maior și rămâne tot timpul până la plecarea lui Mihai și Elena din țară, când i-a hotărârea să-i însoțească și în străinătate. Stasamentul lui Vergotti făcut de Mihai și Elena, au determinat pe mulți să susțină că intimitatea lor era evidentă. Alții susțin: dar Elena nu era o călugăriță.

Ion Antonescu desi ignora pe Mihai, totuși era monarhic. Nu a dat atenție în cercărilor Arhiducesei Elena, care prin germanii căuta să-l înlocuiască pe Mihai cu fiul ei cel mai mare, Ștefan. Aventura Arhiducesei Elena dela Viena era cunoscută lui Ion Antonescu și germanilor, de aceea n-au luat-o în serios. Când în 1943 existau informații că "Gestapoul" urmărește otrăvirea lui Mihai și a lui Ion Antonescu, acesta din

urma - a dat lui Ecu Cristea ordin sa pă
prevină o asemenea încrecare. Executarea
acestui ordin, i-a revenit lui Borcea. El a
luat o serie de măsuri la vila lui Ion Antonescu,
dispunând de ~~un~~ ofiterii din S.S.I., iar la palat
măsuri mai discrete, fiindcă nu trebuiau alar-
mati Mihai și Elena. După câteva zile s-a
constatat, că nu corespundea realității Ches-
tia grăvinii.

La palat - numai era animatia de altă
dată de pe vremea lui Carol II. Anturajul lui
Mihai mai redus, iar contacte cu cei de afară
mai puține. Se știe că Mihai cu cei din jurul
său se considerau ca o opoziție a lui Ion
Antonescu. Acesta din urmă nu informa
pe Mihai în toate problemele de stat, iar
Mihai nu înțelegea de ce se prelungește războ-
iul în Est.

- În Octombrie 1941 după ocuparea
Basarabiei și a Transnistriei se instituie două
noi guvernăminte:

- al Basarabiei - la Chișinău cu
generalul Voiculescu și al

- Transnistriei - la Odesa - cu profe-
sorul universitar Gh. Alexeanu; Primar -
Gherman Păntea; prefect al poliției Odesa - colo-
nelul Popovici Iulian.

S.S.I.¹ detașază pe: Lissievici Ioan, Ionescu
Gh. (Palus Vasile) și pe Borcea Florin pentru a
organiza aceste teritorii din punct de vedere
informativ. Basarabia cu un centru la
Chișinău și două subcentre: Bălți și Cetatea
Albă; Transnistria cu un centru la Odesa
și cu subcentre la: Tiraspol, Balta, Golta,

- pag 48 -

237

X Corespondența în interiorul seției, deci în cadrul unității lui s. seama Borceanu, pentru a nu da de bănuț nimănui - decât cel mult să ne-rumorecând problema comunistă și seful ne fiind mulțumit îl ajută pe Borceanu. Cei care rumorecun s-a lucrat în mișcarea de rezistență din Franța, Belgia și Olanda, înteleg perfect acest sistem de camuflare.

- Anul 1941 este aproape terminat.

Borceanu C. Traian

și Moghilev.

Ministerul de interne organizează poliția urbană și rurală, siguranța, informațiile și paza.

Marile cartier general a afectat câteva „mari unități” - divizii - pentru păstrarea teritoriului și a asigura liniile de comunicații și aprovizionare spre front.

Să revenim la centrul S.S.I. lui. - Operațiunea germană de a face infiltrații în toate domeniile de viață ale țării, pentru a ne înfrunța total interesele lor, s-a resimțit și în cadrul S.S.I. lui. S-au identificat numeroși prieteni ai germanilor, deci suspectați că ar putea da direct informații lor, iar pe directorul Georgescu (Becescu Florin), care primise recent cadou un automobil. Măsura a fost, de înlocuirea lui de la Secția de Contrainformații cu Borcescu. Nu după mult timp, Becescu Florin a fost găsit că era stipendiat de germani, încă din anul 1936, de către von Rittgen, care era camuflat atunci ca atașat de presă la legatia germană din București.

Spre sfârșitul lunii Decembrie 1941 - Eug. Cristescu cu Borcescu sunt chemați de Ion și Teo Antonescu. Primul (Ion Antonescu) adresându-se lui Borcescu, în cuvinte confuze, nimic precis, contrar uzanțelor militare, a dat să înțeleagă că ~~deși~~ deși suntem în războiu. trebuie să avem pregătirea și o alternativă a schimbării politice și deci a esimei României din războiu. Apoi adresându-se lui Eug. Cristescu: duumata

îl vei acoperi, dar dacă Borcea va fi deso-
 perit, el singur va trage consecințele, fără
 a implica pe vreunul din cei de față. Sudieta
 s-a terminat rapid. Borcea a trebuit să
 reflecteze mult timp până să-și definească
 precis misiunea pe care o avea de îndeplinit.
 Fata de convingerea proprie că o avea că războiul
 este pierdut, în plus documentat de summe lucră-
 ri pe care le citise - el depășește gândirea lui
 Ion Antonescu și își propune: „pregătirea
 pentru ieșirea României din război din
 orice situație politică și militară ar fi ea”.
 Misiunea sa n-a fost cunoscută de nimeni,
 nici chiar de serviciile de informații germane.
 A rămas totuși surprins când a fost depistat
 de serviciul de informații englez în Iulie 1944.
 Eug. Cristescu a înțeles să-l acopere și să-l
 ajute în misiunea sa, prelucând asupra
 lui problema comunistă, care era cea mai
 * grea. Corespondența o scria tot Borcea
 în cadrul lui de activitate, pentru a nu
 da de bănuț nimănui - decât cel mult că
 menționând problema comunistă și refuzul ne-
 fiind mulțumit îl ajuta pe Borcea.
 - Anul 1944 este aproape terminat. La
 președinția consiliului de miniștri Tea Antonescu
 pregătește un discurs cu rezonanțe sonore pentru
 anul nou. El este un om de statură mijlocie,
 destul de inteligent și tot de ambițios. De când
 era elev în clasa 7 sau 8 de liceu manifesta
 dorința de a ajunge prim-ministru. Regimul
 care a dat pe Brătianu, pe Brucan, Lălinescu
 probabil să trebuia să-l dea și pe Tea Antonescu.

se ajunsese la o soluție de compromis. Cum Ion Antonescu și delegația română s-au întors în țară fără convenția semnată, s-a dat delegației lui Ică Antonescu, care se ducea la Berlin pentru alte probleme, să semneze convenția de plăți și să o aducă la București. Germanii enumerându-și defectele, îl flăcău și ca datorită calităților sale îi oferea o convenție și mai favorabilă decât cea obținută de delegații financiari (ai B.N.R-ului) și îi dă textul inițial german, complet nefavorabil pentru România. La întoarcerea sa Ică se laudă față de Ion Antonescu că a obținut un mare succes cu convenția financiară câștigând mari avantaje pentru noi. Când s-a aflat realitatea și cum mai era dovedită duplicitatea lui Ică, Ion Antonescu a vrut să-l aresteze (toamna lui 1942), însă Ică i-a căzut în genunchi cerându-i iertare.

Ică Antonescu avea convingerea, că va veni un moment politic, în care Ion Antonescu se va retrage sau va fi înlăturat și el îi va succeda la conducerea guvernului ca cel mai competent.

Anul 1942.

La începutul acestui an se întocmește prima lege și regulament de organizare și funcționare S.S.I.^{lu}. Până în acest an, au fost doar niste instrucțiuni de funcționare date de marele stat major. Organizarea S.S.I.^{lu} era corespunzătoare Secției II. - adică pe Birouri. Cum prin noua organizare se creiau 12 Birouri conduse de colonel și colonel - directori - din orgolim au rămas de demisionat din Birouri în Secții. Șeful serviciului era post de răspundere, în timp ce pentru restul de secții - foști de birouri -

nici vechile instrucțiuni, nici noua lege nu se prevedea să ocupă loc de răspundere.

În cursul acestui an, s-au depistat circa 11 organizații de informații și spionaj german pe teritoriul României. Schemele lor se găsesc la S.S.I. În fața unei asemenea situații, misiunea lui Borcescu devine foarte grea, totuși a conceput următorul plan de activitate:

1/- Identificarea tuturor organelor de informații și de spionaj germane.

2/- Identificarea și cunoașterea interioară a tuturor formațiunilor și organizațiilor para militare.

3/- Identificarea și amplasarea tuturor forțelor germane, aflate pe teritoriul nostru. - evidența lor lumară - Zătru cât unele pleau altele veneau.

4/- Identificarea tuturor membrilor ce compuneau Legatia și consulatele germane.

5/- idem - pe a tuturor cetățenilor germani și români care frecventau legatia și consulatele.

6/- Identificarea tuturor colaborationistilor politici, economici și presă - dela departamente și instituții. După listele întocmite la acest capitol s-au făcut epurările în toamna anului 1944.

7/- Căptarea de elemente informative, elian din mijlocul organizațiilor de informații germane.

8/- și în fine cea mai grea lucrare „ Desinformarea ”. Germanii primeau multe informații chiar și pe cale particulară dela diferite instituții. unele le verifica prin S.S.I. așa că Borcescu trebuia să fie atent să ^{de}gănușăi care trebuia ca să creadă ei.

Cazul dela legatia germana din seara de 23 August 1944 este concludent. Eugen Cristescu, care se refugiase in Tobescu la legatia germana, este pus de Killingher sa vorbeasca la telefon cu serviciul special de informatii pentru a afla, care este adevarata situatie. La telefon Eug. Cristescu precizeaza: „domnule colonel Borceanu, atat eu cat si d-l ministru Killingher nu stim care mai este situatia. Sunt sanse de refacerea ei?!“

Oei germanii au fost surprinsi de aceasta lovitura de stat, datorita desinformarii facuta de Borceanu, au cu am, zi cu zi. Nu trebuie sa excludem ca meritul cel mare il au cei ce au procedat cu energie si rapid la efectuarea actului dela 23 August. -

- In luna Martie sau Aprilie 1942, din cauza frontului ce se deplasa spre Est - teritoriul Basarabiei si al Transnistriei - trece dela Lissivici la Borceanu. Centrele si subcentrele S.S.I. continua sa lucreze din punct de vedere tehnic in sectiile respective - insa administrativ si disciplinar depind de Borceanu. In aceasta ocazie Lissivici preia o corespondenta, in care se mentiona ca conform aprobării lui Ion Antonescu toti partizanii prinsi sa fie impuscati. Borceanu intocmeste un referat prin care arata ca partizanii prinsi trebuie tratati ca si prizonierii de razboi, intru cat ei isi apara propria lor tara. La urmare la referatul lui Borceanu s-a obtinut rezolutia: „la dosar“. -

- Tot in cadrul S.S.I. lui. Proca, seful sectiei %.

de contrasabotaj, nefiind mulțumit de rease
ageturile și rezidentele contrainformative și
dădea; în plus influențat de germani, cere
lui Eug. Cristescu aprobarea de a-i crea o
agatură proprie - specială pentru contrasabotaj
- tot în cadrul S. S. I. - în toate fabricile și uzinele
importante cu ofiteri tehnici (ingineri) dublați cu
echipe de agenți.

Borcea s-a opus - devarsee :- acești agenți
nu vor raporta nimic despre contrasabotaj,
ei vor da informații pendinte de Secția C.I. -
adică - problema comunistă.

- al doilea, vor
face abuzuri și presiuni asupra muncitorilor,
rease vor crea nemulțumiri.

Eug. Cristescu răspunde :- dar pe dumneata
se te doare aceasta chestiune. Nu poudue eu
eu fond problema comunistă ea și cea legionară?!
Dumneata ești "pro forma" pe când Proca trebuie
să lucreze direct pentru evitarea actelor de
sabotaj. Eu cu Proca mă voi înțelege f. bine.

Borcea obiectează din nou : cred că și d-voastră
sunteți de acord că nu trebuie amestecate
atribuțiunile între secții. În plus, știți d-voastră
ce raportează el direct germanilor?! Sunt câțiva
sefi de secții și funcționari, pe care îi suspectez,
că în afară de ce se dau de d-voastră șeful servi-
ciului, dar dau și ei direct germanilor, așa cum
se mai face și prin alte instituții de stat, știți
d-voastră.

Eug. Cristescu răspunde : aceasta rămâne
să o decedez. Fiind cerere germană, Proca
rămâne în fabrici și uzine cu tot noul aparat
și care se va ocupa numai cu contrasabotajul.

Borcea începe filarea șefilor și a funcți-
o.

marilor se veneau în contact aproape permanent cu germanii. Proca este avertizat de ajutorul său Păcescu și protestează la Eug. Cristescu. Acesta îl învârtă în biroul său pe Borcescu și spune: Uite, Proca protestează contra demnității să-i urmărești activitatea.

Oa, răspunse Borcescu, este adevărat, a fost o gresală a lui Păcescu, dar un om care este corect și n-are nimic pe conștiință nu protestează. Dacă este ordin, chiar și d-voastră puteți fi filat - după cum ați mai fost filat de Min și n-ați protestat. Dacă Proca se simte ofensat, trebuie să știe că eu lui apar patria, iar dacă el vrea să raporteze germanilor n-are decât dăru să o facă.

Eug. Cristescu intervine: nu trebuie împins lucrurile atât de departe și sunt convins de Proca că este tot atât de bun român ca și d-voastră.

Externe. Un eveniment mare politic are loc în Canada în primăvara lui 1942. - Sealo se constituie organizația națiunilor unite și se întocmește "Charta națiunilor unite". - Liga Națiunilor dela Geneva - din cauza deficiențelor sale a dat faliment. Seum se ținea seama de experiența trecutului și de aceea au constituit această nouă organizație. Interesant era și națiunile întreprinse luase hotărârea să pu amuleze toate modificările de teritorii provocate de hitleristi și fascisti, astfel că la sfârșitul războiului, toate țările vor reîntra în frontierele din 1938. -

Acest eveniment a fost comentat și în cercurile noastre politice atât și la palat, întărindu-se și mai mult convingerea, că nu trebuia dus

războiul la est de Nistru.

Iuliu Maniu de conviență cu Sîm Brătianu întocmește un nou memoriu lui Ion Antonescu și îi sugerează ideea de a scoate România din război.

- În interiorul țării se iveau greutăți datorită prelungirii războiului peste prevederi.

Starea de spirit - încep să se manifeste nemulțumiri contra germanilor deoarece iau prea multe alimente în detrimentul populației. Borcescu întocmește un referat prin care arată, să cele de mai sus corespund realității și cere limitarea cotelor de alimente ce trebuie date germanilor. Eug. Cristescu susține referatul în consiliu de ordine și Ion Antonescu hotărăște:

- niciun soldat german nu poate trăi în Germania la familia lui mai mult de 5 Kgr. lunar; să se facă control la frontiere. Se confirmă ce trece de 5 Kgr.

- pentru armata germană se va da prin grija ministerului Aprovizionării, conform cotelor stabilite prin convenție.

- Schimbarea miniștrilor de la diferite departamente era făcută în ideea de a găsi omul potrivit care să corespundă funcției și locului ocupat. Aceste schimbări au continuat tot timpul războiului fără a ajunge la rezultatul dorit.

Cauza era: - defectuozitatea organizării interne a ministerelor respective;

- existența unui personal corupt și pus pe afaceri;

- infiltrările germane și cererile lor permanente;

- nerespectarea dispozițiilor date de guvern, chiar și de oameni așa zisi "mari".
 - La ministerul economiei naționale - Profesorul Fintescu spune unui prieten pe-l vizita:
 - mă depăsese lucrările acestui minister și am impresia că și Ion Suterescu nu-i mulțumit de mine. Să vă aveți această impresie și nu puteți înlătura cauzele indicate mai sus, mai bine dați-vă dimisia și plecați cu capul sus - nu schimbat. Și profesorul a ascultat sfatul.

Idem - profesorul Leon...

- La ministerul aprovizionării - generalul Constantin spunea aceluiași prieten:

- eu numește enorm, și totuși nu știu de ce nu merge ministerul.

Domnule ministru - răspunse prietenul de ce nu înlăturați pe numitul d-voastră care face mari afaceri chiar cu soția d-voastră din nenorocire; joacă și cărți pe miză mare, stârnind invidia doamnelor dela patronaj, care entretin discuții defavorabile d-stă. Constantin neavând energia necesară, a fost schimbat cu Arbore. -

- La guvernământul Transnistriei. Gh. Alexeanu, avea o slăbiciune: Trina Burnaia cu o escadrilă de avioane și o flotă de pilotaj. - în plus a secțiune pentru germani. Organele de cale ferată din Transnistria a procurat lista cu trenurile și cu nr. vagoanelor cu cereale trimise în Germania - fără știință și deci aprobarea guvernului român. A fost înlocuit cu generalul Potașanu care a repus ordine și regulă în administrarea

provinciei.

- Aurel Paua - desi fost ministru al aprovizionării, deci sumator al legilor se erau în vigoare - netinând seama că cerealele din magazinele sale sunt blocate și sigilate - fiind destinate consumului intern, el le vinde germanilor.

- Erat și persoane competente, ca Mircea Lăncuș, însă nu putea fi readus la minister fiind pe linie germană. Totuși germanii reuseseră a băga la ministerul economiei naționale - ca secretar general pe Orbouas, ginerele lui Killingerer.

- Legionarii stăteau potoliți dar nemulțumiți. - O parte din ei susțineau că, dacă ei luau guvernul n-ar fi intrat în război și că rebeliunea a fost provocată de Ion Antonescu pentru a-i discredita pe legionari față de Hitler.

- Alții nemulțumiți pe germani că îi tratau ca ostateci, ținându-i în lagăre, din cauza lui Ion Antonescu.

Cei din țară erau nemulțumiți, căci toți au fost înlăturati din toate funcțiile importante, chiar și din cele minore. Se simteau persecutați și umăriți. Preotul Boldeanu, umărit de directorul general al poliției și de prefectura pol. capitalei, reusesse să fugă prin Banatul jugoslav în Italia. În consiliul de ordine prezidat de Ion și Ion Antonescu s-a propus de "Pili Vărnii" și "reg. Cristescu precizarea unei "brigăzi speciale" de umărare activității legionare sub conda-

cerea cheitruului Nic. Georgescu. Această
brigadă a funcționat tot timpul la ³⁶
prefectura poliției capitalei și a avut în
compunerea ei elemente din toate institutiile
ministerului de interne, plus cele dela S.S.I.
date prin grija lui Gr. Petrovici. Fata de
aceste masuri, activitatea legionarilor pe
timpul războiului a fost inexistentă. -

- Problema evreiască -

Problema evreiască a fost pusă de partidele
de dreapta, fiindcă celelalte partide aveau alte
vederi. Evreii constituiau o populație civilizată
muncitoare și mai avansată ca restul populației,
de aceea îi vedeam în comerț și industrie în
număr mai mare. Unii erau pămanțeni
era compusă numai din familiile acestora ce
s-au fertilizat pentru România din primul
războiu mondial - deci cu drepturi ce nu le poate
contesta nimic. Apoi erau o serie de evrei
introdusi în știință, literatură, în creatori
de industrie, care de asemenea erau socotiți
ca asimilați sau identificați cu interesele
noastre românești. Venirea celor din Galizia
a dat prilej partidelor de dreapta uzisto-
legionare să creieze o problemă evreiască, fără
a veni și cu soluții de rezolvare pașnică.
Ei declanșau manifestări brutale, degen-
rând în devastări și furturi, creind o atmosferă
penibilă atât în interior cât și în exterior.
Partidele de ordine au reușit să vină la pu-
tere, vor domina situația și extremiștii de
dreapta vor fi potoliți. Unii susțineau să le
pună la dispoziție trenuri și vapoare pentru
emigrare în Palestina sau oricare țară vor
%.

să plece. Războiul ne-a surprins, fără ca
problema să fie rezolvată. România intra în
axă. Ce va face?! Va face ce a făcut Germania!
Desigur că nu... Să-i cedăm pe toți germaniei
cum a făcut Ungaria. Nu, ar fi înșelăciune să o
skimbăm din demnitatea și suveranitatea noastră.
Apoi, se creează un precedent și ar mai putea
sere pe toți oamarii politici adversari ai războiului
din Est, pentru a fi internați în lagărele lor.
Sub aspectul ungareii sunt avantaje mai
mari. Se spală pe mâini - dând altora să
rezolve problema. După ce evreii vor fi lichidați
- noi ungurii suntem un popor civilizat - nu s-a
intâmplat nimic pe teritoriul nostru. Tezaurism
formal. Ion și Lea Gutovescu au hotărât
crearea unui regim special. Pentru Bucovina
și Basarabia ghettouri și lagăre în Transnistria
pentru că au atacat trupele române în retra-
gerea din 1940... iar pentru restul țării s-a
creia un Comisariat general al evreilor din
București. S-a spus: din ghettouri și din Transnistria
și putem aduce în țară pe evrei sau nu mai plece
din țară care vor, dar din Germania.... Tămăie.
Totuși în această mare nenorocire pentru evrei,
s-au găsit mulți care să-i se furișeze, sau să
facă afaceri pe spina lor și poate fi clar
ca primul chiar P. K. Tămăie.
La Comisariatul general al evreilor, transformat
în „centrala evreilor” a fost numit ca supu-
tărit al guvernului pentru treburile evreiești
Radu Lecca. Originar din Moldova, bine
instruit, fire secretătoare, dar aventuroasă,

intră în serviciul de serviciul de spionaj german.
Era învins de 1940... când Radu Lecca este
descoperit la Paris, de către autoritățile fran-
ceze ca spion german și condamnat. Germanii
îl aduc în România în scop de a-l instala
ca director general al poliției. Ion Antonescu
refuză și atunci îi se dă în cadrul guvernului
calitatea de „împotrucitului guvernului pentru
treburile evreiești înființând „Centrula Evreilor”
instalat în localul din strada pictor Romanovici.
Aici avea ca secretar pe Trăceanu, iar la
celelalte birouri numai evrei. Reprezentantul
evreilor era doctorul Shingold - despre a cărei
soție se spunea că este în strânsă relații cu un
domn mare dela legatia germană. Mai
târziu doctorul Shingold a fost înlocuit cu
Grossman.

Radu Lecca pentru a capta prietenii
celor dela S.S.I. îi invita în localul din str.
Pictor Romanovici la mesele bogate - prelungite ce
le dădea lui Killinger în fiecare lună.
Invitații erau: Eug Cristescu, Nicandru, Proca,
Georgescu Florin etc. De asemenea se arăta
atent la toate cererile făcute de Borceanu
pentru a scuti de taxe zeci și zeci de evrei săraci
sau plus pe cei oficiali - protejați de S.S.I. În
această privință Radu Lecca a fost foarte amabil.
Se lăuda cu operele sale pozitive, căntărea, echi-
parea unor copii săraci - dar uita suferințele
celor mulți din ghettouri și lagărele din
Transnistria. Fetele inutile și mii de morți
ce nu se pot acoperi cu nimic. -

- În opinia publică se comenta despre afacerile dela „Patronaj” și în special de doamna Veturia Goga. Borceanu a primit ordin să facă o verificare informativă, dar din cauza sensibilității unor înalte doamne, nu a putut stabili ceva precis. Iure a tăia posibilitatea de noi afaceri și mai ales ne-glinzente. Borceanu a propus ca și „Patronajul” ca toate departamentele să fie verificat lunar de Înalta Curte de Conturi. Ion Antonescu a aprobat și „Patronajul” punându-se în ordine, a fost mai ferit de critici. -

- În cursul anului Ion Antonescu a avut 2 sau 3 întrevederi cu Hitler. La una a însoțit pe Mihai și Elena - la a doua Ion Antonescu a fost însoțit de o comisie financiară (B.N.R-ului), care trebuia să stabilească modalitățile de plată pentru mărfurile cumpărate și vândute de România și Germania (a se vedea pag 50-51) - și a treia întrevedere pentru crearea unei divizii blindate.

Ion Antonescu a făcut o vizită de curtenție lui Mussolini și Contelui Ciano - la ^{Roma} la această ocazie a putut constata că industria italiană nu ne putea livra mașinile necesare industriei necesare României, deoarece era ocupată numai cu producția de război.

- Evenimentul militar important al acestui an a fost rândul din luna Oct. sau noiembrie a început bătălia dela Stalingrad. Germanii spuneau că din informațiile ce le obțineau

sovieticii nu dispun decât de 10-14 divizii
în rezervă în sectorul Stalingrad - Caucaz.
Erau siguri că vor ocupa Stalingradul și că
vor putea întoarce rezistența sovietică la N. și
Sud. - în plus interceptarea liniei ferate trans-
siberiană. De abia în cursul bătăliei și-au
dat seama că rezistența sovietică este
foarte puternică, iar rezervele mult mai
mari decât s-au crezut. Erau neliniștiți că
nu puteau obține noi informații, deoarece
toți agenții germani parașutați în dosul fron-
tului, prevăzuți cu aparate radio-emisie,
n-au putut comunica vreo informație.

Pe germani i-a surprins că armata sovie-
tică s-a dovedit bună nu numai în defensivă,
dar chiar și în ofensivă, reușind să-i încer-
nuieze într-un plectru din rare n-au mai
putut eși. Von Paulus cu peste 300.000 de
ostasi a trebuit să capituleze, după o rezis-
tență de circa trei luni. Încercarea lui
Von Manstein - de al ajuta pe von Paulus
să iasă din încercuire, a eșuat și dacă
nu se retrăgea rapid - cădea și el.

Anul 1943.

În Februarie - capitulează von Paulus
și odată cu aceasta toți miopii își dau
seama că germanii au pierdut definitiv
războiul.

Palatul începe să se agite mai mult decât
tot. Mikai prin Mociory, Negel, Bănuțeanu,
Sănătescu, i-a contactat cu partidele isto-
rice și cele democratice, sugerându-le un

plan de acțiune.

Iuliu Maniu surprins de Simu Brătianu trimite noi memorii lui Ion Antonescu, prin care cere scoaterea României din război.

Din punct de vedere extern trebuie menționată „Conferința de la Teheran”. despre care mi s-a putut afla mare lucru. Rezidentul S. S. I^{le} de la Teheran, a fost identificat și trimis de urgență în țară. - Un fapt care a îngrijorat pe toți - a fost reunitarea anglo-americană de a debarca în Balcani. Este cunoscut de toți din primul război mondial (1914-1918) importanța debarcării de la Salonic și luarea ofensivei de către generalul France Desperys spre Belgrad - Budapesta, a adus prăbușirea Europei centrale și deci terminarea războiului.

Deciziile militare și politice din țară au comentat, că reunitarea anglo-americană se datorește probabil faptului că, Uniunea Sovietică are forțe superioare și că și-a luat ca angajament de a lichida singură acest front. În consecință toată această parte a Europei - va intra în zona de influență sovietică. Ca urmare a acestei concluzii s-a produs o demoralizare a lumii burgheze, dar totuși s-a mai păstrat speranța că anglo-americii au prea mari interese politico-economice la noi și că reunitarea lor este provizorie. În Ungaria - se păstrează aceleași idei ca și la noi pentru esirea din război, numai că la ei a acționat chiar reful

statului amiralul Horty. Germanii au lichidat această încercare - întorcându-l și internându-l pe Horty în lagăr și aduc la guvern pe E. Lany, șeful partidului de dreapta, "mucile cu săgeți". -

La noi se iau măsuri mai discrete. Teă Autonescu dă deslegare S.S.I.^{le} de a lua legături cu serviciile de informații anglo-americane și se face primele tălonași pentru esirea din războiu. La început la Ankara, Istanbul, Berna, Lisabona și Stockholm. La Ankara era ministrul Crețeanu, care nu era prea sincer cu Teă Autonescu din invidie și apoi spera ca prin liberali să obțină postul de ministru de externe. La Istanbul - consulul Lucasievici, bătrân, dar prin rezidentul S.S.I.^{le} s-a prins o legătură prin frații Gibson. La Lisabona - ministrul Cădere - iar la Stockholm colonelul Simulescu Radu, care a reușit să intre în legătură cu doamna Kolontay (1944).

Teă Autonescu - mai grăbit - face gresala de a trimite la Berna, pe un fost coleg al său Bălan. Acesta neavând calitățile necesare se desoperă și germanii cer luarea de măsuri imediate.

- Pe Ion și Teă Autonescu îi neliniștește acțiunea palatului și dau ordin lui Eug. Cristescu de a urmări mai atent palatul. - La rândul său, Eug. Cristescu dă ordin de execuție lui Borcea. Pe baza educației militare și a mentalității din acea vreme, Borcea face un referat prin care arată că el - ofițer - nu poate urmări pe acel războinic i-a jurat

credință și care și este comandantul său suprem. Eug. Cristescu intră în discuție de o asemenea atitudine, prezintă referatul ofiterului lui Ion Antonescu care nu se supără și primește rezoluția „ofiterul are dreptate”. - Eug. Cristescu i-a măsurat ca totuși supravegherea palatului să se facă, luându-se și ca ajutor pe Paul Dobrescu, plătindu-l lunar între 10-20.000 lei. Cum rezultatul acestor supravegheri ajungeau și la Borcescu, a fost în măsură să camuflaze unele contacte ale celor din palat cu cei din afară și în special în cursul anului 1944.

- Mihai este luat de Ion Antonescu pentru a face o vizită în Bucovina, în scopul ajutării „hutelilor”. Paza în tot timpul sălătoriei și acolo este făcută de agenții S.S. lui.

- În Transnistria, organele gendarmeriei cu poliția Odesa, descoperă chestiunea O.B.C.M.¹ adică chestiunea partizanilor din catacombele dela Odesa. Eug. Cristescu dă ordin lui Borcescu să amâne printre-o radiogramă pe Perju I. seful centrului din Odesa, ca să-l tie la curent cu descoperirile (denoperirile) de acolo și cu meritul meritorilor duse de poliția Odesa, pentru că făcând parte din consiliul de ordine - trebuie să știe despre ce este acolo și la ce stau au ajuns. Perju își arogă anumite merite, deși nu raportase nimic anterior, Borcescu cere lui Eug. Cristescu să aprobe ca Perju să facă un istoric al întregii chestiuni. Aceasta lucrare se găsește la securitate. Cel mai în măsură care cunoaște această problemă a O.B.C.M.¹ este Popovici Iulian, fostul prefect al poliției Odesa.

sare suntoarte participatia tuturor la depista-
rea organizatiei. Piki Vasiliu insotit de Eug.
Cristescu s-au dus la Olesca, iar rezultatele
au fost comunicate numai selor in cauza.

In toamna anului 1943, directiunea generala
a politiei descopera o mare organizatie la Sibiu,
cu caracter comunist, una a intelectualilor la
universitatea din Sibiu si una muncitoreasca.
Borcescu era de serviciu pe S.S.I. si primeste
radiograma dela Cornel Pop, rezidentul S.S.I.
din Ardeal cu sediul la Sibiu, in care a-
minta ca chestura Sibiu, descoperind o mare
organizatie comunista, a trecut la arestari.
In radiogramele urmatoare - din vara aulei
zile si a zilelor se au urmat - Cornel Pop isi
arata meritul de a avea participatie la
aceasta descoperire. Conform ordinului lui Eug.
Cristescu s-a cerut lui Cornel Pop sa prezinte
in ce consta descoperirea sa, dar n-a putut.
A doua zi, Eug. Cristescu primeste vizita directo-
rului Gh. Ranzescu, din directiunea generala
a politiei, prin care afla ca descoperirea este
numai a directiei generale a sigurantei si ca
arestia au fi dat ordin chesturilor din Deva,
Alba Iulia, Fagaras, Sibiu si R. Valcea sa
lucreze urgent pentru inchecarea cercetarilor.
Eug. Cristescu invita in biroul sau pe Borcescu
si ii comunica informatia adusa de Ranzescu.
Ivate un pachet cu 4-500.000 lei pe care
ii da lui Ranzescu si ii spune: sa distribui
selor pe au un rol in descoperire. Apoi se
adresa lui Borcescu: daia Cornel Pop des-
coperea el aceasta chestiune, o raporta la
S.S.I. din timp si cerea sa grupa noastra
7.

de registrați să facă cercetările. Cornel Pop afirmă ulterior în raportul său - că stă până târziu la mesele celor ce anchetează și de aceea întârzie în rapoartele sale, deci implicit reu-
noaste că primea numai ce îi se dădea prin bunăvoința celor dela poliție, știindu-l că este omul lui Eug. Cristescu. Mai târziu Cornel Pop reu-
noaste că a vrut să obțină un premiu, fiindcă așa omunțase Eug Cristescu că va da premii mari celor ce reușeau să descopere orga-
nizații comuniste - dar n-a reușit nimic. În plus Cornel Pop urmărea numirea ca funcționar bugetar a diurnistului Cosmința și nici măcar aceasta n-a obținut.

Rădulescu I. zis Lita - seful cenzurii correspon-
denței externe, roagă pe Borcea să sa inter-
vină pentru scutirea din cauză a lui Mihail
Beninc - subalternul său - implicat în scheti-
unea dela Libiu. Borcea vorbește personal
cu Beninc, care îi expune situația și a unor
prieteni ai săi implicați în organizația dela
Libiu. Borcea prin stăruință, reușește
să scutească din cauză pe Beninc Mihail, Zevedei
și încă una sau două persoane.

Tot la cenzura externă, funcționar și doamna
Constantinescu Tasi, care și-a putut menține
locul, datorită lui Rădulescu și Borcea.

- Frontul de Est - după episodul capitu-
lării dela Stalingrad - se elată, datorită
ofensivei armatei sovietice. Capitulara aduce
o slăbire a liniei frontului, care determină
pe germani să scarză României să trimită noi
efective pe front. Conform promisiunii Führerului
lui Ion Antonescu personal, aceste efective nu
7.

vor pleca din țară până ce nu vor fi dotate cu³⁶⁹
armamentul cel mai nou pe care îl au germanii
în special pentru lupta contra blindatelor. Ger-
manii fiind în suferință de efective și datorită
situației critice în care se găseau, iar din nou
lui Ion Antonescu să trimită trupele sale la Cotel
Dorului, unde va găsi pe poziție - armamentul
promis. Ion Antonescu eșută, dar Führerul
insistă, reînviind promisiunea că trupele vor
găsi pe poziție armamentul promis - dar
nici azi n-a mai sosit. Din această cauză, arma-
ta română a suferit o groaznică înfrângere,
fiind lovită de blindatele sovietice, pierzând
cel mai bun material de artilerie ce-l avea.
Așa știa Führerul să se fie de rușii.
Din cele de mai sus, cercurile militare și politice
concluza: industria germană este pusă la
pământ de aviația anglo-americană - deci
nu-și mai poate depăși numărul de avioane
tancuri, mașini, armament autotanc etc. de
care dispunea la începutul războiului - nici
vorba să mai dea și României. Nu tot așa
se întâmpla în partida opusă anglo-ameri-
cană - sovietică. -

Frontul se plătina. Germanii erau în de-
rută, începuse retragerile și suuntau: au reușit
să ne regroupăm forțele în alte regiuni unde
pregătim noi bătălii. Începuse solvanele
germane să treacă și prin Galați. Văzând că
facea o diversione în opinia publică ca și la
Iasi (Iunie 1941) Legatia germană, pe baza unei
note primite de la Berlin, cere ca Galați să
fie evacuat de evrei, deoarece sunt informați
că ei procetează să atace solvanele germane
ce trec prin acel oraș, Ion Antonescu

dă această notă spre verificare S.S. / lui,
care constată că nu corespunde adevărului.
Legatia germană insistă și se face o nouă ve-
rificare de astă dată în colaborare cu
poliția. Rezultatul același negativ. După
circa 10 zile, vine intervenție directă de la
Berlin, prin care menționează că informația
o deține de la un mare funcționar polițienesc,
deci ea corespunde adevărului și să se treacă
de urgență la evacuarea orașului Galați de
populația evreiască.

Conform celor discutate în consiliul de
ordine, Eug. Cristescu comunică lui Borcea
de a se deplasa personal la Galați și să
constate care este adevărul. De asemenea
dăruie poate identifica pe înaltul funcționar
polițienesc. Borcea însoțit de magistratul
Jouren Ladu, originar din Galați, la contact
cu inspectorul de poliție Danilevici, cu cheitorul
Mihalcea C., cu Eustățiu și cu alte persoane
din Galați, constatănd că populația este f.
linistită. A mai constatat că germanii erau
în posesia unei note în care erau menționați
evreii și comunistii din Galați, în plus peste
200 de familii de evrei, care habar n-aveau
ce intenții li se atribuia lor. Nu s-a putut
identifica cine dăduse această notă. Conform
celor stabilite în consiliul de ordine - s-a
dispus internarea în lagăr a 12 sau 14 persoane
pe timp de 3 luni, iar guvernul român să
garanteze că nu se va întâmpla nimic
la Galați.

cu greu a reușit Berlinul la evacuarea orașului Galați, fiindcă dorea să efectueze un mare masacru al evreilor și să creeze României o situație grea externă. În acest fel, zădăruiește orice tentativă de esire din război.

- În vara anului 1943 - Ion Antonescu fiind serios bolnav, merge la Govora însoțit de P. Ki. Vasiliu și de Eug. Cristescu. În timpul tratamentului o echipă de 4 români este parasutată de un avion sovietic, care areau misiunea de a-l asasina pe Ion Antonescu. P. Ki. Vasiliu cu jandarmii săi îi prinde și după o sumară cercetare, îi ia Eug. Cristescu la închisoarea malmezor.

- În toamna anului 1943 - mare febră la marele stat major - unde se luau cu ușile închise. Traian Borcea face o vizită țigului său Enache Borcea, care era foarte ocupat cu creșterea de noi unități, destinate să ocupe Banatul jugoslav. Păș la surcut, Traian cere lui Enache sistarea lucrărilor, aici fiind vorba de o problemă mult mai mare decât se crede. Enache refuză fără aprobarea lui Șteflea, șeful marelui stat major. Traian se prezintă acestuia - îl cunoștea fiindcă îi fusese elev în școala militară, apoi tot elev la Academia Militară. - și expune motivele pentru care cere sistarea acestor lucrări. Roagă pe Șteflea să-l susțină la Ion Antonescu, dacă va fi chemat și acesta pronunțe spreijinul său. Pe de altă parte generalul Plebs - fost în armata română și profesor la Academia Militară. -

seu trecut în armata germană - se găsea ca
comandant militar al Banatului iugoslav. Era
vădit plin de luând masa la Timisoara.
Se simțea mai bine în țara pe care o părăsise
decât în Jugoslavia. La ordinul guvernului
german oferă și el guvernului român acest
teritoriu. Borcescu îi face referatul, arătând
substratul acestei generozități germane, care
ne pune în conflict cu jugoslavia în scopul de
a ne suguna situația externă - și ar fi bine
ca România să refuze această ofertă. Ion
și Teo Sutorescu, sesizați de referatul lui
Borcescu, revin definitiv la ocuparea
Banatului iugoslav.

- Președintele comunității evreiești din România
Dr. Filderman din cauza atitudinii sale este
trimis în Transnistria, din ordinul lui Ion
Sutorescu. Borcescu prinde un moment favo-
rabil în care Ion Sutorescu oxila ca să-i a-
vordă elementa și-l aduce de urgență la
București, punându-l pe conducător în fața
unii fapt implinit. Doamna Haberstadt susține
că doctorul Filderman ar fi multumit personal,
pentru lui Borcescu, pentru eliberarea sa.

- Actista teatrului Baraseanu, Jenny Smilovici,
nu putea pleca din țară, din cauza germanilor.
se sustineau că, manuscrisele în idiş ce le avea
asupra ei și pe care dorea să le ia cu ea sunt acte
de spionaj de mare importanță. Borcescu intervine,
ca și în cazul Lizetta Vera, punându-i în fața ei
răspunderea, dându-i astfel posibilitatea să
plece. -

- Teatrul Barascanu avea dese arestări din rândurile artiștilor săi, din partea prefecturii politice capitalei sa: Aquia Bogoslava, Kiki Markov, Beate Fredanov, etc. suspectați de activitate comunistă. Otto Marcovici sau alții aduceau la cunoștința lui Borceanu care îl avea un susținător al teatrului și artiștii erau eliberați.

- Artista Leny Caler dezolată că soțul ei Scarlat Froda, critic teatral, a fost internat în lagărul dela Tg. Jiu, cere lui Borceanu să intervină pentru eliberarea lui. În câteva zile, Scarlat Froda și-a putut relua activitatea.

- Arny Leon intervine pentru eliberarea din lagăr a lui Alfredo Moreno - armator din Brăila - care nevoind să redeze o sumă de bani unor poliști, a fost ridicat și dus la lagărul dela Tg. Jiu. Borceanu intervine la Piki Vasiliu, ca și pentru Scarlat Froda, și obține eliberarea lui.

- Meșter Stănescu, Begescu Florin și alții solicita lui Borceanu scutirea de taxe a unor case săraci și scutirea de muncă. Borceanu le obține dela Radu Lecca, fără nicio obligație pentru cineva.

Era toamna anului 1943. Frontul se apropia spre țară. Borceanu pune problema evreilor din Transnistria și cere evacuarea lor în țară - intru cât Transnistria devenind în curând teatru de operații, viața acestora este periclitată. N-a reușit în total, dar un număr de aproape 10.000 evrei tot au fost aduși.

- În Septembrie 1943 - Borceanu prezintă lui Eug. Cristescu, ordinul de repiere dat centrului și subcentrelor S.S.I din Transnistria și Basarabia.

care se va pune în aplicare, automat, când trupele vor ajunge la Bug. Eug. Cristescu foarte surprins, căci această eventualitate nu o credea atât de apropiată, spune: - Germanii au încă forțe suficiente de a opri ofensiva sovietică. În plus au niste descoperiri noi, care va întoarce situația frontului total în favoarea lor.

Borcescu răspunde: Cu ea militar sunt mai prudent. și vreau ca centrelor și subcentrelor mele să știe ce au de făcut, în evacuarea ce urmează să se facă. După o scurtă perioadă de timp Eug. Cristescu spune lui Borcescu: ai învins situația frontului mai bine ca mine... X

- Esalonul operativ trimite lui Borcescu raportul: - ~~luptele~~ Luptele de pe front devenind din ce în ce mai grele, din cauza partizanilor care devenind foarte activi - mi s-a mai comandat, sau aprobarea însușirii acestor partizani, fără a mai fi judecați de Tribunalele militare." Esalonul operativ știa că există o aprobare în acest sens, și de aceea trimiteau aceste cereri ale marilor comandanți spre grabnică rezolvare. Borcescu dându-și seama de situația generală, de încercările ce se fac pentru eliberarea României din război, trezindu-se fără răspunsul - cu secția juridică a S.S.I. și cu Direcția Justiției Militare din Ministerul Apărării Naționale - și nu dă răspuns până la 23 August. 1944..

Borcescu putea să poartă ordinul inițial din 1942 primit de la Lissievică - cu aprobarea lui Ion Antonescu și să-l repună în funcție - dar nu a făcut-o..

- Pe plan extern - se discută planul

..... Eug. Cristescu spune lui Borcescu: ai cunoscut situația frontului mai bine ca mine.

X - După defilarea din 10 mai 1943, într-un moment de sinceritate tot el recunoaște:

„Borcescu are dreptate. S.S.I.^{ul} s-a îndepărtat de minimile sale prevederi inițial de marele șef major - dar ce pot face?

- mai întâi, Ion Antonescu dă ordine directe pentru executare;

- al doilea - dela consiliul de ordine primen cece mai pot face în cadrul serviciului;

- dar uneori se trezește în mine deprinderile mele de vechiu polițist. Nu m-ați văzut de 10 mai! Fără să am veeun ordin - m-am trezit făcând ordine, ca orice comisar pus pe linie, până a venit unul de m-a scos, spunându-mi să-mi iau locul, să vin trupele la defilare.

De aceea d-voastră nu puteți angajați cu nimic în acțiunile mele, cel mult Proca, care mai trăntește și el câte una, ca să fie pe placul neamului.

- Esalonul operativ trimite lui Borcescu raportul:

Borcescu & Traian

economie al lordului Bederexige - care urma să fie pus în practică după războiu.. Apusezii întotdeauna au spus: războiul este ușor de făcut - pacea este mai greu de organizat. Planurile economice trebuie să contribuie la o pace durabilă. Borcescu procură noul studiu economic, îl prelungează cu specialiști de care dispunea, și dispune trimiterea lor la toate formele competente. Aceasta în scopul de a-l studia și ele la rândul lor și pentru a se putea încadra în sistemul economic propus - dacă va fi cazul.

- În intervioul Tărei - frământări prevestitoare de vremuri grele. Un demnitar ajunge la Ion Antonescu, în care se specifică că: generalii Niculescu E. (dela palat), Nagulescu Gh. (comand. corpului de grăniceri) și Trincu Stanasie (comand. diviziei dela Odessa) - complotază contra sa, probabil pentru înlocuirea sa dela conducere. Eug. Cristescu dă nota spre verificare lui Gr. Petrovici - care pe baza unei confirmări date de un ofiter - prezintă nota ca adevărată. Consecința ar fi fost gravă, dar Eug. Cristescu ezită și o dă lui Borcescu. Din verificarea acestuia rezultă că cei trei generali se întâlneau și discutau situația prezentă, că germanii numai sunt capabili să oprească ofensivele sovietice și probabil în conducerea statului va găsi soluția cea mai bună, de a eși din situația critică în care ne găsim - deci nici vorbă de complot. - informația tendentioasă. Totuși Ion Antonescu a mutat pe generalul Niculescu E. dela palat la comanda corpului I armată, iar ceilalți doi au rămas la comenzile lor. -

- 76. -

după verificarea lui Gr. Petrovici, trebuia ca toți
trei generali să fie scoși din armată și judecați.

- Un mare penalist în acea vreme, V. V. Stancu
este arestat de prefectura poliției capitalei, pentru
activitate de stînga. Borcea punându-i
activitatea sa democratică, antigermană, și
profesională din 1938 când a luat parte la un
congres internațional pentru organizarea peni-
tenciarelor și a vieții deținuților - cu desființarea
munții obligatorii - cere aprobarea lui Eug.
Cristescu să-l poată elibera de la prefectura poliției
capitalei și să-l pună în libertate. Aprobarea
dată, după două zile de arestare a fost pus în
libertate.

- În interiorul I. I. T. sînt discuții mari pe tema
avansărilor de funcționari. Clica germano-filă
Micaudru - Broca - Georgesu cereau excluderea
lui Nic. Stănescu de la avansare. De altfel eu
incercam să-l îndepărtăm din serviciu pe motiv
că este căsătorit cu o evreică. Borcea l-a sus-
ținut, deoarece îl considerase ca pe un funcționar
bine pregătit, serios și discret. El avea să se al-
probeze politice - una din dificilele probleme
interne. Cu toate opoziția germano-fililor, Borcea
reusese să-l avanseze la gradul de „director”
pe Nic. Stănescu.

Între-o dimineață, Nic. Stănescu palid și
trănușind intră în biroul lui Borcea și îi
comunică: - ajuns în dreptul secției de contra-
sabotaj (în capul străzii Ionescu Gion) s-a tras un
foș de revolver asupra mea. Am simțit
suceratul glonțului, care s-a enfipt în ulna
din stînga mea. L-am scos și mi-l prezint.

✓

Bine - nu te alarma - răspunse Borceanu -
vii lua măsuri. Nu te arăta speriat și
contează pe mine.

Borceanu convocă pe Micaudru și Proca la
Eug. Cristescu și comunică cazul lui Nic. Stănescu.
În continuare spune: dău se introduce în
S.S.I. aceste practici străine - eu știu nu răspund
prompt, în plus vii raporta lui Ion Antonescu.

Eug. Cristescu, foarte surprins de cele auzite,
cere lui Micaudru și Proca să ia măsuri
contra acestor provocări, fiindcă Ion Antonescu
nu iarta. Aceste procedee chiar în interiorul
unei instituții nu sunt admisibile. Borceanu
te rog să nu dai curs acestei chestiuni.

Nic. Stănescu s-a dovedit un democat ionois
și a fost tot timpul alături de Borceanu cât a
fost în serviciu.

— Să urmăm puțin și activitatea germană
în țară.

Germanii prin Killinger cereau lui Ion
Antonescu închiderea tuturor elementelor
de stângă și internarea lor în lagăre, pre-
sum și a tuturor politicienilor ce erau contra
războiului. De altfel germanii mai încercase
să ridice pe toți cei menționați mai sus, moti-
vând că au lagăre speciale construite pentru toți
cei din Franța, Belgia, Olanda, Austria și chiar
Ungaria. Ion Antonescu a refuzat, insistând
că el stăpânește situația. În consiliul de ordine
se hotărâse să se instituie următoarele măsuri:

— chemarea celui în cauză, la secția juridică
a S.S.I. de la malmezon, unde se va
declarație, prin care și lua obligația să să

încheze orice activitate politică pe timpul războiului;

- domiciliu obligator - pe 3 sau 6 luni - chiar la domiciliu celui în cauză uneori;
- internarea în lagăr pe 3 sau 6 luni;
- și internarea în lagăr pe tot războiului a comunistilor activiști.

Germanii și-au îndreptat privirea și asupra d-lui profesor Mihail Ralea și a lui Mihail Ghelmegeanu. De abia s-a putut obține o detenție limitată în lagăr pentru Mihail Ralea și un domiciliu obligator la locuința sa din București pentru Mihail Ghelmegeanu - pe timp limitat. Avocatul Begescu Florin s-a interesat tot timpul de soarta celor doi menționați mai sus și a cerut eliberarea lor, fiind susținut de Borcea în același sens.

Germanii au mai schitat și o răpire a lui Iuliu Hanin, care era cunoscut ca unul ce susținea permanent esirea României din război. Iuliu Hanin plecase din Sinaia, urcând la circa 100 m. de mașina S.S.I. lui, care făcea supravegherea lui, dar și poșta. Agentii observă că o mașină germană cu număr de Sibiu, se intercalează între ei și se ține continuă după mașina lui Iuliu Hanin. La o oprire în Câmpina, agentii raportează telefonic sefului lor direct Tonescu Victor, despre această suspectă mașină germană. La rândul său Tonescu Victor comunică lui Borcea, care dă ordin primului să

le iasă în întâmpinare în mașina, cuaintă de Băneasa și să acționeze în raport de situație. În apropiere de Băneasa mașina germană barează mașina lui Iuliu Maniu - și el somează să se urce în mașina germană. Câte două mașini ale S.S.ilor cu Ionescu Victor se opresc și somează pe germani să-și vadă de treabă. Germanii recunoscând că sunt S.S.ilor, au cerut scuze, spunând că au făcut o confuzie. Drept mulțumire, Iuliu Maniu a cerut lui Borceanu, la 24 August 1944, ca agenții care au fost la el, să rămână în continuare de serviciu la el.

Starea de spirit a germanilor aflați pe teritoriul român relativ bună. Erau învii care manifestau îngrijorare. Și dădeau seama de lipsa de efective de pe front - producția de războiu în scădere - de imposibilitatea de a ridica efective din cele ce le aveau în Franța, Belgia, Olanda, Jugoslavia - Balcanii - Ungaria plus România unde au ținut efective între 70.000 până la 150.000 oameni - denota teama ce o aveau de surprize neplăcute în aceste țări - dară micșorau efectivele, din aceste țări. Speranța lor era în noile invenții: cel atomic, avioane cu propulsie și armament autitanc. Totuși mulți dintre ei considerau războiul ca pierdut.

Germanii lansează în țară o serie de fotocopii hărți, în care indicau viitoarele hotare ale României și summe: R. Tisa - R. Bug, Timocul și sudriaterul. Fotocopiile de hărți ale Ungariei indica: întreg Ardealul - Banatul Baica - Slovania și Slovenia; R. Bulgariei

iudica: Macedonia greacă și jugoslavă, Timocul, Dobrogea - iar la sud circa la marea Egee cu Salonic, Kavala, Sodeagaro. (Galipoli - Turcia). - Trebuie să știm că din aceste hărtii va fi cea reală, răspundean: a acelor care vor face cele mai sacrificii pentru câștigarea războiului. - În realitate Führerul urmărea: Bunatul român, jugoslav și maghiar să formeze „Donaulandul” - condus cu ajutorul svabilor sub un „gaullenter” german. De la Tisa până în Carpați - deci între Ardoul - un stat german - sas - condus de un gaullenter (Indreas Schmidt). Românii și se dădea Transnistria cu care trebuia să - și transfere întreaga populație românească din Ardeal, pentru ca acesta să rămână curat german. Totuși spera totuși să salveze Ardealul. Cereurile noastre politice considerau pe Führer dement.

După primul război mondial, au fost câștigați oameni politici, care au propus: dispersarea populației agricole svabe și ungare - cei mai buni - plasați în toate regiunile agricole ale țării ca îndrumători agricoli și zootehnici, iar în locul lor duși români. De asemenea romani -izarea frontierelor pe o fâșie de 20 Km. - Propunerea a răzut, întâmpinând greutăți prea mari.

- Colonelul german Schindler, fiind mutat de la Paris la Odesa - a trecut prin București - pe la centrul S.S. În scurt timp se împrie - tenește în București, căruia și declară că a fost mutat de la Paris ca fiind anti-hitlerist. - El arăta că situația în Germania este critică, că există un puternic curent anti-hitlerist,

după 3.5^{le} lui Himmler este vigilent. După ce a expus cele de mai sus, întreabă pe Borcescu dacă poate rămâne în țară după război. Acesta i-a permis în condiția de a fi folositor noii patrii lucrând pentru ea, reace a admis imediat. Prin Eug. Cristescu a fost pus la curent și Ion Sutorescu, de puse în vedere situația din propria lor țară și a războiului.

Stentatul din Germania, contra lui Hitler n-a constituit nicio surpriză, fiindcă era explicabilă reacțiunea poporului german contra acțiunilor ce-l ducea la dezastru. Reacțiunea hitleristă a fost violentă, fiind silit chiar mareșalul Rommel să se sinucidă. Aceste frământări din Germania, ne-a permis să avem o atitudine mai fermă, iar palatul și toate partidele politice să se ocupe mai intens de esirea noastră din război.

În țară. Este interesant a se menționa și despre "Consiliul de ordine" ce funcționa pe timpul regimului autoneșian separat de subsecretariatul de stat al ordinii. Se întrunea cam odată pe lună, în localul prezidenției consiliului de miniștri, sub președinția lui Ion și Teă Sutorescu. Era compus din: Piki Vasiliu, Eug. Cristescu, direcția generală a poliției prin Ionel Stănescu și spre sfârșitul războiului prin Diaconescu și Pălungescu. Lei mai activi și plini de inițiativă erau: Piki Vasiliu pentru a arăta că merită încrederea lui Ion Sutorescu, în fond ca să-și acopere marile afaceri ce le făcea fie cu evreii fie cu alții și Eug. Cristescu care dorea să ajungă ministru al informațiilor. Era sprijinit în acest sens de Teă Sutorescu.

Pălăngeanu și Diaconescu rezervată. Tobescu după cum îi dicta Piki Vasiliu sau Eug. Cristescu nu pare se afla în foarte bune relații. Toți preocupati de problema comunistă, care din ce în ce devine mai puternică, mai activă. Politia descoperise organizația comunistă de la Sibiu și Ploesti. În urma propunerilor lui Piki Vasiliu și Eug. Cristescu, consiliul de ordine hotărârea să se creeze un organ nou de depistarea organizațiilor comuniste, fiindcă cele existente nu-s suficiente, și anume o „Brigadă Specială Comunistă” atașată la prefectura poliției capitalei.

Eug. Cristescu revărsat la serviciu, chemă pe Borceanu și Ionescu Valeriu în biroul său și le comunică hotărârea consiliului de ordine. Lăși-a luat angajamentul ca S.S.I-ul să contribuie cu 20 agenți și 4 mașini auto - salariile luându-le tot de la S.S.I..

Borceanu se adresează lui Eug. Cristescu:

- cred că este o oportunitate creșterea de asemenea unități anti-comuniste - când noi umblăm să eșim din războiu?! Ne plângem că germanii caută să ne crească dificultăți în exterior și acum ni le complicăm singuri în interior!

Nam fost eu cu ideea, răspunse Eug. Cristescu, dar s-ar părea că ai dreptate. Oamenii nu mai putem face nimic.

Ba, da - răspunse Borceanu, vom interveni personal la Piki Vasiliu, Pălăngeanu, Ionel Stănescu și eu totii - la primul consiliu de ordine - să secreteți să se reunească la creșterea acestei brigăzi, care ne-ar aduce complicații, în plus pentru germanii un motiv de a se interesa de problemele interne. — %

În fața acestei situații, Ion Ionescu a re-munitat. Altfel noi valuri de arestări și condamnări au fi avut loc. A rămas în funcție numai brigada specială legionară.

- Tot timpul războiului, s-au făcut de Piki Vasiliu, câteva internări în lagăre a unor re-le expirase condamnarea dovedită și executată în închisoare. Motiva că „consiliul de ordine” a hotărât - ca numai pe timpul războiului să se țină în lagăr sau în domiciliu obligator pe comunistii activi în propagandă sau capabili de a comite acte de sabotaj. Internările în lagăr să se hotărască tot în consiliile de ordine. Piki Vasiliu spunea: măsuri excepționale pentru stări excepționale.

- Tot Piki Vasiliu - trimetea periodic câte o comisie de verificare și triere a celor din lagărul dela Tg. Jiu. Comisia era prezidată de un ofițer superior din jandarmi uneori de Tobescu și era compusă din câte un delegat al fiecărei instituții. Uneori Eug. Cristescu spunea: Dute tu Petrovici - să vorbești cu prietenul nostru Burnuștein. Rezultatul confidențial. - Alte ori spunea lui Borcea: trimite un delegat, fiindcă eu nu am interes. Așa au plecat, Gh. Mihai, Mihaila și Mircea Boldur. - care din proprie inițiativă cereau eliberarea capivelor nedrepte. Uneori chemau la telefon pe Borcea: putem cere eliberarea tuturor sau unele (murorile Nicodem etc). - Se răspundea afirmativ. Acest lucru nu convenea lui Ionescu Valeriu și protesta, susținând: toate institutiile trimet delegați dela problema comunistă, numai „capul ~~trat~~ trat” recte Borcea.

- Diaconescu - directorul general al poliției - fiind întrebat de Ică Iutonescu și germanii dacă poate asigura transportul pe c. f. a peste 1000 evrei de la Grigore Ghica Vodă la Constanța - fără ca aceștia pe traseu să debarce din tren și să se răspândească în țară. Boreescu fiind întrebat de Diaconescu, dacă poate să-l ajute, acesta i-a răspuns afirmativ - astfel ca evreii au putut ajunge la Constanța în bune condițiuni, cu destinația Palestina.

- Pandelis - un mare afacerist din București aflând că se fac transporturi cu evrei pe calea mării - și dăruie posibilitatea de a face o bună afacere - încheiază un vas vechi grecesc "Struma". Vasul în apropiere de Bosfor se sunșundă, înecând aproape pe toți pasagerii aceluia vas. Unele zvonuri din București și Constanța acreditau zvonul că vasul "Struma" s-a lovit de o stâncă la intrarea în Bosfor, iar alții susțineau că vasul a fost torpilotat de un submarin german - pe care pare verosimil.

- Comuna Roșie română a organizat un transport de 500 copii evrei, pe calea ferată prin Giurgiu - Ruse - Istanbul. Costinescu - președintele "Comunei Roșii" roagă pe Ică Iutonescu să approve ca nepotul său Dan Brătianu să însoțească acest transport. Boreescu primind ordin în acest sens, prin delegatul său Gh. Ișai se-l avea la comuna pasapoartelor și obține pasaportul, mai ales că se afla în bune relații de prietenie cu Dan Brătianu.

- Anul 1943 se încheie cu arestarea doctorului Petru Groza. Un deșant dat germanilor.

arată că Petru Groza pregătește circa 2000 de partizani în Hunedoara și va ataca coloanele germane, interceptând comunicațiile de pe valea Mureșului. Nota a fost dată direcțiunii generale a poliției, care procedea la arestarea și reținerea sa. Într-un timp: doamna Veturia Goga, Pamfil Rîpșanu, Iuliu Hanin și chiar Popescu s-au prezentat la ministrul de interne - intervin pe lângă Ion Antonescu ca să-l elibereze, dând ordin în acest sens. - Cum nota era a legăției germane - ordonă ca S.S.I^{ul} să verifice tot ce este și se pune în sarcină lui Petru Groza. A fost adus la malmezon în cursul lunii Decembrie 1944. Borcea a fost însărcinat cu facerea acestei rețetări. - Din fericire Borcea îl cunoștea pe Petru Groza de la Deva și cum știa de proveniența notei în cauză la germani - face un referat favorabil, susținând că el - fost caporal în armata austro-ungară - nu putea conduce o masă de două mii de oameni, care trebuiau echipați, înarmați și hrăniți zilnic. În zonă nu s-a identificat grupări în acest sens. În concluzie cere eliberarea sa și ca germanii să nu fie impacientați de activitatea doctorului Petru Groza, S.S.I^{ul} îi ia obligația de a-l supraveghea permanent. Ion Antonescu a pus rezoluția pe referatul lui Borcea "să fie eliberat". După 28 zile - d-ru Petru Groza părăsește liber malmezonul. Pamfil Rîpșanu îl aștepta cu mașina la poartă, pentru a-l duce direct la Deva. Cum a fost tratat, în timpul detenției, o arată

d-rul Petru Groza în lucrarea sa „În umbra celulei”.

Anul 1944 - spuneau toți - că este anul care va aduce pacea...

- La începutul lunii Februarie, Borcea prezintă lui Eug. Cristescu, o mare lucrare documentară, care a durat aproape trei luni și peste 500.000 lei cheltuiți, cuume:

„Infiltrația germană în economia românească”.

Ion Antonescu a fost surprins de adâncă infiltrație germană și spunea că va lua măsuri.

- La Odesa este doborât un avion sovietic. Tricu Stanasie - comandantul diviziei locale - dă ordin ca ofiterul sovietic să fie înmormântat ca un erou răzuit la datorie. Mai mult chiar, Tricu ține o cuvântare în pîtea acestui erou. Germanofili înfurnează pe Ion Antonescu că Tricu a preamărit eroismul sovietic. Ion Antonescu gata să-i ia comanda și să-l scoată afară din armată. Se dă spre verificare grupelor militare din S.S.I. Borcea stabilește adevărul. Tricu a menționat că avionul sovietic a răzuit ca un erou, dar a scut ostajilor români să fie și tot așa de bravi, căci eroii sunt învinși ori moare, numele lor sunt disprețuite. Românii au eroi săi și vor mai avea. În fața acestei situații Ion Antonescu a replicat: era mai bine, dacă nu vorbea - dar n-a luat nicio măsură contra lui Tricu.

- La începutul lunii Martie (1944) înainte de bătălia de la Uman, în care germanii

puneau mari speranțe de izbândă, Borcea cere lui Eug. Cristescu să-i prezinte lui Ion Antonescu situația politică și militară cu concluzia să avem este timpul cel mai favorabil pentru epurarea României din războiu. Eug. Cristescu neavând curaj, cere lui Borcea să-l însoțească la Ion Antonescu, pentru a expune situația militară și concluzia necesară, după ce o expune el pe cea politică. Ion Antonescu după ce îi ascultă pe amândoi, se enfurie și începe să strige: o să mă învățați ce am să fac! Băgați-vă mințile cu cap - numai eu dispun. Borcea roagă să fie trimis pe front. Ion Antonescu tot enfuriat, răspunde: Băgați mințile în cap și stai unde stai unde te-ai pus! Ești într-un serviciu ordonat.

Ion Antonescu părea bolnav și obosit. Aici se luau mai aproape de el, erau sugrizați că tocmai în aceste timpuri grele, el este bolnav.

- Conform avertismentelor date la Radio Londra, la 4 Aprilie au început bombardamentele aeriene de o amploare nevăzută până atunci în România. Din prima zi, un cartier întreg din București a fost pus la pământ și foarte multe victime omenești. S-a dispus ca toate departamentele și institutiile de stat din orașele bombardate (București, Ploiești, Brașov și Timișoara) să se disperseze. S. S. Ist trece la Jita și Măgurele, iar la Centrul în București - a rămas numai Borcea cu secția sa.

- Ofiterii de la marele stat major - dându-i seama de situație, iau legătura cu palatul

dar teama de a nu fi desoperiti, solicita
lui Borcea ajutorul său. Conștient Paulinelion
Nanovescu și alții și confiază, sub cuvânt de
onoare, secretul lor. Lă un luat legătura
cu palatul și pregătesc efectivele pentru a
face schimb cu forța eișea din războiu. Borcea
le-a promis să îi va acoperi și ajuta. Acțiunea
palatului o acoperă încă din anul trecut. Le
comunică, în slăbiciunea situației lui, a încercat în
Martie să prezinte lui Ion Sutușescu, situația
favorabilă pentru eișea din războiu, însă acesta
le-a zăcut. Borcea a acoperit într-adevăr
acțiunea palatului și a marșului stat major
atât față de Ion Sutușescu cât și de germanii,
de asemenea a acoperit acțiunea partidelor
politice ce urmăreau același scop. Iuliu
Nanovescu și Ovidiu Brătianu se întâlneau
cu partizanii săi pe la Brașov, Linaia,
București, Florica, Bolintin etc. și de fiecare
dată se dădeau note informative inofensive.
Palatul prin general Dănișescu și Morozov
a luat contact cu Ing. Leanu (rește d-l Emil
Bodnăraș) aducându-l la palat. După aceste
contacte nu s-au dat note informative, cu
și s-au dat în sus atât Ion Sutușescu cât și germanii.
De altfel acțiunea din urmă se interesau de d-l
Emil Bodnăraș, însă întotdeauna Borcea
le spunea: că este sub strictă sa supraveghere,
că el are domiciliu obligator la Brăila, că
ei nu vor avea activitate și să nu se baze
nimic pe fir.

- În interiorul S.S.I. s-a discutat pe chestiunea
/.

- pag 90 -

380

Trebuie procedat urgent, înainte ca germa-
nii să le facă vreun rău.

* Vă facem direct răspunzător de viața lor.

..... Aveți euventul de învoire,.....

Breescu E. Traian

contrasabotajului. Gică Petrovici comunică lui Boreescu: - Proca e contrasabotajul lui face victime în lumea munitorască și în comunitate. Domnule Petrovici - răspunde Boreescu - am atras atenția d-lui Eug. Cristescu - de când a permis ca Proca să-și facă agentură proprie în fabrici și uzine. La fiecare intermare în lagăr sau trimiteri pe front Eug Cristescu ridică din umeri, scade încreșnă că Proca este susținut de neamuri și îl domină. În 1942, spune că se va înțelege în Proca, dar acum văd că și Sta sa și el iși dăți dreptate.

În altă ocazie, Nic. Stănescu remarcă că contrasabotajul va aduce dificultăți serviciului. Da - răspunde Boreescu - dar în ziua răspunderilor totul va cădea pe Eug. Cristescu și pe Ionescu Valeriu căci Proca o va sterge cu neamuri sau va dispărea. Desnodământul sau ~~Aprilie 1945~~ s-a văzut în Martie sau Aprilie 1945, când Proca cu ajutorul său Păcescu, s-au sinucis în celulele închisorii Halmagor.

- Ion Antonescu solicitat de cătiva macedo-români, trimite ceva ajutoare - alimente - populației macedo-române din Grecia. Cu această ocazie a profitat și o parte din populația greacă. La legatia română din Atena s-au distribuit alimente tuturor celor ce veneau în contact cu legatia română. Criticile au fost prompte - ajutoarele erau din Transnistria, fiindcă pe cutii se loc să fie scris România seria Transnistria.

- Tot Ion Antonescu a intervenit la Führer să elibereze pe toți prizonierii jugoslavi de origine română. S-au adus în țară

circa 2000 de români - unde au fost ținuți pentru refacere circa o lună de zile și trimiși apoi la vetrele lor. Aproape toți erau originari de pe valea Timocului. I-au plăns că Serbii, ca și Bulgarii la Est de Timoc - un dan vor românii să aibă școli și biserici și amenințări cu desnaționalizarea. Idem, macedo-românii din Istolva s-au plăns că serbii le-au închis liceul și școlile se le aveau rămasă de pe vremea stăpânirii turcești.

- În cursul lunii Mai - Boreescu este interpellat de prietenul său Dan Brătianu, dela societatea de telefoane, dacă este dispus să ia contact cu un personaj din „Intelligence Service” - căci insistă să vorbească. Leseu de asemenea cuvântul de onoare că nu va fi arestat. A doua zi, într-un birou al societății de telefoane - Boreescu se întâlnește cu George Dorand. Acesta din urmă spune: „Vă vorbeș cu numele Angliei. Știu că sunteți reful rezistenței oficiale contra germanilor. Vă somez cu numele Angliei de a proceda cu urgență la eliberarea grupului de spioni în frunte cu profesorul Eck - prins în regiunea Odobesti (Putna), de către elementele marelui stat major - în colaborare cu germanii. În mâinile cărora se găsește. Trebuie procedat urgent, înaintea ca germanii să le facă vreun rău... Aveți cuvântul de onoare, că cu ajutorul Angliei va ajuta România din situația grea în care se găsește.” -

Boreescu promite că va interveni, dar cere timp de maximum 48 ore. Acesta după se ia deslegare dela Eug. Cristescu și Ion Antonescu, procedează rapid pentru ridicarea spionilor dela germanii. Pe baza complicității se expăta

între români și germani - că spionii prinsi pe teritoriul României revin de drept S.S. lui Borceanu obține integral grupula de spioni, pe care l-a răzfat în suchi-oarea malmezon. Profesorul Eck era profesor de bizantologie la universitatea din București și era șeful I. I. pentru România și Europa centrală. Avea ca secretară pe Margherit Haller și spunea că lucrează în folosul frontului de est. -

După 36 ore, Borceanu se reîntâlnește cu George Borand. Acesta îi mulțumește și accentuează că războiul Angliei va fi respectat.

- La începutul Lunii Iunie, din ordinul lui Eug. Cristescu - Borceanu conduce pe profesorul Eck la domiciliu lui Ică Antonescu din strada Batistei. Discuțiile au fost în legătură cu plecarea lui Barbu Stirbey la Cairo. - Acesta din urmă însoțit de fiica sa și de d-l Vădianu, au plecat la Cairo - Ankara. Barbu Stirbey a rămas foarte surprins, când la aeroportul din Cairo este întâmpinat de un colonel englez, care cu cea mai autentică limbă românească, îi urează bun venit. Era Mastersohn, directorul general al rafinării „Unirea” Ploesti și cetățean de onoare al aceluia oraș. Ei au fost îndrumați la Ankara, pentru a lua contact cu ambasadorul sovietic, căci armistițiul trebuia încheiat la Moscova.

- Pe valea Prahovei a început sezonul de vară. Lume mai puțină - țara este în război. Multe hoteluri sunt ocupate cu răniți, iar la „Athenee Palace” - patronajul - funcționează

în plin. Sâmbătă și duminică aglomerația este
mult mărită din cauza ^{de} dela departamente și
institutiilor se îmbulzesc toți la munte. Mulți
domni și mai ales doamnele curioase merg să
vadă lagărul dela Tunis, al aviatorilor englezi -
americani prizonieri...

La Sinaia se remarcă doi ofiteri mari pe merg
împreună: Sănătescu dela palat și Vasiliu Răscanu
comandantul militar al zonei petrolifere...

Sunt veseli și spun la multe persoane sub formă
discretă: „Ion Antonescu va fi înlăturat dela
guvern. vom forma noi guvernul și imediat vom
esi din război încheind pacea...”

Organizația „Todt” Sinaia - plină de spioni și agenți
germani - sunt în curent cu ce colportă Sănă-
tescu și Vasiliu Răscanu. Killingham cere lui Ion
Antonescu arestarea acestor ofiteri. Împreună
tocmai în perioada cea mai critică. Se știe că
Germanii m-au ghimuit cu Horthy din Ungaria - ba
gându-l în lagăr. Ion Antonescu fiind vorba
de Sănătescu dela palat - ordonă o verificare
urgentă. Eug. Cristescu spune lui Borcea: „mă
te văd cum o scoti la cap cu Sănătescu, eu nemții
sunt furioși. Tocmai la Sinaia s-a găsit în vorbească
unde ei au centrală de spionaj.”

După câteva zile Borcea prezintă rezultatul:
Germanii interpretează greșit. E adevarat că
Sănătescu este vădit Vasiliu Răscanu. Primul este

un om de spirit - face diferite complimente
sau apropoziții la frumoșele doamnelor - la
atitudinea unor domni - un bone - sau
câte un spirit viu în parater politic - dar fără
a fi vorba de înlăturarea regimului - deci nu
corespunde realității cele semnalate de germa-
ni. Ion Antonescu pentru a da totuși satisfac-

lie lui Killinger, ală ordin lui Pantași - minist-
trului de războiu - să le facă observațiile ~~to~~
verbale evocate, așa în ofiterii au săpat
fără alte sancțiuni. -

- Tot în luna Iunie sunt lausați, în județul
Vlasea, trei parașutiști englezi: Lesterlein, Porten
și Medeiann, care aveau misiunea de a lua
contact cu palatul și cu partidele istorice.

Ei fiind prinși de gandarui, au fost răzați
într-un apartament dela inspectoratul gene-
ral al gandarmeriei și li s-a dat posibilitatea
ca să-și îndeplinească misiunea dar sub
controlul lui Piki Vasilu și al lui Eug. Cristescu.

În țară se desfășura o vie activitate politică.
~~și se fă.~~ Peste tot au loc conciliabule politice și
și se fac pregătiri pentru esire din războiu.

Germanii cu accuși atențive urmăreau situa-
ția internă, dar se mulțumeau cu ceea ce
dădea Goveniu și șamarii săi - care făceau
un adevărat operă de desinformare.

Activitatea politică se desfășura pe 4 linii
și anume:

- prima - linia palatului, care era cea mai
activă. Mihai se consulta cu: Lăuătescu, Pavel
Rădulescu, Negel, Niculescu - Buzesti, general
Niculescu E., Stănuța Mocionu, Dănuăceanu,
Jonescu Emilian, cu anii dela marele stat
major și separat cu Iuliu Kavin și Omu
Brătianu.

- cu Teă Antonescu - nehotărât - juca
pe două tablouri, crezându-se abil și că
este un nou Metternich.

- și în fine cu Eug. Ceaușu, om

activ și hotărât, pe care îl ^{aduceau în} palat Sănătescu, Ionescu Emilian etc.

- a doua linie era a partidelor istorice cu Iuliu Maniu și Dinu Brătianu, care se complăceau mai mult în redactări de memorii și în pertractări. Iuliu Maniu în legătură cu exteriorul se folosea de cifrul S.S.I. lui. Tot el luase contact cu Lucretiu Pătrășcanu, care avusese domiciliu obligator la Poiana - Tapului, stabilind un mod de colaborare la guvern, după eșirea României din războiu.

Tot Iuliu Maniu mai primise dela Gafencu, ce se găsea în Elveția, o stenogramă a lui Benes - Stalin, prin care acesta din urmă, asigura pe Iuliu Maniu, că nu se va amesteca în treburile interne ale României, dacă ese din războiu imediat.

Tărăniștii susțineau că în enciclopedia sovietică, P.N.T. era menționat ca un partid democratic, iar Iuliu Maniu era îndreptățit să creadă, că va juca un rol prim în conjectura internă.

- a treia linie era cea oficială condusă de Ion și Teă Antonescu, dar care era cea mai timidă, probabil din cauza obligațiilor ce le aveau față de germanii.

Datorită unei combinații politice a lui Piki Vasiliu și Eug. Cristescu, este adus la Lucretiu Pătrășcanu dela Poiana - Tapului la București și instalat în Strada Armeană

Nr 11 - la avocatul Torosian. Scopul aduce-
rei lui Lucretiu Pătrășcanu era de a
avea convorbiri cu Ion și Teo Antonescu
în vederea încheierii amnistiei și chiar
a unui pact politic. La și partidele istorice,
Piksy Vasiliu și Eug. Cristescu au socotit că
cel mai autentic reprezentant al partidului
comunist pe Lucretiu Pătrășcanu, care prin
originea și educația sa, era mai apropiat
de concepția burgheză.

Tot în această perioadă Lucretiu Pătrășcanu
a avut o serie de întrevederi cu partizanii
săi, chiar și cu d-l inginer Ceasu.

- În fine - a patra linie - a partidului co-
munist român, cea mai puternică linie și a cărei
acțiune se făcea simțită în toată țara. Numere-
roase acte de sabotaj pentru micșorarea
producției de război, și propaganda intensivă
în fabrici și uzine contra războiului, îl
făcea să fie o forță de temut pentru parti-
zanii războiului. Când la 24 august au
apărut gărzile patriotice și forțele apărării
patriotice în vederea consolidării actului
de la 23 august; - de abia atunci și-au dat
seama toți de forța partidului, cât și de
pregătirea temeinică făcută în vederea acti-
unii istorice.

- Să urmărim din nou, desfășurarea
acțiunii interne.

- Iuliu Maniu prevăzând o eventu-
ală eskalare a lui Ion Antonescu

de palat, invită pe generalul Jacobici - care se bucura de mare prestigiu în armată - la el, și îi spune: să fii pregătit de a succeda lui Ion Antonescu, ca fiind cel mai pregătit și simpatizat de armată.

- eventual să aveți studiat și pregătit o lovitură armată pentru înlăturarea lui Ion Antonescu. În acest scop să mențineți legăturile de prietenie cu marele stat major și cu generalii armatei. Iuliu Maniu conservase prietenia lui Jacobici de când s-au cunoscut la Viena - înainte de 1914 - și apoi reinteresându-l într-un consiliu de administrație. Aceasta a fost mai greu - fiindcă nimeni nu vrea să revină la un loc - pentru Jacobici. Ionel Pop - unul din nepoții lui Maniu - era în 22 sau 23 consiliu de administrație, cu venituri de câteva milioane lunar, nu se îndurca să cedeze măcar un loc. Astfel vedem pe Jacobici plasat într-un consiliu de administrație la Timișoara. Aici Sever Bocu - electorul partidului - i-a adus la strălucire să beneficieze de veniturile locale și-l înlătură - așa că Jacobici revine în București. Aici cu multă greutate și s-a asigurat un loc minor.

În seara lui 23 August, Iuliu Maniu are nădejdea de a nu găsi pe Jacobici, căci toți erau plecați sau dispersați în provincie. De abia la 25 sau 26 August, revin toți în București, dar Iuliu Maniu nu mai avea nevoie de ei. -

- La sfârșitul lunii Iulie, începutul lui August, din ordinul lui Piki Vasiliu și al lui Eug. Cristescu s-au dat dispoziții, colonelului Leoveanu, comandantul lagărului Tg-Jiu, ca să creeze condițiunea favorabilă evadării unui grup de 10-12 comuniști, printre care: d-l Gh. Gheorghiu Dej, Neagu Andrei etc. S-a bănuț că se urmărește un scop de către Piki Vasiliu și Eug. Cristescu dar n-a transpirat nimic. Germanii s-au seziat de această evadare și au cerut imediat arestarea lor. Deși se cunoștea drumul apucat de evadați prin Craiova - de unde s-au răpândit - d-l Gh. Gheorghiu Dej era la părințele Justinian (Vâlcea) - Borceanu era la datorie și dădea germanilor informații. exuate.

- Tot în cursul acestei luni, Iuliu Ivanov cu Diu Brătianu soartă să este cazul de a trimite un emisar prin linia frontului la Moscova, pentru a trata cu rușii lor. Persoana aleasă era generalul ~~Stela~~, cunoscut sovieticilor, fiindcă fusese d-l - o comisie specială la Odesa, cu ocazia predării bunurilor din Basarabia. Au fost capturați, generalii Racoviță și Cretulescu, care permitau această trecere prin sectorul lor. Trupa destinată era 9 rauti August. S-a reunit la această trecere din cauza reluării ofensive sovietice pe frontul nostru.

- Ion Antonescu primea știri din ce în ce mai proaste de pe front. Din interior

presiune mare pentru esirea din război.
În această situație, la 19 sau 20 August, se
hotărăște să plece pe front. De la S. S. i primește
două note:

- prima - nesinceritatea germană față
de România; - n-a livrat materialul blindat;
- n-a dat armamentul anti-
tanc promis, cu ocazia trimiterii de trupe la
lotul Donului. - germanii nu ne mai pot
ajuta - lipsă de efective, iar cu material
și mai puțin, uzinele lor fiind puse la
pământ de aviația anglo-americană.

- a doua notă - dovada unei nesincerități - lista cu numerele tuturor trenurilor
cu care s-au imbarcat toate blindatele
germane de pe frontul român, îndreptându-
se spre Polonia, lăsând frontul român
complet lipsit de blindate.

În Autouescu constată personal că situația
frontului este critică. S-a dus la
cartierul general german, pentru trupele din
Moldova, ce se găsea la Plănic - Moldova. Ieri
Ion Autouescu a întrebat de ce nu se degajează
Moldova și Basarabia de trupele sovietice,
asa cum s-a promis. Generalul german...
....., comandantul șef, caută să-l liniștească
pe Ion Autouescu, promițând că cu curând
va lua contraofensiva. Ion Autouescu întreabă:
- Bine, dar de ce ați trimis blindatele din
Moldova. Cu ce veți lua contraofensiva. Vite
lista cu numerele trenurilor, care au trans-
portat blindatele. Generalul german răspunde:
- da recunosc, eu sunt strict secret pregăt.

fiu o mare bătălie lângă Varșovia.

În seara de, 21, sau în dimineața de 22 August Ion Antonescu s-a reîntors la Iașov. Impresia celor pe l-au văzut după reîntoarcerea din Moldova a fost, că era deprimat. Eugen Cristescu în seara de 22 August - de la Iașov la centrul serviciului, în biroul lui Borcea - contra obiceiului său - și îi comunică:

Mihai a invitat pentru mâine 23 August dimineața la palat, în audiență de lucru, pe Ion și Ică Antonescu. Dece este surprinzător, este faptul că amândoi sunt chemați deodată. Dimineața Borcea se informează și se impresie îi face această invitație de lucru.

Borcea răspunde: mâine este o zi hotărâtoare, cred că se va face esecul României din războiu, dar nu știu ce o va face.

Eug. Cristescu continuă: Eu mă duc la Joița să mă culc. Mâine dimineața la ora 6 sunt în biroul dunitale și te rog să mă pui la curent cu tot ce se întâmplă în noaptea aceasta și ce se proiectează pentru mâine 23 August.

Contra obiceiului, Eug. Cristescu a fost exact la 6 dimineața în biroul lui Borcea. Acesta îl tratează cu o rașea și după ce-l pune la curent, îi spune: vă suiți în mașină și vă duceți direct la Iașov. Vă rog să raportați lui Ion Antonescu să accepte sebaterea țării din războiu, altfel va fi demis de la putere. (Nu se bănuia nimic de arestare). - Eug. Cristescu pleacă dinaintea de ora 7 dimineața, dar în drum spre Iașov, se opri la președinția consiliului de miniștri la Ovid Vlădescu -

nașul său - și secretar general al prezidenției. Acesta îl asigură pe Eug. Cristescu că Ion și Teă Autonescu se vor opri la secretariatul prezidenției, având unele lucrări de semnat. Intr-adevăr Ion și Teă Autonescu s-au oprit la prezidenție - dar numai la parter - după care și-au continuat drumul la palat - fără a-l vedea pe Eug. Cristescu.

Care era barometrul politic în acea dimineață? Iuliu Maniu și Dinu Brătianu susțineau ca, Ion Autonescu să facă armistițiul fiind un militar cu mare prestigiu, după care vor lua ei sarcina formării guvernului. Pe de altă parte Iuliu Maniu era supărat că nu-l găsește pe Iacobici.

Mihai consiliat de Lăcăteșu, Mocionu și mai ales de inginerul Ceaușu era mai categoric, Ion Autonescu trebuie scos de la conducerea statului imediat.

- Din informații neverificate - vom relata ce s-a întâmplat la palat în ziua de 23 August:

Mihai a cerut lui Ion Autonescu imediată scoatere a țării din război. Acesta pe un ton un pic calm, a spus că stie ce are de făcut și că ei mai trebuie circa trei zile. Se pregătea de plecare. La sugestia spontană a inginerului Ceaușu, ce se afla camuflat acolo, că amândoi s-ar putea aresta, deoarece ei și alții afară, vor aresta ei pe toți cei din palat. Mihai a scuturat ca buni această idee și da ordin de arestare. Generalul Ionescu Emilian și maiorul Demetrescu

și Mihail Ghelemeșanu și dacă pot să le duc
și vreo nouătate.

Borcea răspunde: d-l. Beghescu sunteți
liber. În surând vă vom denunțarea și vă veți
putea relua ocupațiile d-voastră personale. La
nouăți vă pot spune, că Lăuntescu se strădu-
este să formeze guvernul (era 15-16) - *

Pela ora 17 sau 17³⁰ Borcea primește un telefon
dela Eug. Cristescu, aflat în sabnetul Generalului
Tobescu - dela inspectoratul general al jandarmilor
(soseaua Dejau cel mare) prin care el roagă să le
facă o vizită urgentă. Erau în plină discuție
când sosit Borcea. Eug. Cristescu întreabă:
- ce să fac - sunt într-o grea situație și nu știu
ce să fac.. Borcea răspunde: „după părerea mea
este bine ca atât d-voastră cât și d-l. general Tobescu
să vă constituiți ca prizonieri la palat - deoarece
sunteți răniți încă dela ora 13. de altfel este
căutat și fostul guvernator al Transilvaniei Gh.
Alexeșanu și cred că la ora aceasta el a răspuns
la chemare. Stău Cristescu cât și Tobescu răspund
că vor mai consulta și pe alții, după care vor
hotărâ. - Borcea se reîntoarce la serviciu și
amorsând comoditatea lui Siminel - în plus
străin de probleme - acționează din propria
sa inițiativă, punând serviciul la dispoziția
noului guvern.

Pela ora 20 - Borcea cheamă la telefon pe
colonelul magistrat Jorjescu Radu și comunică
să pună în libertate pe toți cei dela malinezon
cu îndeplinirea formelor legale și să înceapă

Suton trec la executare, invitând pe Ion și
Tea Antonescu să intre într-o cameră a pala-
tului. A doua zi, am fost dați spre păstrare,
cu aceeași stare de arest, partidului comunist,
până la clarificarea situației lor.

Pela ora 13 sau 14 - Eug. Cristescu ajunge la
serviciul său, foarte deprimat, comunicând lui
Borcescu: n-am putut vorbi cu Ion și Tea Anto-
nescu, fiindcă în loc să mă duc la Inagor, am
stat la Ovid Vlădescu. Ei au trecut la palat,
unde amândoi au fost arestați. Acum am venit
să-mi dau dimisia și să numesc pe colonelul
Luminel Victor zălogitorul meu. Borcescu a
adunat în grabă câțiva funcționari, care din
întâmplare se mai găsesc în local - în fața să-
roara - Eug. Cristescu a declarat:

- înțeleg să-mi asum întregă răs-
pundere, fiindcă totul l-am făcut din propria
mea inițiativă, sau după hotărârile consiliului
de ordine, sau chiar după ordinele directe ale
lui Ion Antonescu. Dumnezeu voastră - de la cel
mai mare până la cel mai mic - nu ați fost cu
nimic amestecați în inițiativele și acțiunile mele,
iar în multe lucruri bune - și chiar străine de
eu s-a întâmplat.

După aceasta, el părăsește localul, fără să spună
unde se duce.

Borcescu primește vizita avocatului Beghescu
Florin, la circa 10 minute după plecarea sefului
demisionat, care îi spune: d-l colonel veau
să mă duc la sefi mei politici Mihail Ralea

cu Rică Georgescu, care probabil urmează să
intru în guvern. Ionescu Radu cere să i se
dea un ordin scris în acest sens și pe care
l-a primit chiar în cursul acelei seri de 23.
August. După ce eliberează pe Rică Georgescu,
Ionescu Radu roagă pe Borcea: - „dragă, eu
aș vrea să stau vreo 8 sau 10 zile mai sub
pretext să sunt bolnav, până se mai liniștește
lucrurile. Am să trimis la tine pe maiorul ma-
gistrat Dumitriu din când în când - eu rugându-l
să mă țină la curent cu ultimele stiri politice”.

El urmează un post și l-a obținut prin
Rică Georgescu - postul de director general al poli-
ției și siguranței de stat -

Borcea verifică în aceeași seară situația, ducân-
du-se la malmezon. Numai Rică Georgescu pleacă.
El reînvieste ordinul de plecare pentru toți, cu
deținutii ei cer să rămână peste noapte la
malmezon. Era târziu - se auzeau focuri de
armă la Academia Militară - și fiindu-le frică
de germani cer să se ia măsuri de pază. Borcea
dă ordin de întărirea pazei și a pus mitraliera
la poartă. Chestiunea malmezonului urma să
fie rezolvată a doua zi de colonelul Ionescu
Radu și oamenii săi.

Pela ora 20⁰⁰ - și radio - București comunica
constituirea guvernului Tănătescu - când Borcea
tocmai intra în biroul său. - La dosarul mare
al legăturilor telefonice germane și pleacă
la Societatea de telefrane, pentru a găsi
personalul necesar, care să întrețină
%.

legăturile telefonice ale armatei germane, legății și a tuturor spionilor germani. Cu greu au fost găsiți, Dan Brătianu, Rădulescu Octav precum și personalul necesar efectuării acestei lucrări. O piedică neprevăzută - directorul general al soc. de telefoane inginerul Papadache - se opune - sustinând că fără ordinul regelui guvernului nu dă voie. Borcea i-a legătura telefonică cu Lăzărescu - chiar în fața celor indicați mai sus - și cere aprobarea.

Lăzărescu: Bine să v-ați gândit la o problemă atât de importantă. Faceți imediat operația.

Borcea: d-le general mai avem și alte măsuri pregătite - am să vi le prezint mâine dimineață.

Lăzărescu: înseamnă că d-ta consolidezi ceea ce am făcut noi azi. Bine...

În tot cursul nopții și a doua zi s-a lucrat intens, după dosarul întocmit încă din timpul războiului, în care era totul specificat, prevăzută.

- Tot în aceea seară Borcea raportează lui Lăzărescu, că a eliberat pe deținuții de la Malmezor și că este cazul să se lichideze și cu lagărul de la Ig-Jiu, unde sunt închisi toți democrații, care au fost contra războiului. Lăzărescu a dat aprobarea și Borcea a dispus de urmare. Problema celor din închisori și penitenciare urma să se hotărască în primul consiliu de miniștri.

- Cazul dela legatia germana din seara de 23 August, poate fi considerat ca o dovada evidenta, ca s-a lucrat inca din timpul razboiului, la savarsirea actului politic actual, prin desinformarea germana. La telefon, Eug. Cristescu prezenta: - d-le colonel Borceanu, atat eu cat si d-l ministru Killinger, care se afla langa mine, nu stim care va fi situatia. Sunt sansa de refacerea ei?! (a se vedea pag. 53)

Oci germanii au fost surprinsi de aceasta lovitura de stat, datorita desinformarii facuta de Borceanu.

Tot 23 August, ora 23. Se cheama la telefon prefectul de Hunedoara - Seva. Borceanu; d-le col. Demetrescu (prefectul) - din ordinul d-lui general Sănătescu arestatii imediat pe Tester, care se gaseste langa d-vestru la fabrica Kulke. Demetrescu: da, ce s-a schimbat guvernul? Ce s-a intamplat.

Borceanu: Dar pe d-vestru nu aveti radio. Treceți imediat la arestarea lui Tester. Mai tarziu s-a aflat ca Demetrescu era la o petrecere suprema cu Tester si cu loc sa-l aresteze - il avizeaza pentru fuga. Tester invocat de 2 ofiteri germani, fug cu un "Horch" (auto cu 6 roti) si cu pasaportul Icarol, nevoind sa apuceau la romatiele grănicerilor, pe cand vroiau sa treaca frontiera, sunt impuscati. Tester cade mort. Cine era acest Tester. Un englez - ajutorul lui Mosley - seful partiului fascist englez - si casatorit cu o germana. Prin ea intra in serviciul de informatii german si fuge din Anglia cu Spania (intr-un port pe coasta de Sud-Est) se pare Ladix.

Aici ajută submarinelor germane în scufundare
niste vase, după care îl vedem la Atena, apoi
Belgrad, unde ia parte la turburările din aceste
orase. Vine la București unde se ocupă de
chestiuni financiare. În fond făcea spionaj
german - dar și englez. După 23 August, fiul
lui care se afla cu întreaga familie în București,
s-a înrolat în armata engleză. Era un spion
de mare talie, de aceea Borcescu dădu-se ordin
de arestare.

- La 24 August - Mihai Trimite pe Lexterlein cu
avionul la Istanbul - probabil pentru informare
și eventual sprijin din partea apusenilor.

- Tot în dimineața de 24 August (ora 7-7³⁰)
Borcescu se prezintă la marele stat major, care
era instalat la gară. În noul palat al c. f. r. la
subsol. Generalul Mardare - subșeful marelui
stat major îl ia în primire. Bine că văd și eu
un ref. de instituție, totuși sunt fugiți sau dispersați.
Trebuie luate măsuri urgente pentru păstrarea
ordinii în stat și deci pentru consolidarea actului
nostru istoric. Borcescu raportează: cu aprobarea
d-lui general Sănătescu, începând de acură
am procedat la întreruperea legăturilor telefonice,
după datele pe le străng de aproape trei ani.
În plus mai am o serie de măsuri, totul este studiat
însă n-am reușit încă să le executăm căci titularii noștri
ai instituțiilor sunt dispersați. Bine - așa este.
Ea nici eu nu-i găsim - nici chiar pe d-l ministru
de interne Aldea - răspuns Mardare. Îți
voi da ordin scris să vei lua sub ordine d-tale
direcțiunea generală a poliției, prefectura pol.
capitalei, inspect. general al gendarmeriei și

S. S. ist pentru a lua toate măsurile necesare de păstrarea ordinii în stat.

Generalul Sănătescu întărește ordinul prin semnătura sa. (Fotocopia acestui ordin este la S. S. i).

Tot Sănătescu și Mardare ordonă lui Borcea să inițieze câte un post înaintat la Urziceni și Afumatei, pe direcția probabilă de retragere a armatelor germane și de înaintare a armatelor sovietice.

Să facă o recunoaștere la Colentina - Ștefănești - ~~Pod~~ - ~~roata~~ dacă sunt rezistențe germane în legătură cu cele de la Băneasa. Borcea încearcă să obiceteze:

- d-lor generali, dar cu un dispun de timp, eu am numai funcționari civili.

Sănătescu răspunde: eu știu mai bine, că nu atrage atenția asupra lor.

Borcea trimite o echipă de 4 agenți la Urziceni și alta tot de 4 agenți cu mașini ~~la~~ Afumatei, care să asigure apariția trupelor.

Personal care Gh. Iikai, Victor Ionescu și soferul Gliga, înarmati cu două Schmeisere (automate germane) s-au dus în recunoaștere la Colentina - Ștefănești. Nu s-a găsit niciun fel de trupă germană, dar spre Băneasa au fost primite cu focuri vii de armă și automate. Rezultatul l-a raportat Borcea celor doi: Sănătescu și Mardare. Selescu care fusese trimis spre Băneasa - a fost luat prizonier de germani. Pe chestia acestor rezistențe, mulți au fost decorati chiar cu „Iikai Viteazul”... Iikai și în articol de la 23 August - mi s-a spus că auveau cunoștința că se va schimba situația politică și au fost avansați. Aldea la general de corp armat; Litanu Gh. - la general de corp armat; Bănușescu, Rădulescu de la general de brigadă, la divizie și corp de armat; Sovbu de la col. în rezervă la general alături, în timp ce Borcea și alții erau legați de promisiunea se urma să fie avansată.

Tot așa a fost și înainte de 1940. Un grup așa
zisi savanți ofiteri, fără art. 14 prin care s-a
dreptul la avansare peste promoția care o
blochează și după ce s-au avansat au anulat
art. 14. pentru a nu mai beneficia și alții.

Procedee necorecte.

La 26 sau 27 August - Mardare, care știa să
se terminare cu luarea măsurilor pentru
consolidarea statului, cere lui Borcea să i
restituie ordinul de suputernicire dat, susținând
că au apărut: generalul Sutoiu la jandarmii
care fusese dispersat
și Col. Cristea Nicolae - prefectul
pol. capitalei.

Sutoiu - fusese captat de palat cu mult înainte
de 23 August, fără ca Pîky Varilim sau Tobescu
să pună în fapt. Sutoiu a pus la dispoziție
toate forțele de jandarmii și care erau cele mai
numeroase în capitală.

Nikolai cu mama sa Elena cu Nelly Latareș și
alte câteva persoane pleacă la ferma sora
nelului Petrescu (iunianist) din județul Gorj,
unde stă până la 20-25 Septembrie, de
teamă unor turburări sau reacțiuni ger-
mane în capitală. Mocionu rămăsese pe
lângă guvern în capitală (Boliutin sau sub-
solul B.N.R-ului) - ca element de legătură
cu Nikolai.

Reîntors la serviciu, Borcea primește
pe delegații instituțiilor:

- comisarul Lopotoiu, din partea Direc-
ției generale a poliției;
- comisarul Pallade de la prefectura

poliției capitalei și pe

- maiorul Penescu dela inspect. general al gendarmeriei, cărora le înmânează tabele nominale cu circa 2500 - 3000 de persoane, din întreaga țară, capabile să deslăntuie acțiuni de tulburare a ordinii interne, sau de a provoca rezistențe cu ocazia înaintării trupelor sovietice. În decursul zilelor de 24-25 și 26 August toate arestările au fost efectuate.

Tot în decursul acelor zile, Borcea vizitează pe: Gh. Maurer, Iuliu Mann, Dinu Brătianu și Titel Petrescu, cu care ocazie le face cunoscut că S.S.I^{ul} nu va mai urma drumul trasat de Misa Moruzoff sau Eug. Cristescu el fiind numai un organ de informare al guvernului în diferite probleme necesare conducerii statului - în plus el redevine ca organ auxiliar al mareșului stat major. Dădă cu nevoie de cea mai bună informație în legătură cu conducerea statului, le vor cere prin prim-ministru de care aparține S.S.I^{ul}...

La 27 August, Sănătescu cere generalului din aviație Emil Georgeșcu un avion pentru ziua de 28 Aug., care să transporte pe profesorul Eck pe secretara sa Margarete Haller și un delegat al guvernului la Istanbul. Avionul se va întoarce cu delegatul guvernului, care era Dan Brătianu. Delegat al S.S.I^{ul} până la plecarea lui Eck era av. Beghescu Florin. Înainte de plecare, Eck a găsit de cuviință, să dea lui Beghescu Florin o declarație prin care atestă că atât Borcea cât și Beghescu nu pot

și făcând solidari cu acțiunile lui Eug. Cristescu, ca unul ce cunoștea realitățile.

Sănătescu prin Eck, a cerut ca aviația anglo-americană să intervină pentru a distruge rezistența germană de la Băneasa. Astfel că la 29 August a avut loc ultimul bombardament aerian anglo-american pe teritoriul României.

- În zilele de la 24 la 28 August, guvernul funcționa parțial, fie în subsolul B. N. R^{lei}, fie la Bolintinul din vale - căci mulți miniștri erau dispersați pe unde au putut, așa că la 28 sau 29 August se întrunește primul consiliu de miniștri. Tot în această zi Borcea predă lui Aldea - ministru de interne - măsurile ce le-a luat în timpul lipsei sale. Ministerul era instalat în palatul Lantacuzino - de pe calea Victoriei.

- În București sosise misiunile informative:

- american cu Stivens;
- englez cu Porten, Gibson etc.
- și cel sovietic.

Misiunile americane și engleze spuneau:

- am venit să vedem procesul de comunizare din România;
- rugăm ca guvernul român să nu încerce să facă intrigi între guvernele aliate, fiindcă ele sunt solidare pentru distrugerea hitlerismului.

Borcea comunicând cele de mai sus lui Sănătescu, Iuliu Maniu intervine: „aceasta nu constituie o notă oficială” -

În seara sfârșitului lunii August, Morionu face o vizită la birou lui Borcea, spunându-i:

- am o aprobare de la Racoviță să-nii

dati toată corespondența ce o aveți la S.S.I. despre
palat, în plus tot ce aveți în legătură cu circa
României din războiu. Borceanu a avut timp
2-3 zile, fiindcă trebuie căutat în arhivă.
Timpul era necesar pentru scoatere de copii.
Materialul avut a fost ridicat de Tănăsescu -
Bălăceanu - secretarul palatului.

Mocionu vizitează a doua oară pe Borceanu
la biroul său pe la 6 sau 7 Septembrie, mani-
festându-și de altă dată dorința, de a crea
un serviciu de informații și pază la palat. În
acel scop, cere să i se recomande un funcționar
superior bun din S.S.I., care să-l pună în
stare de funcțiune. Apoi, revine la această
idee, pentru a cere în numele lui Mihai,
lista tuturor informatorilor interni și externi
pe care îi are S.S.I.^{ul}. Borceanu refuză,
spunând: Legea de funcționare a S.S.I. nu
oprește de a executa o asemenea dorință,
- întâi - nu sunt șeful serviciului căci
numai el poate da; și

- al doilea nici el nu poate, fără aprobare
scrisă a șefului său direct, Racoviță.

Vă rog deci adresați-vă șefului serviciului
Lionel Victor - sau lui Racoviță ori Tănăsescu.

La 24 sau 25 Septembrie - Niculescu Puzești
ministru de externe - invită pe Borceanu
la ministerul său. Acesta îl găsește pe Niculescu
Puzești în convorbire cu Mocionu. Uite, dece-
te-am chemat spune ministrul, te rog să-mi
dai lista informatorilor externi. Borceanu

răspuns: d-le ministru, am spus și d-lui Moșoiu
și spun domniei-văstre: Legea de organizare
și funcționare a serviciului, dă dreptul numai
sefului serviciului - lui Racoviță sau Lăzărescu
să dea această listă. Nu depinde de mine, care
sunt doar un subaltern și nici nu este în sectorul
meu de activitate. Niculeșu Buzzești se supune
și ascultă pe Lissievici Ion - ce acum era
seful S.S.I-ului. Acesta susține că nici el nu a
dat lista cerută.

- Să vedem care era situația internă a
S.S.I-ului. În general - situația era cam grea
personalul fiind dispersat și se cerea eforturi
mari celor rămași în București. Între 24 -
August și 4-5 Sept. - mulți s-au perigrinat prin
țară (București, Iași, Oltenia) te temea să nu fie
trăși la răspundere:

- unii că au fost pe frontul de
est.

- alții de teamă că au fost în
slujba germană ca: Nicandru, Proca,
Părescu, Georgescu, Galeriu etc.

și numai grupă Zisă demoralizată se găsea
la serviciu în București. În această grupă gă-
sim pe: Nic. Stănescu, Beghescu, Gh. Lihai,
Agrouanu și aproape tot L. Iul. cu excepția
lui Ionescu Valeriu, care văzându-se părăsit
de sprijinitorul său Eug. Cristescu - fugi
și el și apoi s-a sinucis. Cu toate
acestea S.S.I-ul a funcționat fără întrerupere
și a informat marele stat major în perioada
cea mai critică a regrupării forțelor pe
frontul de vest; cât și guvernul asupra situ-
ației din țară și extern - datorită faptului

să aparatul său din țară și din străinătate a funcționat fără defecțiuni.

După listele S. S. i^{le} s-au făcut epurările, rom. primăriile din departamente și instituțiile de stat, presă etc.

- s-a mai dat lista tuturor colaboratoriștilor notorii;

- s-a arestat întreg aparatul informativ german;

- s-au dat listele pentru arestarea celor ce ar putea crea dificultăți interne sau rezistențe cu fața înaintării trupelor sovietice. (circa 2500 - 3000 pe întreaga țară),

- s-a contribuit la primirea primelor elemente din apus, parașutate pentru a culege informații etc..

- La 3 sau 5 Septembrie Borcea este chemat de Sănătescu: „d-ța împăratăru Cristea Nic. prefectul poliției capitalei, trebuie să imediat să procedați la evacuarea legăției germane în localul liceului „Mihai Viteazul“. De puncte la dispoziție tot ce au nevoie și să-i asigurați că se vor bucura de același privilegiu de „exteritorialitate“ și în noul local ce li s-a oferit. După ce s-a luat toate măsurile necesare acestei operațiuni, cei doi menționați mai sus, s-au dus la legăția germană. Aici au fost invitați să intre în biroul lui Killingher. Cristea a expus scopul venirii lor și a cerut să procedeză la executare. Killingher era înconjurat de von Clodius, Stelzer, Neubacher, Blücher și generalul Hansen și a cerut un supliment de garanții. Cererile lor au fost satisfăcute imediat. S-a eșut în holul cel mare a. l.

legației și Killinger a comunicat tuturor să treacă să evacueze legația. Fiecare poate lua ce vrea, căci am cautoane și mașini la dispoziție. După aceea s-a dus spre capătul celălalt al holului și a tras un prim foc de revolver în secretara sa Ella Petersen - omorând-o pe loc, iar cu al doilea foc și-a curmat fiul propriu sale victi. Nu s-a putut interveni cu nimic, iar ministru Clodius adresându-se lui Krister și Boreescu a spus: "Killinger nu putea părăsi pământul patriei Sale, întocmai ca și un comandant de vas, când vasul se scufundă, el nu-l mai părăsește."

- La 4 Septembrie vine la S.S.I generalul Liteanu - subsecretar de stat la interne - pentru a instala pe șef al S.S.I^{ului} pe Georgescu (Becescu Florin). Boreescu raportează:

- d-le general, instalarea nu poate fi va valabilă, fiindcă S.S.I^{ul} nu aparține de ministerul de interne și nu are aprobarea lui Sănătescu sau Racoviță.

- al doilea, Georgescu a condus problema comunista sub Mocușoff. - apoi a scris cartea "Cu ferul roșu" cu caracter anticomunist și cred că veți avea proteste din partea F.N.D.^{ului}

Liteanu și-a dat seama de situație și a plecat.

- La 6 sau 7 Septembrie Racoviță spune lui Boreescu: Sănătescu și eu mine am hotărât să plecăm la Paris, în scopul de a aduce în țară cât mai multe miișii francezo-anglo-americaue, care să contrabalanseze efectele propagandei sovietice. Boreescu observă că apusenii ne-au lăsat în zona de influență sovietică și deci nu va avea

Anglo-americii au refuzat să dea
această autorizație.

X La 7 Septembrie 1944, când Sănătescu hotă-
râște ca S.S.I^{ul} să revină la marele stat major
ca pe vremuri. - Șeful Secției II^a colonel Runcescu
sarel dă o instrucțiune scrisă. Aceasta prevedea:
„ S.S.I^{ul} care în decursul timpului s-a îndepăr-
tat de la misiunile date de marele stat major
(adică de la Moruzoff până la Eug. Cristescu inclusiv)
urmează să revină în normal.

Runcescu se adresează lui Borcea :

„ nu vin să vizitez S.S.I^{ul}, dar te pun
și știu activitatea d-tale, așa că pentru
mine și marele stat major, constituie o
garanție că S.S.I^{ul} va intra în normal.

- Între 15-20 Septembrie Sănătescu - - - - -

Borcea C. Traian

nicio sansă de reușită. Racoviță s-a enervat
spune: atunci am să mă duc eu la Paris. Te
rog să-mi noti autorizația respectivă de la
franco-anglo-americanii. Merg sub pretextul
că vreau să obțin pe baza „legei de împrumut
și închirieri” echipament pentru cele 16 divizii
ce luptă pe frontul de vest.
Anglo-americanii au refuzat să dea această
autorizație.

+ - Între 15-20 Septembrie Sănătescu spune
lui Borcea: - te rog să iei contact cu partidul
comunist, spre a-ți permite să vizitezi pe cei
patru arestați, dați în păstrarea lor. Vezi
dacă sunt bine tratați și dacă au vreo cerere
de făcut.

Borcea se prezintă d-lui Gh. Maurer, care
îl pune în legătură cu d-l Emil Bodnăraș.
Prin acesta, a putut vizita pe cei patru
arestați, care se găseau într-o vilă situată
în cartierul Vatra Luminosă.

Am fost găsiți la parter: Teodor Sutorușu, Pîkî Vasiliu
și Alexeanu, care au rămas surprinși de vizita
ce o primesc, ca apoi toți să întrebe de nou-
tățile din București. Să, dar am venit să văd
cum sunteți tratați și dacă aveți vreo cerere de
făcut. Foarte bine, răspund toți, cererile n-avem.

Ion Sutorușu auzind discuția la parter, cheamă
pe Borcea sus la el, la ~~5~~ etaj. Întreabă:

- cum s-a constituit guvernul, care-i situația
frontului, dacă sunt defecțiuni. Borcea îi răs-
punde la toate și arată scopul venirii sale.

Ion Sutorușu răspunde: sunt multamit, sunt
lipsite presa și radio-ul. Comunică tuturor
ofiterilor să fie uniți în conducerea statului.

și așa cum și-au făcut datoria pe frontul de est, să o facă și pe frontul de vest.

Boreescu, la cererea din vilă, comunică d-lui Emil Boduăras, dorința celor arestați. Aceasta promite să le va da chiar a doua zi, și-l invită pe Boreescu pentru o nouă vizită spre verificare.

Acesta mulțumește și spune că nu este cazul, față de felul bun cum sunt tratați arestații.

- Între 13-15 Septembrie Racovița spune lui Boreescu. Să vățereu ca și o parte din guvern, am dori să știu, dacă sunt sincere, bunele intenții manifestate de marii aliați față de noi, în urma efortului se-l facem în vest. Vei face deci urgent, un referat pentru creșterea unei echipe speciale de care, ca nevoie fonduri, local, materiale etc., fiindcă guvernul trebuie să știe cât se poate baza pe sinceritatea noilor aliați.

Față de situația militară și politică în care se găsea România, Boreescu și-a dat seama că riscau să fie suspectați de spionaj, și întârzie lucrarea.

- La 19 Septembrie Simionel Victor este înlocuit de la șefia serviciului cu Lissievici I, iar Boreescu din subdirector general al S.S.I. rămandu-mu-ni șeful C.I.

Pe la 24-25 Septembrie, Lissievici cere lui Boreescu să urgenteze lucrarea cerută de Racovița. Lucrarea a fost predată de abia către 15 Octombrie în mențiunea verbală că: situația schimbându-se de la zi la zi, lucrarea nu se poate executa și se risca putând fi tratați totuși drept spioni.

Racovița găsește lucrarea bună și o aprobă.

Borceanu persistând în refuzul de a mi³⁹⁶
excuta referatul, Racoviță îl dă disponibil, iar
marele stat major îl numește ca șef de stat major
la divizia 11. Inf., pe frontul de vest. Lissievici îl
dă dispozitiei ca secția C. I. în toate lucrările să
fie predate lt. colonelului Popovici Anton.

Între 10-15 Noembrie, Lissievici este chemat de
dr. Petru Groza, la prezidenția consiliului de miniștri,
care îi spune: - auzind că Borceanu este disponibil,
l-am cerut pentru mine la prezidenție. Te rog să
mi-l trimiți de îndată ce termină predarea lucră-
rilor sale. Dr. Petru Groza obținuse aprobarea
dela Sănătescu, care pe lângă calitatea de prim
ministru era și ministru armatei (în al doilea
guvern). iar la subsecretariatul armatei de uscat
era Crețuleanu Ilie. Sănătescu îl cheamă pe
Borceanu și îi pune în vedere schimbarea. Cel
din urmă raportează: d-le general - am fost sub-
director general al S. S. I.^{lui} și amu un simplu șef
de birou cu titlul de director. - apoi promoția mea
urmează să fie avansată și mi s-a sculat nutricea
de stagiu. Ce faci? Sănătescu răspunde: u-ai grijă,
căci situația militară a d-tale este foarte bună,
iar nutricea de stagiu se va considera în continuare.
D-ta ești singurul susținător al problemelor de stat-
rămas din cei vechi și de ajutor la prezidenție.

La 20 sau 22 Noembrie, Borceanu primește o
înștiințare dela d-l Emil Boduăras, că este
numit la prezidenție.

La 24 Noembrie, Borceanu se prezintă drului
Petru Groza, vicepreședinte al consil. de miniștri.

și trece sa director de cabinet al domniei-sale.
În după amiezile de 24, 25, 26 și 27 Decembrie
Borcea termină predarea la S.S.I. - ea apoi la
23-24 Decembrie se duce să-și ia solda,
când merge și pe generalul Săvoiu - terminând
definitiv în S.S.I. /

Manifestările grandioase și repetate ale
F.N. Oly, a derutat lumea politică. Ea vedea,
că odată instalată la putere vor putea să-și pla-
neze partizanii în posturile cheie și să poată
domni în toate sectoarele. Deruta creștea și
mai mult fiindcă nu știau în ce măsură puterea
sovietică sprijină F.N. Oly, și nu vor să vină în
conflict cu ea.

În după am. de 6 Decembrie, Rădescu cheamă
pe Borcea: Eu voi forma guvernul nou.
Intenționez să te trec sa șef al S.S.I. Lui
face o propunere de reorganizarea lui, în plus
ai o listă aici de aici se urmează să fie epurați
din serviciu. Erau: col. Cristescu, Lissievici,
Chintescu, Borcea Florin, Butucescu, Chelbășu
etc. La 8 Decembrie Rădescu spune lui Borcea:
d-ta vei rămâne tot la Petru Groza, fără nicio
grijă de avansare, iar la S.S.I. - voi pune
pe col. în rezervă Săvoiu - fost la palat - care îl
voi avansa general.

În cauza evenimentelor politice și mai
ales încrederea dintre partide, Rădescu și
Sănătescu cheamă pe Borcea: trebuie să faci
o lucrare urgentă, în care să prevăzi organizarea
unei rezistențe naționale și dau câte posibil să
indici numele ofițerilor capabili să conducă
această rezistență.

Borceanu explică: această lucrare era posibilă numai într-un sau doi ani, dar numai în vâltoarea politică în care ne găsim nu este posibilă de executat. Lucrarea este f. grea și depășește posibilitățile mele. Rădescu și Sănătescu insistă și cer lucrarea. Borceanu dă instrucțiunile necesare - verbal - avocatului Marcel Interiman și îl lasă să întreprindă o lucrare ~~pe~~ care să se vadă imposibilitatea de a fi pusă în aplicare. La prezentarea lucrării - Borceanu arată din nou, că în conjunctura politică în care ne găsim, soluția trebuie găsită în altă parte și anume:

- să se cadă la un acord cu F.N. Dul;
- să se modifice programele după cele mai avansate;
- să stabilească cu F.N. Dul o platformă de guvernare;
- să stabilească legături cu partidul

dela conducerea sovietică (puterea sovietică). - Rădescu și Sănătescu exclamă: Nu uita te-a impresionat puterea sovietică?

Sănătescu în continuare: Nu uita că noi suntem a patra putere (ca număr de forțe pe frontul de vest) - se luptăm contra hitlerismului și la terminarea războiului ne vom relua total independența. - -

- În acest timp la cabinetul domnului Petru Groza se lucra; problema basarabeană și problema germanilor din România, la care Borceanu a contribuit depunând toată atenția. Petru Groza i-a propus să se înscrie în partidul domniei sale. Borceanu a răspuns: - eu prealabil vă rog

să intervină la ministerul forțelor armatei pentru aprobare - între cât noi ofiterii activi nu avem voie să ne succim în partide politice sub sancțiunea excluderii din armată. -

- Incorizibilul Rădescu vedea că printr-o atitudine energică și chiar agresivă va reuși să intimideze forțele F.N. D^{le}, iar U.R.S.S. nu va interveni, pentru a nu indispuce pe anglo-americiani.

Într-o după amiază - Paul Dobrescu - secretar general la prefectura poliției capitalei și omul de casă al lui Rădescu, venind în biroul lui Boreescu, spuse: - mâine dimineață Rădescu va ține un discurs tare la Scala sau Pro - la adresa F.N. D^{le}. Este susținut de anglo-americiani și S.S.I^{ul} are informații că mâine intră în portul Constanța câteva vase anglo-americeane..

Boreescu răspuse: „S.S.I^{ul} a început să inventeze informații marine(?) - iar cu discursul tare cred că și grăbește plecarea dela guvern. Boreescu aduce la cunoștință crului Petru Groza despre cele ce se proiectază a doua zi, care zise: - capitolul Rădescu se va termina, va veni F.N. D^{le} la guvern.

La marea manifestație a F.N. D^{le} se a avut loc la 4 Martie 1945 - în după amiază zilei o parte din manifestanți au intrat în palat. Palatul s-a ulaxmat și Ionescu Emilian cheamă la telefon pe Boreescu și cere să evacueze palatul de manifestanți, deoarece a făcut o impresie foarte rea asupra lui

Cu aprobarea lui Petru Groza, Borcean însușit de magistratul Tănăsescu s-a dus la palat. Suiți pe piatra pe care era grilajul de fier, Borcean reușește să fie asultat de manifestanți, comunicându-le: „sunt trimis de drul Petru Groza ca să evaue-ți palatul și să vă răpândiți în liniște, deoarece noul guvern îl veți forma domnia-voastră F.N.D.!”

Manifestanții au ovationat și disciplinați au părăsit palatul și piața din fața sa.

- A doua zi la 5 Martie 1945 - Ionescu Emilian comunică telefonic lui Borcean: d-l dr. Petru Groza este invitat de Mihai în audiență la ora 18 și te rog vino și d-ta.

La coborârea din mașină - se întâlnește la intrare cu Iuliu Maniu și dinu Brătianu și alții, se fusseră în audiență comună la Mihai. Ionescu Emilian îi întâmpină și introduce pe dr. Petru Groza în cabinetul de lucru regal, iar pe Borcean îl reține în antecameră, iar el Ionescu nu dispare. După un minut își face apariția Mihai, care întreabă pe Borcean: - cine este acest Petre Groza? corectunde mișunui se și s-ar da?! are adeziunea F.N.D. lui. Acesta dă relații favorabile și arată din punct de vedere politic, că este singurul care poate stăpâni situația, având ascultamentul și concursul nepriceput al F.N.D. lui. - Mihai se reîntoarce pentru a se duce în cabinetul de lucru. După câteva minute Petru Groza a eșut radios. Fusese însărcinat cu formarea guvernului. La această oră pe Borcean, iar a pules o serie de promisiuni

să va fi avansat la gradul de general și să îi
se va da orice post dorește.

Epilog - În cursul lunii martie 1945 au avut
loc la Cluj, serbările pentru revenirea Ardealului
de Nord la patria mamă. Primul Ministru Petru
Groza este însoțit de primul său director de cabinet
Borcescu, care a contribuit și la pregătirea acestor
serbări. Generalul IusaiKov, șeful delegației sovie-
tice și președinte al comisiei aliate de control,
ocupă locul de frunte în tribuna oficială alături
de Mikai. Manifestația a fost grandioasă și cu
vii mulțimi pentru conducătorii sovietici politici
și armatei, care ne-au ajutat în recăpătarea
Ardealului de Nord.

La 26 martie 1945 sunt arestați:

Limievici, Borcescu, Rădulescu, L. și Sita, C. Burceanu,
și Vera Tabacovici - trimiși la Moscova pentru reexa-
mări și după 12-14 zile au fost retrimiși în țară
pentru eliberare, cu excepția lui Rădulescu
până la 23 Decembrie 1945 - când au fost puși
în libertate. Între anii 1946 - 1948 inclusiv,
Borcescu este preocupat de câștigarea existenței
sale, a soției și fiicei sale, care urma cursurile
liceului de fete „Laruen Sylva”. A început să intre
ca măturător de stradă la U.C.B. și șeful perso-
nului Doicescu, l-a reținut - până nu aduce
dovadă dela partid, că poate ocupa o funcție. Trezit
face pe kamatul în gara de Nord și dimuincata
la Obor - iar în timpul zilei este văzut pe Calea
Victoriei, amercând să facă afaceri cu săpun,
brânză, grăsimi etc. Tot Borcescu este văzut
la agentia de comision a Elenei Ionescu
din Strada Doamnei, tot pentru afaceri

dar fără rezultate. Dacă ar fi obținut toate bu-
niurile ce i s-au luat la prima percheziție din 1945,
ar fi putut vinde luxurile personale și ar fi trăit mai
bine. Între 20 Octombrie 1948 și 3 Martie 1949 Borceanu
Luciea moșierul ca administrator de moșie (66 Ha)
a Generalului Leausescu (Cosâmbesti - Jilomita). Școala
era o mișerie în toată splendoarea ei. Grădina spartă
ruinată - un pătuleț ars - casa în dărâmare. Vite - o
singură vacă ce da 2 kg. lapte pe zi - încolo nicio vită
sau păsări - porci - decât doi câini jigăriti. Era prototi-
pul moșierilor burgheze a căror stăpâni mâncau banii
la Paris, sau îi pierdeau în jocuri de cărți. La 3 Martie
1949 s-a făcut exproprieră totală și întregul s-a lichidat
această afacere, înainte de a fi dat măcar o singură
recoltă. Borceanu s-a ales cu o chitanță de 30 sau
32.000 lei, prin care Leausescu să-i rămâne dator,
fiindcă Borceanu a avut naivitatea de a-și băga
și banii personali - în scopul de a repara grădina,
constitui un inventar vin, a face semnăturile
necesitate de Leausescu și ogroare pentru primă-
vară.

La 26 Mai 1949 - Borceanu este ridicat pentru
a doua oară și judecat de abia în 1956, când
i s-a aplicat condamnarea „Detențiune grea
pe viață” la art. 193.

În Ianuarie 1961 - la anchisoarea Șerla-
unde Borceanu se găsea în curs de executare de
pedeapsă, s-a făcut verificarea dosarelor, cu
care ocazie lui i s-a spus: - deși victas ai o
purtare foarte bună, reace a dat să înțeleagă
pentru tot din celula, că este spre binele lui.
Într-adevăr Borceanu s-a încadrat în disci-
plina anchisorilor prin care a trecut, respec-
tând ~~stăruie~~ regulamentele și a evitat să

aibe conflicte în administrația, sau chiar cu
colegii săi. Lăteodată, dacă se auzea câte un
coleg izolat, să răbufnească și să spună că
se va răzbiuna pe toți cei care l-au nenorocit,
Borceanu se vestea puscăriaș, el înfrunta spu-
nându-le: — „cine vorbește de răzbiunare, în-
seamnă că nu este pregătit pentru noua viață
socială și nu cred că va mai fi din înclisurare”.
— cine crede că vremurile vechi vor reveni,
se supală profund, lumea merge înainte, nu
napoi. Deci vremurile lui Carol II și al legionarilor
nu vor mai reveni. Totul trebuie rezolvat im-
mediat pe calea „Justiției”, dar cel mai bun lucru
ar fi „tabula rasa”. ... Dacă ar mai fi pus
la 23 August să stăpânească situația, ar fi
foarte dur, fiindcă trebuie evitate vărsările
de sânge. Nimeni nu mi-și închipuie, că și-ar
putea face singur dreptate, deci să se termine
cu aceste simvoli, fiindcă se repetă ză
asupra tuturor în cău.

Toți colegii se asociau la părerea lui Borceanu
și aștepta toți cu încredere, ca noul regim
socialist să dea un decret de largă amnistie.

Fără de cele de mai sus, vă rog să binevoiți
a aprecia dacă nu este cazul să revizuiți
și situația mea, absolvindu-mă de pedeapsă.

Drept care dau prezenta declarație,
semnând-o cu mâna proprie.

Borceanu P. Traian

Inclisurara Halmeson
12 Mai 1962.

....., căci a lucrat cum a vrut, timp de 10 ani.
● Actul suirii pe tron a lui Carol II, constituie de fapt o răzuire de la tron a propriului lui fiu. Guvernul trece act în 1925 de renunțarea sa, iar în 1927 la decesul lui Ferdinand, conform prevederilor constituționale din acea vreme, Mihai este recunoscut legal la tron. Fiind minor, se instituie o regentă compusă din trei persoane. Revenirea lui Carol la renunțarea sa, după un interval de timp de 5 ani, nu poate fi valabilă, deoarece guvernul și parlamentul țării, ratificase actele de mai sus menționate. Carol a călcat constituția și aceasta era de abia începutul activității sale, iar partidele politice n-au luat atitudine, de teamă de a nu fi expuse să stea numai în opoziție. —

.....
Din 1928, P.N.T.^s se instalase la putere după mari și

se restabilesc legăturile de prietenie cu acest mare popor.

Conform directivelor date de aliații săi din apus, România intra în cordoanel sanitar în jurul U. R. S. S. R., împreună cu Finlanda, țările Baltice și cu Polonia.

Titulescu prin încheierea acestui pact cu Litvinoff salută directiva franco- engleză și cade în disgrația acestora, care l-au părăsit. De aceea Parol II l-a putut înlocui, revansându-se pentru afrontul cu BARTHOV. -

- Instituția de bază a armatei - Marele Stat Major - funcționează în condiții optime.

Borcescu C. Traian

plecarea năstingherită din țări a lui Carol, Domnului și Urdăneanu.

Abdicarea lui Carol II. a produs comentarii în toate ziarurile: - acest act se referea asupra întregii dinastii;
- sau numai la persoana celui ce se abdicat.

Mihai era de fapt și în drept, alesul la tron, după decesul lui Ferdinand (1927), act recunoscut și proclamat de guvernul și parlamentul din acea vreme. Carol a fost numai un uzurpator și cum a venit așa a plecat. Constituția din 1923 prevedea continuitatea la tron, așa că Mihai era considerat la locul său.

După sistemul lui Franco, Ion Antonescu și-a arogat anumite drepturi, ce reveneau tronului, luându-și titlul de conducător al statului. Putea să înlăture definitiv dinastia, dar n-a făcut-o.

Ion Antonescu urmărirea să fie sigur pe guvernare, așa ca să excludă orice surpriză de înlăturare din partea lui Mihai și a plicii sale. În al doilea rând, armata să fie în mână sa, prin dreptul de a pune decretul de acușări. Și în fine, de a înlătura pe toți cei ce erau înaintea sa la ambar prezăntându-și astfel autoavansarea la gradul de "maresal".

Un scurt consiliu la Ministerul de Interne,

Borcenu C. Troian

menținând războiul lui Ion Antonescu.

● Cu această ocazie, scoate din cadrele active ale armatei pe cei mai vechi sa el - în special pe generalul Tenescu Florca, un militar de mare capacitate - și peste care Ion Antonescu nu putea trece. Își pregătea deci auto-avansarea la gradul de „maresal” în timpul războiului ce-l gândea că-l va duce în Est - alături de germani. L-ar părea că toate erau premeditate și pregătite pentru război.

Misiunile militare germane veneau continuu în țară, pregătind armata - - - - -

Borcescu C. Traian

"să ne mulțumim că vă scăpăm de ei". -

La începutul lunii Iulie, Ică Autonescu cheamă pe Borcea la Președinția Consiliului de Miniștri și ordonă: „serviciul d-voastră va lua în primire localul ambasadei sovietice, cu toate mașinile auto care sunt acolo și veți pune sigiliu. Totul rămâne în păstrarea S.S.I. lui” -

Borcea: d-le președinte, vă rog să-mi permiteți. - profesorul meu de „Drept Internațional” Oscar Niculescu ne spunea la cursuri și d-voastră care sunteți în specialitatea curmului știți - că aceste localuri se preciau de legatiele se apăra interesele statului aflat în războiu. Cum legatia Suedeză apăra interesele sovietice, ea este în drept să precieze localul.

Ică Autonescu: Ota faci cum ordon eu șeful guvernului - vei avea și ordin scris - (se găsește în arhiva S.S.I. lui).

Localul fusese inițial luat în primire de Direcțiunea Generală a Poliției - care revizuiră tot interiorul. Borcea pune pază și sigiliu. Mașinile le dă căpitaului Garmulea Ion - șeful garajului S.S.I. cu ordin de a le pune la punct imediat și închide în remiză serviciului, pentru a nu fi folosite de nimenea.

La începutul lunii August (1941) - Ică Autonescu dă ordin scris, directorului Voiculesc de la Președinție să ridice mașinile auto de la S.S.I. Procesele verbale de predare și primire le are căpitaul Garmulea I. și depune la arhivă.

Localul ambasadei a fost preluat de ministrul de externe și folosit de personalul său.

- Războiul continua. Contrar așteptărilor germane - - - - -

Borcea C. Traian

și el îi va succeda la conducerea guvernului ca
cel mai competent.

• În politica externă, în afară de strânsele
relații ce le avea cu statele din axă și în deosebi
cu Germania, Ion I. Cantacuzescu ducea o politică de
străină prietenoasă cu Turcia. Idem, de bune rela-
ții cu Elveția, Suedia, Spania și Portugalia.

Ion I. Cantacuzescu comandă în Suedia construcția
a circa 40 vase speciale de pescari și care erau
gata la sfârșitul războiului. —

— Anul 1942.

La începutul anului — — — — —

Procesul I. Traian

reunite definitiv la ocuparea Banatului jugo-slav.

- Ion Iutonescu dorind a cunoaște doleanțele fruntărilor politici din Rîșnița și Lermănti, dă ordin lui Eug. Cristescu, să se facă un sondaj informativ la fata locului. La rândul său, Eug. Cristescu cere lui Borceanu, să se deplaseze personal și să ia contact cu acești fruntași politici. La Rîșnița - Borceanu i-a contact cu Pan Hallipa, cu părințele Cucușna și alții, iar la Lermănti cu: Dori Popovici, Flondor, Hadman și alții, care au expus doleanțele lor prin niste memorii, arătând că sunt excluși dela administrarea provinciei respective - industriile sunt în mâinile venetichilor, provincia neglijată, iar ei ignorați. Ion Iutonescu a găsit juste aceste deziderate și urma să i-a măsuri de satisfacere.

- Președintele comunității evrești din România

Borceanu C. Traian

În consiliul de ordine se hotărâse să se instituiască următoarele măsuri:

- Chemarea celui în cauză, la secția juridică a S.S.I. de la Malmesbury, unde semna o declarație, prin care își lua obligația să se înceteze orice activitate politică pe timpul războiului; (cum au fost: Aurel Bentoiu, Buzescu de la Monitorul Oficial, Aurel Dobrescu etc. etc.).
- domiciliu obligatoriu pe 3 sau 6 luni, chiar la domiciliul celui în cauză uneori; (Mihail Ghelmegeanu)
- internarea în lagăr pe 3 sau 6 luni; (Mihail Ralea, Rădulescu, Gh. Maurer, Nicușor Gaurer etc. etc.)
- și internarea în lagăr pe tot timpul războiului a comunistilor activiști - (Gh. Gheorghiu Dej, Tanti Crăciun, Neagu Andrei și toți comunistii de frunte) -

Germanii și-au îndreptat privirea și asupra d-lui profesor Mihail Ralea - - - - -

București 1941

Jertfe inutile și mii de morți ce nu se pot acoperi cu nimic.

● Problema maghiară. Era cea mai complicată, din cauză că minoritatea maghiară era cea mai bine organizată în interiorul țării, iar din afară erau foarte bine susținuți de guvernul ungar, cât și de Papa.

Tratatul minorităților dela Trianon le oferea mari avantaje, pe care îi determina să nu se încadreze în sistemul statal român. Refuzau să învețe limba română, să răspundă la anumite obligații față de stat, uneori chiar la serviciul militar, așa că în timpul războiului n-au fost trimiși pe front și puși la împăduriri în cadrul părților sedentare ale regimentelor. Munca lor se poate califica ca o bătaie de joc. În 1939 s-au găsit de autoritățile române pe lângă un număr material de propagandă și armament în cantități apreciabile în bisericiile și mănăstirile romano-catolice cu știința și complicitatea preoților respectivi. Aceasta nu se putea face fără conștientămintul Papei, de aceea a și intervenit pe lângă guvernul român, să fie scoși din cauză toți preoții romano-catolici și calvinii. Schimarea revizionistă maghiară susținută de guvernul din Budapesta, cât și de lordul Rothmoore șeful unui trust de presă engleză, de asemenea influența foarte mult asupra acestor minorități maghiari.

Din punct de vedere politic, aveau partidul maghiar condus de Gyulmar Elemen, care de obicei se cartela cu guvernamentalii și un soi independent și M.A.D.O.S.U.L. partidul democratic cu ~~Lász~~ Lász Tsal. Indiferent de ideologia afisată a partidelor, de beneficiile ce le au în diferite situații, ei nu uită că sunt maghiari și își manifestă violent ireverența lor.

Papa le-a infiltrat ideea că, ungurii creștinați de Sf. Ștefan (anul 1000) este poporul ce trebuie să conducă Europa centrală. De aceea au preia Budapesta ca săcorespundă ideei de dominare a Europei centrale.

În 1939 - până și mecanicii de locomotive unguri, au plecat cu locomotive și trenuri la compatrioții lor. Securii - după unele păreri - nu sunt unguri

puri, ci maghiarizati. Într-adevăr au ceva din arta moldovenească, până și portile de lemn sculptate cu streasina, pe care nu se vede la ungurii puri. Sunt mai adaptabili la romanizare.

Un sat german - complet maghiarizat - a fost solicitat să revină la limba germană, dar nu vor să primească l. română, dar au refuzat spunând că ei sunt maghiari. În această situație sunt mulți slovaci, svaabi, ruteni, români. La vest de granița noastră până în Tisa aceeași situație. Ungurii n-au fost niciodată nici ortodocși și nici greco-catolici, dar azi au la debretin un episcop ortodox și un episcop greco-catolic, maghiari, luați de la români maghiarizati. Serviciul de spionaj maghiar foarte activ și găsea întotdeauna elemente în rândurile minorității respective, care să-i ajute. Printre altele susțineau distrugerea intelectualilor români prin răspândiri de boli sociale.

Guvernele române se nu succedat la putere au avut o atitudine binevoitoare impusă și de tratatul minorităților, dar mai ales de interesul de a obține voturile lor în alegeri.

Problema germană.

Minoritatea germană (sași și svaabi) a fost o populație pașnică și foarte născătoare. Era mult mai ^{bine} organizată ca elementul românesc. A fost prima minoritate, care a căutat să se încadreze în sistemul statal român, fără a-și modifica felul lor de viață, cu cercezechii germani.

6=
Au avut un partid german sub conducerea lui
Hans Otto Roth și Rudolf Brauns, care au sus-
ținut întotdeauna - raporturi bune cu românii. 409
La început rețari, cu timpul au mai reunit și
s-au amestecat cu românii. Lași erau deținători
unei mari părți din industria și comerțul din
Ardeal, cu timpul au început să colaboreze
și cu românii.

Apariția hitlerismului, strică această minori-
tate, în sensul că o face să creadă că va deveni
stăpîna necontestată a Ardealului. Oși bătrânii
Hans Otto Roth și Rudolf Brauns se opun, re-
comandînd minorității lor să păstreze fidelitate
României și să continue viața normală, totuși tîne-
retul adoptă ideile hitleriste. Conducătorul lor
Andreas Schmidt înfruntă pe bătrîni și organizează
tineretul (Hitlerjugend), devenind agresivi.
Organizează tabere, câmpuri de exerciții și trageri
și se înrolează în armata germană.

Sub presiune germană, Ion Antonescu dă un decret
prin care dă voie ca militarii activi și de rezervă
se pot înrola în armata germană, fără a pierde
drepturile lor de cetățeni români. S-a stabilit
chiar o convenție între Ion Antonescu și Hitler ca
minoritatea germană să recruteze și să fie incorpo-
rată în armata germană. - Acum asistăm la un
spionaj, pînă se duc cu germanii, pînă rămân cu
românii?! Oupă spatul bătrînilor, au rămas o
parte - mica desigur - dar în cadrul statului
român. Generalii Schwalb, Schmidt, colonelii Tattler
Hugo Fritz, Binder, Salzer etc. etc. au rămas fideli
armatei române.

Toți care au fost înrolați în armata germană sau
în formațiunile S.S. ale lui Himmler, au rămas
fideli ideii germane și speră în vremuri de afir-
mare. În timpul războiului, miile cântau să
convingă pe românii ce pot munci german

să ei sunt germani romanizați și că trebuie să
revină la matca germană.

Problema ucrainiană.

Deși cu o populație redusă pe teritoriul României,
totuși prin elementele lăuate în țară de vecii conducă-
tori ai ucrainenilor, Șoropaski, Petliura, Mahno
etc. grupați în diferite organizații, zise naționale,
au trezit atenția autorităților române.

Aceste organizații erau sustinute în propaganda
lor de cei din Germania. În timpul asistăm la
un fenomen interesant - unii ucrainenii ajută la
propagarea ideilor comuniste;

- iar alții devin irredentiști
deci înfocați naționaliști cu pretenții asupra
Bucovinei și a Basarabiei.

Centrele lor erau Cernăuți și Chișinău. Numele
lor sunt identificate și se află în arhiva S.S. III.

După ocuparea Transnistriei de trupele române,
au apărut numeroși ucrainenii naționaliști cu
uniformele lor, pentru a prelua poliția în Trans-
nistria. Românii surprinși - întreabă pe Hitler și
Ion Antonescu capătă delegarea de a-i destrăca
și trimite acasă să stea liniștiți pe tot timpul
războiului. Moldovenii transnistrienii au fost mai
fidele sovieticilor, decât ucrainenii, care sperau în
Vlasov și în germani să creeze Ucraina indepen-
dentă. În 1943, ei își dau seama că sovieticii
câștigă războiul și revin la matca sovietică,
devenind agresivi față de ocupanți.

Cei din Cernăuți și Chișinău, fruntași națio-
naliști se pregăteau de plecare spre Germania.

În cercurile românești ca și în cele străine
s-a comentat, de ce planul Rosenberg, nu se aplică
de germani. Concluziile erau:

- nu se putea aplica acest plan în plin
război, deoarece cere timp.
- inamicul încă nu era distrus.
- cerea personal numeros și trupe, ceea
ce

ar fi micșorat efectivele de pe front.

- prin înproprietărirea se micșora producția agricolă și trupele de pe front erau expuse să nu fie bine aprovizionate. —

410

Problema turcă.

Minoritatea turcă era cea mai docilă și predilectă minoritate din România. Era răspândită în Dobrogea și în sudul Basarabiei (găgăuții). În afară de ambasada din București, mai aveau un consulat la Constanța. Fiind solicitați de guvernul turc să emigreze în Turcia, ei pleacă. Statul român a făcut o lege de preeminență pentru terenurile vândute de turci, pentru a fi date țărânilor români. Niciun guvern n-a aplicat legea. În schimb Bulgaria acaparează ei terenurile și ne-au pomencit cu o minoritate bulgară în cadrul lor, ce nu exista încă. Românii cu Turcii constituiau majoritatea, deci guvernele române n-au mai dat importanță operațiunilor bulgare.

Turcii se încadrează în viața de stat a României și aveau elemente în armată, și aparatul de stat.

Problema economică.

În 1890 - 1896 când s-a făcut cetatea București cu linia de forturi, de către generalul belgian Brialmont, România a trebuit să aducă cărămidă presată și ciment din străinătate, deoarece nu avea producția fabricii în țară. Cu această ocazie se crează primele fabrici în țară.

Capitalurile franco-germane-anglo-americe intervin în special în industria petroliferă.

La izbucnirea primului război mondial, Vintilă Brătianu, nu pune sechestru pe societatea "Steaua Română" câmpina (cu capital german) în contul despăgubirilor de război și Germaniei

văzând nepriceperea lui Vintilă Brătianu, vinde
toate acțiunile acestei societăți capitalistilor franco-
englezi și România n-a putut intra în posesia ei
deoarece avea de primit despăgubiri dela germani.

Tot, Vintilă Brătianu refuză oferta lui Ford, de
a face o fabrică de automobile la Medgidia, lăsându-și
obligatia de a pune la punct toate șoselele din țară.

Sușă 1918 - când Ardealul și Banatul trec la
România, se prezintă o industrie mai dezvoltată,
care a permis să se creeze și altele.

Între timp - un inginer pasionat de a construi
industrii - foarte criticat - Malaxa - cu banii
dela stat, obținuti prin diferite mijloace
creiază: uzinele Malaxa, uzinele Tohanul,
Astrea Brașov etc.

La uzinele „Reșita” era Muschitt ca om de
mediere a lui Wickers (Anglia) și Schneider-
Creuzot (Franța) care dețineau majoritatea capi-
talului și a acțiunilor.

Războiul din 1941 - găsește România cu o in-
dustrie cu dezvoltare, dar sustinută de capita-
lurile străine. Germanii încep o acțiune de
a prelua locul acționarilor franco-belgo-anglo-
americani, deci fac o acțiune de infiltrare
și apoi de acapărare a acestei industrii.

La „Reșita” este fratele lui Hermann Göring numit
Albert - care se instalează ca șef.

În lucrarea lăsată de Borcescu la S.S.T.

acum „Infiltrarea germană în economia româ-
nească” se arată alăturându-se cum au reușit
germanii în timpul războiului, să acapăreze
mare parte din industria țării.

În vara anului 1943 - directorul Ștefanescu
dela fabrica „Buhuși” roagă pe Borcescu să-i
dea pasaport pentru Turcia, în scop de a
aduce materie primă (lână). Cauza era că

germanii prin oficiul lănei, refuza să
dea fabricii Buluii lăna necesară, până nu
le va ceda o parte din acțiuni lor. - În fața
acestei situații, Borcescu obține pasaportul solicitat
și astfel fabrica Buluii a putut aduce din
Turcia lăna necesară, scăpând de presiunea ger-
mană. Banca Witzleben și Tester ofereau sume
necesare acestor operațiuni și afacerilor de
tot felul. Numele celor ce lucrau cu aceste
bănci se găsesc în arhiva S.S.T.^{lui}

Bursa de efecte și acțiuni din București a
lucrat tot timpul războiului și creștase o serie de
speculatori - de asemenea identificați și se găsesc
în arhiva S.S.T.^{lui} în special speculanții de aur și
valută forte (dolar, franc elvețian și lira engleză).

În timpul războiului, Ion Antonescu numește pe
generalul Dobre, ca ministru la înregistrarea arma-
tei și ca coordonator al economiei românești.
În această calitate, Dobre reușește să înnădăreze
un plan de industrializare și realizează unele
progrese în fabricații.

- Ion Antonescu procăta pentru după război
să dea o dezvoltare : - industriei chimice
" alimentare.
" bauxitei.
" de cauciuc sintetic

În plus : mărirea flotei comerciale și creia-
rea unei flote de pescari.

Mai urmarea : - împădurirea tuturor munților
desgoliți prin defrișări sălbatice; - oprirea livării
de foc dela export și trecerea lui la fabricile de
celuloză; - tratarea cu germanii creșterea unei indus-
trii la Tulcea peșterii treșta din delta și care
ar fi dat 4 - 7 produse chimice din această treșta
- idem, tratarea tot cu germanii pentru hidrocentrala
dela Bicez, după proiectul inginerului Leonida

- iar pentru hidrocentrala dela portile de fer
(Dumăre) astepta să seară concursul anglo-
americanilor.

- Ion Antonescu uita că Iuliu Maniu și Dinu
Brătianu îl pășneau minime pentru timpul
războiului și că urmăreau succesivă la guvern.
Adunau date prin care să arate nepriceperea în
guvernare a lui Ion Antonescu. Ei susțineau că ge-
neralii puși la ministere erau niște păstrători de
chei ale departamentelor, necreînd nimic nou.
În plus în complicitate cu cei dela B.N.R. au
făcut asupra celor 3 vagoane cu aur, furat dela
belgieni, și primit dela germani, ca să arate
tuturor incapacitatea și incorectitudinea lui Ion
Antonescu. Aurul a fost restituit belgienilor,
însă statul român a rămas păgubit de acest
aur, din cauza meschinărilor politice.

- În opinia publică se comenta despre
afacerile dela „Patronaj”

Borcescu C. Traian

și dacă nu se retrăgea rapid, cădea și el.

Tot în 1942, s-a trimis de ministru muncii Dă-
mulescu un număr de 500 tineri muncitori în Ger-
mania pentru specializare lor în diferite industrii.
Germanii ceruse un număr cât mai mare de muncitori,
dar Ion Sutușescu a refuzat, motivând că România
face un efort mare în Est și n-are rezerve de
unde să le dea.

În Martie 1944 - Borcescu face un referat prin
care cere ca, ministerul muncii să readucă în țară
pe cei 500 de tineri, având în vedere situația
războiului, în plus că s-au calificat suficient ca
meseriași. Ion Sutușescu aprobă și dă ordin, ca
readucerea muncitorilor în țară. O comisie în
frunte cu secretarul general dela muncă Odăgescu
își pleacă în Germania, dar spre surprinderea
tuturor nu aduce decât foarte puțini tineri.

Motivau - după cât spune Odăgescu - că aveau
condiții de lucru și de viață mai bune decât aveau
în țară (înainte de 1944). -

Anul 1943.

- În februarie, capitulează von Paulus. - - -

Borcescu Q. Traian

Declarație.

Subsemnatul Borcescu P. Traian născut în anul 1899, luna Noiembrie, Zina 22, în comuna Liresani, Raionul Iuzil, Regiunea Ploesti, având ca părinți pe Constantin și Sultana, ambii decedați, cu ultimul domiciliu în București, Str. Lobăcescu nr. 22, căsătorit cu un copil, în prezent condamnat la detențiune grea pe viață, la art 193-

întrebat fiind asupra: epocii lui Carol II^{lea}; a evoluției politice din 1938-1944; asupra sporărilor politice; a evenimentelor din ziua lui 23 August 1944 și din care să se vadă și activitatea mea personală până la 26. III 1945, data primei mele arestări, declar următoarele:

- În primul rând, țin să precizez în timp și în spațiu, locul ocupat de mine în eșcherul militar și politic:

- până la 1 oct. 1931 ca comandant al Corp de lătr. Divizionară la Reg. J. ocoab. Ploesti;
- de la 1 oct. 1931 - 1 oct. 1932 ca

ofiter stagiar la Reg. 19 Art. (Colt. Bateriei 3)
 Ploesti - apoi la Centrul de instructie al
 Aviatiei (Pipera) - la Centrul de instructie
 al Aerostatiei (Pantelimon) - la Centrul de
 instructie al apararii contra aeronavelor
 - apoi la Flotila de Bombardament a aviatiei
 dela Constanta si apoi la Hidroavatie
 (Constanta) in legatura cu apararea
 coastelor maritime --

- dela 1 oct 1932 - 30 Sept. 1934 am
 urmat cursurile Academiei Militare (fora
 L. Superioara de Razboiu). -

- dela 1 oct 1934 - 30 Sept. 1935 la Reg.
 7 sorobanti (Ploesti).

- dela 1 oct. 1935 - 30 Sept. 1936 ca
 ofiter stagiar in karele Stat Major (Bucu-
 resti). -

- dela 1 oct. 1936 - 30 Sept. 1938 ca ofiter
 de Stat Major la Comandamentul Diviziei 13^a
 Ploesti, ca sef al Bir. 2 si 4 Servicii.

luand parte la toate aplicatiunile tactice.

In toamna anului 1937, am luat parte
 la manevrele regale dela Linca Mare
 (Fagaras). Sici s-a dat ca sef de stat
 major la Coloneul Tataranu Nic si la Col.
 Dragitorn Gh. - ambii reusind sa fie avan-
 sati la gradul de general. - Apoi am
 lucrat ca sef al Bir. 2 si 4 Servicii cu Div. 13 Inf.
 de sub comanda generalului Adjutant Traian
 Grigorescu. Tot de acest timp - am scris o
 monografie a Linului Mare.

- dela 1 oct. 1938 am fost mutat in
 karele Stat Major, Sectia II la Biroul 2 de

contrainformații militare; în 1939-1940 și 1941 ca șef al contraspionajului, tot în cadrul Bir. 2. -

La 1 aprilie 1941 se desfășurează contra-spionajul din M. S. M. și mă dăți dispunibil pentru a fi mutat la Divizia 7. Inf. - Desi am raportat direct Generalilor Tencușă Florin și Iovaniciu că M. S. M. nu poate fi lipsit de un organ central al contraspionajului - m-am conștientizat să numai protestez. Să mă prezint la S. S. I. unde îmi vor da și toate dulapurile și arhiva e - știu și unde probabil voi avea o funcție mai mare, războiul batându-l la ușă. - Așa că la 1 Mai 1941 m-am prezentat la S. S. I.

De fapt, era intrigăria și lucrătura Colonel Petrescu Gh., șeful Bir. 2, pentru că m-am iscus să-i cedez diurnele pe le luam de la Soc. de Telefoane și de la Comisia de Pasapoarte, ca delegat al M. S. Major (ștr. o oră pe săptămână). - El îmi convinsese pe Col. Simuleanu Radu Șeful Secției II, să mă mute la Divizia 7.

Intâmplarea a făcut oară cu Eugen Cristescu luând cunoștință prin Naionul Rădulescu C. și Lita - că sunt mutat din M. S. M. - m-a cerut pentru S. S. I. - fapt ce Ion Antonescu a aprobat. - În însă să ilustrez omul - Col. Petrescu Gh. era cunoscut ca un porvus germanofil - artiști are păreri schimbate - breau în întreb

- 4 -
când a fost sincer atunci sau acum...
Tot el mutase din Marele Stat Major pe
hoioul Lăptășina Sirel și pe actualul
General invalid Rădulescu Octav - ca
să termine cu mine.

De altfel în tot Marele Stat Major eram
putini, care în toamna și iarnă 1940-41
susțineam că Germania va pierde războiul
dacă îl va începe și contra U. R. S. S. R.

Oci România, după ce a fost ciopărtită de
Germania, n-are să căuta alături de ea
contra U. R. S. S. R. - războiul fiind ea și per-
dut. Altfel eram: la Secția I. - Colonel Zamfi-
rescu Gh., la Secția II. - eram eu.

la Secția III - eram: Colonel
Ciobanu Constantin, Colonel Dragodănescu și încă
vece 2-3 ofițeri în tot Marele Stat Major,
care susțineau că Germania va pierde
războiul.

Din cele de mai sus se constată că eram
avut decât un rol de ofițer de front și
apoi de birou la Școala sau în Marele
Stat Major. Sela i mai 1941 - 24 Decemb. 1944

trece la S. S. I., unde prin natura ser-
viciului, sunt în numărul să găsesc mai
multe lucrări, fapte și oameni, însă fără
posibilități de intervenire.

Se abia acum pot intra în tratarea
subiectului ordonat de domnia-vastră
și amine, epoca lui Carol II.

Este cunoscut de toți, viața se accret
exprimă o drumă la Paris în degii și plin de

datorii. Lingura salvare ^{ora} revină în
țară, în care scop a luat legături directe
sau indirecte cu o serie de persoane
politice din țară prin care trata reintorace-
rea sa la tron. Lei care insistau mai mult
erau creditorii săi, se voiau să-l vadă
la tron, pentru a putea obține achitarea
datoriilor, în plus formarea unui papet
propriu pentru zile rele. - Carol II. îi furnea-
ză un secretariat cu Prin Dimitrie și
stabilește legături cu: Prin Lezianu Gatothy,
graț Gavrilă Harinescu, graț Paul ~~Teodorescu~~,
cu surori atașatul militar al României la
Paris Colonelul Nic. Tătaru etc. etc.
Dintre oameni politici care vizitau Parisul
cu acea vreme, a fost și George Brătianu,
care fără știrea și aprobarea lui Vintilă
Brătianu, trată cu Carol II.. Aceasta a
constituit o surpriză durerică pentru
Vintilă Brătianu, deoarece gh. Brătianu
amorsea testamentul tatălui său Ionel
Brătianu, în care se prevedea de a nu
se mai permite revenirea lui Carol II în
țară, fiindcă acesta va aduce o mare nenoroi-
re pentru țară sau chiar un dezastru.
Gh. Brătianu pe baza promisiunilor lui Carol II,
face ruptură cu partidul liberal, sperând
că va fi adus la putere. În fond, Carol II
urmărea slăbirea partidului liberal, de
care se temea.
Partidul de la putere, care era P.N.T., a
intrat și el în legătură cu Carol II. -

Iuliu Maniu, care se credea un foarte
abil politician, aduse reîntoarcerea lui
în țară, sperând să facă din Carol II, rege
făcuse Ionel Brătianu cu Ferdinandul, și să
P.N.T. s-a asigurat de putere permanent.

Iuliu Maniu a fost manevrat de Carol
II și Târziu și-a dat seama că el este cel
păcălit. Carol II îi era superior din toate
punctele de vedere și că izolarea lui Iuliu
Maniu la Bădăcin nu l-a impresionat,
lucrând cum a vrut timp de 10 ani.

În 1928 - 1930 P.N.T. se instalează la putere
după mări și zgornitoare manifestări poli-
tice. Iuliu Maniu de abia reușise să-și
câștigească partizanii săi politici și mai
ales pe nepoții săi (Ionul și Iacșe Bălaș,
Ionel Pop etc.). Se găsea în curs de a per-
fecta un mare ^{contract} uzinele "Skoda", pentru
livrarea unui număr mare de material de artilerie,
necesar armatei noastre. În această vreme
Carol a avut posibilitatea de a-i înmăna un
mare comision, depășind pe toți ceilalți
politicieni pe tratan în uzinele "Skoda".

Reprezentantul uzinelor (un român
Leletzky (un-ni reamintem exact numele)
și-a dat seama că fără pînțeresarea
la comision a lui Carol II, ~~contractul~~ nu
se va putea executa, cu toate stăruirile
nepoților lui Iuliu Maniu. În acest scop au
deschis un cont secret sub numele lui
"Palalabus" - dar a adus modificări

în detrimentul calității materialului⁴¹⁶
ce ni l-a livrat. Materialul inițial fa-
bricat, care nu convenea Skodiei să ni-l
dea, din cauza marilor porțiuni, acest
inițial material a fost vândut armatelor
jugoslave și turce. L-a făcut mult răz pe
chestiunea lui "Palalaebus", fiindcă nu se
știa cine este și bănuielele cădem asupra
generalului Lică Popescu, care era un om f.
corect și excelent tehnician. Fiind criticat
în parlament unde nu avea acces, s-a
adresat Ministrului de Război și lui Carol II
pentru a-i lua apărarea, fiind în discuția
generală vorba de onorarea unui mare
ofiter și tehnician. Cum acestia au tăcut,
Lică Popescu a înțeles să tragă conștiințele,
trăgându-și un foc de revolver. De ac-
tuența Letzky a tăcut, fiindcă nu putea
divulga cine este "Palalaebus". -

- La guvernatori la B. N. R. se
perindeau persoane agreate de Carol,
adică acei care se lăsau cu bani grei în
visteria lui. Carol Burileanu este pomenit.
În timpul guvernării Torga - Argetoianu
a avut loc conversiunea. În această ocazie,
Carol II intervine personal la B. N. R. pentru
a salva de la faliment Banca Harnorok.
Blank, acordând lui Aristide Blank un
împrumut de 500 milioane lei. O mare potă
din această sumă revenea lui Carol II.
Venirea lui Mitică Constantinescu ca guver-
nator al B. N. R. a însemnat o blamă

aface pentru Carol II. Guvernatorii făceau
orice pentru a-l satisface și pentru a pu-
tea obține postul de Ministru de Finanțe
sau de a rămâne ca guvernatori ai B.N.R.
S-a interceptat o convorbire telefonică
între Mitita Constantinescu și Urdăreanu
maresalul palatului, în care primul spunea:
„să trăiți domnule maresal - orice dorință a
domniei voastre este un ordin pentru mine”.
Mitita Constantinescu făcea orice - pentru a
avea cale deschisă la Carol II. -

- Manoilescu, deși avea o pregătire inte-
lectuală f. frumoasă, totuși era un mare
afacerist, care în pretențiunile întrecu pe
Carol, de aceea între ei - au fost între-
rupte relațiile personale un timp care -
reau. Un grup de capitaliști italieni, care
fugeau de Mussolini, au făcut oferte pentru
deschiderea unor industrii în țară, însă
din cauza comisiunelor exagerate cerute
de Manoilescu, capitaliștii italieni au
renunțat. -

Profesorul Vic. Torza, al cărui elev
i-am fost, mi-a povestit de Manoilescu
că acesta i-a cerut plângând să-l numească
ca ministru în guvernul său, ceea ce l-a
impresionat în rău. După un timp de
ostracizare din partea lui Carol II. Manoilescu
este readus ca ministru cu ocazia tratatului
de la Viena, unde semnează cu Valer Pop,
cedarea Ardealului de Nord. - Carol II.
umostea pe toți din entourageul său ca

9-
oamenii inutili, slugarnici sau vanitosi¹⁷
pentru a ajunge prin orice mijloc la
ministri, de aceea și alegea după cum
dorea el. Carol II^{le} și-l-a permis să spună,
că dacă ar comunica și vină în Piața
palatului: totii acei ce doreau să fie prim
ministru sau ministri, însă desbrăcați -
n-ar mai fi un loc liber în toată această
piață. Carol II^{le} era și civic.

- Elena Lupescu Lisa și "Domnița"
avea salonul ei deschis, frecventat de
toti acei care doreau să obțină o favoare
de la Carol II^{le}. Sici se jucau cărți pe sume
mari și trebuiau să piardă pentru a obți-
ne favoarea. Iusur, duca, reful partidului
național-liberal a fost consiliat să treacă
pe la "Domnița" dacă vrea să fie prim ministru
și numai așa a ajuns la putere. Carol II^{le}
se temea dețuși de liberali și a fost bu-
curos când l-a găsit pe Gică Tătăreanu
omul care se presta la toate cererile sale.
Malaxa a obținut câteva contracte cu
statul, tot prin acest salon al domniței,
unde a lăsat sume mari de bani. Sease-
menea și Buschutt. În călătoria cu yachtul
"Luceafărul" pe Mediterana, Elena Lupescu
o răfă pe d. Buschutt, care era invitată
pe vas cu potul său, de insistențele lui Carol
II^{le} - de frică să nu-și piardă locul. d. Buschutt
era de o frumusețe remarcabilă.

- 10 -
iar sotul a fost nevoit să o trimită în
Spania cu unicul lor copil. - Suschitt n-a
scăpat de arestare - fiind reținut pe la
Halmeș și Jilava - până n-a cedat
o sumă apreciabilă. -

Carol n-avea scrupule. Pe un industrial
din nordul Basarabiei, proprietarul unei
fabrici de zahăr, al cărui nume îmi scapă,
nu l-a lăsat până nu i-a cedat o mare
parte din acțiunile fabricii sale. -

Viata imorală a sa nu prea era cunoscută.
Îmbrăcat în civil, singur la volan, în
prima parte a nopții esea din palat și
remorca, studenți, domnișoare sau
doamne din societatea mare cu care
se distra în seara respectivă. -

În 1936 - are loc o mare scartă între
Carol și fratele său Nicolae. Scartă dege-
nerând în bătaie, a intervenit mama lor
Maria, însă Nicolae îndârjindu-se poate
revolverul și trage, Ghentulo lovește pe
Maria, din care scuză ea niște mai
târziu (după câteva luni de zile), iar Nicolae
îpșuit din țară cu familia sa. -

Un alt personaj al romanței era
Urdăreanu. Inițial un om modest, cu
gradul de Major ca șef al garajului ministe-
riului forțelor armate și dat la Palat pentru
a pune la punct garajul regal, unde
dădea o mare neregulă. Lingusitor și
insinuant câștigă pe Carol și pe Elena
Dupescu, care îl poartă de la garaj și-l
aduce la maresalatul palatului.

În 1936, îl avansează peste rândul altor ¹¹⁸promotii, la gradul de Colonel, ceea ce a produs mari nemulțumiri în armată. Carol de teamă, cheamă pe mareșalul Sverescu să formeze un guvern, pentru a preîntâmpina ~~eventualele~~ nemulțumiri sau manifestații. Sverescu petrecând război 3 zile pentru a-și înmormînta pe soția sa Clotilda - ^{după care 3 zile -} - nu a mai fost pus în situația de a forma guvernul - fiindcă totul reîntre- se du liniste. - Urdăreanu era căinele de pază al Domniei - și apoi de mare încredere numindu-l mareșal al palatului. Toți care mergeau la Carol II, făceau o în- călătorie la Urdăreanu, care stătea cu mare influență la Carol și Domnie. - Un alt personaj cunoscut prin informa- țile și intrigările sale a fost Lisa Kruzoff. Deși nu o slabă pregătire intelectuală, având numai câteva clase de liceu, din poziția obținută seful serviciului secret și omul lui Carol II. Era dotat în schimb cu un talent în materie de informații, dublat cu un spirit de aventură, intrigărie, știind să câștige prin sadouile mari ce le făcea pe toți cei ce urmau să fie numiți miniștri, în special cei de la armată. ~~Pe el~~ se detașează în serviciul din M. St. Hajor - trecând la Minist. de Război cu ajutorul Generalului Paul Angelescu soviet ca un sprijin al său. Lisa Kruzoff devine o figură interesantă în cariera sa. Fondurile mari de care dispunea nu era numai pe

care proveneau de la serviciul secret și și din
tranzacțiile ce se făceau cu diferite state
cu materialul informativ. Din cauză că Misa
Moruzoff neglija M. St. Hayer, în 1938 - seful
secției II Colonel Moldoveanu Surcel, și Col. Ștefă-
nescu Gh. și eu mine, suntem nevoiți să orga-
niza cele 3 Birouri Statistice Militare (București,
Cluj, Iași), care să înlocuiască centrelor și
agenciuile informative ^{de} serviciului secret din
țară. În pace privește informațiile externe,
M. St. Hayer se mulțumește cu pace dădăca
Moruzoff - în plus pace se putea obține prin
atașatii militari și rapoartele de la M. Af. Externe.

În anul 1936 - cu ocazia vizitei în țară
a lui Bartu (Barthou) ministrul de Externe
al Franței, la banchetul ce s-a dat la
Cercul Militar București - a avut loc o con-
versație intimă cu Carol II. Barthou reține
pe Titulescu, Ministru de Externe al României
în acea vreme, și îi comunică surprinderea
sa, că politica externă a României o conduce
Carol II și nu el (Titulescu). - Cum Titulescu
nu era de acord cu afirmația lui Carol,
chiar la acel banchet - provoacă o conve-
sație cu trei, fiind de astă dată și Carol II.
„Majestate, ați făcut afirmația în fața
colegului meu francez, că politica Româ-
niei externă a României nu o duce eu,
ci majestatea voastră. Rog să precizați
acest lucru”. Carol a fost foarte jenat și
a găsit o formulă care-l satisfăcea pe

Titulescu. Carol n-a uitat acest afront și plătește lui Titulescu prin recutarea sa de la ministerul de externe.

Tot în 1936. - Titulescu care era și președinte al Ligii Națiunilor la Geneva, care în numele României aplicarea de sancțiuni Italiei ce provoacă războiul contra Abisiniei. Titulescu a fost criticat în prin atitudinea sa am pierdut simpatia Italiei și că s-a dat ocazie Ungariei să se ridice politiceste în fața Italiei în detrimentul nostru. În plus Italia mai datoră recunoștință Ungariei că îi furniza toate produsele petrolifere și cerealele necesare sustinerii războiului în Abisinia. Cum Ungaria le procura din România, ea a realizat nu numai câștiguri politice, dar și materiale ^{rezultate} din diferența de prețuri. Deci criticile contra lui Titulescu erau foarte sustinute.

Titulescu reușește tot în acest an, să obțină un mare succes prin încheierea tratatului cu Litvinov - reprezentantul U. R. S. S. la Liga Națiunilor și Ministru de Externe al U. R. S. S.

Titulescu obține prin acest tratat o recunoaștere binevoitoare asupra frontierei de Est, dar pe care interesa ^{tot atât de} mult, era reînnoirea legăturilor diplomatice și comerciale cu U. R. S. S., în plus prietenia acestui mare popor. Totuși Titulescu a fost demis, Carol n-a uitat acest afront și îl făcuse acesta.

- Asasinatele legionare, începând cu
furtul primului ministru Luca, apoi cu Itelescu
etc., au impresionat pe Carol II și opinia
publică. Accidentul dintre Corneliu Codreanu
și Prof. Nicolae Iorga de la Brașov, s-a
soldat cu condamnarea lui Corneliu Codreanu.
Carol II, care nu părea mulțumit cu această
situație, hotărăște suprimarea lui Codreanu,
crezând că va desființa total această gr-
pare politică. Carol II a vrut la început să
anihileze mișcarea legionară prin aducerea
la guvern a lui Goga - Luza. - ~~dar~~
n-a reușit. Guvernul n-a durat decât circa
40 zile - fiind înlocuit cu guvernul F.R.N. lui
Călinescu. Moartea lui
Goga, după reîntoarcerea din Germania a
fost suspectă. Armand Călinescu se preta-
rea la dorința lui Carol II - și-l vede pe
Corneliu Codreanu. În acest timp Carol II
face o vizită la Varșovia, ca să dea impresia
că el este străin de pace și triumf în
țară. O echipă legionară condusă de Traian
Boeru, vede pe Armand Călinescu cu apro-
pierea casei sale, pe timpul când se întorcea
de la Presed. Cons. de Miniștri, răzburându-se
de moartea sefului lor. -

Exam. de serviciu pe H. A. Hajor.
Palatul cerea relații, fiindcă el însuși
avusese loc nu departe de H. A. Hajor. În
același timp, echipa asasină comunica
de la Radio difuziune (Str. Popov fost Berthelot).

uciderea lui Ștefan cel Mare, după
care s-a fugit. Politia a reușit să prindă
o parte din asasinii și să-i împuște chiar
pe locul crimei, lăsând cadavrele pe loc.
Carol aduce pe Generalul Gh. Angelescu la
putere și dă ordinul de represalii. Trebuiau
ca în toate capitalele de județ să împuște
câte 3 legionari, fără justiție. Nerespectarea
legilor justiției atât de legionari cât și de
Carol II - a provocat mari nemulțumiri în
parturile largi ale poporului. Străinătatea
ne considera ca o țară din jungla africa-
nă.

- Situația internă devenea din ce în ce
mai grea, iar Carol încerca fel de fel de
formule pentru guvernare, dar nu reușea.
La aceasta mai contribuia și situația externă.

Înă din 1936 Franța ne-a făcut cunoscut,
că datorită situației ei interne, nu-și mai
poate onora angajamentele luate pentru
securitatea României. Anglia ne-a oferit
credite pentru fortificarea frontierelor de
West și Est. Vizita lui Carol în Anglia - n-a
obținut mai mult. Vizita lui Carol în
Germania nu s-a soldat cu niciun succes.
Deoarece: intern - legionarii erau susținuți
de germani;

- iar extern - Ungaria și Bulgaria
și formulau revendicări teritoriale susți-
nute tot de germani. -
În anul 1939 asistăm la o serie de incidente

de frontieră, care determină concentrările de trupă. Tot în 1939 s-au descoperit în tot Ardealul și în special în Bisericele Romano-Catolice și Codrino, numeroși armament și material de propagandă incedentistă, în care au fost implicați și numeroși preoți. Papa a intervenit stăruitor pentru salvarea lor.

Evenimentele se precipită - nu s-au mai adus aminte de ordinea lor cronologică - totuși în 1940 suntem nevoiți sub presiune germană să cedăm inițial Bulgariei pământul Litistra - Turtuoria - Bălcic - Ekrene - apoi Ardealul de Nord și în fine Basarabia.

Sei Gutu Tatărăscu, readus la guvern, spunea că nu se va ceda nicio brazdă de pământ, iar Carol II scria pe harta țării la Sud, West și Est - ne vom bate - totuși am fost nevoiți să cedăm fără rezistență. - Spusul un putea da niciun ajutor.

La începutul lui Septembrie 1940 - Carol II încearcă o împăcare cu Iuliu Maniu și Oimu Preătianu. Acesta refuză. Miza Moruzoff propune lui Carol II un contract care va putea domina situația, pe loc autorem, încheiat în acel timp la Bistrița. Carol mai încearcă un consiliu cu întinșii săi și desigur generalii adjutanți Gh. Mihail și Paul Teodorescu

ba chiar și Urdăreanu se oferă să formeze ei guvernul, Carol își dă seama de situație și acceptă sugestia lui Nisa Moruzoff. Ion Antonescu este adus la palat la 3 sau 4 Sept. 1940 și întrebat de Carol, dacă față de situația existentă își ia răspunderea formării unui guvern, Ion Antonescu răspunde afirmativ, dar cere voie să ia contact și cu Iuliu Maniu și Dinu Brătianu. - Acesta din urmă cerându-l ca întâi să abdice Carol II, și apoi vor ajuta pe Ion Antonescu în formarea guvernului. - În ziua de 5 Sept. Ion Antonescu condiționează luarea guvernului de abdicarea lui Carol II. Acesta surprins, răspunde că va reexamina situația și mâine 6 Sept. la ora va primi răspunsul.

La 6 Sept. 1940 - Carol II comunică lui Ion Antonescu, că acceptă abdicarea în ~~favorul~~ ^{favorează} lui Mihai, și-l însărește cu formarea guvernului. Ion Antonescu și-a luat obligația să asigure plecarea ne-stingherită din țară a lui Carol II, dinții și lui Urdăreanu.

În seara de 6/7 Sept. plecarea a avut loc din gara Mogoșoaia. În declarația din Februarie 1962 am dat detalii de modul cum s-a făcut această plecare. -

Guvernul Ion Antonescu se formează după 15 Sept. - deoarece Iuliu Maniu și Dinu Brătianu

refuză, spunând că Ion Antonescu speri-
finindu-se pe mînarea legionară nu mai
are nevoie de participarea lor. Ei erau
obligati să aibă o atitudine binevoitoare și
când va fi nevoie îi vor da și ajutor.
După rebeliunea din Ianuarie 1941 - sefii
partidelor istorice îi oferă lui Ion Antone-
scu specialiștii lor.

Instaurată la putere mișcarea legio-
nară, începe să dezlanțuie o serie de
acțiuni teroriste, mai ales asupra popu-
lației evreiești. Încep așa zisa campanie
de romanizare a comunității evreiești - la
început prin devastări și furturi, apoi
luând magazinele și distribuind partizanilor
care credeau că pot continua acel comert.
Seful necontestat al mișcării legionare era
Horia Sima - vicepreședinte al Consiliului de
Ministri - încadrat de: General Petrovicescu
Ministru de Interne; Tassinsky - ministru
sănătății; etc.

Iar la Direcția Generală a Poliției și
Siguranței - Ghica
la Prefectura Poliției Capitalei
Colonel Zăvoianu

Ion Antonescu se sprijinea pe Mihai
Zis (Zică) Antonescu - fostul sef al Tineretului
național-liberal ^{georgian} și pe cătiva generali -
în plus întreaga armată.

Misa Morozoff văzând turnura eveni-
mentelor, pleacă în Germania pentru a

lua instrucțiuni dela „Gestapou” cu⁴²²
 care lucra sucă de mult timp. La reîntoarcere
 în țară în cursul lunii Octombrie 1940, Sub-
 alterului său dela Serviciul Secret, Colonel
 Micaudru & alții îi ies în întâmpinare
 la frontieră și sfătuiesc pe Moruzoff - să se
 întoarcă în Germania, deoarece legionari-
 ii vreau să-l aresteze. Locotindul - se
 ține pe pitecatie și cum legionarii primise
 apăsare bănești dela el, în plus îi concen-
 trase pentru lucru chiar la Serviciul Secret,
 refuză sfatul subalternelor și vine la
 București. Imediat a fost arestat și dus
 la Jilava cu un grup de 70 persoane,
 printre care erau: Gral Gh. Argeșanu
 fost prim ministru și Tănăsescu fost mi-
 nistru de interne. și Gral Gavrilă Marinescu
 fostul prefect al poliției capitalei, etc. -

Ion Autorescu numeste la Serv. Secret
 pe: Colonel Nicolaide - care nu stă decât o
 lună; apoi Colonel Vlădescu Nic. - care moare;
 apoi Colonel Corne Radu, bătut de
 legionarism este schimbat în decembrie 1940
 cu Eugen Cristescu succedut de Tău-
 torescu. Eugen Cristescu ajutat de Gr. Petrovi-
 dan toate informațiile despre mișcarea
 legionară, contribuind la înlăturarea ei.
 Ion Autorescu, la toate consiliile de
 miniștri, cerea lui Horia Sima să tempereze

acțiunea legionarilor săi, dar acesta răspundea stereotip „voia lui măsuri!” -

Asasinarea lui Nicolae Torga și Virgil Măgearu a produs vii comentarii din toate cercurile politice și diplomatice. Când s-a produs arestarea marilor politicieni ca: Gustă Tătarănu, Q. Argetoianu etc. etc., Ion Antonescu a trimis pe devotatul său Colonel Riosceanu, subsecretar de stat la interne, că să-i scoată dela Prefectura Poliției Capitalei de teamă să nu fie asasinați. Col. Riosceanu, un om de curaj, s-a dus singur la prefectura poliției capitalei și a scos pe toți politicienii incluși. - În cursul lunii Octombrie 1940 - Ion

Antonescu face o primă vizită lui Hitler, lăsând în locul său pe Horia Sima, ca ~~seu~~ seum de încredere față de el. - Din-înteles Ică Antonescu, Eug. Cristescu și Riosceanu erau permanent la posturi.

Sufică cât îmi aduc aminte, obiectul vizitei a fost de a informa pe Hitler de situația din țară. Tot cu această ocazie s-a cerut venirea în țară a misiunilor militare germane, pentru completarea instrucției din armata noastră.

În cursul lunii Decemb. sau începutul lui Decembrie 1940 - legionarii execută grupul celor 60-70 de arestați dela Jilava.

Am spus, că pe la începutul lunii Noiembrie Ion Antonescu a primit vizita amiralului Iovanis, șeful „Gestapo-ului” care solicita

- 2i. -

eliberarea lui Horia Moruzoff. Ion Antonescu a motivat că nu poate face nimic, ⁴²³ altmădiu cât este arestatul lui Horia Sima. - Lanaris a regretat că a venit prea târziu, fiindcă știe că de la Horia Sima nu-l mai poate scoate. Cu toate acestea faptul că Horia Sima era omul lui Himmler, cu care Lanaris nu era în bune relații.

Miscarea legionară devenea și mai agresivă, atacând chiar unele elemente ale armatei. - Ion Antonescu făcând o doua vizită lui Hitler, în cursul lunii decembrie 1940, raportează nemulțumirile sale pe care are față de miscarea legionară, dând date precise. Lăud raportează că și unele elemente ale armatei au fost atacate de legionari, Hitler s-a pupărat. Terenul fusese pregătit de ministrul Fabricius de la București, numit cu Ribentrop ministrul de externe al Reichului și care l-a ajutat pe Ion Antonescu.

Hitler cheamă pe Himmler și îi ordonă ca legionarii să-și vadă de treabă și să nu mai atace elementele armatei de care are nevoie. Se pare că Ion Antonescu raporta și el puțină liberă pentru a readuce la realitate miscarea legionară. -

În același timp la București, Horia Sima își dă seama că Ion Antonescu prezente ceva la Berlin, mai ales că de astă dată numai este lăsat el ca

înlocuitor la guvern și Ion Antonescu.

Horia Sima își întărește de urgență pe
marii săi ai mișcării legionare și hotărășc
o clarificare de poziție față de Ion Antonescu.
Se accelerează înarmarea legionarilor și
pregătirea ocupării posturilor cheie.

La întoarcerea sa, Ion Antonescu este
informat de tot ce s-a întâmplat în lipsa
sa de către Ion Antonescu și de Eugen Criste-
scu. La primul consiliu de miniștri Horia
Sima încearcă să fie amabil, cerând să-i
comunique și lui nouătile aduse din Reich
de Ion Antonescu. Acesta din urmă nu se
lasă înșelat și răspunde cam evaziv. Horia
Sima se consiliază și cu Schmidt omul lui
de legătură cu Himmler și ajunge la
concluzia să-l înlăture de la conducerea
guvernului pe Ion Antonescu. Horia Sima
considera că are un partid tare capabil
de a se sacrifica, pe când Ion Antonescu
arunata. La 11 Ianuarie 1941, Horia Sima
declanșează rebeliunea și face gresala
să atace unele elemente ale armatei. A fost
de ajuns ca Ion Antonescu să înceapă în-
vinsirea rebeliunii și în două zile o
termină. Horia Sima cu ajutorul lui Schmidt
sefă, fugind prin Barlatul Jugoslav în
Germania. - Ion Antonescu își schimbă
întregul aparat de stat, înlocuind pe
legionarii cu elementele sale. La Direcția
generală a Politiei aduce pe gen. Leoveanu
Emanoil; la prefectura pol. capitalei pe
gen. Gherghel Radu; la inspectoratul ge-
neral al jandarmeriei pe gen. Piki Vasile

dublat de gral Tobescu, iar la Serviciul special de informație, fost serviciul secret, pe Eugen Cristescu.

În volumul „Pe marginea prăpăstiei” editat de prezidenția consiliului de miniștri, se arată detaliat violențele comise de legionari și deii cauzale înălțurării lor dela conducerea țării.

Ion Antonescu scoate din cadrele active ale armatei, toate elementele care n-au corespuns postului avut pe timpul cedării lor de teritoriu și mai ales în Basarabia. Toți care și-au părăsit trupa sau comandamentul respectiv n-au fost puși la zid. Astfel: General Tenescu Florin, General Ionescu Nic. (zis Lăncăuș); Rașcu Ioan, ~~Ștefan~~ Lăteanu Gh., Lt Col Ștefanescu R. etc. etc. care vor constitui o mare masă de ne-mulțumiri, nutrinol răzbunare lui Ion Antonescu.

Misiunile militare germane veneau puțin în țară, pregătind armata noastră de război.

La 1 mai 1941 - am fost detașat de Ministerul Apărării Naționale la Serviciul special de informații. În cursul lunii mai în forma punită a lunii ^{junie} am fost directorul unor școli de agenți, predând și cursul de contrainformații în armată și în special contraspionajul. - La 15 Iunie 1941 am fost numit la secretariatul serviciului în locul maiorul Rădulescu R. zis Lita. -

- La 21 Iunie 1941 se declară războiu U.R.S.S.ului, alături de Germania: -

În București pleacă toate ambasadele și legatiile țărilor cu care intrăm în război, pleacă deci organele oficiale, aici se neoficiale rămânau (rețelele lor informative). - Englezii erau cei mai bine organizați fiindcă ei se bazau pe o rețea la S.S.T. (Intelligence service) - pe masonerie și - pe elementele prietene din câmpul economic.

La plecarea lor erau identificați în rețeaua lor informativă: Cristurescu, Ștefănescu Fir, Taroslavsky, Gh. Phintescu, Terianu etc. Schema întregii organizații descoperite se găsește la S.S.T. O întreagă organizație de spionaj au frunte cu Rică Georgescu, Vișa, Popovici etc. și cu o sumă de 51 militari, era arestată deja la Malmezou, dar care nu a fost trimisă în judecată nici până la terminarea războiului. Aceasta pe baza unei reciprocități cu englezii, care ne arestară pe căpitanul de port Tănăsescu, rezidentul nostru din Orientul apropiat (Cairo) și-l condamnaseră la moarte. Astăzi acest căpitan este în Australia cu familia sa și ocupă postul de căpitan de port la Melbourne.

- Cu ocazia războiului la S.S.T. se constituie un esalon operativ, în frunte cu Eugen Cristescu, colonel Lissievici.

Colonel Tencu Gh (Paliu Vasile), directorul
Georgescu (Becescu Florin), Gh. Cristescu, Gutu
Petrovici, Ionel ^{Stănescu} ~~Cristescu~~ etc, care au mers
pe lângă Marel Cartier General în scop
informativ. S-au deplasat astfel: Neia
(Ilfov) - Vărtășcoiu (Putna), Vadurile (Neamț)
- Săfrărești (Roman) - Iași etc.

- La 26 Iunie 1941 - se deslănțuie
programul dela Iași. Subsemnatul rămăsese
în București la secretariatul serviciului.

La 27 Iunie - programul continuă -

la 28 Iunie - programul încetează și
pe ziua de 29 Iunie era completă liniște
la Iași. Se trimite o comisie de anchetă pentru
a stabili de cine a fost ^{provocat} programul și cine
l-a executat. Comisia era compusă:

- din partea Direcției Generale a Poliției, gene-
ralul Leoveanu Emanuel.

- din partea gendarmeriei - Gral Topor.

- din partea S. S. I. I. - Mihaila Cant.

Cum tot în acel timp - S. S. I. I. trimite pe

Gr. Petrovici la Pocu Iași (30 Iunie) și pe

Ionel Stănescu la Brăila pentru identi-
ficarea unor posturi de radio-emisie clan-
destine aflate în acele regiuni.

Rezultatele anchetelor nu le amuse, susă
au auzit că germanii au răstăruit o di-
versiune pentru a camufla înfrângerea
dela Tulcea (Iași) atribuind învinsul
evreilor din Iași - care nu erau vinovați
în nimic. La 5 Iulie 1941 - a sosit și

amiralul Lennar, seful Gestapoului", care fiind pe un avion "Goliath" n-a putut aterisa la Roman unde se găsea H. C. G. si a fost nevoit să meargă direct la Iași. Sela S. I. I. - s-a dus, să-l însoțească pe amiral, doi delegați: colonelul Torixu Nicandru și cu maiorul Strausky. Acestia au declarat că elementele S. I. I. german (Himmler) a provocat acest program.

În luna Septembrie 1940 când s-a re-întors la S. I. I. - Eug. Cristescu, colonel Nicandru și maiorul von Strausky, au întrebat personal pe Eug. Cristescu cine sunt vinovații de programul dela Iași!?!?

Eug. Cristescu se întoarce imediat către Strausky și spuse: mare poezie ati făcut cu programul acela dela Iași. La aceasta Strausky a răspuns: "Să se mulțumească să vă scapăm de evrei". -

Războiul continua. Contrar așteptărilor germane, armata sovietică lupta admirabil, cedând terenul pas cu pas și cu mari sacrificii pentru atacatori. - Se abia în luna Octombrie - este ocupată Odesa.

Juliu Mavru și cu Dion Brătianu au declarat că războiul contra U. R. S. S. nu trebuia început la Est de Nistru.

Mihai care își făcea timid apariția, era și el de aceeași părere. Nu l-am cunoscut personal decât după 23 August 1944. - Se spunea că era antipodul tatălui său Carol II - era modest, moral

și sub influența mamei sale Elena.
'Vorba greoi' însă avea o judecată clară
și logică. Simpatiza pe dinu Brătianu ca
pe un suflet viu și sfânt - bun vânător.
În schimb se temea de Iuliu Maniu pe care
 îl considera ca dușman al monarhiei.

Pe timpul războiului Ion Sutușanu se
interesa de cele ce se discute la palat.
Îl informa : - Colonelul Radu Dăvidescu,
șeful cabinetului militar dela președinție,
care prin Mircea Trănișu, secretarul lui
Mihai - afla tot.

- prin Eug. Cristescu, care
disponea de Paul Dobrescu și alții -

- prin Generalul Piki Văstila
care introduse-se la palat pe căpitanul
Vergotti și de care lumea spunea că deve-
nise intimul Elenei.

- și prin Alice Sturza, mesa-
lina țarei noastre și care avea acces
peste tot.

Ion Sutușanu deși ignora pe Mihai, totuși
era monarhic. Nu a dat atenție sincer-
sărilor Arhiducesei Elena, care prin
germanii ^{caută} să-l întocuiască pe Mihai cu
fiul ei ce-l mare, arhiducele Ștefan. Ion
Sutușanu și Germanii cunoșteau aventura
Elenei dela Viena și n-au luat-o în
serios. Când în 1943, existau informații
că Gestapoul urmărește otrăvirea lui
Mihai și a lui Ion Sutușanu, acesta din
urmă - mi-a dat ordin să previn o ase-
menea succedare. /

S-au luat măsuri în ofiterii din S. I. I. la vila lui Ion Iutovenku, iar la palat măsuri mai discrete, fiindcă nu trebuiau alarmati Mihai și Elena. După câteva zile - s-a constatat că nu corespundeau realității chestia otrăvirii.

Mihai și sora din jurul său se considerau ca o opoziție a lui Ion Iutovenku. Acesta din urmă nu informa pe Mihai în toate problemele de stat, iar Mihai nu înțelegea de ce se prelungește războiul în țară.

— În Octombrie 1941 după ocuparea Basarabiei și a Transnistriei, S. I. I. prin: Colonel Lissievici I, colonel Iutovenku Gh. (Palius Văntu) și directorul Georgescu (Becescu Florin) organizează din punct de vedere informativ aceste teritorii - iar organele ministerului de interne separat organizează - poliția, siguranța, informațiile și pașa.

— M. C. G. a afectat ~~și~~ câteva "mari unități" (Divizii) pentru păstrarea teritoriului și a asigura liniile de comunicații și aprovizionare spre front.

— La ne întoarcem la București. Germanii căutau să facă infiltrații în toate domeniile noastre de viață pentru a ne infunda total interesele lor. În cadrul S. I. I. se identifică numeroși admiratori ai germanilor, deci suspicetăți că ar putea da direct informații lor, iar pe directorul Georgescu (Becescu Florin) că se

primut cadou un automobil. Mănușă⁴²⁷ a
fost înlocuirea lui dela Secția de Contrainfor-
mații cu subsemnatul; deci la 1 decembrie
1941 sunt numit seful secției și de abia la
1 decembrie 1941 am reușit să o iau total
în primire. Nu după mult timp l-am
găsit pe predecesorul meu, Becescu Florin,
că era stipendiat de germanii, încă din
anul 1936, de către von Rittgen, care era
suntat atunci ca atașat de presă la
legatia germană din București. -

În seara sfârșitului lunii decembrie 1941 - am
fost chemat cu Eugen Cristescu de către
Ion Antonescu, care avea alături pe Ion Anto-
nescu și foarte vag mi-a dat să înțeleg că
desi suntem în război - trebuie să avem pre-
gătite și o alternativă a schimbării politice
și deci a esirei României din război. În tot
timpul vei fi apropiat de Eug. Cristescu, dar
dacă voim să descoperim, eu trebuie să trag
consecințele, fără a implica pe cineva în
această chestiune. - Mi-a trebuit mult timp
ca să înțeleg ce misiune mi se revine și cum
trebuie să o îndeplinesc. Am scris o serie
de lucrări: - Politica și războiul - Factorii
sociali și economici ca determinanți ai
războiului etc. și mi-am înșiruit după
aproximativ 2-3 luni un plan de activitate -
care mi-a fost recomandat de mine. Am
încercat din 1943 să-i prezint lui Eugen
Cristescu - un dosar cu analiza rezistenței.

telor inamice prin forță, sau cu numerele
'telefoanelor folosite de instituțiile și comunități
germană pe teritoriul nostru - mi-am aduc
aminte precis care anume dosar, dar știu
că Eugen Cristescu a pus mâna la ochi și
a spus: nu vreau să pun nimic din mi-
șuna care o ai și pentru care îți risți viața.
Eug. Cristescu, prea că trăiește și poate
confirma cele de mai sus. -

Anul 1942

În cursul acestui an s-a
depistat circa 11 organizații de informații
și spionaj german pe teritoriul nostru.

Schemele lor au rămas la I. I. I. - Partea
cea de a recruta elemente chiar din
~~interiorul~~ mijlocul acestor organizații și s-a
reusit. Am conceput planul de activitate:

- 1/- Identificarea tuturor organelor de
informații și de spionaj germane.
- 2/- Identificarea și compunerea tuturor
formațiunilor și organizațiilor para-militare.
- 3/- Identificarea și amplasarea tuturor
fortelor germane aflate pe teritoriul nostru.
- evidența lor lunară - subtrăcând unele ple-
sau, altele veneau.
- 4/- Identificarea tuturor membrilor ce
compuneau delegația și consulatele germane.
- 5/- Idem pe a tuturor cetățenilor
germani și români, care frecventau delegația
și consulatele.
- 6/- Identificarea tuturor colabora-
torilor.

institutiilor politice si economice - presa - dela departamente etc. Supra listele intocmite la acest capitol - s-au facut epurările in toamna anului 1944. -

7/- si in fine cea mai grea lucrare "desinformarea" - Germanii primeau multe informatii, chiar si pe cale particulară din diferite institutii - unele le verifica altele nu - dar noi trebuia sa fim atenti sa creada oarecum noi. Un caz evident - ziua de 23 August 1944. - La ora 20 sau 20³⁰ Ing. Cristescu care se refugiase cu Generalul Tobescu la Legatia Germană, pune pe Colonelul Proca Alex sa ma caute la telefon. Proca mi spune: dragi colegi, dl. Eugen Cristescu cu dl. ministru Killinger, sunt lângă mine si vreau sa te intrebe despre situatie. Ing. Cristescu precizeaza: domnule Colonel, stiti ca si dl. ministru Killinger nu stiu care mai este situatia. Sunt sansa de refuzarea ei? Din cele de mai sus, se poate constata ca Germanii au fost total surprinsi de aceasta lovitura de stat, datorita desinformării noastre. - Este adevarat ca marele merit este si al celor ce a procedat cu energie si rapid la efectuarea actului - data 23 August. -

Pentru a putea sa-mi indeplinesc aceasta misiune, Ing. Cristescu a condus el direct problema comunista si legionara cu Gr.

Petrovici, Ionescu Valeriu și Ionescu Victor.

Pentru a mi se comenta aici în interiorul serviciului și aici în afară - corespondența secției o scriam eu - desigur Eug. Cristescu conducea direct aceste probleme. Săi rare cunosc cum s-a lucrat în mișcarea de rezistență din Franța, Belgia și Olanda, înțeleg perfect cele de mai sus...

2. În luna Martie sau Aprilie (1942) am luat în subordine și teritoriul Basarabiei și al Transnistriei - numai din punct de vedere administrativ. Centrele și subcentrele S. I. I. luau din punct de vedere tehnic cu secțiile respective din S. I. I., iar eu mine din punct de vedere administrativ. Partea contrainformativă revenea secției mele. Cu această ocazie primesc o corespondență semnată de Col. Liriciu. Ion prin care se menționa că conform aprobării lui Ion I. Ionescu, toți partizanii prinși să fie împușcați. Imediat am întocmit un referat prin care am arătat că partizanii prinși trebuie tratați ca prizonieri de război, adică ei își apără propria lor țară. Astfel am obținut pe acest raport rezoluția „la dosar”.

- Un eveniment are loc în Canada. Se înființează „organizația națiunilor unite” și se întocmește șarta națiunilor unite. În ea se prevedea că „liga

națiunilor "dând faliment din lipsa unui
organ propriu de execuție, de aceea se 429
constituie această nouă organizație. Interesant
era că, națiunile intrunite luase hotărârea
ca să anuleze toate modificările de
teritorii provocate de hitleriaști și fasciști,
astfel ca la succedea războiului, toate
tările vor intra în frontierele din 1938.

Acest eveniment a fost comentat
și în cercurile noastre politice și la
palat, întărindu-se și mai mult convin-
gerea că se trebură dus războiu la
Est de Nistru.

Juliu Maniu de convingere cu Dion
Brătianu întocmește un nou memoriu
lui Ion Antonescu și îi sugerează ideea de
a scoate România din războiu.

- În interiorul țării se iveau greutăți
datorită prelungirii războiului peste pre-
vederi. Stanca de spirit - începe să se
manifeste nemulțumiri că germanii iau
prea multe alimente cu detrimentul po-
pulației. - În urma unui referat - prin care
arătau că corespunde realității cele de
acum sus, Ion Antonescu a hotărât: niciun
soldat german nu poate fiunit în
Germania la familia lui mai mult de
5 Kg. alimente lunar. - Să se facă control
la frontiere. Pentru armata germană se
va da prin grija Ministerului Aprovizionării

conform potelor stabilite prin convenție.

- Schimbarea ministrilor dela diferite departamente, era făcută în ideea de a găsi omul potrivit care să corespundă funcției și locului ocupat. Aceste schimbări au continuat tot timpul războiului, fără ^{a ajunge la} rezultatul dorit.

- În opinia publică se vorbea despre afacerile dela "Patronaj" și în special de Ioanina Veturia Goga. Mi s-a dat spre verificare informativă, dar cum nu puteam stabili nimic precis - am propus ca în "Patronajul" ca toate departamentele să fie verificat lunar de Înalta Curte de Conturi spre a se evita noi afaceri sau neglijențe. Ion Antonescu a aprobat și "Patronajul" a fost mai ferit de critici.

- Evenimentul important militar al acestui an a fost când în luna Oct. sau noiembrie s-a început bătălia dela Stalingrad. Germanii spuneau că din informațiile pe le au, Sovieticii nu dispun decât de 10-14 divizii în rezervă. (dela Stalingrad până în Caucaz). Erău siguri că vor ocupa Stalingradul și că vor putea zdrobi rezistența sovietică la Nord și Sud - în plus intercepta. Ză linia transiberiană. Se abia în cursul bătăliei și-au dat seama că rezistența sovietică este foarte puternică, iar rezervele mult mai mari decât s-au crezut. Erău neliniștiți că nu puteau obține noi

informații, deoarece toți agenții parasutați în dosul frontului, prevăzuți cu aparate radio-emisie, nici unul n-a putut comunica vreo informație. Pe germanii i-a surprins că sovieticii sunt buni și în ofensivă, reușind chiar să-i încercuiască ~~într-un~~ într-un clește din care n-au mai putut eși. - Von Paulus cu peste 300.000 de ostasi a trebuit să capituleze. Încercarea lui Von Manstein de a-l ajuta pe Von Paulus să iasă din încercuire, a eșuat și dară nu se retrăgea rapid cădea și el. -

Anul 1943. -

În Februarie - capitulează Von Paulus și odată cu aceasta toți miopii își dau seama că Germanii au pierdut definitiv războiul.

Palatul începe să se minte mai mult decât tot. Mihai prin Mocionu, Negel, Oănăceanu, Lăuntescu ia contactul cu partidele istorice și cele democratice, sugheband un plan de acțiune. - Iuliu Maniu sprijinit de Dion Brătianu trimite noi memorii lui Ion Antonescu prin care cere scoaterea României din război.

- Dinouis "Conferința de la Teheran" despre care nu s-a putut afla mare lucru. Un fapt a îngrijorat pe toți și anume - renunțarea anglo-americană de a debarca în Balcani. Este cunoscut de toți, din primul război mondial (1914-1918) importanța debarcării de la Salonic și luarea ofensivei de către generalul

Franse seperu spre Belgrad - Budapesta
a adus prabusirea europeii centrale și
deci terminarea războiului.

Pericula militare și politice, din țară
au comentat că reînviata anglo-ame-
ricană se datorate probabil faptului că
Uniunea Sovietică are forțe superioare și
că și-a luat ea angajamentul de a lichida
singură acest front. În consecință trată
această parte a europeii - va intra în zona
de influență sovietică. - La unuare a acestor
concluzii s-a produs o demoralizare, dar
totuși s-a mai născut speranța, că anglo-
americani au prea mari interese politice-
economice ^{la noi} și că reînviata ^{lor} este provizorie.

În Ungaria - se născă aceleași idei ca
și la noi pentru esirea din război - numai
că la ei a acționat chiar seful statului
amiralul Horty. Germanii au lichidat această
încercare - internându-l pe Horty în lagăr -
și aduce la guvern pe Salasy, seful
partidului de dreapta „crucile cu răgeti”.

La noi - direct se dă de Seă Autoritară
delegare S.S.T. și de a lua legături cu
serviciile de informații anglo-americane și
a face primele tătorări pentru esirea din
război. - S-a încercat la Ankara.

Îstanbul, Berna, Lisabona și Stockholm.

La Ankara - era ministrul prețianu care
nu era prea ~~simpatic~~ cu Seă Autoritară din
invidie și apoi spera ea prin liberali să

obțină postul de ministru de externe.

La Istanbul - consulul Lucasievici, cătănu-
dar s-a prins o bună legătură prin frate
Gibson. La Lisabona - ministrul Cădere -
iar la Stockholm colonelul Simulescu Radu,
care a reușit să intre în legătură cu doamna
Koloutay (1944). - Ică Antonescu face gresala

de a trimite la Berna, pe un fost coleg al său
Bălan. Acesta neavând calitățile necesare se
descoperă și germanii cer luarea de măsuri
imEDIATE. - Pe Ion și Ică Antonescu îi pelin-
tea acțiunea palatului și dau ordin lui Eug.
Cristescu de a urmări mai atent palatul.

La rândul său, Eug. Cristescu îi dă mie ordin
de executare. Conform educației și mentalității
din acea vreme, am făcut un referat, prin
care am arătat că nu pot urmări pe acel
cărnă i-am jurat credință, care este coman-
dantul meu suprem și ca ofiter, - iar Eug.
Cristescu l-a prezentat lui Ion Antonescu, pe
care s-a pus rezoluția „ofiterul are dreptate”.

Eug. Cristescu i-a măsuri ca totuși suprave-
gherea palatului să se facă, luându-și ca
ajutor pe Paul Sobrescu, plătindu-l lunar
entre 10-20.000 lei. Cum rezultatul acestor
supravegheri ajungeau și la mine, am fost
în măsură să pun în unele contacte ale
celor din palat cu cei din afară și în special
cu cursul anului 1944.

Cu ocazia vizitei făcute de Mihai
în Bucovina, pentru ajutorarea „hutulilor”

agentii S.S. J^{lui} iau făcut paza pe tot timpul
călătoriei. Au omis la perioada anului
1942, întocmirea primei legi și regulament de
funcționarea S.S. J^{lui}. Până în acest an,
au fost doar niste instrucțiuni de funcționare
date de Marele Stat Major. Organizarea
S.S. J. era corespunzătoare Secției II, deci
pe Birouri. Din 1942, nume și funcții acestor
birouri erau totuși lt.-colonei și colonei,
din regulă au schimbat denumirea
din Birouri în Secții. - În această lege de
organizare nu s-a prevăzut că Secția de Secții
ocupa post de răspundere, și primul, Secful
S.S. J^{lui}.

- La revin la perioada anului 1943.

În Transnistria, organele jandarmeriei des-
coperă chestiunea O.B.C. M^{lui} - adică chești-
unea din catacombele dela Odesa. Eug.
Cristescu dă ordin să dau o radiogramă
lt. colonel Perju L. seful Centrului S.S. J. din Odesa,
ca să-l fie la curent cu descoperirile de
acolo și cu mersul executărilor, pentru că făcând
parte din consiliul de ordine - trebuia să știe
despre ce este vorba la Odesa. - Văzând
că Perju își aroga anumite merite, desi nu
le fusese niciodată, rog pe Eug. Cristescu
să approve ca lt. colonel Perju să facă un
istoric al întregii chestiuni. Această lucrare
se găsește la Securitate și se poate constata
că n'au nimeni amestec în această che-
stiune. Mai dispun de un martor necondiționat
și anume pe Colonelel Popovici Iulian, fostul
Prefect al Poliției Odesa, care cunoaște

39
amănuntit această problemă. Eug. Cristescu
intr-adevăr s-a dus la Odessa cu Piki
Vasiliu - dar se au făcut acolo ni puse,
deci pe nedrept mi s-a pus în sarcină. 432

- În toamna anului 1943, Direcțiunea Gene-
rală a Poliției descoperă mara organiza-
ție de la Sibiu, cu caracter comunist - una
intelectuală la universitatea din Sibiu și
una punctorască. Exon de serviciu la
S.S.T. și primește o radiogramă de la Cornel
Pop, rezidentului S.S.T. de la Sibiu, în care
anunță că Chestura Sibiu a trecut la aresta-
ri, descoperind o mare organizație comunistă.

În radiogramele din seara zilei și a zilei
următoare, Cornel Pop anunță într-adevăr
are și el o participare la această descove-
rire. Conform ordinului lui Eug. Cristescu,
i-au cerut lui Cornel Pop să precizeze
în ce constă descoperirea sa, dar n-a
putut. A doua zi Eug. Cristescu primește
vizita Directorului Gh. Răzescu din direcția
generală a poliției, prin care află că desco-
perirea este numai a Poliției și că cei de la
Siguranță au fi dat ordin chesturilor din
Sibiu, Alba Iulia, Făgăraș, Sibiu și R-Vâlcea
să lucreze mai urgent pentru încheierea
bucărilor - cercetărilor. - Eug. Cristescu
moarte circa 4-500.000 lei pe care îi dă lui
Gh. Răzescu ca să-i distribuie celor ce au
un rol în această descoperire. Apoi mi se
adresează mie: dacă Cornel Pop descoperă
el această chestiune, o raporta la S.S.T. din
timp și cerea grupa noastră de magistrați
ca să conducă cercetările. Intr-adevăr,
Cornel Pop afirmă ulterior în raportul

său - se se afla la dosarul cauzei mele - că stă până târziu la usile celor ce anchetează și de aceea întârzie cu rapoartele sale, deci implicit recunoaște că primirea numai seace și se dădea prin bunăvoința celor dela politică...

Un singur amestec recunoscut că am și amuzant: Șeful secției de penzură a corespondenței externe Lt. Colonel Rădulescu I. zis Lita mă roagă să intervin pentru a-l scoate din cauză pe Beninc Mihail, subalternul său, și implicat în chestia dela Libin. Am vorbit personal cu Beninc Mihail, care era în P.N.T la scripa stângă și fără să-i pretind vreo informație sau altceva, am comunicat lui locuul Pop la Libin, că să fie scoși din cauză - Beninc Mihail - Zevedei și încă unul sau doi, al căror nume mi-am aduc aminte, ~~să fie scoși din cauză~~, comunicând președintelui Tribunalului militar, că sunt oameni nostri dela centru.

- Frontul de Est se clătina; datorită ofensivei armatelor sovietice. Germanii erau în derută, începuse retragerea, pretextând regrouparea forțelor în alte regiuni unde pregătesc noi bătălii. Începuse coloanele germane să treacă și prin Galați. Voind să facă o diversivă în opinia publică ea și la Iași (Iunie 1941) legatia germană, pe baza unei note dela Berlin, cere ca Galații să fie evacuat de aici, deoarece sunt informațiuni, că ei proiectează să atace coloanele germane ce trec prin acel oraș.

Ion Antonescu dă această notă spre verificare S. I. I^{lei}, care constată că nu corespunde adevărului. Legatia insistă și se face o nouă verificare, de astă dată în colaborare cu poliția. Rezultatul același negativ. După³³ circa 10 zile vine intervenție direct de la Berlin, prin care menționează că informația o deține de la un mare funcționar politienesc, deci ea corespunde adevărului și să se treacă de urgență la evacuarea orașului Galați de populația evreiască.

Eugen Cristescu îmi comunică mămura luată în consiliul de ordine, de a mă deplasa eu personal la Galați și constata adevărul. Se asemenea dacă pot identifica pe înaltul funcționar politienesc. Am plecat la Galați împreună cu colonelul magistrat Ionescu Radu, șeful secției juridice din S. I. I. și originar din Galați. Cred că era pe la sfârșitul lunii Septemvrie. La Galați am luat contact cu inspectorul de poliție Danilevici, cu chestorul Litalcea P., cu Gustatin, rezidentul S. I. I^{lei} din Galați și cu alte persoane, ajutat fiind și de colonelul Ionescu Radu. Am constatat că într-adevăr se dăduse o notă germanilor de evreii și comunistii suspecti din Galați, care conținea peste 200 de nume, dar evreii habar n-aveau de ceare li se puneau lor în parcină. Nu am putut identifica cine dăduse această notă. Conform înțelegerii avute cu Eug. Cristescu, s-a propus un număr de 12 sau 14 persoane pentru internare în lagăr pe timp de 3 luni, iar guvernul român să garanteze că nu se va întâmpla nimic la Galați. /

Eu greu a reamintat Berlinul la evacuarea orașului Galați, fiindcă dorea să efectueze un mare masacrul al evreilor și să crieze România o situație grea externă. În acest fel ne lădărucea orice tentativă de esire din război.

- Tot în trauma anului 1943 - mi-mi reamintesc precis data - trecând pe la marele stat major, am făcut o vizită și țigului meu colonel Enache Boreescu, șeful secției I^o, care era foarte ocupat cu creșterea de noi unități, destinate să ocupe Banatul jugoslav. După la pământ, cer sistarea lucrărilor. El a refuzat fără aprobarea generalului Plebs, șeful marșului stat major. M-am prezentat imediat acestuia, înii fusese comandantul meu de companie când ^{eram} la școala militară, și apoi profesor la Academia Militară - expunându-i pentru ce cer sistarea acestor lucrări, rugându-l să mă susțină și la Ion Antonescu. Reținut la serviciu, fac referatul prin care arăt substratul acestei generozități germane și este bine ca România să refuze această ofertă. Generalul Plebs, fost în armata noastră și trecut în armata germană, se găsea ca comandant militar al Banatului jugoslav, oferii și el guvernului român acest teritoriu. De fapt era o cursă germană pentru a ne pune în conflict cu jugoslavii și îngreuna situația externă. Ion și Lea Antonescu refuzati de referatul meu, reamintă definitiv la ocuparea Banatului jugoslav.

- Reamintându-l în țară pe Filderman, din Transnistria - președintele comunității evreiești din România - mi-a venit ideea

să se evanueze tuturor evreilor din
Transnistria în țară, sprizimind această re-
cere pe faptul că datorită ofensivei sovietice
Transnistria va deveni teatru de operații.

Pe baza referatului meu știu că s-a arădat
circa 10.000 de evrei în țară. Filderman
a venit și mi-a mulțumit personal pentru
binele făcut (martoră dna Huberstat).

- Tot în această traumă am prezentat
lui Eug. Cristescu ordinul meu de replicare
dat Centrului și subcentrului S.S.T. din
Transnistria și Basarabia, fapt ce l-a
surprins, cătu cât mai credea germanii
pot opri pe don sau Nipru ofensiva sovietică.
Mai târziu mi-a dat dreptate că am văzut
lucrurile clare.

- Pe front, luptele erau din ce în ce mai
grele din cauza partizanilor care deveniseră
foarte activi. Unii mari comandanți au
cerut aprobarea împuscării acestor parti-
zani fără a mai fi judecați de Tribunalele
militare. Salvorul nostru operativ care
știa că există o aprobare în acest sens, i mi
trimit aceste cereri ale marilor comandanți
pentru grabnică rezolvare. Era în Septembrie
1943 - la începutul lunii Octombrie o dau
la Secția juridică a S.S.T. și vorbesc cu Ionescu
Radu și o ție cât mai mult sub pretextul
unui studiu legal - fiindcă nu este cazul
totmai acum spre final să ne încercăm
cu crimele ce le-am face diferiți comandanți
pe front și în fine ne pregăteam pentru o
eseră din acțiune. În cursul lunii Iunie
1944 - secția juridică mi răspunde că mi s-

de competență pe să mă adresez la
direcția Justiției Militare din Ministerul Ap.
Naționale. În cursul aceluiași luni, am trimis
adresa la direcția arătată mai sus și am
luat ^{contact personal} cu generalul magistrat Stroie, ca să
o fie în evidență, dar fără răspuns până
la sfârșitul războiului. - Correspundența acea-
sta este la dosarul cauzei mele, dar ea
este în favoarea mea, fiindcă arată plan
amănunțit mele "sine die", când puteam
să pot ordonul inițial din 1942 primit de la
colonelul Lissivici și să-l repună în funcție,
cece eu n-am făcut. -

- Pe țărâna extern se discută planul
economic al lui Bedverige și care va fi
pus în practică după război. Știu că
apusezii aveau o părere: Războiul îl
facem repede - mai greu este de orga-
nizat pacea. Am procurat de urgență câteva
volume, am dat ni grupuri mele economice
să facă un mic studiu și le-am distribuit
- presid. consil. de ministri - minist. de externe -
- minist. economiei naționale - minist. de
finanțe și B. N. R. ^{lui} - pentru a studia la
rândul lor cum ne putem încadra în
sistemul economic propus - dacă va fi cazul
fiindcă noi nu știm care va fi finalul, dar
să fim pregătiți pentru orice eventualitate.
- Anul 1943 se încheie cu arestarea de
Petru Groza. Un demnitar dat germanilor arăta
că Petru Groza pregătise circa 2000 de
partizani în Hunedoara și va ataca polva-
rele germane, interceptând comunicațiile

depe valea Mureșului. Nota este dată
directiei generale a poliției, care procedează
la arestarea și percheziția sa... Într-un
timp intervine: Oua Veturia Goga, Pamfil
Riporanu, Felice Maniu, generalul Papescu
știu ministru de interne - pentru ca Ion
Antonescu să dea ordin de eliberare. Acesta
ordonă să fie luat la I. I. I. și să verifice tot
ceare și se pune în sarcina lui Petru Groza.

A venit la noi la malmezon în cursul lunii
decembrie 1943. Am fost dusărcinat cu facerea
acestei verificări. Cum îl cunoșteam pe Dr. Petru
Groza i-am făcut referat favorabil, susți-
nând că nu putea conduce o masă de
2000 (două mii) oameni, care trebuiau
echipați, înarmati și hrăniți zilnic. În plus
întrebuințarea lor tactică nu suna ca un
specialist - așa că opiniez pentru eliberarea
sa. La germanii să nu fie impacientati de
activitatea omului Petru Groza, ne luăm
noi I. I. I. obligația de a-l supraveghea
permanent. Ion Antonescu a pus rezoluția
pe referatul meu „să fie eliberat”
astfel că după aproape o lună de zile
omul Petru Groza părăsește liber malmezonul.
Pamfil Riporanu îl aștepta cu mașina pentru
a-l duce direct la seva. - Cum a fost tratat
în timpul detenției la malmezon, a arătat
chiar domnia sa în lucrarea „În umbra celu-
lei”. - Tot în cursul anului 1943. Un demnitar
ajunge la Ion Antonescu, în care se spe-
cifica că generali: Niculescu & (salat), Negu-

gulescu (comandantul Corpului de Grăniceri) și
Trimeu Stancu (comandantul diviziei de la
Odessa) complotează contra sa, probabil pentru
înlocuirea sa de la conducere. Eug. Cristescu
dă nota spre verificare lui Gr. Petrovici, care
pe baza unei confirmări date de un ofiter din
grăniceri, o prezintă sa adevărată. Eug.
Cristescu din prudență mă întrebă dacă
poate fi posibil acest lucru. I-am răspuns:
lumoș pe toți acești ofiteri și nu-i cred capa-
bili de o asemenea acțiune. L-am rugat să
mă dea mie spre verificare. Cei trei generali
se întâlneau și discuteau situația frontului, de-
oarece germanii numai erau capabili să aprea-
să ofensivele sovietice. Le va face dovadă ?
Probabil că conducerea statului va găsi soluția
cea mai bună - deci nici vorbă de complot.

Totuși Im. Antonescu a mutat pe generalul
Niculescu de la palat la comanda corpului
5 armat, iar ceilalți doi au rămas la co-
măndele respective. După verificarea lui Gr. Petro-
vici, trebuia ca toți 3 generali să fie noși din
armată și judecați.

- Un mare penalist, din acea vreme, V.V.
Stancu este arestat de prefectura poliției capitalei
pentru activitate de stînga. Am primit aproba-
rea lui Eug. Cristescu să-l scot de la prefectura
pol. capitalei și să-l pun în libertate pe V.V. Stancu
deoarece garantez personal de el. Approbarea
luată, numai după 2 zile, a fost pus în libertate.

- Germanii prin Killinger cereau lui
Im. Antonescu închiderea tuturor elemente-

lor de stînga și internarea în lagăre. Acestea se sînt contra războiului. De altfel germanii mai încearcă să-i dăm loc pe toți cei menționați mai sus, fiindcă au construit lagăre speciale pentru cei din Franța, Belgia, Olanda, Austria și chiar Ungaria. - Totuși n-au reușit, motivînd că el stăpînește situația. În consiliul de ordine se hotărăse să se instituie următoarele măsuri:

- eliberarea celui în cauză, la Secția juridică a P. I. I. de la malmezon, unde primă o declarație că duceapă pe timpul războiului orice acțiune politică;
- domiciliu obligator - pe 3 sau 6 luni chiar la domiciliul celui în cauză;
- internarea în lagăr pe 3 sau 6 luni;
- și internarea pe tot timpul războiului a comunistilor activiști.

Germanii și-au îndreptat privirea și asupra dlui profesor Mihail Ralea și a lui Mihail Ghelmegeanu. Se abia s-a putut obține o detenție limitată în lagăr a dlui Mihail Ralea, iar dl. Mihail Ghelmegeanu un domiciliu obligator (București la locuința sa) tot un timp limitat. Avocatul Beghescu Florin s-a interesat tot timpul de soarta celor doi menționați mai sus și a cerut eliberarea lor, susținându-l și eu în același sens.

Germanii au schifărit și o răpire a lui Iuliu Mănuș. I-au să această mîstare permanentă a Războiului din război.

Iuliu Hanin plecase din Linaia, urmat la
circa 100 m de masina S.S.I^{le}, care-i făcea
paza, dar și supravegherea lui. Agentii observă
că o masină germană cu număr de Sibiu
se intercalează între ei și se ține continuă
după masina lui Iuliu Hanin. La o oprire în
Câmpina, agentii raportează telefonic refului
lor Ionescu Victor despre această suspectă
masină germană. Comunicându-mi-se această
situație, am dat ordin lui Ionescu Victor
să se iasă în întâmpinarea cu masina,
dinainte de Băncuța și să acționeze în
raport de situație. În apropierea de
Băncuța masina germană barează
masina lui Iuliu Hanin și îl sunează
să se urce în masina germană. Cele 2
masini ale S.S.I^{le} cu Ionescu Victor se
opresc și sunează pe germanii să-și vadă
de treabă. Germanii recunoscând pe
S.S.I^{le} au cerut scuze, făcând o confuzie.

Drept mulțumire, Iuliu Hanin mi-a
cerut la 24 Aug. 1944 ca agentii să rămână
în continuare de serviciu la el.

- Colonelul german Schindler, fiind
mutat dela Paris la Odessa, a trecut pe la biroul
meu spre a cere relații de serviciu. În cele
2 sau 3 zile cât a stat în București, m-am în-
prietenit cu el și am aflat că fusese mutat
dela Paris la Odessa, ea fiind anti-hitlerist.
După ce mi-a descris situația din Germania
mi-a cerut părerea dacă poate rămâne

în țară după război. I-am promis eu condiția ca să lucreze pentru mine, seare a și acceptat. Am raportat imediat, cum văd germanii situația din propria lor țară și a războiului.

Stentatul din germania, contra lui Hitler, n-a constituit nicio surpriză, fiindcă era explicabilă reacțiunea poporului german contra aceluia ce-l ducea la dezastru. Reacțiunea hitleristă a fost violentă, fiindcă și chiar mareșalul Rommel și se sinucida. Aceste frământări din germania, ne-a permis și avem o atitudine mai fermă, iar palatul și toate partidele să se ocupe mai intens de esirea noastră din război.

În anul 1944 trebuia să ne adunăm slavi parca. În luna Ianuarie sau Februarie 1944 am avut gata o mare lucrare documentară și summe: "Infiltrația germană în economia românească". - Durarea a durat circa 2-3 luni și m-a costat peste 500.000 lei. Ion Antonescu a fost surprins de pericolul german și spunea că va lua măsuri.

În cursul lunii Martie (1944) am prezentat lui Eug. Cristescu și-i prezintă lui Ion Antonescu situația politică și militară, și că este timpul cel mai favorabil pentru esirea noastră din război. Eug. Cristescu neavând curaj, mi-a cerut să-l însoțesc la Ion Antonescu pentru a expune situația militară și concluzia necesară. Am fost amândoi - și Ion Antonescu după

- 50 -
se ne-a ascultat, s-a infuriat și a început
să strige: o să mă duceți și am să fac. Băga-
ți-vă mințile în cap - numai eu dispun.
După cât îmi aduc aminte, am reușit să fim
trimiși pe front, la care Ion Antonescu a răspuns
„Băgați mințile în cap și stai unde te-am
pus”. ~~La~~ Cristescu poate confirma cele
de mai sus. - Ion Antonescu parea bolnav
și obosit. Deci se lucrau mai aproape de
el, erau îngrijorați că tocmai în aceste
timpuri el este bolnav.

Conform avertimentelor date de Radio
Londra la 4 Aprilie a început bombardamen-
tele aeriene de o amploare nevăzută până
atunci în țara noastră. Din prima și locuința
mea a fost pusă la pământ și eu multă grea-
tate am obținut cele 2 camere din Str. Lobă-
rescu. Chiar dela 4 Aprilie - toate departa-
mentele și instituțiile de stat din orașe
bombardate se dispersau. S. S. I. trece
la Jita și Măgurele, numai eu sunt destinat
de a rămâne permanent în București.

- Ofiterii dela marele stat major își manifesta
dorința de a-mi confia un secret. Colonelul
Louisel Pantelimon, Navroescu și alții îmi erau pe
cuvânt de onoare discretie și ajutor. Ei re-
găseră în legătură cu palatul și pregătirea
efectivelor pentru a face chiar cu forța eșecul
din război. Le-am promis că voi acoperi
totalul activitatea palatului și a lor, deoarece
am suferat în Martie a.c. să-l coving pe Ion
/.

Autoreu de necesitatea acestei operațiuni
mă a gosit. Am acoperit această acțiune
și față de Ion Autoreu cât și față de germanii.
Se asmena străduintele tuturor partidelor
politice. Iuliu Maniu și Dinu Brătianu
se întâlneau cu partizanii mei pe la Brașov,
Sinaia, București, Flăriea, Boliu etc. și
de fiecare dată dădeam note inofensive,
astfel că nicio dată n-a trezit atenția lui
Ion Autoreu, sau a Germanilor. Palatul
prin General Sămăcescu și Moroz - a luat contact
cu Ing. Ceausu (recte d-l Emil Boduăras),
aducându-l chiar în palat. Germanii s-au
interesat de Ing. Ceausu, iar întotdeauna
le spuneam că este sub stricta mea supra-
veghere. El are domiciliul obligator la Brașov
și toate primăriile lui sunt umplute de
noi. Germanii mei trebuie să aibă nimeni nădă-
ră de surprindere. Al Ing. Ceausu poate spune
dacă a avut ^{totuși} ceva de suferit de pe urma
mea.

- În cursul lunii Mai - sunt întrebat de dom.
Brătianu, din societatea de telefoane, dacă
vreau să iau contact cu un personaj din
"Intelligence Service" - căci acesta insistă să
vorbească. Al doilea - să-mi dau cuvântul că
nu-l voi aresta. După ce am acceptat, mi-a
fost prezentat a doua zi, într-un birou al
soc. de telefoane, d-l George Dorand. Acesta
m-a format în numele Angliei, - căci știe că
eu sunt refuz rezistenței oficiale contra
germanilor - să procedez de urgență la

eliberarea grupului de spioni din frunte cu
Profesorul Eck - prinsii în regiunea Colobesti
(Putna) de către elementele M. S. M. în cola-
borare cu germanii; dinaintea ca acestia să
le facă vreun rău. ~~Am~~ am avut timp
de 48 ore. Am raportat lui Eug. Cristescu
și Ion Antonescu - care mi-au ^{dat} delegare
de a proceda rapid. Într-adevăr, conform
convenției pe o aveam cu germanii că spionii
prinși pe teritoriul României revin de drept
I. I. I. I. - acestia mi-au predat întregul
grup, pe care l-am cazat la închisoarea
malmezor. Profesorul Eck era profesor
de bizantologie la universitatea din București
și era refugiu I. I. pentru România și Europa
Centrală. Avea ca secretară pe Margherit
Haller și știnea să lucreze în folosul frontului
de Est.

Am vrut la conversația avută cu George
Dorand următoarele: Anglia va pune
să proceda de urgență la eliberarea din
mâinile germane a grupului de spioni din
frunte cu Prof. Eck și va face răspunzător de
viața ^{lor} în caz de salvare, Anglia își dă
cuvântul de a ajuta România din situație
care se găsește. Am impresia că am redat mai
exact acest pasaj din declarația dată în
Febr. 1962 (Gherla). După 36 ore, reîntâlnindu-
mă cu George Dorand, acesta mi-a punctat
uit și mi-a accentuat că cuvântul Angliei
se va respecta. -

- La începutul lui Iunie, am avut ordin dela
tug. Cristescu de a conduce pe Prof. Eck la
domiciliul d-lui Ică Gutocescu din strada Ba-
listeri. Nu știu ce au discutat, fiindcă am fost
lăsat cu anticamera, dar mi-am dat seama
că era în legătură cu plecarea lui Barbu
Stirbey la Cairo... Acesta din urmă, dus
de fika sa și de Visoianu a plecat la Cairo,
Iukara. Barbu Stirbey a rămas f. surprins
când la aeroportul din Cairo este întâmpinat
de un colonel englez, care din cea mai autentică
limbă românească, îi urează bun venit. Era
Mastersohn, directorul general al rafinării „Unirea
Ploesti” și căsăteau de onoare al aceluia oraș.

Ei au fost îndrumați la Iukara pentru
a lua contact cu ambasadorul sovietic, căci
acumintitul trebuia să checeat la Moscova.

- În luna Iunie sunt lausați în județul
Măreș, trei parasulisti englezi: Cesterleim,
Porten și Mediciu, care aveau misiunea
de a lua contact cu palatul și cu partidele
interice. Ei fiind prinși de jandarmii, au
fost cazați într-un apartament dela inspu-
ratul general al jandarmierii și li s-a dat
misiunea de a se deplina cu misiunea dar ^{posibilitatea} ~~sub~~ contro-
lul lui Piki Tarlin și al lui Eug. Cristescu.

În țară se desfășoară o vie activitate
politică. Peste tot au loc conciliabule politice
și se fac pregătiri pentru esire din război.
Germanii cu aceeași atenție urmăreau
situația internă a noastră, dar se mulțumeau
cu ceea ce dădeam noi - care făceam cu
adevărat oprit de desinformare.

Activitatea politică se desfășura pe 4 linii și anume:

- prima - linia palatului cea mai activă.
Mihai se consulta cu: Lăuătescu, Lavel Rădulescu
Negel, genl Niculescu P., Mocionu, Dămăceanu,
genl Ionescu Emilian, cu cei Colea marele
Stat major - raportat cu Iuliu Hanu și mai
ales cu Dion Brătianu

- cu Teo Antonescu care
joca pe 2 tablouri, pregătindu-se să este
un nou Kethernich

- și cu fine cu Iul. Ceausa
care-l aducea au palat, Lăuătescu, Ionescu
Emilian etc..

- a doua linie era a partidelor istorice
cu Iuliu Hanu și Dion Brătianu, care se
complicau mai mult în redactare de me-
morii și în pertractări. Iuliu Hanu în
legăturile cu exteriorul se folosea de
exfrud I. I. Iliu. El luase contact cu Lucretiu
Pătrășcanu, care avea domiciliu la Voiana - Iașiului
și stabilește un mod de colaborare la
guvern, după esirea noastră din războiu.

Tot Iuliu Hanu, mai primise de la Gafencu,
o stenogramă a lui Beres - Stalin, prin
care acesta din urmă asigura pe Iuliu Hanu
că nu se va amesteca în treburile interne
ale României, dacă este din război imediat.

Se mai spunea că în enciclopedia sovietică,
P.N.T. era menționat ca un partid democratic,
iar Iuliu Hanu spera să joace un rol prim
în conjectura internă.

- a treia linie era cea oficială conlucă de Ion și Ică Antonescu, dar care era cea mai timidă, probabil din cauza obligațiilor ce le aveau față de germani. -
Totuși datorită unei combinații a lui Pîki Vasilin și Eug. Cristescu, este adus Lucretiu Patrășcanu de la Poiana - Tapului la București și instalat în Str. Armeană și la avocatul Torossian. Scopul aducerii lui Lucretiu Patrășcanu era de a avea convorbiri cu Ion și Ică Antonescu în vederea încheierii armistițiului și ~~plăcării~~ a unui pact politic. La și partidele istorice, Pîki Vasilin și Eug. Cristescu au socotit ca cel mai autentic reprezentant al partidului comunist pe Lucretiu Patrășcanu, care prin originea și educația sa era mai apropiat de concepția burgheză. Ce s-a stabilit acolo, numai Eug. Cristescu poate da relații.

În această perioadă Lucretiu Patrășcanu a avut o serie de întrevederi cu partizanii săi, cu plus și cu d-l Eug. Ceaușu. Înămintele nu erau...

- cu fine - a patra linie - a partidului comunist român - a primei acțiuni se făcea simțită în toată țara. Numeroase acte de sabotaj pentru suplicarea războiului și propagandă intensivă în fabrici și uzine, și făcea să fie o forță de temut pentru partizanii războiului. - Lași la 24 August au apărut gărzile patriotice și forțele apărării patriotice în vederea consolidării actului de la 23 Aug.

de abia atunci si-au dat seama toti de
~~forta~~ fortă partidului cât și de pregăti-
rea tencuiii făcute în vederea acestui
distonie.

— La sfârșitul lunii Iulie începutul lui
August, din ordinul lui Piki Văntu și al lui
Eug. Cristescu s-au dat dispoziții colonelului
Leoveanu, comand. legărilor Tg. Jiu, ca să
creieze condițiile favorabile evadării
unui grup de 10-12 comunisti printre care:
Gh. Gheorghiu Dej, Neagu Andrei etc. Au
bănuit că Piki Văntu și Eug. Cristescu urmă-
reau un scop - dar nu l-au aflat. Germanii
s-au seșizat de această evadare și au
reut imediată arestare. Au reușit drumul
aparat de evadati prin Craiova la Văleea.

- d-l Gh. Gheorghiu Dej era la părintele Justi-
nian (Văleea) și totuși le-am dat germa-
nilor informații eronate.

- Iuliu Maniu cu Diu Brătianu socot
că este cazul de a trimite un emisar prin
linia frontului la Moscova și tratat cu numele
br. persoana aleasă era Generalul Hdea,
reușit sovieticilor, fiindcă făcuse parte din-
tr-o comisie oficială la Odesa, cu ocazia
predării bucurilor din Basarabia. Au fost
captati Generalii Racovita și Preșulescu Ilie
care permiteau această trecere prin secto-
rul lor. Fina destinați trecerii 9 sau 11
August. S-a reușit la această trecere
din cauza reluării ofensive sovietice
pe frontul nostru... %

- Ion Iutonescu primea stiri din pe la, ce
mai proaste depe front. Din interior presime
mare pentru esire din războiu. In aceasta
situație se hotărește la 19 sau 20 August să
plue pe front. De la S. I. I. primește doua
cote: - prima nesinceritatea germană față de
România. - Nu ne-a livrat materialul blindat

- nu ne-a dat armamentul promis
cu ocazia trimiterii de trupe la estul Sovietei.
Germanii duc ei mare lipsă, intrucat uzinele
lor din Germania sunt puse la pământ de
aviația anglo-americană și deci nu poate
fi vorba de ajutor pentru noi. etc. -

- a doua notă cu numerele tuturor tre-
murilor cu care s-au imbarcat toate blinda-
tele germane depe frontul român, îndreptân-
du-le spre Polonia, lăsând frontul nostru
complet lipsit de blindate.

Ion Iutonescu constată personal că situația
frontului este critică. Se duce la Ilânic Moldova
unde se găsea cartierul general german al
trupelor din Moldova. Generalul (numele
l-am menționat în declarația dată la Jherla
Febr. 1962). - Generalul german a căutat să-l
linistească pe Ion Iutonescu, promitând că
va lua contra ofensivă. Când Ion Iutonescu
a arătat că nu sunt sinceri, indicând numerele
trenurilor cu care au luat toate blindatele
din Moldova, generalul german a recunoscut
aceasta, motivând că se pregătește o mare
bătălie lângă Varșovia.

În seara de zi sau duminică de 22 August Ion Antonescu s-a întors la Iașov. Impresia celor ce l-au văzut după întoarcerea din Moldova, a fost că era deprimat. Eugen Cristescu vine în seara de 22 August de la Iașov la biroul meu și îmi comunică:

Mihail a invitat pentru mâine 23 August (duminică) la palat în audiență de lucru pe Ion și Ion Antonescu. Ceai este surprinzător este faptul că amândoi sunt chemați deodată. Summala Borcescu se informată și se impresie îi face această invitație de lucru. La răspunsul meu că este o zi hotărâtoare, Eug. Cristescu îmi spune: eu merg la Joita să mă pule, mâine duminică la ora 6 sunt la biroul duminical și te rog să mă pui la curent cu tot ce se va întâmpla în noaptea aceasta și eu se se proiectează mâine 23 August. -

Contrar obiceiului, Eug. Cristescu a fost exact la ora 6 duminică. L-am tratat cu o cafea și după ce l-am pus la curent, i-am spus: vă suși în mașină și vă duceti direct la Iașov. Veti raporta lui Ion Antonescu să accepte moartea țării noastre din războiu, altfel va fi demis de la putere. Bine, te rog dă-mi telefon la garaj pentru mașină.

Nu mai este nevoie, căci mașina este deja la ușă. Se cunoaște că ești militar și Eugen Cristescu pleacă înainte de a fi ora 7 duminică. În drum spre Iașov, Eug. Cristescu se opri la președinție - la Ovid Vlăduțu născut său și secretar general al președinției. -

Acesta, îl asigură pe Eugen Cristescu că
 Ion și Ică Sutușescu se vor opri la secretar-
 iatul prezidenției având unele lucrări de
 semnat. Intr-adevăr Ion și Ică Sutușescu
 s-au oprit la prezidenție - 'dar numai la
 parter - după care și-au continuat drumul
 la palat, astfel că 'Eug. Cristescu nu i-a mai
 văzut. Care era barometrul politic în acea
 dimineață? Iuliu Kaim și Dinu Brătianu
 susțineau că, Ion Sutușescu și Ică Sutușescu
 fiind un militar cu prestigiu, după
 care vor lua ei sarcina formării guvernului.

Mihail consiliat de Săbătescu
 Moșoiu și mai ales de Iug. Ceaușu, era mai
 categoric, Ion Sutușescu trebuia scos de la
 conducerea statului imediat. -

- Lezgul generalului Săbătescu și Vasile Răș-
 eanu întâmplat pe V. Prohovei - care elocvent
 invoca în fața lui Ion Sutușescu, precum și eli-
 berarea din lagăr de război a lui
 Ștefan Frola, critic teatral și a lui Alfredo
 Moreno - le-au relatat în declarația dată
 la Gherla din Februarie 1962.

- Din informații neverificate relatez ce s-a
 întâmplat la palat în ziua de 23. August. -

Mihail a spus lui Ion Sutușescu soarta
 țării din război. Acesta pe un ton un pic
 răsunător a spus că stie ce are de făcut și că
 îi mai trebuiesc circa 3 zile.. Se pregătea de
 plecare. La sugestia spontană a Iug. Ceaușu
 ce se afla camuflat acolo, că să fie arestați
 amândoi, deoarece ei, și alții, vor aresta

ei pe toți cei din palat. Mihail o scotește pe
bună și dă ordin de arestare. Generalul Ionescu
Emilianu pe la ora 10 dimineața. Autori trec
la executare, invitând pe Ion și Teo Iutovescu
să intre o cameră a palatului. A doua zi au
^{intre} fost duși spre păstrare, în aceeași stare
de arest, purtându-lui comunist, până la
clarificarea situației lor.

- Pe la ora 13 sau 14, a venit Eug. Cristescu
la serviciu, foarte deprimat, comunicându-mi:
"n-am vorbit cu Ion și Teo Iutovescu, fiindcă
în loc să mă duc la Iașgor am stat la
Ovid Măilescu, iar la palat amândoi au
fost arestați. Acum am venit să-mi dau
dimisia și să muresc pe Colonelul Simion Victor
Bulocuitorul meu". Am adunat câțiva funcți-
onari care din întâmplare se mai găseau
în local - în fata căroră - Eug. Cristescu a
declarat: „Suflet să-mi asum întreaga răs-
pundere fiindcă totul l-am făcut după propria
mea inițiativă sau după hotărârile consiliului
de ordine sau chiar după ordinele directe ale
lui Ion Iutovescu. Dumnezeu voastră nu ați fost
cu nimic amestecați în acțiunile mele,
iar eu unele sunt și chiar străini de reșea
întâmplat”. După aceasta a plecat fără să
spună unde.

Avocatul Beghescu Florin m-a vizitat,
comunicându-mi că vrea să se ducă la reșii
lui politici Mihail Ralea și Mihail Gheorghiu.
I-am răspuns că este liber - îl voi deconcentra
și își va putea relua ocupațiile sale per-
sonale. În prezent generalul Lănațescu se
străduiește să formeze guvernul. (ora 15-16).

Pela ora 17 sau 17³⁰ sunt invitat^{Telefonie 61} te Eug. Cristescu în cabinetul generalului Tobescu⁴³ dela inspectoratul general de jandarmi (Jos. Stefan cel Mare). - I-am găsit în plină discuție. Eug. Cristescu m-a întrebat, ce trebuie să facă. I-am răspuns că, după părerea mea este bine atât el cât și generalul Tobescu să se constituie ca prizonieri la palat, deoarece au fost chemați și ei la palat după arestarea celor 3. (Im și Ică Iuliu - Piki Vasiliu). De asemenea este căutat și fostul guvernator al Transilvaniei Alexeanu. Mi-am răspuns că vor mai consulta și pe alții după care vor hotărâ. Reîntors la serviciu - am început să acționez din proprie inițiativă, deoarece colonelul Lincol¹ vine după câteva zile în București, ca apoi să revină totuși la sfârșitul lunii. De altfel era total străin de problemele politice. - Pela ora 20 chem la telefon pe colonelul magistrat Ionescu Radu și îi cer să pun în libertate pe toți cei dela malinezon, mai ales că Rică Georgescu urmează să intre în guvern. Colonelul Ionescu Radu mi-a cerut ordin scris pentru eliberarea detinutilor, iar el va sta 8 sau 10 zile acasă sub pretext că este bolnav - dar în realitate să vadă cum se liniștesc lucrurile. - Am să trimec la mine pe maiorul magistrat Dumitriu prin care sunt rugat să-i dau scrisorile cu caracter politic. El urmează un post și l-a obținut prin Rică Georgescu - postul de director general al Poliției și Siguranței de stat. Aceasta era încutătatea veche, de căpătâială și de satisfacerea

intereselor personale, rareori ale partidului și niciodată intereselor poporului. -

M-am dus personal la malmezon - numai Rică Georgescu plecase. Am dat ordin de plecare pentru toți. Securității mi-au cerut să rămân peste noapte la malmezon, fiind în zădărnici și cum le este frică de germanii să ia măsuri de pază. Am dăruit paza și am pus mitraliera la poartă. Am lăsat ca chestiunea malmezoului să fie rezolvată urgent de colonelul magistrat Inesca Rada. - Redutors la serviciu (2030 ^{ora} sau 21) ^{gaură} am auzit la radio constituirea guvernului Lăcătescu. ~~M-am~~ Am plecat imediat la societatea de telefoane - spre a găsi personalul necesar care m-mi întrerupă legăturile telefonice ale armatei germane, Legății și a tuturor spionilor germani din București. - În fine după puțin timp am găsit pe Dan Brătianu, pe Rădulescu Octav precum și personalul necesar, după ce opunea Directorul general al societății de telefoane - inginerul Papadache - care susținea că fără ordinul regelui guvernului nu dă voie. Imediat am luat legătura cu Lăcătescu și aflând despre ce este vorba - a dat imediat aprobarea. Spunea, ~~și~~ bine că s-a gândit cineva și la această problemă atât de importantă. I-am raportat că mai am și alte măsuri pregătite, dar și le voi raporta mâine dimineață. În tot cursul nopții și a doua zi s-a lucrat după dosarul meu ce-l mare în care totul era specificat și prevăzut. -

44
Tot în acea seară am raportat lui Lăzărescu că am eliberat pe deținutii dela malmeșon și că este cazul să se lichideze lăgărele dela Jg Jiu, unde sunt închisi toți cei ce au fost contra războiului. Lăzărescu a aprobat și a rămas ca triceria celor din închisori să se hotărască în primul consiliu de miniștri.

Nu mai relatez cazul lui Eugen Cristescu și general Tobescu refugiați la legatia germană, care între ora 20³⁰ - 21 a pus pe sol. Proca Alex în via șchene la telefon, fiindcă am menționat-o la pagina 31 (din prezenta declarație).

- La 24 August Mihai trimite pe Leterlein cu avionul la Istanbul - probabil pentru informare și eventual sprijin din partea apusenilor.

- Tot în dimineața de 24 August (ora 7 - 7³⁰) am fost la marele stat major, care era instalat în noul palat al E. J. R. La subsol. M-am prezentat generalului Mardare, care ne lăsându-mă să-i raportez spuse: Bine că văd un ref. de instituire, tot sunt fugiti sau dispersati. Trebuie luate măsuri pentru păstrarea ordinii în stat și deci pentru consolidarea actului nostru istoric. I-am raportat că totul este studiat și pus la punct din punctul de vedere 1942, 1943 și 1944. Mi-a dat un ordin scris în care specifica:

Colonelul Borcescu R. Traian va lua sub ordinele sale direcțiunea generală a poliției, prefectura pol. capitalei, inspectoratul general al gendarmării și J. J. J., pentru a lua toate măsurile necesare de păstrarea ordinii în

64
stat. Generalul ^{Găutu} ~~sa~~ ^{instaurat} ordinea prin temă-
tura sa. (Fotocopia acestui ordin am lăsat-o
la S. I. I.). - La 26 sau 27. August ordinul mi-a
fost cerut înapoi de Generalul Mardare - care
stiau că terminaseră cu luarea măsurilor, în
plus au apărut Generalul Iutou la jandarmi
- fusese dispersat - iar Colonelul Cristea Nic.
fusese numit la Prefectura Pol. Capitalei.

Generalul Iutou fusese captat de palat
cu mult înainte de 23 August, fără ca Piki Văntu
sau generalul Tobescu să cunoască faptul. Iutou
punea la dispoziție toate forțele de jandarmi
și care erau cele mai numeroase în capitală,
într-o de teamă bombardarea ventelor și a pleării
lui Mihai, pleacă și el astfel că la 24, 25-26 Aug.
era dispersat sau în controlul dispozițiilor
exterioare se acopereau capitala. -

- Mihai cu mama sa Elena, domnișoara
Nely latergi și alte câteva persoane pleacă
la ferma colonelului Petrescu (imicuist) din
proletul Gorj, unde stă până pe la 20-25
Septembrie, de teamă unor turburări sau
reacțiuni germane în capitală. - Noțiuni
mănuiește de capitală pe lângă guvern (pe la
Bolintin sau subolul B.N.R.) - ca element
de legătură a lui Mihai.

În cursul acestei zile, am vizitat pe
domnii: Gh. Maurer, Iuliu Stănescu și Dinu Bră-
țianu, cu care ocazie le-am făcut cunoscut,
că S. I. I. nu va mai urma drumul trasat de
Mica Moruzoff sau Eug. Cristescu, el fiind
numai un organ de informare al diferitelor

probleme necesare conducerii de stat - în plus ca organ auxiliar al Mareșalului stat major. Dacă au nevoie de ceva informații în legătură cu conducerea statului, le vor cere prin primul - ministru, de care aparținem.

Reîntors la provincie, am primit pe delegații instituțiilor și nume: Comisarul Copotoin din partea direcției generale a poliției.

Comisarul Pallade dela prefectura pol. capitalei și pe Comisarul Penescu dela inspectoratul general al gendarmeriei, cărora le-am dat tabele nominale cu circa 2500 - 3000 de persoane, în toată țara, capabile să desfășure acțiuni de turburare a ordinii interne, sau de a provoca rezistențe cu ocazia suvenirului trupelor sovietice. - În decursul zilelor de 24 - 25 și 26 August - toate arestările au fost efectuate.

La 24 August, Lăzărescu cere generalului Eșcu Ghiorghiu un avion pentru ziua de 28 Aug, care să transporte pe Prof. Eck, pe secretara sa Margaretha Haller și un delegat al guvernului la Istanbul. Avionul se va reîntoarce cu delegatul guvernului, care era Dom Brătianu. Delegat al S.S.T. până la plecarea Prof. Eck era Av. Beghescu Florin. Profesorul înainte de plecare, a găsit de cuviință, deși n-am mai vorbit cu el din 25. Aug. - să dea lui Beghescu Florin - declarația prin care atestă că atât eu cât și Beghescu nu putem fi făcuți solidari cu acțiunile lui Eug. Cristescu, că unul ce cunoaște realitățile, declarația se găsește la dosarul mea.

ca piersă auzătoare - probabil că este dată
de un englez - însă știu precis că eu nu am
cerut-o. Nicio dată în viața mea n-am
cerut dovezi de bună purtare.

Lănătescu prin Prof. Eck, a cerut ca
aviația anglo-americană să intervină pentru
a distruge rezistența germană dela Băneasa.
Astfel la 29 August am avut ultimul bombar-
dament aerian anglo-american pe teritoriul
Sărei moarte..

- În zilele dela 24 - 28 August, guvernul
funcționa parțial fie în subsolul B.N.R.^{lui}
fie la Polițișul din Vale - iar unii miniștri
dispersați pe unde au putut, așa că la
28 sau 29 August se întrunește primul con-
siliu de miniștri. Tot în această zi am
predat generalului Molea - ministru de interne-
tate măsurile ce le-am luat în lipsa sa. Era
instalat în palatul Cantacuzino - de pe calea
Victoriei..

- În București sosise misiunile infor-
mative : american cu Stiweus
englez cu Porten, Gibson etc.

după care a venit și cel sovietic.

Misiunile americane și engleze spuneau :

- că au venit să vadă procesul de comunizare
din România;

- și că guvernul român să nu succeadă în faza
'intrigi între guvernele aliate, fiindcă ele
sunt solidare pentru distrugerea hitleris-
mului'.

- Comunicând cele de mai sus lui
Lănătescu, Iulian Neamău a răspuns :

„ aceasta mi constituie o notă oficială ” 416

- Tot spre sfârșitul acestei luni (August) sunt vizitat la birou de Mocionu, care avea o aprobare de la Racoviță să-i predau toate corespondența ce o avea S.S.I.^l despre palat, în plus tot ce avem în legătură cu esirea României din războiu. I-am cerut timp 2-3 zile fiindcă trebuie umblat în toată arhiva, în care ^{timp} am scos copii - și trimis pe Ionescu Balăceanu - secretarul palatului - de la ridicat. - Am fost vizitat a doua oară de Mocionu (6-7 Sept.) în care și-a manifestat dorința de a avea un serviciu de informații în pagă la palat și să-i recomand un funcționar bun din S.I.I. Apoi a reamintat la această idee, pentru a se cere din numele lui lui lista tuturor informatorilor interni și externi pe care îi are S.S.I.^l. - I-am răspuns: Legea de funcționare a S.S.I.^l nuă oprește de a executa o asemenea dorință. Vă rog vorbiți cu șeful serviciului Colonel Linciu el Victor, sau cu Racoviță H., sau cu Lăunătescu. Pe la 24 sau 25 Sept. sunt chemat la ministerul de externe - de Niculescu Buzoni. Scoto el găsește cu Mocionu - iar în auti-sauera Pogoneanu. Scopul chemării era de a le preda lista informatorilor externi. Le-am răspuns: domnul Mocionu știe că am mai spus odată - nu depinde de mine. Conform legii de funcționare a serviciului.

această listă o veți avea numai dela Șeful
serviciului sau prin Racovitz și Săuătescu.
Eu sunt un subaltern și nu am nicio legătură
cu lista secretă. Miculescu Buzesti nu a
scut atunci să-l aduc pe șeful serviciului
care era atunci colonelul Lissievici I.

Acuzăția pe care s-a adus că ea fi dat
listele de informatori lui Koriouy - nu poate
fi valabilă - fiindcă nu ~~am~~ ~~am~~ mai chema
din nou la Miculescu Buzesti - ministru de
externe - și iar fi dat el listele direct dacă
le avea. - sau acuzăție gratuită. -

- Să ne întoarcem la începutul lunii
Septembrie. - La 3 sau 5 Septembrie sunt plecat
de Săuătescu, care mi pune în vedere că
după cum eu colonelul Cristea Vic. prefectul
politice capitalei, trebuie să imediat să proce-
dăm la evacuarea legăției germană din
localul liceului „Mihai Viteazul”. - Să le punem
la dispoziție tot ce au nevoie și să-i asigurăm
că ne vor bucura de același privilegiu de
„exteriorialitate” și în noul local ce li
s-a afectat. După ce am luat toate măsurile
necesare acestei operațiuni, ne-am prezen-
tat la legăția germană. Colonelul Cristea Vic.
a expus scopul venirii noastre și a scut să
procedăm la executare. Killinger care
era acompănat de von Clodius, Stelzer, Neu-
bacher, Blücher și Graf Hansen, a scut
un supliment de garanții. Au fost satis-
făcuți cu toate cererile lor. //

S-a erit apoi în holul cel mare al legăției în Killinger a ~~spus~~ tuturor că trebuie să evacueze legăția. Fiecare poate lua ce vrea, căci au camioane și mașini la dispoziția lor. După aceea s-a dus spre capătul celălalt al holului și a tras un prim foc de revolver pe propria sa secretară, iar cu al 2 foc și-a curmat fiul vitei sale. Nu s-a putut interveni cu nimic, iar ministrul Clodius a spus: Killinger nu putea părăsi pământul patriei sale, întrucât ea și un comandant de vas nu-l mai părăsesc.

2 - la 4 Sept. vine la S.S.T. - generalul Liteanu - subsecretar de stat la interne - pentru instalarea ca șef al S.S.T. a directorului Georgescu (Becereu Florin). I-am raportat:
- instalarea nu poate fi valabilă fiindcă S.S.T. nu aparține de Ministerul de Interne și nu are aprobarea lui Lăuătescu sau Racoviță.
- al doilea, Georgescu a scris cartea „Cu ferul roșu” anticomunist și veți avea proteste din partea F.N.D. lui.

Liteanu și-a dat seama de situație și a plecat.

- La 6 sau 7 Septembrie - Racoviță mi-a comunicat hotărârea luată cu Lăuătescu - de a pleca la Paris cu scopul de a aduce în țară cât mai multe mijlocuri franco-anglo-americe, care să contrabalanseze efectele propagandei sovietice. La obiecțiunea mea că opurenții ne-au lăsat în zona de influență sovietică și deci nu vom avea nicio șansă,

Racoviță mi-a spus că se ~~duce~~ duce el la Paris. M-a rugat să-i scot autorizația respectivă de la franco-anglo-americani, deoarece merge să obțină pe baza „legei de supraviețuire și închiriere, echipament pentru diviziile în luptă în vest. Anglo-americanii au refuzat în cea de-a doua autorizație...

— Între 15-20 Septembrie sunt chemat de Sănătescu, pentru a lua contact cu partidul comunist spre a-mi permite să vizitez pe cei 4 arestați, dați în păstrarea lui. Scopul vizitei era de a constata, dacă sunt bine tratați și dacă au vreo cerere de făcut...

M-am prezentat domnului Gh. Maurer, care m-a pus în legătură cu domnul Emil Bodnăraș. Prin acesta, am putut vizita pe cei 4 arestați, care se găseau într-o vilă situată în cartierul Patra Duminică. — Am găsit la parter pe Ion Antonescu, Pîki Vasile și pe Gh. Alexescu, care erau rămasi surprinși de vizita mea. Au început să mă întrebe de noutățile din București, însă Ion Antonescu sugiind discuții la parter, m-a chemat sus la el, la etaj. M-a întrebat cum s-a constituit ^{la vremea} situația frontului, dacă este vreo defecțiune în țară și mi-a spus să comunic tuturor ofițerilor să fie unitari în conducerea statului și așa cum și-au făcut datoria pe frontul de Est, să facă și pe frontul de Vest. Mi-au spus că sunt bine tratați, însă simt lipsa presii și a radio-lui, după care am plecat.

Afară, am comunicat domnului Emil 448
Bodnăraș dorința celor arestați de a avea
presă și un aparat de radio. Domnia-sa
mi-a promis că le va da și m-a invitat să
vin a doua zi pentru verificare. Am refuzat,
motivând că nu este cazul, față de felul în
care sunt tratați arestații. -

- Pe la 13-15 Septembrie sunt chemat de
Racoviță, spunându-mi: Sănătescu, ca și o parte
din guvern, am dori să știm, dacă sunt sincere,
bunelo intenții manifestate de marii aliați față
de noi, din urma efortului pe-l facem în West.

Vei face deci urgent, un referat pentru scia-
rea unei echipe speciale de care ai nevoie,
fonduri, local, materiale etc, fiindcă guvernul
trebuie să știe cât se poate baza pe sinceritatea
noilor aliați. Mi-am dat seama, față de situația
militară și politică din care ne găsim, că ris-
căm să fim suspectat de spionaj. Am amânat
lucrarea. Între timp la 19 Sept. este schimbat dela
sefia serviciului colonelul Timinel Victor cu colo-
nelul Lissievici I. În această schimbare, deced
și eu din funcția de subdirector general al S.S.T.
în aceea de șef al secției de contrainforma-
ții. Pe la 24-25 Septembrie, Lissievici îmi cere
să urgentez lucrarea cerută de Racoviță. -
Lucrarea am predat-o între 10-15 Oct. - și
am arătat că nu se poate executa. Situația se
schimbă mereu și risăm să fim tratați drept
spionii. Racoviță găsim bună lucrarea și
aprobă. Persistând în refuzul de a executa
acest referat, Racoviță mă trimite ca șef
de stat major la divizia și inf. pe fr. de west,

dă ordin lui Linișvici I, ca eu să predau lucrările la colonelului Popovici Iuton.

Între 10-15 Noembrie, Linișvici este chemat de Dr. Petru Groza la prezidenția consiliului de miniștri, care îi spune: auzind că colonelul Borcean este disponibil, l-am cerut pentru mine la prezidenție. Te rog să mi-l trimiți de îndată ce termină predarea lucrărilor sale... Dr. Petru Groza mă ceruse lui Lăuătescu care pe lângă calitate de prim ministru era și ministru armatei (în al 2^{le} guvern). -, iar ca subsecretariatul armatei de useat era generalul Brătulescu Ilie. - Lăuătescu mă chemă și îmi pune în vedere noua schimbare. I-am raportat: din subdirector general al S.S.T. ajung doar la director; promovția mea următoare nu fie avansată și mie mi s-a anulat scutirea de stagiu. Lăuătescu mi-a răspuns să n-am grijă situația militară a țării este f. bună, iar scutirea de stagiu se consideră în continuare. Apoi ești singurul susținător al problemelor de stat și ești de ajutor la prezidenție...

La 20 sau 22 Noembrie primesc comunicare de la domnul Emil Boduăras că sunt pus la prezidenție. La 24 Noembrie m-am prezentat domnului Petru Groza - vice președinte al consil. de miniștri, unde sunt numit ca director de cabinet al domniei-sale. La 24, 25, 26 și 27 Noembrie (numai după amiezele) am terminat predarea la S.S.T. La 23 sau 24 Decembrie am mai fost la S.S.T. să-mi iau solda, cu care ocazie am cunoscut pe generalul Lăvoiu, șeful serviciului, prima și ultima dată, fiindcă n-am mai luat parte la activitatea S.S.T. și la niciun fel de consfătuire. Se poate verifica prin decla-

rațiile generalului Lăvoiu, Papovici Sutoru, Nicușor
Hăneniu etc. -

- manifestările grandioase și repetate ale
F.N. D^{nu} a derutat lumea politică. Ea vedea,
că odată instalată la putere vor putea să-și pla-
seze partizanii și să poată domni în toate re-
șoarele. - Deruta vestea și mai mult fiindcă eu
știam în ce măsură puterea sovietică sprijină F.N.
D^{nu}, ~~fiindcă~~ ^{și} eu voia să vină în conflict cu ea. -

În ajunul de 6 decembrie, Rădescu mă pre-
vine că voin trece la S.S.T. ca șef și-mi dă o listă
de cei care trebuiau epurați din serviciu: colonel
Christescu, Lissievici, Gh. Chiutescu, Becescu Florin,
Hora Butucescu, Chelbanu etc. - și să fac o nouă
organizare a serviciului. La 7 și la 8 decembrie,
tot Rădescu mi spune că-l avansează pe
col. Lăvoiu - din rezervă - fost la palat - la gra-
dul de general și-l va pune șef la S.S.T. -
Mă vei rămâne la Dr. Petru Gheza fără grijă
de avansare. Promotia mea trebuia avansată
la 1 oct. 1944, dusă din cauza evenimentelor
a fost avansată la 1 aprilie 1945. Interesant,
dl. ministru al Armatei general Vasile Răscanu,
care în 2 sau 3 rânduri l-am răpădolea
Ion Sutorescu, totuși el nu mă avansează și
mă scoate afară din armată.

În cauza evenimentelor politice și a înordi-
rei dintre partide, Rădescu și Lăvoiescu îmi
cer o lucrare urgentă, ~~pe~~ pe baza cunoștințelor
mele generale, ~~pe~~ care să organizez o
rezistență națională. Fiind apolitic le-am
explicat că nu se poate - eu plus că lucrarea
este f. greu și depășește posibilitățile mele.
Totuși am insistat, și atunci eu av. Marcel
Untermyann am dăruit o lucrare, care

care era imposibilă de pus în aplicare...
Le-am demonstrat din nou că sunt depășiți
de programul avansat al F.N.D. și că soluția
trebuie găsită în altă parte - să cadă la un
acord cu F.N.D.

- să-și modifice
programele după cele mai avansate.
- să stabilească cu
F.N.D. o platformă de guvernare
- să stabilească
legături cu puterea sovietică.

Rădescu și Simătescu mi-au spus: Nu sunva
te-a impresionat puterea sovietică?

Incorizibilul Rădescu credea că printr-o
atitudine energică și chiar agresivă va reuși.

Rezultatul s-a văzut.

- În tot acest timp la cabinetul lui
Petru Groza s-a lucrat: problema basara-
beană și problema germană, în care am
depus toată atenția. Dar Petru Groza mi-a
propus să mă înscriu în partidul domniei sale.
Amorteam personal pe Ștefan: Mihail Kalea, Ghe-
meșanu, Agiu, Leon Belea etc., primind un
program de organizare al partidului Fr. pluga-
tor. L-am rugat să intervină la ministerul
forțelor armatei pentru aprobare, deoarece noi
ofiterii nu aveam voie să ne înscriem în par-
tide politice - sub sancțiunea excluderii din
armată. După 6 Martie 1945 am fost acceptat
(26 Martie) - așa se explică de ce nu figurez în
niciun partid politic. În anii 1946 - 1948 inclu-
siv n-am activat politiceste - am votat doar ca
simplu alegător - lista guvernamentală.

În acești ani urma să mi-a preocupat păstrarea
existenței pentru mine, soția, și fiica pe urma
liceul de fete „Carmen Sylva”. Am lucrat ca

kumal în gara de Nord - pe la Obor, dar în
 timpul zilei, încercând să fac afaceri cu, săpun,
 grâmiuri, brânzeturi etc. pe Calea Victoriei, sau la
 o agentie de provision pe strada Doamnei, ~~cu~~
 ori Elena Louren. Între 20 Oct 1948 și 3 Martie
 1949 am suferit morocul ca administrator la
 o cămină, pita de moșie (66 Ha) a generalului Gh.
 Leacusecu. Între - adevăr moșia în trebuia luată
 de stat. Mizeria în plină strălucire. Grajdul ruinat
 - spart - o cămină în dărărmare - o murgă vacă pe
 da 2 kg. de lapte pe zi, nicio pasăre în curte sau
 altă vîetate decât 2 păsări zigărite. Era prototipul
 mizeriei moșilor burgheze, care le - a plăcut
 să le arunce, iar ei să irosească banii pe la
 Paris sau în jocuri de cărți. Azi mai posed
 o chitanță semnată de Generalul Leacusecu
 prin care mi - datorca ¹⁹⁴⁹ suma de 30 sau 32.000
 lei, banii mei personali, care i - am băgat peste
 sumele date de general în scopul de a repara
 grajdul, constitui un inventar vin (vacă, porci și
 păsări). face culturi etc. - la 3 Martie 1949 - a
 venit susă exproprierea totală și am lichidat și
 acest capitol. la 26 Mai ¹⁹⁴⁹ am fost arestat a doua
 oară, găsindu - mă și azi în continuare de
 pedeapsă. În Iunie 1961 - la închisoarea Gherla
 - făcându - se verificarea dosarelor - mi s - a comu -
 nicat în fata celulei mele, că deși vietas am
 o purtare, "Frarte bună", scade din da' să înțeleg
 că este spre binele meu - dar mi - l vîd. -
 Întotdeauna am păstrat și mă încadrează disci -
 plinei suferințelor prin care am trecut, neavînd
 conflicte nici în administrația și nici în poezie.
 Am rămas doar când auzeam pe câte oarecui
 coleg izolat să s - ar răzbiună pe toți care l - au
 nemorocit. I - am suferințat și le - am spus:

- cine nu este pregătit pentru noua viață socială, nu are să va mai eși din închisoare.

- Cine crede că vremurile vechi vor reînvia se înșală profund, lumea merge înainte, nu înapoi. Deci vremurile lui Carol II și al legionarilor nu vor mai reînvia. Totul se va rezolva numai prin "Justiție". Dacă ar mai fi pus pe la 23 Aug. să stăpânească situația, voi fi foarte dur, fiindcă trebuiesc evitate vărsările de sânge. - Nimeni nu își va mai putea face singuri dreptate, deci să se termine cu aceste aiurări, fiindcă se repercutază asupra tuturor în rău.

Toți colegii se asociau la părerea mea și ei așteaptă cu încredere ca regimul nou socialist să dea un decret de largă amnistie.

- La reîntoarcerea la inconfundabilul Rădescu care precedea să printr-o atitudine energică și chiar agresivă va reuși să intimideze forțele F.N.ului. Într-o după amiază mă vizitează la prezidenție, Paul Dobrescu - secretar general la prefectura poliției capitalei și omul de casă al lui Rădescu comunicându-mi: mâine dimineață Rădescu va ține un discurs tare la Sala sau Oro - la adresa F.N.ului. El este susținut de anglo-americiani și S.S. și are informații că intră ^{măine} în portul Constanța câteva vase anglo-americeane. I-am răspuns:

"I. I. I. a succedut să inventeze informațiile, iar pe discursul tare își grabete plecarea de la guvern."

Am raportat și omului Petru Groza

despre cele ce se proiecta a doua zi, spunându-mi
- capitolul Rădescu se va termina, va veni F.N. Dul
la guvern.

La marea manifestatie a F.N. Dul se a
avut loc la 4 martie 1945 - in dupa amiaza
zilei o parte din manifestanti au intrat in palat.

Palatul s-a alarmat si generalul Ionescu Eui-
lian ma cheama la telefon, cerându-mi sa eva-
uez palatul de manifestanti, deoarece a facut
o impresie foarte rea asupra lui Iulian.

Cu aprobarea lui Petru Groza, am luat cu mine
pe colonelul magistrat Tărbăncău si m-am
dus imediat la palat. Am pe piatra pe care
ea grilajul de fer, am reusit sa fin ascultat
de manifestanti, comunicându-le: "Sunt trimis
de d. Petru Groza sa evacuat palatul si sa
va raspanditi in liniste, deoarece noul guvern
il veti forma dumneavoastra F.N. Dul!"

Manifestantii au ovationat si disciplinati au
parasit palatul si piata palatului. Meritul
de drept mi-mi revine mie, si d. Petru Groza.

- A doua zi la 5 martie 1945 - imi comunica
telefonic: d. l. d. Petru Groza este invitat de
Mihai in audienta la ora 18 si te rog vino si
dumneata.

La coborârea din masina, ne-am
sustinut acolo la palat - cu Iulian Ionescu - Dima
Brătianu si altii, ce fusera in audienta comu-
na la Iulian. In trecere mi-au spus: reful
dumitale va face guvernul. d. Petru Groza
treceuse dinainte fara a vorbi cu ei.

Generalul Ionescu Euilian ne-a sustinut si
dupa se introduce pe d. Petru Groza in cabinetul

de lucru, pe mine mă reține în anticameră,
iar el dispăru. După un minut își face apă-
riția Mihai, care mă întreabă: cine este acest
dr. Petru Groza și dacă ar corespunde minimeii
se îi s-ar da. I-am dat relații favorabile,
iar din punct de vedere politic este singurul
care poate stăpâni situația având ascutimen-
tul și concursul neprecupțit al F.N. Dulău.
Mihai s-a reîntors pe unde a venit, ducându-
se în cabinetul de lucru. După câteva minute
dr. Petru Groza a esit și el la radio. Fusesse înșă-
rnat cu formarea guvernului. În această ocazie,
iar promisiunii cu voie și avansat la gradul
de general și că îmi va da orice post dorec.

- În ideea că am răspuns în totul la
întrebarea domniei-vă, care împreună
cu cele menționate în declarația dată la
gherla în Februarie 1962, constituie ^{tot} toate
amuse, rog să binevoiți a-mi aproba
sau expun în situația mea:

- Am fost gresit încadrat la aliniatul
I, deoarece postul ocupat de mine în timpul
războiului, mi era prevăzut în „Legea de
organizare și funcționare a serviciului” din 1942
ca un post de răspundere. Postul meu era
similar celui al Bir. 2 din S. II. a marelui stat
major. - Numai postul de șef al S. I. ^{șef} era
un post de răspundere în fața celui al statului,
a celui al marelui stat major.

- Faptele imputate nu corespund
realității, după cum se constată din activi-
tatea mea expusă în prezenta declarație.

452
Scriu pe unose metodele întrebuințate
de mișcarea de rezistență din Franța,
Belgia și Olanda, culeg perfect situația
mea.

- Nu se constată niciun caz depistat de
mine, cercetat și trimis în judecată. Niciun
magistrat din S.I.J., de care ar fi trebuit să
ma poveresc de ei în asemenea situații, nu
au declarat că ar fi primit un asemenea
ordin de la mine. Actiunile lui Eugen Pristeku,
Gr. Petrovici și Imescu Valeriu - nu se pot res-
frânge asupra mea. Nu pot fi făcut răspunzător
de faptele unor oameni, care au lucrat inde-
pendent. -

Fată de cele de mai sus, vă rog să
binevoiți a ~~afirma~~ ^{afirma} dacă nu este
cazul să-mi revizuiți și situația
mea.

Drept care dau prezenta declarație
semnând-o cu mână proprie.

Borcescu Q. Traian

Inchisoarea Malmesbury

9 Aprilie 1962 ... -

Prima arestare: 26 Martie - 23 Decembrie 1945
A doua arestare: dela 26 Mai 1949 - - - - -

Declarație.

Subsemnatul Borceanu C. Traian
născut în anul 1899 luna Noemb., ziua
22, fiul lui Constantin și al Sultanei
ambii decedați, cu ultimul domiciliu
în București, Strada Lovăneșcu Nr. 22,
întrebat fiind asupra

„Evoluției politice a României
între 1941 și 1944 inclusiv - Influențele
străine datorită războiului și a
intereselor economice - serviciile lor
de informații și cercurile diplomatice -
românii noștri politici - acțiuni și reacțiuni
precum și conduită mea -

declar următoarele:

- Datorită faptului că mă găseam
la M. Stat. Major, am putut urmări
tangential evenimentele politice până
în 1941, apoi interesat prin funcția
avută în S. S. T. și a misiunii pe înțelen-
sem să o duc la bun sfârșit. Am
mai expus aceste fapte în declarațiile
date în decursul vremii la Securitate,

dar euolo s-a prezut pã vreau sã fug de obiectul cercetãrilor si pã sunt nesincer, seau mi-a adus multe neplãceri. Sã revin la obiectul întrebãrii:

Introducerea regimului hitlerist în Germania, aduce nenorocirea întregii Europe si chiar a omenirii. În expansiunile politice si teritoriale se punuse metodele lor prin: - crearea Coloanei V, - a serviciilor de informatii, - a creierii si sustinerii partidelor de dreapta, care serveau interesele lor - cât si prin presiuni diplomatice toate sustinute de o puternica propaganda prin scris si radio.

La noi în tarã; coloana V era formatã din tineretul minoritar german (sasi si valii)

Bãtrânii, reprezentati prin Hans Otto Luth si Rudolf Bräundtsh, erau de pãrerã ca minoritatea sãsa sã rãmânã fidelã poporului Român, dar nu au fost ascultati. Andreas Schmidt a luat locul conducãtor al noii curent hitlerist.

Serviciile lor de informatii încadrate de elemente de înaltã culturã ca Prof. Babington, sau de elemente se cunoșteau specificul românesc. Von Rittgen cu sotia sa Ursula ne sunt pãmãtati din 1936.

și care creiază o rețea informativă recrutată în mare parte din țărâni de dreapta, iar din S. I. I. ~~au~~ recrutat pe Beescu Florin cunoscut sub numele conspirativ Georgescu Florin. Strausky Alex. trăiește în țară și căsătorit la Iași. etc.

În sectorul economic și financiar, dispunem de Banca Witzleben și de a lui Tester, iar Hermann Göring aparține cele mai multe acțiuni ale Reșitei și Malaxa.

- La partidul de dreapta, au susținut Partidul Legionar.

- În diplomatie, au avut pe Ministrul Fabricius, succesorul lui Ribentrop, iar după rebeliunea legionară (21-23. I. 1941) pe Von Kilbinger, cătăul din Silezia.

Englezii - care auveau mari interese economice în România - ne garantase frontierele pe și Poloniei.

Lipsiti fiind de puterea militară a Franței, ei nu mai pot face față noii situații din Europa - apelând la U. R. S. S. și la U. S. A. pentru zdrobirea hitlerismului agresiv.

La noi în țară, englezii se informau prin:

- I. I. (Intelligence Service)
- prin oamenii de afaceri
- și prin logile masonice.

Schema cu numele tuturor se găsește la S. I. I. Tui reamintesc de:

Stefănescu Fir, Toma⁴ Ziu, Priscina
Băbescu, Cristureanu, Chintescu Gh.⁵
Tarasovici și alții al căror nume nu
mai le rețin.

Puterea politică de dictatură a
lui Carol II-lea - partidele politice din
România au fost desființate. P. C. R. din
anul 1935 sau 1936, iar celelalte partide
în 1938 cu instalarea F. R. N. la putere.
În fața presiunii hitleriste și a propriilor
sale greșeli, el este forțat să renunțe
la coroană în favoarea lui Mihai și
să dea guvernul Generalului Antonescu
la 6. Sept. 1940. Antonescu deși avusese
promisiunea lui Mănuș și lui Dinu Brătianu
de a-l ajuta, totuși acestia îl lasă
numai cu legionarii. Mănuș care își
creștuse un mare prestigiu politic, în re-
alitate a fost un negativist și compro-
mis de propriii săi nepoti în afaceri.
Mănuș îl aduce pe Carol II-lea în
speranța că-l va lăsa permanent la
conducerea guvernului, dar fiind
înlăturat a devenit un aprig dus-
man al coroanei.

Legionarii ajunși la putere, încep
arestarea oamenilor politici, devastări-
le magazinelor coristenți și asasinare
pe aceleași ale: Prof. Nic. Jorga, Măgarescu
Virgil, a celor dela Filova fapt etc.

a preia un puternic curent ostil ⁴⁵⁷
impotriva lor.

Ion Antonescu profitând de faptul că
Hitler, dorea să aibă în România buie,
armata compactă cu jurul său, iar
din p. d. v. economic să satisfacă și
nevoile germane, ia măsuri de ordine.

Horia Sima susținut de o altă fracțiune
germană condusă de Himmler - prin
representantul său dela București S.
Schmidt, declanșează rebeliunea la
21 Ianuarie 1941. - însă este lichidată în
2 zile neavând sprijinul necesar pt.
reusită. Ion Antonescu a fost numit
de toți ca salvatorul țării, fapt ce
la îndreptățește să se considere ca un
om adus de providență pentru a
reface țara în frontierele sale din
1938.

După această rebeliune, germanii
caută să-și consolideze situația lor în
țară, desăvârșind opera lor politică,
informativă, economică și militară.

În materie informativă, S. I. I. a
depistat și Servicii de informații ciflate
pe teritoriul român inclusiv formațiile
de Hitlerjugend. Numele lor înscrise
pe scheme se găsesc la S. I. I. I. I. I.
aduc aminte: La Abwehr pe Colonel
/.

Rodler, maior Wettstein;
la Getapo: Von Strauski, Von
Rittgen, Paul, Montfort și alții.
la Grupa Economică: Tester - dar care
era un agent dublu, al Angliei - ptr.
spionaj, Von Cloosius, Stelzer și alții
al căror nume nu-mi reamintesc.

- În discuțiile avute la Marele
Stat Major - am arătat că un războiu
alături de Germanii, va fi un dezastru
pentru noi și fiind în minoritate a
contribuit la mutarea mea din M. St. Major.
Erau doar 3 ofițeri în tot M. St. Major,
convinsi și summe: subsemnatul la
Sec. II^a, Colonel Manolescu la Sec. I^a
și Colonel Ciobanu la Sec. III^a.

Colonelul Dinulescu Radu în urma pro-
punerii Col. Petrescu Gh. de la Sec. II^a solicită
mutarea mea din M. St. Major pe 1 April.
1941. Col. Petrescu Gh. era un convins
element de dreapta, iar acum fiind
un autentic element de stânga. Când
a fost sincer.

Cum la S.S.T., marii funcționari
erau axați la dreapta și în bune
relații cu nemții, am fost cerut de Eug.
Cristescu lui Ion Antonescu, care a
aprobat și cerut ca chestiunile pe inte-
resa țării și poporul Român să-mi fie

încredintate mică. La 1 Noemb. 1941 iam
în primire Sec. de Contrainformații în locul
lui Becescu Florin, care era stipendiat
de Neut.

Definind locul în timp și spațiu
unde mă găseau, să reîntrec la subiectul
cutebării.

Urmările politice după rebeliune
sunt din cele mai grele pentru poporul
român. Din punct de vedere informativ -

germanii pătrunseseră în toate departa-
tamentele de stat și mi-a trebuit un
efort extraordinar să mă sustrag vigen-
ței lor fiind ajutat în această direcție
de Eug. Cristescu.

Din punct de vedere militar, adu-
seseră instructori germani și ceva armament
pentru a ne pregăti în vederea războiului
din Est.

Din punct de vedere economic,
infiltrația era mai încaută, dar continuă.

Din punct de vedere politic, Germanii
ne obligă să intrăm în războiu ptr.
reluarea Basarabiei. Mănu și Brătianu
erau ptr. războiu limitat până la Nistru;
numai P.C.D. era categoric contra.

La acest punct de vedere s-au raliat
mult mai târziu și legionarii ptr. faptul
că nu fuseseră ajutați la rebeliune,
iar cei din Germania internați în
lagăre. În realitate legionarii au

servit ca element de pontaj în contra lui Ion Antonescu și mulți din ei au luptat în rândurile armatei germane.

La 21 Iunie 1941. se declară război U. S. S. R. ^{lui}. Cu această ocazie Mănuș și Brătianu socotesc ca o gafă politică, declarația de război contra Americii.

Englezii își retrag aparatul lor informativ și diplomatic punosut de noi lăsând pe loc numai pe cei neidentificați de autoritățile române. Istanbulul devine cel mai important centru inform. al lor ptr. Balcanii inclusiv România.

Noi am punosut pe frații Gibson ptr. Anglia și pe Stevens dela Americani.

În anii 1942 și 1943., politica internă a fluctuat în raport de succese sau insuccesele de pe front, cât și prin aceea că Ion Antonescu caută să se definească cât mai corect raporturile dintre noi și Germanii. De aceea se explică degingolada miniștrilor Marinescu, Năres, Prof. Fiintescu, Prof. Leon, Ghal Constantin, Neagu, Dragomir, Păpărescu, Alexeanu etc. în timp ce germanii doreau sameniilor lor. Neputând aduce la Economia Națională pe Cancicov, au introdus pe Orbonas ca secretar general.

Ion Antonescu fiind informat de noi,

să germanii expediază din țară enorme
cantități de produse alimentare, a
dat ordinul să niciun german nu
poate expedia solete cu alimente
decât odată pe lună și numai 5 kg.
Cu cât înfrângerile pe frontul de Est
erau mai evidente, raporturile dela
stat la stat erau mai scrupulos aplicate,
germanii au fost obligați să plătească în
aur toate datoriile față de noi, astfel
că la sfârșitul războiului mai aveau
puține datorii de achitat. Ion Antonescu
nu a fost secundat de oamenii de
specialitate așa cum trebuia, iar oamenii
lui Maniu și Brătianu își făceau
afacerile. Așa se explică că Teu Antonescu
semnase un acord comercial (economic)
cu Germania complet nefavorabil
României, nevoind să țină seama de
conceptul inițial adus și de germanii
față de Ion Antonescu.

Teu Antonescu a mai încercat să
aibă și alte atitudini, dar era să fie
arestat de Ion Antonescu în 1943 - cusi
Teu a făcut „mea culpa” și a rămas
în funcție.

Palatul nu era de acord cu Ion
Antonescu. Se socotea „opozitia” lui. Mihai
lesu era încorporat de elemente slabe,
totuși avea o puternică înțelegere a

10.
a lucrurilor și lua hotărâri juste.
Lingura marmă sa avea influență
puternică asupra lui. Dintre oamenii
politici avea considerație pentru Dinu
Brătianu, George Brătianu, Im. Iulianache,
etc. De mare avea teamă, pînă
sentimentele sale ostile porvanei.
La Palat erau multe persoane, dar
numai puținii puteau influența cu ceva
pe Mihail și surine: gral Lăuateru,
gral Dănuțescu, gral Ionescu Călugăreanu,
Negel, Pavel Rădulescu, Stărescu
Mocionuș, Ionescu Bălăcescu și Mircea
Toanțiu.

Reg. Cristescu dispunea de 3-4
informatori la Palat, dar nu am pomenit
decît pe Paul Dobrescu.

Gratul Piki Vasiliu a introdus la
Palat pe hoșarul Vergotti pe lângă Elena
cu scop de a-l informa asupra
Palatului.

În sânul Palatului - Archiducesa
Elena, era suspectată că duce o
acțiune personală contra lui Mihail.
Deși era ocupată la Viena cu îngrijirea
rănilor, unde zvonurile se spuneau că
avea un intim cu afară de soțul ei -
totuși spera că prin înălțarea lui
Mihail, va face loc la succesiunea tronului
măia dinții ei, decât nu mă înțel
măia Ștefan.

În vara anului 1943, I. I. I! este informat că Germanii pregătesc otrăvirea lui Mihai și a lui Ion Antonescu. Personal m-am deplasat la vila unde sta Ion Antonescu și am pus o serie de ofițeri de pază, iar la Palat mămuri sa toate felurile de mâncări se se servesc lui Mihai să fie gustate initial de omul nostru. În 5-7 zile am descoperit că unul dela Gestapo avea relații cu menajera lui Ion Antonescu și că acesta a vorbit de otrăvirea lui Mihai. Cel identificat a fost îndepărtat din țară, iar viața sa reluat normal. Arhiducesa Elena n'a avut niciun amestec în această chestiune și nici n-a cunoscut acest episod.

Ce fac partidele istorice?! Maniu și Dinu B. erau înțeleși de a duce o acțiune comună atât pe timpul războiului cât și după, alternând la putere, fără a mai degenera ca în trecut. Partizanii lor își făceau afacerile lor și așteptau terminarea războiului, când sperau că Anglo-Americanii, ne vor scuta de sub influența sovietică, rămânând sub influența apuseană.

Dinu B. deși susținea acțiunea lui Maniu, care se complăcea în redactarea de memorii lui Ion Antonescu, el susținea în același timp Palatul de care era

convins că va fi mai eficient decât
Munin. Prolungirea războiului cu Est,
aduce trezirea elementelor politice
și ale Palatului la realitate și la con-
vingerea totală că România trebuie să
iasă din război.

În Noiembrie sau Decemb. 1942 începe
bătălia de la Stalingrad, concomitent cu
debarcarea din Africa. Comandamentul
German era în dubiu, nu știa care
marchează efortul principal și nu după
mult timp și-au dat seama că efortul
principal îl făcea U.R.S.S., iar în
luna Februarie 1943 reșede Von Paulus se
întreaga sa armată.

Câteva comentarii germane s-au făcut,
atribuind învinsul de la Stalingrad,
armatei Române, pece a indispus pe
Ion Antonescu. Ceace era sură adevărat
era că Germanii nu se mai puteau ține
de promisiune în chestiunea livrării
armamentului. Fata de această situație,
deoarece industria germană era pusă la
pământ datorită bombardamentelor
masive aeriene, Ion Antonescu a
refuzat inițial să mai trimeată noi
forte pe frontul de Est. La promisiunea
și intervenția stăruitoare a lui Hitler
că trupele române ajunse la lotul

și ptr. a nu da satisfacție germanilor,
care ne împărțise țara și ne obligase
să intrăm în război. 486

Palatul consiliat de Lăuțescu și
de Moșionuș, care era mai impulsiv, cere
lui Hauru și lui Dinu B. să avizeze
cumpăna situației politice și dacă nu este
cazul ca România să iasă din război.
Era la începutul lunii Febr. 1943. Acetia
și erau obligați să consulte lui Ion
Antonescu, că părerile lor este de a ei
din război. Hauru redactază iarăși
un memoriu în acest sens. Ion Antonescu
era legat de liberali și deci convins că
va reuși în această acțiune. El trimite
un fost coleg al său, un om total nepre-
gătit numit Bălan, care la Berna
se deosebea de misiunea sa, reace
determina pe germanii să seară sancți-
onarea acestuia.

Cel mai greu de convins era Ion
Antonescu. El era legat de Hitler
prin alianță și purtând de grijă.
Tot timpul a trebuit să-i arătăm că
nemurii nu sunt sinceri cu noi.

- că ei încearcă tratative separate de
pace fără știrea noastră și pace este
mai trist, prin abandonarea noastră.

- că nu ne livrează armamentul
promis și achitat de noi.

- la tot pasul sântajat, să va aduce
pe Horia Sima și va duce războiul
total. 457

- chiar în caz de victorie - nu eram
sinceri cu noi, căci ne luam întreaga
Transilvanie, iar pe Români de acolo
și transferam din Transnistria ce
era destinată țării noastre.

În fine Ion Antonescu ne dă deslegare
să luăm contact cu serviciile de informații
englez și american, ptr. a tatona și
apoi trasa pe ai drept - esirea României
din război.

Germanii prin cele și organizații
de informare și spionaj. - află de
acest purrent de esire din război și
propun o serie de chestiuni, care să
ne compromită sau ne facă impotibili
esirea din război.

Și ceer la Guvernul României să
ocupe Banatul Jugoslav (Sept. 1943) la
cererea Gralul Pfelebs - comandantul
german din Banat. Ion Antonescu
sa și să accepte propunerea și dă ordin
la M. St. Hajor ptr. a forma unitățile ce
vor ocupa Banatul sârbesc și trece la
România. Aflând la timp - m-am
deplasat la M. St. Hajor unde am vorbit
cu Col. Enache Porcescu și gral Pfelebs
cerându-le să revinute la acasă și
să nu meargă la Ion Antonescu, ca

fiind în interesul păcii și al țării noastre. Ion Antonescu puse în fața referatului meu - în care arătam că este o cursă germană ptr. a ne îngreuna situația politică externă, tocmai când dorim să esim din războiu și sustinut de generalul Șteflea care a declarat că nici efective suficiente numai avem - a reunit la această ocupație a Banatului Lirbex. Nu este necesar a arăta că am fi pierdut și pretenția poporului iugoslav pe lângă alte multe dezavantaje.

- Tot germanii cer insistent în Oct. 1943 evacuarea Galatilor de evrei, intrucât acestia se pregătesc să atace coloanele germane pe se retrag depe front și sunt în trecere prin Galați. Germanii vorau să recoditeze masacrele dela Iași, evacuând Galații de toți evrei. M-am oprit - am fost personal la Galați ptr. verificarea sustinerilor germane și desi Berlinul cerea satisfacerea cererilor lor, am reușit să mențin "statul quo" la Galați cu excepția a 8-10 persoane internate pe 3 luni la Jg. Jiu. -

- Tot Germanii cer în vara anului 1943 internarea tuturor ramenilor

politici, inclusiv toți comunistii și cei inter-
nați în lagărul de la Iași. Doream să
mă facă cu oamenii politici români, la
fel cu cei francezi, belgieni și olandezi
să-i interneze în lagărele lor, sper
a fi mai siguri că nu se vor produce
schimbări politice în aceste țări.

Pe baza referatului meu, sustinut
de Eug. Cristescu, Ion Antonescu
refuză acest lucru, spunând că este
complet stăpân pe situație și că garantează
la ~~completa~~ liniștea în țară și continuarea
războiului.

- Tot Germanii cer din toamna anu-
lui 1943 mai insistent să oacănd urmărirea
problemei comuniste. În consiliul de
ordine de stat - Ion Antonescu, Genl
Piki Tantiu și Eug. Cristescu hotărăsc
existența unei Brigăzi Speciale Comuniste,
scurtare celei legionare și luarea de
măsură severe ptr. identificarea orga-
nizațiilor comuniste noi apărute și
de internarea tuturor suspectilor.

Aflând de la Eugen Cristescu de pe
de mai sus, am făcut un referat
cu care am arătat: Soluția lui Ionescu
Valeriu la Grupul Comunist plin de Eug.
Cristescu și care lucrează după ordinele
sale directe - întrucât eu nu sunt

disponibil ptr. această problemă, cred
că este arhisuficient și că nu trebuie
să se anuleze atribuțiile institutelor de
poliție ce aparțin Departamentului
Afacerilor Interne. În plus - crearea
Brigăzi Speciale Comuniste și luarea de
noi măsuri, ~~totuși~~ totuși în perioada
această când suntem în tratative de
pace, nu duc decât la îngreunarea
populii ~~urmată~~ de guvern. În
fine am reușit să se anuleze această
hotărâre a Comitetului de ordine.

Eugen Brătrescu nu era germanofil
și nu a acoperit perfect în lucrul meu
conspirativ de a pregăti esirea din
război și a nu suferi vărsări de
sânge.

- Tot germanii căutau să acrediteze
că sunt de posesia unor mari invenții
tehnice, care va asigura deplină sa
victorie. Naivi s-au găsit - însă I. S. J.
a arătat guvernului că nu-i decât
o simplă propagandă.

Ion Antonescu vizitat de Hanin și
Dinu B. la Palatul Încearcă să prindă
relații ptr. a trata pacea - cere
stricte supraveghere a Palatului. Eu
am cerut prin referat scris să fie
nutrit de această misiune, deoarece

Mihai, fiind reful meu suprem, nu pot să-l supraveghez și să-i urmăresc activitatea, fapt ce mi este aprobat atât de Ion Antonescu cât și de Eug Cristea.

Acuța din urmă, mi se comunica și mie din când în când că Mocionu este cel mai activ - el este elementul de contact - de transmitere cu lumea politică. - Că Mocionu fiind în serviciul F. I. englez poate să ajungă la rezultate mai concludente decât Ion Antonescu. Noroc că nu pot pleca în străinătate și trata oficial.

- Nouin și Dinu D. încep și ei tatonările de pace servindu-se, cu aprobarea lui Ion Antonescu, de reful F. I. englez.

- Ion Antonescu cât și Ică Antonescu ne dau ordin, de a lua contact cu F. I. englez și cel american ptr. a tatonare și trata epirea României din război. La Istanbul era un centru de inform. englez, din care permanent serviciul cunoștea pe frații Gibson - unul ziarist iar al doilea cu F. I. englez. - La Ankara Ministrul Român pretăuina trata de asemenea cu Englezii, însă acesta nu era sincer lui Ică Antonescu. Pretăuina comunica totul lui Dinu Brătianu din speranța că acesta îl va face ministru.

20.

472

de Externe, în locul lui Ică, care se
credea este un nou Metternicht al
Europei. Simultan cu aceste încercări
s-au dat dispoziții și la Stockholm (Suedia,
ca Col. Oiulessu Radu, atașat militar
în acel timp din Suedia). - să ia contact
cu Doamna Kolontay.
S-au primit sugestii din Elveția,
Spania și Portugalia.

Cele mai avantajoase condițiuni
ni se ofereau prin Doamna Kolontay.
Tratatările se continuau și se aprofundează
oarecum la o înțelegere - dină ce era
mai greu, era cu Ion Antonescu
care nu se lăsa ușor convins. Momentul
esimei din acțiunii spunea că i aparține
numai lui.

La începutul lui Martie 1944 (între 1 și 10)
am raportat să cu suma posibilităților
ce ni se face de adversari, este momentul
și epurii din război. Eug. Cristescu
cursoțit de mine - ne-am prezentat
lui Ion Antonescu. Primul a făcut o
expunere politică - iar eu pe cea
militară în plus asupra pregătirilor
mele strict secrete și care pot neutraliza
pe cei 70.000 de ostazi germani aflați
pe teritoriul țării, inclusiv toate
organele lor de informație, cu curs
-/-

de maximum de 36 ore.

Ion Iutoviciu ne îndepărtează, spunându-ne că el știe când și aleaga momentul și să așteptăm ordinul său.

În luna Mai 1944. sunt tatouat de Dan Brătianu, director la Soc. de Telefoane, dacă pot lua contact cu un reprezentant al I. I. din România într-o chestiune f. gravă și urgentă. La răspunsul meu afirmativ, mi-a cerut cuvântul de onoare că nu-l voi aresta. A doua zi mi l-a prezentat pe Prof. George Barand, supus francez, dar ajutorul prim al Secului I. I. ptr. România și Europa Centrală care mi-a declarat:

= Știu că dvs sunteți seful rezistenței române, de aceea Anglia prin guvernul său - vă cere să interveniți de urgență, la scoaterea din mâinile germane, a Secului I. I. Prof. Universitar Eck cu întreaga sa echipă, ce a fost arestată în regiunea Odobesti și să o luați în grija dvs. Anglia vă face răspundătoare dacă acestia dispar. Dacă reușiți să-i scoateți, Anglia va oferi țării dvs și stăle personal, tot ajutorul său. I-am cerut răgaz.

48,000. Cu aprobarea lui Eug. Cristescu și a lui Ion Antonescu, am reușit să obținem dela Germanii pe Prof. Universitar Eck cu secretara sa Margareta Haller și un grup de români din serviciul lor, de al căror nume nu-mi amintesc. I-am încarcerat la închisoarea Halmeș, unde numele lor este înscris.

Prof. George Dorand mi-a mulțumit și mi-a asigurat că Anglia nu uită promisiunea sa.

Prof. Universitar Eck - era de origine belgiană - și adus în țară înainte de anul 1940 de către Profesorii W. Jorga și George Brătianu, la catedra de Preistorie. Învăța perfect limba română.

În Iunie 1944, l-am dus personal pe Prof. Eck la Teodor Antonescu acasă din Strada Batiste. Cease au durat, nu știu, fiindcă am rămas în anticameră. Durata convorbirii circa o oră.

Pentru perfectarea tratativelor, Barbu Stirbey însoțit de una din fiicele sale și de Vișianu, a plecat prin Bulgaria la Istanbul și de acolo la Cairo. La aeroport Barbu Stirbey este salutat de un Colonel englez în limba română, pe care l-a surprins plăcut. (pe Barbu Stirbey).

48,000. Cu aprobarea lui Eug. Cristescu și a lui Ion Antonescu, am reușit să obțin de la germanii pe Prof. Universitar Eck cu secretara sa Margareta Haller și un grup de români din serviciul lor, de al căror nume nu-mi amintesc. I-am încarcerat la închisoarea Halmeș, unde numele lor este înscris.

Prof. George Dorand mi-a mulțumit și mi-a asigurat că Anglia nu uită promisiunea sa.

Prof. Universitar Eck - era de origine belgiană - a fost adus în țară înainte de anul 1940 de către Profesorii N. Jorga și George Brătianu, la catedra de Bizantinologie. Cunoștea perfect limba română.

În Iunie 1944, l-am dus personal pe Prof. Eck la Teodor Antonescu acasă din Strada Batiste. Acestea au discutat, nu numai, fiindcă am rămas în anticomera. Durata convorbirii circa o oră.

Pentru perfectarea tratativelor, Barbu Stirbey însoțit de una din fiicele sale, siole Vișdianu, a plecat prin Bulgaria la Istanbul și de acolo la Cairo. La aeroport Barbu Stirbey este salutat de un Colonel englez în limba română, pe care l-a surprins plăcut. (pe Barbu Stirbey).

Era Mastersohn, cetățean de onoare
al orașului Ploesti și Director General al
rafinării engleze „Unirea” Ploesti. Pe
acesta l-am numosit personal.

Rezultatul obținut la Cairo, a fost
comunicat lui Ion Antonescu, Ia Antonescu
Mamii, dinu Brătianu și Palatului.

- Din cauza frontului pare se pră-
busea, Palatul este cel care acționează
mai puternic ptr. pace. O serie de
ofiteri din Marele Stat Major intră în
legătură cu Palatul, dar de teama lui
Ion Antonescu, lui solicită protejirea
lor. Actualul General Louisel Pantelimon
mi-a cerut acest lucru și le-am dat
asigurarea că nu vor avea nimic de
suferit - pontând că: M. S. M. se va opune
la trimiterea de noi forte;

- de a^{nu} prelunge
războiul

- și că însuși Ion
Antonescu va înțelege că trebuie să facem
pace. În grupa M. S. Major făcemu parte:

- Generalul Mardare Locrate, Colonel.
Gh. Zamfirescu, Col. Louisel Pantelimon,
Col. Navoescu, Col. Dragodănescu și alții
de al căror nume nu-mi aduc aminte.

Tot Palatul consultă partidele
politice și prin Morionu, Lăuntescu,
Vegel i-a parte la Comisiunile

politice dela Linia, Florica, Boliutiu, etc.
si cere o actiune energică ptr. pace.
Văzând că merge greu, Mihai prin Lăna-
teru, Dămăceanu si Mocionu consulta si
P.C.R.^{ul}. Reprezentantul acestui partid
era d. Ministru Emil Boduăras - prefe-
rat de Palat, deoarece Lucretiu Patră-
scu fusese adus dela Poiana Tapului
de Piki Vasiliu la Bucuresti si nu voia
sa actiunea Palatului sa fie cunoscută de
Ion Iutovescu.

Înainte de 1 August 1944, Lănațescu
personal ia cu masina pe d. Emil
Boduăras din Strada Dionisie - si-l
duce la Mihai. Le-au discutat - nu pu-
nose însă un lucru era stabilit că Pa-
latul stabilea o linie de actiune comună
cu P.C.R.^{ul} - ptr. pace.

Cercușele din jurul lui Ion Iutovescu
nu știteau pe loc. Piki Vasiliu si pe Eug.
Cristescu pun la cale aducerea lui
Lucretiu Patrăscu în Bucuresti. Acesta
avea domiciliu obligator la Poiana Tapului
si avusesse câteva contacte cu partidele
istorice în vederea esirei României din
război si stabilirea unei suferinzi de
guvernanță. Mihai si d. B. au scos
pe d. Patrăscu ca pe un intelectual
necompromis si cu care se poate trata
serios. De aceea Piki Vasiliu cu Eug.

Cristescu s-au grăbit să-l prezinte și
lui Ion Antonescu, tot în același scop.

Tat Piki Vasilu și eu Eug. Cristescu
ordonăm Colonelului Leoveanu, Căpitanului
Iz. Jiu, ca să dea posibilitatea unor
punități comuniste ca: Gh. Gheorghe Dej,
Neagu Andrei și alții să poată evada
ca să poată participa și ei la acțiunea
de pace. Nu murim nimic - decât atât:
că Eug. Cristescu mi-a spus să încep
fata de germanii fuga din lagărul de la
Iz. Jiu și să declar că sunt sub strictă
urmărire și în jurând li vom reaminti.
Într-adevăr germanii au aflat și au
cerut să le fie lor predați imediat.
Dar am murmurat sederea lui Gh. Gheor-
ghiu Dej la părintele Justinian (Vălcău)
și a Celoraltă - eu am dat nicio
urmare cererii germane. Acestea erau
în ^{Iulie} August 1944.

Totul fierbea - numai Ion
Antonescu părea neperturbabil.
Am fost nevoiți să insistăm, că era timp
ce trupele sovietice se mascau la Lăz
ptr. spargerea frontului și se pregăteau
de ocuparea întregii Moldovii, Germa-
nii retrăg foarte de pe frontul nostru,
iar toate tankurile lor, le îndreaptă
spre Vălcăvia în trenuri speciale.
Ion Antonescu se hotărăște să plece în

Moldova (19-21-August 1944). și constată
adevărul, având o discuție f. aspră cu
comandantul șef german instalat la
Clănie Moldova. - Răntors la București
studiază situația politică în raport de
acea militară, pînă a lua măsuri, însă
este surprins de evenimente.

Palatul care stabilește cu M. A. Hăjor
de ce forte dispune în Capitală și
în țară, - prin Generalul Anton de
Inspektoratul Genl al Jand. care puse
la dispoziția Palatului toate forțele
jandarmeriei - fără știrea și asen-
timentul lui Piki Vasilu și al lui
Tabacu - trece la acțiune directă.

În ziua de 22 Aug. 1944, Mihai invită
la Palat pe Ion și Teo Antonescu în
audiență de lucru excepțional, datorită
situației critice în care se găsea țara.

Eugen Cristescu se găsea dispersat
la Jofa cu S. S. J. și, iar eram perma-
nent în București. Avizat de cele de mai
sus, Eug. Cristescu vine la București în
23. Aug. ora 6 dim. din biroul meu,
cerându-mi ultimele informații. După ce
l-am pus la curent - l-am rugat să
plece imediat cu mașina la Iași
ptr. a raporta lui Ion Antonescu:
- că Mihai de astă dată este

hotărât să-l schimbe de la guvern, dacă nu este ese imediat din războiu.

Nikolai nu va mai admite amănări.

Nu ştiam să se va ajunge la arestare.

- La ora 7 dim (23. Aug) pleacă Eug. Cristescu, însuşi se opreşte la P. C. M. La masă sîm Ovid Vlădescu, care l-a asigurată că Ion şi Teia Antonescu se vor opri întâi la P. C. M. şi apoi vor pleca la Palat. Au băut cafele liniştite în timp ce - i aşteptau - au trecut prin P. C. M. (pauză) şi apoi la Palat - fără deci să ia cunoştinţă de ce se pregăteşte la Palat.

La ora 13, se reîntoarce Eug. Cristescu la S. S. I. - şi îmi comunică că m-a putut vedea pe Ion şi Teia Antonescu.

I. am comunicat că au fost arestaţi şi că sunt chemaţi la Palat şi P. K. Văntu şi el Eug. Cristescu. A refuzat să se ducă şi a convocat funcţionarii prezenţi, declarînd:

" Din acest moment îmi dau dinvia, scută răspunderea o pot eu personal, fiindcă am depăşit unele atribuţii ale S. S. I. şi dintr-unu voi avea suferinţă de suferinţă - deoarece prin legea de funcţionare a serviciului sînt şi

prin comportarea noastră sunteti absolut
de orice pericol. " —

- La ora 17 (18) primire o invitație la
I. G. al Jandarm. unde găsim pe Eug.
Cristescu și Tobescu. Mi-au cerut parerea
ce să facă. Le-am răspuns: Predați-vă.

- La ora 20 - primire un telefon
de la Leg. Germană unde Eug. Cristescu și
Tobescu s-au găsit fugiți. - Mi-a cerut
ptr. a informa pe Ministrul Killinger,
care este situația în București și în
țară. Am refuzat și va fi socotit
trădător, fiindcă am terminat cu ger-
manii.

- La ora 21 se formează guvernul
Sănătescu...

- Am ordonat Col. Radu Lomescu să
pună în libertate pe toți din Halmașu.
Aceasta înseamnă un ordin scris, pe care
l-am și dat.

La ora 22 mă duc la Loc. de
Telefoane - ptr. a trece la consolidarea
actului politic prin punerea în aplicare
a planului pregătit de mine în cursul
anilor 1942 - 1943 și 1944. - Întâi prin
întreruperea firului telefonice ale arm.
germană, Legăției, organelor informatice
și a tuturor spioniilor germani.

Directorul Gen. Capadocchie s-a oprit, apoi
am cerut pe Sănătescu la telefon, în

prezenta lui, a lui Dom Brătianu și a generalului Rădulescu Octav, pînă a-i cere aprobare. Sînatenu a aprobat încoalt și m-a felicitat.

Cu această ocazie am comunicat și la lagărul Iș. Jiu să fie eliberați toți deținuții, urmînd ca pînă ceilalți să iau aprobare specială de la Sînatenu.

Le s-a întâmplat la Palat?! În Palat nu se găsea dintre oamenii politici nici Năeni și nici Dinu B..., și numai militari și H. Emil Boduăras. Conversația dintre Mihai și Ion Antonescu a fost scurtă, pînă la pererea categorică de a esi din război, Ion Antonescu puse un răgaz de câteva zile. La sugestia lui Emil Boduăras că Ion Antonescu ar fi în stare să-i aresteze dacă plesenă liber, Mihai dîndu-i și peana de situație ordonă arestarea lui Ion Antonescu. Generalul Inescu, Emilian și maiorul Dumitrescu Antoni execută ordinul lui Mihai. -

Guvernul Sînatenu se formează din generali cari erau alături de Palat, dar de abia la 28 sau 29 August 1944 se poate ține primul consiliu de miniștri, fiindcă din cauza bombardamentelor de aviație germană erau dispersați în diferite localități. - Înainte de a expune cu

continuare ~~sa~~ ⁱⁿ mod cronologic evenimentele
in trategia chestiunea Maniu.

- Acum ca si dinu B. fusese contra
razboiului la Est de Nistru. Intr-o por-
vorbire avuta cu Ion Antonescu, Maniu
la outrebat daca este sigur pe victorie.
Ion Antonescu i-a raspuns ca 90 la sută
este sigur, iar Maniu a spus ca el nu fea-
za pe cele 10 la sută. Acum pu a
impiedicat de a avea relatii cordiale
tot timpul razboiului. Maniu este outrebat
de Palat la inceputul anului 1943 - pe atitu-
dine antilege si ia - si se declara contra
razboiului. La inceputul lui Iugust 1943
Maniu cere Generalului Iacobici sa preză-
teasca o solicitare armata ptr. salvarea
lui Ion Antonescu si a poate tara din
razboiu. Generalul Iacobici refuza.

Maniu redacteaza memorii consultandu-
se cu Dinu Brătianu si Barbu Stirbey
ptr. o actiune comună.

La inceputul anului 1944, Maniu
primeste dela Gafencu (Elvetia), obtinut
dela Benes - o comunicare a Generali-
simului Stalin, prin care ^{si se} cere sa iasa
din razboiu si sa participe cu 16 Divizii
in West - in schimbul U.R.S.S. sa se va
amertea in treburile interne ale Romaniei.

Maniu cu Dinu B. consiliaza Palatul
ca Ion Antonescu sa fie lasat in fata
/.

unmistăcitul - și apoi ei vor lua guvernul, în Antonescu trecând la comandă „~~un~~” Șef al Armatei. Mihai refuză. Marin trece și el la acțiune în cursul anului 1944, ^{peșed} în nou Generalului Iacobici și în contact cu comandantul trupelor din București. Era însă prea târziu săi Palatul îi luare înainte. Marin însă reușește să-l angajeze la acțiunea sa și pe Titel Petrescu.

Continuăm pe ziua de 24. Aug. 1944. -

- M-am prezentat la M. H. H. instalat în Palatul C. F. R. de la gara de Nord - unde am găsit pe Generalul Mardare, care era alarmat că Ministrul de Interne Gheorghe Flăeș, Genul Antoi de la Jandarmii, Pref. Capitalei și Direcția Gheorghe a Pol. nu se găsesc la posturi și totul este expus la nenorociri.

I-am raportat că eu pot stăpâni situația în întreaga țară, având totul pregătit, că nu va fi nicio vărsare de sânge, iar trupele sovietice vor putea înainta ne-stingherite până la frontiera de West.

Mi-a dat împuternicire scrisă și aprobată și de Laulescu să conduc Jandarmii, Policia și S. S. și să aplicăm măsurile necesare. De la Jandarmii mi-a venit și Col. Penescu, de la Pref. Pol. Capitalei Puștorul Palade, iar de la Dir. Gheorghe a Politei Comisarul Șef, mai târziu Nașorul Copotoiu, prin

sare au trecut la arestarea a circa -
2-3000 de incredenti, hitleristi, fascisti,
antisemiti, urmând în fine interinați la Jg. Jiu.

- Tot la 24. Aug. 1944. am vizitat pe
Maurer, dinu B., Titel Petrescu și pe
dr. Maurer ptr. a comunica P.C.R.ului, că
am postat dela S.S.T. nu anteleg în fine
pe linia lui Morozof sau a lui Eug. Cristescu
și cu totul obiectivă - și orice relații le
pot obține prin șeful guvernului.

Pe Sănătescu și pe Pica Georgescu
i-am găsit, în această zi, în subsolul
B.N.R.ului, care mi-au percut și-i ține la
curent tot timpul cu situația frontului
și cu situația internă. - Noionu era
cu Sănătescu până la B.N.R., când la
Polintul din Vale, de unde lua tot ce
era necesar să informeze pe Kishai. -
Acesta se găsea refugiat la ferma Col.
Petrescu Reșița (iunianist), situată în jud.
Gorj.

La 25 sau 26 Aug. Sănătescu mi-a
ordonat să ~~fiu~~ la dispoziția lui Eck, un
avion ptr. a pleca la Istanbul. La
însotitor a fost dat dom. Brătianu și cu
o perere ptr. Comandant. American sa să
bombardeze cu aviația lor, punctul de
rezistență german dela Băneasa. La
28 sau 29 Aug. a fost deci ultimul bom-
bardament american pe teritoriul român.

La 28 sau 29 iug. am predat Generalul Alden, Ministru de Interne, toate lucrările și măsurile luate pînă a stăpîni ordinul internă. Aceasta s-a petrecut în Palatul Cantacuzino din Calea Victoriei.

La începutul lui Septembrie 1944. primim ordinul dela Sînătescu de a-l vizita pe Ion Antonescu și pe cei 3 arestați cu el. Tot prin St. Maurer, iam contact cu St. Emil Boduăras, care m-a conduce într-o vilă din cartierul Vatra Luminoasă. Toți erau mulțumiți de modul cum erau tratați. Ion Antonescu era mulțumit că actul dela 23 iug. s-a făcut fără vărsare de sânge și regreta că nu m-a arătat încă din toamna anului 1943.

La 4-5 Sept. 1944 - supremația pe Col. Cristea Pref. Pol. Capitalei, evacuăm personalul Leg. Germane în localul Liceului Mihail Viteazul. Cheile dela Leg. Germană le-am predat, conform ordinului lui Sînătescu, Domnului Emil Boduăras.

La 5 Sept. 1944. Generalul Lucovici, Ministrul de Război, mi-a ordonat să plec la Paris pînă a duce o cutime de reducere din țară a elementelor franco-anglo-americane, care să contrabalanseze propaganda pe care va desfășura sovieticii pe teritoriul nostru.

Au refuzat pe motiv că Minist. de Externe este din drept ^{în fața} acest lucru, dar trebuie ținut seama de declarația ministrilor informative Anglo-American venite din țară, care au spus: Nu ne amestecăm în chestiunile voastre pe le veți avea cu sovieticii. Ei sunt aliații noștri și Berlinul n-a pășit. Noi respectăm convențiile pe le avem.

O amenințare acțiune nu ar fi fost privită de sovietici cu indiferență.

A succedat în plice, chiar el general Racoviță, însă Anglo-Americanii nu l-au dat aprobarea.

- Tot general Racoviță iși cere pe la 14-15 Sept. 1944. să întocmească un referat din care să-i prezente un organ informa-tiv prin care să verifice bunele intenții ale noștrilor aliați față de România.

La 19 Sept. - general Racoviță numeste pe Col. Lissievici I. ca ref al S. S. I. și în locul meu ca ajutor pe Ghintescu Gh.

Racoviță cere prin Lissievici I. să mi-urgenteze referatul ordonat, însă nu l-am putut da decât pe la începutul lui Oct. 1944. Racoviță l-a aprobat - dar am refuzat aplicarea lui pe motiv: Canada evenimentelor politice făcea ca referatul să nu mai fie oportun. - pericol, prin aceea că, colaborând cu serviciile de inform. Anglo-American și Sovietice

să nu fim suspectați de spionaj.

- Se aduce la S.S.I. Col. Popovici-Anton
ca salvator al meu, urmând să plece
pe front.

- Am întocmit cu Linsivici I. toate
lucrările necesare esalonului operativ
al S.S.I. pe urma să activeze pe
frontul de West. - Esalonul a fost con-
stituit și trimis pe front cu Al. Rusu.
și Cap. Cornel.

Șin cauza multiplelor lucrări și a
neumăstirii problemelor de Col. Popovici,
care trebuia să-l inițieze, am întărit
pe predarea până la 20-22 Noemb. 1944
la această dată Sănătescu mi-a comunicat
că la pererea lui D^{le} Petru Groza am
fost dat ca Director la cabinetul său.
Într-adevăr D^{le} Petru Groza mă
număsta din 1933-1934 cu scapă unei
examen pe l-am dat în regiunea Deva.
Apoi stia că eu am făcut referatul
ptr. eliberarea sa din închisoare și
(Ianuarie 1944) pe care Ion Anto-

neru a scris „Se aprobă”. - De altfel
și D^{le} Emil Bodnăraș mi-a comunicat că
sunt mutat acolo, de fapt ^{vram} am
dețasat.

Sănătescu mă asigurase că în chestia
frontului să nu am nicio grijă, că se va
menține vechea aprobare a lui Antonescu
de putere de front, fiindcă rolul D^{le} de

este cu mult mai mare și mai important decât al păinii de pe frânt." - Această asigurare nu s-a respectat.

Toți cei care nu înțelegeau aceste lucruri m-au suspiciionat că sunt un oportunist, că am trecut în tabăra F.N.D.^{lui}, ceea ce m-a costat avansarea și moartea din armată.

Cătoriva faptului că oamenii politici nu înțelegeau noile vremuri, aveau loc numeroase manifestații, care au dus la schimbările de guvern dela 4. Noemb. - apoi 6. Decemb 1944 și la 6 Martie 1945, ^{de alia s-a ajuns la} ~~care a adus~~ un guvern ce satisfacea voința poporului.

În zilele ce au precedat datei de 6. III. 1945, au fost numeroase manifestații și în fața Palatului. La 3 sau 4 Martie, manifestanții au pătruns în Palat, pece se alovurat pe Mihai. Grăful Ionescu Enilian del Palat mi-a dat imediat telefonul ca să intervin ptr. scoaterea lor din Palat. Cu aprobarea Președintelui D^{re} Petru Groza, am luat cu mine pe magistratul Stel Jărmășanu și m'am dus la Palat. Lățărât pe grăful Palatului am scut manifestanților liniște și evacuarea Palatului căci Mihai va fi scut. Lășărina cu formarea guvernului pe D^{re} Petru

Groza. Manifestantii s-au bucurat
și au părăsit locul. -

Pentru această intervenție Palatul
mi-a mulțumit, dar ea nu mi se datora
mie, ci Dnului Petru Groza.

La 5 martie 1945 - acesta este chemat
la Palat de Mihai, iar eu trebuia să-l
susțin. La intrare în Palat am
întâlnit pe Horia și Dinu Brătianu
ce erau și care mi-au comunicat că
Mihai a spus la formula unui guvern
Groza. Mihai înainte de a intra în
cabinetul său unde se găsea Dn. Petru
Groza, m-a întrebat personal
despre el și dacă într-adevăr are
crederea F. N. Dn. I-am răspuns
destul de clar și asigurător că într-ade-
văr este Dn. Petru Groza este cel indicat.
Acesta iese de la Mihai, m-a îmbrățișat
și promis că voi fi făcut general.

Din cele de mai sus se desprinde
evoluția politică a României din timpul
războiului și cum am acționat oamenii
politici.

— În pace privește persoana mea
am omis câteva lucruri pe care le
voi relata, din cele pe urmează:

În cursul anului 1943 (Ian. Febr.)
am primit informații că la Odesa s-au
descoperit partizani în catacombe.

Din cauza zelului depus de Inspect. de
 Jand. Gral. Thieru, a Comisarului Sef
 Ivascu si a dlol Perju, s-a atribuit
 meritul denoperirii S.S.T. lui. Oei problema
 comunista si legionara era dura direct de
 Eug. Cristescu si Gr. Petrovici, pentru
 stabilirea adevarului arat: Din Decemb.
 1942 Inspectoratul lui Gral Thieru denopera
 chestiunea O.B.C. M. lui - care o predă
 apoi Pref. Odessa - ce delega pe
 Comisarul Sef Ivascu cu directiunile.
 lei aretati erau in cartierul Lobotca
 si paziti de jandarii. dlol Perju
 dela S.S.T. raporteaza la centru despre
 cele de mai sus. Eug. Cristescu din spume
 sa il roaga pe Perju sa trimita cat mai
 dese informatii obtinute de acest
 Ivascu, reace i-au comunicat printu o
 radiogramă. Constatand ca acolo
 este o intrecere ptr. a obtine merite,
 am cerut lui Eug. Cristescu aprobarea
 sa dlol Perju sa faca un istoric cu
 acest caz al O.B.C. M. lui. Acesta a fost
 amestecul meu si totusi mi s-a pus
 in sarcina mie toata aceasta chestiune,
 care am m-am plinit din Bucuresti -
 am putut sa facut Piki Vantiu si Eug.
 Cristescu. Per audierea fortului Prefet
 de Odessa Col. Popovici Iulian - care
 puna pe f. bine acest caz. -

- În urma referatului meu, prin care arătam că Transnistria urmează să devină un teatru de operații, din cauza învinsului sovietic, am reușit să aduc în țară circa 8-10.000 de evrei.
- Șeful Filderman, președintele Comunității evreiești a fost adus de noi din Transnistria - peace l-a determinat ca personal în viață și - mi multumesc.
- Radu Lecca poate mărturisi că am cerut și obținut scutirea de taxe și de muncă la țică de evrei.
- Nic. Stănescu știe de aceste lucruri.
- Dr. Emil Bodocă, căruia îi se fixare domiciliul obligator la Brașov în 1941. - a fost sub protecția permanentă a mea - în special anii 1943 și 1944. - Germanii și unii z علوی politici dădeau note despre activitatea sa clandestină la care am răspuns că este sub observarea noastră. Știam că sub numele de Eugen Leassu merge prin diferite sateliți și localități p tr. propagandă. A culminat cu când i-a atribuit constituirea de partizan în regiunea Lugoj-Caras. Am avut legătura sa cu Stănescu și Palatul la începutul lui August 1944 și conform înțelegerii ce o aveam cu Eugen Cristescu, desinformam pe

germanii și nu luam măsurile cerute de acesta.

- În toamna anului 1943 se descoperă de Siguranța Grăbi la Sibiu o organizație comunistă. Această o dădeau ca pe o mai mare organizație descoperită de ei. Directorul Gh. Rănzescu - prieten și informator al lui Eug. Cristescu comunică personal această descoperire. Eug. Cristescu sună pe cine și atunci pe Pop. Corneliu, rezidentul dela Sibiu, despre ce este vorba și și dea amănunte, într-o-cât vine Consiliul de Ordine și Eug. Cristescu nu cunoaște suficient ce este acolo.

În fine, Birourile de siguranță dela Sibiu, Deva, Alba Iulia, Făgăraș și R. Vâlcea cercetează din ordinul Minist. de Interne, cu unele incluziuni pe cei arestați și și trimite în judecată. Pop. Corneliu raportează ce îi se dă de Chestura Sibiu - deci niciun merit ptr. el - și cu atât mai puțin ptr. S. S. T. recte Eug. Cristescu. Sece sunt cu lațat - când am cerut scutirea din cauza a poetului Benincă lui și a altor 2 implicați - deci au reus favorabil la fost intervenția mea.

- Doamna Constantinescu Săli a funcționat la Cenzura Corespondenței Externe ce depindea de S. S. T. a fost menționată în serviciu, știind

cu ratul
si... M-am
i cere informati
deci cred ca
corect.

cerut m-i pot
rola din lagar.
-am plus la
sunt eliberarea.
Morena, Vla.

inovat de
dumiteri an
gistratii mei
dce m-i inchii-
cat ca n-au
si sunt liberi.
ezut ca Eug.
am condus
ti si legionara,
pitr. a induce
si m-i un-uni
cea preocupare
datur datelor
manca pe

unitatilor si

si urmarirea
hitleriste.

42 - identificarea tuturor serviciilor
de informații.

- orsar cu toate telefoanele
trupelor și spionilor lor.

- Desinformarea din tot ceea
germanii vor, sau pînă la amplificarea
acțiunilor noastre interne.

- identificarea tuturor cola-
boracionistilor în presă, economie,
școală etc.

La începutul lui Sept și
Oct. 1944, epurările din departamente
s-au făcut după statele puse de
mine în decursul anilor 1941 - 1944.

- idem în presă..

- Toți prietenii germanilor voiau
să se facă cât mai utili lor și exage-
rau unele fapte, care nu erau plăcu-
te lor.

De exemplu: La Odessa se face
amplificarea unui aviator sovietic
căzut cu avionul său, dându-se ope-
rurile militare. Generalul Trincu a făcut
o povăntuire care prea mărta eroismul
aviatorului sovietic. Ion Antonescu in-
format de germani, voia să-l pedepse-
ască. De abia au putut să arată și
să-l convingă că Generalul Trincu a făcut
povăntuirea, dar au recuzat și ostasilor
noștri să fie ca și cei sovietici

eroi pe câmpul de luptă. Să lupte
deci pe tot euraful pînă la marea noastră,
sau asta nu reiese că este un procomunist.

- Alt caz: În vara anului 1944
pe Valer Brăhovei. Generalul Sănătescu
susținut de Vasile Răscanu, făcând
glume sau comunicări să va forma
un nou guvern cu locul lui Ion Anto-
nescu. Prietenii germanilor fac rumoră
prezentilor de această stare politică și
von Killinger cere sancționarea lui
Sănătescu și Vasile Răscanu. Cum
eram prins cu multe lucrări, Eugen
Cristescu, din ordinul lui Ion Antonescu,
îmbarcăm pe Gr. Petrovici cu verifi-
carea. Aceasta constată că informația
germană este justă. Eug. Cristescu
de teamă, dă spre re verificare
notă - pe care o prezintă sub un
aspect de glume și cancanuri.

Sănătescu era cunoscut ca un mare
"cozenc", plin de spirit, și și-a
bătut joc de neputință. Vasile Răscanu
nu s-a manifestat niciodată sentimente
ostile lui Ion Antonescu.

Rezultatul: Sănătescu a scăpat numai
cu o observație de la general Pantazi, iar
Vasile Răscanu nimic.

Așa cum înteleș și-mi apar pe
toți - indiferent de polaritatea politică
/.

profesie sau origină, făți de pretentivitate
le germane și uncori de severitatea
cum exagerată a lui Ion Antonescu.

- În zilele de 24 și 25 August 1944
am apărut gărziile "Uniunii Patriotice"
și ale "Frontului Patriotic". Toți oamenii
politici și chiar militari din guvern
erau îngrijorați de apariția acestor
gărzi și mă asaltau cu întrebări:

"Ce scop au aceste gărzi?!" I-am
linistit, comunicându-le că sunt bine
venite și la măsurile luate de mine
ptr. consolidarea actului dela 23 Aug.
prin păstrarea ordinii și a liniștii.
Aceste gărzi completează foarte bine
măsurile luate. Toate acțiunile făcute
în interesul popoului trebuie primite
cu plăcere.

- Am scris răzgul Morozov. - L-am
cunoscut inițial numai din surse,
apoi după dosarul său dela S.S.T.
autocrit de Morozoff., și care mi era
pus într-o lumină favorabilă.

L-am cunoscut personal de abia
pe la 26-27 August 1944 când m-a
vizitat la biroul meu.

La aprobarea Grăului Racoviță
mi-a permis să-i prezint toate lucră-
rile referitoare la Palat și în plus
toate lucrările cu privire la esirea
%.

Românii din ⁴⁵ războiu. Am cerut
un răgaz de câteva zile ptr. a scuta
copiii și a verifica dacă Racoviță menți-
ne aprobarea. La câteva zile le-am
predat cu biroul meu d-lui Ionescu
Bălăceanu de la Palat.

Pela începutul lui Sept. 1944, Mocionu
mă vizitează din nou la birou și-mi
cere personal ales, dându-mi drept
să înființez un serviciu de informații
și de pază la Palat, deoarece nu
mai vrea ca să pățească ca sub
Ion Antonescu, Palatul să rămână
fără informații. Deși l-am prezentat
pe Vintărescu (conspirativ Alb) -
după cât mi-am amintit Mocionu a
renunțat la acest proiect.

Tot Mocionu mi-a cerut - tot cu
aprobarea lui Racoviță - să-i dau
tabele pe toți informatorii interni
și externi. I-am obiectat, că nu le
pot da decât lui lui personal
sau lui Racoviță, de la care le
poate ridica - în orice caz de la
mine nu. - Mocionu la pus pe
Viculescu Buzesti Minist. de Externe
să-mi scurteze aceste tabele. L-am
refuzat și trimis pe Lissievici I. la
Viculescu Buzesti. - Ancheta mi-a
pus mie în sarcină să le-am dat.
Nu știu cu precizie această constatare

deoarece, ~~Moisiu~~ nu ar mai fi
apelat la Niculescu Buzesti să se ară
aceste tabele dacă le-ar fi primit
direct de la mine - și nici Niculescu
Buzesti nu s-ar mai fi supărat când
îi l-am trimis pe Lissievici I. -
dacă și el le-ar fi primit de la mine,
Nici nu mai era nevoie să-l introduc
pe Lissievici I. în această chestiune,
am fiind o discuție, un litigiu prea
mare, l-am băgat pe șeful serviciului
în cauză. - Rezultatul este că eu
am primit aceste tabele de la mine -
probabil de la Racovita, dacă Lissie-
vici contestă că le-ar fi dat.

După acest litigiu avut cu Moisiu
n'am mai avut nicio legătură
sau contact cu el. -

În ideea directoare că am
răspuns la întrebarea pusă de
Domnia - voastră, rog să binevoiți
să apreciați, dacă am este cazul
să revizuiți și situația mea în
lumina adevărului nealterat și
expus în cele de mai sus.

Drept care dau prezenta
declarație și o semnez cu mână
proprie

Borcenă Q. Traian

Gherla. 14 Februarie 1962.

PREZENTUL DOSAR CONTINE
UN NUMAR DE 498 FILE
DATA 13.12.1994

FIŁĂ DE CERTIFICARE

Prezentul dosar contine un
număr de 498 file.
plus 1,35/mis = 500 file opis
și a fost verificat de SOGOR IVAN
DATA 24.06.2010